

உ

சுவமயம்

அ நணந்தி சிவாசாரியா

இயற்றிய

சிவஞானசித்தியா

சுபகூழம்

அ - சு - க - க - க - க -

மறைஞானதேசிகா

சிவாககிரயோகியர்

ஞானப்பிரகாசா

சிவஞானயோகியர்

நிரம்பவழகியர்

சுபரமண்யதேசிகர்.

இவர்களின் உரையுடன்

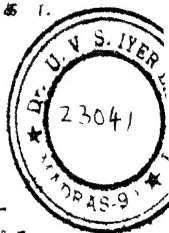
சிவஞானபோதயந்தாசாரியால்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சென்னை - சிந்தாதிரிப்பேட்டை

சுவிசுரதி சுககக-விரோதி (19) ஆண்டு

சிவஞான போதச் சித்தி யுபாயம்.

—0—

காமகீழ்த்திட நாம அடைபும்பொருள்கள் அழியக்கவலை
 னுகுணம் தருகலால், இப்பொருளினப் மெய்பொழுதம் பெற,
 உயக்கை நாடி மெய்க்கை யீதென, ஒப்பரும பொருளான உயா
 ஞானத்தைச், செப்பியவழியே சொகதறுதினமும், நீட்டைசு
 டி நோத்தபேரின்பத், தவவழியிருந்தே உறுதினமகாழக, உ
 வழியின்பம் அடைவுடன் பெற்றஞ்சு, செவவழிகாணுது தீய வ
 ளுமகாலை அமெயப்பொருள் காட்டி மேனமைபட உயை,
 ஒயிலாக்குரவனை உண்மையினாடி, அவாபணிநின்று அவாருநிப
 டினைவழி, உறுதினகடக்க அடையுமெய்ஞ்ஞானம், இப்படிச் சிவ
 னருள ஞானபோதத்தை, மெய்ப்படக்கண்டவன் செபபித
 தமீழில், அவனருநிப் பினைவழி யனைவரு மின்பம், உவயிலி
 டித்தி உண்மைசித்திபெறச், செபபினை அணுகுடோ சிவருண
 ததி, இப்பொருள்தனை யாவருமெளிதில், தப்பற புரைகளைச் சாற
 றினாதமமை, முறைபெரவிக்கு வரைகறைசெய்து, அவாநினை
 குறிப்புடன் அசகிபற்றினை, கம்பரண்பாக்கள் காத்தசெ வெ
 ளுது, தமபாற் கணநிதானகுளிக் கித்தி, அன்பினால் யாரக
 ளும் அநிகையிட் டின்பச, செம்பொருடோகது சிவன பகம்
 உராமகமே.

சிவஞானசித்தியா உற்பத்தி.

இஃதூ லீடறிப பரிந்த அருணகசி சிவாசாரியார தற்கா
லததிறகு முரகாலம் அதுதூறு வருஷத்திற்குச் சற்றுமுன் லி
ன அதிசைவ பராமமணகுல திலகராபச சிவனடியார பலாக
சுப போதகாசாரிடரும் தீக்ஷாகுருவுமாய் விளங்கி, மலபரிபாக
மேலீட்டால் திருவெண்ணையம்பதிச சைவவேளாளா மரபில்
திருவவகாரங்கொண்ட மெய்கண்டதேவா அடியார்கள் நாற
பத தொன்பதினாருட் சிறந்த இஃதூவும் இருபாவிருபஃ தெ
ன்னு மாகிரிப சிஷ்ய சமவாகமான அஃதூறு மீட்டினை ரென
பகத எம்மா லச்சிபறிப சிவஞானபோக பாண்டிப பெருமா
ள விருத்தியுளாயி லெய்கண்டதேவா கோதற்ப பிரபாவத்தி
னும இஃதூவிற்கு முகதபாகமாகிய பரபகூதது முகவுரையி
னும இஃதூயில் சிவாகரயோகியா உரையின் முகவுரையினும
மறைஞானதேசிகா உரையிற் பாயிரகத்தினர் விவகரித்திருப்ப
தால் இவவிடத்த மீட்டிம விளக்கதபாற நனநென்பது யார்க
கும் துணிகத பொருளேயாம்.

உரை யாகிரியாகளின் வரலாறு.

திரு மறைஞான தேசிகா —சீகாழிப் பதியில் திருஞானச
ம்பக்த மூர்த்திகளின் திருவடியார்களில் வள்ளல்கள் அறுபத்து
கால்வருள ஒருவராகிய ஆனந்தவள்ளல் சந்தானத்தைச் சேர
தவா பராமமணகுலத்தவா வைதிகசைவ பரிபாலகா பதிப

சுபாசப் பதுவல் முதலிய நூல்களுக்கு உரையிடத்தியவன் பற்றி
ததிர்பாநுமுதலிய நூல்களையிடத்தியவா இவா இந்நூலுக்கு
காண்டுகையுரை கண்ணழிவுரையென இரண்டிரை யிடத்தினா
அஃது இஃது காண்டுகையுரை இவையுரையே யித நூலுக்கு
முத்திய யுரையென்ப பித்திய யுரையாச்சரிடாகா கொண்டுருப
பதை அவயவா சமவாத மதுப்பு முகவுமைகளான தெள்ளிதற
தெளியப்படும

சிவாகிரயோக்யா — சிவக்கொழுந் தாசாரியா எனவும
வழுவகப் பெறுவா. அகரம்—கொழுந் இவா நீகம் ஆகம ஸை
யபரிபாலக சதாசிவ யோகீகதரின் மாணாகா சிவஞானபோ
த்ததிறகுப் பன்னிராயிர ஸ்லோக உகாரஸங்களுடன் குருக
கையெனனும் உரையியற்றினவர். ஸைவ பரிபாஷைமுதலிய பன்
னிரண்டிநூதக ளிபற்றியவர் இவ் இந்நூல் பரடக்ஷ சுபக்ஷவ
கடஞ்ச சிவாகமஸ்லோகங்களை யுக்கரித்து மணிப்பிரவாளமா
யோருரைபும தெளிப தமிழுடைய லோருரைபு மியத்தினா.
இஃது இஃது மணிப்பிரவாள உரை. இவா சோழநாட்டில்
சோழநாத தாசாமரபின் ரொருவரால் ஆக்கிச்சுப் பெறதுச
ஞானாகோவிதில் மடாலயபதிபாட கீரற்றுகதனா. இவ்வா
கினம் தற்காலத்தத திருவாவதிதறைமார மேற்பாணவயிவி
ருத்த வருகின்றது

ஞானப்பிரகாசா — யாழ்ப்பாணத்தில கிண்காணபுரம் சா
லியாமசுர ககரத்திற் காரகாதிகவேளானருள முடிதொட்ட
வேளாளராய பாண்டி மழவரீ குலத்திற் முன்னுது வருஷங்க
ளுக்குமுன் தோணி ஞானப்பிரகாச ரென்னும் காமதேய மு
டையராயிருந்தனா இவா திருப்புகலூரை யடைந்த ஆதிசை
வராகிய பெரிய அண்ணாசாமி குருக்களிடம் திகைப்புறதுச சிதம
பரவாசியாய் சிலகால மிருத்த அங்கிருத்த கௌடதேய மடை
ந்த அவ்விடத்துள்ள சமஸ்கிருத பாண்டித்ய முற்ற ஓர் பரமம்

மண சநயாசிமாற் தமது சீடாகடஞத் தாக்க மீமாஞ்சு ஷே
தாரத சாகதிரங்குகை கதரிப்பதைக் கண்ணுற்று அவவிடத்
தே அவாகள வாசிகஞந் தோறும் சென்று அப்பொருளகளைச்
சுருக்கிப்பெறு வதனன்ர் ஒர்நாள அவவாசிரியா இவரைநோ
க்கி நீவா மாவா' நீர இச்சாததிரப பாடங்களின் சாரததை
யுறுக காஸந்நோறும் சவனிப்பதில் நனகு புலப்படுகின்றன
வா வென்று பின்வியதற்கு இவாகுறிப விடைகளைக் கேட்டு
ஆச்சரிய முற்று இவருக் கச்சாகதிரங்குள முற்றும் கரமமா
யக் கதரித்து வந்தனா ஞானப்பிரகாசா ஓர் வருடத்திற்கு
விதடபாரங்கத ராணமை கணி ஆசிரியா விடைகளாக மீட்
டும் திருவண்ணாமலை யாதினத்தை மடைநத அக்காலத்தா
ள மடாதிப ரிடத்தச சநயாசம் பெற்றுச் சிவாகமங்களை
யோதி யுணரத்தனா பின் அவகிருத்த சிதம்பர மடைநது
பொஷக ராகம் விருத்தி சிவஞானபோத விருத்தி சிதம்பர
சிகாமணி பிரமாண தீபிகை பிராசாத தீபிகை ஆளுன வ்வே
சனம் சிவயோகசாரம் சிவயோகரதநம் சிவ சமாதி மகான
மிய சங்கராறம் எனபவைகளை வடமொழியி லிப்பற்றினா ஓ
நாள இவர தனபரி ஸொருவா இவ ரிருக்கு மடத்திற கடுக்க
நிலத்தில் நிதிகஞவை விருமதாயத் தெரிவிக்க அவா அரனை
கொண்டு ஓர் திருக் குளமும் அகனருகில் திருமடங்களும அ
ரைப்பித்தனா இக்குளம் ஞானப்பிரகாசா குளமென வழங்க
ப பெற்றிருக்கின்றது. இவர சாயுச்சிய முற்றது பங்குனிமாதம்
பூசு கஷைத்திரம்

சிவஞானபோகிபர் — திருவாவழிதறை யாதினத் தமபிரா
ணகன்றி எறந்தவா இவா சரித்திரம் காஞ்சிப்புராண முகவு
ரையிற கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்குநாண்க இவர சாயுச்சியமுற்
றது சித்திரைமாதம் ஆயிலிய கஷைத்திரம்.

நிரம்பவழிகியா —கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரியார் சக்தானந்தக கருணை ஞானபரகாசரின் தீக்ஷாவிசேஷம் பெற்று மதுரைப் பதியின் வாசஞ் செய்த வேளாளஞ் சிலகார். சேதுபுராணம் தமிழின் மொழிபெயராததவா திருவருட பம்புக்குப் பொழிப்புரை புனைநவா. இவருரை தென்னாட்டைக்குத் தெளிதீக தமிழின் இனிமைப் பொருள பம்பு திருநாட்டினாற் சிவஞானபோத உதாரண வெண்பாக்களின் செந்நீர்த் தெருடஞ்சு சித்தியின் விருதகம் இனங்கக் காட்டியிருத்தலு மொன்றும்

இயவுரைபே முருகிய வுரையெனச் சிலர் கூறுகின்றனர். இதனைச் சிவாகரயோகியா முதல் சிவஞானபோகியார் ஒருவராமே ஸொருவ ராக்கேதபு கூறிவருவதால் அவ்வவர்களின் கருத்தவகைகளைகுழுவப்—அவராக ஞானர்களின் பின் வைக்கப் பட்டது

சுபரமணயகேசிகா —திருவாவடுதறை யாதீனத்தில் கருவது பட்டத்த மடாதிபதி இவர தமது இளைய பட்டத்த நமசிவாய தேசிகருக்கு இதன் லுரை கற்பிக்கும் பொருட்டு சிவஞானபோகிய ரியாதிய பொழிப்புரைக கீணங்க அப்பொழிப்பின் பதவுகளையே உரைப்பொருளாகக் அப் பொழிப்பின் துமேம்பாட்டை விரித்தக காட்டி அம்முனிவாக கோர்பெரும் புத்தகாட்டினா, இம்மடத்தின் மடாதிபதிகளில் தமிழ் சமஸ்கிருதங்க ளிரண்டினும் பாண்டியத்திய முற்றத் தம்மையடைந்த விதவான்கள முதலியோரை மிகவும் ஆதரித்த வகையிலொருவரேயா 10.

சிவமயம்

மறைஞானதேசிகர்.

முதற்குத்திர முதல, -கஉ-ஞ, சூததிரவரை

உனாயாசிரியர்களை எடுத்துக்காட்டிய

பிரமாண நூல்கள்.

കുറിശ്ശി

உதா : உதா

(சுதந்திர-வி-சங்கம்)

பெளதிகர ந

ஸுவச் சந்திர

இதன்மூலம்

சுவஞானேந்திரம்

மேதவகம்

உருக்கிய தரம்

க. விசும

சுருத்தி ஸ்வாமிபுரம்

செய்துள்ளதில்

வருணபதி சி

காமேஸ்வரதேவராய

அரசுமான்

ஸதவசநயாச தீபிகை

சித்காந்தசேகரம்

ஞானரதநாவலி

24 FEB 68

ரோளதவம்

மருடோத்தரம்

பேரகஜம்

தேவிகாஸோததரம்

நிசுவாசம்

சிவதருமோத்தரம்

மருடம்

தொடர்காப்பியம்

அடிதம்

ஸுவாயம்புவம்

பராசுரோபபுராணம்

சாவ்ஸிதகாந்தசங்கரஹம்

பஞ்சபரமமபாஷ்யம்

மோகனசுரோத்தரம்

மூலதனஜீராவதாரம்

வாலஞானரத்நாவலி

பராக்ஷை

வாயுவயசுபூமிதை

சிவஞானசங்கிரகம்

சுபரபேதம்
கரணஜிகாரம்
சிவநாமம்
சிவஞானபோதசங்கரம்
ஓதசங்கற்பம்
ஸகாகதபுராணம்
ருகவேதம்
யஜு-லாவேதம்
சாமம்
அதாவணம்
சைவபுராணம்
சூதசமஹிதை
பருகுசாபதரயம்
பட்டணத்துப்பிள்ளையார
நேவரரம்

சாரணம்
சித்தாகந்தசம்போதி
பூஜாஸதவம்
சிவநகதரம்
இரகசயசாரம்
ஆகநேடபுராணம்
சிவஞானபோதம்
பதரகிரி
பரமமகேத
பெரிய கிரணம்
சாவமதோபகயாசம்
பாரமேசுரம்
சூக்ஷமம்
ஸகந்தகாலோதகரம்
விசவசாரோததரம்

* திருவாசகம்
அளவைநூல்
குறள
தாக்கபரிபாஷை
வாதராச்யங்காரா
நிச்வாசோததரம்
கிநதியலாகமம்
சுததாச்யை
காலிகம
பரமகிராகரணம்
பரம்மபத்தி

சம்புபத்தி
வாதுளோததரம்
சித்தாகந்தசாரசங்கரஹம்
தெய்வப்புலவாகுறள
சாரபுநூலார் திருவருட்பயன
சர்வசுரோத்தரசங்கரஹம்
சுதருத்ரசங்க்யை
தந்த்ரசாரம்
சிதம்பரமஹான்மயம்
சித்தாந்தசாராவளி
பாரதம்

பராததம்	பதிபசுபாசப்பறுவலுரை
இருபாவிருபஃத	சௌகதாயலகரி
சாராதாதீவகம்	ஸவசசநதாணைவரவம்
சிவபிரகாசம்	சித்ததநதரயம்
வாதுளசுததாஃபை	விசுவசாதாகமம்
சுபாவிதம்	நிசுவாசகாரிகை

ஆக0உ

சிவாகரயோகியர்.

—0—

சிவஞானபோதம்	மருகேகதரம்
தேவிகாலோத்தரம்	ததவபிரகாசிகை
சிவஞானபோதம்சமஸதருதம்	பராகமம்
மதவகம்	சித்தாநதபோதம்
பௌஷ்டகரம்	காலோத்தரம்
காமிகம்	ஸவாயமபுவம்

---

* லீராகமம்	காளிதாசா
வாதுளம்	ஆதித்யபுராணம்
அம்பாஸ்தவம்	பரமஹாண—புராணம்
மஹிமநஸ்தவம்	பூஜாஸ்தவம்
இதரஞால	தேவாரம்
சித்தாநததீபிகை	சிவதாமோத்தரம்
வைஷ்ணவம்	சூரமபுராணம்—சிவகதை
சைவாகமம்	பாரதம்
நபாயகசாராயம்	விஸ்வசாரோத்தரம்
ரதநதரயம்	கிரணம்
ஐயுநதரம்	சாயுஞாநோத்தரம்

கக

விசுவாசகாரிகை
ஞானோத்தரம்
சிவபிரகாசம்
சித்தாகதசாராவளி
பீடகதந்தரம்

காபிலம்
ரௌரவம்
ஈஸ்வரகீதை
ஸவச்சந்தம்

ஆசந்

ஞானபிரகாசர்.

—0—

திருமந்திரம்	பராகைய
தொலகாபயம்	மரும
காபிலம்	இராமாயணம்
அகோரவிவாசாரிபாபத்தி	பிரமாண்டபுராணம்
சோமசம்புபதத்திவிருத்தி	சுபரபேதம்
காலோத்தரம்	ஸவாயம்புவம்
கிரஹகம்	பௌஷ்கரம்
மேருநகதரம்	தேவிகாலோத்தரம்

---

* ஞானோத்தரம்	விசுவாசாதாகையம்
வாதுளம்	மோக்ஷதாரிகை
இரத்தகரம்	கோபிதபுராணம்
மகாகம்	திருவாதவ்யராபுராணம்
காரஹகம்	தேவாரம்
மருகேந்திரம்	சிவதருமோத்தரம்
ரௌரவயருத்தி	சதாவேத தாற்பரியம்
பாரமேஸ்வரம்	திருவாசகம்
சித்தியம்	கந்தரலங்காரம்

ஆசந்

சிவஞானயோகியர்.

—0—

சிவஞானபோதம்	திருக்குறள்
சேர்மசம்புத்ததி	சங்கற்பநிராகரணம்
வருணபககதி	அம்மைதிருவந்தாரதி

* ஸ்ரீகண்டபாஷ்யம்	தேவாரம்
வேதாந்தநூல்-உ-அதிக ரணம், வாய்சமஹிதை	
க-உ-பாதம்	வாதுளம்
ஞானம்ருதம்	தகளுறுபோதம்
இரத்தந்தரயம்	சாவஞானோத்தரம்
சிவபரகாசம்	உபநிஷதம்
சுதாவேததாற்பாயசங்க்ரஹம்	

ஆட்கு நிரம்பவழகியர்.

—0—

சங்கற்பநிராகரணம்	திருக்களிற்றுப்படியார
சிவஞானபோதம்	திருவாசகம்
சித்தியாரபரபகதம்	தேவாரம்

* தத்வவிளக்கம்	திருமத்திரம்
காளத்தியந்தாரதி	

ஆட்கு
ஆட்கு மொத்தம் உதாரண சாத்திரங்களில் உரு-று
தனிப்பெயராய் வந்த சாத்திரங்கள் சுரு

* கோட்டிற்கு மேலுள்ள பெயர்கள் சு-ஞ, முதல் பன்னிரண்டாரு குத்திரவரையுள்ள உதாரண நூல்கள். கோட்டிற்கு கீழுள்ளவை இதில் வருவன நீங்கலாக க-ஞ, முதல்-சு - வரையுள்ள பெயர்கள்.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியா சபகூழம்.

எ-முதல்-கஉ-வது சூத்திரவரை அதிகாரப்படிபி.

—0—

சு—அகி.

அ — க—அனைத்தஞ்சுத தெனனி லொன்றை

யறிந்திடாத

சஅநிந-சுச

உ—அசதகாலெனின் முனைந்திடா தச

தது சதகின் முன்னிரு ளிரவி

முன்போல

0 0

ங—நனைப்பதின கசசுதேயெனன்ற சத

சினமுன னிலாமையானும், கனைக

கொடொன றுணராதலானும் தான்

சத தாகுமன்றே

கஅகஉ

—0—

அ—ச—மன்னுமருள

கஅகரு

உ—குருவாகவந்து

உ000

ங—மன்னவன்றன மகனவேட ரிடத்தே

தங்கி வளராதவனை யறியாது மயல

சுந்தரப்ப பின்னவனு மெனமகந் யெ

ன்றவறிந் பிரித்தப பெருமையொடு

தானாகப் பேணுமாபோற் றுன்னிய

வைமபுலவேடா சுழலிந் பட்டித து

னைவனையு மறியாது தயருறுநதொல

லயிறை

உஉசக

சு—அவரின்கி மலமகற்றித தானாகக் ம
லரடிகழி வைப்பன்

உஉருசு

—0—

க—பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும்
ம பாரப்பரிய பரம்பரணைப் பசுஞா
னத்தாலே தேசமொடு முள்ளத்தே
நாடி

உஉரு

உ—ஆசைதரு முலகமெலா மலகைத்தே
ராமென றறிந்தகல வந்நிலையேயாகும்

உஉஉரு

நு—பாதநிழற்கீழ் நில்லாதே நிகுட்போ
தின பினனு மோசைதரு மைஞ்செழு
ததை விதிப்படியுச்சரிகக வுள்ளத
தேபுகுந்நீரிப்ப னுனமெலா மோட

உஉஉஉ

—0—

க—இவனுலகிலிதமகிதஞ்செய்த யெல்லா
மிதமகிக மியனுக்குச் செயதாராபாவி
சையு மவனிலனாய் நின்றமுறை பேச
னாகில், சிவனுமிவன் செயதியெலா
மெனசெய்தியென்று செயததெனக
கிவனுக்குச் செய்ததென்றும், பவம
கலவுடனாகி நின்றுகொளவன் பரி
வாறபாககதனாகச் செய்திடினும் ப
ணியாகக்விடுமே

உஉஉ

உ—அரண்பணியி னின்றிடவு மகலுங்கு
றறம

உஉஉ

—0—

க—காயமொழிந்தாற சுததனாகி யான
மா காட்டககண்டித துனமையுடை

கரு

ய கண்ணக சேயமுயிர காட்டக க
ணடிமொபோல கிச னுயிரகருக கா
ட்டக கணடிமுவன

உசருநு

௨—இததை யாயுமறிவுடை னு மனபுசெ
யய வநிலைமையிநநிலையி னடைநக
முறையாலே மாயமெலா நீங்கியர
ன மலரடிகழிநுப்பன மாருதச
வானுபவ மருவிககொண்டே

௨௪௬௮

—௦—

௩—க—செங்கமலத தாளினைகள் சேரலோ
பாத திருமலங்களுத்து

௨௫௭௮

௪—சசகேசரொடு செநிநதிடு

௨௫௮௮

௫—அங்கவாதந திருவேட மாலயங்க
ளெல்ல மரனெனவே தொழுதினை
ஞ்சி யாடிப்பாடி

௨௫௯௬—௬௮

—௦—

புரநடை

எனகுமிபா மொருவாகு மெளியோமலலோ
மியாவாகு மேலரனோமென திருமாப்
பெய்தித் திங்கணமுடியாரடியா ரடியோ
மெனறுத திரிநதிமவர் சிவஞானச் செய
தியுடையோரே

௨௬௦௮

• —

அதிகரணத்திறகு உகாரண விருத்தத்தொலை

—௦—

௭-௬

௭-௬-விருத்தம்

௧—(௬-௨)அதிகரணம்

௧௧-ந

௧௧

ந

அ-சு-விருத்தம்

௧-க-அதிகரணம்

௧-உ ௧௧

௧-ந ௧௧

௧-ச ௧௧

அசு

க

க

உரு

க

ந

அசு நக

க

ச

க

சு

அ-சு-விருத்தம்

௧-க-அதிகரணம்

௧-உ ௧௧

௧-ந ௧௧

க௦-சு-விருத்தம்

௧-க-அதிகரணம்

௧-உ ௧௧

அசு கஉ

க

க

ச

கக-சு-விருத்தம்

௧-க-அதிகரணம்

௧-உ ௧௧

அசு சு

க

சு

ரு

அசு கஉ

கஉ-சு-விருத்தம்

௧-க-அதிகரணம்

௧-உ ௧௧

௧-ந ௧௧

௧-புரணம்

க

க

ந

உ

அசு எ

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

எ—சூத்திரம்.

ஆனமதரிசன இலககணம்.

இத முன சூத்திரத்திற்கு புறனடையுணர்த்துகின்றது.

எ—சூ. க - ௨ - வது அதிகாரணம்.

௧ அனைத்தஞ்

சித்தசித்தாகிய விரண்டினையும்

ஆனமடையுணருமென்றது

(சி) சிவாததவைதவாகி ம

றுபு இவ்விடத்துச் சிவஞா

ன போதத்திற கூறப்படும்

சிதைச்சத்தெனப் பரியா

யமாகக் கூறப்பட டிருக்கி

றது (சிவ) சாதனவியல்பு

கூறுகின்றது. (நி) டரிணம்

வாதி மறுப்பு

சுஅநி

எ—சூ. ஈ - வது அதிகாரணம்

௨ சத்தசத்திய

சித்தசித்ததைப் பிரித்தறியு மு

றைமை (நி) சிவஞானபோ

தம், எ - சூ. ஈ-வெண்பா

கஅகூஉ

௩ சத்தமெயஞ்

சித்தசித் தானமாவின் னு

ளகென்றும் சிவனுக்குச் சுத்

தமும ஆனமாவிற கசுத்தமு

மகாதியென்றது. (நி) சிவஞா

னபோதம் எ-சூ. ஈ-வெ.

சுஅஎஉ

சு அறிவிக்க

அறிவிக்கவறிந்த ஆனமா சுதக்
தரனல்ல வெண்பதம காந
நாவே சுதந்தரனென்பதம

கஅஅஅ

அ—சூத்திரம்.

ஞாஞாஞான இலக்கணம்

—0—

இது பாசஞானமபோமபடி பதிஞானமறிவிகரு முறைமை

க மனனவனநன ஆனமாவிதருளள மயக்கததை
த் தீர்த்தக குருவா லுணா
ததப்பட்டு முததி உடையும
வகை (ஞா) ஞானபாத மு
னர்த்தி யோகபாத முதல
முப்பொருளு முணாதத்தி
னறது

கஅஅஅ

அ—சூ, க - வது, அதிகாரணம்.

உ உரைதரு

ஏழுசூத்திரமளவும பதிமுகலி
உவறறைப் பொது விதிபா
லுணாததி ஆனமாவிதருசு
சத்தின்பாதான குளமாக
த திகைசெய் ததுக்கொறி
கரு முறைமை விசேஷவு
ரை. (நி) சிவஞானபோதம்,
அ-சூ, ந-வெண்பா

கஅஅஅ

ந பல்விதமாசான சகலர்க்கு ஆசாரியன் செய்யுந
தீக்கை

ககஉஉ

சு பாலரொடு	நாடபீசமு நீர்திசை	கக
நு ஓதியனா	மும சரிசதிகைக கிவதிகை	கக
சு அழுவிலா	கதனமணிபென இருவகை கூறத்தவாவின் சுததி (சி) தி கூறாபேதத்தால் முததி பே த மிலலை யென்பது	கக
61 மகதிரகைகள்	மகதிரமுதலிய லவகதம் பஞ ச ககையி லியாபித திருப்ப து.கலாசோதனை விசேஷம்	கக
அ லிதகையின்	வித்தை சாநதிகலைகள்	கக
க சாநதிகையின்	முறகநிபுதை முடித்தக க டநிசுந்த	கக
க0 மூன்றுகைத்	கிவ ஓசாரியனை யதிஷ்டித்த ச சஞ்சிக கனமவகை மக திரத்தாலும் பிராரத்தகை மததைப புத்ததத் தொலை ததம் ஆகாரிய மேராலும் மிருசக உணரத்ததல் (ந்) கிவஞானபோதம் அ - கு ந.வென்பா.	கக

அ-கு உவது அதிகாரணம்.

கக புறச்சமய	இததிகைகையின் நி முததியில்லை யென்பதம் புறச்சமயத்தின் லு சந்தருமானுவு டான த்தால் லவகைய கதிகாழி யாவ லென்பதம் (சி) மல
-------------	---

- பரிபாகம் கூறுகின்றது (நி)
சிவஞான முண்டாமபடி கூ
றுகின்றது. சிவஞானபோத
ம அ - ரூ, க-வெண்பா ௨000
- ௧௨ இமமையே உலோகாயகன முதலியோராமு
த்திச சிறப்பினமையும் சித
தானக முத்திச் சிறப்புடைய
தென்பது. (நி) முதலித தொ
கை கூ - த விசேஷ வுணா ௨0௧0
- ௧௩ ஒதசமயங்கள் மேலு மிச்சிததானதமே சிறப
புடைதென்பது (சி) வேத
சிவராமங்களை சாகதிரம
சிவஞானமே ஞானம் என
பது ௨0௩௨
- ௧௪ அருமனற வேதரகம்மாகிய முண்ணுல மு
தலிய மூவிக மிதற குளது
(சி) வேத சிவராமங்களை
சிததானதம் (நி) வேதராமங்
களி ஸெல்லா மடங்க மற்று
எளநூ லேதுக தென்பது
கூறுகின்றது ௨0௪0
- ௧௫ வேதநூல ஆதியில ஞானமொன்ற யிருக்
க வேதராமங்களை விரு
வகைக கூறியது அநிகார
பேதத்தா ஸென்பது ௨0௫௨
- ௧௬ சிததாததே சிவ ஞானசாரிசனை அசிஷ்டித்த
மலங்களை நீக்கி முததியடை
விப்ப ஸென்னும அவருண

- மை யுணாவாரில்லை எ - து.
 (சி) சித்தநாத முததியே மு
 த்தி எ-து. (நி) பாடநூலு
 தி மறுப்பு சிவஞானப்பேர
 ம் அ - து. ச-வெண்பா
 கள இறைவனாவா சிவனுக்கே அறிந்த அனுக்கிர
 கருந தன்மையென்பது உரளக
 கடி சனமாரக்கரு சிவனது சரிசுகயாதி உ-து.
 சகமாரக்க உரள
 கக தாதமாரக்கரு தாசமாரக்கம் உ-து. உரள
 உர புத்திரமாரக்கம் புத்திரமாரக்கம் உ-து உர
 உக சகமாரக்கம் சகமாரக்கம் உ-து ஆருதார
 இயல்பு வீசேஷவுரை உர
 உஉ சனமாரக்கம் சனமாரக்கமாய ரூனமார
 சகலகலை ககம் உ-து. உக
 உங் ரூன நூதனை கருமயாகத்தினும் ரூனயாக
 மே சிறப்பு (சி) ஸசவா எழு
 வருள நால்வாக்களிப பஞ்ச
 மஹா யக்யம் உ-து. உக
 உச கேடலுடன் மேற்கண்டரூன முடையா ர
 டையும் பலம் (சி) ரூன ய
 க்யத்தினைபேத நான்கும் உ-
 து. (நி) நிட்டை கூடாதோ
 ர்க்குருடாயநிடடைக-து உக
 உரு தானமியாக வேதவழி கின்றவர்களும் தான
 ன் செய்தவர்களும் சரிசுக
 யாதி யதுஷ்டிததவர்களும்
 அபரமுத்தி யடைவ ரென்ப

	தம் பக்குவா பரமுததியை யடைவா என்பதும் உ-த	உஉக
உக இவ்ஞானச் செய்தி	மேலெய்தியது விசைகிச சிறப புவிதி	உகரு
உஎ ஞானத்தால்	ஞானத்தாலேதானமுததி எ-த (ஞா) மீமாஞ்சகன மறுபபு விசேஷ வுணா. (நி) சைவா மறுப்பு. சிவஞான போதம அ - சூ, க - வெண்பா	உகருஎ
உஅ சூரியகாந்த	அருபசிவ ஞானிய மூர்த்தமா யறுகிர கிகரு முறைமை (சி) சிவஞான சித்தி யுபாய மும் அதனாற் தரிசனமும் (நி) பாடரணவாதி மறுப்பு. சிவஞானபோதம அ - சூ, ரு-வெண்பா	உகஎக
உக மிகக்கொரு பக்குவ	சேவனமுத்தித் தனமை (நி) சி வதரிசனம் உண்டரம்படி	உகஎஅ
உரு அறியாமை	சேவனமுத்தத் தோயத் தழுது முறை (சி) சிவதரிசனம் வரு வதற் சூபாயம (ஞா) விசே ஷவுணா	உகஅச
உக புண்ணியமே ஞெகரு	தோயத்தழுத்தின சேவன முத்த ன தேகாத்தத்தில் பெறும ப லன பரமுத்தி எ-த (சி) ஜீ வன்முத்தி பரமுத்தி கரமம் (ஞா) விசேஷவுணா. (நி) சி வஞான மிருவினை யொத்த	

விடத் துண்டா மெனபது

சிவஞானபோதம் அ - கு,

உ-வெண்பா.

உரு௭

ரு௨ ஞாலமதின

சீவன முததாதனமை

உரு௧

ரு௩ தேசமிடவ

செ

உரு௨

ரு௪ இருநிலைநா

இஃ திலலாரக்கு வேறுபாய

நிடடை

உரு௩

ரு௫ சாலகிரத்தே

இதனைமையோர் சிறப்பும் அ

ஃ தில்லாதோர் சிறப்பின

மையும்

உரு௪

அ-கு, ரு - வது, அதிகாரணம்.

ரு௬ கருவிகழிகாற் கருவிகரணம் நீகிற காணப

நென நெனற சுவநிராகத

வாதி மறுப்பு

உரு௫

அ-கு, ரு - வது, அதிகாரணம்.

ரு௭ பனநிறவகன

நிட்டைகூடி கீங்கின விடக

துக கருவி கரணதிராட

ன கூடினுமதனவழிகத

னநெனறது (சி) கருத்தி

ஞான மொழிக்கு முபாய

வ கூ-த. (நி) அங்கார

வாதி மறுப்பு, சிவஞான

போதம் அ - கு, (க-எ)

வெண்பா.

உரு௬

ரு௮ எங்குதானெ

சிவன சர்வ விபாயியு

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. S. IYER LIBRARY

DEFANT NAGAR, MADRAS-90

உச

நிற்பன எனப் பரிணாம
வரதியைநோக்கிக் கூ-து
சிவஞானபோதம் அ - கு,
அ-வெண்பா.

உஉசுஅ

நக பாசிபிசுட்ட

இப்படி நிலலாகருவேறே
தபாய முணர்த்தல (நி)
சிவனைக் கூடியவானமா
மீளவும் இகதிரியனாக
கூடவற்றே வென்ற பரி
ணாமவாதிமறுபடி சிவஞா
னபோதம் அ-கு, க-வெ

உஉஎக

கூ—சூத்திரம்.

ஆனமசுததி இலககணம்.

—o—

இத முற்கூறிய நிலைநிலலார்க்கு வேறேருபாய
நிடடைகூறி யான்மசுததி உ-து.

க பாசஞானத்தா “தேசமொடுந் திருவடிகழே
நீனகாதேதுவக”என்பத
னை விரித்தனாகின்றது
(நி) சங்கிரகதவாதி ம
றுப்பு

உஉஅஎ

கூ—சூ, க - அகிகாணம்.

உ வேதசூத்திர மேற்றொருத்ததை வருத்த
ச் சத்தப் பிரமவாதியை
மதத்தது (சி-ஞா-சிவ -

உரு

நி) பாச பசு பதி ஞானம்

கனி நியல்பு கூ-து.

உஉகசு

ந. கரணங்கள் கெட ஞானஞ் சூனியமென்ற பா

டானவாதி மறுப்பு (சி)

அகதககரணங்கள் கெட்

டிருப்பதே முத்தி என்ற

வைசேடிகனை மறுத்தல்

உங0உ

ச சிவனை வன

அந்தக கரணங்களா லறிய

க கூடியதை சிவஞானந்

தா லறியவேண்டிய தென

னென்ற அகங்காரவாதி

மறுப்பு (நி) சங்கிரகத

வாதி மறுப்பு. சிவஞான

போதம் கூ-சூ, க - வெ

உங50

ரு கண்டிடுவ

சிவனைப் பாச ஞானத்தா ல

றியக் கூடாதெனாத(நி)

சிவஞானபோதம் கூ-சூ,

உ-வெண்பா

உஙகசு

கூ—சூ, உ - அதிகாணம்.

கூ குறிப்படியி

சொல்லியமுறை நிற்கும்ஞா

தாக்களுக கதுககிரகக்கு

முறைமை (நி) ஜீவபர

மொன நென்ற பரிணாம

வாதியை மறுத்தது. சிவ

ஞானபோதம் கூ - சூ,

உ-வெண்பா.

உஙஉங

க-சூ, ந - அதிகாரணம்.

எ கண்டவினை	மாயாவாதி சீவபர மொன நெனரோத விரண்டென க்கூறுதல (நி) பரிஞம வாதி மறுப்பு சிவஞான போதம க-சூ,நு-வெ	உ.ந.ந.உ
அ அருசெழுந்தா	இந்நிலை மயங்கி லோககு மேலோ ருபாய நட்டை கூறு கின்றது சிவஞான போதம க-சூ,க-எ வெ	உ.ந.ச.ந.
க காடநிமிதயந	பிருதிவுமுதல சிவ மீருன த தவங்களைத் தியானிகரு முறை (சி-ஞா - சிவ) அந தாயாகன்கூறியத (ந்) சிவ ஞானபோதம க-சூ, அ - வெண்பா	உ.ந.ருச
க௦ அநதரியாகந்	அநதரியாகததக குரிய உப கரணமும் அதனைபரயோ ஜனமும்	உ.ந.க.உ
கக புறம்பேயு	அநநிட்டை பிரிக்ககாலத்தி ல் புறப்பூனை செய்யவிரு மபின் அதுசெய்யும் விதம்	உ.ந.எக
கஉ இநதனைதநினெரி	சாவ வ்யாபிதவத்தை ய ளிதது வழிபபட்ட வான மாகசஞ்சுருச் சிவன கொ டுகரும்புரினை	உ.ந.எஎ

க0—சூத்திரம்.

மலமோசன இலக்கணம்.

இத பாசவாழை நீங்கி சீவனமுததாநிரகு நிலைமை கூ-த

இவனுலகி

சீவன முததாக காகாமிய

மேரு வண:

௨௩௮௩

க0—சூ, க - அதிகாரணம்.

யானசெய்தே

இந்நிலைமை ஞானம் பிரகாசி

ததாக குலடென்பத

மஃ தில்லாக கில்லையெ

ன்பத (நி)சிவஞானபோ

தம க0-சூ, க-வெண்பா

௨௪0௦

க0—சூ, உ - அதிகாரணம்.

௩ இதிரியமெனை

இடமுறை நிறகாத இதிரி

யாதி வசத்தாகி ஏதற

கோ ருபாயம கூறுகின

றது (நி)சிவஞானபோத

ம க0 - சூ, உ-வெண்பா.

௨௪0௮

௪ சலமில்லாய்

சிவன கைமமாறு கருகாத

ஹகிர கீப்பத சுபாவம்

(சி-ஞா) ஞாவிகடகு ரா

காதிகளால் பாவபுண்ணி

யமேருத (நி) சிவன சில

கா ரகிபபதால் பகூ

பாதி யாகாஞ் வெணற

அனிகாரவாதினய மறுத்

தல சிவஞானபோதம்-க0

சூ, நட-வெண்பா

உஅஉஎ

௫ காடுகளிற்

ஞான மில்லார் சிறப்பின
மையும் அஃதௌளாரா சிற
ப்புடைமையும் (சு) ஞான
த்தரஸல்லது காரிய யோ
கங்களில் முத்தியில்லை

உஅஉடு

சு அஃததமபனை

ஜீவன்முத்தா வாதனையினு
ற் கன்மங்களைச் செய்தா
லு மாகாயிய மேறாத(நி)
சிவஞானபோதம் கா-சூ,
(நி-சு) வெண்பா

உஅஉக

—0—

கக—சூத்திரம்.

பகதியி னிலககணம்.

—0—

இது பந்தத்தினின்று நீக்கின சிவவிடத்த பத்திசெய்யு
மாறு

க காயமொழிந்

காணும் கண்ணுக்கு ஆனமா
காட்டாய் நின்றதுபோ
ல ஆன்மாவுக்குச் சிவ னு
பகரிக்கு முறைமை (சு)சி
வவிடத்த அஃதரங்கபத்
திசெய்யு முறைமை ஞா
னத்திற் கிரியை

உஅஉங

கக—சூ, க - அதிகாரணம்.

1. பாஞ்ஞாததார மேலத சேவன முத்தாக
ணையத் தழுது முறை
மம் உசநுக
2. அநாதியுட மேற் சிவசமவாதி சரீரகீத்
சி முத்திபெறவேணுமோ
முத்தியினு நித்தியத்தவ
ம பெற திருக்கலாமோ
வேனறதற்கு விடை (சி)
வயிரவ தத்திரவாங்களை
தேக நித்யமென்பதை ம
றுத்தல் (ஞா) சாரூபமுத
விய முததி பாமுததி ய
னறு உசகக
3. தெரியிய சேவனமுத்தா மல் வாதனை
கெட்டு நிற்பதற் குதார
ணம (கி) சிவஞானபோ
தம கக - சூ, க-வெ உசககஅ
4. ஆணவநதா முததியில் ஆணவநகெடுமோ
யின ஆணவநகெடு
மெனறவாக்கு மறுப்பு
(சி) ஸசவா ஆணவந் கெ
டா தென்பதை மறுத்த
க கெடுமென்பது (கி) பே
தவாதி மறுப்பு உசஎடு
5. வெவ்வினுகுந் ஆணவம் முததானமாக்களை
ப் பொருத்தாது பெததா
ணமாக்களைப் பொருத்தம்

(சி) ஆணவம் நீத்தியம்
அது கெடா தென்பதம்
ஆணமா ஆணவாதி பாச
நீவரு முறைமையும் (நி)
சமவாதி மறுபு

௨௪௮௨

௭ எவவிடத்த

சிவனறிஞவடி கூறி முறை
மை பிவவிதமென ஐக்கி
யவாதினைய மறுத்தல்(நி)
அவிகார வாதி மறுபு
சிவஞானபோதம் கக -
சூ, உ-வெண்பா

௨௪௮௩

கக—சூ, உ - அநிகரணம்.

௮ எவருத்தானிதை

சிவனசாவ வியாபியாவினு
ம பகருவானமக்களுக
கணி காணப்படான(நி)
அவிகார வாதி மறுபு
சிவஞானபோதம் கக-சூ,
ந-வெண்பா.

௨௪௮௪

௯ செனறீனயு

சிவனுட ஞானமகூடி நிரது
முறை அவவச சமயிகளை
வினவி மறுத்தல்

௨௫௦௩

௧௦ செம்பிரத

செம்பிரத^௦ ஞானிகையிற் கல
த்தபோ துண்டாய தன்
மைபோல் ஆணமா சிவனை
க் கலந்த விடத்த நிற்று
முறைமை (ஞா) சிவாத

- கக சிவன சீவ த விதியை மறத்தல் (நி) பேதலாதியை மறத்தல் ௨௫௧௪
- கக சிவன சீவ ஆனமாவும் சிவனு மொன ராய்க் கூடியிருப்பதே மு த்தியென்பாரை மறத்த த(நி) ஐகயவாதி மறப்பு ௨௫௨௩
- க௨ இருமறைக ஆனமா சித்தென்ற சிவனாற பிரயோசன மிஸலை பென பாரை மறுத்தத (சி) ஜீ வன முததிபேக மேழுவி த மென்பத (நி) சிவனா னபோதம கக-சூ, ச-தி- வெண்பர ௨௫௩௪

க௨—சூத்திரம்.

அடியவ ரிலககணம்.

—0—

சிவனையுணராத ஞாதாககன் தமது முதலெனக் கருதிநிற்கு முறைமை.

க௨—சூ, க - அதிகாரணம்.

- க செவகமலாத் பிரமா முகலாயிலுரால் சி நதிக்கப் படாத பதியை சீவன முததர் சித்திதனா கக கண்டு வழிபடு மாறு (சி) சிவனா ன சரிசையா சிய ப'லீடபத்தி க-து. ௨௫௪௫

கஉ—சூ, உ - அதிகாரணம்.

உ ஈசனுககணபிஸலா சிவன் சர்வ வியாபியாத
 லாத் சிவபததார்களிடத்
 தன்பு செய்யு முறைமை
 (நீ) ஜீவனமுததா சிவன்
 டியாரிடததுககடுதலும்
 அடியா ரல்லாதா ரிடத
 துச சேரலாகாமையும
 சிவஞானபோதம் கஉ-சூ,
 உ-வெண்பா உருநுந

கஉ—சூ, ன - வது, அதிகாரணம்.

௩ அறிவரியான சிவன் திருவேடதகானா யு
 ண்டாககி சாயானமாக்
 களையு மீடேற்றுக்கையின்
 பொருட டோர சிறப்பு
 விதி கூ-த (நி)சிவஞான
 போதம் கஉ-சூ, ன-வெ
 ண்பா. உருகக-கஉ

ச திருக்கேயி சிவன் சர்வ வியாபியாயிரு
 க்தாலும் தன்னிடத கன
 புடையார்ககு வெளிப்படு
 முறைமை(சி-ஞா) சிவலிங்
 கததை வழிபடு முறைமை
 (நி)சிவஞானபோதம்-கஉ
 சூ, ச-வெண்பா. உருநய-கக

தி ஞானபோக இயங்கம் இவியகந்திமையாந்
 திருவேடதகாண்டியா வயா
 படு முறைமை யாந் தத்
 ஞானசாரியனை திருவினை
 வழிபடு முறைமை

பு -

கஉ—சூ 1 | றனடை

கூ மகதிததான ஆசிரியரை சிவஞாபபாபா
 ககாவிதா உருடே
 தத மகதி முருடே
 பவிமா செனபத

உருடே

எ பரபிரம் ஆசிரியரை பராபிரம்
 க கருதினாகருத உரு
 இக்கருகரு செ பரு
 னை (2) சிவஞானசாரி
 ம கஉ-சூ ௭-௨௨௨௨௨ ௨௨௨

௨௨௨

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

நிரம்பவழியர்

சிவஞானசித்தியாரில் சிவஞானபோத

வெண்பாக்களின் கருத்தை வகு

த்துக காட்டிய விவரம்.

—0—

சிவஞான சித்தியார்.	சிவஞான போதம்.	சூ—வீ.		
சூ—வீ	சூ—வெ.	,, ன்	,, ன்	
க உ	க க	,, ஸ	,, ஸ	
,, ன்	,, (உ-அ-ச)	,, ன்	,, எ	
		,, உக	,, உ	
உ உ	உ (உ-ந்)	,, ன்	,, ன்	
,, ன்	,, (ச-ச)			
,, ஸ	,, ன்	ந் ந்	ந் ந்	
,, உஉ	,, க	,, க	,, உ	
,, ன்	,, அ			
,, ன்	,, க	க ன்	க உ	
,, ஸ	,, க	,, க	,, ன்	
,, க	,, க0	,, எ	,, ஸ	
		,, அ	,, ன்	
ந் உ	ந் க	,, க	,, க	
,, ன்	,, ன்			
		எ உ	எ ன்	

反著

[illegible]

உ

சி வ ம ய ம

இந்நூ லச்சிடுவதற்குப் பிரதிருணங்க
ஞ்ஞகவிசெய்தவர்கள்.

—ப—

மறைஞானதேசிகருரை.

ம-நா-ஸ்ரீ, புரட்சை - பொன்னம்பல செனை இராஜகேய
வித்துவான் முதலியார அ சாவகலா சாலை
உபாத்தியாயா

33 சிககாதிரிப் பேட்டை—
பு - தெய்வசிகாமணி மிலலா கலாசாலை
முதலியார அ உபாத்தியாயா
காகுசி - அருணகிரி பர
தேசியார அ
33 நாகலிங்கமுதலி தியலாஜிகல் அச்சிப
யார அ-ள. கதரசாலைத் தலை
வா

ஆட ச

சிவாகரபோடிய ருரை.

33 கோட்டையூர்-சாமிநா திருவணந்தபுரம் ரா
ததேசிகா அ. ஜகீப சாவகலாசா
லை உபாத்தியாயா

33 திருப்பாதிரிப் புலியூர்-
சிவ சிதம்பர முதலி
யார அவர்கள்.

33 திருமயிலை-முருகேசமுத பச்சயப்பமுதலியார்
லியார.அ. கலாசாலை உபா
த்தியாயர்

ஸ்ரீமத-யாழ்ப்பாணம் கல்லூர் - ஆறு சைவப்பிரகாச வித
முகநாவலா சகதான யாபிவிாத்தி, த
மசதாசுவம்பிள்ளை. அ. வைவா

ஆ. ௩
ஞானப்பிரகாச ருரை.

விதவான் சுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்.

புரசை பொன்னம்பல மு இராஜகீய கலாசா
தலியார் அவர்கள். வை உபாத்தியாயா
செனனை ஐயாசாமி தே சைவகரியா திக்ஷிதர்
சிகா அவர்கள்.

ஆ. ௩
சிவஞானயோகிய ருரை.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்-சிவ

சிதம்பர முகலியா அவர்கள். ௧

நிரம்பவழுவிய ருரை.

அஷ்டாவ தானம் ,, புரசை-சபாபதிமுதலியார் அவர்கள்.

செனனை-ஐயாசாமி தே சைவகரியாதிக்ஷிதர்
சிகா அ-ள.

ஆ. ௨
சுப்ரமண்யதேசிக ருரை.

விதவான் திருவடங்குசுரம்பேட்டை- பச்சயப்ப முதலி
சிவகாரமுதலியார். அ-ள. யார் கலாசாலை உ

பாத்தியாயா க

* இப் பிரதிருபகளை வெளியிட வுதவிபுரிந்த காருண்ய
புருஷர்கள் சிவதருமோத்திரம் சிவஞானதான வியலிற் கூறி
யுள்ள பலன்களைப் பெற்றின்புறம்படி இப்புத்தகத்தை யள
போடு பாராட்டிப் படிப்போர் யாவரும் சிவபெருமானைச் சிக
தித்தல் வேண்டும்.

உ

சிவமயம்.

சிவஞானபோத யந்திரசாலையில்

அச்சிட்டுக்கு

புத்தகங்களின் விபரம்.

தபாற் செ

லவுடபட

நூ அ-பை.

சமஸ்கிருத சிவஞானபோத சுவ்வியாகசியாகம் } 0 - 0 - 0
ஆகம உதாரணங்களுடன் ... ..

தரிஸோநசிவாசாரியார சித்தாக்த சாராவளி அக } 2 - 5 - 0
கதசிவாசாரியார வடமொழி வியாகசியாகத்தி }
ற கிணங்கிய தமிழ் விசேஷவுணாயுடன்

காமிகாகமம் தமிழுணாயுடன் அரச்சனாபடலம்வரை அ - அ - 0
தபாற்செல வுட்பட ... ..

நெ னாதன சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு ... .. 0 - அ - 5

அகோர சிவாசாரியார் கரியாகரம் ஜ்யோதி தமிழ்ப்

பொழிப்புரை - சஞ்சிகை - கறு ... .. 0 - 5 - 5

சகலாகமசார சங்க்ரஹம் மூலம் ... .. 5 - 5 - 0

சிவஞானபோதத்திற்கு ஸமஸ்கிருத - கஉ - குத்தி }
ர ப்ரதிபத வியாகசியாகம், பொல்லாப்பிள்கை }
யார் - குர்ணிகை, மெய்கண்டதேவர் வார்த்தி } 5 - அ - 0
கம், பாண்டிபெருமாள் விருத்தி, சிவஞான }
யோகிகள் சிற்றுகை ஆக ஐந்தனு சேர்த்த }
அச்சிட்டது ... ..

சிவஞானசித்தியார் பாபகஷவுரை ... .. 5 - 5 - 0

சிவஞானசித்தியார் சுபகஷம் ... .. 5 - அ - 0

தபாற செ

ல வு - பட-

நூ அ-பை

திருவுத்தியாரா, திருக்களிற்றுப்படியார், இருபாவி }
ருபந்த, உண்மை விளக்கம், திருவரு - பயன, }
வ்ருவெண்பா, கொடிக்கவி, உண்மைநெறிவ் } உ - க - 0
எசகம, போற்றிப் பட்டுடை, சகைதபந்ரா }
கரணம், இவற்றினரை .

திருமூலா திருமகதிரம் . . . . . க - 0 - 0

சாமபுராணம் . . . . . உ சச - 0

இலிகைபுராணம் . . . . . க - க - 0

* குருகமசிவாயா சரித்திரம் . . . . . 0 - 0 - க

விநாயககவசம், சிவகவசம், சத்திகவசம், திரிபு }
ரை அகவல், திரிபுரைசோத்திரம், காமாக்கி }
யமமன அகவல், விநாயகா அகவல், கந்தா } 0 - 0 - க
சஷ்டி கவசம் . . . . .

சௌந்தரி - யாணந்தலகரி மூலம் . . . . . 0 - 0 - க

அபிராமி யந்தாதி . . . . . 0 - 0 - க

கந்தாநுபூதி மூலம் - உராயுள் . . . . . 0 - 0 - க

சரஸ்வதிதோத்திரம், சரஸ்வதியந்தாதி . . . . . 0 - 0 - க

ஸ்ரீமத்-சிவஞானயோகிட ரிபற்றிய வைரகருபபா }
யம் . . . . . } 0 - 2 - க

நெய்யார கம்பராமாயண முகதசெய்யுள் சங்கோ }
ததரம் . . . . . } 0 - 2 - க

* இக குறிப்புள்ளதமுதல் புத்தக மொவ்வொன்றிற்குத்
தனித்தனி தபாறசெய்யு அனா-உ

இங்ஙனம்

கொ - ஷண்முக சுந்தர முதலியார்

சென்னை - சிந்தாதுரிப்பேட்டை.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபகூடம்

பாயிர முதல், கஉ-ஞ சூத்திரவரைச் செய்யுளகராதி.

—உருவம்—

ப—சு-செ.

ட—சு-செ.

	அ	அருவீனி	சகர க உள
அகலியை	ககஉ உ சச	அருவுருந்	சகஅ க உஅ
அங்கி	உசநக கர க	அருவுருவெ	கநுருஉ ச கக
அசித்தரு	கருகௌ ச உ0	அருளது	களஅள ரு க
அசித்தெனி	கருகரு ச கச	அருளிணூ	அந பா ரு
அஞ்செழுத	உநசந க அ	அருளிணு	கஉச உ நந
அண்டசரு	கநநர உ அக	அவவவ	ககக உ சக
அத்தவா	கநக க ரு	அவவுட	கருள ச ந
அநாதிபுட	உசகக கக ந	அழித்தபி	நகர க கக
அநாதியே	உ0க அள கந	அழிப்பினப்	ருஉஅ க நள
அநதரி	உநகஉ க க0	அழிவிலா	கககச அ க
அயனரி	கருகச ச ட	அளவை	கந அள க
அயனறனை	ககந க க0	அறிதரு	ககஅரு ச நரு
அரசனுஞ்	ககஅ உ நஉ	அறித்திமர	களருந ரு ந
அரனடி	க0உ உ உக	அறித்திமர்பி	கசஅக ந ச
அரனவிதி	க0உ0 உ ரு	அறிபொரு	கஅஉக க க
அரிசனம்	கசருக உ கரு	அறியாமை	உகஅச அ ந0
அருத்தின்ப	ககக அள எ	அறிவனதம்	கசளரு ந ந
அருமறை	உ0ச0 அ கச	அறிவரிய	உருகஉ கஉ ந
அருவமோ	ருநச க நஅ	அறிவீங்க	கஅளஅ எ ச
அருவவிகா	கருகஉ ச கந	அறிவீசனை	கருஉள

ப—கு-செ.

ப—கு-செ

அறிவிஷன	களரு	ச நடி	இருவினைச		
அறிவுடல	கஞ்சச	ச உக	செயல்க	களகரு	ச ச0
அறிவுறும	களகரு	க	இருவினைச		
அறுவகை	ருக	பா க	செயல்கா	எகா	உ அ
அனைத்து	சுருச	எ க	இருவினையநா	கஞ்ச	உ ச0
அன்னியசா	கருக	அள ரு	இருவினையின	எளஉ	உ ச
அன்னியமி	சுருக	க அ	இருவினையெ	எளஅ	உ ரு
	ஆ		இவனுலகி	உருஅக	க0 க
ஆங்கார	கத0ள	உ ரு	இறுதியாங்	ருக	க ரு
ஆணவ	உசஎரு	கக ரு	இறைவனா	உரக	அ கள
ஆறாபா	கருக	உ ரு	இறைவனங்	அரு	உ ச
ஆரண	ருளஅ	க ச	இறைவனே	களச	ரு உ
ஆவதா	சுருரு	க உ	இறைவனற	களஎ	ரு க
ஆனமா	கருரு	ச ரு			
	இ		நகனக	உருருக	சஉ உ
இவருநா	அருக	உ உ	நகனக	உருஉ	அள ச
இதமகித	அருக	உ உ		உ	
இதன	உருள	க உ	உடலியா	கருரு	ச உ
இதிரிய	உசஅ	க0 ரு	உடலினிலே	கருரு	ச க
இதநிலை	உருச	அ ரு	உடலின	கசஎ	ரு உ
இமமையி	எள	உ எ	உடலிலிடா	கசரு	உ ரு
இமமையே	உரு	அ உ	உடறசெய	அரு	உ க0
இயலபுகா	ருக	க ரு	உணராத	சுரு	க ச
இரகந்ர	கருள	உ க	உணர்வன	கரு	ச க
இருமபை	உருரு	கக க	உதிப்பது	ருக	க உ
இருவகை	கருக	ச ரு	உயிரவை	சக	க ரு

ப—கு-செ,

ப—கு-செ

உயிரினை	கருநா	ச கரு	எண்ணையிப்	கருநா	ச கரு
உயிரினோடு	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உயிரொன்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருமேணி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருவருள	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருவினி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருவினை	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருவியி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உருவொடு	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உரைதரு	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உரைத்தி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உலகமே	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உலகினிற்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உலகினை	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உலகுடல்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உலகெலா	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உள்ளது	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
உள்ளுணா	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எ	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எங்குதானி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எங்குதனை	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எங்குதான	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
வியாபி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எல்லாமாய்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எவவிடத்தி	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
எழுமுடல்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு
என்னுடல்	கருநா	ச கரு	ஏ	கருநா	ச கரு

ப—சூ-செ.

ப—சூ-செ

கணநிணர்	ககரு0	ச ந0	ச		
கண்ணுத	ககரு	க ருந	சகமார்க்க	உ0கரு	அ உக
கரணங்க	உரு0உ	க ந	சகமந	குக	உ சக
கருதகாரண	நுஅ	க க	சத்திசத	கஅகஉ	எ உ
கருவிகழிந	உஉசக	அ ந	சத்திதன	கஅஅ	க கஉ
கருவியாம	கரு0க	ச உ	சத்திதாநாத	கஉரு0	உ எக
கருவியாற்	கரு0அ	ரு ச	சத்திதாநபல	கஅக	க கக
கருவியும	கருகச	ரு ரு	சத்தியாய்	கஉசந	உ எரு
கருவிணு	கருசஎ	உ கந	சத்திபுரு	எஉச	க கக
கதறநூற்	சஅரு	க நக	சத்தியே	ருருக	க சஉ
	கர		சகதிதன	கருருஎ	ச கஉ
காணடல்	கரு0	அஎ ச	சந்நிதி	கருருஎ	ச அ
காண்பவன	அகஉ	உ உஎ	சலமில்	உசகஎ	க0 ச
காயத்தி	நசந	க அ	சனமார்க்கஞ்ச		
காயமொழி	உசசந	கக க	கமார்க்க	உ0எஅ	அ கஅ
காரணவணு	நகக	க சஉ	சனமார்க்கரு		
காரியங்கார	நகக	க கஅ	சகலகலை	உககந	அ உஉ
காரியமெனப	நஎ0	க கந	சா		
காலமேகடவு	நருச	க க0	சாககிரத்	உஉசந	அ நரு
	ரு		சாககிரமு	கககக	ச நந
குணங்களை	கருநஉ	ச எ	சார்தியா	ககஅக	அ க
குறிகள்	கஎஎக	உ கஅ	சார்பினிற்	நஉரு	க ரு
குறித்த	ருஎஉ	க சரு	சார்பிய	ககருக	உ கரு
குறிப்படி	உநஉந	க க	சி		
	கே		சித்தமா	க0க0	உ ருஅ
கேட்டலு	உகநந	அ உச	சித்தாகத	உ0கந	அ கக
கேவலசகல	கககஅ	ச நஎ	சிவஞானச்	உகரு0	அ உக

ப—சூ-செ

ப—சூ-செ

சிவஞ்சத்தி த

சென்றனை உருந் கக க

ன கஉந்ர ச உ எ

சொ

சிவஞ்சத்திரோ கஉந்ர உ எ

சொன்ன ருஉஉ க ந்ர

சிவனுரு எந்ர க எ

ரூ

சிவனையவ உந்ர க ச

ஞாலமதின உஉக க அ ந்ர

சிவனசீவ உருஉந் கக க

ஞானததால உகரு எ அ உ

சீ

ஞானநூற உகஉந் அ உந்

சீலமோ சஎக க ந்ர

ஞானமேயச குகள க கரு

சீவனு ககா க கச

ஞானபேரக உருஎக கஉ ரு

சு

த

சுதந்தித கசஅ உ கக

தத்தவரு கஅஉ க ரு

சுத்தமர கருக க ச கக

தத்தவமெ கஉச உ எஉ

சுத்தமாம கசஅ க ருஅ

தத்தவருப ககஉ உ எக

சுத்தமெய கஅஎ உ எ ந்

தகதைதாய் அந்ந் உ கக

சூ

தனுக்கரண கஉகந் உ எஅ

சூகருமக கரிக உ சஅ

தனமமோ கருரு உ ந்ர

சூகருமதே கககக ச உஉ

தனனியல் எஅஉ உ க

சூகருமவா சந்ர க உந்

தர

சூகருமவரு கருசஅ ச க

தாதமார் உருஅரு அ கக

சூரியகரக உகஎக அ உஅ

தாரபர அுகள உ உஅ

செ

தானஞ்செ அருக உ உக

செங்கமல உருசரு கஉ க

தானமியா உகசக அ உரு

செப்பினாய் கஅக உ சரு

தி

செம்பிரத உருசக கக க

திரவிய அசக உ கக

செயல்களே அந்ந் உ கள

திருக்கோயி உருகக கஉ ச

செய்க்கி அசக உ கஅ

த

செய்தவர் அருக உ உ

தூலமா கசச உ ரு

ப—கு-செ.

ப—கு-செ

தெ

ப

தெரிந்தது	கௌஅரு அ	பக்கமுன்றி	கௌஅள அ
தெரிவரிப	உசுசுஅ கக ஸ	படைகொடு	கௌகௌஉ ஸ நஉ
தே		படைப்பாதி	கௌநக ருச
தேசமிட	உஉஉௌ அ நந	பண்ணை	எக பா ஸ
தேவரி	கூடு க சக	பநகமும்	ருகரு க சச

தோ

பரஞான

உசருநக க உ

தோற்பாணை	கௌஉ ஸ உச	பரமபிரம	உருஅௌ கஉ எ
தோற்றமு	நௌச க கச	பரிதியை	கஉகக உ அந
தோற்றுவித	சுகௌ க நந	பலவிதமா	கௌஉச அ ந
ந		பன்னக	கருடு உ அ

நண்ணிடு	ருநக க நக	பன்னிற	உருஅ அ நௌ
---------	-----------	--------	-----------

நா

பா

நராகளாய	கௌரு உ சஉ	பாசஞான	உஉஅௌ க க
நராபயி	கநகௌ உ கௌ	பாசிபடு	உஉௌ அ நக
நதசெவி	ககஉௌ உ கக	பரலொடு	கௌநக அ ஸ
நாமிகளிற	உசஉரு கரு ரு	பாவிபப	கஅநகௌ கௌ எ
நாட்டு	உருருச க க	பி	
நாயகன	கௌநக க ருஉ	பிணத்தினை	கசருக உ கௌ

நி

புணையா

கஅகௌ அள கக

நிக்குத்திம்	சசு க உச	புண்ணிப	உஉௌ அ நக
நிக்கிரகங்	அஉக உ கரு	புகுதிமற்	நகஉ க கௌ
நித்தமா	கருநக உ ருந	புத்திரமார	உருகௌ அ உ
நியதிபின	கருரு உ ருரு	புத்தியை	கௌநகௌ ஸ உஅ
நிலம்புண்	நககௌ க ஸ	புருடனை	கௌருகௌ ஸ நக

நெ

புருடனற

கருடு உ அரு

நெல்லி	உசஅஉ கக க	புறச்சமய	உருடு அ கக
--------	-----------	----------	------------

ப—சூ-செ				ப—சூ-செ			
புறம்பே	உருக	க க	மறையினு	எ எ	பா	ச	
	சூ		மனமதுதை	கககரு	உ	க	0
பூகனூசரீர	கருக	உ ரு	மனமதுநி	அரு	உ	உ	ச
	பே		மன்னவன	ச அரு	அ	க	
பேறிழ	எரு	உ க		மா			
	பொ		மாசறு	கக அரு	அ	உ	
பொறிபுலன	கருக	ரு க	மாயைதான	ருசக	க	ச	க
•பொனமை	எரு	க க அ	மாயைபிற	கருக	உ	ரு	ச
பொன்னணி	கருக	ச உ	மாயையினு	ருக	க	க	ரு
	பே		மாயையினவ	கருக	ச	உ	க
போகியா	கரு	க ரு	மாயையினக	கருக	உ	அ	ரு
போதகாரி	கருக	உ அ	மாயையே	கருக	உ	அ	உ
போதநாதற	உரு	அரு க	மாறியிவ	கருக	உ	ச	ரு
	ம		மாருட	கருக	உ	க	உ
மனடனில்	கருக	க ரு		மி			
மன்னிற	சரு	க உ	மிக்கதொரு	கருக	அ	உ	க
மண்ணுள்ள	கரு	உ ரு		மு			
மனபுன	கருக	உ க	மும்மல	கருக	உ	அ	ரு
மந்திரங்	கருக	அ எ	முறசெயல்	அரு	உ	க	க
மதிரமதனி	கருக	க ரு		மு			
மந்திரமத்	கருக	க ரு	முவகை	சரு	க	உ	ரு
மந்திரததா	உருக	க உ	மூன்றுதிற	கருக	அ	க	0
மருத்துவ	கருக	உ ரு	மூன்றுபக்க	கரு	அ	ரு	க
மருவானக்	கருக	ச உ		மே			
மலமாயை	கருக	உ அ	மேலைக்கு	அரு	உ	க	உ
மலமென	கருக	உ அ		மொ			
மறைக	கருக	உ ரு	மொய்தரு	கருக	உ	ரு	க

அ

ப—சூ—செ

ப—சூ—செ

யா	விதிபபடி	க00௭	உ	சக
யாதொரு	அஅ0	உ	உடு	விததக
யானசெய	உச00	க0	உ	வித்தைகள
வ	விதகையி	ககஅக	அ	அ
வணிக	க௭அ	உ	சந	விததைபோ
வருங்	க0௭அ	உ	ரு௭	விநதுவின
வா	வே			
வாககொடு	ககநுரு	உ	கஉ	வேதசாததி
வாபாதி	ககசக	உ	கந	வேதனூல்
வாழ்வெனு	கநநஅ	உ	கக	வேற்றுமை
வி	வை			
விசனையி	க0கஉ	உ	ருக	வைகரி
				சகஅ

சித்தியாரா சுபகூ

அ க ரா தி மு ற் ற ம

முற்றிறம்.

—0—

இதிலுள்ள குறிப்பெழுத்துக்கள்

ப—பக்கம்

சூ—சூத்திரம்

செ—செய்யுள்

பா—பாயிரம்

அள—அளவை

உ

சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

எ—சூ ஆன்மதரிசன இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேலேழாரு சூத்திர மெனனுதலிறோ வெனின் ?

மேலதற்குப் புறனடை யுணர்த்துகின்றது

சூத்திரம் - பிண்டசூத்திரம், தொகைச்சூத்திரம், வகை
சூத்திரம், குறிச்சூத்திரம், செய்கைச்சூத்திரம், புறனடைச்
சூத்திரம் என ஆறுவகைப்படும்.

இனிப் புறனடையாவது- ஒத்துப்புறனடை, அதிகாரப்புற
னடை, சூத்திரப்புறனடை, பிண்டப்புறனடை, நூற்புறனடை
எனப் புறனடை ஐந்துவிதப்படும்.

அவற்று ளிஃகுயாதெனில்? சூத்திரப் புறனடைபென வறிக
அஃதாவது, முற்கூறிய சூத்திரத்துட் சொல்லிய பொருளை
யாபுறந்தானு மச்சூத்திரத்து ளில்லாத பொருளைத் தழீஇ
யானு நிற்பது. அச்சூத்திரத்திற் கூறுபாடுசெய்த சத்தையு மச
ததையும் பாதுகாத்து, அதிநிற் கூறுபாடு செய்பாத வானமா
வையும ளிளங்க வறிவிக்கையா லெனவறிக.

இத் தலைச்செய்யு ளெனனுதலிறோ வெனில்? சித்தசித்
தகளாகிய விரண்டிற் தம்மிற் செறியமாட்டா வாதலால் அவ
விரண்டினையு மாணமாவே யுணருமென்று ஞானமாகவுணர்த்து
கின்றது.

அனைத்துஞ்சத் தென்னிலொன்றை யறிந்திடா த
சுததாலென்னின, முனைத்திடா தசத்துச்சுததின முன
னிநு ளிரவிமுன்போ, னினைப்பதிங் கசத்தேயெனனி
ற் சத்தினமுன் னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன
றுணர்தலானுந் தானசுத தாகுமன்றே. (க)

(இ-ள) அனைத்த ஆனமாகக் கொல்லாம் பிரமமென்று சொ
ஞ்சத் தெ ல்லில், அப்பொழுது அந்நிப பிரமம் சுத
னனி லொன தசத்துக்களை விகற்பித் தற்கினைக் கிடமில்
வையறிந்திடாது லே.
சுததாலென சங்கிராதவாதி யிகதிநிபங்க டாமே ய
னில் நியுமெனனில், உடல்போல வழித்துவருவ
து மாலையாகிய வுபாதிவசத்தாலே காணு
மெனனில்?

முனைத்திடா த ஆதிதன சன்னிதியி லத்தகாரஞ் சேட்
சத்துச் சுத்தின டியாத வாறுபோலச் சித்தினமுன்னே யசி
முன்னிநு ளிரவி த்தாகிய பிரபஞ்ச முண்டாய்க் காரியப்ப
முன்போல் டாத.

நினைப்பதிங் க மனத்தாலே யல்லோ யாதொன்று சிநதி
சுததேயெனனில் க்கிறான் ஆகையாலே அசத்துத் தானே சிவ
னை யறியுமெனனில்?

சுத்தின முன அசத்தாயுள்ள பிரபஞ்சம் தானாகவறியா
னிலாமை யானும து, சத்தினமுன் னில்லா தாகையாலும்,
தனைக்கொண் அந்நி மாயா காரியங்களைக் கொண்டுநின்
டொன றுணர்த தற்கியானு மித்த வேதுக்க ளுண்டாகை
லானும யால்,

தானசுத்தாகு அந்த மாயை தானு மசித்தானையா லத
மன்றே. னைக்கொண் டறிவா னோரானமா யுண்டு
ள-று.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலககணம். கஅருஜ்

ஒரிடங்களிற் சித்தெனரதையே சததெனவும், அசித்தெ
னரதையே யசததெனறும் கூறுவது தமயிற் பேதயில்லை, ஆத
லா விழுககா. (க)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

இதற்குச் சிவாதவைதவாந் சித்த அசித்தென்று இரண்
டே வஸ்த இகிலே சித்த சிவன், அசித்த பிரபஞ்சம் அந
தச சித்தே சத்த, சடமே அசத்த. இவ்வாறு இரண்டேவஸ்த
சிவனுக்கு வபதிரிகதமாக சித்தரூபியாக ஆனமாகக் ஞ்ணடென
பது * யுகதியுகதமும்ல்ல, சுருதி விரோதமுமுண்டி பிரத்தியக்ஷ
மாக நானாதமத்வந் காணப்படுகிறதே யெனினில்? அதவு
மத்வத் திரயோபாதி வசததினாலே சிவனுக்கே கூடுமென்று
சொல்ல, இதற்குமேல் ஏழாளு சூத்திரம் நாலுவிருத்தத்திலு
லே சவகையு முததரமுக் கூறுகின்றது.

* யுகதியுகதம் - யுத்தியோடு கூடியது.

இததச் சிவஞானசித்திக்கு மூலமாகிய சிவஞான போதத்
தில், சிவனைச் சித்தென்றுப் பிரபஞ்சத்தை யசித்தென்றும் பிர
திபாதித்திருக்க, இவ்வடத்துச் சிவன் சத்தென்றும் பிரபஞ்சம்
அசததென்றும் பிரதிபாதிதத தென்னையோ வெனினில்? சித்
தானதே சத்த, அசித்தானதே அசத்தாகையால் பரியாயகா
மமாகக் கூறப்பட்டது. ஆகில் அசித்தாகிய வரணவ மாயை கன
ம மசத்தேயோ வென்னில்? அவைகளுந் † ஆமோக்ஷமே சத்
த அதவுஞ் சாஸ்திர திருஷ்டியினாலே மூத்ததிருஷ்டிக்கு அச
ததே.

† ஆமோக்ஷம் - மோக்ஷபரியந்தம்.

தடி-கூடு டெஹுகாஹொதரொ — ஹெத-ந-டூலி
 20நூலி நாஸி கடுஸூலாவதடு | சுஸூ-குத ரிடி-
 ஸவ-பூலாவிகொகொ நலளகிகிதி.

அனைத்தஞ் சத்தென்னில் - சர்வானமாககஞ்ஞ சச்சிச்சு
 வரூபமாகிய சிவனே யெனவில்?—ஒன்றையநிரதிடா - அநத
 யொன்றைய சிவத்தை யநியாமல் சமசாரியாய் தககப்படுவா
 னேன?—அசத்தாலென்னில் - அவ்வா நநியாமநிறப தசத்தா
 கிய மாயையினுலே யெனவில்?—முனைதகிடா தசத்தச சத்தி
 ன முன்னிரு ளிரவிமுனபோல் - சூதிததன் சன்னிதியி லிருள
 நிலலாததுடோல சத்தின முன்னே அசத்த நிலலாத,—நினை
 பபதிவ கசத்தேயெனவில் - ‡ அகம் சுதி ஸ் அகம் தகதி, என்ற
 துவ மஹாகார மமகாரத்தைப் பண்ணுவதும் சிவனசன்னதி
 யில் மாயா விகாரங்களே யெனவில்?—சத்தினமு னிலாமை
 யானுந தனைகொடொன றுணாதலானுந தானசத துணரா
 தனறே - சத்தாகிய சிவன்முன்னே ட்சித்தாகிய மாயாவிகா
 ரங்கள் பொருந்தா தாகையாலும், மாயாகாரியங்களைக் கரண
 ககளாகக்கொண்டானமா வநிகையினுலும் ஜடமாகியமாயா
 காரியங்க டானாக வொண்டையு மநியாத

‡ அகமசுதி- நானசுகமுள்ளவன், ஸ் அகம் தக்கி-நான துக
 கமுள்ளவன்,

ஞானப்பிரகாசருணா'வருமாறு.

—0—

முந் சூத்திர முடிவின் கூறிய பொருளைத்தானே வற்பு
 றுத்து கினறா.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅடுஎ

அனைத்தஞ் சததெனனி லொன்றை யறிந்திடா-சுத தசித
துக்களெள்ளாஞ் சிவமென்று நீ சொல்லில்? அச்சிவம் சுத தசித
துப் பிரபஞ்சத் தொருபொருளையானாலும் சிருட்டிககத நிதிக
கச சங்கரிககத திரோபவிக்க அனுக்கிரகிகக வேணுமென ரறி
யாது

தனைத்தவிர வேறேனறிலாமையால் தன்னைத்தானே
சிருட்டிககும் நிதிககும் எனபது முதல் மாறுபடும் வாராததை
வருமாதலால், விபரீதமாய்ச் சுகதுக்க வேதனாபோகமுஞ் சி
வாததுவைதியும் வேதாந்தியும் சிவனுக்கும் பிரமத்துக்குஞ் செ
பபவேணும் பிரம வ்யகிரிததஞ் சர்வ மித்தையென்று சொ
ல்லுகலால் அவவேதனையு மித்தையாமே ! அப்போது மித
தையென்று நீ சொல்லியது மித்தையாமே ! அப்போது சி
ததுப் பிரபஞ்சமுஞ் சிவனு மொன்றாதலால் அவவேதனைசி
வனுக்கு,—

அசத்தாலென்னில்-அசித்துப் பிரபஞ்ச சங்கத்தாலென்னி
ல்,—இரவி முன்னிருளபோற் சததின் முன னசத்த முனைததி
டா -சிவத்தின முன அசித்துப்பிரபஞ்சம் பிறர் பிரயோசனம்
பிறா போககியம் பிறா போசகம் ஸ்வதிருசயம் இவைமுதலி
யவாயத் தோற்றினாலும் ஸ்வபிரயோசனமா யப்படித் தோ
றறது சிவனுக்குச் சொரூப மாத்திரமாய்த் தோற்றுமெனபது
கருதது —இங்கசத்தே-அசுற்பிரபஞ்சத்திற் சில வகதக் கரண
முதலியதே சற்சனவிதானத்திலே,—நினைப்பதென்னில் - பிற
பபொருள் யறிக ததற்கருகீமாகு முட் சுகதுக்க மோகவகளை
யனுபவிப்பதென்று நீ சொல்லில்?—அசத்தது - உத்தக் கரண மு
தயலியன,—சததினமு விலாமையானும் - சிவத்திதுமுன வி
ன தானாலும் அது கோடு முதலானதற்குப்போ லோரறிவினா
மையானும்,— தனைக்கொடொன றுணர்தலானும் - விளக்கை

கவிஞர், சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

விளக்காகக் கொண்டு கண் காண்பது போலத் தன்னைக் காட்டாகக் கூட்டிச் சிறிசுவசித்தக கணவியமாய் ஒருசதசத்தானம் சித்தப போககிபப் பொருள்ப புசித்தலானும்,— தானசத்த னாராதனறே - புசிபாது தானே.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

நாலாளுகுத்திர முதலிய மூன்றாணும் பொருளியல்பு கூறிய வாசிரியர், நிறுத்த முறையானே, வேண்டுஞ்செய்தி முறைமை பெண்பபடுஞ் சாக்னங்களிபல்பு மூன்று குத்திரத்தாற கூறுவானொடங்கொ

அவறதுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய வதிகாரமுடைய திதவென்பது பாரிசேடவளவையினைவத துணாதததற் கெழுந்தது ஏழாங்குத்திரம்.

மேலேசு குத்திரத்த வரைசெயதுணாத்திய சத்தசத்துக் களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினாவினாக்கு, சத்தாகிய சிவமே யசத்தாகிய பாசமனைத்தினையு மறிவதெனச் சிவாத்துவிதசைவா விடுப்பின, சத்தாகிய சிவம் வியாபகவறிவாதலால் எவற்றினையு மொருங்கே யறிந்த நிற்பதன்றி ஏகதேசமாயப் பகுத்த ஒன்றை யறியுமா நிலை. அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரினபொருட்டு அசத்தெனப்படுக கருவிகரணங் களிமமாக நின்று அங்கனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின, இரவிமுன் விருள்போலச் சத்தேகி ரசத்த முனைத்து நிலாமைமின் அசத்திடமாய் நின்று அங்கனம் மறியுமென்பதுங் கூடாது இவிவிகாரமின்றி நிற்கு மாண்மசநிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கிரகந்த வாதிக்க விடுப்பின, சத்தேகிர் முனைத்து

எ—குத்திரம். ஆனமதரிசன இலக்கணம். கஅடுக

நில்லாதென மேற கூறினமையானும், பிற்தொன் துணர்வதற் குத தான கருவியாய் நிற்பதனறித் தனக்கோ ரறிவில்லாதாக லானும் அசத்துச சததை யறியுமென்பதுங் கூடாதென்பதாம்.

எனவே, பாரிசேட வளவையான இவவிரண்டினும் வேற யெஞ்சினினை பசுப்பொருளே இவவிரண்டினையும் பகுத்தறியுமெ ன்பது பெறப்பட்டது

படவே, முதனு ஸேழாளுகுத்திரம்போல இச்செய்யுளும் முக்கூற்றதாடவாறு காண்க.

. அனைததையுமென இரண்டாவது விரித்தரைக்க.

அறிவதென்பது அவாய்நிலையான வகைது. அஃதசத்தாத லென்பதனோடுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டது

முனைத்திடாமை யாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நமமனோராத சுட்டியறியப்படு மாறுபோல முதல்வனாத சுட டியறியப் படுவதாய் வேறு நில்லாமை.

இதனுட்போகத முககூற்றினும், முனை யிருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமினமையின அவற்றை யீண்டே வி னாவிடைகளாற் றொகுத்துணர்த்தி, ஏனை முனருககூற்றை மூ னறுசெய்யுளான விரித் துணர்த்து கின்றா.

அவற்றுட் பாரிசேட வளவையாற் பெறப்பட்ட டெஞ்சினி னை பொருளை இனிது விளக்கி யதனியல்பு வரைசெய் துணர்த்த ததற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது.

திரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—ப—

எல்லாததையு மறிகிறது சிவமென்று சொல்லுக்கச் செய் தே இப்படியோ ரானமாவுண்டென்று எங்கே காணப்பட்டது என்ற பரிணாமவாதிபை நோக்கி மே வருணிச்செய்கிறார்.

முன் ஞாந்திரத்திலே கூறுசெய்தவததை விளங்கச் சொல்லியது.

அனைத்துஞ் சத்தெனனி லொன்றை யறிந்திடாது - எல்லாதையு மறித்தது சிவம் ஆனமாவென்ப தொன்றில்லை என்ற நீ சொல்லில்? பிரபஞ்ச விஷயத்தைச் சிவனுக்கறியவேண்டும்தில்லை கருவிகளானது சிவனையறியாதற்க அவனமுன் நினைவிலாதென்றதென நம்பு என்ற சங்கிரகதவாதியை நோக்கியருளிச்செய்கிறார்.—அசத்தாலென்னில் - அசத்தானது சடமாய் நிலைநில்லாதபடியாலே அறியாது அதென்போல வென்னில்?—முனைத்திடாவசத்துச் சத்தின் முன்னிரு விரவிமுன்போல - சத்தாகிய சிவனுடைய சன்னதியில் சத்தாகிய பிரபஞ்சநதோனறாது ஆதித்தன் சன்னதியில் அநதகாரக தோனறாதற்போல அபபடி யன்றுகாணும்,—நினைப்பதின கசத்தேயென்னில் - மாயாகருவிகள் தானே காணும் எல்லாதையு மறித்தது என்று நீ சொல்லில்?—சத்தின்முன் விலாமையானும் - நீ சொல்லுகிற மாயாகருவிகள் சிவனுடைய சன்னதியிலே நிலலாததானையாலும்—தனைக்கொடொன் றுணர்ந்தலானும் - அவையிற்றைக் கருவியாகக்கொண்டு ஓரானமாவின்மற்றிகையாலும்,—தானசத் துணராதனறே - அநத மாயாகருவிகள் சடமாகையாலே தானாக வென்றையு மறியமாட்டாது அறிந்ததுவேறே யொரு முகல்.

அனைத்துஞ் சத்தென்ற பரிணாமவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப பிராகரணம் “தன்போலந்நிருந் தலைவருமில்லால்- மின்போல்நிலையை வேண்டலும்பழுதே” என்றும். அசத்தாலென்ற சங்கிரகதவாதியை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பபிராகரணம் “அவைமூற்றுன்பக் துடைக்குக-திருவருளமருவ வுரியனவெனனி - ஸருளுருமாயா விருவினதாங்

எ—ருக்கிரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅசுக

கொல்-சுததப்பரிச ரூபரசநறை-பெத்திறத்தினதரு வியபபு
கவனநிபு - நிறைநதுநீயாய் நின்றனைபென்று-மறகதைபபுரூ
ய்வாராயென்று - கரணமெல்லாங் கடத்தனை யென்று - மர
ணனமையநகி னபபுரததென்று - முன்னருட் டலைவர்பன்னி
னரெனவு- மீனையவைபொழிய வறிகுவதெவவாற்றினரநிறக
லிச கொன்றி பவி னபவ-சூறுததருமருட் பேறினையன்றே” என
னுமதுங் கண்டுக்கொளக.

இதனாற் றொல்லியது, பிரபஞ்சஞ் சிவனுக்கு விடயமா
காதெனறும அநகப பிரபஞ்சரு சுடமாயிருக்கையால் சிவனை
யறியாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—+0—

அனைத்துஞ் சுததெனலின்-மேலைச ருத்திரத்து வரைசெய்
துணாத்திய சுததசுததுக்களைப் பருத்தறியும்பொருள் யாதென
வினாபினர்க்கு சுததகாகிய சிவமே யசுததாகிய பாசமனைத்தி
னையு மறிவதெனச் சிவாததுவிசு சைவர் விடுபில்,—ஒன்றை ய
றித்திடாது-சுததகாகிய சிவம வியரபக வறிவாதலான எவற்றி
னையு மொருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி யேகதேசமாய் ஒன்றை
ப் பருத்தறியு மாநிலலை.— அசுததாலெனின் - அந்தேற் சிவம
வியரபக வறிவாயினு முயிரின பொருட்டு அசுததெனப்படுக க
ருவிகரணங்க ளிடமாக நின்று அங்கனம் பருத்தறிதல் கூடுமெ
னின்?— இரவிமுன விரூள் போலச் சத்தின்முன னசத்தமுனை
தகிடாது - இரவி முனலிருள் போலச் சத்தின்முன அசுததமு
னைத்து நிலலாமையின். சத்திடமாய் நின்று அங்கன மறிபு
மெனபதுங் கூடாது,— இவகசுத்தே கினைப்பதென்னில் - இவி
விகாரயினறி நிற்கு மாண்மசுகநிதியி அசுததகாகிய கருவியே சுத

க 4௧௨   சிவஞானசித்திபார் சுபகூடம்.

தாடிய சுவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவகெனச் சிவசங்கி
ராகதவாதிகள விழிப்பில்—சததிமுன் நிலலாமையானும்—ச
ததென முனைத்து நிலலாதென மேற் கூறினமையானும்—த
னைக்கொடொன ஹணர்தலானும்—பிறிதொன ஹணர்வ தற்குத்
தானகருவியாய் நிற்பதனறித் தனக்கோ ரறிவில்லா தாகலா
னும்,—தானசத் துணராதன்றே அசத்தச சததை யறியுமென
பதுங் கூடாதெனபதாம்.

எனவே பாரிசேட அளவையா னிவ விரண்டினும் வேறாய
எஞ்சினிற பசுபொருளே யவ விரண்டினையும் பகுத்தறியு மெ
னபது பெறப்பட்டது.

படவே முதலால் ஏழாகு சூத்திரமபோல இச்செய்யுள்
முககூற்றதாய வாறுகாண்க.

இதனுட்போந்த முக்கூற்றினுள் முனை யிருக்கற்றினும் வி
ரிக்கக் கடவதாய விசேடமினமையி னவற்றை யீண்டே வினா
விடைகளாற ரெருத துணராத் தி, ஏனை மூன்றாகூற்றை மூன
று செய்யுளான விரித் துணர்த்துகிறா.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

——

மேலிவ்வாறு முற்கூறிய சித் தசித்தகங்களைப் பிறித்
தறியுமுறைமை யுணர்த்துகின்றார்.

சத்தசத் தயிவதான்மாத் தான்சத்து மசத்தும
ன்று, நித்தனாய்ச் சதசத்தாமி நின்றியி மிரண்டினபா
லு, மொத்துட னுதித்துநிலலா னுதியாது நின்றிடா
து, வைத்திடுந் தேரற்றநாற்ற மலரினில் வருதல்
போலும். (உ)

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅகங்

(இ-ள்.) சத்த ச சத்தித வென்றும். அசத் திதவென்றும்
த தறிவதா விவேகத்தறிவ தான்
னயா

தானசத்த ம அநதவானமாத்நான முறகூறிய சத்தம
சத்தமனறு ல்ல அசத்தமல்ல.

நித்தனாய்ச ச அநத வானமாத்கா விததனாய்ச் சதநா
தசதநாகி நின்றி சிய சிவததையும் அசத்தாகிய பிரபஞ்சத
றிடு மி ரணடின தையும் பொருநதிரின் நதவதவாக வி
பாஹம் ண்டிணையு மறிவன.

ஒத்தடனதித அருவுந் கருவு முருவுக் குருவுமதவதவா
து நில்லான கக கூடியிருநதானே யாக்ஹும பிரபஞ்சத
தைபபோல விதுவென்னத தோன்றி நில்
லான, சிவனைப்போல விதுவென்னத் தோ
ன்றாமஹு நில்லான.

உதியாது நின் உதயமு மதனுககில்லை யஸ்த்தமானமு மி
றிடாது ல்லை இவ்விரண்டு மில்லாமற் தனக கான
மலாபதனையே பார்த்து நிற்பன. ஆனால்நத
வானமா நிற்கு நிலையாதெனில்?

ஊ வ த திடுக் மலருடனகூடி மணக தோன்றினுற்போ
தோற்ற காற்ற லத் தேகத்துடனகூடி யான்மாத் தோன
மலரினில்வருதல் றும் எ-து.
போஹம்.

பூ உடல், மணம் ஆனமா என் வுவுமித் திவனுங் கூடினது
தானாய் நின்றலா லெனவறிக. (உ)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

ஆகையால் சத்தாகிய சிவத்தையும் மசத்தாகிய பிரபஞ்சத்.
தையும் அறிவ தானமாவென்று மேற் கூறுதல்.

சத்தசத்தறிவதானமா- சத்தாகிய சிவததையும் அசத்தா கிய பிரபஞ்சததையு மறித்த தானமா,—தானசத்த மசத்தன மன்று - சிவப்பிரேரணையன்றியிற் றுனையொன்றையு மறிப்பாதா கையால் ஸ்வதந்திர சித்தென்று சொல்லவும்படாமல் ஞான க்கிரியா சத்தியை யுடைத்தாகையால் சடமுமல்லாமல்,—நித தஞ்சை சச்சத்தாகி நின்றிடு மிரண்டின்பாலும்- ஆனமா நித்தி யனுமாய்ப் பராசத்தி பத்திதபொழுது சிவனைப்போலே * யநி வாரித சிந்தசத்திப் பிரகாச சுவருபஞ்சகம அல்லாத ஆனவகே வலத்தினாலே ஞானம் பிரகாசியா திருக்கையால் ஜடம்போலு மிவவாறு சித்தித் தவஸதைகளை யடைவதாய் நிற்குய ஆகின மாயாகாரிய மாகிய லிங்க சரீரத்துடனே ஆனமாபபிறப்ப து ண்டாகையா லிறப்பது முண்டு நித்தியமென்று சொன்ன தெவ்வா றெனவில?—ஒத்ததுதித்த நில்லா ததியாது நின் றிடாது வைத்திடுந் தோற்றநாற்ற மலரினில் வருதல் போலும்- லிங்கசரீரமாயயிலே தோன்றுகிறபொழுது ஆனமாவு முாயை யிலே நின்றுகூட வுறப்பத்தியான தல்ல பிரளயத்திலே மாயாம ண்டல் மத்தியவாதத்தியாகநின்று லிங்கசரீரோற்பத்தி யுடனே ஆனமாவின் ஞானேசசாக்கிரியைகளைப் பிரகாசிக்கையால் புஷ் பகளுக்கு விருஷநாடிகளிலே, யுற்பத்தியுண்டு,கந்தம் xவஸ்து வந்தரமாகி யிருக்கவும் புஷ்போற்பத்தியே கந்தோற்பத்தியா கச் சொல்லுவது போல,ஆனமாவுக்கு லிங்கசரீரோற்பத்தியுட னே யுற்பத்தியென்றுபசார மாகச் சொல்லுவதனால் நாசவத தல்ல, ஆனமா நித்தியமே.

* அநிவாரிதம் - தகையப்படாதது x வஸ்துவந்தரம்-வேறு வஸ்து.

எ—குதகிரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅசுநி

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சத தசததுக்களைத் தற்பிர யோசனமாய் விரும்பி யறிவது சதசததென்று சாற்றுகின்றார்.

சத தசத தறிவகானமா-மோகூட போகக்குறிச் சுவப் பிரயோசன காரணமாக முறைமையின் சிவப்பிரபஞ்சங்களை வாஞ்சிததறிவ துயிர்,—தான் - அந்த வான்மா,— சததமசதது மன்று-சிவமும் அசித்தப பிரபஞ்சமும்ல்ல,—நித்தமாய- நித்தியப பொருளாய்,—சத தசத்தாகி நின்றிடுமிரண்டின பாலும் - சர்வஞ்ஞத துவ சர்வகாத்திருத்தவ ரூப சிவத்தவத்தையும், அசர்வஞ்ஞத துவ அசர்வ காத்திருத்தவ ரூப பசுத்தவத்தையமுடையனாகி, அநநச சிவத்தவ பசுத்தவ வியற்கைச செயற்கையிருதனமனகளிலே இயற்கை செயற்கை தன்மியாயிருக்கும் — ஒத்ததுடனுதித்த நில்லாத-இருளோ டொளிபோற் பசுத்தவத்தோடு சிவத்தவம் ஒத்த ஒருகாலத் ததயமாகாத. அப்போது அப்பொருளாகாசப பூவாம்.' அப்படிச் சொல்ல வேண்டா,— உசியாத நின்றிடாத - பசுத்தவஞ் சிவசத்திசென திகூடா கடிகங்களால் மறைபச் சிவசத்தவம் பரகதுவிரியும், அப்போதானமாவின்முன் காணாத சிவத்தவம் காணப்படுமாஐத சறகாரிய வாதத்தைத் தாக்கித்தளளி யசுத்தாரியவாத ம்விர்ப்பவிகும். அப்படிச் சொல்லவேண்டா,—வைத்திடுக நோற்ற நாதற மலினில் வருகல்போலும் - அரும்பிற் சூக்குமித்திருகது பூவினமணம் ஆவிர்ப்பவிததற் கொக்கும்.

மலம நீங்கு முன மலமடக்கி திருக்குஞ் சிவத்தவத்தின ததயம் “செவனுக்குள்ளே சிவமணம் பூத்தது” என்று திருமக திரத்திருப்பது முணர்க.

க.அ.க.க. சிவஞானசித்தியார் கபகூடம்.

அப்படியாகிற் சிவத்தவம் காரணகார சத்திருப பிராக
பாவமாயிருந்த காரியாகார வியதிருப சத்தியோ சாதமா
யத திரித பரிணமித்தலால், அதில விகாரித்தவம் அநித்
தியத்தவம் ஜடத்துவம் முறைமையில் வந்தவிழும். அடபடி
கீ ஷோல்லிய துஷணமிவகிசையாத, ஆனமாவிற சிவத்தவம்
அப்போதப்பிரவர்த்தி ரூப வனபிவிபத்தி டெனஞ சத்திருப
மாயிருத் திப்போ ப்ரவிருத்திருப வியத்திருபமான தன்று

பிண்ணெப்படி யாவது அபபடி யப்போ கிப்போ தெப்போ
தும் வியத்திருபமாயே யிருக்கும். அப்போ தில்லையெனும் பொ
ருட பிராகபாவப் பெயர் குக்கும் பாவரூபசத்தி பூகமாயும்,
இப்போ துள்ளதெனும் பொருள தவிநாபாவப் பெயர் பெறுக
துலபாவரூப வியத்தி பூதமாயுமிருந்த வந்ததென்பதும் லோ
பாதி வருவித்தது. அப்படித் திருமத்திரத்தது சொல்லப்பட்ட
து. “அனாகி சிவரூபமாகியவானமாத, தனாதிமலத்தாந்ரணைப்
பட்டுநின்றது, தனாகிமலமுத்தடையற்றபோதே, யனாகிசிவரூ
பமாகியவாதே.” என்றும்,

ஆகலால் மலம் ஆவிர்த்தி நிவிர்த்திசொற் சொல்லும் மறை
த்தல் திரும்புகலெனனு மீ ரேக சுவபாவசத்தி மத் தாதலா
ல், மலசத்தியினது ஆவிர்த்தி ரூபத்தைத் தீக்ஷாகனமத்துச செ
ய்யு முத்தி யாகுதியாற் பகுப்பற்றுப் பிரித்தற் கரிதாகிய அதத
ரங்க நிவிர்த்திரூப ஸ்வரூப சத்துவ பரிணமத்தால் மலமுத்தி
பண்ணிப பிண செவ்வரத்தகம்பூச் சிவப் புபாதினையப் போககிப்
படிகவெண்மை துலக்க விளக்கத்தை யிருத்தபடி. யிருத்தவது
போலத் தீக்ஷா கனமத்துச் செய்யும் விடத்தியாகுளுதலால், ம
லத்தினால் மகாமாயையில் வைத்த மாமாயாகாரிய மலவாச
னமுத்தியை, மமாய லீனமாய் வாச்சையிருப்பதாய் முறைமை
விற்பண்ணிச் சத்திராமார்த்தியப் பெயர்பெறும் சிவத்தவத்

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசனஇலககணம். கஅுகள

தினது சாவார்த்தக கிரியா வினாபூத சர்வாதத ஞானவாத தியினது இயற்கை யபிவிதத்தியை யிருதபடி யிருதவதே , இப்போது புதிதாய்ச் சிவத்துவாதி வியத்தியைப பண்ணுவ தென்பது.

ஆகையாற கரணியமெல்லாம் மலவாசனையவதி மாத்திரத்தி ல் மாறுதலாற் றிரிவினறி இயற்கையால் விகாதிவிட் டிருதப டி யிருத்தாது சிவத் தவாபி வியத்தியு ளெங்கே ி சொல்லும அரித்திபததவம் வகெயதம இலககாணே ! ஆகையாற சா வாராததக கிரியாவினாபூத சாவாராதத ஞானம் இருதபடியிரு ததலால் அந்தச் சர்வாராததக கிரியா வினாபூத சாவார்த்தத ஞா னபாவமெனும் அஞ்ஞானம் மலத்திடத் திபற்கை ஞானாதநி யந்தா பாவரூப மோகவஸ்தவாயிருந்த ஆன்மாவின் ஞானம் பிராகபாவம்போ லாபாசித்தலால் ஆன்மாவில் ஞானப்பிராக பாவஞ் செயற்கை யாதலால். உபசரிதமென றுகித்தலால் ஞா னம் வியத்திமத்தா யிருதபடி யிருததலால் அந்த ஞானபா வம் இயற்கையாலிலை யென்று அஞ்ஞானம் ஆன்மாவில் வஸ தவன்று மலத்தில் மெய்வஸ்த ஆன்மாவிற பொய்யே! அப் பெரய்கையப்போகக வேறுசாதனம் வேண்டுவதிலை அப்பொ ய்யை மெய்யென்று புண்ணு மலசத்தி முதத்தி மலசத்தி வாசனா முததிபண்ணி யிருத்தபடியிருக்கும் ஞானவியத்தி கரண்பிக்கு முத்திவியத்தி சாதனமே சாதனம் அந்த வியத்தியே அஞ்ஞா ன நிவிரத்தி, வேறொன்றிலை மணிமகதிர மருந்த பொருந தம் விருமபு மொருசத்தியால் ரோக சத்தி முதத்தியானது தன து மாரண விருத்தியினது நிவிரத்திருப ஸ்வரூப சததவ பரிண மததாற் பண்ணப்படுமது பேரலத் தீக்ஷாஸ்க்ஷண சிவமகதிர சத்தியால் மலசத்தி முதத்தியுக் தனதாவிர்த்தி நிவிரத்தியினது நிவிரத்தி ரூப ஸ்வரூபசத்தவ பரிணமத்தாற் பண்ணப்படு மாத

லால், ஆவிராததி நிவிர்ததி சுவ விராததிபோடு நித்தியமல தன மிதனம சுகதிசுரு அநித்தியத்தவமே யிலை

ஆனமாககளுக்கு மல மேகமாநுலு மல சத்திக ளவரவாக கு வேறுவே ழுதலால் அசேதன மநேகமாதலால் மல சத்திகள் அநித்தியங்களா மெனவில்? அநித்தியங்களென்று; நித்தியமல த்னமி தனமங்களாதலால்

அப்படியாகிற தன்ம தனமிசுளுக்கு வியாபக பேதமாத லாற தன்மிக்கு பநித்தியத்தவப பிரசங்கம உரும ஆதலால் அசேதன மநேகம அநித்தியமெனாது தனமிபக குறித்துச் சொல்லி பது, தனமத்தைக் குறித்துச் சொல்லியதன்று.

அப்படியாகில் நுடது பாரவையாற் பின்ன சாதிபாக லால் ஏகம ஏகமாயிருந்தாலும் பாணது பாரவையாற் சத்திச முக மாதிரமாய அசேதனமா? அநேகமாயிருக்கும் மாயை மகாமாபைகள் அநித்தியங்களாய விடு மாயா சத்திகள் மல சத்திபோல ஸ்வரூப சத்தவ மிசுறித திரிகது பரிணமிதக லால் மாயை மாமாயைக் ளநித்தியமாமே! அநித்தியங்களெ னு பால் தயிராணது போற் சத்திகள் முற்றும் பரிணமியாமற கிருக காடினனியம் போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலால், அ ப்போது ஏகதேசத்தி னுசமாகடும், அதவுமில்லை ஏகதேசத் திற பரிணமித்த சத்திகள் வியத்தி ரூபங்களாயிருத்தலால் வ் யத்திரூப காரியங்களும் முன்சத்திரூபமா யிருத்தலாற காரண காரிப மிரண்டு நித்தியமே

அப்போது மலசத்திகள் அநித்தியங்கள். மாயா சத்திக ளேகதேசத்தில் நித்தியங்க ளெனப்பெண்ணை? ஸ்வரூப சத்தவ ஸ்வரூபத்திரிவு பரிணம பேதத்தாற் படித்துச் சொன்ன மாத் திரம பாரமாரகத்ததா லெல்லாம் நித்தியங்களே! வைத்திடு க தோற்பு காற்ற மலரினில் வருதல் போலும், எனப்பிறாற சிவ

எ—குத்திரம். ஆனமதரிசன இலககணம். கஅகக,

ஹே சூடிச்சிவனாயும் பாசதநோடு கூடிப் புகவாயும் இருப்ப
னென்ப திசையாதென்பதற்கு.

சிவஞானயோகியருடா வருமாறு.

—0—

தர்மு ஞானமையில்லாத வவவிரண்டினையு மறிவது ஆனமா
வேயாம அதனா னவ விரண்டறகுமவேறும் இரண்டன்பாலு
ம மலரினக னுறறமபோல் அதவதுவாய நின்று சதசததாவ
தோருரிமை புடைத்தாகலா னென்பதாம்

உயிர அவவிரண்டின வேறாயு மஅதுவதுவாய் நிற்பதொன
றென்ற விதஞ்ஞே, சதசதததறிவநாகிய வானமாக தினை அ
றியுமோ வறியாதோவெனக கடாயினுர்க்கு, அலைபோலத கனி
ததறியப்படுவ கொன்றனறி அவவிரண்டினையு மறியுமுநதகரன
றியப்படுவகா மெனத தனனைபறியு ராறு கூறியது உ மாயிற்று

அறதேல, சிவன சேவ விரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர
முனைத்து நின்றலாறறாக வசததச சேவனாறியப் படுவதாய அ
தனெனா முனைத்தறித லாற்றுதறகு எனையோ காரணமெ
ன்பாரை கோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.

நிரம்பவழகியருடா வருமாறு.

—0—

இதத விரணமெ ஒன்றையொன தறியாத ஆனால் பினை
யறிகிற முதலெது எனற பரிணாமவாதியை கோக்கி யருளிச்செ
ய்குறார்.

சதசதத் தறிவதான்மா - அததச் சிவத்தோடுகூடிச் சிவ
ததையும் இதத் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சததையும் அ

நியமத ஆனமா அனையிரண்டினு மானமா வேதெனவில்?—
தானசத்தம சததமனது - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக
கில் அகதக காணப்படாத சிவமும்ல்ல இகதக காணப்பட்ட
பிரபஞ்சமும்ல்ல இரண்டி மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆனமா
வென்பபொரு முகவின்கைபாகவேண்டிம எனநீசொல்லில்?—
நிததஞய சதசததகாதி நினநிமிரினடினபாலும் - தனககொரு
அழிவிலலாதவனுமாய்ச சிவததுடனே கூடினபொழுது சிவமு
மாய்ப் பிரபஞ்சததுடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமுமாய
இரண்டின பகுதியிலும் நிற்பன ஆளுவித முகல் காணப்பட்டு
நிறகுமோ காணப்படாத நிறகுமோ வெனவில்?—ஒததுடனுதி
ததநில்லாததுயாதநினநிடாத - சிவதகோடுகூடிச் சிவமென
வும் பிரபஞ்சத்தோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாகிலும்
பிரபஞ்சமபோல இதுவெனனத தோன்றியு நில்லாத அகதச சி
வம்போலத தோன்றாமலும் நில்லாத ஆளுவிததோன்றி நின
தமுறைமை பெய்குனே பெனவில்?—வைத்தகிக தோற்றநாத
த மலரினில் வருதலபோலும் - இவ வுடம்போடுகூடித் தோன
துமுறைமை சொல்லுமிடத்த ஸூயோடுகூடித் தோன்றுகற ம
னம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். “கடவுளுமு
டலின கண்படல் தஞ்ச - விடாநலமுறுத லிறங்குதலேறுத -
ஸெறுவகையேனுரு செயகையினருதலும் - பலகலையுநி நிலவு
தலானும் - மெண்ணிறம்பொருளு மிரவியுமொழிபக - தண்ண
னயொன்று காணகையினுலும் - பாசப்பகுதிய மீசனுமொழிய
ப் - பசுவமுண்டென நிசையவேண்டினதே” என்றும், சிவஞா
னபோதம் எ-ஞ,உ-வெ, “தருவுருவந தானநித லாயிழையா
யானமா, வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோ
ன்றியுட னில்லாத தோன்றாத நிலலாத, தோன்றல் மலாமண
ம்போற் றொரு” எனனுமதங் கண்டுகொள்க.

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅஎக

இதனாற் சொல்லியது, சதசையு மசததையு மறிகிற தானமா
வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சததமல்ல வசதத மல்லவெ
ன்றும் அழியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சததம
அசததோடு கூடினபொழுது அசததமாய் நிந்கையாலசதசத
தென்றும் திரிசியமாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும் தோன்றா
மல நில்லாதென்றும், இது தோன்றுகிற முறைமை மலரினமண
மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சத்தசதசதறிவதான்மா-தம்மு ஞ்ரிமையிலாத சத்து அச
த்தென்கின்ற வவவிரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான்
சத்து மசததமன்று - அதுதான் சததசததென்கின்ற அவ்விர
ண்டினையுமே வேறாய்,—இரண்டினபாறு மொத்தது னுதித்தநில்
லாத - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கித்தோன்றியவற்
றோடொப்ப நிற்பதமன்று,—உதயாத நின்றிடாத-விளங்கா
து சூரியமாய் நிற்பதமன்றாய்,—வைத்திடுத் தோற்ற மலரின
நாற்றம் வருகல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரினகனூற்ற மவ்
விருவகையுமன்றி யதன் உண்டங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—ச
த்தசத்தாகி நித்தனாய்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்தத
னவண்ணமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃத
வைபோலத் தனித் தறியப்படுவ தொன்றன்றி மவ்விரண்டின
யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ஞ்ரிமையுடைத்தா யறிவின்றி
நிற்கும் என்பதாம்.

நியமத ஆனமா அவையிரண்டினு மானமா வேதென்னில்?—
தாண்டததம சததமனது - இவனுடைய வுண்மையை விசாரிக
சில் அகதக காணப்படாத சிவமும்மல்ல இந்தக காணப்பட்ட
பிரபஞ்சமும்மல்ல இரண்டு மல்லவென்று நீசொல்லில்? ஆனமா
வென்பதொரு முதலில்லை பாகவேண்டும் என்று நீசொல்லில்?—
நிததனது சதசதகாகி நினநிமிரண்டினபாலும் - தனககொரு
அழிவிலலாதவனுமாய்ச் சிவததடனே கூடினபொழுது சிவமு
மாயப் பிரபஞ்சததடனே கூடினபொழுது பிரபஞ்சமும்மாய்
இரண்டின பருதியிலும் நிற்பன ஆனாலிந்த முதல் காணப்படா
கிற்குமோ காணப்படாத நிற்குமோ வென்னில்?—ஒத்ததனது
ததநில்லாததுதாயாதநிநிதாத - சிவததோடுகூடிச் சிவமென
வும் பிரபஞ்சததோடுகூடிப் பிரபஞ்சமெனவும் நின்றதாதினும்
பிரபஞ்சமேபோல இதுவென்னத தோனறியு நிலலாத, அகதச சி
வம்போலத தோனறும்மும் நிலலாத ஆனாலிததோனறி நின
றமுறைமை யெனதனே யென்னில்?—வைத்தடுக தோற்றநாற்
ற மலரினில் வருதல்போலும் - இவ வுடம்போடுகூடித் தோன்
றுமுறைமை சொல்லுமிடத்த ஸூவோடுகூடித் தோன்றுகிற ம
ணம்போலும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். “கடவுளுமு
டலின் கண்படல் தஞ்ச - விடர்நலமுறுத லிறங்குதலேறுத -
நெறுவகையேனுஞ் செயகையினறாதும் - பலகையுலகி நிலவு
தலானும் - மெண்ணுறம்பொருளு மிரவியுமொழிபக - கண்ணெ
னவொன்று காணகையினறும் - பாசப்பருகியு மீசனுமொழிப
ப் - பசவுமுண்டென நினைகவேண்டினதே” என்றும், சிவஞா
னபோதம் எ-ஞ,உ-வெ, “தருவுருவக் தானறித லாயிழையா
யானமா, வருவுருவ மன்றாகு முண்மை—யருவுருவாய்த், தோ
னறியு னில்லாத தோனறாத நிலலாத, தோனறல் மலாமண
ம்போற் றொக்கு” என்னுமதங் கண்கொள்க.

எ—குத்திரம்- ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅஎக

இதனாற் சொல்லியது, சதகையு மசத்தையு மறிகிற தானமா
வென்றும் இதனுடைய வுண்மை சத்தமல்ல வசத்து மல்லவெ
ன்றும் அழியாதவனுமாய் சத்தோடு கூடினபோது சத்தம
அசத்தொடு கூடினபொழுது அசத்தமாய் நிற்கையால்சதசத
தென்றும் இரண்டாகத் தோன்றி நில்லாதென்றும் கோனா
மல நில்லாதென்றும், இது தோன்றுகிற முறைமை மலரினமண
மபோலு மென்னுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சத்தசத்தறிவதான்மா-தம்மு ஞானிமையிலாத சத்து அச
ததென்கின்ற வவவிரண்டினையு மறிவதானமாவேயாம்,—தான்
சத்து மசத்துமன்று - அதான் சத்தசத்தென்கின்ற அவ்விர
ண்டிரகும் வேறாய்,—இரண்டின்பாலு மொத்த டனுதித்தநில்
லாது - அவ்விரண்டின பகுதியினும் விளங்கிதோன்றி யவற்
ரோடொப்ப நிற்பதுமன்று,—உதிராத நினறிடாது-விளங்கா
து சூரியமாய் நிற்பதுமன்றாய்,—வைத்திடிக் தோற்ற மலரின
காற்றம் வருகல்போலும்-நிற்குமுறைமை மலரின்கணுற்ற மவ்
விருவகையுமன்றி யதனக ணடங்கித் தோற்றுமாறுபோல,—ச
த்தசத்தாகி நித்தனாய்நின்றிடும்-சத்தினுமசத்தினுஞ் சார்ந்தத
னவனானமா யடங்கித் தோற்றுவதோ ரியல்பாகலான் அஃத
வைபோலத் தனித் தறியப்படுவ கொன்றனறி யவ்விரண்டின
யு மறியுமுகத்தா னசத்தாவதோ ருரிமையுடைத்தா யறிவினி
நிற்கும் என்பதாம்.

௧௮௭௨   சிவஞானசித்தியார் சுபகீழம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உரை —

சத்தாகிய சிவனது சந்நிதிலுள்ள சத்ததாகி, பிரபஞ்சஞ்
சீவியாதென்று ஆனமாவது கண்ணேவிககு
முறைமை கொருத்து முடித்து, மேற சிவனுக்கு
சுசு சத்தமுமானமாவது சத்தமு மநாதி
யென்றுணர்த்துகின்றார்

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபா லசத்தஞ்
ஞான, மொத்தது குற்றமெல்லா முறையிடு முயிரினக
ண்ணே, சத்துள போதேவேருஞ் சதசத்து மசத்து
மெல்லாம், வைத்திடு மநாதியாக வாரிநீர் லவணம்
போலும். (௧)

(இ-ள்) சுத்தமெ   சுத்தனுமாய் ஞானசொற்பனுமாய்ப் பா
ய்ஞ்ஞான   ஞ்சோதியாகிய சிவனது சந்நிதியில் சசு
மேனிச் சோ   தது மஞ்ஞானமுமாகுநிலலாத,
திபா லசத்தஞ்
ஞான மொத்தது
ரு

குற்றமெல்லா   ஆன்மாவ்விடத்தி லிந்தக் குற்ற மெல்
முறையிடு முயிரின   லாம் பொருநதா நிற்கும் சுத்த னுணதற்கு
கண்ணே   ம், சித்த னுணதற்கு காரணம் யாகெனில் ?
படிசுழுக தாமிரத்துக்குங் காரண மில்லாத
வாறுபோலச் சிவனுக்கு மானமாவதுக்கு மநாதிபெனவறிக

சத்துள போ   சத்தான சிவனநாதியான போதே யவ
கேவேருஞ் சத   னுக்கு வேறுகிய சசுசத்தாகிய வரணமாவ
சத்த மசத்து   மசத்தாகிய பாசமுமாக விம்முன்று பொரு

எ—சூத்திரம். ஆனமதரிசனஇலககணம். கஅஎக

மெல்லாம வைத னு மநாதிபெனறே வேதாகமங்கள் சொல்
திடுமநாதியாக லு'ம அஃதெனபோல வென்னில்?

வாரிநீலவண அநதச சிவன கடலைப்போலவு மானமர
மபோலும் நீரைப்போலும் பாச முப்பைப் போலவு
மென றுவயித்தது. எ-று

ரண நிவமை தொசுகதெனவறிக

இப்படி யுவயித்த கெககாரணத்தகா லெனில்? கடலு நீரு
முப்புரு சகசமாயிருக்க உப்பானது நீரைப்பொருத்தி நிறப்
தொழிந்து கடலைப் பொருந்தாத வாறுபோலப் பாசமுமபசு
வைப்பொருந்தும் தொழிந்து பதியைப் பொருந்தா தாதலா
லெனவறிக (க.)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

மேலசகது மஞ்ஞான மாயிருக்கிறது' அநாதிரினமல
நித்தியஞானப் பிரகாச ஸ்வரூபங்களைப் பொருந்தா தாகை
யரல பாரிசேஷத்தால, ஆனமாகக் கிழப் பொருந்துமென்பதுகூ
றுதல்

சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச சோதிபால சகதஞ்ஞானமொ
ததுரு-நிரமல நித்தஞானியாகிப் சிவவிடத்தேஸவருபி அநிதப்
ஞானமாகிய ஆணவாதி பாசங்கள் பொருந்தாதது, —சூத்திரமெல
லா முறதிநி முயிரினகண்ணே-ஆணவ மாயை கனமமென்னு மல
வகனெல்லாம் ஆனமாவ்விடத்திலே பொருந்திடும், —சகதள
போதேவேறாது சதசத்து மசத்துமெல்லாம் - சுறுசுறுசொருப
மாகிய சிவனைப்போலே அநாதியே சிவனுக்குவேறாக ஜடமாகிய
ஆணவ கேவலத்திற் ஜடம்போலும் பலசத்தியோக சுததாவத
தையிலே சித்தருபமாகவும் நிற்பதுண்டாகையால சித்தசித்
தென்னும் விவகாரத்தையுடைய வானமாக்களும் அசத்தாகிய

கடிஞ்ச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஆணவமாயை கனமங்களு முள்ளது. சிவன் விபுவாகில் சிவனு கருவேருக ஆணமாக்களும் ஆணவாதி பாசனகளும் நிறகுமென பதந்நவகாசயிலலை இவைகள சிவனுக்கு அநநியமாக நிறகு மெனனில் சிவன் விபுவென்பது கூடாதென்னுஞ்சனகைக்குமே லதிட்டாகத் புரஸஸரமாக உததரங் கூறுகின்றது,—வைத்திடு மகாதியாக வாரிநீர லவணமபோல - ஆழம் நீளமஅகலமாகிய சமுத்திரசல வாகாச ப்ரகமாகிய ஆகாசமும் அதிற் சலமும் ஜலத்தைக் கலந்து நிற்குமப்பும போல பதியும பசவும பா சமு மகாதியே இப்படி நிற்கும். அவகாசப் பிரகமாகிய் சமுத்திராகாசத்திலே சலத்திற் கலந்துநிற்கிற் வுப்பில்லாத துபோலச சிவன் விபுவாயிருந்தும் சிவனிடத்துலே பசுபாசனக ளினின்றும் அந்தப்பசுபாச தர்மங்கள் சிவனி—ததிலே பொரு கதாதென்று வேதாகமங்கள் ஸதாபிககும்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

மலசத்தி பண்ணும் அஞ்ஞான தோஷ மான்மாவுககே சிவனுக் கிலையென்று செப்புக்கின்றா.

சுதத மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் - சத்தச சித்த ரூபசிவனகண்,— அசத்தஞ்ஞான மொத்தது - அசத் தமல மா ரோபிகும ஞானபாவ மூர்ச்சா மோகம பொருகதா.—உயிரி னகண்ணே - பசுக்களிடத்தில்,— குற்றமெல்லா முற்றிடும - மூர்ச்சா மோகம பிரஞ்ஞாமோக முதலிய தோஷமெல்லாம் பொருத்திடும்.—சத்தளபோதே வேறும்—சிவசனகற்ப சாநித திய முண்டாக நீவகும்—சதசத்த மசத்து மெல்லாம் - பசு வாகசம் பதிவர்க்க மிமமுன லும்,—வாரி-நீருக் கிடக் கொடுகரு மாகாயம்,—நீர்-அவவிடத்தி லினைபும் ஜலம்,—லவணமபோ

எ—சூத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅஎடு

ல-ஆகாயத்திற் றோயாத சலத்திற் றோயுமுபு இவைகள் பேர
ல—அனாதியாக வைத்திடும்-நித்தியமாய நிச்சயிக்கப்படும்

வாரிககொ ப்பு பதி, நீருக்கொபு பசு, லவணத் தீக்கொ
பு பாசம்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயி ரிரண்டும் நித்த
வியாபகசித்தாதற் பொதுமையா ளொக்குமாயினும், அவற்று
டசிவம் அதிசூகம சித்தாதலின் ஆணமி அசத்த நிற்றலாதறு
து, உயிர் அலசித்தாதலின் அகனெதிரா முனித்த நிற்றலாற்று
மெனபது கடலு நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலா
றறுது கீடனீரின் மருவிநிற்கு முப்புப்போலு மாகலான ஆண்
டைக்கு வேறு காரண மில்லை மெனபதாம்.

இவ்வணமெனபது னிகரம் விகாரத்தாதற் றொக்கது.

சுத்தமெய்ஞ் ஞானமேனிச சோதிபா லசத் தஞ்ஞான
மொத்தறு, எனந விசுனானே முனை யிருகற்பையு மொரு
வாற்றானே வலியுறுத்தவாறு மாயிற்று.

அலசித்தெனபது உயிரெனனும் பெயரானு முவமைபா
னும் பெறுதம்.

அற்றேல், சிவ மதிசூக்கும் சித்தென்பதும் உயிர் அலசித்
தெனபதம் எற்றற்பெறுது மென்பாரா கேர்க்கி பெழுத்த வ
ருஞ் செய்யுளெனபது.

பிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி மலருமணமும்பேர்லச சரீரத்திலேதோன்றிநின்ற
நிகரத்தகா னல்லோ அந்தச் சிவமென்ற பரிணாமவாதியை நோ
க்கிச் சரீரசம்பந்தம் பசுமுதலாக கொழிந்த பதிமுதலாக கிலலை
யென்று அருளிச்செய்குறா

சுதந்தமயஞ்ஞானமேவிச் சோதிபா லசத்தஞ்ஞான மொ
த்தரு - நினமலமாயிருக்கிற வுண்மைஞானமே திருமேனியாயு
ள்ள சிவசொருபத்திலே அசத்ததாகிய பாசஞ் ஐடமாகையாலே
சென்று பொருந்தமாட்டாது —குற்றமெல்லா முற்றிடு முயிரி
னகண்ணே - இந்த அஞ்ஞானங்களாகிய பாசம் ஆனமாவின்ட
த்திலே பொருந்திநிற்கும் இவனுக்கு இந்த அஞ்ஞானம் எந்தஅ
வதரத்திலே கூடினது என்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி யருளி
ச்செய்குறா —சுததுளபோதோவேறாஞ் சுதசத்த மசத்தமெ
ல்லாம வைத்திடுமனூதியாக வாரிநீர்வணம்போல - பதிமுத
லுள்ளவனதே அந்தப் பதிகுரு வேறாயிருக்கும் ஆனமாவும் பா
சமுமுண்டாகைபாலே இவை மூன்று முகலும் அநாதியெனதே
வேதாக்கங்கள் சொல்லும் அநென்போல வெண்ணில்² ஆழம்
கலமுண்டாகிய கடலும் அதிற நண்ணீரு மதி லுப்புமேபோல

இதற்குப் பிரமாணம் பரிணாமவாதியுறுப்பு சுவகற்பநிரா
காணம்., 'பிறாக்கெனிற்பிறரும் பிறாக்காமபொருளும் - பொரு
டகமை கருவியு மதற்குபாதானமுஞ் - வெய்கையுமொன்றே
ரைவகைத்தாறெயி-மாருசகைசுவாகூறுரென்றால்-நின்சித்தகாத
மவசித்தகாந்தமென' என்று, சிவஞானபோதம், எ-கு, நு-வெ,
மெய்ஞ்ஞான தனனில் விளையா தசத்தாத, லஞ்ஞான முள்ள
மண்தல்காண-மெய்ஞ்ஞானந்தானே யுள்ளவனதேதண்கடல்நீ

எ—ருத்திரம். அன்மதரிசன இலக்கணம் கருவுள்ள

ருப்புப்போல், தானே யுளமுளவாய்த் தானே என மனது க
கொடுக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அநாதியே சிவனுக்கு நின்மலமாயி
ருக்கிற ஞானமே திருமேனி யாகையால் அவனிடத்தில் அஞ்
ஞானமாயிருக்கிற பாசம் பொருந்தாதென்றும், அநாதியே யா
னமாவின்டத்கிலே பாசங்கள் பொருந்தி நிற்குமென்றும், சிவ
னுள்ளவனதே ஆனமாகுகளும் பாசங்களும் அக மூன்று முத்
தும் அநாதியே நின்றமுறைமை சமுத்திரமும் அதிற் தன்னரும்
உப்புப்போலும் எனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சுத்த மெஞ்ஞானமேனிச சோதிபாலசத்தஞ்ஞான மொ
த்தரு - அநாதியாகிய முப்பொருளுட் சிவமுயிரிரண்டு நத்த
வியாபக சித்ததாதற் பொதமையர னொக்குமாயினும், அவற்றுட்
சிவ மதிஞ்சுக்குமசித்ததாதலி னுண்டசத்த நிறநலாற்றாது — உ
யிரின் கண்ணே சூறறமெல்லா முற்றிமே - உயிர் தூல சித்ததா
தலி னதனெதிர முளைத்து நிறநலாற்றும், — சத்துளபோதே
வேறாஞ்சதசத்த மசத்துமெல்லா மாநாதியாக வைத்திடு
ம-சத்தாகிய அச்சிவமென னுள்ளதனதே வேறுகிய சதசத்தா
கிய வுயிரகளு முள்ளவாக அவுயிர்களை யசத்தாகிய பாசவ
க ளநாதியாகப் பற்றி நிறநல, — வாரிநீர் லவணமபேரலும்-கட
லுநீருந துயனவே யாகவும கடலின் மருவலாற்றாது கடனீரி
னாமருவிநிற்கு முப்புப்போலு மாகலா னுண்டைக்கு வேறுகா
ண மில்லை

மறைஞானதேசிகா உரை.

ஆதலா லானமா சுதந்தரனல்ல வென்றது உரு காத்தாலே

சுதந்திரனென்பது உருணாதது கின்றா

அறிவிகக வறிதலானு மழிவினறி நிறறலானு
யு, குறிபெற்ற சித்தஞ்சுததுங் கூறுவ ருயிருக்கீசு,
னெறிநித்த முததசுத்த சித்தென நிறபனென்றும், பி
விபபன மலங்க னெல்லாம பினனுயிரக கருளின
லே.

(சு)

(இ-எ) அறிவிக ஆனமாவருக கூறுவம் யாதெனனில்? ஒரு
க வறிதலா ததறிவிககத தான பின பதனைபறிகையா
ன மழிவின லும், அஃ தெக்காரணத்தாலெனனில்? சுதச
றி நிறறலானு ததெனனும் பெயரு னடாகையால அறிவீதத
சுறிபெற்ற சித் போது அறிகையா லறிவாயிறறு அல்லாத
ஞ்சுததுங் கூ போதறியாதிருத்தலா' லறியாமை யாயிறறு
ருவருயிரக்கு எனனவே அறிததியமு நித்தியமு மென்று
கூறியகாம அழிவதாயிருக்கிறீசுடவததுக்க
ளைப்போல வழிந்த போகாம லெக்காலமு

நித்தியமா யிருக்கையாலே நித்தியமென்று சொல்லப்படும், ஆ
னமாவுடன் கூடிநின் றுணம்போதமாகச் சேவித்த தத்துவங்க
ளாகிய பசுபோத மழிந்த போகையா லநித்தியமென்று சொல்
லப்படும் இந்தமுறைமையாயிருக்கு மானமாவரு கடையாள ம
றியாமலு மறிவு நித்தியமு மநித்தியமு மாகிய சுத சுதென்று
சொல்லுவா

ஈசு னெறிநித் சிவனுடைய நெறியாதெனில்? ஒருக்காலு
த முதத் சுத்த மழிவில்லா தவனுடையநாதியே மலமில்லா

எ—சூத்திரம் ஆன்மதரிசனஇலக்கணம். ௧௮௭௯

சித்தென நிறப தவனுமாயச சுததனுமாயச சித பபினை யுடை
னெனறும் யதாயச சித்தெனனுமபடி பெயரைப பெற
று நிறபன அஃதனறி

பிறி விப்பன அநதச சாவஞஞனவ னுனமாககீளி
மலகக னெல்லா டத்து வைத்த காருணனியத்தினுலே பின
ம பினனுயிரக புஞ்ஞாஞசாரியனை யதிட்டித்துக கொணமி
ருளினுலே சிவதீக்கையினு லானமாககளுக குண்டாகி
ய வாணவாதி பாசங்களை விடுவித்து மோ
டசத்தை யடைவிப்பன எ-று.

இதற்குக் கெளுகமத்தும் வாயவயத்து மறிக (௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—o—

கீழ்ச்சொன்ன முன்று விருத்தத்தின பொருளும் மேல்
விருத்தத்திலே கொருத துணைககின்றது

அறிவிக்க வறிதலானு மழிவினறி நிற்பலானு குறிபெற்ற
சித்தரு சத்தங் கூறுவதயிாக்கு-ஆனமாவானவன சிவனந்வி
சுத வறினையினுலும் நாசமில்லாம விறகையாலு மாணவத்தா
* னிரோதிககப்பட்ட சித்தருபனும நித்தியனுமென்று சொல்
லுவ தானமாயே யென்றறி.—எசு நெறிநித்த முததசுதத சித்
தென நிறபனெனறும்- சிவன நித்தியனு மநாதிமுத்த சுததசித்
த ருபனுமாக நிற்பனென வறிக. ஆகையா லானமாக்களுகரு
ஞ சிவனுசுரு மிவ்வாறு பேதமுண்டு —பிறிவிப்பன பெத்தமெல்
லாம பினனுயிரக் கருளினுலே- அநாதிமுத்தனாகிய சிவன ஆன
மாககளுக்குப் பந்தமாகிய வாணவ மாயை கருமங்களைத் தன்
னுடைய சமவாயசத்தியினுலே நீக்கிவின, நீக்கவே ஆனமா
ககளை சாதிமுத்தராவாகள்.

இகனால் அசித்தானது அசத்தாகையால் சித்தாகிய சத
 இம்முன விலலாத தாகையால் சத்து சித்து ஸ்வருணைய சிவ
 ன றனக கன்னியமாக வொன்றை யறிவதில்லை பிரபஞ்சஞ்
 சூடமு மசத்தமாகையா லாதப பிரபஞ்ச மொன்றை யறிவது
 வில்லை. † பரிசேஷாத நித்தியமாகிய சிவததையு மநித்தியமா
 கிய பரபஞ்சத்தையு மறிய திவவிரண்டுகடும் ‡ பிரதககான
 வரணமாவென்று கூறியது

தடி-கா ஸிவஜாநஸொயெ — நாலிசு விகு ஸ
 னியள கிஞ- நவிதஸெ உவெலிடி | புவனாஸிவ
 யொவெ-தா யஸு-தா தயொ-பு-யிதி

அன்னிய மிலாமை யறகொன்றுணர் வினரூ, மன்னியமி
 வா னசதகைக காணபவனே,—லன்னியமாய்க், காண னவன
 முன் கதிாமுன விருளபோல, மாணவசத்தினமை மற்று

* நிரோதித்தல்-தகைதல், † பரிசேஷாத-ஒழிவினலே,
 ‡ பிரதக - வேறு.

ஸ்ரீமத ததிவாணஸ்ர மாசாரிய வாய சைவ
 பரிபாலக சிவாகரயோகி பணனின
 சிவஞானசித்தி ஏழாரு குடிநீர்
 வியாககியானம சமரபதம்

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

ஆனமாச சிவனபோற் சசுதிநானத ரூபிபெனபது சாற
 னுகனரா

அறிவிகக வறிதலாஹம் - சிவன சகலாவதத்தையிலே கலா
 தி தத்துவங்களில தத்துவ தேவதா பாரமபரியமாய வந்த ம

எ—குத்திரம். ஆன்மதரிசன இலக்கணம். கஅ. ௨௩

நைத்து நின்று அவைகளைச் செலுத்தி அவரவா பருவ மருகமா
கப் போதிகக உணராதலானும்

உமமையினுற் சுததாவததையிலே சாக்ஷாத் தீக்ஷா லக்ஷ
ணத்தனது சுத்தியால் சிவன முனசொல முறைமையில் முற
றும மலமுத்த மலவாசனமுத்தி சிவத்தவ வியத்திபணணி அ
றிவிககக் திருமபக் திருமபச் சிவசுத்திவ்ளககு விரும்பாதுவி
ட்டி ஸவயம பிரகாசமாய்ப்ப பதிமுத்தவிய சாவபதாராதககளைப்
போககிய போததிருகதவத தனமைவிட்டி இடைவிடாது எ
ப்போது முள்ளமைமாதிரி மாய்ப் பார்த்திருத்தலானும்,—

அழிவினறி நிறறலானும் - நித்திய சுத்தியமாதலானும்,—

குறிபெற்றசித்தஞ் சுத்தநக கூறுவருயிருககு—(ஒரு மொழி
யொழிதன னினங்கொளற் குறித்தே எனபதனால்) தன திலக்ஷ
ணமாக அடைந்த சுச்சிதானந்தரூப முயிருககுப் பெரியோர்
பேசுவா,—

அறிவினறிநிற்றலானும் என்றுபாடங் கொண்டால் குறிபெ
ற்றவசுத்தஞ்சுத்த மென்று பாடங்கொண்டு சுத்தசத் தானமா
வென்பதற்குக் காரணமாய்க் கேவலாவஸ்தையிலே பிரஞ்ஞா
மோகமினறி மூர்ச்சாமோகியா யிருத்தலானும்,—

குறிபெற்றவசுத்தஞ் சுத்தங் கூறுவர் உயிரககு - தனது
செயற்கை லக்ஷணமு மியற்கை லக்ஷணமுமாக வடைந்த பசுத
தவ சிவத்தவமு மானமாவுககுப் பெரியோரபடிப்பாரகன,—

நாசனெறி நித்தமுத்தசித்த சித்தெனநிற்பணன்றே-சித்தெ
னபதனை நாவிடத்துகூட்டிக,—

பிறிவிப்பன்மலக்கனெல்லாம பின்னியிர்க கருளினுலே -
முன சொல்லிய பிரகாரம் மலமுத்தி சிவத்தவ வியத்திபண
ணுவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தைப்பிணி யமையாமை யால் உயிர் தூலசித்தெனபதுஉம், அவையிரினை கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கிப்பறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற சிவந கனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிஞ்சகம் சித்தெனபதுஉ ம், இனிது விளங்கு மெனபதாம்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்தக கண்டுகொள்க.

சித்தியல்புபோதசத்தியல்பினுள் வேற்றுமை காட்டுவாரா, அழிவின்றிநிறறலாற சத்தவ கூறுவகெனரா.

அறிவிககவறிதலானு மறிந்தபின் னழிவின்றி நிறறலானு மெனறுரைக்க

அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலாண் வந்தது.

சத்தசித்தெனபுழியுஞ் சத்தெனபது கூட்டியுரைக்கப்ப மிம்.

பிதிவிபபன் மலங்களைல்லாம பின்னுயிரக் கருளினுலே எ னறவிதஞ் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றவராய செயத் துஉமாயிற்று

இவைமூன்று செய்யுளானும் முறையே உயிரக்குச் சத்தச த்திரணடினையு மறியுமுரிமை யுண்மையும் அதற்குக் காரணமும் அஃ தாண்டொதாமாறுத் தெரித்தனாததிப பாரிசேடவளவை யாற பெறப்பட்ட மூன்றாக்கற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட டது

—

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

அறிவு ஒன்றாயிருக்கும் தொழிந்த இரண்டு பகுதியா யிரு க்குமோ, எல்லாமொன்றென்ற பரிணாமவாதியை நோக்கி, சிற்ற

எ—சூத்திரம். பதிபாசதரிசநிலககணம். ௧௮௮௩

றிவென நம பேரறிவென நம இரண்டாயிருக்குமென்று அருளிச் செய்கிறார்

அறிவிககவறிதலானம்—ஒருவ மறிவிகக அறியுமதொடிகதத தானாக வொனறையு மறியாதிருக்கையானம்,—அழிவினறி ந்ற தலானம் - ஒருகாலத்தினு மனிததியமினறி நித்திபமாய நிலை பெற்று நிறகையானம்,—குறிபெறசுத்திதரு சத்தவ கூறுவது யிருக்கு - குறிசகப்பட்ட ஆணவமலததாலே அநாதியே பகத்க கப்பட்ட வறிவென நம இப்படி மலசமபகதமா யிருக்கையாலே யசேசனமென நம ஆனமாவுச்சுச சொல்லுவாரகன பரமேஸ்வரனுடைய வுணமையை விசாரிககில்?—சச நெறிநித்த முத்த சுத்தசித்தனை நிறபன்னறே-பரமேஸ்வரன அநாதியே நிறகிற முறைமையழிபாத்தமாய் மலரவிறமுமாயிருக்கிற சுத்த ஞானமே தனக்குசொருபமாய்நிற்பன இதவனறியும்,—பிறி விபபன மலங்கொல்லாம பின்னுயிரக கருளி னுலே-அநாதியே யானமாக்களுக குள்ள பாசபகதவகளையெல்லா முனசொன்ன முறைமையிலே கனமம புசித்ததுத தொலைத்து மலடரிபாகம வகத பின்பு தன்னுடைய காரணணியத்தினுலே விவிவியா கிறபன

இதனாற சொல்லியது, ஆனமாகக ளறிவிகக வறிகையினு ம அநாதியே பாச பகதியாயிருக்கையினுமும் சிறதறிவாயிரு க்குமென நம, பரமேஸ்வரன அநாதியே மலரகிதனுமாயச் சிற சொருபனுமாய்ச சர்வஞஞஞ யிருக்கையினுலே தன்னு காரண ணணியத்தினுலே ஆனமாககளுடைய பாசவகளை நீக்குவிப்ப னென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

உயிருக் கறிவிகக வறிதலானம் - உயிரினுக்குத் தன்னறிவு

க அ அச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நிகழ்ச்சிக்கு வறிவிக்க அறிதலாகிய வியஞ்சகதையினி யமை யாமையானும்,— அழிவினறி நிறறலானும் - அறிநதபின் னழி வினறி நிறறலானும்,— குறிபெற்ற சித்துஞ்சத்தங் கூறுவத- தூலசித் தென்பதூஉம் தூலசத் தென்பதூஉங் கூறப்படும,— ஈ சனுயிரக்கு மலங்க ளெல்லாம் பிறிவிபப னருளி னாலே—மூதலவ னவவுயிரின கண்ணதாகிய மலத்தை நீங்கியறிவிக்கும் வியஞ்ச கப பொருளாகலான்,— நெறிநித்த மூத்த சுகத சித்தென நிற பண்ணே - சிவனறனக கொருவிபஞ்சகம் வேண்டாத அதிஞ் சுகம் சித்தென்பதூஉஞ் சத்தென்பதூஉ மினிதுவிளங்கு மென பதாம்

இவை மூன்று செயுளானு முறையே யுயிரக்குச் சதகசத் திராண்டினையு மறியு முரிமை யுண்மையு மதற்குக் காரணமு மஃ தாண்டிள காமாறம் தெரித் துணாததிப் பாரிசேடவளவையா தபெறப்பட்ட மூன்றாவ் கூற்றுப் பொருள வலியுறுத்தப்பட டது

எ-ஞ், க-உ-ஈ-அடிகரணங்கள் முடிந்தன.

 எழாஞ் சுகதிரம் முற்றிற்று.

 “கவிநானகு”

என்ற ஏழாஞ்சுகதிரம்

நானகு

முடிந்தது.

 பாயிரமுட்பட - உருஉ.

உ
சிவமயம்.

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

அ—சூ, ஞானஞ்ஞான இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

மேலேட்டாளு சூத்திர மென்னுதலிறோ வெனின்? முந்
கூறிய பாசஞானம போமபடிக்குப் பதிஞான மந்விக்கு மு
றைமையினை யுணர்த்துத னுகலிறறு

மேலிததலைச் செய்யு னென்னுகலிறோ வெனில்? இதை
ஆனமாய்க்கு மயக்கத்தைத் தீர்த்துக் குருவா லுணர்த்தப்பட்டு
முத்தியடையு முறைமை யுணர்த்துகின்றது

மன்னவன்றன மகனவேட ரிடத்தேதங்வி வளர்
நதவனை யறியாது மயங்குகிறப்ப, பின்னவனு மென
மகன் யெனறவரிற்பிரித்துப் பெருமையொடுந் தானு
கப் பேணுமாபோற், றுன்னியவைம் புலவேடா கழ
விற்பட்டுத் துணைவனையு மறியாது துயருந்தொல்
லாரிரை, மன்னுமருட் குருவாக வந்தவரின்ன்கி மல
மகற்றித தானாக கிமலரடிகழ்வைப்பன. (க)

இ-ள்) மன்ன ஓரவதரக்தி விராசாவி னுடைய பிள்ளை

வனறன் ம யானவன் வேடரிடத்திலே நின்றவனானது

கனவேடரி பிண்பு தன்னுடையபிதா வினஞ்ஞான தரி

டததே தங்கி வ யாமன் மயக்கத்தை யுற்றுநிற்க

ளாதவனை யறி

யாது மயங்குகிற

பின்னவனுமே பின்பக ராசாவு மயசகரீங்கந் யெனந்
 னமகனீ யென்ற டைய பிள்ளையா யிருக்கு மென்றவனுமொடுப
 யுரித பிரித துப பிரப் புணாததி மந்தவேட்டுவச சேரியினி
 பெருகையொடுந் னதும விடுவித்துக் கொண்டு தனக்குண்
 தானாகப் பே டான வரிசையுடனே தானாகப் பாகக்கு மு
 னுமாபோல ஹைமைபோல,

துணைய வை நெருங்கிய பஞ்சேந்திரிபராகிற வேடா
 ம்புலவேடா சுழ சுழலிலே யகப்படடுத தனக்கொரு காதலா
 விற்பட்டுத் த வுள்ளென்னு முணர்விழ்து மயக்கமுற்ற
 ணைவனையு மறியா வருந்துகிற வானமாவை சிவனறனது காரு
 து தயருகதொ ண்ணியத்தினாலே
 ஸ்லயிரை

மன்னு மருட் ஞானத்தைப் பொருந்திய குருவை யதிட
 குருவாக் வந்து டித்தகுகொண்டெழுந்தருளி வந்து
 அவரின்கி அகசகந்திரிய மாகிய வேடரிடத்தினி
 ன் விடுவித்து

மலமகறதித் குருவினாற் செய்யப்பட்ட தீசனையினு
 தானாகமலரடி லே மலவகளைச் சோதித் ததனவலிபைக் கெ
 க கீழவைப்பன். டித்துத் தனனைப்போல வெண்குணத்தையு
 முடைய ளுக்கித் தனது சீர்பாத்தத்தை யடை
 வியாநிற்பன் எ-து.

சிவனென்பது - தோனா வெழுவாய்.

வைப்பன் - பயனிலை

ஆனமாவாறு சிவனிடத்திலே பாசநகனாமநிறியிருந்து பின்பு
 பாசநகனோடேவந்து கூடினானு வெண்ணிலி அப்படியன்று
 இராசாவின் மகன் பிறந்தனறே தனையு மினனானென்றறியா
 மற ருய்தகப்பனு மினனாரென்றறியாது வேடரிடத்திலே ளா

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலககணம். த௮௮௭

ந்தாறபோல விந்தவானமாவ மநாகிபே தனனையுஞ் சிவனையு
மறிபாதே பாசத்தோடே கூடிநிற்கின்ற தன்மைகஞ்ச சொன
னதாயிற்று அந்த வேடாகன காமாதிபாகிய வனத்திலே சஞ்
சரித்துச் சத்தாதி விடயங்களாகிய நாமகனைககொண டந்தக
கரணவழியேசென முனமாவை மயக்கஞ் செய்கையினு லேக
தேசுவவமை கூறிஞராயினும், முற்றுவமையாகி வந்ததுகொ
ணி வாராதுமுடிதந் லென்னுந் தந்திரவுத்தியாற் கூறியதென
வறிக

துயருறுமெனபது துயருமென விகாரப்பட்டது

தொல்லுயிரெனஞா அநாதியாக வருகையினுல.

துணைவனையு மென்னு முமமை யெதிரது தழீயவெச்சம் (௧)

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மே லெட்டாருசூத்திர முப்பத்தொன்பது விருத்தத்தி
னுலே சிவன ஆனமாககளுடைய பாச * மோசனமபண்ணும
படிக கூறுகின்றது

துன்னியவைம புலவேடா சுழலிப்பட்டுத் துணைவனையு ம
றியாது துயருந் தொல்லுயிரை மன்னுமருட் குருவாகி வந்தவ
ரினீக்கி மலமகதறித்தாளுக்கி மலரடிகழீழ வைப்பன - ஆனமா
வானவன் தன்னுடைய பொருளைப் பறிக்கும் வேடரைப்போ
ல சபதாதிபான விஷயங்க னெருங்கித் தன்னுடைய வறிவைக
கவர அதினுலே பிரித்ததுத் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தைகயுந் த
னக்கு + சுருத்ததாகிய சிவனையுமறியாம லகாதிபே இவ்வாறு
துயரத்தைப் பொருந்திட டிபரிபாகத்திற் பூமிவினக னூசா
ரிப மூரத்தியை யதிட்டித் தவருது நின் தந்த ஆசாரிய ரிடத்தி
லே கிருபையையும் பகருவானமாவி விட்டத்திலே விரயத்தை

யுஞ் சிவனேயுண்டாகக் கிடந்தவாசாரியராலே யறுக்கிரகத்தைப் பண்ணி இகத்திரியாதிகளை யானமா தனக் கன்னியமாக வறிந்த பிரியுமபடிசெய் தாணவ மலத்தையும் நீக்கச் சிவன ஞானே யாகக்கித் தமமுடைய பாதாரவிந்தத்தின ழீழேவைப்பன்.

தானாகக்கொண்டபது போதும், மலரடிகழீழ வைப்பனென பது வேண்டாவென்னில்? அப்பொழுது சிவசமமேபாம சிவ னுட னந்நியமென்ப தில்லையாம் சிவனுட னந்நியமென்பத்தாக கக்கூறவேண்டியது. அப்பொழுது சிவன வேறறக் கலந்திரு ப்ப நென்பதபோதும், பாதத்தின்கீழென்ப தேனென்னில்? ஸ்ரீ சாவத் பாதமாகையால், பரிபூரணஞ் சிவன வியாபியும் ஆனமா வியாபியமு மாகையால், முத்தியிலு மானமா சிவனை வியாபியாதோ வென்னில்? ஆனமா வியாபித் தறிந்ததெல்லா மசத்தாகையால் சிவ னெருக்காலும் வியாப்பியனல்ல வியாப கனே. ஆனமா சாவ வியாபியென்ப தெவவாதென்னில்? சா வப் பிரபஞ்சத்தையும் வியாபித்தறியு மாகையினாலே சாவவி யாபியென்றது சிவன வியாபகனே! ஆனமா சாவாவஸ்தையி லும சிவனுக்கு வியாப்பியனே! சிவனுக் ஶ்ரீ கருமமாகவே சிவா நந்தாநுபவத்தை யறுப்பிக்க வுரித்தாகிய ஆனமா சிவனுக் கரு ய பாவதையும் மடைந்து கிஞ்சிஞ்சுதையையு மடைந்து நின்ற தெவன சிவ ஞானிய மூர்த்திமானாகி யெழுந்தருளி யறுக்கி ரகித்த தெவவாதென்ன? இத்தற்குமேல் திட்டாந்தமாக.

மன்னவனறன் மகன் வேடரிடத்தே தக்கி வளராதவனை யறியாது மயங்கிநிற்பப் பின்னவனு மெனமகனி யென்றவறிற் பி ரித்துப் பெருமையொடுந் தானாகப் பேணுமாப்போல்- ராஜாவி னுடையபிள்ளை வேடச்சேரியிற் பிறந்து வேடரிடத்தே வளாக து பிகாவாகிய விராஜாவையு மறியாமல் தான் கூடத்திரியனெ ன்கூடதையு மறியாமல் ஸ்கிராதபாவதையுந் தறித்திரததையும

அ—குத்திரம். ஞாநஞ்ஞானஇலககணம். கஅஅக

பொருநதி மயங்கிநிற்க வவனுக்கு வேடனாயிருப்பதினும் ராஜா
வாயிருப்ப ததிகமென்னு மறிவுண்டாகியபின் பிதாவாகிய விரா
ஜா நீ பென்னுடைய பிள்ளையென நிளவரசுப்பட்டங் கட்டினா
றபோல வொகரும

இதனாற் சிவ ஞசாரியமூர்த்தியை யதிட்டித் தககொண்
டுவநது பகருவானமாககளை நீ யிந்திரியமாகிய வேடனோடே
கூடியிருந துன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை யறிஞர யில்லையென்று
போதிக்க வநத அநயனாகிற பகருவானமாவும் சப்தாதி விஷ
யேசசைகளை விடமித் ததபதவாச்சியமாகிய பரமசிவத்தை ய
டைவனென நிதனபொருள

* மோசனம் - விழிவிததல, † சுருத்த - ஆபததன,
‡ விநயம் - வணக்கம், § சாவத - நாலுபககதினும், ¶ அந
நியபாவம் - வேராயிருக்கை, + கிராதபாவம் - வேடததன
மை

தடி—கூம் ஸிவஜ்ஜாநவொயெ — ஸிவ்ஜா ஸவெஹம்
ஜியவ்யாநெவ ஸாநவெவீதிவொயிதஃ||ஃ||
தாது உ—ஈ—ணாநநெஜா யதஜ்ஜாநெவாதி தக்
வடிதிதி .

தடி—கூம்ஜிதஜெ — ஜெநாணஜெநகஸீ ஜாதுது
யொநவிஸஜ்ஜாநாடி | சுந—ஜ்ஜாஸ்யவிநயெத
யாந—ஜ்ஜாஹகஸ்ய | காந—ஜெநகஸ்யா ய—
ஸாதயொயெ—ஜாதுஸ—ஜ—வ—ஹதி .

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

அவ்வள வியவளவா யாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள போதித்துச் சில கலப்புப் பகுப்பாயப் பொதுச்சிறப்பாக யோகபாத முதல் முப்பாசுப் பொருள போதிப்பதற்கு முயலுகின்றா

இராஜா நீ யென்று ராஜா ராஜபுத்திரனுக்கு ராஜகுலம் போதித்ததுபோலச் சிவன குருகுறி கொண்டு தீக்ஷணணித் தீக்ஷாகமாகுஞ் சித்தாரந்த மஹாவாக்கியஞ் செப்பிச் சிவகுலப் போதித்தது தியாஸிப்பித்தப் பசுத்துவம் பறித்துச் சிவத்துவம் கொடுத்தது தானாகக்

இவ்விடத்துச் சொல்லிருந்தபடி பொருளுரைத்தால் சிவாததுவைதி ஒரு பிரகாரத்தாற் சிவாவேசவாதி யிருவருஞ் சயிப்பாக்கள் ஆதலால் கருதரன்போன்றப் பன்னு மேற்காட்டிமபடிக்குத் தன்னையோலாக்கி, மலரடிக்கீழ் வைப்பன-மலரடியின் கீழே வைப்பன

இவ் குயிருந்தபடி பொருளுரைக்கிற் தடதத் லக்ஷணந்தாக்கும

இலக்ஷணபினால், அடி - சிவசத்தி என றுரைக்கில் ஆன்மாவின் சுடத்தன்மை விடாத வியாப்பியத்துவம் சங்கிரந்தவாதந் தான சாரும்

ஆதலால், மலரடியென்பது மலருமடி, மலராநின்றவடி, மலாநகவடி என்றுவிரியும்.

வினைத்தொகை யாதலாற் தனது சத்திபோற் பிறப்பொருட் பிரமேய மாதிரித்தில அறிதற் றெழில பண்ணி மலர்ந்த தற்பொருட் பிரமேயமாகிய எதிர்முக சிற்சத்தி மாத்திர

21—சுத்திரம். ஞானஞானஇலககணம். கஅசுக்

ததி லறிதற றெழில் பணணி, மலாகத திருமபியமுக சிற்சத்தி
ருபியாகச செப்வன

மலரடி வியதத சிறசத்தி யெனறு தாறபரியம்

சத்த ஸபரிச முத லைமபுலத்தை விஷயீகரிக்கு மைமபொ
றியை ஐம்புலமென ருகுபெயராற சொல்லியது

சுழல் என்றது தன் வழிக்கீழுக்கு மொருபால் தனைவன.

சிவன தனது வியாபகத்து ளடங்க வியாபபியமாய வைய
பெனென்று சிலா பொருளுரைத்தாராகன

அவாகள வியாபபியஞ்ஞல் ஆனமா சடமாவனென்றம
ஏன செப்பா திருந்தார்கள்

திருமப வியாபபிய வியாபகலக்ஷணத்தால் வேற்றுமை வ
ரும், ஐக்கியமேயில்லை எனபது ஏன அறியாதிருந்தாராகன ஆத்
வால் வுப்பு ஒரு சாதியைக்கியமே யநகிடத்துவம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைகுத்திரத்தகாற சாதித்தப்பெறுமுரிமை தனக்கே யு
ண்டெனபதுணர்ந்த வுயிரககு, அப்பேறு தனக்கு வேண்டறபா
ல தென்பதுஉம அதற்குச் சிறக்க சாதனமாவ திதவென்பதுஉ
ம அதவருவாயு முணர்ந்தனரிச சாதனஞ்செய்கறகு மனவெ
ழுச்சி செல்லாமையின, மனவெழுச்சி சேறறபொருட்டு அவற
ையுணர்த்துகற கெழுந்தது எட்டாருகுத்திரம்

உயிர தனலிலையிற பிரமுதது ஐம்பொறிக்குடபட டறிவி
முதது வருந்தமாறறை, நிதந்தமுதக்கதத சித்தெனப்படுமவ னீ
சுன, குருவடிவங்கொண டெழுந்தருளியவந்த, தவமுதிரச்சி
நோக்கி யுணர்த்தி, மீட்டுத தொண்ணிலையிற பிரமுதது வைத்த
வாழ்விப்பனென்பதாம்.

இங்ஙனம் வாழ்விததல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாத லிளி
து விளக்குவாரா, பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடநு
டபட்டிப் பரதந்திரஸூயத் தனசாதிக்குரிய பெருநற்கைமையி
ழுந்த இழிகொழில் பயிற்றி வருந்தும் மனவருமாரனுவா
னெருவனுக்கு அவனநற்கை செய்யமுதலியை யெடுத்தககாட
டிக் கூறினா

முமலசசுழலிப்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல செ
ல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனு யெளிதின
றிப்பபிவதாகிய ஐம்பொறிச்சுழலிற் படுதலே யீண்டெடுகதுக்
கூறினா, தூலவருநத்திரபம்பற்றிச் சோபானமுறைமையின்
வைத்துணாத்துதல் மரபாகலின்.

துணைவனையுமெனனு முமமை தனனையறியாமையேயன்றி
டென இறந்தது தழீஇயது. சிறப்புமாம்

மன்னுமருளென்றது ஈண்டிறப்பி நவத்தின் மேற்று.

முனருவது விரித்துரைக்க.

எனமனையெனதென உவமையுட கூறுதலாற பொருளினு
ம் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

“தவததினுணாதத” எனரா முதனுலாசிரியரும

இவ்வன் முறைததவாற்றா முகனு லெட்டாளுஞ்ஞாதிர
ம்போல இச்செய்யுளும் நாறகூற்றதாமாறு கண்டும்கொள்க.

நிரம்பவழகியருனா வருமாறு.

—o—

மேல் ஞானத்தினையுணரு முறைமையினை யுணர்த்துத் ஹத
லிற்று

இப்படிப் பாசபகதியாயுள்ள வானமாகக்கலை யவரவாகள
பக்குவத்திலே சிவன் ஆசாரியமூர்த்தமாக வெழுந்தருளி இர
கூடிகிற முறைமை யருளிச்செய்கிறா.

மன்னவனறன் மகனவேட ரிடத்தேதகதி வளாகதவனை
 மறியாது மயங்குநிற்ப - இராஜாவினுடைய புத்திரன் வேடரி—
 ததிலேநின்று வளாகது வேடருடைய வாதனையாலே தன்னு
 டைய பிதாவைத் தானறியாமல் மயங்குநிற்ப அநதப பிள்ளையு
 டைய வறியாமை நீங்கின வவதரத்திலே,—பின்னவனு மெனம
 கனீ பென்றவறிற்பிரித்துப் பெருமைபொருட் தானாகுகிப பேணு
 மாபோல் - இவனுக்கு பிரானுக்கு யுண்டானபின்பு அநத இரா
 ஜாவும் எனனுடைய பிள்ளையாயிருக்கு நீ என்று அநத வேடரி
 ட் ததினினறும் விடுவித்து பெருமையுடனே தானாகுபபார்த்து
 அநதப பிள்ளையை இரங்குகிற முறைமைபோல்,—தன்னிய
 வைமபுலவேடா சுழலிற்பட்டு - கனமத்துக் கீடாக வானமா
 வைப் பொருந்தப்பட்ட ஐந்த விஷயமாகிய வேடருடைய சுழ
 லிலே யகப்பட்டுக்கொண்டு,— துணைவனையுமறியாது தயருந்
 தொல்லுயிரை - தனக்குப் பிரானுய நிற்கிற சிவனையு மறியா
 மல் அநாதியே துக்கப்படுகிற ஆனமாவை,—மன்னுமரு— குரு
 வாந் வந்தவரின்க்கி- அநாதியே யிவனிடத்திலேநிற்கிற ஞானந
 தானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வெழுந்தருளியவந்து அநத ஐரபுல
 வேடரிடத்து நின்றும் விடுவித்து,—மலமகற்றித் தானாகுகி மல
 ரடிகழீழ வைப்பன் - அநாதியே யிவனுக்குண்டான மலங்களை
 யுமபோக்கிச் சிவசொருபமாகித் தன்னுடைய சீர்பாத்த கமலத்
 தினகிழே வைப்பன்.

இதனாற் சொல்லிப்பது, கனமத்துக்கீடாக அநாதியே பொ
 ருந்தப்பட்ட சத்தாதி விஷயங்களிலே மயங்கிச் சிவனையு மறி
 யாமற் துக்கத்தை மனுபவிக்கிற வான்மாவுக்கு அநாதியே யி
 வனிடத்திலே நிலைபெற்றுநிற்கிற ஞானநதானே ஆசாரிய மூர
 த்தியாக வெழுந்தருளியவந்து அநதச் சத்தாதி விஷயங்களினி
 னறும் இவனை விடுவித்து அநாதியே இவனுக்குண்டான மல

கடிகூச சிவஞானசித்தியாரா சுபகூம்.

நகனையும் போககி சிவசொருபமாககித தன்னுடைய சோபாத
கமலத்தினகீழே வைப்பன்னெனு முறைமையு மறிவித்தத.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மன்னவனதன்மகன்-மன்னவன் குமாரனெருவன்,—வே
டரிடத்தே தங்குவளாந்த - பிள்ளைமைப பருவத்து மடமையா
ல வேடருடபட்டிப் பரதந்திரனாய் தனஜாதிகருரிய பெருநக
கைமையிழந் திழிதொழில் பயிற்றி வளாந்த,—அவனையறியா
தாயங்கி நிற்ப - அவ்வரசனையுந் தன்னையு மறியாத மடங்கி நி
றக,—பின்னவனு மெனமகனி யென்றவரிற் பிரித்த - தகையா
கிய அவ்வரசனு நீபென மகனென நறிவுறுத்தி யவவேடரினின
றும பிரிப்பித்த,—பெருமையோடு தானாககிப் பேணுமாபோ
ல-பெருந் தகமையோடு தானுமவண்ணஞ் செய்யுமாறு போ
ல,—தொல்லுயிர் - நிலைபெற்ற வுயிர்,—தன்னிய வைமபுல வே
டாசுழலிற் பட்டு - தன்னிலையிற் பிரழந்த நெருங்கிய வைம்
பொறியிற்பட டறிவிழந்த,—தனைவனையு மறியாத தயருறு
ட-கன்னையுந் தலைவனையு மறியாத வருகதுமாறறை,—மன்னும
ருளின-இறப்பி தவமுதிற்சீரோககி,—குருவாகி வந்த - நித்த
முகத் சுதக சித்தெனப்படு மவனீசன் குருவடிவங் கொண்டெ
ழிந்தருளிலந் தணர்த்தி,—அவரினீக்கி மஸமகற்றி - பொறியினி
ன்று நீருகுமாறு மலவலிமையைக் கெடுத்த,—தானாககி மலா
டிக் கீழவைப்பன-மீட்டுந் தொன்னிலையிற் பிரழாது வைத்து
வாழ்விப்ப னென்பதாம்.

இவனை முறைதகவாற்றா முதனுலெட்டாஞ்ஞத்திரம்
போல இச்செய்யுளு நாற கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௮௬௮

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—॥॥॥॥॥—

முதற்சூத்திரமுத லேழாஞ்சூத்திர மீறாகப் பதிமுதலியமு
பொருளையும் பொதுவிதியா லுணர்ந்ததி, மேற பதி மூ
வகைப் பட்ட வானமாகக் குச சத்தினி பாதாநு கு
ணமாகச் சாதார நிராதார தீககைசெய் தனுக்கிர
கஞ்செய்யு முறை தொகுத் தணாத துகின்றா

உரைதருமிப் பசுவர்க்க முணரின்புனரு ருய
ருமவிஞ ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர், நிரையினம
ல மலங்கனம் மலங்கனமமாயை நிறகுமுத லிருவாககு
நிராதாரமாகிக, கரையிலருட பரனதுவிதா சத்தினி
பாதத்தாற கழிப்பனமலஞ சகலாககு கன்மவொப்பி
ற, தரையிலாசான மூாததியா தாரமாகித் தரித்தொழி
ப்பன மலஞ்சூர்த்ததா சத்தினிபாதத்தால். (உ)

(இ-ள) உரைத் வேதாகமங் தளிற் கூறுவதாயுள்ள வா
ருமிப்பசுவ னம் வர்க்கங்களை விசாரித் தறியின மூவ
ராகக் முண கையாம் ஆவாயா ரெனில்?

ரினமூனரும

உயரும விஞ் உத்தமொன ரோதிய விஞ்ஞானகலர் பர
ஞானகலர் பிர ளயாகலர் சகலொன மூவகையாம்
ள யா கலா சக
லர்

நிராவின் மல நிற் றிரைப் பொருள கோளாக வடைவே
மலங்கனம் மல விஞ்ஞானகலர் ஆணமாக் கருடைய ஞானக
ங்கனம் மாயை கிரியைகளைத் தடுக்கும் தாகிய வானவமல
நிற்கும மொண்டையு முடை யர்கள், பிரளயாகலர்

மூலமலத்தினோடுங் கனம மலமாக விரண்டி
டன சம்பந்தரா யுள்ளார, சகலா மலங் கனம மாயை யெனக்
கூறிப் மூலமலங்களுடனுங் சுடினவாகள.

முத லிருவாக * முதற்கட கூறிய விஞ்ஞானகலா பிரள
கும பாகல ராகிய லிருவாக்கும்

நிராதாரமாகி எலலையில்லாத கிருபா சமுத்திரமாகிய சி
க கரையிலருடப் வன ருனேவந்த தீவிர தீவிரதரமாகியச
ரண னுவிதாசத் ததிநிபரத பிரண்டினையும் பதிவித தவலோ
தி நிபாகத்தாற் கனம பண்ணி யவாகளுக் குள்ளே நின்ற
சுழிப்பன மலம பாசத்தினைச் சேதித் தவாகளறிவினை விள
கருவன, பிரளயா கலாகஞ்ச சிவனருனே
தேவகுருவாய் வந்த மலகனமங்களை யவலோகனத்தினாலே
போக்கி யவாகளறிவை விளகருவன, “முத்கிதரு—நன்னெறி
விஞ்ஞானகலா நாமமல மொன்றினையு, மனவினையே யுண்ணின்
தமுத்தருளிப்—பின்னையுமேவா விளங்கும பிரளயா கலாக
குத, தேவாய்மலங் கனமகதிராததருளி” எனனும் போற்றிப் பஃ
மெண்டயாறு முணாக

சகலாக்குக் க சகலாக்குச் சிவன் யாவனொரு வில்லியா
னமவொப்பிற் ற னவ னோலதகைக்கட்டித் தூக்கி டசைவற
ரையிலாசானமூர் நின்றகாலம்பாரத் தெய்யு மாறுபோ லா
ததி யாதாரமாகி னமாகள் செய்க புண்ணிய பாவங்களு
ததரிததொழிப்ப தொலையாத காலம்பாரத்துப் பூமியின
ன மலஞ்சுதாத் கண னுசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்துக்
தா சத்தினிபாத் கொண்டு மந்தமாதியான கால்வகைச் சத்
ததாள தினி பாதானுஞ்ஞமாசத் திகையினைச் செ
ய் தவரவர்கள் பாசத்தைச்சேதித் தவாகள
றிவை விளக்கி யதி பக்குவரா யுள்ளவர்களை சுவரநதரனு பூதி

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். க௮௬௭

யிறநீளத் திருக்குமபடி முத்தியை யடைவிட்பன மகதபா
கராயுள்ளவாகளை விததேசுரர் பதத்திலு மந்திரோசுரர பதத்தி
லு முருத்திராக ஞடைய பதத்திலு மடைவிட்பன. எ-று.

சிவன கழிப்பன,

பரன ஒழிப்பன,

என விரண்டெழுவரயு மிரண்டு பயனிலையும்.

இதற்குச் சிந்திய விசுவத்து மறிக.

இத பொழிப்பு.

மேலகலம்.

உவையாவன?—

விஞ்ஞானகலத்துவ சித்தி யெக்காரணத்தகா லெனில்? ஆ
சாரியனாலே தீக்கையிற கலாதத்துவ மளவாகக் கணமங்களைச்
சோதிக்கப் படுகையாற் றுன மாயையினுடைய மாயமாயு
டையவும வியாபாரங்களைப் பிறிததிறிசுன ஞானத்தினாலே
தா னந்த வாகாரயோக தியானத்திறுன மிகுந்த தபசினு
டைய சித்தியினாலேதான கணமாறுகுணமாகத் தனவை பெரி
த்துக் கணமங்கள் புசித்துத் தொலைந்த காலத்திறுன வை
ராக்கியத்தான சன்னியாசானுடானததாற்றுன எல்லாக்
கணமங்களு நசிக்க வதற் காதினமாயிருக்கிற மாயையு மினறி
யானவ மலமொன்றுஞ் சேட்டித்து நிற்கையினு லுண்டான
பெயரென வறிக.

பிரளயாகல சித்தி யெக்காரணத்தகா லென்னில்? ஆசாரி
யனாற் றீக்கிறான சகலா பிரகிருதியையு மான்மாவையு முள
ளபடி யறிந்த ஞானத்தினாலே யத்தப் பிரகிருதியினின்று மு
ததனாய்ச் சிறுட்டிகாலத்திற் பிரகிருத கேகத்தைபெடாமல
மாயேயமாகிய சரீரத்தைப் பொருத்தி யதிலுண்டான கணம ப
லங்களை யதந்தத் புவனங்களிற் புசித்துத் தீர்கையாற் றுன

MAHAMAHOPADHYAYA

ககஅஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

தத்துவத்துக்கு மேலுண்டான கனமும் மாணவமும் மாகவிர
ணமிடனுவ கூடினவாக ளாகையினு லுண்டாகிய பெயரென
வறிக

சகலத்துவ சித்திக்குக் காரணம் யாதெனில்? ஆணவ மூ
தலிய மூன்று பாசத்துடனுங்கூடி யாணவத்தாற றடுகசுப்ப
ட்ட ஞானக்கிரியைகளை புடையராய் மாயையினுலே மோகித்
து நானுவிதமான கனமங்களைப் புசித் ததனைப் புசிக்கிற கா
லத்தி லாகாமியமேறி யதனைச் சஞ்சிதமாகக் கட்டுப்பட்டத
னைப் புசித்துத் தொலைக்கை காரணமாகப் புரியட்க ரூபியா
ய்ப் பிராகிருதமான வடிவையெடுத் ததிலுண்டான பேரகவ
களைப் புசிக்கிறவ னாகையா லுண்டாயபெயரென வறிக.

முற்கூறிய விஞ்ஞானகலர், அபகருவர் பக்குவா எனவிரு
வகையாம்.

அபக்குவமாவது - ஆமம். அஃதாவது கெனமுகலிய தா
னியங்கள்.

பக்குவமாவது புசிக்கப் படுவது அஃதாவது, சோறுகறி
முதலானவைகள்.

இத்தனமைபோல ஆனமாககள் சங்காரத்துக்குக் கார
ணமாகிய மலமும் பக்குவமெனவு மபக்குவமெனவு மிருவிதப்
படும் ஆதலால் விஞ்ஞானகலர் பக்குவமல ரபக்குவமலரென
விருவகையர்

இதற் பக்குவமலராவார் மலபரிபாக யிருதியாலே சிவஞ
லே யனுக்கிரகம்பெற்றுச் சாயுச்சியத்தை யடையுமவா.

அபக்குவ மலராவார் மலபரிபாகமாகதியத்தாலே சிவனவர்க
ளுடைய ஞானக்கிரியைகளை விளக்கி யனுக்கிரகஞ் செய்யப்பட
டிருக்கையினும் சுத்தாத் தவரவுக் கதிகாரிக ளாகையா லதிகார
மலத்தைப்பொருத்தி யிருப்பர்கள்.

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞானஇலககணம். க௮சுக்

இகத அபரமுததிபெற்றவாகள யாவரெனில்? உத்தமரா கிய பிரணவா சுதாககியர் சிவா தீர்த்தா காரணா சுசிவா சூர்ஷமா காலா தேசசர் அங்கு எனக்கூறிய அனுசதாசிவா ப தினமரு மதோமாயா புவனத்தளளார்க்குப் பகருவம வகத் விடத் தனுககிரகஞ்செய்து சதாசிவத்ததவத்திற போகககளை பபுசித் தகத மூாததியைச்சூழ்சு சேவீததககொண டிருப்ப ரகள இவாகளுககுப் போகத்தில் அவராககியம பிறத்தா ல பபொழுத சிவன பிரசனரைகி மேலான்பதத்தை யடை வரகள.

இனி மத்திமராகிய அட்டவித்தியேஸ்வரராவார அகநகா ளுக்குமா சிவோதகமா ஏககேதிரர் ஏகருதிரர் திரிமூாத தி சீகண்டர் சிகண்டி. இவவெணமரு மீசுரத்ததவத்திலிருக் கு மீசுரனைச சூழுககிருத்த மாயையிற கீழுண்டாகிய சிருட்டி யாதி கிருத்தியககளைச் சிவன தேவலாற செய்பவரகள

இவாகளுககுப் படைப்புமுதலிப தொழிங்க ளெககாரண த்தாஸெனில்? சுகந்தமூர்த்தியாயிருக்கிற சதாசிவ ரிவாகுளெண் மராயுக தமது சரீரத்தினின்றுத் தோற்றுவிக்ககையா லுண்டா னதெனவறிக.

ஆன லிவர்க ளெண்மருக தம்மி ஸொசகூமோ வெனில்? அகநத்தேவ நாயனூனாப்பற்ற மற்றவர்களுக் கெவ்வா மொ வவொருகலை யடைவே குறைத்தகுறைகது வருதலா லுத்த ரோத்தர மொருவர்கொருவா விசிட்டொன யறிக.

முத்தின வகந்ததேவ நாயனூர்க்கு அதிகாரத்தில் அவராக் கியம் பிறத்தா லவரைச் சிவன சூங்காரகாஸத்திலே மொகூத கை யடைவிப்பன். அதன்பின் னவர்க்ககித்த சூங்கம ரவயதிகா ரத்தைப்பெற்றுச் சிருத்தியககளை ஸயனாப்போலச் செய்வா. மறறவர்களு யிவ்வா தடைவே யதிகாரத்தைப் பண்ணுவர்கள.

எல்லாருக்கும் பிச்சின சீகண்டருடைய பதம் பாழகிடவாமற் சிவன் விஞ்ஞானகலிற பகருவ முண்டானபேரி லொருவரை யடைவே பெண்மிற குறையாமற் கூட்டுவா.

இதற்குப் பெளடகரம், வரயவவியம், சுவசசந்தம், இர ததினத்திரயம், லௌரவம், சாவஞானோத்திரம், மதககாகம் தது மறிக.

இனி யதமராகிய சத்தகோடி மகாமகதிரங்களின் மூன்ற ராககோடி பெயரை மலபரிபாக மிகுதியாலே கீழுள்ள கிருத தியங்களிலு மேலுள்ள போகத்திலும் வைராகசியம் பிறந்து வெறுப்புண்டாகையால் விஞ்ஞானகலர விஷயமாகவு மாயா காப்பாதிக்காரிகள விஷயமாகவுஞ் சிவ விரதிகரணமாகத் திகைப்பண்ணுதற்குக் காரணமாகப்பண்ணி யவர்களை மகாப்பிர ளயத்திலே முததியை யடைவிப்பன்

மற்ற மூன்றாககோடி பெயரையுஞ் சிவ னதோமாயை யி லுதிகருந னுலகாரியங்களுக்குக் காததாவாககிச சுத்தவித கையி லுண்டான போகங்களைப் புசிப்பிததுத திதிகாலத்திற சசலர் நிமித்தமாக வாசாரியரை யதிட்டிததுககொண் டனு ககிரகஞ் செய்யுங் கனமத்துககான் பூகமாக விருந்து மஹாப பிரளயத்திலே மூத்தியை யடைவிப்பன்.

அபகருவரான விஞ்ஞான கேவலிகளாவா ரியாவொனில்? ஆணவ மிகுதியா லளவற்ற வானமாககள் ஞானக்கிரியைகள் மிகவு மறைப்புண்டு மலபரிபாகம் வருமளவுஞ் சுத்தவிததைக் குக கீழாக மாண்புக்கு மேலாக நடுவே நெடுவகாலங் கேவலத தைப் பொருத்திக கிடக்கையால் மூத்தானமாகக ளெனப்பெ ருமல் விஞ்ஞான கேவலிகளென்ப பெயர்பெற்றிருப்பர். ஆ தலால் விஞ்ஞானகலர் நாஸ்வகையொன் வறிக.

இதற்கு ம்ருகேதந்தத்துவ காமிகத்த மறிக.

இனிப் பிரளயாகலா பகசுவமலா அபகசுவமலொன விருவகையாம்.

பகசுவமலர் யாவொனின்? மலபரிபாக மிகுதியாலே சிலர் க கெல்லாக கனமமும் பகசுவமா யுள்ளவிற சிவன தீவிரத் தீவிரதரமென்னுஞ் சத்தியைப் பதித்த நிரதிகார திகையாற நிருக்கணசாததி யவாகளபாசத்தைச் சேதித் தவாகள ஞானககிரியைகளைப் பிரகாசிப்பித்து மோட்சத்தை யடைவிப்பன.

மற்ற வபகசுவனாக கனமாறுணமாகப் போகத்தைப் புசித்துத் தொலைக்கையின் பொருட்டுப் புரியட்டகத்தைப் புலனசதேகமாகிய யோனிகடோறும் பிறகுதுழன்று திரித மலகனமங்கள் பரிபாகமானவாறே சிவன சத்தியைப்பதித் தவாக ளறிவைவிளக்கி மோட்சத்தை யடைவிப்பன.

புரியட்டகத்துடனே கூடினவர்களுட் சிலரை யகந்த தேவனாயனார் அப்பு தத்தவத்தி லமோசராதியாகிய புலனத்தி லிருக்குங் குய்யாட்டகராகிய வெண்மர்க்கும் கேயுவி லரிசுகந்திராதி புலனத்தி லிருக்கும் அதிகுய்யாட்டகர்க்கும் வாயுவில் தெபையாதியாகிய குய்யாத் குய்யாட்டகர்க்கும் ஆகாயத்தில் வத்திரபதாதிபராகிய பவித்திராட்டகர்க்கும் அகலகாரத்தில் சகலண்டாதியாகிய தாணுவட்டகர்க்கு மாகப் புலனாதிபர்கள் நாற்பதின்மனாயு மிவர்களை யடைவே யதிபராகி டோசியவிற்பன.

முறகூறினவார்களளிச் சேடித்துள்ளாருட் சிலர்செய்த கனமத்தாலே ப்ரளயாகலரா யிருக்கார்களேயாவின் மவாகளுக்கு மலபரிபாகம் வாராதபடியாலே யகந்ததேவ காமனார் மரயாகர்ப்பாதி காரிகளாக கலாமத்தத்தி லிருக்குங் ககநேசுரர்முதலிய வெண்மனாயுங் குணத்தத்தவத்தி லிருக்குங் குராதா முதலிய வெண்மனாயும் ஊது ருத்திரர்க்கு மதிட்டா

தாவாய்ச சூக்கும பரகிருதியி லிருக்கும் வீரபத்திரரும் குணத தவத்தி லிருக்கும் ஸ்ரீகண்ட பரமேசுர னதற்குகழ்ப்பட்ட புலனங்களுக்கும் பிரமா முகலாயினாகும் பிரமாண்டதக ராகிய கபாலீசரமுதலிய வருத்திராக னூற்றுவரு மாக நூற றொருபத்தெண்மறையுங் காததராக யோசியாகிற்பன.

ஆகப்பிரளயாகலர் மூலகையரெனவறிக.

இவர்கள் சிருட்டிகாலத்தி லதிகார பகதததாலே கலாதி களுடனே கூடிட பகதப்படினாக கலாதிகளாற சகலாபபோல வசியரல்ல.

அஃதெனபோலவெனனிர்? பாம்பின கண்டத்திலிருக்கிற விடமிருக்கினு மதனை வாதியாதவாறுபோல விவாகளு மதல்ல வாகையுறாக னெனவறிக.

இதற்குச் சித்தியவிசுவத்து மிருகேந்திரத்துவ கிரணத்த மறிக.

சகலராவார் யாவொனில்?

தேவர்க ளிருடிகள் மாணுடர்முதலாயினு னெனவறிக.

அவர்க ளதிபக்குவர் மகதபகருவர் அபகருவொன மூல கையர்.

அதிபக்குவராகிய தேவர்கள் தானவர்கள் முகலாயினு னாச சிவன தீவிரமுதலிய கர்ல்வகைச சத்தியைப் பதித்தத திவவியமான திருமேனியை யதிட்டித்துக் கொண்டவர்கள் பா சததைச் சேதித தவர்கள் ஞான ககிரிபுகளை விளக்கித் திறிகா ல முடியுமனவுஞ் சுததாத்தவாவிற் போகங்களைப் புதித்திரு த்து மகா சனகாரத்திலே மோட்சத்ததை யடைவர்கள்

தேவர்கள் முதலென்பதனால் ஏறும்? ருக் வெனவறிக

சிவன மகத மலபாகராயுள்ள ஹவநிகர் முதலாயினுரை மகத மகததரமென்று சொல்லப்பட்ட சத்தியைப் பதித தாசா

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககரக.

ரியனை யதிட்டித்தவர்களுக் கறுகுணமான தீகையைச் செய்
தவாக ளவாகள யாதொரு பதத்திலே யிருந்து போகம புசிக்க
விரும்பினாக ளகத்தகதப பத்திலே யோசியாநிற்பன.

மலபரிபாகம் வாராத வபகருவரை யவாகளவர்கள் செய
த கணமத்துக டீடாகப பெளனசரீரத்தை பெயிப்பித்தப் போ
கங்களைப் புசித்துத் தொலைநவாதே மலபரிபாகம பிறப்பித்
தாசாரியன தீகையைப்பண்ணி மோட்சகதை யடைவிப்பன

இதற்குக் காயிகததிற் பத்தாறுககிரகபடலத்த ம்ருகே
க்தீரததம் சூசுமசுவாயம்புவததம் சிநதியவிசுவதத மறிக.

“இமையா ரிமைப்பவ ராகுஞ்சகல” ஞானனு நிருவாககிவ
ம, “மும்மலககடி முயங்கி மயவகுவோ, ரமமைச் சகலத்தா
கேவரசுரா நர,ரிம்மையின வேதா வரிமிரு கீழ்த்தத, தம்மிறை
பொளிபுககாசுச சகலரே” எனவறிக.

இமமுவனாயுந் தொகுத்தறியிற் பதினம ஞானவறிக.

“விஞ்ஞானர் நால்வரு மெய்ப்பிரளயாகலர், நஞ்ஞான மூ
வருந் தங்குஞ் சகலத்த, ளஞ்ஞான மூவரு மாகபபதினமரா
ம, விஞ்ஞானராசியா வேற்றுமைநானே.” (௨)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் மூவகை யானமாககருக்குஞ் சிவ னறுக்கிரகம்பண்
னு முறைமை கூறுகின்றது

உணாதருமிப் பசுவர்க் முண்ணின்மூன்றும் - கீழ்ச்சொல்லிப்
போகத ஆன்மாக்க ளறியுங்கால முன்றுவர்க்கமாம். அவைக
ளாவன:—

உயரும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் - அதோமர
யைக்கு மேலாயிருக்கும் விஞ்ஞான கலனொன்றும், மாயாமத்

திய வாததியான பிரளயாகல ரென்றும், மாயாதோராகவாத தியான சகலரென்றும்.

விபுவாயிருக்கிற ஆனமாககளு*ரு மாயைகதேசித்தவஞ் சொல்லுகிறது * அதுசிதமென்னில்? உண்மை மாயாகாரியங் களிஞலே யேகதேசத்தை யடைகையினுற் கூடும்.

* அதுசிதம் - தகாதது

மாயைநீங்கி யாணவமொன்றேயான விஞ்ஞான கேவலாக கேகதேசத்துவ மெவ்வா நென்னில்? அதோமாயையி லுண்டான போகக்களெல்லாம் புசித்துச் சுத்தமாயா போகத்துக ருச சிவாறுக்கிரக மில்லாதிருக்கையான மாயாத்வய மத்தியே † யவஸ்தானஞ் சொல்லப்பட்டது.—

† அவஸ்தானம் - இருப்பு

தடி-கூட பௌஷ்டரொ - ஜாயாடா வ-ஹரொ வானொ
கூ-மெரெனெஷாம் வு-வலி-கிஃ | சுவஸூநனு வ-நெ
நனகூ-தெனொ வி-ஹ-சுவ-தஃ || விஜாந கெவனா
ண-நாம் வ-நெஷ-ஹ-வனவலி | ஜெஸு வு-பாக
கெவந ஜாயாமொ ஸ-லி-கிஃகடி || ஹி-வ-பு-ஜமா
பு-ஜா-ஸ-வாயு-வ-ரொ-ஜி-தஃ | ஜொ-கூ-ஜாண
தயாதஸு ஹ-கெவநெதாஸு-வ || சுய-பா-அ-வ
லி-தா-ஜெ-பு-பு-கூ-வி-ஜா-நகெவனாஃ |

நிராயினமல மலங்கன்ம மலங்கன்ம மாயைநிற்கும்-நிறை நிரையே விஞ்ஞானகலர்க் காணவ மலமொன்றும், பிரளயாக ளாக் காணவமும் கர்ம்மமும், சகலர்க் காணவமும் கனமமு மா டையும பொருத்திநிற்கும்.

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௧௯௦௮

ஆகுதம், கணமமானது மாயாகாரியமாகிய புத்திரமும் பிரளயத்திலுமாயேயே யதற் காதாரம். கணமததுக்குக் காரணமு மாதாரமு மாயை யாதலால் பிரளயாகலாககு மாயையிலலாமல் கணம மெடபடியிருக்கும் கணமில்லாமல் விஞ்ஞான கலாகும போகமெப்படி யுண்டாமெனினி? இவ்விடத்துப் பிரளயாகலர்க்கு மாயை யில்லெனறது. லக்ஷணையாக மாயை மாயேயமாகிய பிரக்ருதியை விஞ்ஞான கலாக்குக் கணமத்தி னாலேயல்ல, போக மாணவ பரிபாகத்தினாலே

இனிச் சகலா பிரளயாகல ஞகிரத்துக்கும் விஞ்ஞானகல ஞகிரத்துக்கும் ஏதஃகுணதமகமாயிருக்கிற பிரக்ருதி புருஷவியே கத்தைப்பண்ணி பிரக்ருதி விகாரத்தை நீங்கின ஞுளளவன் பிரளயாகலன்.

ஃ குணதமகம் - குணவடிவு

பிரளயத்திலே கலை நீங்கப்பட்டவனும் பிரளயாகலனென்று பெயருண் டாகையால் பிரளயாகல நிருவகைததாம்

பிரக்ருதி புருஷ விவேகத்தைப்பண்ணி பிரக்ருதி நீங்கின மாத்கிரத்திலே முத்கனென்னுமல் பிரளயாகல னென்பானே னெனினி? பிரக்ருதிக்குமேல் மாயாகாரியங்களாய புலஞ் தாரங்களான வைந்து தத்துவங்க ளிருக்குது அத்தப் புலனங் களிலே கணமங்களுமிருக்குது.

இதனறி ஆனமஞான ஸ் நிரோதகமான வாணவ மிருக்கு தாகலரல் சிருட்டி காலத்திலும் அபகருவ மண்ணிய பிராக்ரு தனாகாமல் பிரளயாகலனாகவே நிர்ப்பன. இத்தப் பிரக்ருதி புருஷ விவேகத்தைப் பண்ணினதுபோல மாயையையு மானமாவையும் பிரித்த நின்றறிந்த பிரளயாகலன் விஞ்ஞானகல னான இவ்வாறறிந்த சகலனும் விஞ்ஞான கலனாவன.

ஸ் நிரோதகம் - மறைக்கிறது

கக02 சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

நசிகக விர்தககனமனகருசருக கர்ணமு மாகாரமும் தகதுரு
ணமாயிருக்கிற ததுவாதிசருக குபாதிக் காரணமாயிருக்கிற
மாயையுததுவாதிசருக கேதுவாயிருக்கிற கனமநீருகையினு
லே தானும நீங்க வானவ மலமொனதுமே சேஷிகையினு
ல விஞ்ஞான கேவலனுவன —

தடி—கூ பளஷ்டரெ — தகூநா ஸி—பமஹா
ரெபு—உயாசு கசி—ஒணாயுவா | துத—குஷ்வஹ்,
பெ—ஹா வனஷ்டாசுவொமநிஷ்டுமெநு||கவபெஷ்டு
கசி—ஹிப—கூ ஹஷ்டு—தா ப்—உயாகலா: | கலா த
கூநா—ஸாயிநு—திகூயாஜாநதொவ்வா || யொமெ
நவொ—தொவாயுஸனூ—ஸா—அவபரிஷ்டய:|கசி—ணா
த—தடியத்—தாயாயா—புபரிஷ்டயாசு || ஸவனகொ வ
ஸி—ஷ்டு—தலா—அஜா—நகெவலா—ஹி.

கரையிலருடபரண நிராதாரமாகி முதலிருவாக்குரு தவி
தாசத்திநி பாதத்தான மலககழிப்பன - வரம்பிககத கருணா
நிதியரண சிவன விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலகரு ஸபரிசத்தி
னூலே மானயபும மந்திரோபதேசத்தினூலே கனமததையும் -
நீககவேண்டிவ தினிலை யாதலால் ஆதார தேகாதிக ளன்றி
முதற்சொன்ன விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகல நிரணமி வகையிற
பகருவருக்குத் தனது சிற்சத்தி யபீவியத்தினூலே அஞ்ஞானத
தை நீக்குவன. அதெவவர ரெனனிஸ்?

தீவர சத்திநி பாதத்தையுடைய விஞ்ஞான கலையாம
பிரளயாகலையும பிரளயாதியிலும் பிரளயாகதத்திலும் அறு
ககிரகம் பண்ணுவா, அவர்க ளபபொழுதே சிவனுவரகன். வி

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககருக

ஞான கேவலாகனிலே தீவர சத்தநி பாதத்தை யுடைய வாகளை சிருட்டியாதியிலே அறுக்கிரகம் பண்ணி யதிகார மல மாததிரம நிறுத்தி சாயஞ்ஞாதவாதி x ஷாட்குணனியாபி விபத்தராகப பண்ணி சுதகாததுவ புலநபதிகளாப் மந்திர மந்திரேசுர மந்திரமமேஸ்வரர் அணுருத்திர அணுசதா சிவ ஞானம்படிசுசு சுதத விததியாதி தத்தவகனிலே மமாபோககளைப் புசித்த ருத்திர மமேஸ்வர சதாசிவ தல்லியரான அபரமுத்தரா யிருந்த பிரளயகாலத்திலே பர மமுத்திரி யடையுப்படி பண்ணுவர் விஞ்ஞானகலில் தீவரசத திபாதம வாராத போகள பழயபடி கேவலராயே யிருப்பா.

x ஷாட்குணியம் - ஆறுகுணம்

பரியாகலிலும் தீவரசத்திரி பாதத்தை யுடையவாக னை யறுக்கிரஹித்த அதிகார மலமாததிரம நிறுத்தி ஷாட்கு ணனியாதி குணபி விததிகிரகப் பண்ணி அசுத்த மாயா புல நாதிகளாகிப் பிரளயகாலத்திலே புரமமுத்திரி யடையுப்படிசு செய்வர் இருவகையில் தீவரசத்திரிபாதத்தினாலே பிரளயாதி யிலே அறுக்கிரஹிக்கப பெற்றபோ பிரளயாத் பரியந்தம் நின மல சுமுத்திரியை யடைந்திருந்து சிருட்டிகாலத்திலே சுத்தா தவ அசுதகாதவாக்களில் புலநபதி யாவாகள். பிராக்ருத கணம ஸ்யமவாராமல் பிரளயத்திலே கலைமூன்று பிரளயாக லொன்று நின்றபேரிலே அபகருவராணபேர் சிருஷ்டி காலத திலே சகலரே யாவர்கள்.

தக்ஷண பூமெடுதே — யானிஷ்டாஹயதி ஸாவெ ஸரிவாஸ்டெஜாஹவகிஷிதே | ஸாஹஸ்தா வ ஸாஹஸ்த ஹந்தா வணவாவநயொயுவேதி ||

தகூபுரகாஸிகாயாப — சூடிஸ்ஸாபகலு-ஷொ
ஸாபகலு-ஷொஅதீயஸூரக|சூடிநந-உஹு
ஸிவொ விஷெஸ்ஸெகூயொஜயத்யுஷௌ || உஜ்ரஃஸு
கரொத்யுஷுரஃ ஸெஷாதாஃகொடயஸவ | ப்ர
உயாகவெஷு-யெஷாஃ வகெஷுஷுஷு-வ்ருஜ்ஜு
நெ || காரூபிதந-முஷுவிதாதி ஹ-வந வதிசு
ஜெஷுஸாஸெஷா || செஷாஹவ-கிஸகலாஃ கலாஜி
பொமாடிஷுஷு-பெகாவஹதி.

கரையிலருட்பரண றரையிலாசானமூர்த்தி யாதாரமாகித்
தரித்துச் சகலாக்ருக கணம ஒப்பிற சதாததா சததிரி பாதத்
தானமஸமொழிப்பன - சகலாக்ரு ஸபரிசத்தினாலே மாயை
யையும் மகதிரோபதேசத்தினாலே கணமததையும் பாவனையின
லே ஆணவதனையு மொழிக்க வேண்டிகையரல் பூமியினகண
ஞானசாரிப லக்ஷணம் + லக்ஷிதமான தேசத்தை வேறற அ
திட்டித்ததுக்கொண்டு நினது சகலரினே கணம சாமயமு மாண
வமஸ பரிபாகமு முற்ற விடத் துண்டாம் மகதம் மத்தத்
ரம் தீவரம் தீவரதரம் எனனும் நாலுவித சததிரிபாதாறுகு
ணமாகச் சகலா சோதனையிலே தத்துவங்களையும் கணமவக
னையும் மாயைடையும் ஆணவமஸ சத்திகளையும் நீக்குவன

சத்திரி பாதத்தகரு மஸபரிபாகம் ஏதுவென்பது விஞ்ஞான
கலாகதே யாதலால் சதலாக்குக கணமெல்லாபுரிசேஎன நிவவி
டத்துக் கூறப்பட்டதே னெனவிலி? சகலர்க்குக் கணம் சாமய
மே ஏதுவல்ல சததிரிபாதத்துக்கு மஸபரிபாகமே ஏதுவென்ப
து மூவகையானமாகத் துக்குட்படுத்தித் ததமாகையாலும் விஞ்

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கசுகசி

ஞானகலர்க்குக் கனமயில்லாம விருக்கவினும் சகலர்க்கு
விசேஷிததுக கனம சாமயமும் வேனுமெனற தெனவநிக

+ ஸக்ஷித - குறிககபபட்ட

— அதுகத சிததம் - சொல்லாம லேர்ப்பட்டது.

தடிசுத பௌஷ்டொ — ஸகலாநாணு ஸவசுதக
சுல்லாபி நகாஸணடி | கசுடுணொவ்யஸு ஸாஸி
வி வெகைதடிதொவிது || தசுபுதெய வெஸுநீ ஸ
கிரவஸவசுதி தவிடுடி |

சத்திபிபாதமாவது, ஆனமஞானத்தைத் தடுக்கும் ஆ
வசத்தி யதிகார நிவிருத்திககுப் பகருவம்வந்து நழுவின அவச
ரத்திலே முற்பிப்பாடற சகதேக பகதவான சிவனுடைய சிற
சத்தியானது பதித்த ஆனமாவனுடைய நித்தியஞானக கிரிபை
யை யபிவியத்தியாகருவது.

தடிசுத ஸுமெடுது — தஸுதயிகாஸஸுவிவ
தள தசுபரிவது — தள | வுநகி டுக்கியாநஞுஜ
மசுஸுநுநாணொஸுவிவது.

இதக ஆணவமல பரிபாசாது குணமாகச் சிற்சத்தியான
து அற்பம் பிரகாசிக்கிறபொழுது ஆணவ சத்தியு மற்பநீங்கும்.
அதிகம் பிரகாசிக்கிறபொழுது அதிக நீங்கும்.

சிற்சத்தி யபிவியத்தியானது ஆணவமல பரிபாசத்தை ய
பேணுதிக்கவும்; ஆணவமல நிவிர்த்திடானது சிற்சத்திப் பிரகா
சத்தை யபேணுதிக்கவும் வேண்டுகையில் * அப்பேணத்தியாஸ்ரய
மெனனில்? அதல்ல. குகியோகயமு மத்தகார நிவிர்த்தியுப் மு
டிப்பாடற வேககாணத்தினே பாணதுபேரடி சித்தபிவியத்தியு

மஞ்ஞாந நிவிர்த்தியும் ஏககாலமாகையால் அநயோநயாய்ரய
தோஷ மில்லை

* அநயோக்யா ஸ்ராயம்-ஒன்று மற்றொன்றைவேண்டித்
தடினும் பொருவது — ஸுரெஷிவதுஜெதெ ஸ
வம் ஐஹிஹிவதுஜெதெ | யாடிந் தாடிந் ஹவெத
ஸுபு ப்ரஹிவதுஜெதெ ||

சத்திநிபாதம் நாலென்றது, நிவிருத்திசத்தி பதிகதபொழுது மகம் அடபொழுது நித்தியா நித்திய விவேகத்தைப்பணாவி விஷயங்களிலே + விரகதிவரும

† விரகதி - ஒழிவு

பிரதிஷ்டாசததி பதிநதபொழுது மந்ததரம், அப்பொழுது முதலுண்டான விவேகமும் விரகதியும் பிரதிஷ்டிதமாம் இயவிடதது தரபடிப்பிரகதியம் நியூநததினே.

வித்தியாசத்தி பதிகதொழுது சிவஞானம் பிரகாசம்,
இத தீவரசத்திபாதம்.

சாந்திசத்தி, பதின்கொழுது தீவரதரம், இவ்விடத்துத் தரபுப் பிரததியம் அதிகத்திலே. நிர்வகார ஞானத்தினு லுபசாந்தியும்

இந்த சத்திகளுக்குச் சத்திமானாயிருக்கிற சிவனுடைய நாமமும் நிவிர்த்திசன பிரதிஷ்டேசன் விதயேசன சாந்திசன என வியவஹரிக்கப்படும், சத்திசிவனுக்கு ஆகாரதேக கரணத்திளாகையா விவவிடத்துச் சத்திகள் ஸ்தானமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

தடிக்கும் உருமெடு — நிவதடியகி லு-தாநிய
யாஸாஸு, நிவகி-கா । நிவகுதிரிகி தகஸூநம் த
குருபொவி நிவகுதிராது ॥ நிவகுதஸு, மகில-கு

அ—சுத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககந

யொ யாஹுப்ரவ்யகூடணா । நிஹிவ்யுதெ ப்ர
கிஷ்டாஸா ஸ்நாநம் ததாஸ்ததக்ஷயிஃ ॥ துக்ஷா த்ம
ஜெவ்ஷயம் யதாஜ்நநத்யாத்ஜெனாஃ । ஸாவ்ஷ்டாஸா
நஜெவ்ஷய விஜெஸ்யததீஸாநாஃ ॥ ஸவ-ஜ்-ஃ-வப்ர
ஸந்நம் யதாஸ்யகூ-ந-தெஹாஃ । ஸாஸாந்தி ஸ்ந
பெஷ்வெதி தக்ஷ-வ-து-ஸா-வி-ஸா-தி-நா-நி-தி .

இவ்வாறு கனம சாம்யமு மலபரிபாகமுமான காலத்தி
லே ஆனமாவீனுடைய ஞானதிருஷ்டியை விழிப்பிக்ஹி எப்
வர சத்தியானது பதியும். அது பதிகதமாத்திரத்திலே யான
வமலத்தினுலே யானமாவை விஷயோனமுகமாகப் பண்ணு
விக்ஹி திரோதாந சத்தியானது மலத்தைச் செலுத்தாமல்வி
டும. அத்திரோதாநசத்தி நிவிருத்தியான மஹானமாவுசகுத் து
கக ‡ சாகரமாகிற சம்சாரத்திலே ஸீசுதி ஸைராக்யமுண்டா
ம் கண்ணைப் பெற்றவன காஷ்டியை யிசக்சுருமாப்போல ஞா
ன திருஷ்டியைப்பெற்ற ஆனமா சிவனுடைய பாதாரவிந்த தரி
சனத்திலே யிச்சையை யுண்டாய் எப்பொழுது தரிசிப்பேன, எப
பொழுது பகதத்திலே நின்றும் முதகனுவேன, ஆரவணாத் தரி
சிப்பிக்ஹிவரென்று புத்திடையுடையவனாய் இவ்வாறு சம்சார
ததிற் பயப்பட்டிருக்கிறவனை யாசாரிய மூர்த்திமானாகிய சிவ
னசத்திரிபாதாது குணமாக வதுககிரகம்பண்ணுவன.

‡ சாகரம் - சமுத்திரம்

§ சூதி - சீக்கிரம்

சத்திரிபாதாது குணமான அதுக்கிரஹமாவது ? மந்த சத்
திரிபாதத்தை யுடையவனுக்கு நிவிர்த்திகளையி லுண்டான புண்
ணிய பாபங்களைச் சோதித்துப் பிருதுவியாதி யாகாச பரியந்த

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கககந

[illegible]

டெவிகாஹொத்ரோ — சுநாவெதுத — நிராகம்
 வெ சுமாராவெதுநாவஜித்தே ! நிஸகெய் யொஜி
 தொ உகூதகியாலுவு நிபுயடி || யாளஜனம் ஜுவெ
 கூறிவம் கூற்றொகூறாம் வுடுகெவதுதடி ! கவிசெருடும்
 வெதுதுதாதாத — வராஜாதீதி ||

வைராக்ய ஏதுபத்த அவையாவன? வியாதி பீடையாலே
வரும் ஜகத வைராகியை மொன்று,

தன்னுடைய தேவநோஷத்தைக் கண்டு வரும் தேவனை
ராகசிய மொனது,

சகல ஐஸ்வர்யங்களையுங் குறைவற வண்பவித்த இனிப்
போதுமெனது வரும் ஐஸ்வர்ய வைராக்கியமொன்று,

சூரியாதயிக் சூரிதைவிக் சூரிபௌதிக் தரபத்திரயங்க
வினாலை வரும் பிரபஞ்ச ஸவாக்கியமொன்று.

அந்ததனாகத் தென்கிழைநிலை யிசைநிலைநிலை கள்
ளா கொண்டுபோகிறதிலும் யாசொரு துக்க முண்டானதி
லுளம்பரும் திரவ்ய வவராக்விட மெய்து,

மாதா பிதா ஸ்திரீ புத்திரன் இஷ்டப்படி ஸ்நேகித நியர்
களைப் பிரிந்த ததிஞ்ஞலே கூட்டமெல்லாமப்பிரிந்த காலத்தில துக
கத்தக கேதவென்று வரும் சங்க வையராகிய மொன்று,

காடுகளு யிருக்கிறவன் ழுன் மோகமாயிருக்கிற ஸ்திரீயி னிடத்திலே குணத்திலே யாகிலும் தேஹத்திலே யாகிலும் வை ராக்கிய ஏதுவான் கொரு தோஷத்தைக் கண்டு வீரகதிவரு ட ஸ்திரீ வைராக்கிய மொன்று.

அன்னபாஸ்திக னொருபொழு தில்லாதிருக்கிலும் தேகம்
நிலலாது, எத்தனைநா னெத்தனை வகையிலே புசித்தாலும் திரு
பதியை யடையாதென வரும் புசிப்பு வைராகிய மொன்று,
தாரத்தகருப் போய்த தளருண்டதினால் வரும் பிரதீக்
கரஹ வைராகியமொன்று,

தேவததிலே யாகொரு ஏதவயில்லாமல் பூர்வஜன்ம சிவ பூஜா புண்பபலகதினாலே தேவாதிபான் சாவ வஸ்துககளிலும் உரும வையாக்கிய மொனது,

ஆகப்பத்து

இவற்றுள் நிரு ஏதகமாக வருகிற வைராக்கிய முத்தம்.
நினைவொன்பதும் மத்யம்.

[illegible]

கககஅ விஞ்ஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ஆசான மூர்த்தி ஆகாரமாகித் தரித்த - சாதிகரணஸி
ருதா—

சதார்த்தாசத்திநிபாதத்தால் - மகத்திராதியால்,—
மலங்கழிப்பன் - மலத்தை பொழிப்பன்.

ஒழிப்பனென்பதற்குப்பின் விவத்தவாபிவியத்தியும் செய்
வனென்பது செபபுக.

விஞ்ஞானகலரென்பது தலைக்குறையாதலால் விஞ்ஞா
னகலரென நின்றது.

விஞ்ஞானத்தால் மாயாபுருஷவிவேகஞானததால் கலை
முதல் முப்பது தத்துவததால் மூடப்பட்ட சூகசுமதேகமில்
லை யாத சில பெயர்க்குவர்கள் விஞ்ஞானகலாகள

பிரளயத்துக் கலைங்கினபெயர் பிரளயாகலா.

ஆதலால், இருவாக்கத்துக்கும நிரதிகரணுககிரகம்.

சொபெயர் அனந்தாதி யணுசதாசிவாதிய ர்வர்களை விஞ்ஞா
னகலர்க னென்றும், அபர மகதரேசுவராகளாகிய ஸ்ரீகண்டா
திபரகளைப் பிரளயாகல ரென்றும் பேசுவார்கள்; அவரகள மல
மலகன்ம முக்கராய்ப் பதிபதார்த்தத்தள அந்தர்ப் பவித்த
மலமாத்நிரகலுவித விஞ்ஞானகலக்குறி மலங்கனமமாத்நிர
கலுவித பிரளயாகலக்குறி; பிரியாது தரியாமையால் அப்படி ப
பேசுதல் அறியாமையாலென வறிக.

பெரியோர் சிலவிடத் தப்படிப் படித்துப் பேசியதேது ?
முன்னிருப்பைக் குறித்துக் கூறிய தெனக் குறித்தறிக.

பிரளயாகலர்க்குத் தேவகுருவர யணுக்கிரகம் பண்ணுவ
ரெனது சொ பேசிய தேது? தேகமில்லப் பிரளயாகலர்க்குத்
தேவகுருவரயவக தனுக்கிரகம் பண்ணுவ ரென்பது செய்திதெ
ரியாது செப்பியது.

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். கககக

இருவர்க்கும் நிராதாரமாகிய யெனுமாதிரியர் வசனத்தகரு
ம் சிவாகமத்தகரும விரோதச சொல்லுமாம்.

ஆனமத்தவ யிருபத்தினுனகிற்கு மேல பிரகிருதி முதலா
யிராகாதி கலாகதமாகிய தத்துவங்களி னிரஞ்சனா தவிரச
சாஞ்சனரா யிருப்போராகள் பிரளயாகலர்களென்று சிலா பே
சிய தேது? ஸ்ரீமத் காமிகாகமத்தில் ஏகதேசத்தில அபபடியிரு
ததலால், இசைத்தாராகள்.

அச்சகல விசேஷ பிரளயாகலகாக் குறித்த உருத்திர தே
வர்களிற் றேவகுரு வெணபது கூடும், தேகமில்லாப் பிரளயாக
லர்க்குத் தேவகுருவெணபது கூடாது; மற்றது பிரசித்தப பொ
ருள.

விருஞானுகலர்கள் பரிபக்குவ மலர்கள் அபரிபக்குவ மல
ராகள் எனறிருவகையர்

அந்த இருவகையருககுட் பரிபக்குவ மலர்கள் சிவானுகிர
கம்பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் அ
ணு சதாசிவர் அநததாதிகள் மந்திரர்கள் புலனவாசிகள் எனனு
ம அபர முத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்

அபரிபக்குவமலர்கள் மாபைககுமேற் சுத்தவிதகைகருக
சேழ மலமாத்திர கலுஷிதர்களாய்ப் பசுபதாராததங்களா யிருப
பார்கள்.

பிரளயாகலர் பரிபக்குவமலர் அபரிபக்குவ மலரென விரு
வகையர்

அவ்விருவகையருள் பரிபக்குவமலர்கள் சிவானுகிரகம்
பெற்றுப் பதிபதார்த்தங்களாய் ஆதிமுத்த சிவன்களாயும் ஸ்ரீ
கண்ட கிரபத்திரர் முதலிய அபரமந்திரேஸ்வரர்கள் புலன
வாசிகளென்று அபரமுத்த சிவன்களாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவமலர்கள் இருவகையர்கள்திலே சகனவாவார்
கள்.

சகலர்கள திரிபந்திகளென்றும் விஞ்ஞானிகளினுலே கன
மநாசமவந்த விஞ்ஞான கைவல்லியம் வருமளவும் தவிபந்தி
களென்றும் இருவிதமாயிருப்பார்கள

அந்த விருவிதமாயிருக்கு சகலர்கள் தூலதேகிகளென
றும், அபிராத்தவாகிய சரீரிகளென்றும், பிரபட்டவாகிய சரீ
ரிகளென்று சொல்லப்படும் தூலவிதேகிகளாயும் இருப்பார்கள்.

திருமப அந்த நால்வகையோரும் தனித்தனிப பரிபக்குவ
மலாகளென்றும் அபரிபக்குவ மலாகளென்றும் எனவகையா

அவ வெணவகையருள, பரிபக்குவ மலர்கள் எனலும் நால்
வகையினரும் சிவானுகரகம் பெற்றுப் பதிபதாரததங்களாய் ஆ
திமுத்த சிவனகளாயும் நானுபத முத்தராயிருக்கும் அபரமுத்
த சிவனகளாயும் போயிருப்பார்கள்.

அபரிபக்குவ மலாகளெனும் நால்வகையோரும் சமசாரிக
ளாயிருப்பார்கள்.

ஆக மூவகையோரும் பன்னிருவகையென்பது பாரதச
திக.

சகலானுக்கிரகக் குருத்திருமெனி குறித்திருக்குஞ் சிவன
பண்ணுவது.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

இவற்றுட் 'குருவாகிவக் துணர்த்தி' என்ற முதற்கூற்றுப்
பொருளை ஒன்பதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் டெருடங்கி
றா.

எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்தவேறுபாட்டான மூவ
கைப்படும் அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்
கு நால்வகைச் சத்திரிபாத முறைமையின்வைத்து அரிதுணர்

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௧௨௧

தத வேண்டுகலின், அவையாகடகே குருவாகி வந்தனர்கதி
மென மேற்கூறிய சாதாரணிகளைச் செய்வது ஒருமல மிரும
லமுடைய மறையிருவாக்கத்திற்குந் தீவிர தீவிரதரமென
ஹ இருவகைச் சத்திரிபாதத்தினை வைத்துணர்த்த வையுமா
தலின், சகலவாக்கம்போற் குருவடிவின் மறைத்து நின்று பட
ராகையா னுணர்த்தப்படட் டரிதுணர வேண்டாது அவவிருதி
றத்தையாகடகும் முறையே உண்ணின்று முன்னின்று முணாத
துவதாய் நிராதாரதீகளைச் செய்யப்படு மென்பதாம்

இதனானே தீகளை இருவகைத் தென்பதும் அவ்விருவ
கைககுமுரிபா ரிவரென்பது உங் கூறப்பட்டன

இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதார
தீகையிற படும பாகுபாடும் அவற்றதியல்பும் வருத்துக கூறு
தற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்க ளென்பது.

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—o—

முன்னே சொல்லப்பட்ட வானமவர்க்க முன்றுவகைப்
பட டிருககுமென றருளிச்செய்கிறா.

உணாதருமிப் பசுவர்க்கமுண்ணின் மூன்றும்- திவ்வியாகமங்
களிற சொல்லப்பட்ட வந்த வானமவர்க்கத்தை விசாரிக்கில்
முன்றுவகைப் பட்டிருக்கும். அவையாவன?—உயரும் விஞ்ஞா
னகலர் ப்ரளயாகலர் சகலர் - மேலான விஞ்ஞானகலரென்று
ம் ப்ரளயாகலரென்றும் சகலரென்றும் — நிராயின்மல மலந
கனம மலங்கனமமலைய நிற்கும் - இந்த அடைவிலே விஞ்ஞா
னகலர்க்கு ஆணவமல்ல மென்றும் ப்ரளயாகலர்க்கு ஆணவமல
முந கனமமலரும் ஆக விரண்டும் சகலர்க்கு ஆணவமலமு மா

யாமலமுத கனமமலமும் ஆக முனமுமலமும்; இவை யநாதியே யுள்ளதாய நிறகும.—முதலிருவர்க்கும - முறபட்ட விஞ்ஞான கலரிற் பிரளையாகலரிற் பக்குவராயுள்ள விரண்டிவகைக்கும,— நிராதாரமாக கரையிலருட் பரனறுவிகா சத்தினிபாதத்தாற் சூழிப்பனமலம் - எல்லையில்லாத வனுககிரகத்தை யுடைய பர மேஸ்வரன அவாகளுக்குப் பிராணனும் நின்ற முறைமையிலே தீவரம் தீவரதரம் என்றுசொல்லப்பட்ட விரண்டி சத்தினிபாத ததாலு மலங்களைப்போககி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன் — சகலாகு - சகலரிற் பக்குவரா யுள்ளவர்களுக்கு,—கனமவொ பபில்- புண்ணியபாவங்களிரண்டும் தனனி லேராமற் குறையா மல இரண்டிமொத்த வவதரத்திலே,—தனாயி லாசானமூத தி யாதாரமாகித் தரிததொழிப்பன் மலம் - பூமியிலே ஆசாரி யமூததியிலே யதிட்டித்ததுகொண்டி நின்ற மலங்களைப்போ ககி ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பன்.—சதூததா சத்தினி பாத ததால்-மந்தம் மந்ததரம் தீவரம் தீவரதரம் என்று சொல்லப் பட்ட நாலுவகைச் சத்தினி பாதத்தாலும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-அ-ஞாங்-வெ“மெ ய்ஞானந் தானே விளையும் விஞ்ஞானகலாக, கஞ்ஞான வச சகலாக கக்குருவாய்—மெய்ஞ்ஞானம், பின்னுணர்த்து மனநி ப பிரளயா கலருக்கு, முன்னுணர்த்துந் தானகுருவாய் முன” எனஹமது கண்டுகொள்க

இதனும் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன மூவகை யானமவா க்கத்தில் விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலரிற் பக்குவராயுள்ளவாக ளுக்கு நிராதாரமாய்நின்று தீவரம் தீவரதரம் எனகிற சத்தி னிபாதத்தாலே மலங்களைப் போககி இரட்சிப்பனெனதும், சக லரிற் பக்குவரா யுள்ளவாகளுக்குக் கனமவொப்பில் பூமியிலே ஆசாரிய மூததியை யதிட்டித்ததுநின்று மந்தம் மந்ததரம் தீவ

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௧௯௨௩

ரம் தீவரதரம எனகிற நாலுயகைச சத்திநிபாதத்தாலும் இர
டசிபப நென்னுமுறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

உரைதரு மிப்பசுவாகம - எண்ணரிப வுயிர்களைல்லாம,—
உணரின - உணருமிடத்து,—உயரும் விஞ்ஞானகலா பிரளையாக
லா சகலா-உயாதத விஞ்ஞானகலரும் பிரளையாகலரும் சகலரு
மென,—நிரையினமல மலங்கனம மலங்கனமமாயை - முறை
யே யாணவமலமு மதனோடு கனமமலமு மையகளோடுமாயா
மலமுமாக,— நிறகுமுனரும் - இப்பநத வேறுபாட்டான மூவ
கைப்படும —சகலாகருக கனமவொப்பில்-அவற்றுள் மூமமலன
களுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு இருவினை பொப்பினகன,—சுத
ரத்தா சத்திநிபாதத்தால்-நால்வகைச சத்திநிபாதமுறைமையி
னவைத்துத் தெரித்துணாதத வேண்டுதலின,—தரையிலாசா
னமூாததி பாதாரமாகித் தரித்தமலமொழிப்பன - இவவுலகின
க ணவவுயிரகட்டேகுருமூாததியாதாரமா ய்திட்டித்தகின்ற
மல நீக்குவதாகிய சாதாரதிகைசெய்து,—முதலிருவர்க்கும்-ஒ
ருமலமிருமலமுடைய மறறை யிருவாக்கத்திற்கும்,—துவிதா
சகதிநிபாதத்தால் - தீவிரம தீவிரதரமென்னு மிருவகைச சத்
திநிபாதத்தினவைத் துணர்த்தலமையு மாதலின்,—கரையிலரு
ட்பரன மலங்கழிப்ப விராதாரமாகி - அன்விசுகந்தரிய கரு
ணைவடிவாகிய முதல்வன் சகலவர்க்கம் போற் குருவடிவின் ம
றைத்து நின்று படர்க்கையா னுணாதகப்பட்டுதினர வேண
டது அன்விருதிநத் துயிரகடரு மலநீக்குதற்கு முறையே யுண
ணின்னு முன்னிது னுணர்த்துவுகாகிய நிராதாரதிடசை செ
ய்யப்படுக.

இதனானே தீக்கை யிருவகைத் தென்பது உம அவ்விருவ
கை எருமுரிபா ரிவரென்பதுவு கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இனிச் சகலாக காசாரியன செய்யுந தீக்கையாதி

தொகுத் துணாத தகினரா

பலவித மாசான்பாச மோசனந்தானபண்ணும்
படிநயனத் தருளபரிசும் வாசகமானதமு, மலநிலசா
த திரமீயோகமவுத்திராதி யநேகமுள வவறறினவுத
திரியிரணடாமறியி, னிலகுஞா னவகிரியை யெனஞா
னமனத்தா லியறறுவது கிரியையெழிற குணடமண்ட
லாதி, நிலவுவிததுச் செய்தலகிரியா வதிதானினறு
நிாடபிசுமபிச மெனவிரணடாய நிகழும். (உ)

(இ-ள) பலவித ஆசாரிய னுணமாககருக்குப பாசத்தை
மாசன பா ச சேதிக்கையின பொருடடுச செய்யுநதீக
ச மோசன கை பலபிரகாரமா யிருக்கும் அஃதெவவா
நகான்பண்ணும் தற நெனின் சாதிபேதத்தாலு மலபாக தா
படி ரதன்மியத்தாலும் பலவாகக கூறியது. அ
வையாவன ?

நயனத் தருள மீனாது சினைபைப் பாராதத் மாத்திர
பரிசும வாசகமா த்திலே யதனைப் பேதித்தது தனைப்போ
னதமுமலகில்சா லாகருமாறுபோ லாசாரிய னுண்மைப பொ
ததிர மீயோகம ருளிலே சித்தத்தை வைத்தத் திவ்வியமா
ன நயனத்தினாலே பார்த்தவனுக்குக் கட
டுப்பட்ட பக்தங்களைச் சோதிக்கும்து நயன தீக்கை.

. வாரணமானது போல வரசாரியன் நனது வலது கையிற் சிவ ஆததன கற்பிததுச சோதிருபமாகத் தியானமபண்ணி மாணவகன் தலைதொடங்கிச் சரவாங்கமும பரிசித்ததப் பிணஞலே விடுவது பரிசுதீர்க்கை.

ஆமையானதுபோல ஆசாரியன் நனது முதலாகிய ஷண்மைப பொருளிலே சிகதத்தை வைத்துப் பரமமான சோதியுடன கூடித் தியானிததுச் சங்கதா கிரியா விதிசுருச செய்யுமாறுபோல மந்திரச கிரியா பாவனைகளுடன் வழுவின்றி எல்லார்தகையு முள்ளபடி உறித்து சோகம்பாவனை பண்ணி யிருக்க வியக்கியத்தினாலே மாணககன் பாசத்தையச் சேதிப்பது மாணத் தீர்க்கை மந்திரங்களை மந்தந்த வண்ணங்களுக குடைய மாத்நிரைகளை உறித் தேராமற் குறையாம லுச்சரிசுகுமது வாசக தீர்க்கை

ஆசாரிய னாகமத்திற் சொனைப்படி யோதியுணர்த்தி மாணககனுக் கையக திரிவின்றி யந்த வாகமத்தின் பொருளை யறிவிக்கை சாதிரி தீர்க்கை.

ஆசாரிய னாடிசுந்தான் மார்க்கத்தினாலே மாணககனுடைய விதய,கமலத்திற் பிரவேசித் தவ்விதய கமலத்தி னடுவே விரதருபமான வானமாவைச் சுழுமுனை காடியிற் பிரமரந்திர மளவாகக் கொண்டு சென்று சிவவிடத்திற் யோசிப்பித்து சிறுத்தலைக் யோகதீர்க்கை; ஆகவறுவகை யெனவறிக

அவுத்திராதி ஓம சமமந்தமாகிய அவுத்திரி யென்று யநேகமுன் சொல்லிய தீகண்கையை விசாரிக்கி லேகத்ததுவ ,திரித்ததுவ முதலாகிய தீர்க்கைபலவு முள்வென்றறிக.

இக்கவிகற்பம் வறுணபுத்ததியிற்காணக.

இத்தீர்க்கையினுத கதிகாரி யாஉரோணிஸீ? தன்னிய சாதியி
ககக

ஞாரகு அவுத்திரி யாகரணையி வித்தீகைகளைக் கூறியதென உறிக

இடமுறைமை காலோதகரத்திற் காண்க

“அனலியாகமும் பாசமுதத்திரிக பாவையினுற-நன்னு கைவத்தத் தலை” எனவுரறித

அவற்று எவு அவைகளை விசாரித்தநிமி லிரணமிட்கா ததிரி யிரண்டா ரமாம். அவையாவன?

மறியில்

இலகுஞானங் அநதவவுத்திரி, விளங்காநின்ற ஞானதீச கிரிபை மென கைபெனவும் சீரியாதீக்கை யெனவுமாம்

ஞான மனத் தீவிரக தீவிரகரமெனனும சத்தினிபாதத் தா லியற்றுவது தையுடைய மாணுக்கனுக் காசாரியா கிரியா தீக்கையைப்போல மனோ வியாபாரத்தினு

லே செயது முடிபபது

முற்கூறிய ஞானதீக்கைக்கு மிதற்கும் பேதமயாதெனில்? சாமானிய விசேட மென விருவந்தமாம்.

அவற்றுள விஞ்ஞான தீக்கைபென்று சாமிகத்தஞ் சித்தி ய விசுவக துங் கூறுகைவா லீனமிக கூறியதே விசிட்ட மெனவ றிக, அதனைவிரிகந் பெருகும்.

கிரியையெழிற விதிவழி குணட மண்டலமிட்டு வடகரும குணட மனட ண்டபத்தைப பதினாறுக்குப பதினாறு கு,த லாதி நிலவுவித திரமேற்றி தூறறுப்பத்தொன்பத பதமாக துச செய்தல் கிநடுவொண்பது பதத்திற் மண்டலேசுர பூசைக்கு வேதிகையும் இதற்குமேற்குங் கீழ கரு மிட்டலிங்க பூசைக்கு வேதிகையும் கு ணடமும் குண்டத்தக்கு வடக்கே குமப

ததினுக்கு வேதிகையும் அதற்குமேற்கே யாசாரிப ரிபேகத துக்குக் கும்பகாபிச்ச வேதிகையும் அதற்குமேற்கே புஞ்சோ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௯௨௭

விதி பஞ்சகதவகரூப பலலவம வைககவும ஆக வேதிகை யஞ்
சுக்குவ குண்டத்ததரூப பதம (௫௪) மதறவிருபத தேழி லா
சாரிய நிருக்கவுரு சீடனிருக்கவும தாலீபாகம பண்ணவும் பஞ்
சகவயந தாபிக்கவு மெனவறிக. இதனைச் சூழ்ச சஞ்சார பத்
மொன்று மதனைச் சூழ்ந்த குமபமுதவிய குமபந் தாபிக்கவு
மெனவறிக

கிரியாவதிதா அந்தக கிரியாவதியை விசாரிக்கிற் சபீசம
வினனு நிரபபீச நிரபபீசம சாதிகாரை நிரதிகாரை யென
ம பீசமென விர நால்வகையுந் தொருதச்சிறிய பிடத்துச் சபீச
ண்டாகி நிகழும். தீகைக நிர்ப்பீசதீகைகமென விரண்டாக வி
ளவகா நிற்கும் எ-று

இதற்கு வருணபதத்தியினும் அஞ்சுமானினு மறிக. (௩)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—n—

இனி யாசாரியன் பரகுவானமரகருடைய பாசவிமோச
னம் பண்ணுவ தெவ்வாறெனவில்?

(பலவிதமாசான பாசமோசனம் தானிரண்டாகிநிகழும்)
இத அவைய மாக்குவது. ஓசான பாசமோசனம் பண்ணுந்
படி பலவிதம் அவவிதங்களாவன,—

நயனத்தருள-^{*} அவலேரகனமானது சுருங்காரமென்றும்
நிககிரகமென்றும் அறுக்கிரகமென்றும் முன்று விதமாம்.

* அவலேரகனம் - பராவை,

அதிலே யாசாரியன் சிஷ்யுடவிடத்திலே பண்ணு மவலேர
கனம் கருடபாவனை வைகவதவன் பாப்பினாலே கடிபட்டவ
னைப் பாப்பரகவுந் தான் கருடனாகவும் பாவித்துக் கருடன

கூஉஅ) சிவஞானசித்தியா சபக்சம்.

ஊடய கிரகாவலோகனம் பண்ணி விஷத் திரகதவாதே யவ
 னுடைய + சராந்தி நிமித்தி யாததந தான சகதிரபாவனை
 பைப பண்ணி யவனை யமிதகலையினுலே யபிஷேகம் பண்ணி
 னதாகக கிருபாவலோகனம் பண்ணினதுபோல, சிறபாவநா
 சித்தஞான வாசாரியன பாசநிவிரததியாததமாக நிககிரகாவ
 லோகனமும் ஆனமாவனுடைய + வாபியாய நாரததமாக
 அநுககிரகாவ லோகனமும் பண்ணுவது சகூஷத் திகை —

+ சிராந்தி - இன்பு.

+ ஆபியாயகம் - திருபதி,

பரிசம் - ஆசாரிய தக்ஷிண அஸ்தத்திலே கந்தலேபனத்
 தைப பண்ணிச் சிவனை யாசநமூர்த்தி மூலம் விததியாதேகம்
 பஞ்சுட பிரம வுடவக மூலமகதிரகுகளினுலே புஷ்பவகொ
 ண்டி பூஜித்தச சிஷ்யனுடைய மஸ்தகத்திலே வைத்து, ஸபரி
 சவேதி ஸபரிசத்திலே தாமபராதி லோகுகளினது களிமபு
 நீவகி ஸவாணமானதுபோல, சிஷ்யனுடைய பாசத்திரயம் நீ
 வகிச சிவமரம்படி பண்ணுவது ஸபரிச திகை —

! வாசகம்-வாணஸ்ரமாநுருணமாக பஞ்சாகூரத்தை யுப
 தேசம் பண்ணுவது வாசகதிகை —

மானதமும்-ஆசாரியன நனனுடைய ரோசகவாயுவினுலே
 புறப்பட்டு சிஷ்யனுடைய பூரகவாயுவினுலே இருநயத்திலே
 பிரவேசித்த சிஷ்ய சைதந்பதனை தவாகுகி துவாகசாகதமள
 வாகக கொண்டுபோய்த் தமமுடைய இருநயத்திலே சிவ சை
 தநயத்துடனே கலந்து உபபு மபபுங் கலந்து வகரசமானது
 போலப் பாவிதது சிஷ்ய சைதநயத்தை சிஷ்யதேகத்திலே
 பிரதிஷ்டை பண்ணுகிறது மாகச திகை —

கலகலசாததிரம் - முடிவற்ற சாஸ்திரார்த்தங்களை பெ
 ஸ்லாப் சங்கரநிதது பதிபசு பாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

யஞ சிவ ஜீவரகஞடைப ஹககியததையும் சத சமபிரதாயமாக
ப போதிப்பது சாஸ்திர திகை —

யோகம் - பிரதார சிவயோகத்தை யபயிரசம் பண்ணு
விப்பது யோகதிகை —

சுவத்திரி - ட்ஹுத சஹிதமாகப் பண்ணுத திகை, அவ
ததிரி —

ட் ஹுதசஹிதம் - ஓமத்தோடு கூடியது.

. ஆகி யநேகமுள - கீழ்ச்சொன்ன திகைக ளாதிதாக வி
ன்னு மநேக திகையுண்டு —

அவற்றி லவத்திரி பிரண்டாம, — அவற்றுக்காக் குள்ளே
அவத்திரி திகையானது இருவகைப்படும் —

சுறியில் - இரண்டையு மறியில், —

இலகு ஞானங் கிரியையெனும், பிரகாசத்தை யுடைய
ஞான திகையென்றும் கிரியாதிகையென்றும் சாஸ்திரங்கள்
சொல்லுர், —

ஞான மனத்தாலியற்றுவது - மனதினாலே சிவயனுடை
ய நேகத்தை பிரவேசித்த நாய் குண்டத்திலே சிவரககனி முக
வசுண்டு இந்த ஓம பூரவமாக வுடத்துவ சுத்தியைப் பண்ணு
வது ஞானதிகை —

கிரிகைமெழிற் குண்டமண்டலாதி நிலவுவித் துச்செய்தல்,
சிறப ஏ கௌசல்யத்தடனே குண்டமண்டப வேதிகளைச் ச
மைத்து ஆகமோக்தமாகக் கலாசோதனையைப் பண்ணுவது, —

ஏ கௌசல்யம் - சர்மர்த்தியம்,

இனைய் கிரியாவதிகா விப்பிரச சபீசமென விரண்டா
நிகமும் - மேலுமகக் கிரியாவதியானது கிரீப்பிரச திகையெ
ன்றும் சபீச திகையென்றும் இரண்டாகச் சொல்லப்படும்.

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சகலாக கணககிரகக் குருத்திருமேனி குறித்திருக்கும் சிவ
ன பண்ணுவது பல ப்ரகாரமென்ப படிக்கின்றா

ஆசான் - குருக்குறி குறித்துக்கொள்ளுஞ் சிவன்,—பாச
மோசனம் பண்ணும் படித்தான்-அணுககிரகஞ் பெய்யும் பிரகா
ரம்,—பலவிதம் - வெகுபிரகாரம்.— நயனத்தருள் - அத்தவா
மாரக்கவ குறியாத குறித்து சுருக்கிப் பாசங்கழல்ப் பாராதல்
சாஷ்டாங்கப்பெண்ணுந் தீக்ஷை,— பரிசம்-அபபடிக்க குறித்துச்சிவ
அத்தமவைதல் பரிசுத்தீக்ஷை — வாசகம்-அப்படிக்க குறித்துப்
பதினொரு மந்திரத்தோடு பஞ்சாஷ்டர முபதேசித்தல் வாசகத்
தீக்ஷை,— மானதம்-அப்படிக்க குறித்து யோகமாரக்கத்தில் சீ
ஷ்ணது இருதயம் பிரவேசித்துச் சிந்தித்தல் மானசதீக்ஷை,—
அலக்சாதிரம் - அப்படிக்க குறித்து ஜனமப்பொருளைச் சு
ருக்கி யுபதேசித்தல் சாதிரத்தீக்ஷை,— யோகம் - அப்படி
க்க குறித்து யோகமாரக்கத்தால் சீஷ்ணது இருதய கமலத்தில்
பிரவேசித்து நகரத்திரம்போ லிருக்கின்ற சீவனைப் பாசம்
பறித்து துவாத் சாந்தத்திற் சிவவிடத்திலே யோசித்தல்
யோகத்தீக்ஷை. இவ் வறுவகை தீக்ஷையும் அவுத்திரி தீக்ஷை
க கருக மல்லாத பெயர்க்குப் பண்ணுவ தெனவும் அவுத்தி
ரிக் கதை மெனவு மறிக.—அவுத்திரியாதி - அவுத்திரிப் பிரகா
னமாயிப்படித் தீக்ஷைகள்,— அநேகமுள் - வெகுபேதமுண்
டு,—அவறமுள் அவுத்திரி இலகுஞானம் - விளங்கும் ஞானாவு
த்திரி என்றும்,— கிரியை-கிரியாவுத்திரி என்றும்,— இரணமிதி
றமாம் - இருவகையாம். அவற்றான்,— ஞானம் - ஞானத்
தீக்ஷை. அது சத்தி சாம்பவி பெனறிருவகை. அதில் சத்
தி - யோகத்தீக்ஷை, சாம்பவி - ஞானத்தீக்ஷை. அதில் சத்தி,—ம

21—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். கககக

னததா வியறறுவது - புறமபேபோற குண்டமண்டலாதி மன
சுகிறபபுச சங்கிறபதகாற குறித்துப் புண்ணுவது சாயபவி -
17: ஞாதி சிறசதகி மனசசங்கிறப பூரவசிறசததிககட்சிறடபு
பபாரவயாற் பாசம முறைமையிற பறியப பாரத்துபபண
ஹுவது சிரியாதிகை—கிரியை எழிற்குண்ட மண்டலாதி நில
வுவித்துச செய்தல் கிரியாவதிதா வினனும் நிரபபீசஞ சபீசமெ
கா நின்று இரண்டாய் நிகழும் - விளங்கும்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவ்வுயிர்க கண்ணகாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப படுத
வின அமமலத்தை மோசிககுஞ் சாதாரதிகைபு மதறகேறபக
திருநோக்க முதலியனவாகப பலவேறுவகைப்பபிம் அவதாறுள
வனைத்திகைகளெல்லாற தனைகங்கா கவுடைத்தாப்ச சிறகத
ஒளத்திரி தீசகையாவது, ஞானவதி கிரியாவதியென நிருவகைப
பபிம் அவற்றுட் குண்டமண்டலம அங்கி நெய் சுருசுருச சுரு
வமுதலிய வனைத்தும் மனததாற கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்ப
படியகததே யாகுதிமுதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி அ
வையனைததம் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறமபே யககிரியை
செய்வது கிரியாவதி யெனப்பபிம். இங்ஙன மிருவகைப்பபட
ஒளத்திரிதீசகைதான் இனனும் நிர்ப்பீசஞ சபீசமென வெவ்
வே நிருவகைப்பபடீ மெனபதாம்.

கிரியையிறுதுவதென மாறுக

ஒளத்திராதி யெனததஞற் சாம்பவதிக்கை முதலியனவு
க்தமுயப்பபட்டன,

கயனதீக்கை முதலிய ஆறுய், சுதநதிரமாய்ச செயயபப

மீனவும் அவுத்திரிக கங்கமாய்ச் செயயபடுவனவுமென நி
ருவகைப்படும

அவற்றை முன்னையவை ஒள்குத்திரிகஞரிய ரல்லாதாகரு
ச செயயப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவன ஆசாரிய மூர்த்தியை யதிட்டித்தக கொண்டு நி
று சகலருடைய பாசத்தைப் போக்குகிற முறைமை பலபிரகா
ரமாயிருக்குமென தருளிச் செய்கிறா

பலவித மாசான பாசமோசனம் பண்ணுமபடி - சகலரு
டைய பாசத்தை ஆசாரியன மோசனம் பண்ணுமபடி பலபிரகா
ரமாயிருக்கும். அவையாவன?— கயனத் தருள்பரிசம் வாசக
மாலைமு மலகில் சாத்திர மியோக மவுத்திராதி யநேகமுள-
தனது கரணணியத்தினாலே திருக்கண்சாத்தியும் சீபாதக
ளா பரிசித்தம் உபதேசித்தம் தன்னையேபோல நின்மலனாகப் பா
வித்தது எண்ணிறந்த னூலுரைகாட்டியும் பொருளோடு கூட்டியு
ம குண்டமண்டல மிடடுச் செய்துத் தீட்சைமுதலாக அநேகமு
ணம்— அவற்றி லவுத்திரி யீரண்டா மறியில் - அவையிறறைவி
சாரித்துப் பாராட்கில் அவுத்திரி யென்கிற தீட்சை இரண்டிவ
கைப் பட்டிருக்கும்— இலகுஞானங் கிரியைப்பெணும் - விளங்
காரினை ஞானவதி யென்றும் கிரியாவதியென்றும் சொல்லும்
அதெனவனே திபனலிஸ்—ஞான மனத்தா லியற்றுவது - ஞா
னவதியாவது ஆசாரியன தன்னுடைய மனோ பாவகத்தினாலே
மலங்களைப் போக்கி இவனாகுப் பிராண னாய்கின்றசிவன தன
னைப் பிரகாசிப்பித்து—கிரியை யெழிற குண்டமண்டலாதி நி
லவுத்திச் செய்தல்—கிரியாவதியாவது அழகிய குண்டமண்ட

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

லங்களை யிடமி ளிளககச செயதல் —கிரிபாவதிதா வினனநா
பரீசம் ரீசமென விரண்டாகி நிகழும் - கிரிபாவதியாவது இ
னனமும நிர்பரீசமெனதும் சரீசமெனதும் இரண்டாய் விளக
காநிற்கும்

இதனூற் சொல்லியது சிவன ஆசாரிய மூர்த்தியாக வெழு
கருவிச சகலாக்குப் பரசமோசனம் பண்ணுகிறமுறைமை பல
பிரகாரமாயிருக்க முனதும் இவாசனக்குச் சமயம் வீசேட நி
ருவாணம் எனகிற தீட்சைகளை செய்யுமிடத்தக கிரிபாவதியாக
வும் ஞானவதியாகவுரு செய்யலாமெனதும், கிரிபாவதிதான
மேலும் நிர்பரீசமெனதும் சரீசமெனதும் இரண்டிவகையா யி
ருக்கும் எனனுமுறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பலவிதம் - அவையாக கண்ணதாய மலபரிபாகம் பலவித
ப்படுகின, —ஆசான பாசமோசனைதான பண்ணுமபடி - அத்
தகேற்ப ஆசாரியனும் அமமலத்தை மோசிகமபடி செய்கு
சாதார தீகையும, — நயனதத - திருநகாகமும், — அருள
பரிசம் - அருள்கின்ற பரிசமும், —வாசகம் - வாசகமும், — மரண
தமும் - பாவனையும், —அலகில் சாததிரம் - மிககதுலகனும், —
யோகம் - யோகமும், — அவுத்திராதி யகேகமுள - அவுத்திரி
முதலியனவு மாகப் பல்வேறு வகைப்படும் —அவற்றினவுத்திரி
ரி - அவற்று ளெனைத்தீகைகளெல்லாம் தனக் கருகமாக வுடை
ததாய்ச் சிறந்த அவுத்திரி தீகையாவது, — இலகுஞானவ
கிரியையென விரண்டிதிரும - வினங்கும் ஞானவதி கிரியா
வதியென நிரண்டி வகைப்படும், —எழிற் குண்டமண்டலாதி
மனததாத் கிரியை யியந்துவது, ஞானம் - அவற்று எழுகையு

ஈ—ய குண—மண்டல மங்கி நெப சுருசுரு சுருவமுதலியவனை
தது மனசுதாற கற்பித்துக் கொண்டு விதிபபடி யகததே யா
குதிமுதல்ய கிரிபைசெய்வது ஞானவதி—நிலவுவிததுச செய்த
ல கிரிடாவதி - அவையனைத்தம புறத்தே நிலவக்கொண்டு புற
மபே யகச்சிபை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும்;— தானின
னம் - இங்ஙன மிருவகைபபட்ட உவுத்திரி தீக்கைதா லின்ற
ம,— நிராபீசம் சபீசமென விரண்டாகி நிகழும் - நிராபீசஞ் சபீ
சமென வெவவே திருவகைபபட்டி ௨ .

மறைஞானதேசிகா உரை

மே னிறுத்த முறையானே நிரைநிறையாக நிர்ப்பீ

சமு நிரதிகார லக்ஷணமு முணாததகிணரா.

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பனிமொழியா
பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவாக்குப்பண்ணுஞ்,
சிலமது நிராபீசஞ் சமயாசாரந் திகழுகததி சமய்புத
திராக்குநிதகத், தேலுமகி காரததை யியற்யித்தா
னு மெழினிரகி காரையென நினயிரண்டாயவிளங்கு
ஞ், சாலநிகழ் தேகபா தத்தினேடு சத்தியநிரு வாண
மெனச் சாற்றுவகாலே. (ச)

(இ-ள.)பாலரொ முன்று வயதுக்குமேற் பதினாறு வயதள
டு வாலீசா வாகிய பாலாகும், கனம் முளையடி உறு
விருத்தர்ப டடிக்க மாட்டாது மிகவு மறிவிலாத வ
லீ மொழியா ர்களுக்கும், எழுபது வயதுக்குமேற் பட்டவி
பலபோகத்தவர ருத்தர்க்கும், பாலாகும், போகத்திலே மிகவு
வியாதி பட்டவ ம விருப்பதனை லுபத்த விராசாகக் ளுக்கு

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௧௬௩௫

ர்குப் பண்ணு மலியாதியினல் வருத்தமுறு மவர்களுக்கும்
 ஞ சேமது நிரப இவர்களுக கெல்லாஞ் சரீரார்த மனுடிகக
 ிசம த தகதான கன்மகளை ததையும் தீக்ஷா
 காலத்திலே யாசாரிபா நிறைவேறினதாக
 ச செயது முடிக்குக தீக்ஷா நிரபிசம.

சமயா சாரக அக்காலத்தி லாசாரியன் குண்டத்தி லக
 திசுழ சுத்தி கெனியிலே கருதியாதி சண்டேசு ரார்தமான
 . வெடிககணங்களுயும் பூசித்துச் சுவாஹாக
 தமாகத் தர்ப்பண மந்திரதிபணங்களை யொவ்வொருககா லோ
 மமபண்ணிச சமயாசார சோதனை நியிததமாக மூலத்தா லஞ்
 னு ஞாஹுதிபண்ணிப பூராஹுதி கொடுத்த முடித்த இவா
 கள சமயபாசதனை யிந்தடாகவேவவைக ளனைவருந கரியாகச்
 சமயாசார சுத்திசெயவது. இதற்கு அதிகாரி யாவரெனில்?

சமயி புத்திரர் சமயா சாரத்துடன் கூடின சமயிகரும்
 கரு புத்திரகனுகரும் செய்வது. இவர்க ளொநதக
 கிருத்தியத்தினாலே யேவப்படுவ ரெனில்?

நித்தத தேனு “புண்ணமூழ்கித் தர்ப்பித் தமலனைடி பூசித்
 மதிகாரததை யி தனலோமபஸாதி நித்தியம்” எனபதனுள ச
 டற்றி மயிகருப் புண்ணமூழ்கித் தர்ப்பணஞ்செய்த
 தாதமாககரு செய்வது புத்திரக னதுவுரு
 செய்த சிவபூசையு மககினிகாரிய முதலாயினவும் புத்திரமாக
 கருதுசெய்வது. இவ்வருவரைபு மிகக் கருமங்களுக் குரிமை
 யாகககற்பித்தது

நானுமெழி லி அந்தத் தீக்ஷையுடைய சமயிக்குப் பூசா
 ரதிகாரை யென் திவிஸ்திகார யில்லாத படியாலும் புத்திர
 களுக்குத் தீக்ஷைநிதிடையமுதலிய கமை

ஞசெய்கற் கதிகார யில்லத படியாலே யததத் தீக்கை நிரதி
கார தீக்கையெனப் பெயர் பெறும.

நின்றிரண்டா எனபதனை, சாற்றுங்காற் சாலநிசுழ் தே
ய்விளங்குஞ் சா கபாதத்தினோடுஞ் சத்திய நிருவாணமென
லநிகழ்கேகபாத நின்றிரண்டாய் விளங்கும் எனப்பொருள
ததினோடு சத்தி கூட்டுக அததீக்கையை விசாரித்துப் பா
ய நிரவாண மெ த்துச சொல்லு யிடத்துச சத்திய நிருவாண
னச சாற்றுங்கா தீக்கை யெனவு மசத்திய நிரவாண தீக்கை
லே யெனவு மிரண்டாக விளங்காநிற்கும எ-று.

இவ்விரண்டினுகரு மதிகாரி யாரெனில்.

தேகாதி பிரபஞ்சதசைக் காணற்சோறெனக கருதி யிகவு
ம விரததராசிய பகருவாருக கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதத்தையும்
பிராரத்தவததையு மாகாமிப கனமங்கனையுந் தீக்கைவிற சோ
தனைபண்ணிக கிரியை முடிந்தவாறே சரீரம் பாதமானவுடனே
மோட்சததை யடைவது சத்திப நிருவரண தீக்கையெனப்பெ
றும.

நிகழ்காலத்துப் பிராரத்த கன்மபோகம் புசிக்கையின்
பொருட்டு வைத்த ஆசார மனுடிக்க மாட்டாத வாலீசா மு
தலாயி னூர்குஞ் தீக்கையிற் சுத்தியைப் பண்ணி யாகாமிப
மேறுதடடி தியானபூசை முதலிய கனமங்களைப் பண்ணி யெ
டுத்துச் சரீரத்தக கமைத்த பிராரத்தகனமம் புசித்துத் தொ
லைகவாறே சரீரபாதம வந்து மோட்சத்தை யடைவது. அச
த்திய நிருவாண தீக்கை யெனப்பெறும.

இதற்கு வருணபத்தி, ஸைவ சுன்னியாச தீபிகை, கா
லோத்தரம், சித்தாகத சேகரத்து மதிக, (ச)

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககங்

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலிவவிரண்டு தீக்ஷைகளுக்கும் அதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

பாலா-பத துவயதளவுட, — ஒம்-அசை, — வாலீசா-இருபததைஞ்சு வயதளவுட, — விருத்தா எழுபத்தைந்து வயசுக்குமல, — பனிமொழிபாா-ஸ்திரீ ஜனங்கள், — பலபோகததவா-அநிபம புழுடசுக்கள, — வியாதிப் பட்டவாககுப பண்ணுஞ சீலமதுநிபபீசம-தீரகக ரோகத்தை யுடையவர்களுக்குப் பண்ணும தீக்ஷா விதியாவது டீசாக்ஷ ரகிதமாக மகதிரங்களினுலே ஓமமும் உபதேசமும் மாகையால் இவர்களுக்குச் டீசாமபவ தீடசையமிலலை ஆசாரி யபிஷேகமும் மில்லை —

தடி-கம் ஸிவானுஷொயெ — ஸாஹஸாஸுவசுவலீவாவக்யசு ஹோமஸாயகம் । வ்யாயித்ய வரூபவாநந-ஹொமெ ஸீ-ஜகிவஜி-ஹெதஃ ॥ யாவநம் த்ரஸஸி-வ்யாய-ஹ தாவசுஸாதீவ்யஸஹவ்ய । வஜயாதி-தி-க்ஷாஹி-க-வ-ஹு ஸாஹவவஜி-ஹெதஃ ॥ தீக்ஷாவ குதி-விவீ-நக்ஷாநாயிகா ருஹதிஸ்யுதவிதி .

சமயாசாரத திகழ சுத்தி-இந்த நிர்ப்பீகதிக்கையைப் பண்ணுகிறபொருட்சு சமயாசாரக் கிரியைக்கு ஏதுவா யிருக்கிற காம டீசத்தையும் சுததிப்பண்ணப் படுவது. —

சமவிபுத்திரர்க்கு நித்தத்தேனு மநிகாரத்தை யியற்றி-சுஜீக்ஷையை யுடைய சமயிக்கும் புத்திரனுக்கும் கைமித்திகத்தினுலே ஆசாரியனுக் கொழிய அதிகார மில்லையாகையால் நட

தியத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்தது, — தானுமெழி விரதிகா
ரைபென் நின்றிரண்டாப விளவரும-நிரவாண தீட்சை யுடை
யவாகளுக்குத் தானும் நித்தியத்திலே சாதிகார மென்றும் நிர
திகார மென்று மிருவகைத்தாயச சொல்லப்படும — சாலநிகழ
கேகபாதத்திலே ஸுமி சததிரிநிருவாண மெனச் சாற்றுகாலே -
இன்னுமநத நிருவாணதீக்ஷா பேதனக் கறுகால நிகழ்காலத்து
த கேகப்பதனமா யப்பொழுதே பரமமுத்தியை உடையப்பண
னுவது x சததியோ நிரவாணமென்றும் சீவன முததி + வியவ
தானமாகப் பண்ணுவது அசத்தியோ நிரவாணமென்று மிரு
வகைத்தாம்

¶ அந்நியம் புபுகூ - நியமமில்லாமல் சாப்பிடவருபவன்
§ சாமபவம் - சம்புவினது பதனம் - விழுக்கை, x சத்தியோ நிர
வாணம் - உடனேசுகம் + வியவதானம் - மறைவு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

— 0 —

இருவகை ஸ்ரீகைக்கு மருகரை முறைமையி லிசைக்கின்ற
ராய் நிரப்பிசத்தருகரை நிகழ்த்துகின்றார்.

பாலர் - சத்திபாத லக்ஷணங்காண்பிக்குஞ் சாமாததியமு
டையராய்ச் சமயாசார மனுஷ்டிகளுக்கு சாமர்த்தியமில்லாய நி
ரம்ப ஒசி யுணராதவாகளாய்ப் பதினாறு வயதுப்பட்டவா, —
ஒமி-அவர்களோடு, —

வாலீசர் - வாலீசா வாலீசரென நீட்டியவாறு. சத்திபாத
கிணனாளாயும் ஒதி யுணராதார, —

விருத்தா - சத்திபாதகிணனர்களாய் ஒதிபுணர்காலும்
அனுஷ்டானத்தில் அசத்தார யெழுபது வயதுக்கு மேற்பட்
டார, —

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். க௭௩௯

பனிமொழிபார் - உலாபடி யோதியுணர்ந்து சமயச்செ
பதி சாங்கமாயனுஷ்டிகஞ்ஞ சாமாததிய மில்லாதிராய்ச ச
சத்திபாத சினனிகளாய்ச சஞ்சரிகும மகளிர்,—

பலபோகத்தவர் - சாதிரி பாதிரிராய்ச சத்திபாத
சுன்னதாககித் துக்கவும போகவாஞ்சை போகஞ் முக்கமில்
லாதார,—

விமாதிப்பட்டவா - உரைதகவை யெல்லா முடையராவி
னு முரோகததா இவர்கட்கு,—

பண்ணுஞ் சேமது - செய்யுஞ் செயற்கையுடைய தி
சை,—

சமயாசாரா திகழுகதி,—சீசச்சொற சொல்லுஞ் சைவ
சங்கேவானுஷ்டாணப பொருளில் விளங்கும நிரசொற சொல்
லுஞ் சோதனைப்பொருள்,—

நிரட்சீம்-திசை.சாதகா ஆசாரிபர் இருவாசுருத தகா
தாதலால்,—

சமயி புத்திரர்க்கு - புத்திரரென்று நிருவாண தீக்ஷிதாக
ருப பெயா பேசுகலாற சமயவிசேஷ சாதகாபிடேக கையித
திகாதிகாரமில்லா நிருவாணிகளில் நித்திய கிருத்திய மாதிரி
த்திற சாமாததியவாண்கள ஒரு பிரகாரஞ் சாதிகாரிகளாளு
ம அவருள நித்திய முற்றம பண்ணுஞ் சாமாததியமில்லாப பா
லா முசுற சமயி விசேஷி சாதகாபிடேக கையித்திகாதிகார
மில்லா நிருவாணிகட்கு

நித்ததேஹமத்காரத்தை யியற்றி - முழுஞ்சல், தர்ப்பித
தல், சபிதகல், குருகுறிப்பேயல், பூசுததல், ஓமிததல், கேட்டு
ச சிசுதித்துத் தெளிகது தியானிததல், சமாதிததல், சாக்ஷாத்
கரிததல் முதலிய நித்தியகணமதகிற குருக்குறிப பேயலால்
கையிததிக கணமத்துஞ் சிறிதிற காயிபத்துஞ் சிறிதிற சாமா

தத சமயிமுதலோரா பண்ணும் கிருத்தியத்தில் இயன்ற கிருத சிவதகைப பண்ணுவது, கூடாதிருந்தாற குருக்குறிப பேவல மாதநீரமபண்ண, அதவும் கூடாதிருந்தாற புத்திராநிகளாற பொருள்கொடுத்த வேண்டிக கொண்டாதல பிறராறமுன பேணக் குருவைக கொணமி கற்பிக்கப் பண்ணி —

தானும் - அந்த நிரபட்சதீகையும்து,—

ஏழினிரதிகாரையென நின்று - வடிவுறு நிர்ப்பிசை தீகை யென்றிருந்தும்,—

இரண்டாய் விளங்கும் - ஏனாகிருத்தியம் ஏலாக்கிருத்தி யம் குறித்தச சகதிகாரையாயு நிரதிகாரையாயும் இருத்தலா ற சபிசையாயும் நிரபட்சையாயும் இருவிதமாய் ஒருவகை சாற தத்தோற்றும்,—

சாலநிகழ தேகபாதகதினோப-பண்ணுமென்று கொகுதக லால, பண்ணுங்காலே யென்ப பண்ணுக் சபிசதீகையோக்கிய ராக்குள இயற்கையாற சரீரவைராக்கிய முடையோர்க்கும், நிரப டிச தீகையோக்கியாக்குளளும் வியாகி முதிர்ச்சி விருத்தத்த னமை மிகுதி முகலியவற்றாற் சரீரவயிராக்கிய முடையோர்க் கும், சஞ்சரிக்குங் காயமுடன முற்றுந கழியப்பண்ணும் நிரப டிச தீகைகானே,—

சத்தியோ நிரவாண மெனசாற்றும் - முத்திவிரும்பினாக கு நயிஷ்டிக தீகையென்று நாட்டப்படுக தீகை சத்தியோ முத்திப் பிரதமானுற் சத்தியோ நிரவாண தீகையென்று போ பேசப்படும்.

சிலவிடதகிற் கித்தி விருமபினாக்குப் பவுதிதீகை யெ னறு பார்க்கப்படுக தீகை சத்தியோ புத்திப் பிரதமானுற் சத்தியோ போசதீகை யென்றுபோ சாற்றப்படும்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ககசக

விதேக விஞ்ஞானகலாகும் விதேக ப்ரளயாகலாசுருவ குருதேக தேகியல்லாச சிவஞால் நிரபட்ச தீக்ஷையாய பண்ணு முன சொல்லிய பிராதார தீக்ஷையென்னும் நிரதிகரண தீக்ஷையும் இவவிருவகைப் பெயாபெறுமென்பதறிக.

தேகபாதயிஸ்ஸாமற் செய்யும் நிர்பட்சதீக்ஷையும் சட்சதீக்ஷையும் அசத்தியோ நிருவாணதீக்ஷை யென்பதறிக

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு

—0—

அவவிரண்டனா நிர்பட்ச தீக்ஷையாவது மலபரிபாகமு டையவராயுந் தீக்ஷைப்பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்ய ககடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிகரும் ஆற்றலறிவில மாயினார்க்கு ஆசாரியனாவா னதனையுணர்ந்து ஏனைக் கணமவக னோடுகூடச் சமயாசாரததையும் ஆகுதியாற் சுததிசெப தொழிதது நித்தியகனம மாததிராயின் ஏனறவா நனுட்டிகரு மதிகார முடையராகச் செய்வகம். ஆயினும் சமயாசாரவக னைச் சுத்திசெய் தொழிததமையின் கையித்திகததது காமியத து மதிகாரங் கொடாமையான இது நிரதிகார தீக்ஷையென்ப படும. அததீக்ஷை மூனறனுன சமயமும் விசேடமு மொரோ வொனறேயாம். ஏனை நிருவாணதீக்ஷை தேகநகத்தின் முத திரையப் பயகரும் அசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழு தே முத்தியைப் பயக்குஞ்சத்தியோ நிருவாணமெனவும், இரு வகைப்படு மென்பகம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படுந் நிருவாண தீக்ஷையும் அதற் கண்கமாயுஞ் சுதந்தரமாயுஞ் செய்யப்படுகு சமயவி சேடங்களும் நிர்பட்ச தீக்ஷையெனக் கொள்.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல நிரப்பீசதினை யினனூர்க்கெனறும், நிரதிகாரை அ
திக்காரையின முறைமையும், சத்தியோ நிருவாணம் அசத்தியோ
நிருவாணத்தின முறைமையும், அருளிச்செய்கரு

பாலரொடுவாலீசர் விருதகாபனிமொழியார் பலபோகத
தவாவியாதிப் பட்டவர்க்குப்பண்ணுஞ் சீலமதநிரப்பீசம்-சிற
பிள்ளைகளுக்கும் அவர்களோடு அபோககியாக்கும் வயோதிகா
குகும் ஸ்தரீகளுக்கும் வெருவிதமான புசிப்புதளை விசசித்தவா
களுக்கும் வாக பித்த சிலேதம் முதலான வியாதிகளினாலே
துகப்படுகிறவர்களுக்கும் செய்கிற தீகையினுடைய முறை
மை, டீசவகூடாமலிருக்கிற திட-சையாம் - சமயாசாரங்கிசுழ
சுத்தி சமயப்புத்திரர்சகு - சமயாசாரங்கள் விளங்கா நின்ற
சமய திடசையிலும் விசேஷ திடசையிலும் நின்றவாசகரு
கு, - நிகத்தேனு மதிகாரத்தையிபற்றி - பொருந்தப்பட்ட நி
ததியமான வதிகாரத்தைக் கற்பிக்கிறது. அதுதான் என்தென்
னில்? - தானுமெழில் நிரதிகாரையென, நின்றிரண்டாய் விளங்
கும் - அததானு அழகிய நிரதிகாரையெனறும் இது பொழி
ந்த அதிகாரையெனறும் இரண்டாய் விளங்கா நிற்கும். இன்
னமும், - சுலநிகழ 'தேகபாதத்தினோடு சத்தியநிரு வானமெ
னச சாற்றறுங்காலே - மிகவும் விளங்காநின்ற நிருவாண பிரண
டு வகைப்பட்டிருக்கும். அதுகெங்ஙனெ யெனனில்? திடசை செ
ய்கவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாகிறது சத்தியோது கேகா
நிருவாணமெனறும், திடசை செய்க்பின்பு சிலகால சரீரமிருந்
தததினே முததியைக் கொடுக்கிறது அசத்தியோ நிருவாண
மெனறகு சொல்லப்படும்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககசங்

இதனார் சொல்லியது, பாலராயுளவாகள முதல் விபர
தியத்த ரீருயுளவாகளுக்கூச செய்கிறமுறைமை நிர்ப்பீச தீர்
சையெனறும், சமய தீட்சை யுடையவனுக்கும் விசேஷ தீட்சை
யுடையவனுக்கும் அதற்குத்தக்க நித்திய கனமங்களைக்
கற்பிக்கும்து நிரதிகாரா யெனறும், விளங்காநின்ற நிரவாண
மிரண்டு வகைப்பட டிருக்குமென்றும், அவையாவது தீக்ஷை
செய்தவுடனே சரீரத்தைக் கமனமாகுகிறத சத்திய நிரவா
ண மென்றும் தீக்ஷைசெய்த பின்பு சரீரம் சில நாளிருந்த
தேகாகத்திலே முததியைக் கொடுக்கிறத அசத்திடோ நிரு
வாணமென்னு முறைமையும் அறிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நிந்தீசம் - அவ்வீரண்டினுள் நிந்தீச தீக்கையாவது மலபரி
பாக முடையவராயுத் தீக்கைப்பி னொருதலையான் வழுவின்றி
ச செய்யக்கடவனவாய சமயாசாரங்களை யனுட்டிக்கு மாற்ற
லறிவிஸராகிய,—பாலரொடுவாலீசர் விருத்தா பனிமொழிடார
பலபோகத்தவா விபாதிப் பட்டவர்க்கு - பாலருடன் குமார
ருட முதியோரு மாதரும் பலபோகத்தினை யுடையவரு ம்கக்
கோயினை யுடையவருமாகிய விவர் முதலாபினோருக்கு,—சமயா
சாரக் திகழ்ச்சி - ஆசாரியனாவா னத்தையுணர்ந்த வுணைகண்
மங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தைப் பாராதிவாற் கத்திசெய
தொழித்து,—நித்தந்தேவ மதிகாரத்தையியற்றி - நித்தியகண்
ம மாததிரையி. னேனறவா னனுட்டிககு மதிகார முடையரா
கச செய்வதாமாயினுஞ் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய தொழி
தகமையின்,—எழிவிநிரதிகாரையென நின்றபுண்ணுஞ் சமய -
கைமதித்ததுங் காமிகத்து மதிகாரங் கொடாமையா ன்று அ

கூசுச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

முதல்பொருதிய நிரதிகார சீக்கை யெனப்படும் — அத - அத்
சீக்கை மூன்றனுள், — சமயிபுத்திரர்க்கு - சமயி புத்திரர்க்குச்
செய்வதாகிய சமயமும் விசேடமும் ஒரோவொன்றே யாம் —
சாற்றுநகால் - ஏனை நிருவாண சீக்கையைச் சொல்லுமிடத்
து, — சாலநிகழ் தேகபாதத்தினோடு சத்திய நிருவாண மென
விரண்டாய்வினங்கும் - மிகு நிகழ்கின்ற தேகாதத்தின் முத
தியைப் பயகரு மசத்தியோ நிருவாணமெனவும், அப்பொழுதே
முத்தியைப் பயகரும் சத்தியோ நிருவாணமெனவும் இருவகை
ப படுமென்பதாம்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படு நிருவாண சீக்கையும்,
அதற்கங்கமாயும் சுதந்தரமாயும் செய்யப்படு சமய விசேட
வகளும நிழ்ச்ச சீக்கையெனக் கொள்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உரை —

மேவிறுத்த முறையானே சடீச சீக்கைபெனவும், அதைச்
சடீசஞ் சிவ தனமணி லோகதனமணியென விருவித
மா மாறுமுறையே யுணதது கின்றார்.

ஒதியுணர்ந் தொழுகக்கொழி யிழுககாநல்ல வுததம
ர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவாதம்மை, நீதியினு னித்திய
நைமித்திக காமியத்தி னிறுத்தகிரும் பதிகார நிகழ்த
துவதுஞ்செயது, சாதகா சாரியரு மாககிவீடு தருவிக
கு முலோககிவ தருமணியென்றிரண்டா, மாதலினு
னதிகாரை யாஞ்சமயவிசேட நிருவாண மபிடேக மி
வற்றடங்குமன்றே. (டு)

(இ-ள்.) ஒதியுண ஆசாரியுண்டத்திலே யாகமங்களை யோதி
நாதொழு யத் னுணமைப் பொருளை யறிந்த சமயாசா

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககசடு

ககநெறியி ரங்களை வழுவுற வறுட்டிபென ஞசாரியன
முக்கா கல்லவுத் சண்டேசுரன சன்னதியிற் கற்பித்தபடி நட
தமாகஞ்ச் செய் வாரினற உத்தமராகிய மாணுகறஞ்ச் செய
வ துயாட்சிம யுந் தீக்கை மேலான சாட்சி மெனப் பெறும

இவாதம்மை இத்தத் தீக்கைபெற்ற சாதகராயு மாசா
ரிபராயு முததமாதிகாரிகளென்று சொல்லு
மிருவரையும்,

நீதியி னுனித சாதகரை நித்தியசன்மந் காமிக கன்ம
திய னைமித்திக மாகிய விரண்டு முறைமையிற் செய்தற்கதி
காமியத்தி னின்று காரியாகக கற்பித்தது, ஐசாரியரை “புனை
ததி மூழ்கித் தம்பித் தமலனடிபூசித் -தனலோ
ம்பலாதி நித்தியம்” “பரமப்பிரதிட்டை தீக
கை பணுவ - கருதியின்கா னைமித்தி கம்” “உரைத்தமலன வா
ககை யுளவுகொளக்கற் பாற்கு-விரித்த துணை மித்திகமாமே. “சி
த்தியினைவேண்டியருச் சிஞ்சைசபம் பண்ணலென்-றொத்தவிதவ
காயகமென லோர்.” இங்ஙனம் கூறிய நித்தியமுதலிய மூன்று
கருத்திய மாசாரியற்கும், நித்தியமும் காமியமுமாகிய விரண்
டுஞ் சாதகற்கும் இம்முறைமையாற் கற்பித்தது.

நிரம்ப திகார இமமூன்று தொழிலையுஞ் செய்தற் கா
நிகழ்த்த வ துஞ் சாரிய றுரிததாதலாற் றுனு மனுட்டித்தற்
செய்து சாசாரியராய் அதிகாரம்பெற்று மாணுக
கற்கு முபதேச்சம்பண்ணி நடக்கும்படி கற்
பித்தது,

சாதகாசாரிய சாதகற்குச் சாதகிய மந்திரத்தையுந் கற்
ருமாகி பித்துச் சாதகாபிடேகமும் பண்ணி யாசாரி
யற்குச் சருவ வித்தியாபிடேகத்தையுஞ் செ
ய்தது,

வீடு தருவிகு அத்தீக்கை யபரமுத்தியைக் கொடுக்கு முலோக சிவதன முலக தனமணி தீக்கையெனவுடி பரமுத்தி மணியென நிரண வையக கொடுக்குஞ் சிவதனமணியெனவு மிடாம ருவணகப்படும அவையாவன,—

நிருவாண தீக்கையி லாசாரியன மாணுகதருப பாவ கன் மததையே சோதித்தபு புண்ணியததைச சோதியாமல் வைத துச சிகாச சேதமு மினறிப பதப்பிராப்சியாகிய புலனாகளி லே யோசனைசெய்யும் தீக்கை லோகதனமணி மேரடச காயி யாகிய மாணுகதர் காசாரியன புண்ணியபாவமாகிய வீரணடி னையு நாணுவிதமாயிருக்கிற சஞ்சித கனமங்கையுஞ் சத்திசெ ய்து விதிவழிச் செய்யப்பட்டுச சிகா மந்திரத்தினு லேழுபிரகா ர மயிமங்கிரிகப்பட்டதமாய் ஞானசத்தி ரூபமா யிருக்கிற கத்திரிகையைக் கொண்டு பிரம ரத்திரத்தாக்குமேலே பன்னிர ண டவகுலமுடைய சிக்கையில் சத்தி வியாபினி சமனை யுன்மனை பெனக கூறிய சத்திகள் நாலுகு மேற் சிவம வியாபித்த நிற கையா ஸடியி லெட்டங்குலமவிட் டானமாககளுக்கு மூலபாச மா யவர்கள் ஞானக்கிரியைகளைத் திரோதானஞ் செய்யுந் திரோதான சத்தி ஸ்வரூபமாயிருக்கிற மேல் நாலவகுல முடைய சிக்கையை யத்திரத்தாலே சேதிக்குமது சிவதனமணி தீக்கை யெனப் பெறும்.

ஆனதின லதி காரையாம்

இச்சிறப்பினை யுடைத்தாக்கையினுலே சடீ ச தீக்கை சாதிகாரை யெனப்பெறும் மேல் சத்த விருவகையினை முடித்தணர்த்துகறா

சமய விசேட நிருவாண மபி டேக மிவற்றட வகுமனதே.

இங்ஙனங் கூறிய நிர்ப்பீச தீக்கையி லுண் டாகிய நிரதிகாரை சமய விசேடத்தி லட ங்கும், சடீச தீக்கையி லுண்டாகிய சாதிகா ரை நிருவாண தீக்கையு மபிடேகமு மடவ கும ள்-று.

அ—ருத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ககசுள

சமயாசாரத்துடனே கூடி யனுடடித்து வருகையாற சரீ
சமெனறா இது வடமொழி

நிற்பீசத்தைப் பறறச சரீசஞ் சிறப்புடைத்தாகையா லுப
ரரீசமெனச சிறப்பித்தார்.

ஆசாரியனுக்குஞ் சாதகற்கும் செய்தொழில் வேற்றுமை
யாதலால் நீதியெனச் சிறப்பித்தார்.

உலோகதன்மணி பராபரபோக வேதுவாதலாற சிவதரு
மணிபைத் தருமெனச சிறப்பித்தார்

இதற்கு வருணபதத்தி ஞான ரத்தினாவலியிலுங் காலோ
ததரத்தங் காமிசுததம வாதளத்தது மறிக. (16)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சரீச தீக்ஷாதிகாரிகளைக் கூறுகின்றது.

ஒகியுணாந தொழுக்ககெறி யிழுக்காகல்ல வுத்தமர்க்குச
செய்வ துயா:ரீசம் - கனமகாண்ட சரஸ்திரங்களைப் படித்த தத்
னுடைய பொருளை யறித்து அநதப்படியே உழுவாமல் அதுவுத்
டாநங்களையும் பண்ணிவரு முத்தமர்க்குப் பண்ணுமது சரீச
ரீகக்ஷை.—

நீதியினு னித்தியணையித்திய காமியத்தினிறுத்தி நிரம்ப
திகார நிகழ்த்தவதுஞ்செய்து சாதகாசாரியருமாகக்-அவர்கள்
வாக ளதிகாரரதுகுணமாக நித்திய கன்மமாததிரமாகவும் நித்
திய ணையித்திக கனமமும நித்திய ணையித்திக காமிய கனமமு
மபண்ணுப்படி ஸ்கரயித்த தீக்ஷை பிரதிஷ்டை பிராயச்சித்கா
தியான சர்வரதிகாரததையுந் கொடுத்த சரதகாசாரியாபி
ஷேஷமும்பண்ணி.

சாதகாசாரிய னென்றது; அகவுத்தகாசாரியனைப் போல அ
கநி காரியாதி கனமங்களின்நி சர்வமும் ஞானத்தினாலே பண

ஊ.த. அகநிகாரியாதி சர்வகலமங்கலையும பண்ணும் பௌதி
காசாரியனைச் சொன்னது.—

வீதிதருவிக்கு மூலோகசிவதன்மணி யென்றிரண்டாம் -
மோகூததைக் கொடுக்கும் நிரவரண தீக்ஷகாஹும் ஸோகதன்
மணியெனதுஞ் சிவதன்மணிபென்று பிறவுகைத்தாம்

உலோகதன்மணியாவது கிரகஸ்தனுக்கு பெளதிகாசாரியா
சிகாச்சேதமன்றியிற் பண்ணுத் தீக்கூத.

சிவதன்மணியாவது : நைஷ்டிகாசாரியன் நைஷ்டிகனாகக்
கருகிகாட்சேதந்தடனே பண்ணுமதினைய.

நைவடி கரசாரியன் பௌதிகனுக்கு உலோக தனமணி டீ
நகையும பண்ணலாம்.

பெளதிகாசாரியன் கைவிட்ட கண்கரு திணைப் பண்ண வர
காது.—

தடி-கூடு காறொதரெ — தெயயா நிவாணதீகா
ஸுயுளாகி கீ ஸிவயதி-டுணீ | ஸிவா^ஹதெய^ஹடி விநா வ^ஹத
ஜெயாஸா^ஹதொகயதி-டுணீ || ஸிவா^ஹதெய^ஹடி ந ஸம்ய-
கா ஜெயா ஸாஸிவயதி-டுணீ | தீகா^ஹயா தொக யதி-
ணா^ஹமளகிகாது தீகா^ஹயெக் ம-^ஹநா-^ஹ || ததெயெவயி
வயதி-டுணா^ஹதெநவி காது தீகா^ஹயெக் ம-^ஹநா-^ஹ||தெந
வி^ஹகொ தெநவி^ஹகா^ஹதெஸவ^ஹ ம^ஹஹஸா^ஹ தீகா^ஹயெக்
க^ஹகா^ஹ || மளகிகா^ஹஸ-^ஹம^ஹஹஸா^ஹநா^ஹதெநா^ஹதீகா^ஹ
ஸா^ஹமரெக்.

ஆதலினால் லதிகாராபுரஞ் சமயவிசேஷ நிருவாண மப்
டேச மிலவற்றடங்குமன்றே. அபிசே திகாஷ்டகாண து அதிகாரத்
துடனே கூடினதாகையதல் சமய விசேஷ நிருவாண மாகையி

௮—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ககசக

உர்ப்பேக மெனனும் காலு திணையு மவரவா ஞானத்தக
கிடாகப் பண்ணப்படுவது. திணையைய யநேக பேதமாகச் சொ
லளிப்போர திவவிடத்து நாலெனது சொல்லுவானே நென
வில்? அந்த திணை பேதங்களெல்லா மிகத நாலு திணையிலே
யநதாபபவிகு மென நிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருவா வுருமாறு.

—0—

சபீசத தருகரைச் சாற்றுகின்றார்.

ஒதியுணர்ந் தொழுககெறி யிழுக்கா நல்லவுத்தமாககு-ச
பீச திணை படிப்பிக்கப் பண்ணும் விசேஷ விதனையாகிய சிவா
கமகளைப் படித்தப் பார்த்தப் பதார்த்தங்களைப் பகுத்தறி
ந்து அச்சமயாசார மார்க்கக ந—ககை தப்பாதனுஷ்டிக்குஞ் சா
மர்த்தியங் காண்பிக்குஞ் சாமானிய விதனையாகிய தாகக ச
தத வேத வேதாந்த மீமாம்ச புராண முநீய முற்று மற ற
ருகமா மிணைகளில் ஒவ்வொன்றைத் தானபடித்தப் பார்த்த
ப பகார்த்தங்களைப் பகுத்தறித்து அச்சமயாசாரமாகக் கட
ககை தப்பா தனுட்டியாகின்று காண்பிக்குஞ் சாமர்த்திய மு
டையராய்ச் சத்தத்தமாதி காரிகளாகுஞ் சமய விசேஷி நிரு
வாரணி சாதகாசாரியர்களா மருகர்க்கு —

செய்வது - பண்ணுவது,—

உயர்ச்சம்-தலைகடை குறைதலால் மூங்கிய சபீசதிணை,—

இவர் தம்மை - இவ்வையவரையும்,—

நிதியினால் - அவரவர்க்கு அருகமாக,—

நித்திய ஸம்மத்திய ஸம்மத்திய நித்திய ஸம்மதி விசேஷி
நிருவாரணி மூவரையும் நீர்முழுஞ்சன், தீர்ப்பித்தன், ஜபித்தன்
புத்தித்தன்மூர்த்தன் கேட்டுச் சித்தித்தத் தெனிகுது தியானித்த

ல, சமாதிகதல், சாக்ஷாதகரிததல் மூகலியதவரவர்க் கருகமா
ன கனமககளை விதிப்படி விழாதுசெய் நித்தியாதிக்காரத்திற
பிரகாணமாய நிற்பித்தக குருக குறிப்பேவலாற சிற்றியன்ற
நைமித்திகாதிக்காரத்திலும், சிகாச்சேதவாளுகிய நிருவாணிகட
கு விசேஷித்த நைமித்திகத்தி லுக்கார மூண்டென்று காமிக
மூகலிய சிவாகமஞ்செப்புதலாற் குரு கற்பணையாற் சகல நை
மித்திகாதிக்காரத்திலும் சிற்றித விரும்பிற் குருகற்பணையாற் சிற்றி
காமியாதிக்காரத்திலும் நிற்பித்துச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச்
சாதகனாகக் குறித்த அவனைச் சாதகாபிஷேகம் பண்ணிச் சா
தகியமகதிர ஜபபூசை யோக முதலிய காமியாதிக்காரத்திற பி
ரகாணமாய நிற்பித்து, நித்தியாதி காரத்திலும் குருவானுஞ
யினுற சகல நைமித்திகாதி காரத்திலும் நிற்பித்து, ஆசாரியாபி
ஷேகம் பண்ணி ஆசாரியனாகக் குறித்த தவனை யாசாரியாபிஷே
கம்பண்ணி துணைப்பிரதிட்டை சிவாகமபேரதன மூகலிய நை
மித்திகாதிக்காரத்திற் பிரகாணமாய் நிற்பித்து நித்தியாதி காரத்தி
லும் பரார்த்தம் சிற்றித சுவார்த்தமாகவும் சிற்றித காமியாதிக்கார
த்திலும் நிற்பித்து,—

நிரம்பவதிகாரம் நிகழ்த்தவதுஞ் செய்த-நிர்ப்பீச தீக்ஷை
பேரல் ஏனுமதிகார மாத்நிரமாய் ஏலாவதிகாரக குறையாய் இ
யறறுவிப்பதின்றி, இப்போது சொல்லிப் நித்தியாதிக்காரி காமி
யாதிக்காரி நைமித்திகாதிக்காரி மூவாக்கும் அவரவர்க் கருகமாய
நிறைய வதிகாரம் பண்ணுவது பண்ணுவித்து, அவர்க்குள் ளி
ருவரை —

சாதகா சாரியருமாக்கி - சாதகா சாரியர்களுளதுஞ் சிகா
ச்சேதமாத்திரஞ் செய்த நிருவாணியானுமோநிருவர் முறையி
ல் ஸ்வகததிரர்களாயுக் குருவானுஞ் குறையினுமும் பண்ணப்பட்ட
தனாக்—

21—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ககடுக

விதி தருவிகளும் - மோகக்ஷங்கொடுப்பிக்கும் மூவருள் ஆசா
ரியன் ஸவதநதிரமாய்ச் சர்வாதி காரியாதலாற் சாவசமபூச
ண சபீச சாதிகாரதீக்ஷாவாஸ்தலா ஸவனுக்கே சாதிகார தீ
க்ஷையெனப் தியல்பினும் செல்லும்

திருமப அந்தச் சபீசதீக்ஷை, -

உலோகசிவதனமிணி யெனநிரணடாம் - உலோகதனமி
ணிதீக்ஷை சிவதனமிணி தீக்ஷையென நிருவிதமாம், -

ஆசலினால் - சொல்லிய நீதியினால், சபீசதீக்ஷா பேதமெ
ல்லாம நிரப்பீச தீக்ஷையில் நிரதிகாரையாய் மூன் சொல்லிய
சமய விசேஷ நிருவாண தீக்ஷைகளை நீக்கி -

அதிகாரையாம்-என்பது தலைக்கடை குறைதலாற் சாதிகா
ர தீக்ஷையாம், -

சமய விசேட நிருவாண மயிடேக மிவற் றடங்குமன்
றே. அனறே என்பதகை.

உலோக சிவதனமிணி யெனற விடத்துச் சிந்திதீசையாதது
விசேஷித்திசைப்பாம்.

முறைமையிற் சபீச தீக்ஷபேத மாகுஞ் சிவதன்மிணி தீ
க்ஷை உலோகதன்மிணி தீக்ஷை யிரண்டிருள் சிவதன்மிணி தீ
க்ஷை பரையென் றுரைக்கும் கயிஷ்டிகீ தீக்ஷை யெனறும் அப
ரையென் றுரைக்கும் பவுதிதீ தீக்ஷை யெனறும் நிருவிதமாம், -

அவற்றுள், பரமபரையாயும் சாஷ்டாதீதாயும் நிரதிகபசா
வஞ்ஞாதி சிவகுணமண்புற்ற முத்திமாத்திர காரிகராயுஞ்
சாதக காரிய காரிய சிவதனம் லோகதனம் கண்மானுஷ்டான
பலப்பற் றத்தவர்களையும் அவரவர்களுக்கமாஞ் சாமர்ணிய வி
சேஷ சரிவையகிரியை ஐய சாஸம்ப சிவயோக நிராஸம்ப சிவ
யோக ஞான திரிபதார்த்த ஞான சிவத்தவப்பதத்துவ கிவேக
ஞானவான்களாயும், அந்தத்தச் சிவதனமானுஷ்டான லோக

ளாயுஞ் சீரீகண்டாதி சதாசிவரந்த சாலோக சாமீப சாரூப ச
மபலத தியான சாத்திய சம்பல மூர்த்தி சாயுசெயவகளையு
ம சநாசிவ தத்தவததிருமேற் சததி சிவதத்தவ கலாபுவ
ன சாதார நிராதாரவகளிற பரசிவ லோக சாமீப சாரூப சதது
ச சிததுச சம்பலதடஸ்த மூர்த்தி சாயுசெயமூற்றுப் பெற்று மூ
ராதமுதந்ஸவரூப சாயுசெயவகளையும் அவரவர்களுகமாயச சா
ருதறகருகாகளாயுமிருகரும சமயிபுத்திரர்கள் புத்திரவிசேஷ
நிரபிஷேக நிரதிகார கிருவாணிகள் சரபிஷேக சாதிகாராசாரி
யாக ளிவர்கடகு யோகசிய மறித்த சர்வசிவ புண்ணிய பசு பு
ண்ணிய பாவசஞ்சித கன்மசுகதி மதியாகவும் அதிலலாதாகவும்
அஷ்டாங்குல மட்டு விட்டறுக்குஞ் கொச்சேக வதியாகவும் அ
திலலாதாகவும் பண்ணுமத நயிஷ்டிக சிவதன மிணீ தீக்ஷை.

கூடவதிக்குமாயேய மாகாமாயேய புத்திருண வண்ணிமாதி
ருண குணஞ் சிந்துப் பலமாகத்தான், அதிக பலமாகத் தா
ன, அதிக பலமாகவதிக்குஞ் சரீர நிரவதிக சாதிய சர்வ
ஞ்ஞகாதி சிவருண மணப்புற்ற போகபோகாதமோஷ கா
மிகளாயும் மகாப்பிரளய பரியந்த மித்தச் சரீரத்தைத் தானே
மரண மடாதபடி அதிமார்க்க மாந்திர சாத்திரப் பிரசித்த
விசேஷ சிவதீர்த்த மருத்த மந்திர யோக முதலிய சிவதனம
விசேஷா ணுஷ்டானத்தாற் சித்தி பண்ணிக் கொண்டு தாயிரு
ககுப் புலனமத விட்டு மூட்டின்று விரும்பிப்போம் புலனங்க
ட்கணகக வேடந்திரித்த வடிவு விரித்த மரயாவதி சரிக்கும்
சாமர்த்திய வாஞ்சா வான்களாயும் சரீரம் விட்டு விரும்பும்
வேறு சரீரம் பரித்த மகாமாயாவதி சரிப்பவிரும்பப் தரிப்பவ
ராயுங் கரமிய சிவஞானத்தியான ஜப பூசா சேவாதி சகாமா
ராதனை அஸ்தனாபஸுப் பிரமாதி காற் சிவமூர்த்தி வான்மாரு
ட சம்புபஷா பிரமாதி காற்சிவமூர்த்தி சம்புபட்சமாநீர சதா
சிவ மூர்த்தி ஓரகப் பஞ்ச பஞ்ச கலேசவர மூர்த்திகளு

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். சகடுந

ள் அவரவர்க்கிஷ்ட பணர்க கலார்க கலேசவர மூர்ததி ஞானத தியான ஜப சூஜாசேவாதி சகமாராதனை அல்லது அப்படிச கிதக்கப்படும காணாககணியாதி அநாசிருகாதத புவனேசவர்களுள் அவரவர்க கிஷ்டபலார்க புவஞார்க புவனேசவர ஞானத தியான ஜபபூசசேவாதி சகமாராதனை யெனகின்ற அதிமார்க்க மாந்திர சாஸ்திரப் பிரசித்த சிவதனமானுஷ்டான வாஞ்சா வானகளாயு மிருக்குஞ் சாதகாக்குத நீக்ஷாநைதர மனுஷ்டி கருஞ் சிவபுண்ணியத்தக் கொத்த மாறினறிச்சேரும முனீசய்த சிவபுண்ணிய மாத்திரம் அந்தந்தச் சாதகரடையும் பலார்க கலார்க்கங்களாய் அந்தந்தக் கலாமரியாதி யிற சேஷித்த நிற்கச் சர்கு பகபுண்ணிய பாவசஞ்சித கனமகத்தி மதியாகவும் துலாதசாங்குல மட்டிலிட்டு டுதசுருஞ்சிகாசசேதவதிபாகவும் புண்ணுமது பௌதிகசிவதன்மிணி நீகை

மாயாவதிமட்டி முட்டிம் பிரஞ்ஞாப் பெருக்குத தனத தனத வசதி அவதி சுருக்கும் பின் கூடவுதிக்ஞகோன சிற்றுப்பலமாக அதிக பலமாக வதிக்ஞம் சாதிசய சாவஞ்ஞகாதி சிவருவை மணப்புற்று மாயாமண்டலத திருகதாறு சிரிதுபெயரிடதத பபிரஞ்ஞாப்பெருகருமாயோபரி அபரிமிதமாக விரிக்கும் மாயேயபுத்தி அணிமாதிருணமணப்புற்றுத் அதவன்றி வைதிகாத தியானமிக சாத்திரப் பிரசித்த யாகாதி பகந்தனமக் தன் கோடிசுரு ளடகரும லௌகிக சாததிரபு பிரசித்த தண்ணீர்பநதர்தடாகமுதலிய லோகதன்மத் தழுவிப்பொழுதும் லோகதனம சிவதனம துலாகோடிசுருக்குட் சிறிதொருதலைபற்றி மூலசொலலிய அதிமார்க்க மாந்திர சாததிரப் பிரசித்த சிவ தன்ம துலாகோடி கொழுவி; அச சிவதனமானுஷ்டானத்தால் மகாமாயபூதி விரும்பில் தன்நேடு கூடவுதிக்ஞம் மகாமாயேய புத்திருண அணிமாநுலலிய ருணபலம் சிற்றுப் பலமாகத்தான்

அதிகபலமாக வுதிகருஞ் சாதிசயா சாவஞ்ஞாதி குணமணப் புறது முதிகரும் போசபோகாதத மோக்ஷகாமிகளாயும், ம காபிரளய பரிபகதஞ் சிவதனமிணி பவுதிக்கீனைக்ஷயில் செரலலிய இருவகை முறைமையிற சரீரத தரித்துச சரிப்ப விருபபக த ரிபபவராயுட, சிவதனமமணபபுற்ற லோகதனமம உலோகதன ம மணபபுற சிவதனமம், இருதனமானுஷ்டான சீலாகளாயு மிருதகும் சாதகாகரு அநதந்தச சாதகா பொருதத வ்ருமபும அநதந்தப பலார்க கலாராகங்களாய் அநதந்ததக் கலாமரியாகியி றபசுபுண்ணியங்குளசிவபுண்ணியங்குள பரிசேஷித்தநிற்கப பா வ கனமங்கள் அநதந்ததக் கலாமரியாகியிற பரிசேஷியாது பரி சுததியாக அப் பரிசுத்தி மதியாகவும அநதந்தச சாதகருசுருட சதாசிவதத்துவோபரி சத்திசிவதத்துவ போக காமிகடகுத துவாத சாங்குமடமி விட்டமுகருஞ் சிகாசசேதவதியாகவும பிருதிவி தத்துவாதி சதாசிவதத்துவாந்த போக காமிகட்கு ச சிகாசசேதவதியுறியும் பரையாகவு மபரையாகவு பண்ணு மது உலோக தனமிணி பவுதிக்கீனைக்ஷ.

ஸ்ரீம தகோர சிவாசாரியர் பதததிமுதற் சிறிதபதததிக ளிற பவுதிக்கீ சிவதனமிணி தீனைக்ஷ பவுதிக்கீலோகதனமிணி தீனைக்ஷ இரண்டிற்கும் இருதீக்ஷாபலார்க கலாராகங்களாய்ப் பசு புண்ணிய சிவபுண்ணிய தன்ம கனமங்கள் பரிசேஷித்த நிற்க கப் பாவகனமங்கா மரத்திரம் பரிசேஷியாது பரிசுத்தியாகப பருசகலாசுத்தி பொருமிககப்பண்ணி விரும்பிய விரும்பிய புல னபோக போகாதததுப் புரந்தீக்ஷாபெனைக்ஷ யுபேஷித்தச சாக்ஷானமோக்ஷம சாரும்படிக்குச் சிவனி—தது யோசனை செபியிருப்பது சிந்தித ததிக.

நீர் தீக்ஷா பரிசுத்த பண்ணிது துண்ணியதானே, கரு ழஸ்தாசாரியர் விரத்தாசாரியர் என்று விசேஷியாம லாசாரி

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம்-ககநிதி

யாகடகு நயிஷ்டி கீதிகைக் யென்று முனசமுதாயத்திற் சாற்
 றினீர்! அதுகாலோததராதியில் நயிஷ்டிகாசாரியா நயிஷ்டிகா
 கரும் கிரகத்தாகருக திகைப்பண்ணுக, பவுதிகாசாரியா பவு
 திகாசாகரு மாதிரிம திகைப்பண்ணுக வென்னும் பாடத்தாற்
 கிருகஸகாசாரியாகரு நயிஷ்டிகீதிகைக் நாட்டப்படாதென்று
 நாட்டப்பட்டது. நீ சொல்லிய துள்ளது. ஆசாரிபர்கடகு ந
 யிஷ்டிகீதிகைக் யென்னுஞ் சர்வஞானோததர சாமவிய வ
 சனத்தினுலும் நயிஷ்டிகா சாரியா நயிஷ்டிகருக்கு மாதிரிம,
 கிருகத்தாசாரிபர் நயிஷ்டிகாகரும் பவுதிகாகரும் பண்ணுக வெ
 ன்னு மாகமாநதர விசேஷவுசனதாலும் நயிஷ்டிகீ திகையி
 னுலே திகுவிதனாயிருக்கும் கிரகத்தனும் கிரகதனும் வர்ஜிக்கப
 பட்டது வாஞ்சிகரும் பிராரததகணம் பலபோகவாஞ்சை மா
 ததிரத்தினுலேதான் மணியகதிர மருகது முதலிய சாதனமா
 ததிர சாததியகாயிக போகவாஞ்சை 'மாததிரத்தினுலேயுந்தா
 ன மலபரிபாகதாரதம்மியத்தால் கையிஷ்டிகதிகைக் வைகித்தி
 ரிய மாததிரத்தால் இங்கருந்து வாஞ்சியாதிருக்கவும் சரீராகத
 ததிரானுேஉரும் பராபர புத்தி யபரபுத்தி போகவாஞ்சை
 மாகதிரத்தினுலேயுந் தானசாதக சாததிய பவுதிக திடசா ப
 ல புலன பதிபூதி வாஞ்சையிலலாமையாற பவுதிகனன்று நயி
 ஷ்டிகனானுே யென்றுஞ் சோமகம்புவிருத்தி வசனத்தாலும்,
 கிரகத்தாசாரியர்கடகு நயிஷ்டிகீதிகைக் நன்றாக நாட்டப்பட
 டது.

நீரப்படிச் சொல்லில் பவுதிகாசாரியர் பவுதிகர்க்குத் தி
 கைக் பண்ணக் கடவாக னென்னும் வசனம் நிஷ்பலமாய்
 அப் பிரமாண்ணியத் தானமாய்ப் போகாதோ? நீயப்படி
 ப போமென்று சொல்லியதெப்படி, போகாது. சபலமாகத்
 தானே சோமகம்பு பத்ததி வியர்க்கியவர்க்குத் திந் சுருக்க புரை
 ததிருப்பது. விரித்துரைப்பாம்.

முறைமையில் நிஷ்டை யெனது மோக்ஷத்திற்கும் சமா
திகும் வீரத முதலியவற்றிற்கும் பெயராதலால், பாலியவய
த தொடுதது மரணாதம் வீரதம் நியமித்தது துறவிகளாயிரு
ககும் நயிஷ்டிகப பிரமசாரிக னெனறும் கன்னிகா கலயாண
காலா வதி வீரதம் நியமித்தது துறவிகளாயிருககும் பவுதிகப
பிரம சாரிகளெனறும் இருவகையராயிருப்பா வீரகதாசாரியா
களும் கிரகததா சாரியாகளும் தனித்தனி சரீராதததிலவரும்
மோக்ஷ விருப்பத்தினாலும் அவரவாக்கிடட புவனபதி பூதி வரு
ப்பத்தினாலும் அவவிருப்பத்தக கருகமாயநயிடடிகீதீகைக் பவு
திக்கீதீகைப் பண்ணு வித்தககொண்டு முனது பகுப்பார்களுககு
ம தனித்தனி அட்டாவகுல சிகாச்சேதமுடைய நயிடடிகாசாரி
களெனறும் துவாதசா ககுல சிகாச்சேத முடைய பௌதிகாசா
ரிபாகளெனறும் இருவிதமாயிருப்பார்கள ஆகலால், கிரகததா
சாரியாகள நயிடடிகா சாரியாகளாயும் பவுதிகா சாரியாகளாயு
ம குருத்தவம் பரிப்பார்களைப்பது பசுமாதகாணி போற ப
தித்த நாட்டுதலாலும் வசனங்கக சபலங்கக தானே! அஃத்ப
படியாகடமும், ஸ்ரீகாமிகாமகத்தில நாலாம வருணத்தில நயிட
டிகாகடகே நையித்திக கனமகாத்நிருத்தவ குருத்தவம், கிரக
ததருககு நித்தியகாமிய கனம காத்நிருத்தவ சமயிபுத்திர சா
தகத்தவ மாத்நிரம், குருத்தவ மில்லை யெனற கூறியதேத?
அது உளளது. ஆமாததக மடம் முதல் மடகுரு மனககுறிப்பு
பிரிப்பினால் மடப்பகுப்பாகமங்களிற் சித்திகாமங்களிற் கூ
றியது.

காலோததராதியில்,—

கருஹஸதஸ்ஸாவவாணேஷு—பூஜயோகுருருதாசுருத
நைஷ்டிகதவதமோ கருயோபௌதிகதவிசேஷத
சதாஸ்ரமபிவாஸ்ரநாஸி வகிகாமகருஹிஸ்ரமபி
ஆசாரயத துவமசிவேநாஸிநஸித்தாநதேபரதிபாதிதம்

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். கசுருள

என்று கூறுதலானும், கிரணகமத்தில் பிராமணசாரியர்முதல் ஆசாரியர் நால்வர்க்கும் முறைமையில் நான்கு மூன்று இரண்டி ஒரு வண்ணங்களிலே சம்பாணம் விதித்திருந்தலானும், சாவாகமங்களும் அப்படிச் சாற்றுவாம். ஓராகமத்திறுதளையது கொண்டு தளளினால் பிராமணனே குரு, மறஹை வருணத்தாரா சாதகா புத்திரா சமயிகள மாத்திரமாயிருப்பாராகளென்றும் பிராமணன் பிராமணன் முதல் நால்வர்க்குங் குருவென்றும், அரசன் அரசன் முதல் மூவர்க்குங் குருவென்றும், வணிகன் வணிகன் முதல் இருவர்க்குங் குருவென்றும், சூத்திரன் சூத்திரர்க்குங் குருவென்றும் மேருக்கத்திரத்திலும் காமிகமபாராக்கிபை முதலிய ஆகமங்களிலும் முறைமையில் நிஷேதத்தும் விதித்தும் இருந்தலால் ஒருவசனத்தைப்பிடித்துப் பிராமணன் ஞான குருமறஹை ரல்லென்று பேசவேண்டும். அப்படியாகட்டி மென்று நீ சொல்லில் மந்தையர்களுங் குருவென்றும் அநேகாகமவசனங்களுக்கும் அப்பிராமணியப் பிரசங்கம் வரும்

பிராமணனில் பிரஞ்ஞாவரணக எல்லாதிருந்தால் அரசன் முதலோர்க் கரசன்குரு, அரசரிற் பிரஞ்ஞாவரணக எல்லாதிருந்தால் வணிகன் முதலோர்க்கு வணிகன் குரு, வணிகரிற் பிரஞ்ஞாவரணக எல்லாதிருந்தால் சூத்திரர்க்குச் சூத்திரன் குருவென்றும் வசனங்களுக்குப் பிராமாண்ணியம் சொல்லலாமென்று நீ சொல்லில், காலம வருணத்து கயிடிகிற பிரஞ்ஞாவரணக எல்லாதிருந்தால் கிரகத்தன் குருவென்றும் வசனத்திற்கும் பிராமாண்ணியம் காம் பேசுவோம். அப்படித்தான் சொல்லுமென்று நீ சொல்லில் அதவுங்கூடாது கிரகத்தன் சாவவர்க்களிலும் பூசியனாகிய குருவென்று கூறுதலால் காலமவருணத்து கயிடிக் பிரஞ்ஞாவரணக எல்லாதிருந்தால்

ஹம் கிரகததநம் பிரஞ்ஞாவானகளா யிருததால், இருவகை யான குருவென்று கூறுவோம்

அப்படித்தானாகுண்டு மென்று நீ சொல்லி? அதவுங் கூடாத மஃதப் பிரஞ்ஞாவானாயிருததாலும் பிரவாக சகததிப் பிரசித்தப் பிரஞ்ஞி மாணாயிருக்கின்ற குருபுத்திரனைத் தியாசசிய மபண்ணலாகாதென்று சிவாகமஞ் செப்புதலால் ஒன்றுங் குறியாமற் பிரஞ்ஞாவானகளா யிருக்கிற சிஷாக ஞாதவியாக அவனெருருவென்று கூறுவோம் இப்போது சொல்லியத வசனங் களாலே விரதிகளில் பிரமசாரியும கிரகததனும் குரு, வாணப் பிரத்தனுஞ் சந்நியாசியுங் குருவல்லரென்று கூறப்பட்டது

ஸ்ரீ காமிகாகமத்தில சன்னியாசிகும குருத்தவமுண்டென்று கூறிப்பதேது? உளளது சாததிர தீடசைமாதீரததிலென்று சமாதானம். சாடசாதீருங் சிவாதிபதாதீத சிகத சியோகியாகில் சாமபவ தீகைநாததிரததி லென்று சமாதான மாம.

நாலாம வருணததாசக்குப் பிரணவமாகாதென்று பிராமணா முதலோர பேசுவதேது? உளளது. குருத்தவம் வித்திருத்தலாற் பிரணவ பூர்ப் பிராசாதமறியாதவன குருவல்லனென்று கூறுதலானும், ஸ்ரீ மருடாகமத்தில

“நிவாணதீகிபிதே குதரே

பரணவஞ்ச நியோஜதே”

என நிருத்தலாலும், காயிகத்தில மட்டி யிருத்தலானும் பிரணவமாமென்று பேசுவோம்

சோமசமப்புத்ததி முதற் பத்ததி கர்ததாசுகள நீஷுதி யசதபடியிலுலே விசிஷ்ட சமயி முதலானோசுகும் பிராமண்ணியவகொடுத்திருத்தலானும், ஆமென்பதுசுகிகபபட்டது

பிரஞ்ஞாயில்லாப் பிராமணர் சிலா நாலாம் வருணத்திற் சந்நியாசி இல்லையென்று சார்த்துவார்கள், அது கயிடிகப் பிரம

௨௧—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககடுக

சாரிகளு ளடக்கிப் பிராயச சித்தாதி விதிததலாலேயும், சிந்தி ய விசுவசாதாகியத்தில் பிராமணர்முதற் பததச சாதிசுரு ப பிரமசரியம் கிரகததம் வானடபிரததம் சந்யாசமென்று நான காச சிரமமு முனடெனது விதிததலால் சைவத்திற பிரசி ததம்

வைதித்ததிலும் ராமாடணத்தில் கிருதாயுகந கிரமத்தில பிராமணா முதலநாலவாசுகும் தபோமுகசியஞ சாறதுவது போலப் பிரமாண்ட புராணத்தில் கிருதாயுகத்திரகுப் பிராமண சநியாசி முக்கியன, திரேகாயுகத்திரகு ஸ்தத்திரிப சநி யாசி முக்கியன, தவாபர யுகத்திரகு ஸ்வசிப சநியாசி முக கியன, கலியுகத்திரகுச சூத்திர சநியாசி முக்கியன எனலும வசன முதல் வசனங்களுல் பிரசித்தநதானே.

சிகாசசேத மில்லாக்கு ஆசனியாபிடே க மாகாதாசலால் கிரகத்திலும் விரகதிலும் நயிடடிகி திடசாவான்களால் நயி டடிகாசாரியாகள் உனடென்று நாமுன நாட்டுதலால் அவவிரு உகை நால்வருணத்தம நயிடடிகாசாரியாகளே சாறநியபரிடா தையில் சைவத்திற சநியாசங் கொடுக்க வேண்டும் வைதித்த துகருப்போலக குருததுவமில்லாத சநியாசங்கொடுபடதினறு.

பஞ்சருஷி கோத்திரத்தில் சிவபிராமணர் சாவாதிகார்த னென்று காமிகத்திற ச ந்றுதலால் அவர்னிடைத்தில் சிவந் ததிற போல நயிடடிகாசாரி. ர் டவுதிகா சாரிப ரெனனும் டா யாலோசனை சநியாசாதி பரிக்கிரகம் பண்ணும் பொருடடுப ப ண்ணுவதின்றென்று சம்புகதி பண்ணுவதே சால்பு அபையுட, இ னி யப்பால் நடப்போம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இனிச் சரீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கதரதிஷு
மாற்றலு மிககுடையராயினார்க்கு, ஆசாரியனாவான் தஃ'நிக
து சமயாசார கனமமாசுதிர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுததிசெ
தொழித்தது சித்திப கனமமுதலிய மூன்றினும் பேரதிகார மு
டையராகச் செய்வதாம். ஆகலின் இது ஸாதிகரர தீக்ஷையெ
னவும் பெறா பெறும் இத்தீக்ஷைப் பேறுடையார தீக்ஷை வே
றுபாட்டாற சாதகரு மாசாரியருமென நிருத்திப்படுவா இக்
தச சரீச தீக்ஷைநான் இல்லற முடையார்க்குத் திரோதான
சுத்திருப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலகதருமினியுந் து
றவற முடையார்க்குத் திரோதான சுத்திருப சிகாச்சேதத்
தோடு செய்வதாகிய சிவதருமினியுமென நிருவகைப்படும. இ
வை முறைபே பௌதிக தீக்ஷை கைட்டிக தீக்ஷை மெனவும்
பரியாயப் பெறா பெறும். சமய விசேட நிருவாண மட்டேக்
மெனனும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பரீசஞ் சரீசமெனனும் இவவீர
ண்டன ளடங்கு மெனப்பதாம்

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்ஷையும்
அதற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமய விசேடவாளுஞ் சரீச
தீக்ஷையெனக் கொள்க.

உததமத்தி லுத்தமரென்பார், கல்ல வுததமரெனரா

ஒதியுணாத் தும் ஒழுக்ககெறி யிழுக்காமையுமாகிய விரண
புமுடையார உததமத்தி லுத்தம ரென்பது உம், இரண்டு மில்லா
தார உததமத்தி லதமரென்பது உம் பெற்றும்.

பெறவே, நிர்ப்பரீசஞ் சரீசமென நிருத்திப்படுஞ் சாதார
தீக்ஷை குரியார இவவாறு முத்திரப் படுவரென்ப தாயிற்று.

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

இங்ஙனங் கூறிய வார்த்தால் ஓளத்திரியெனத் தொகையா
ஞெனறும், ஞானவதி கிரியாவதியென் வகையா விரண்டும்,
ஞானவதி கிரியைஞ் சரீசம் கிரியாவதி கிரியைஞ் சரீசமென
கிரியா ஞானகுமாயவாறு காண்க

கிரியைஞ் சரீசமெனனும் இவற்றின் விரியாகிய சமயவி
சேட முதலியவற்றி விரிப்பெல்லாம் ஆகமங்களு— காண்க

இவை மூன்று செய்யுளானஞ் சாதார தீதகையின் வகை
யும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்தக கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன கிரியைஞ் சரீசமெனத் விரளடின கிரியை
மருளிச்செய்த மேல் சரீச தீக்ஷையின் முறைமையும் உலோக
தன்மணி சிவ தன்மணியின் முறைமையு மருளிச்செய்குறா

ஒதியுணாக தொழுகக்கெறி யீழுககா நல்ல உத்தமர்க்குச்
செய்வ தயாரீசம் - வேதாசம் சாதத்திரங்க ளெல்லாததையு
மதிகரித்த அணவியற்றி லுண்டானவா தவகலையு மறித்த அந
தச சாதத்திரஞ் சொன்ன முறைமையில் ஒழுங்கு கப்பாமல் நட
க்கிற உத்தமரி லுத்தமரா யுள்ளவர்களுக்குச் செய்வது மேலா
ன சரீசதீக்ஷை—இவர்தம்மை - இத்தவத்தமர்தவகலை—நீதி
யினால் நித்திய கைமித்திய காமியத்தி நிறுத்தி- அவரவர்களுத்
தகக முறைமையாக நித்திய கணமத்தையும் கைமித்திய கணம
த்தையும் காமியத்தையும் கற்பித்த நிறுத்தி—நிரம்பதிகார
நிகழ்த்துவதுஞ் செய்து - பரானுக்கிரக முகலான எல்லாவதி
கார்த்தையும் குறைவறக் கெட்டுத்து—சாதகராசாரிபருமாக
கி- நிருவிசுர்ப சமாதி முதலானவையிற்றையும் கற்பித்த ஆசா
ரி யபிஷேகமுஞ் செய்து—நீதிக்குறிக்கும் பிரதானத்தையும்

கொடுப்பிசும் அது—உலோகசிவ தனமணியென நிரண்டா
ம் - ஆசாரிபன் இந்த வானமாவை இவன் போகங்களுக்கு இச
சையான புலனங்களிலே யோசிப்பிக்கிறது உலோகதனமணி
யென்றும் சிவனுடனே யோசிப்பிக்கிறது சிவதனமணி யென்று
ம இரண்டிவகைப்படடிருக்கும்.—ஆதலினு லதிகாரையாம்- இ
ப்படிசு சொல்லியநத தீகைகளின் விசேஷங்களினால் இவை
யெல்லா மதிகாரையாம் —சமயவிசேஷ நிருவாண மயிடேசமி
வற்றடங்குமனதே - முன் சொல்லியநத தீகைகளெல்லாம்
சமயத்திலும் விசேஷத்திலும் நிருவாணத்திலும் அபிஷேகத்தி
லும் இந்த நாலு தீகையிலும் அடங்கும்.

‘பாலரொடு வாலீசா’ என்ற நிருவிருதத்தில் ‘நிமதிகாரை
யென நிறைநிரண்டாய விளங்கும்’ என்ற பதத்துக்கு விபாகயா
னம் ‘இவற்றடங்குமனதே’ என்ற வளவும் வந்த முடிந்தது;
இது அதிகாரை எனலுமது கண்டுகொள்க

இதனா சொல்லிபது, வேதாகம சாஸ்திரங்களை ஒதியுண
ரந்து அநதச் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையினுலே நிறுத்த
உள்ளத் தவாகளுக்குச் செய்வது சரீர்தீகை யென்றும், இவா
களுக்கு முறைமையிலே நிச்சியம நையித்திபங்களையும் கற்பிக
கிறது அதிகாரையாமென்றும்; இந்தத் தீகைக ளெல்லாரு சம
ய விசேஷ நிருவாணம் அபிஷேகமென்கிற நாலிலு மடங்குமெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உயாரீசம் - இனிச் சரீசமாவது,—ஒதியுணர்ந் தொழுக
நெறி யிழுக்கநல்ல வுத்தமர்க்கு-மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்
தறிவு மொழுகவழியில் வழுவாது செய்யு மரற்றலு மிகருடை
ய வுத்தமத்தி லுத்தம ராயினுர்க்கு நிறுத்தி,—செய்வது - ஓ

சாரியனாவா னஃதறிந்து சமயாசார கணமமாதிரி நிறுத்தி யேனையவற்றைச் சத்திசெய தொழிந்து, — இவர்தமமை நீதியி னான் - இவரை முறைமையான், — நித்திய நைமித்திய காமியத் தி நிரமபதிகார நிகழ்த்துவதுகு செய்து - நித்திய நைமித்திய காமியமாகிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையராகச் செய்வதாகலின், — அதிகாரையாம் - இது சாதாரதீககையேனவும் பெயா பெறும் — சாதகாசாரிபருமாகி வீழ்தருவிசுகும் - இததீககை ப பேறுடையார தீககை வேறுபாட்டார் சாதகரு மாசாரிப ருமென நிருவகைப்படுவார். — உலோக சிவதருமணியென நிர ண்டாம் - இநக சடீசதீககைதா னில்லற முடையார்க்குத் தி ரோதான சத்திருப சிகாச் சேதயினிச செய்வதாகிய கவு ககரு மணியுந், துறவற முடையார்க்குத் திரோதான சத்திருப சிகாச் சேதததோடு செய்வதாகிய சிவதருமணியுமென நிருவ கைப்படும. இவைமுறையே பவுதிக தீககை, நயிடடிக தீக்கை யெனவும் பரியாயப் பெயாபெறும். — ஆதலினுற சமய விசேட நிருவாண மபிடேக மிவற்றடவகுமனதே - இவ்வாருதலிற் சம யவிசேட நிருவாணம் அபிடேசமென்னும் பேதமெல்லா நிறுச சடீசமென்னு மிவ்விரண்டு ளடங்கும்.

சமயாசார சத்தியினிச செய்யு நிருவாண தீக்கையும் அ தற் கங்கமாய்ச் செய்யப்படும் சமய விசேடவகளுந் சடீசதீக கை யெனக்கொள்க

ஓகியுணாதலு மொழுக்ககெறி யீழுக்காயையுமாகிய விர ண்டையு முடையார் உத்தமத்தி லுத்தமா எனவே இவ்விரண டுனி லொனநிலாதார உத்தமத்தில் மத்திமொனவும் அவ்விர ண்டி மில்லாதார் உத்தமத்தி லதமொன்புதமபெற்றும்.

இவை முன்று செய்யுளானஞ் சாதார தீககையின் னனையும் அவற்றியல்புகளூத் தொகுத்துக்கூறப்படுகின்றன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேற் றீகனை யிருவிதத் தொனரு னத்தவா சுத்திசெய்வ

து உமவ வத்துவா வாறென்பது உமதனது வியாப

தியின முறைமையு முணர்த்தகின்றா

அழிவிலாக கிரியையினு லாதல்சத்திமத்தா லாத
லுத்து வாசுத்தி பண்ணிமலமகற்றி, யொழிவிலாச் சிவ
மபிரகா சித்தறகுஞான முகிப்பித்துற பவநதுடைப்ப
னரனொருமூவாக்கும், வழுவினா வழியாறா மநகிரங்க
ளபதங்கா வனனங்கள்புவனங்க டத்துவங்களுக்கைகள்,
கழிவிலா துரைதகமுறை யொன்மினொன்றுவியாததி
கருதுகலை சத்திபினகண் சத்திசிவன்கண்ணாம. (௬)

(இ - ள்) அழிவி கேடில்லாத கிரியாவதியெனனாக தீகனை

லாகுகிரியை யினுலே யாதல்,

யினுலாதல்

சத்திமத்தா அந்தரங்க வியாபாரத்தாற்செய்யு ஞான
லாதல் தீகனையினுலே யாதல் அவரவா சத்திநிடா
தரனுகுணமாக

அத்தவா சுத தத்துவாத்துவா முதலான தெலனாம
திபண்ணி பாசபந்த மரகலா னவைகளைப் புஞ்சுக்கலை
ளினுமடைத்துச் சுத்திசெய்து, இஃதாற்
பல மியானோவெனறால்?

மலமகற்றி ஆணவமுதலியன முனது பாசங்களைச்
சேதிப்பதஞ் செய்து.

ஒழிவிலாச்சி அஞ்ஞான கீங்கலே யிவனைவிட்டு கீங்கா
வம பிரகாசித்த து, ஐவஞான, பிரண்டறத் தரிசனமாணாயி

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககுகு

ற்குஞான முதிப் ன பொருட்கிச் சாவஞ்ஞாதவாதி குணங்
பிதது களைப் பிரகாசிப்பிதது,

உறபவகது மேற நிருமபிவத்து சன்னமெடாதபடி
டைப்பன செய்வன. அஃ தெனபேர வெணில? நதியிற்
ஜாம சமுத்திரத்திலே பொருகதி லத்தன
மையரயத திரும்பாத வாறுபேரல விநதவானமரவு மசாரியு
மா யசுன்னுமாய நிருமலனுமாயச சாவஞ்ஞாதவாதி குணங்
ளே புடைமனுமா யாதி முதத சிறசத்தியிற் பேராநத்ததை
யனுப்பவனுமாய்ச் சிவத்தை உடைகதிருப்பன.

மகுடோத்தரம், லௌரவமறிக

அரனெருமுவ இப்படி பெல்லாருடைய பாசங்கனையும
ாக்கும அரிக்கையினுன், அரனென்னுந் திருநாமத்
தையுடைய சிவன முற்கூறிய நிராதார சா
தார திகை பேதத்தான மூவகைப்பட்ட வானமாககளுக்கு
மனுக்கிரகஞ் செய்வன அததுவர சுத்தி செய்யுமிடத்த,

வழுவினா வ ஆனமாககளைப் பரத்தி யடைவிப்பிக்கைக்
ழிபாறாம காரணமாகக் குற்றமில்லாத மந்திரத்து
வாமுகலிய மாரக்க மறுவிதப்படும அவை
யாவன?

மந்திரங்கள் அத்தருபஞ் சத்தருபமாகிய மந்திர பத வ
பதங்கள் வன்ன ன்ன புலன தத்துவ கலைகளென்று சொல்லி
வகள புலனங்க ய வரத்ததுவாவும்,
டத்துவங்கள் க
லைகள்

கழிவினா த இவ்வனங் கூறிப்பவாறினு னொன்றங் கு
ரை தத் முறை ன்றயாமற் சொன்ன முறையிலே யொன்றி
யொன்றி னென னே பெறற்கு வியாபித்திருக்கும். அஃதா

வியாததி வது மகதிர மககரங்களின் கூட்டமாகிய பகததிலே வியாபித்திருக்கும், அப்பதம வ ன்னத்திலே வியாபித்திருக்கும், அவவண்ணம புவனத்திலே வி யாபித்திருக்கும், அபபுவன தததுவததிலே வியாபித்திருக்கு ம், அததத துவம கலைகளிலே வியாபித்திருக்கும்

கருதுகலை சத் இவ்வாறிருக்குஞ் சத்தியே துணைக்கார ியினகண சத்தி ண மாகையாற கலைகளதனை வியாபித்திரு சிவனகண்ணம கரும் அச்சத்தி சிவனுக்குச் சமவாய மா தலரற் சிவனிடத்திலே வியாபித்திருக்கும். எ-று

கண்ணெனப் தேழாமுருபு

இதற்கு வருண்பதத்தியும் ரௌரவமும்மென வநிக (க்)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

உரிபாதினைக் கூட யென்றும் ஞானதினைக் கூட யென்றும் சாமப வ தினைக் கூடபென்றும் மூன்றுவித மாகையால் இந்த மூன்றுவ கை திக்ஷாதிக்காரிகள் மூவர்க்கு முத்திபேத முண்டோவென னின்? பேதமில்லை யென்பதும் கனமரீ மாரச்சித்தத்தக்குவழியீ தென்பதும் மேற் கூறுகின்றது.

அரனெருமூவர்க்கு மழிவிலாக் கிரியையினுலாதல் சத தி மத்தாலாதலத்தவா சுத்திபண்ணி மயமகந்தி பொழிவிலா ச சிவம பிரகாசிக்க ஞானமுகிப்பித் தற்பவந துடைப்ப ன - பக்கு வானமாகக் கூடைய பாசத்தை ஹரிகையினுலே அரனெனது காமத்தையுடைய சிவ னுசாரிய மூர்த்தியை உகி ஷ்டித்தநின்ற கிரியாதிக்காதிக்காரிக்கும் ஞானதினைக்கயிற் பேத ம சாமபவ தினைக் கூட யாகையால் ஞானதிக்காதி காரியமும் சாம

௧௯௬௮ சிவஞானசித்தியார் கடவுடும்.

சூரேணாவநெயாஸள சரிவாஸம்மநிந்ரபுதி || சுண
 ரஜ்தராஸொஹா வஹிரஜ்தராவிய | வஹிரஜ
 பதீதெஸுநாஹிரமகிரபாகுஜி || னவஜயா சரிவ
 மெஸுநாஹிரமஹிரபாகுஜிவியமதா | மொகெ ஹா
 வுவுவெஸுயா ஹிரபாகுஜி வஹிர || வஹிரஸ
 ஸாரஸிஜஸுயாவஹிரபாகுஜிவியமதா | ஸாமகி
 ஸஸுவிஜெயா ஹிரபாகுஜிவியமதா ||

இதனறியும் ஆனமாவக்குக கனம் மரர்ஜிக்கிறததுகரு
 வழியெனபதாக,—

வழுவினவழிபாற மத்திரங்கள் பதங்கள் வன்னங்கள்
 புவனகைடத்தவங்கள் கலைகள் - தப்பறக கனம்மானதெனது
 மாரககமாறும். அவை யாதோவெனவில்? மத்திரங்களை பு
 தாத்தா - துதாத்த புஸ்வரிசுப் ஓசயகளுடனே தப்பாம
 னுச்சரித்தார் புண்ணியமெனும் தப்பினும் பாவமெனும் வி
 யாகரணத்தை யறிந்த பதங்களைப் பிரித்ததனும் புண்ணியமெ
 னும் அறியாதே பிரித்தார் பாவமெனும் வன்னங்களை
 ரஸவ புதோககப் புபுலதம் வழுவுகை லகதகை ஸ்தாரககளிலே
 யுச்சரித்தார் புண்ணியமெனும் அல்லது பாவமெனும் பு
 வ நாயகரைப் புண்ணிய பூஜாதிகளினாலே புண்ணிய மெ
 னும் தத்திரவியபகார நிகதாதிகளினாலே பாவமெனும் ரூ
 னேத்திரிய கன்மேத்திரிய யாதககரணங்களினாலே பராக்குப
 புண்ணிய வுபகாரத்தினாலும் விசிஷ்டத்திரவிய போககியத
 தினாலும் புண்ணியமெனும் பிரிக்கும் 'பண்ணின்' அபகாரத
 தினாலும் நிஷித்த திரவிய போக்கியத்தினாலும் பாவமெனும்

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

டஞ்சகலாபி மாணிகளான பஞ்ச சத்திகளுக்கருப டணனின் 'க்ரூசா' ஸூசைகளினாலே புண்ணிய பரபமென தம்,—

கழிவிலா துறைத்தமுறை யொன்றி லொன்று வியாததி கருதகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன்களும் - ஒன்றைப்பொன்று நீங்காத முறைமையாய்ச் சொல்லுகைபால் மகதிரககா வியாபியமும் பதங்கள் வியாபியமும் வன்னங்கள் வியாபகமும், வன்னங்கள் வியாபியமும் புலன்கள் வியாபகமும், புலன்கள் வியாபியமும் தத்துவங்கள் வியாபகமும், தத்துவங்கள் வியாபியமும் கலைகள் வியாபகமும், கலைகள் வியாபியமும் சத்திகள் வியாபகமும், சத்திகள் வியாபியமுஞ் சிவன் வியாபகமு மரம்.—

இவ்வாறு சிவன்சர்வ வியாபி யாகையா லாதத்துவாகக னினாலே யேறப்பட்ட சன்மங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கிறவனும் புசியாதபடிக்கு திணைவினாலே யொழிக்கிறவனுஞ் சிவனையா மென நினைபொருள்.

¶ ஆர்த்தம் - சம்பாதிக்கப் பட்டது, x வியவஸ்திதி-கட்டுப்படுத * வைகல்யம்-குறைவு ஸ்கிதம்-கடினது + கலுஷிதம்-கலங்கினது + உகாததம் - உரத்தச சொல்லல் - அது தாததம்-மெளனச் சொல்லல் + ஸ்வார்த்தம் - உச்சரிப்புப்பேதம் ○ பிரசயம் - கூட்டல், ● ரஸ்வம் - குறிப்பு + திரகம-கெடுதல் 1 புதுதம்-அளபெடை.

ஞானப்பிரகாசருரை வுருமாறு.

மேற்கூறியவதி திணைவினாலேதான் சாம்பலி திணை யோடு சாததி யென்று சாற்றும் ஞானவதி திணைவினாலேதான்

னசுடத்தவ சுத்திபண்ணி முத்திவியத்தி பண்ணும் பொருடறி அறியுஞ் சடத்துவாககள சித்மேற செலவூம கிரமத்திலே யொன்றி னொன்று வியாததியை யுடையதாகி வியாப்பிய வியாபக களாயப போயத் தவகளை வியாபிக்குஞ் சிவசுத்தியொடு கூடச் சாவவியாபக சிவனுக்கு வியாபியவகளா யிருக்குமென்று விளம்புகின்றா

மலபகற்றி எண்பதனூல் முத்தி செய் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசுத்தியாற பாசமுத்தி சொல்லப்பட்டது,—

சிவம்பிரகாசிகும்கூன முதிபித்தெண்பதனூல், வியத்தி செய்தீக்ஷாலக்ஷண சிவசுத்தியாற சிவசாக்காத காரோதநிரேக காரண தீக்ஷித சிவத்தவ லக்ஷண சுதசத்தியினது வியாத்திரூப சர்வபதாராதத காபப சிவசாக்காதகார சமுத்திரேக ரூப விபத்தி சொல்லப்பட்டது,—

உற்பவகதுடைப்ப னெண்பதனூல், மீளத்திரும்புகவிலில்லை யெண்பது விளம்பப்பட்டது

சிவனுக்குச் சிவசுத்தி வியாபய மெனறது சிவசமவேதையாற்செலுத்தபபட் டிருத்தலா லுபசாரம.

மறறவை வெளிப்பொருள

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

— 0 —

அரண் குருமூர்த்தியை யதிட்டித் தகின்று, மந்திரமுதலறு வகைப்படு மத்துவாகக ளொன்றி னொன்றடக்க இயதிககணி ன்றகளை திரோதான சுத்தியினும் அது சிவத்தினு மிடங்குமாறு ண்ரீர்த்த ஆய்வாறடக்கி நிர்ப்பிச்செனத் தனித்தனி யிருவகைப படுமென் மேற்கூறிப்பேர்த்த சூசனவதி கிரியாவதிபெனனு மி

2) —ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

ரண்டன ஞானஞ்சீகையானே உத்தமத்திலுத்தமாமுதலிய வம
மூவாகும் அறுவகை யத்துவாகளையுஞ் சோதிசுருமுகதநாற
பிறவிகதேதுவாகிய மலந்தைக கெடுததச சிவமபிரகாசிததற
தேதுவாகிய ஞானத்தைக கொடுக்குமென்பதாய்.

கிரியை ஆகுபெயா

ஒளத்திரி யிரண்டுதிறன மிலகுஞ்ஞானங்கிரியையென முத
ற்கனெடுத தசகொண்டு முடிவினகண அழிவினாககிரியை யிறு
னாகல் சத்திமதநாலாதலென முடித்தனையின், இடைக்கட கூ
தப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும பொதுவாமாறு கா
ண்க.

சோமசம்புபத்தி வருணபத்தி முதலியவற்றினும் இய
வாதே கூறப்பட்டன

இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூ
றப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

பாமேஸ்வரன கிரிபாவதியாலாதல் ஞானவதியால்லாதல்
அத்துவாகளைச் சோதித்த ஞானமாக்கள் மலங்களைப் போக
குதிற முறைமை மே லாளுச்செய்கிறார்:

அழிவினாககிரியையிலாதல் சத்திமத்தாலாதல்—அகாதியே
நித்தியமாயுள்ள கிரிபாவதியாலாதல் ஞானவதியால் லாதல்,—
அத்துவாக்ந்திபண்ணி - அத்துவாக்களிலே பெல்லாதற் றான
னவர்களுக்கு ஏதுவான கண்மங்களை யெல்லாம் சுத்திகரித்து,—
மலமகற்றி - மலமாயாதி கண்மங்களைப் போக்கி,—அழிவினாச்
சிவமபிரகாசிகு ஞானமுதிர்வித் தீர்ப்பவத் தடைப்ப னரனோ

ருமுவாசகும் - உயிர்களுயிராய் அநாதியே இவனைவிடநீ நீள
காமல் நிறந்திடு சிவப்பிரகாசத்தை யுண்டாக்குகிற பரஞ்ஞானத்
தையுந் தோற்றவித்தது ஜ்ஞானத்தையு மறுப்பன பரமேஸ்வர
ன மூன்றுவகைப்பட்ட ஆன்மாத்களுக்கும், - வழுவினாவழிபா
ரம - மலத்தைப் போக்குகைக்கு ஏதுவாயிருக்கிற குற்றமற்ற
அத்தவாக்களை ஆறுவகைப்பட்டிருக்கும் அவையாவன? - மகதி
ரங்குளபதங்கள் வண்ணங்கள்புணைங்கள் தத்துவங்கள் கலை
கள் - மகதிரங்கள் பதங்கள் அக்கரங்கள் புணைவகள் தத்துவங
கள் கலைகள் என்கிற விகத ஆற்றினுண்மையும், - கழிவினாதுரை
ததமுறை - வழுவுறவேதாக்கமங்கள் சொன்ன முறைமை, -
ஒன்றிலொன்று வியாததி - இந்த ஆறு அத்தவாவும் தன்னில்
ஒன்றிலே யொன்றாக வியாபித் திருக்கும், இவையே திடமாக
நிறகுமென்று விசாரிக்கில், - கருதுகலை சத்தியின்கண் - மற்ற
ளான அஞ்சத்தவாக்களுக்கு நிற்கைக்கிடம் இதுவென்று கரு
தப்பட்ட கலைகள், இந்தக் கலைகள் நிற்கைக்கிடமாயிருக்கும் சத்
தி, இக்கச்சத்திக் கிடமேதென்னில், - சத்திசிவனதண்ணும் - இ
வை யிதற்கெல்லாம் மேலானசத்தி பரமேஸ்வரவிடமாக நிற
கும்

இதனால் சொல்லியது ஆன்மாக்களுக்குப் பரமேஸ்வரன
அத்தவாக்களைச் சோதித்து மலத்தையும் போக்கி அநாதியே
யுயிராகுயிராய் நிற்கிற தன்னைத் தரிசிப்பிக்கிற ஞானத்தையுந்
தோற்றவித்தது இவர்கள் சன்னத்தையு மறுப்பென்னும்,
அத்தவாக்கள் ஆறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றும், இவையொன
றிலேயொன்று வியாததியாய் இருக்குமென்றும், இதே அத்தவா
க்களை சத்தியிடமாக நிறகுமென்றும், இந்தச்சத்தி சிவவிடமா
கநிறகுமென்ன முறைமையுமுறிவித்தது.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கசுஎஃ.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அரண்-முதல்வன், குருமூர்த்தியதிட்டி துநின்று, —மந்திர
வகள பதங்கள் வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைக
ளாறும வழுவினாவழி-மந்திரம் பதம் வன்னம் புவனம் தத்துவ
ம் கலைகளென நறுவகைப்படும வழுவினா அதத்துவங்கள், —
கழிவினா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாததி- நிகருந
லினறிச்சொல்லிய முறைபே யொன்றினொன்றடங்க, —சருதுக
லைச் சத்தியின்கண் - இறுதிககணின்ற கருதுகின்றகலைத் திரோ
தான் சத்தியினும், — சத்திசிவன்கண்ணும் - அததிரோதானச
த்திசிவத்தினு மடங்குமாறு உணர்ந்து அவ்வாறடக்கி, — அழிவி
லாக கிரிபையினுலாதல சத்திமத்தகாலாதல் - நிறைசம சரீச
மெனத் தவித்தனியிருவகைப்படுமென மேறகூறிப்போகத் ஞா
னவதி கிரிபாவதிபென்னு மிரண்டனு ளொருதிகையானே, —
ஒருமூவரக்கு மத்துவா எத்திபண்ணி மலமகறி- உகதமத்திலு
தகமாமுதலிய வமமூவாசுரு மறுவகை யத்துவாக்களையுரு
சோகிக்கு முசத்தாற பிறவிககேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத
து, — ஒழிவினாச சிவம் பிரகாசித்தற்கு ஞானமுதிப்பித்தது - எ
வவிடத்தம் வியாபகமாய் விளங்குகின்ற சிவம் பிரகாசித்த
கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கெடுதது, — உறபவம் தொடைபப
ன் - பிறவிவையெழிப்பன்

இதஞனே ஆசாரிடன திகைசெய்யுமாறு தொகுத்தக சுற
ப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

இவ்வுண்ம் வியாப்திவிந்து முறைமை தொகுத்தக் கூறி
யத்திகையின மந்திர முதலிய வைத்தினையும் பஞ்ச கலை

களில் விடாபித்த நிற்கு மதனைப் பிறித தடைவே
முன்று விருத்தத்தா லுணாததுகின்றா.

மந்திரங்களை முதலேநதுங் கலையைநதினவியாத்
தி மருவுமந் திரயிரண்டு பதங்களுலே, துந்தநிலை யெ
ழுத்தொன்று புவனநூறறெட் டலானிதத துவமொன
று நிவிராதியயனறெயவம, வந்திடுமந் திரயிரண்டு
பதங்களைமுவேழ வனனங்க ணுலாறு புரமைம்பத்தா
று, தந்தியிந்தத துவங்குளிரு பததுமுன்று தரும்பிர
திட்டா கலைமா லதிதெய்வநதானம். (எ)

(இ-ள) மந்திர மந்திராததவா முதலிய வைததம் நிவி
ங்குண முத ராததிமுதலிய கலைகளிலே விடாபித்த நிற்கு
லைந்தவ க ம். அஃதாவது,

லை யைநதின வி
யாததி

மருவு மந்திர சததியோசாதம் இதயம் ஆக மந்திரயிர
யிரண்டு ண்டு

பதங்க ளுலே பதாததவாவிற் பதங்களும நமோ நம
வென்னும பதமுதலாக மஹாதேவ என்னும
பதமீராக விருபததெட்டு

அந்த நிலையெ அந்தமுறையே அசகரம் கூகாரமொன
ழுத்தொன்று று.

பு வ ன னூ ற புவனங்கள் ஈடி. அவையாயன —
ரெட்டு

பிரமாண்டத்துட காலாககினியாதி புருத்திரபுவன
மீராகப் புவனம் கூ

கபாலீசாதி திரிதேசாதிபதி யீராகக கீழத்திக்கி

. ற புவனம்

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககௌடு

அகனி யுருத்திரராதியாக ஸ்யாநதரீரூக அ
கனிதிககிற் புவனம் ௧௦

யாமிய யுருத்திரராதியாக அதனம் ரீரூக யமதிக
கிற் புவனம் ௧௦

நிருதியாதி நௌஷ்ட்ரிகனீரூக நிருதிதிககிற் புவ
னம் ௧௦

பௌஸ்தி சுதாநதருத்திர ரீரூக வருணதிககிற் புவ
னம் ௧௦

சீகிரஸ்தியாக மேகவாகன னீரூக வாயுதிககிற்
புவனம் ௧௦

நீதீசராதியாகப் பிரகாச ருத்திரரீரூக குபேர
திககிற் புவனம் ௧௦

விததியாதிப ராதியாக பலிப்பிரிய ரீரூக வீசான
திககிற் புவனம் ௧௦

அஸ்டகடாகததகருக கீழாக மாயஸ்தி யநதி
வசகிர நௌஷ்ட்ரிகனீரூகப் புவனம் ௧௦

அஸ்டகடாக வேடமிகருமேஷ் சமபுருத்திரா
தியாகத் திரிஸோசன ரீரூகப் புவனம் ௧௦

இவர்களுகரு மேலாக வீரபத்திரர் பத்திரகாளி
புவனம் ௨

ஆக புவனம் ... ௧௦௮

அவனிதததுவ பிருதிவிதததுவம் - ௧

மொன்று இப்படி வியாபித்திருக்கும்

நிவாததியயன நிவாததி கலேசு அதிபதி பிரம்மா என
தெய்வம் வறிக

நிவிர்த்தியென்னுஞ் சொற்பொருள் தண்ணிடத் தடைநத
பகருவார்களுகருச சங்கற்பங்களை விடுவித்துத் திருப்புவிகை
யா நிவிர்த்தியெனக் காரணத்தாறபெயராயிற்று

மேன்பிரதிட்டா கலையில் வியாபிகரு முறைபாவன?
வநகிடுநதிர வாமதேவம சிரச ஆகமநதிர மிரண்டு
மிரண்டு
பதங்கள் மூ மகேசுர நென்னும பதமுதலாக அருண்
வேழு அருண் ணைபதமீராகப் பதங்களிருபத
தொன்று
வண்ணக ண ளகாரமுதல் டகாரமீராக வெழுத்துகளி
லாறு ருபததுநாலு
ராணி ளகாரம் டகாரம் தம்பெயா கிளததலால் மொ
ழிக்கு முதலாகக் கூறியதெனவழிக
புர மைம்பத புவனங்க ளைமபத்தாறு, அவையாவன?
தாறு
அபபுதததுவசதில் அமரேசாதி லகுளீசுர ரீரு
கபபுவனம் அ
தேயுவில் அரிசசுநதிராதி வைரவ மீராகப்
புவனம் அ
வாயுவில் இபகூதாதிப ராதியாக ரீமேசுர ரீராகப்
புவனம் அ
ஆனேசததில் வத்திராபராதி தானவுருததிர ரீரு
கப புவனம் அ
தனமாததிரையில் சகலண்டம் துவிரண்டம்
மாகோடம் மண்டலேசுரம் ஆசுபபுவனம் ச
கனமேநதிரியததில் காலசோமம் என்னும்
புவனம் க
ஞானேநதிரியததில் சகலகனன
மென்னும் புவனம் க
மனததில் துலேசுர மென்னும் புவனம் க
ஆங்கரரததில் தலேசுர மென்னும் புவனம் க
ஆசுப புவனம் ... அ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கங் எ எ

புத்தியில் அபசாசமாதியாகப் பிரம மீரூகத தே

வயோனிக ளாகிய புவனம் அ

பிரதிருதி குணத்தில் அகிருதை முகல் சேகல் -

புவன மீரூகப புவனம் அ

ஆ புவனம் ரு

தநதிந் ததது அபபு தததுவமுதற் பிரகிருதி யீரூகத்
வங்க ளிருப்பத தததுவங்கள உங் தநதிந்மென்பதனை பிரகி
து முன்று ருதி மாதாவாகையால் தநதிந்மென்பப் பொ
ருள வருவிகக

தரும் பிரதிட இவைக ளெல்லாததையும் பிரதிட்டாக
டாகலை லை தனனிடத்திலே யடக்கிக்கொண்டு பின்
புனடாகரும்.

மாலதிதெபவ இச்சிறப்பினை யுடைய பிரதிட்டா கலை
நதானும் கரு மாயன காரணேசுர ஞாதலால் எ-று.

பிரதிட்டை மென்னுஞ் சொற்பொருள தனனையடைந்த
வாணமாதகடகு முனசொன்ன சங்கற்ப விகற்பங்களை விசே
டித்து நிலைநிறுத்தலாற பிரதிட்டை மென்ப பெயர் காரணத்
தாலாயிற்று. (எ)

சிவாக்ரயோகியஞ்ஞா வருமாறு.

—0—

மேல் பஞ்ச கலையிலும் மந்திர பத வனன புவன தததுவங்
கணிதகு முறைமை கூறுகின்றது.

மந்திரங்கள் முகலைத்து கலைபாதின வியாததி-மந்திர
பத வாண புவன தததுவங்க ளெத்தும நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச
கலைகளினுலே வியாபிக்கப்படும்.

மேல் வெளிப்பதம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஆறத்தவாக்களுககுள மந்திரமுத லைத்து கலைபநநின வியாததியையுடைய தாதலிநூல், வியாபகமாயிருக்குவ கலை களுககு வியாபபிப மென்றுஞ் சூசிப்பித்துச சடத்து வாவில் மந்திரத்தட பஞ்சப பிரமங்களுககுச சங்காரக கிரமம் சத்தி யோஜாதாதி யீசானந்தம்.

நேத்திரம் விட்டுச சடங்கங்களுககுச சங்காரககிரமம் இருதாயாதி அததிராந்தம்

பதங்களுககு ஓமாததியோமாந்தம்.

வனனங்களுக குக்ஷாகாராதி அகாராந்தம்.

புவனங்களுககு காலாககினிபாதி யநாசிருகாந்தம்

தக்தவங்களுககுப பிருதிவியாதி சிவத்ததவாந்தம்

கலைகளுககு நிவிரத்தியாதி சாந்திபதீதையந்தமென்று சி நதித்தககொண்டு, சங்காரக கிரமத்தில் மந்திரமுதலைத்து க லையைநதினிறகு முறைமை மூன்று திருவிருத்தத்தால் வருத்த நைக்கினரா.

இது முதல்-க-வது, செய்யுள்வரை வெளிப்படை

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இதனை க-வது செய்யுளுரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லி வந்த அத்துவாக்களாழில் மந்திரமுதலான ஐத்ததவாவும் கலை யத்தவாவிலே வியாததியாயிருக்கிற மு றைமை மே லருளிச செய்குரா.

அ—குத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். கருள்க

மக்திரங்கள் முதலாக கலையைநதில் வியாததி - மக்திரங்கள் முதலாக வெண்ணப்பட்ட ஐந்தத்தவாவும் கலைகளைத் திலும் வியாததமாயிருக்கும் அதெனங்னே பென்னி?—மருவு மக்திரமிரண்டு பதங்களுலே முதநிலை பெமுகதொன்று புவன ஞாறதெட டவ்னிதத்தவமொன்று நிவிரத்தியமனறெயவம் - நிவிரத்தி கலையிலே பொருந்தப்பட்ட மக்திரமிரண்டும் பதங்க ளிருபத்தெடநிம் அதிலே நிலைபெற்று நிறகும் அக்கரமொன றும் புவனம் ஞாறதெடநிம் பிருதவி தத்தவமொன்றும் இதற் குத் தெயவம் பிரமமாவும்மாகும் —வக்திநிம்மக்திரமிரண்டு பதங் கள் மூவேழ வண்ணங்க ளுலாறு புர ணம்பததாறு தகடுநி க தத்தவங்க ளிருபத்தமூன்று தரும்பிரதிட்டாகலை மாலத்தெ ய்வதாஹம் - பிரதிட்டாகலையிலே விரண்டு மக்திரமும் இருப த்தொரு பதமும் இருபத்தநாஹ அக்கரமும் ஐம்பததாறு புவ னமும் இத்தகுள்ள இருபத்தமூன்று தத்தவமும் மாகப் பொ ருந்தம். இதற்குத் தெய்வம் விஷ்ணுவும்.

இதஹ சொல்லியது, மக்திரங்கள் முதலான ஐந்தத்த வாவும் கலைகளைத்திலும் வியாததமாயிருக்குமென்றும் நிவிர் ததிலையிலே இரண்டு மக்திரமும் இருபத்தெடநிப் பதமும் ஒ ரக்கரமும் ஞாறதெடநிப் புவனமும் பிருதவி தத்தவமொன றும் தெய்வம் பிரமமாவும்மாகப் பொருத்தி நிற்குமென்றும், பிர திட்டாகலையிலே இரண்டு மக்திரமும் இருபத்தொரு பதமும் இருபத்த நாஹ அக்கரமும் ஐம்பததாறு புவனமும் இருபத் தமூன்று தத்தவமும் தெய்வம் விஷ்ணுவும் ஆகப் பொருத்தி நிற்குமென்னு முறைமையு மறிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

மந்திரங்குணமுக்கூறுதரு கல்வையத்தில் வியாததிமருவு ம-
அருக க மிச்சிரஞ் சுத்தமென மூவகை யத்துவாககளு மந்திர
குகள முகலாத வைககப்பட்டு ஒன்றினொன்று வியாததியாய மு
னையானே பஞ்சகலைகளு ளடங்கு மா நெருங்கு மெனின்—
ந்வாததி - அவற்று ணிவாசத்திலையினகண்,—அவனி தத்தவ
மொன்று - ஸ்ருதிவித்தத்துவ மொன்றும்,—புவன நூறதெட்டு-
நூறதெட்டுப புவனககளு—அந்நிலை யெழுத்தொன்று-இது
சியாகிய வெழுத்தொன்றும்,—பதங்களுலேழ-பதங்க ளிருபத
தெட்டும்,—மந்திரமிரண்டும் - மந்திரங்க ளிரண்டுமாக விவை
கரி ளொன்றினொன்றாக வடங்குவன;—அயனநெய்வம் - அந்
நருபிரம னதிகையவமாம் — தருமபிரதிட்டாகலை-தரப்பட
டபிரதிட்டா கலைககண்,—அந்நிலை தத்துவங்கா இருபத்தழு
ன்று-தரப்பட்ட தத்துவங்க ளிருபத்தழுன்றும்,—புர மைமப
ததாறு-புவன மைம்பத்தாறும்,—வனனங்குலாறு-வனன
வகளிநுபத்தினாலும்,—பதங்கனமுவேழ-பதங்க ளிருபத தொ
ன்றும்,—வந்திமந்திரமிரண்டு-வாராநின்ற மந்திரமிரண்டுமாக
விவைக ளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—மா ஸ்திதெய்வந
தாலும் - அதற்குமால் அதிதெய்வமாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேல் வித்தை சாந்திகலைகளை யுணர்த்துகின்றார்

விததையினமந் திரமிரண்டு பதநிலைந்து விரவுமெ
ழுத தேழுபுர மிருபத்தேழு, தத்துவமு மோரேழு தவ
குமகிதெய்வந தாவினருத திரனாகுஞ் சாந்திகுண்ணி

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். கககக

ல், வைத்தனமந திரமிரண்டு பதங்களபதினென்று வ
 னனமொரு மூனறுபுரம பதினெட்டாகு, முத்தமமா
 ந தததுவமு மொருமூன்றாகு முணரிலகி தேவதைபு
 முயர்ச்சொமே. (அ)

(இ-ள) விததை வித்தியாகஸையில் அகோரஞ் சிங்கயாக
 யின மநதி மநதிர மிரண்டு.

ரமிரண்டு
 பதநாஸைத பதங்க ளிருபத. அவையாவன? வியாபி
 னவியாபினனனும் பதமுகலாகத தியான
 காராயாவெனனும் பதமீறாக வென்றதிக

விரவுமெழுத குகார முதல் வகாரமீறாக வக்கரங்க
 தேழு ளேழு
 புயிருபததே புவனங்க ளிருபத்தேழு. அவையாவன
 புருட தத்துவங்களில்

வாமாதி ஏகவீராதபுவனம் கூ

இராகத்தில் பிரசண்டாதி யாகக் சிவாரதமான
 புவனம் ௫

நியதிமுகலிய தததுவங்களிற குரோதராதிபா
 க சிகேத ருத்திராரதமாக வொவ்வொன்றி லி

ருவராக வெணம ரிருபபாக்கள் ௮

மாயையில் மகாதததிமுக லங்குட்ட ருத்திராக

தமாகப புவனம் ௮

ஆகப புவனம் ௨௪

த த த வ மு புருடதத்துவமுகல் மாயையீறாகத தத்
 றோரேழு தவங்கள் ௪

தவகு மதிதெ இரதக்கலையை யதிட்டித்துக் கொண்டெ
 யவந தாவிஹு முத்தருளி யிருக்குங் கேடில்லாதிருக்கிற வரு
 ததிரனாகும் ததிர மூரததியாகும்.

வித்தியா கலையென்பதன்பொருள் அதனை யடைந்திருக்கிற
வானமாகக் காண்பவ பிரகாசிப்பிக்கையால் வித்தைமென்ப
பெற்றபெயர் மேறசாந்தி கலை

சாந்திதனில் சாந்திகலைக்கு மந்திரம் தம்புருடம் கவ
வைத்தன மந்தி சம ஆக உ.

ரமீரண்டு

பதங்கள் பதி நித்தியயோகினேயென்னும் பதமுதல் வி
ஞென்று யோமவியாபினேயென்னும் பதமீறாகப் பத
மபதிஞென்று

வன்னமொரு ம-ப-க-எனவெழுத்த-ந

முன்று

புரம் பதினெ ஈதவித்தியா தத்துவத்தில் வாமைமுதல்
ட்டாகும் மஞென்மனி புவனமீறகபுவனம் க

நசுவரத்தத்துவத்தில் அநந்தேசுவரராஜியாகச் சி

கண்டியீறகபுவனம்

அ

சாதாக்கியத்தத்துவத்தில் சாதாக்கியபுவனம்

க

ஆகப் புவனம்

கஅ

உத்தமமாகக் உத்தமமாகிய ஈத்தமாயையிறேற

த்தவமு மொரு றிய ஈத்தவித்தை யீசுரஞ்சாதாக்கியம்

முன்றாகும் ஆகத் தத்துவம்

ந

உணரி லதிதே இக்கலைக்குத் தேவனையைவிசாரிக்கி லீசு
வனையு முயர்ச வரமாதத்திட்டாதா-எ-று.

ஞமே

சாத்திகலைக்குப்பொருள் இந்தக்கலையை யடைந்திருக்கிற
வானமாகக் கிராகத்துஷேடமில்லாதபடியாலும் சங்கற்பித்
த தனவழிச் செல்லாமற் பரமமாண சாத்திவருகையால்பெற்ற
காரணப்பெயர்

(அ)

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். கக அக

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

விதையில் இதவுமத.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

வெளிப்படை.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

கூ-உரையிற் காண்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

மேல் விததைகருஞ் சாந்திகும் அததுவாக்கள் நின்ற முறைமை யருளிச்செய்குரார்

விததையினமநதிரமிரண்டு பதநாலைநது விரவுமெழுத்தே மு புரமிருபத்தேழு தத்துவமுமோரோழு தங்குமதிதெய்வந தா வினுத்திரனாகும - வித்திபாக்கையிலே பொருந்தப்பட்ட இரண்டு மநதிரமும் இருபத பதமும் ஏழு அகரமும் இருபத்தேழு புலனமும் ஏழு தத்துவமும் இத்தற்குநிற்கு மதிதெய்வம் வீட்டு நீ வகாத உருததிரனுமாகும்.—சாந்திதனனில் வைத்தனமநதிர மிரண்டு பதங்களபதினென்று வன்னமொரு மூன்று புரம்பதி னெட்டாரு முததமமார் தத்துவமு மொருமூன்றாகு முணரில் திதெய்வ முயர்சனாமே - சாந்திகலைகரு மந்திரமிரண்டும் பதி னெருபதமும் மூன்று அகரமும் பதினெட்டுப் புலனமும் நன

கக அச சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

மைப பதியினையுடைய தத்துவமூன்றும் விசாரித்துப்பார்க்கில்
அதிதெய்வம் மேலான மஹேஸ்வரனு மாகும்

இஃனா சொல்லியது வித்தியாகையிலே யிரண்டு மந்திர
மும் இருபது பதமும் ஏழு அக்கரமும் இருபத்தேழு புவனமும்
ஏழு தத்துவமும் அதிதெய்வம் உருத்திரனும் ஆகப் பொருந்தி
நிற்குமென்றும், சாந்திகையிலே இரண்டு மாதிரமும் பதினொரு
பதமும் மூன்றக்கரமும் பதினெட்டிப புவனமும் மூன்று தத்து
வமும் அதிதெய்வ மஹேஸ்வரனு மாமென்னு முறைமையு மறி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிக்ருரை வருமாறு.

—0—

விதையின் - வித்தியாகையின்கண்,— தத்துவமோரே
மு - தத்துவமேழும்,— புரயிருபத்தேழு-புவனம இருபத்தேழு
ம,—விரவுமெழுத்தேழு-விரவுகின்றவனமேழும்,—பதநாகை
நது - பதங்களிருபதும்,— மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டு
மாக விவைகளொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—தாவிலுருத்தி
ர னதிதெய்வமாகும் - அதற்குமுடிவில்தாத உருத்திர னதிதெ
ய்வமாக,—சாந்திதன்னில் - சாந்திகைக்கண்,— உத்தமமாகத்
தத்துவ முமொருமூன்றாகும் - உத்தமமாகிய தத்துவமூன்றும்,—
புரமபதினெட்டாகும் - புவனமபதினெட்டும்,—வனனமொரு
மூன்றும் - வனனங்களமூன்றும்,—பதங்களைபதினொன்று - பத
ங்களைபதினொன்றும்,—மந்திரமிரண்டு - மந்திரங்களிரண்டு மா
க விவைகளி னொன்றினொன்றாக வடங்குவன,—உணரிலுயரீச
னதி தேவதைபுமாகும் - உணருமிடத் ததற்கு மயேசுர னதி
தெய்வமாக.

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ககஅடு

மறைஞானதேசிகா உரை

மேற் சாந்தியாதீதகலை னடைவு முடிசூறிப்போர்த

வறறையு முடிசூதுககாடடுகின்றது

சாந்தியா தீதகலை தன்னினமநதிரங்க டாமுலு பதமொனறக கரங்கபதினறு, வாயநதபுர மூவைந து தத்துவங்களிரண்டு மருவுமதி தேவதையு மன்னுச தாசிவமா, மேயநதமுறை மநதிரங்கபதினெனறுப தங்க ளெண்பததொன நககரங்க ளோமபததொனறகு, மாயநதபுர யிருநுறறே டிருபத்துநாலா மயிதருதந துவமுபபத தாறுகலையெநதே. (க)

(இ-அ) சாந்தியா சாந்தியா தீதகலையில் வியாபித்திருக்க
தீத கலை மநதிரங்க ஈசானம அத்திரம மூல
னனின் மந மநதிரம ஆந

திரங்க டாமு

னறு

பதமொனறு ஒம் எனனம் பதம்-க

அக கரங்க ளகாரமுதல் ஸு வரை கக

பதினறு

வாயநதபுர மூ சததி தத்துவததிலிருக்கும் நிவாததி பி
வைநது ரதிடடை விததை சாந்தி சாந்தியாதீதமெ
னக கூறியபுலனம் (டு)

இச்சததி தத்துவம் நிரவயவ மாதலாற் புலனமிருக்குமென
றது கூடாதெனின்? ஈசா தத்துவத்திக்கு மேல் சாதாகிய
தத்துவம், சாந்தி புலனபரியந்த மிருக்குமென றுகமமோதகை
யால் சாந்தியாதீதகலை யிருக்குமென வறிக.

கூக அக சிவஞானசித்தியார் சுபகூம்.

கீழுள்ள குணத்ததுவ முதலாயின வற்றுக்கு மிவவாறுண
ரகதகொளக.

சிவதத்துவத்திற் புவனம இநதிகை தீபிகை ரோசிகை
மோசிகை ஊரத்தவகாயினி வியாபினி வ்யோமரூபினி
அனகதை அநாதை அநாசிருதை ஆட ௧0

ஆட புவனம-௧௫

தத்துவங்கள் சத்தித்தத்துவம் சிவத்தத்துவம் ஆட ௨
ரண்டு

மருவு மதிதே இநதக்கலைக் கதிட்டாதா சதாசிவநேவ
வகைபு மனனு ச நாயனா
தாசிவமாம

இவகன மோதியவற்றை முடித துணாத்தகினரார்
ஏய்கத முறை இப்படிப் பஞ்ச கலை வியாபித்த நின்ற
முறை.

மந்திரங்கள் ப ஈசான் முதலிய பதினொருமந்திரம்
கிஞ்ஞாநு பதக் மந்திரங்கள் பலவுண்டாயினு மவற்றுட
க ளெண்பத்தொ டலைமயாதலா விதனையே யோதினா சி
ன நககரங்களும் றிகாமங்களில் மந்திரம் நேத்திரங்கூடிப்
பத்தொன ருரு பணவிரண் டெனறுஞ் சொல்லும். கணனி
மாயநதபுர மிரு ஸலாதவனபோ லெனவறிக
நூற்றோ டிருபத்
தநாலா மறிகரு
தத்துவ முப்பத
தாறு கலைபக
தே

ஓம் நமோ நமவெனனும் பதமுதலான வெண்பத்தொரு
பகத்துக்கு அகார முதலாக வெழுத்த முன்னுற் ருறாக வாக
மங்களிற் கூறும். பஞ்சமுகங்களிற ரேற்றிய பதமந்திரங்க

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

பொருள பதத ததிகங்களிற பிரசித்தம

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அத தவாக்கள ஓனறிஞென்று வியாத்தியாய முறை யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்குபனமெனின ? அசுத தம மிச்சிராஞ சுததமென்னும மூவகை யத்தவாக்களு ம ஐயகை பபட்டுப பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வை ததெண்ணி யிவவாறு கணடுகொளக வென்பதாம்.

மந்திரமுசலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாததி கூறியது பர மபரையின் வியாபிபமாதல் பற்றியாதலான, மேல் ஓனறிஞெ ன்று வியாததென்பதே ஓடு முரணுமெறித

சாந்தியாதிகலை நீட்டுமவழி நீட்டல்

இவைமுன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெபதற்கண் அத்த வாக்க ளொனறிஞென்று வியாததியாத லறிந்தடங்குமாறு வ குத்தக கூறப்பட்டது.

அறமேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித் துவின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசுததிகளை யொழித்த அ ததவசுததியே மிகுத்தக கூறியது எனையென்பாரை கோக க் டெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சாந்தியாதிக கலைக்கு அத தவாக்கள நின்றமுறைமை யும இத்த அத தவாக்களுக்கூத தொசையு மருளிச செய்குரா.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

பொருள பதத ததிகங்களிற பிரசித்தம

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அத்தவாகுகள ஓனறிஞென்று வியாத்தியாய முறை யானே பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு யாங்குபனமெனின ? அசுத தம மிச்சிராஞ சுததமென்னும மூவகை யத்தவாகுகளு ம ஐயகை பபட்டுப பஞ்சகலைகளு ளடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வை ததெண்ணி யிவவாறு கணடுகொளக வென்பதாம்.

மந்திரமுசலியவதறிற்குங் கலையில் வியாததி கூறியது பர மபரையின் வியாபிபமாதல் பற்றியாதலான, மேல் ஓனறிஞெ ன்று வியாததென்பதே ஓடு முரணுமெதிக

சாந்தியாதிகலை நீட்டுமவழி நீட்டல்

இவைமுன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெபதற்கண் அத்த வாகக ளொனறிஞென்று வியாததியாத லறிந்தடங்குமாறு வ குத்தக கூறப்பட்டது.

அதமேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை யதிட்டித் துவின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனைமலசுததிகளை யொழித்த அ த்தவசுததியே மிகுத்தக கூறியது எனையென்பாரை கோக க் டெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சாந்தியாதிக கலைக்கு அத்தவாகுகள நின்றமுறைமை யும இத்த அத்தவாகுகளுக்குத் தொசையு மருளிச செய்குறா.

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். கக அக

சாந்தியாதீதகலை தன்னிஸ்மந்திரங்கள் தானமுன்று பத
மொன தககரங்கள் பதினாறு வாயந்தபுர மூவைநது தத்தவங்
கனிர்ஸி மருவமுதிதேவதைபு மன்னுதா சிவராம - சாந்தி
யாதீத கலைக்கு முன்று மந்திரமும் ஒருபதமும் பதினாறு அக்கர
ங்களும் வாயந்தபுவனங்கள் பதினைந்தம் இரண்டு தத்தவமும்
இதற்குப் பொருந்தம் அதிதெயவம் கலைபெற்ற சதாசிவமா
கும் (மந்திரங்கள் முதலைத் தங் கலையைநதிந் வியாததி என
றபகிததுக்கு வியாககியானம் இவ்வளவும் வந்த முடிந்த)
மேலித அத்துவாககளுக்குத் தொகை யருளிச் செய்கிறா —
ஏயந்தமுறை - இ-படி முன் சொன்ன வடையே,—மந்திரங்
கள்பதினாறு பதங்களொண்பதொன தககரங் கலைமபத
தொன்றாகு வாயந்தபுரமிருநாற்றோ டிருபதநாலா மறிந்ரு
திவமுப்பததாறு கலையைநதே - ஆக மந்திரங்கள் பதினாறு
மும் பத மெண்பத தொன்றம் அக்கரங் கலைமபததொன்றம்
ஆராயப்பட்ட புவன மிருநாற்றிருபத த நாலும் அறியப்பட்ட
தத்தவ முப்பதகாறும் கலையைநதாலம்

இதனாற் சொல்லியது, சாந்தியா தீதகலைக்கு முன்று மந
திரமும் ஒரு பதமும் பதினாறு அக்கரங்களும் பதினைந்த புவன
மும் இரண்டிதத்தவமும் அதிதெயவஞ் சதாசிவமும் பொருந்த
மென்றும், ஆறு அத்துவாககளுக்குத்தொகை மந்திரங்கள்-க
என்றும், பதங்கள் - ஆக - என்றும், அக்கரங்கள் - நிக - என்
றும், புவனம் - உஉச-என்றும், தத்தவங்கள் - ஈஈ-என்றும்,
கலைகள் - நு - என்றும், ஆக ஆறத்துவாககளுக்கும் வகை இப
படி பென்னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சாரதியாதித கலைதன்னில் - சாரதியாதித கலைக்கன.—
தத்துவங்க ளிரண்டு - தத்துவங்க ளிரண்டும,—வாயாதபுர மூ
லையது - பொருந்திய புலனம் பதினைதும்,—அக்கரங்கா டதி
ருறு - வன்னங்கா பதினாறும,—பதமொன்று - பதமொன்று
ம,—மந்திரங்க டானமூன்று- மந்திரங்கன மூன்றுமாக விவை
கொணறினொன்றாக வடங்குவன,—மன்னுசதாசிவரா மருவு
மதித்தவகையுமாம் - அதற்கு நிலைபெற்ற சதாசிவா பொருந்தி
ய அதித்தயவமாம்.—ஏடந்தமுறை - பொருந்திய விமமுறை
யே,— கலையைத் து-நிவிர்த்திமுதற்கலைக்கன தும்,—அறிதருத்த
துவ மூப்பதகாறு - அறிப்பபட்ட பிருதவித்ததுவ முதலிய மூ
ப்பத்தகாறும,—ஆபந்தபுர யிருநூற்றேழுபத தநாலாம- ஆரா
யப்பபட்ட காலாககினி புலனமுத லிருநூற்றிருபத்தினாலும்,—
அக்கரங்க ளைமபத்தொன்றாகும் - ஸ்காரமுதலிய ஐம்பத்தொ
ரு வன்னங்களுர்,—பதங்கா எண்பத்தொன்று - சிவாடநமோ
நம் முதலிய எண்பத்தொரு பதங்களும,— மந்திரங்கன பதி
னொன்று - சத்தியோசனம் யிருதய முகலிய பதினொரு மந்திர
ங்களுமாகச் சங்காரமுடையினைவத் தெண்ணி யிவவாறு கண
மிக்கொளக வெண்பதாம்.

மந்திரமுதலிய வற்றிற்குங் கலையில் வியாததி கூறிபது
பரமபரையில் வியாப்பியமாகல்பதறி யாதலான மேலொன்றி
னொன்று வியாததியென்பதனோடு முரணமை யறிக

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீககைசெய்தறக ணைத தவா
கக னொன்றினொன்று வியாததிபாத லறிந்தடங்குமாறு வகு
த்தக கூறப்பட்டது

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். கககக

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ॐ—

மேற சிய ஞசாரிபனை யதிடடிததககொண் டநேக டோலியி
லுண்டாய்க் கட்டுப்பட்டுப் புவனச தேசததககுக கார
ணமாயிருக்கற் சஞ்சித கனமங்களை மகதிர சாமாதசிய
ததினிலே புசிப்பிததத தொலைத்தப் பிராத்த கனமம
புசித்தத தொலைத தாகாமிப மேரூமலு மாணவமபுக
குமபடிபையு முணர்த்துகிறார்.

மூன்று திறத் தணுக்கள் செய்யுங் கன்மங்கடகு மு
னனிலையா மூயிரண்டா மத்துவாவி, ஞானமுறை ப
வையருத்தி யறுத்துமலமுதிர்வித் தருமபருவ மடை
தலுமே பாசானுதித், தோன்றிநுக ராதவகை முறசெ
யகனமத துகளறுத்தங் கத்துவாத் துடககறவேசோ
தித், தேனறவுடற் கன்மமனு பவத்தினு லறுத்திங் கி
னிசசெயகன்ம மூலமல ஞானத்தாரீடி ப்பன் (௧0)

(இ-ள) மூன்று ஆனமாசுகள மனோ வாசுக்குக் காயமாகிப்
திறத் தணு மூன்று திறத்தினிலே யனுபவ வேதவாகச
குகள செய் செய்யும வினைகட்டுக திரணும வகையுங் கூறு
யுங் கனமங்கட் பாடாரும்.

கு

மூன்று திறத்தணுக்க ளெனபது, மூன்றும் வேற்றுமைந்
தொகையென வறிக. இக்கருத் தறியாதார் மூன்றெனறது மெ
னனை விளக்க, விருஞானகலர் முதலியன மூன்றுபெய ரிட
ததினு மேறறிக் கூறுவா. அஃ தபசிகதாரத மாதலால் கூடா
தெனக கொள்க.

முன்னிலைபா தனுக்காணுகளுக்க முன்னிலைபாண வத்
புவிர்ண்டா ம துவா வாறினு மமைந்த கனமங்களை
ததுவாவின்

ஆனநமுறைய அமைந தமைந்த முறையிலே யந்தந்தக
வையருத்தி யது கனமங்களை யதுவதுவாகப் புசிப்பித்தது
தது தொலைந்தவாறே

மலமுதிர வித ஆணவ மலத்தைப் பக்குவமாகுவது செ
து ய்து

அரும பருவ ம மாணுககற்குக் கிட டுதற்கரிதாகிய மிகக்
டைதலுமே பக்குவ முண்டானவாறே

கேகாதி பிரபஞ்ச மெய்யென்று புத்திபண்ணினவனாறு
னே மீண்டதனைபெல்லாம் பொய்யென்று மதித்த தந்தச சங்
சார சமுத்திரத்தைக் கடப்பிப்பான யாரோவென்று தேடி
டறிவுண்டாகையா லருமபருவமெனச் சிறப்பித்தாரா.

ஆசாளுகி சிவ ஞ்சாரியனை யதி—டித்துக்கொண்டு வந
து பாசத்தைச் சேதமபண்ணுவன அஃதென
கனமெனவில்?

தோன்றி நுக முற் சந்தத்திற புத்திததச சேடித்தக
ராதவகை முதசெ னமம புத்திதத் தொலையாகபடியாலே
பகனமத் துகள யநேக யோனிகடோறு மாரசித்தக கன
றுத்தது ம மந்தமாதலால், புத்திதத் தொலைக்கும்
படி வாசுகிரி வாசுகிரிடத்தி லோருடலிற்றானே பிறருக்குச்
செய்த இமசை செளரிப முதலியனவற்று லுண்டாகிய வகி
தகனகங்களையும் வாவி கூவ தடாகமுதலியனவற்று லுண்
டாகிய வித கனமங்களையும் வேதத்திலவிதிவழி செய்யப்ப
ட்ட வககினிடோமாதிகளாகிய விதாகிதகனமங்களையு மொ
னறொழிபாமல் திக்ஷானுருணமாக

அ—சூததிரம் ஞானஞான இலகணம். ௧௯௩௩

அங் கத் தவா சோதிக்கு மவவிடத் தாரத்தவாபிலு ன
த தடக்கறவே டான பாச பந்தங்களைத் தெரிநிப்பறிக
சோதித்த சோதித்த

ஏனறவுடற க எடுத்த கேசத்தக கமைதத் பிராரத்த
னம மனுபவத்தி கனமத்தைப் புசிப்பித்தத் தொலைப்பிப்ப
ஞாறுத்த த செய்த

இங்கினிசசெய் தீசகைக்குமே லிவவிடத்தேறின வாகா
கன ம மூலமல மியத்தையு மாணவமலத்தையு ஞானஞான
ஞானத்தா லிடி னியாலே தகித்துப்போடுவன ஏ-று
பபன

சிவன - எழுவாய்

இடிப்பன - பயனிலை.

(௧௦)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சஞ்சித ஆகாயிப் பிராரத்தங்களை யு மாணவமலத்
யு மொழிக்கு முறைமை கூறுகின்றது

அஹுக்கா மூன்றுதிருத்தசெய்யுங் கனமங்கடகு முனனி
லைபா மூவிரண்டாமத்தவாவி ஞானமுறையவை உருத்தியு
த்த - விபுவாயிருதும் குக்குமதேகத்தளவிலே ஞானக்கிரியா
வியாபார மாகைபா லஹுவென்று பெயருடைய ஆன்மக்கள
மஹோவாக்குக காயமென்னுந் திரிவித கரணங்களினாலே பன
ணம புண்ணிப் பாபங்கடகு ஏதவான வாறுவழியிற பொருந
தின கனமங்களைப் பகருவ முறைமையிலே புசிப்பித் தந்தகன
மங்களை எசிப்பித்து—

மலமுதிர்வித் தரும்பருவ மடைதலுமே யாசானுதித்தோ
ன்றி-மலசத்திகளை நீங்குமபடிக்குப் பகருவமாககி உரிதாயிரு

ககப்பட்ட மலபரிபாகம பிறந்தவடனே சிவ ஞ்சாரிய மூரத்தி
யை யதிட்டித்துக்கொண்டு சாந்தத்தியம் பண்ணி,—

துகராகவகை முறசெய்கனமத துகளறுத் தகுகத்தவாத
தொடககரவே சோகித்து - அததவாககளிலே சஞ்சிசமாயிரு
ககிற புண்ணிய பாபங்களானவை பகருவமர யிவன புசியாதப
டித் தவந்தமறச சுத்திபண்ணி,—

ஏனறவுடற கனம மறுபவத்தினுலறுத் த - பொருந்தின
தேகப பிராத்தகனமபலம புசிப்பதம் - சுவாறுபவத்தினுலே
யவனுக்குப் பரமறுமபடி பண்ணி —

பரமறுமாறு -புஷ்டிகாரியம் தேகதருமமாகவும் சப்தா
திகளை கிரகப்பது சுரோத்திராதி தருமமாகவும் சோகமோக
* அரஷ்ணதிக ளந்தககரண தருமமாகவும் கண்ணி தா லிவை
யிறறுக்குச சாஷிபாய்ச் சிவனுடன் வேறறநிறகை —

இங்கினிச்செய் கனம மூலமல ஞானததாலிடிப்பன-இவ
விடத்துக்கு வதுக்கிரகத்துக்குமேல் பண்ணு மாகாமிய கனம
ததையு ாணவ சகதியையுஞ் சிவன ஞானத்தினுலே பொடிப
ண்ணுவொன நிதனபொருள.

* அரஷ்ணம - சுந்தோஷம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

குருவதிகாரணஞ் யிருக்குஞ் சிவன தத்தவசோதனை பண்
னுமுரைமை யறைகின்றார்.

மூன்று திறத்தணுககள செய்யுங் கனமககடகு - ஆன்மா
க்கள மனோவாகக்கு காயங்களினது வியாபாரப் பிரகாரத்
தாற் புத்தியில் வாசனையாய்ப் புருத்திப் பண்ணுங் கனமககட
கு,—

௮—சூக்கிரம. ஞானஞ்ஞான இலககணம். ககககரு

முனவிலைபா மூவிரண்டா மததுவாவின - சஞ்சிதமாபக
முநிசுதுப பகுததமைசுகுத் தானமா மூவிரண்டா மததுவாவி
ன, —

ஆனரமுறையவை யருத்தியறுத்து - அநதச்சஞ்சித கன
மங்களை யபசுருவங்களை விடமுப பசுருவங்களைப் பிராரத்த க
னமமாகிப புசித்தது தொலைத்து, —

மலமுதிர்வித்து - அநதககனம போக தேகசமபததினாலே
மலசத்தியை வளரத் தந்தமுதிர்ச்சியினாலே யந்தமலசத்தி, —

அருமபருவ மடைதலுமே - பமுததுப பசுருவமாயுள்ள
ளவில், —

ஆசானாகி - சிவன குருவதிகரணமாகி, —

தோனறி - பிரசன்னனாய், (தோனறி யெனபது நடுநிலைச்
தீபக மாதலால்) தோனறி நுகராந்படி - திரும்பச் செனமித்
துப புசிடாந்படி, —

முறசெய கனமத் துள்ளுத்து-மலபரிபாகத்தினது தீவிர
தரத் தனமையாற பசுருவங்களாயும் மாந்தியத்தினால் அபசுரு
வங்களாயிருநகாலுந் தீகூடாமந்திர சமஸ்காரதார பசுருவங்
களாயுமிருக்கின்ற சஞ்சித கனம மலத்தைக் கலைகளிற் பகுத்து
த் தீ-சா பலார்க கலாரகங்களாய்ச் சேஷித்து நிறகவும நில
லாமலும் சுத்தி பண்ணி,

அங்கு அகதுவாத் துடக்கறவே சோதித்து-சுடத்துவக க
டரிவிடச் சுத்திபண்ணி சுடத்துவாயிற் புகுதுப்பதித்தச சஞ
சித கனமமோசனமாகும் சுத்தியே அத்துவ சுத்தி யென்றுதா
றபரியம் —

ஏனற உடற் கண்மம்-பிராரத்த கண்ம மலத்தை, —

அலுபவத்தினாலுறுத்து - புசிப்பினுற் போகக், —

இங்கு இன்செய கனமம் - தீக்ஷாகுப பின் பிராரத்
தம் புசிரகுமிடத சபிமானததினா வேறும் வைதிகாதி சாத
திர மாநகரப் பிரசித்த காமிய கனம் மலம் சிவதனமினி தீட
சா சுதகனிததி லுவாததநரயில் விதைதத விதைதோ லுச
க்ப போம் ஆலால, சிவசாததிர மாததிரததில் விதிதத
சனமம் பண்ணுகல் விதிதல நிவிதத கனமம் விதிதல பண்ணு
தலென்னு கூதகாசுதத மனோவாகுகு காய வியாபாரதகால
சுதகா சுதத புத்தியிற் புருத்தம் புண்ணியா புண்ணிய காமி
ய கனம் மலததையும்,—

மூலமலம் - தீடசையிற் சேஷிதத அணவ மலததையும்
தீடசா பலாக கலாககனாயப டரிசேஷிததும் பரிசேஷி
யாது மிருப —

ஞானதகாலிடிபபன - தான கற்பித்த சாலமப் நிரால
மப புலபதி விஷய திரி பகாரதத காபப சிவ விஷய ஞானத
திபான காரிய சாஷாதகார காரணமாகுஞ சாலமப் நிரால
ப புலபதிவிஷய சமாதி சிவவிஷய சமாதி யிருவித சமாதி
யிஞ விலயிப்பிப்பன

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அநாதிமதைப்பாகிய வாணவமலமும் வாசனைபற்றி நிகழு
மாகாமியவினையும் ஒளிமுன னிருளபோல இதைவனது ஞானச
த்தியா ஸொழியறபாலன அவவாணவமலத்தை முகிவிததற
பொருட்டு ஈட்டிய முறையானனறிப பக்குவமுறையா னுகாவிக
சப்பட டெஞ்சுகிடந்த கனமமலமும் அதற்குப் பதறுகுகொமி
தத நிற்கும முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங கிரிபாசத்தியா
ஸொழியறபாலன. உடம்பு முக்கதகொண்ட பிராரததகனமம்

அ—குத்திரம். ஞாநஞ்ஞான இலககணம். கககக

அனுபவதகா நொழியறபாலன் இஙங் மாகலாற கிரியா
சததி விருத்தியாகிய தீசகையால் எஞ்சிநின்ற கணமங்கையுஞ்
சுததிசெய்தற பொருடிக், அவற்றிற்குப் பற்றுக்கோடாகிய வ
ந் துவசுத்தியே ராணிக கூறப்பட்டன வென்பதாம்

இவ்வாறு வகுத்தோதறபாலன்வற்றை விரிவஞ்சி பொரு
முடிபாக வைத்தோதினா

இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய வினையுதோன்ற
அருத்தியறுததத் தோன்றியறுத்தென உடனகூறினா

ஆனதமுறை பகருவமானமுறை

மலமுதிாதலாவது தனது சததி தேய்தற்குரிய துணைக்கா
ரணங்க ளெல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவவிதநாத
ல்

உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாரே யறியவல்லுஞ்
செவவிதநாதல்

அருமபருவமென்றா, எய்ததற்கருமை நோக்கி.

அது வருஞ் செய்யுளிற பெறப்படும்.

பருவமடைதலும் யாசாநுகித் தோன்றிபென்றதனுனே
பருவமடைபாசாராகுத தீசகை செய்தலும் அடைநதாராகு அ
து செயயாமையும் பழுதென்பது பெற்றும்.

இதனுனே அத் துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது

‘உரைதரும்’ எனபதமுத லித்ததுணையுங் குருவாகிவநதுணாக்
தி, எனனும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணாதியவாறு.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லப்பட்ட ஆறத்தவாக்களிலும் ஆனமாகசுந்
க்குக் கட்டிப்பட்டிக் கிடக்கிற கணமங்களைக் காததா புசிப

பித்தப போககுதிறபடி யெப்படியென்ற மாணககனுக்கு மே
லருளிச் செய்கிறா

மூன்றுதிறத் தணுககளசெய்யுங் கனமங்கட்கு முன்னிலை
யா மூவிரண்டா மத்தவாவின - மூன்றுவகைப்பட்ட வான
மாகளும் அநாதிபேசெய்த கனமங்குள அநாதியே கடடுபபடு
தெக்கு முன்னிலையான ஷடாததுவாககளிலே,—ஆனறமுறை
யவையருத்தி யறுததுமல முகிரவித்த - அவரவா செயத்தற்கு
த தக்கதாக வரைத்து, அமைததவடைவிலே அனவாயிறைப பு
சிப்பித்தது துலைப்பித்தது, மலத்தையும் டக்குவமாகுவித்தது.—
அருமபருவ மடைதலுமே - இந்த வான்மாதகளுக்குச் சொல்
லுதற்கரிதான மிக்கப் பக்குவமு ண்டாகவே,—ஆசானுகித்தோ
னந் - பரமேஸ்வரன தன்னு காருண்ணிபத்தினுலே ஆசாரிய
மூாததியாக யெழுந்தருளி வந்து,—துகரா தவகை முறசெய்க
னமத் துகளவத்த - முன்பு செய்ப்பட்ட கனமமாப அதது
வாவிலே கடடுபபட்டிகு கிடக்கிற சஞ்சிதமான புண்ணிய பாவ
ங்கலையும் இவன புசிபாதபடி நாசமாக்கி,—அங்கத்தவாத்த
டசுகறவே சோதித்த - அந்தப் பாசநாசம் பண்ணின் வவதர
த்திலே அத்தவாககளி லுண்டான தொந்தனைகலையு மறுத
து,—ஏன்றவுடற் கனம மனுபவத்தினுலறுத்த - தேகத்துக்கு
அடைந்த பிராரத்த கனமத்தை அனுபவத்தினுலே நேராகவில
லையாக்கி,—இங்கு இனிச்செய்கனம மூலமல ஞானததா விடிப
பன-கனமங்கலெல்லாம் போக்கியும் சரீரமிருகையாலே மீளவு
ம பிராரத்தமும் ஆகாமியமும் வாதனையாலே போகாது, அது
போகைக்கு இவவிடத்திலே மேற் செய்யப்பட்ட வாகாமியத
தையும் அதக தேதுவான ஆணவமலத்தையும் பரமேஸ்வரன
தன்னுடைய ஞானத்தினுலே இவனுக் கில்லைபாக்கி விடுவன

இதனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரன மூன்றுவகைப்
பட்ட ஆனமாகளும் செய்தகனமம் அத்தவாககளிலே கடடு

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ககககக

மிகடக்கிறவையிறறை அடைவிலே புசிப்பிததுத தொலைப்பிதது
மலததையும் பாகமவருத்தி ஆனமாவுக்கு மிககொரு பகருவ
த்திலே ஆசாரியமூாததியாக வெழுந்தருளிவந்த அத்துவசோத
னையினுலே சஞ்சித்ததையும் அனுபவத்தினுலே பிராரதத்ததை
யும் மேல ஏறுகிற வாகாமியத்தையும் ஆணவமலததையுந் தன
னுடைய சிவஞானத்தினுலே போகருவனென்னு முறைமைபு
மறிவித்தது.

‘பலவிதமாசான்’ என்ற திருவிருத்தமுதல், ‘மூன்றுதி
றத் தனுக்கள்’ என்ற திருவிருத்த மீரக, எட்டுத் திருவிருத்த
மும் சகலரைப்பற்றியெனக் கொள்க

இதரகுப பிரமாணம சிவஞானபோதம், அ-ரு, ஈ-வெ, “அ
ஞ்ஞான வசசகலாக கக்குருவாய்—மெய்த்ஞானம், பின்னுணா
த்தம்” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க

‘உரைதருமிப பசுவாக்கம்’ என்றதிருவிருத்தத்தில் ‘சகலர்க்
குக் கனமவொப்பிற் றரையீ லாசான் மூாததி மாநாரமாகித்
தரித்தொழிப்பன மலஞ் சதூததா சத்திரிபாதததால்’ என்ற
பத்ததுக்கு வியாக்கியானம் இவ்வளவும் வந்து முடிந்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

மூலமலம - அநாதிமறைப்பாகிய வரணவமலமும்,—இங்
கிஞ்ச செயகனமம்-இவ்விடத்து வரணபந்திரிகமும் ஆகாயிப
வினையும்,—ஞானத்தாலிடிப்பன-ஒளிமுன் னிருள்போல விறை
வனது ஞானசத்திபா லொழியறபாலன்,—மலமுதிர்வத்த-அ
வவரணவமலததை முகிர்வத்தர்பொருட்டி,—அணுகள மூன்
றுதிரத்துச் செய்யுந்கனமங்கட்கு-ஆனமாக்கண மனவாகுந்
காயமென்று முததிறத்தா லீட்டப்படும் கனமங்களை,—மூவர்

வாடா மத்தவாவி ஓனதமுறை உவையருகி பறுத்த, —ாட டிய முறையான நிபாந்தவாவின பசுருவமுறையா னுகாவி ககப்பட்டு எஞ்சிக் கிட கணம மலமும, —மு னணிலைபா மருப ருவ மடைதலும யாசா னுகித தொனறி பறுத்த-அகர் குட்டற து உகொடுத்த நிறகு முண்ணிலையாகிய மாபேயுமலமும பசுருவம வந்தழிக குருவடிவாய் வருதலாற கிரிபாசத்தியா லொழிந்த பாலன, —ஏனதவுடறகணம மனுபவத்தினுலறுத்த- உடரபுமு கத்து கொ ண்ட பிராத்த கணம மனுபவதகா லொழித்தறபால ன, —றுகராசிவகை முறசெய்கணமத துகளறுத் தவகத்துவாத கொடககறவே சோதித்த - இவ்வணமாகலாற சரியாசத்தி வி ருத்தியாகிய தீசகையா லெஞ்சி நின்ற கணமங்களைச் சுததிச யத்த பொருட்டு அவற்றிதருப பற்றுக்கோடாகிய அவவத்து வாசத்தியே யீனடுக கூறப்பட்டன

இவ்வுணை யத்தவா சுத்தியின சிறப்புக கூறப்பட்டது
‘உரைநாடும்’ எனபதமுத லித்தனையும் ‘குருவாகி வந்தனா
ததி’ எனனு முதற்கூறறுப பொருளை விரித் டுணாததியவாறு

இஃது அ-சூ, முதலதிகரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மே லிந்தத தீசகையின்ப பரமமுத்தி யுடையப் பா
கெனபது உம புறச்சமயத்தினக ணினறுஞ்சுதக
னமா னுட்டானத்தினுலே சைவசமய வகிகா
ரியாவ னெனபது உ முணாதத்கினார்

புறச்சமய நெறிநின்று மகச்சமயம புக்கும் பு
கன்மிருதி வழியுமுனறும புகலுமாச்சிரம, வறத்துறை

களவையடைந்து மருந்தவங்கள் புரிந்து மருங்கில்க
ள பலதெரிந்து மாணங்குபடித்து, சிறப்புடைய
புராணங்க ஞ்ணானதும் வேதச சிறப்பொருளை மிகத்
தெளிந்து சென்ற சைவத், திறத்தடைவ ரிதரசரி
யை மிரியா யோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவ
னடிபைச் சேவா. (கக)

(இ-ள) புறச்ச உலோகாயுதம் பௌததம் ஆருக்தம் மீரா
மய நெறிநி ஞ்சம் மாயாவாதம் பஞ்சராதகீர மென்று
னறும் ந னுலமாகிய புறச்சமயங்க ளாநில நின்று
ம்,

அகச்சமயமபு சைவம் பாசுபதம் வாமம் வைரவம் மா
குகம் விரதம் காளாமுகம் என்னுஞ் சூக்தம் மாகி
ய உடசமயங்க ளாநிறுப்புக்கு நின்று,

புகன்மிருதி வ மனுமுதலிய வாசாரிய ராற்சொன்ன த
ழிபுழன் னும் னமசாததிரம் பதினெட்டினவழி யனுடிக
த்தம்

அவையாவன? “மனுவே யத்திரி-சங்கு வாசிட்ட மயம் ம
கசிரசம்-யோகசிரமேவருணம்பராசரஞ்-சாதாதவமே சமவா
த்தமமே - யுசநசமஸிகதம் விட்டுணுத்தடசமம் - பிரகற்பதி
மே கவுகம்மென்றே கட்டுரைசெய்வா அவர் பதினெண்மா” மிரு
திபைப் பண்ணினா பெயரால் எனவறிக

புகலுமாசசிர வேதத்திற கொண்டாடிச் சொல்லப்ப
மவறத்துறைகள் டாரின்ற பிரமசரிய முதலியன வாசிரமங்
வை யடைந்தும் கள நான்கினவழிநின் றனுடிகத்தும்

அவையாவன?

பிரமசரியம் நயிடிகம் பௌசிகம் எனவ்ருவிதமாம்.
இல்லறம் சாதகன் உதாசின்ன என வ்ருவிதமாம்.

வானபிரஸதம் சபத்தினிகன விபத்தினிகன என விரு
வித்மாம்

சன்னியாசம் வித்தவான விபிதஞ் தவசுவி என மூன்று
வித்மாம்

இதனை வைதிகத்தில் ஒவ்வொன்றை நநநானகாக்ஷிப
பதிஞ்ஞகசுகூடம். அவையாவன?

காயத்திரம் பிராமம் பிராசாபத்தியம் ஸைடிகம் எனப்
பிரமசாரிய நான்கு

வாாததா விருத்திசாலுநீ விருத்தியாயா வாமகோசார
ம எனக் கிரகபதியும் நான்குவித்மாம்.

ஹிரிஞ்சும வாலகில்லியம் தெனபம்— — — — — என
வானபிரஸதம் நான்கு வித்மாம்

வேகூடகம் குருசுகம் அங்கசுகம் பரமஅங்கசுகம் எனச்
சந்நிடாசமும் நான்குவித்மாம்

அருந்தவங்கள் அனுட்டித்தந் கரிதாகிய பஞ்சாக்ஷினி மு
புரித்தம் சலியவற்றினின் ரரிடதடசுகளைச் செயது,

அருங் கலைகள் கற்பதற் கரிதாகிய கலைஞானங்களை யா
பலதெரிந்தும் ராய்ந்ததும் “தற்றிலேன கலைகள் பலஞான
ம் இடைமருதுறை பெருதைபிரானே” என
ஐத் திருவாக்கரானு முணாக.

ஆரணங்கள் ப “நரீலவகை வேதம் இருகரு தயித்திரியம்-
புத்தம் சாம மீதர்வணமெனச் சாற்றினா புலவா”
எனக் கூறிய வேதங்களைச் சந்தையிரட்டை
முதலியன விலககனத்தோ டோதியும்

சிறப் புடைய சிறப்புடைய பதினெண் புராணங் ளோ
புராணங்களுண தியுணர்ந்தும். அவையாவன?
நந்தம்

பிராமம் பாதமம் வயிணவமே - சைவம் பாகவதமென
ச சாவருகாலம் - நாரதம் மாரகம். * டேயமாகக்னேயங்-
கைவாதத் மிலிகம் வராகங்-காந்தம் வாமனங் கருத்ர கூர
மம் - மச்சிபங் காரூட மதிகத் பிரமாண்டம்-பதினெண் புரா
ணம் பண்ணினா புலவா.

வேதச சிற்ப வேதாந்தத்திற் சொல்லிய உபநிடத்தக
பொருளை மிகத் தன் முப்புத்திரனடினையு மோதித் தெளிந்
தெளிந்தும் தும் அவையாவன?

பிரகதாரணம் சாந்தோக்கியம் கடவலி முண்டகம் மா
ண்டவியம் கைத்திரியம் சரபாலம் பிரகதசரபாலம் அதாவசி
ரசு அதரசினை பிரமமோபநிடத்து கைவலலியம் சுயேதாசு
வதத்ரோபநிடத்து நாராயணோபநிடத்து காலாக்னியருத்தி
ரோபநிடத்து சாவசங்கற்பம் கூசிகெயுருத்திரோபநிடத்து
சுசோவாசோபநிடத்து நாரசிங்கம் தாமோபநிடத்து சுவரோ
பநிடத்து கோபாலோபநிடத்து பரம அம்சோபநிடத்து சாபா
லோபநிடத்து வாசுதேவோபநிடத்து காதிசாகை கௌடமீய
ம் பாரத்தவாசியம்.

சென்றாற சை இவர்கள் நாடோறு மனுட்டித்த தடோ
வத் திறத் தடை பலத்தாலே சைவசித்தாந்தமாகிய காமிகா
வா கம் மிருபத்தெட்டையு மதிகரித்தற குறிந்
தாவார்கள் *

இதற் சரியை இங்ஙனங் கூறிய வாகுமங்களிற் சொல்
கிரியா யோகஞ் லியபடியே ஞானஞ்சாரி பவிடத்தில தீகை
செலுத்தியபின் உடப்பெறவுச் சரிவை கிரியாயோக மிவை
களின் வழிநினை நனுட்டித்த தபோபலத்தி
ஞலே கிரியை யென மருவுமவையாவு ஞானங் கிடைத்தற
கு நிமித்தமென்க ளாககுமென வறிக.

ஞானததாற ஞானத்தினுலே தானே பரம முத்தியை
சிவனடி யைச் சயன - வா எ-று
சோவா

இதற்கு யோகசூதுரு சிந்திய விசுவரு சுப்பிரபேதம்
சேவிகாலோததரம் சைவபுராணத்து மறிக (சுக)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலிந்த மஸ்பரிபாகம் வருமாறு கூறுகின்றது

புறச்சமய நெறிநின்றும் - வேத * பாஃயமான பௌதகா
திமதவகனிலே பிரவேசித்தது அநந்த சாஸ்திரங்கள் சொன்ன
படி தவமபண்ணி யதனால்,—

* பாகியம் - வெளிப்பட்டது,

அகச்சமயபுரூபம் - தருமாதிரி சதாவித புருஷார
த்ததைதயுரு சொல்லும் வைதிகத்திலே பொருந்த,—

புகன்மிருதிவழி யுழன்றும் - ருஷிகளாற பண்ணப்பட்ட
ஸ்திருதி யுத்ததாறுஷ்டான மாரகத்திலே நின்று வருந்தியும
மறு முகலியன,—

புது மாகிரம் வறத்ததைகளவையடைந்து மருந்தவங்கள்
புரிந்தம் - மேலு மந்த ஸ்திருதியிலே சொல்லும் பிரமசரிபகர
கஸ்திப வாகப்பிரஸ்த சுகரிபாச மென்னு மாகிரமங்களை உடை
ந தந்தவாச்சிரமங்களுக்கேற்ற தருமங்களை உறுஷ்டித்தது,—

அருவகலைகள் பலவெறிந்தும் - வேதாநகவகளாகிய விடா
கரணதி சிலைஞானங்களை யுணர்ந்தும்,—

ஆரணங்கள் படித்தும் - வேதாத்தியயந்ததைக குறை
வரப்பண்ணியும்,—

சிறப்புடைய புராணஞ்ஞானந்தம் - அஷ்டாதச மகா
புராணங்களை யு மறிந்தும்,—

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௦௫

வேதச கிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்ததம் - வேதாரந்த கிரவ
ண மநந + நிதித்தியாசநவகளைப பண்ணியும்,—

செனஞல்-இவ்வாறு உத்தரோத்தர மாகச சநவகடோ
று மப்பியாசம பண்ணியநதால்,—

சைவத திறதகடைவர் - அந்த புண்ணிப பலத்தினுலே
சைவ சமயகதைப் பொருநதுவாகள் —

இதிற சரிகைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானகதார
சிவனடிபைச் சேர்வர் - இநதச் சைவததின் சரிதை கிரிபை
யோகமெனனும் மூன்று விதகையுங் கிரமத்திலே யதுவதிக
தவை யிறறுககளின் பலமாகிய சாலோக சாமீப சாரூபவதிக
யடைநது பின்பொரு சனமத்திலே யாசாரியனுடைய வணக்கி
ரகத்தினுலே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவாகளென நிதனபொ
ருள்

+ நிதித்தியாசநம - தியாநம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு..

—0—

சிவசமாதி சித்தாரந்தத்தனநிச சேரப்பட்டாதென்று செப்
புகின்றார்.

புறச்சமய நெறி நின்றும் - உலோகாயதம் பெளத்தம் ஒரு
கம மீமாம்சம மாயாவாதம் பாஞ்சராததிரம எனனும்புறச்சம
யவகளினின்றும்,—

புகன் மிருதி வழியுழன்றும் - அப்பொருள்வழி பொருத்தி
ப்போய்,—

வேதச கிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்ததுஞ் செனஞல்,—

அகச்சமயம்-சைவம் பாசுபதம் வரமம் உயிரவம் மகாவிர
தம் காளாமுகம் எனனு முள்ளுசமயம்

புகரும்,—

பினைசுவத்திறத்தடைவா - சைவசித்ததாதத்திற பிரவே
சிப்பா

இதிலெனப் பொருள் வழி பொருத்திப் பொருளுரைக்க ப
தக்கிரமத்திற பொருளுரைத்தாற சமயக்கிரமம் மாறுபடும்,—

ஞானத்தால் - சிவ தீக்ஷாவக நிராலம்ப சிவ சமாத்யி
ஞல்,—

சிவனடியைச் சேர்வர் - சிவசத்தி சமானமாய்த் தமது சி
தசத்தி விரிவு திருத்தி யிருப்பார்கள்.

போகமாததிரததை நிமித்திகரித்துவரு மலபரிபாகத்தி
றகும், மலபரிபாகமாததிரததை நோக்கிவருஞ் சிவசத்திரிபாத
ததுககும், சிவதீக்ஷானுக்கிரகத்திற்கு, ஞானத்தியான சமாதி
சிவனமுத்தி சாட்சாதகாரககுறித் தீட்சாவகத்துக்கும், மேர
க்ஷத்துக்கும், சாதிககிரம மாசசிரமக் கிரமஞ் சமயக்கிரமங் கா
லதேசக்கிரமங் கருதி வருக லில்லாமையாற் சமயக்கிரமத்தினி
ன்று சைவத்திறத்த தடைவரென்பது தந்திரமன்று

சகல சமயிஃனுக்கு மிலிங்கோத்தாரஞ் சைவத்திற சொல்
லுதலால், சைவத்து வந்தல்லது பரமுத்தி சித்தியிலகை, பதமு
த்திபென்று தாற்பரியம்

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இனி, மனனமுள்ள ஸ்ணர்த்தி எனனு மிரண்டாய் கூற
ந்நை இருபததைதத செய்யுளான விரித்தணர்த்ததுகிணரா

மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்கனஞ் சோபானமு
தையாற பலபிரவிகளினு மேற்படடு கிகழ்த்த முறறுபபெறுவ

அ—நூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨00௭

தனறி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவ தனறென்ப
காம

சைவத்திறமெனரது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தநா
கத் சைவத்தை.

செனறொலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது

இதஞ்ஞே மேறகூறிய பருவமடையுமுணர்மை கூறுமுகத்
தான் மன்னுமருளெனற்கண வகையும் அவற்றிற்கு வாயி லிவை
பென்பதுஉம வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முன் சொல்லப்பட்ட சிவஞானம் ஆனமாக்களு
ககு உண்டாமபடி யெப்படியென்ற மாணுக்களை நோக்கி மே
லநீளிச் செய்குறா.

புறச்சமய நெறிநின்றும் - உலகாயதன் முதல் பாஞ்சராத்
திரியீராகச் சொல்லப்பட்ட புறச்சமயங்களிலே சென்றுசென்
து அந்தந்தச் சாஸ்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே யனுட்டித்
தம, —அகச்சமயமபுகுந் - உட்சமயமாகிய பாசுபதம் மாவீர
தம் காளாமுகம் வாமம வவிரவம் என்றுசொல்லப்பட்ட அந்த
ந்தச் சமயங்களிலே புகுந்து அந்தந்தச் சாத்திரங்களை சொன்ன
முறைமையிலே யனுட்டித்தும், —புகல்மிருதி வழியுமுனறும் -
சொல்லப்பட்ட மிருதுவழிகளிலே திரித்தும், —புகழுமாச்சிரம
வறத்திறைக ளவையடைந்தும் - கொண்டாடப்பட்ட ஐச்சிரம
மான தன்ம நெறிகளைச் செய்தும், —அருத்தவங்கள் புரிந்தம் - ப
ஞ்சாக்கினியை முதலான அரிய தபசுகளைவிரும்பிச் செய்தும், —
அருங்கலைகள் பஸ்தெரிந்தும் - அரிய சாத்திரங்கள் பஸவுமோதி
புணர்த்தும், —ஆரணங்களைபடித்தும் - வேதங்களை யோதியும், —

உற்புடைய புராணங்களுக்கானதாம் - நன்மைப் பகுதிகளைச் சொல்லுகிற புராணங்களை யோதியிருந்தும், —வேதச்சிரப்பொருளை மிகத்தெரிந்தும் - வேதாந்தத்தினைத்தனக்களையிலும் ஆராய்ந்து இதவே யத்கமென்று அறுதியிட்டிருந்தும், —சென்றற சைவத்திறத்தனைவா - இவையின்றை வழுவறச்செய்த முடித்தது யாதொரு ஜனனம், அந்த ஜனனம்போய் மற்ற ஜனனத்திலே சைவநெறியைச் சென்று பொருந்தவார்கள் —இதற் சரிதைகிரியாயோகஞ் செலுத்தியின் - இந்தச் சமயத்திலே நின்ற சரிதை கிரியாயோகங்களைச் செய்து அவையிறநின் முத்திரைச் சிவினாலே ஞானத்தைப்பெற்று, —ஞானத்திற சிவனடிபைச் சோவா - அந்த ஞானத்தினாலே சிவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருந்தவார்கள்.

என்னவே கிரியையாலே மோகூமென்ற சைவனா மறுத்து ஞானத்தினாலே மோகூமென்றதெனக் கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், “பல்பணி ஞான காரணமெனவிற் றொல்பணி தொழும்பயன் றொப்பிபத லுலு-மொருபணிசெய்யாச் சிரபுரச் சிறுவரு-மரசராய தருண ததலைவரு-முதிபரசமையத் திதமுறுமரசரு - ஞானம்பெற்ற நன்னயினுலு-மீனமில்பணியருட். கேதுவனறனருல- ஞானேற்பத்தி நிமித்தமித்தொழிலென - வேறொறகிறைநூ லியம்பிற நெனலும்” எனவும், சிவஞானபோதம், அ-சூ, 3-வெ, “தவஞ் செய்தா னொன்று தவலோகஞ் சார்ந்து, பவஞ்செய்த பற்ற றுப்பாராகத் - தவஞ்செய்த, நற்சார்பில் வந்துதித்த ஞானத்தை நண்ணுகலைக், கற்றூர்குழ சொல்லுமாய் கணடு” எனலுமதுவ கணடுகொள்க.

இஃனா சொல்லியது, உலோகாயதன், புத்தரில் சவுந்திராந்தகன் யோகாசாரன மாத்தமிகன் வைபாடிகன், அமணரி

ல்நிகண்டவாதி ஆசீவகன, மீமாஞ்சரில் பட்டாசாரியன பிரபாகரன் நைபாயிகன மாயாவாதி பாறகரியன நீர்ச்சரசாகிய யன பாஞ்சராதிரி ஆகப் புரச்சமயத்திற பேதம் பதினாலும்; அநதநத முறைமைகளிலே நினதும், பாசுபதம் மகாவீரதம் காளாமுகம் வாமம் வயிரவம் எனகிற உடசமயத்திற பேதம் ஐந்திலும் புதுகு அநதநத முறைமைகளிலே நினதும் 'புகல் மிருதி' என்ற பதமுதல் 'வேதச்சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்ததம்' என்றபதம் மீறாக உழனதும் அடைந்தும் புரிந்தும் தெரிந்தும் படித்தும் உணர்ந்த மிகத்தெளிந்ததம் இவ்வகனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைகளை வழுவுதச்செய்த முடிந்தால் சைவநெறியைப் பொருந்துவார்களென்றும், இதிலேநின்று சரிதைக்கியை யோகவகளை யனுட்டிததால் அந்தமுதிர்ச்சியினுலே ஞானமுண்டாயந்த ஞானத்தினுலே சிவனுடைய சீ பாதத்தை விரண்டறச்சென்று பொருந்துவார்கள என்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

புறச்சமய நெறிநினதும் - புறச்சமய தூஷ்வழியே யொழியும, - அகச்சமயம் புகரும் - அகச்சமய தூஷ்வழியேசென ரொழியும், - புகனமிருதி வழியுழனதும் - சொல்லப்பட்ட மிருதி தூஷ்வழியே செனரொழிசியும், - புகனு'மாச்சிரம்' வறத்ததைக எவையடைந்ததம் - வேதங்களிற் கூறியவாறு ஆச்சிரம் தருவக ளிற்குறைவினறியொழுகியும், - அருந்தவங்கள் புரிந்தும் - செயதநகரிய தவங்களைச்செய்தும், - அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் - அரிய கலைஞானங்களைப் பலபயினதும், - ஆரணங்கள் படித்ததம் - வேதங்களை யோதியும், - சிறப்புடைய புராணங்களுணா

நடும் - சிறப்புப் பொருந்திய புராணங்களை யறிந்தும்,—வேதச் சிறப்பொருள் மிகத் தெளிந்தும் - உபநிடதப்பொருள் மிகவு மாராயந்து கெளிவுறும்,—சென்றாற சைவத்திறத்தடைவா - இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பலபிறவிசென்று மேறபட்டு நி கழந்து சென்றாற சைவக்கூற்றின் முடிவாகிய சித்தாரந்த சைவ ததைத்தலைப்படுவா,—இதிற்கிரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்திப் பின்-இச்சித்தாரந்த சைவத்தினஞ் சரியைகிரியா யோகங்களை ப ண்டித்தமுன்னியின் — ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சோவ ா-ஞானத்தைப்பெற்று அதனாற் சிவனருளைச் சோவருக்லின் மேற்கூறிய பருவமடை தல் ஒருங்கே யொருகாலத்து முறையுப் பெறுவதன்று.

இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையு முறைமை கூறுமுகத் தான மனனுமருளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயி ல்வை யென்பது உம வகுத்துக் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

ஒருதலை துணிதலெனந் தந்திரவுத்தியா லுலோகாயதன் முகலியோர் முத்திச் சிறப்பினையுஞ் சித்தாரந்த முத்தியே பாமுத்தியென்று முணர்த்தகின்றா.

இம்மையே ஈரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மே ந்திழையாரா முத்தியென்று மிருஞ்சுவர்க்கமுத்தி, யம் மையே யெனறமுத்தி யைந்துகந்த மறக்கெடுகை யெ ன்றுமட்ட குணமுத்தியென்று, மெய்ம்மையே பா டாணம் போல்கைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தி யெ ன்றுநதன் மெய்வுடிவாஞ் சிவத்தைச், செமமையே

௮—குதகிரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௧௧

பெறுகைமுத்தி யென்றுஞ்செபபுவாகள சிவனடிய
ச சேருமுத்தி செபபுவதிங்கியாமே. (௧௨)

(இ-ள்) இமமை இரதவுகததின மடநதைப் பருவமுடை
பேயீரோட ய மாதருடனகடி யவருட ணுநித லுண் த
டாண டெ ல் பிரிவுறறவிடத்து வாடுகல் வணவகுத லி
ய்கி பெழிலாரு வைகளே யரிய தபசுபண்ணுத லவாகளிடைத்
மேந திழைபார் தி லுண்டாகிய சுகத்தை யடைகிறதே முத்
முத்தி யெனறும் தியென்றும்

இருஞ்சுவாகக வேதததிற் கிரியாபாகத்தைப்பற்றி யனு
முதகி யமமை டடிககு மீமாஞ்சகன சோதிட்டோம முத்
யே முத்தியென ஷிப வனுட்டானத்தானே யொரு கனம மு
றும் ண்டா யததானே பலத்தைக் கொடுக்கும்,
சுருதி வாககியாதமகமாகிய சத்தமே தேவ
தைபொழிந்த யேறொரு தேவதை கனமபலத்தைக் கொடுக்க
யேனடுவதிலை சுவாககத்தை யடைகிறதே முத்தி யெனறும்

கந்தைமேது புத்தித்தவ முதல் சீழுள்ள தத்துவங்க
மறக கெடுகை ளடங்கலும் சுண்ணிகரவிற்கும், ஆனமாவ
யென்றும் மீசுரனு மென்ப தொன்றில்லை, முத்தி பூதத
தினுடையதா யிருக்கிற கூட்டமேயென்றா,

ருபககந்தமும், சுகதக்க ரூபமாயிருக்கிற புத்தியினுடைய சந்த
தியென்றும் வேதனாகந்தமும், யாதொன்றுக்கு யாதொரு கந
தக கூட்டங்களுடைய சந்ததி சங்கரங்கத்தமும், ஞான மிடை
விடாம லிருக்கிறதே ஞானகந்தம், இந்த ஞானத்தை விசேடி
ததிற்கிற சுகத்தியே விஞ்ஞானகந்தம், ஆக வந்தப் பஞ்சகந
ங்களும நேராகக் கெடுகிறதென றறிகிறத மிந்த ஞான யுபதே
சித்த சுகத பகவானையே வழிபடுகை முத்தியென்றும்

உட்குண மு அருகசாதகிரீஞ சொல்லிய அநந்தஞா
ததிபெறும் னம் அநந்ததரிசனம் அநந்த ஸீரியம் அநந்த
சுகம் நிரநாமம் நிடகோத்திரம் நிராயுஷ
யம் சகலசமயிகபாவம் எனக்கூறிய ருணங்கொட்டி.

இது தொகை

அதனை வகுத்தறியில் அநந்தஞானம் ஐந்தவகைப்படும்
உஃகாவது? மிதி சுருகம் அவதி மனபரியாயம் கேவலம் எனவ
ரும் இதனை ஞானாவர்ணிய மென்பார்கள்

இனித தரிசனாவர்ணியம் ஒன்பது பேதப்படும் அவையா
வன? சடசுதரிசனம் அசடசுதரிசனம் அவதிதரிசனம் கேவல
தரிசனம் நித்திரா நித்திரா நித்திரா பிரசலை பிரசலாபபிரசலை
திபாணக்கிரகத்தியென வரும்.

இனி வேதநீயம் இரண்டு சாதவேதநீயம் அசாத வேதநீ
யம் எனவரும்.

ஆயுஷியம் நாலு, தேவாயுஷியம் திரியக்காயுஷ்யம் மனுஷ
யாயுஷ்யம் நரகாயுஷ்யம் எனவரும்.

இனி மோகனாவர்ணிய மிருபததெட்டு மிக்தியாததவ
ம் மிகவு மித்தியாதததவம் சமயியகம் பிரகருதி அநநானுசந்தி
குரோதம் மாணம் மாயாலோபம் அப்பிரததி யாகியானதி
குரோதம் சசுவலனம் அதிக்குரோதம் அதிமானம் அதிமாயம்
அதிலோபம் சிரிப்பு அரதிருதி சோகம் பயம் நித்தை மாதாவே
தம் புருடவேதம் அலிவேதம் சததாவலோகனம் மாதிருதரி
சனம் சாகாகிரகணதரிசனம் ஞானம் எனவறிசு.

நாமக் தொண்ணூற்று ஞானபேதப்படும். வமயம் கரு
தம் இரகம் பரிசம் உத்தியோகம் உச்சுவாசம் வாதாமபரியா
ததி அபரியாத்தி குககுமவியாததி பிரசித்தம் அப்பிரசித்தம்
வேக துற்பக அதேய அநாதேய சாகாய சகீர்த்தி அபகோ

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௧௩.

ததி அருரு இவது உபகாதபரகாதா ஆனுபூவி இதமுடலா
கப பிண்டாபிண்ட பிரகிருதி பேதத்தினாலே யவைகளே யறிக.

இனி கோத்திரமிரண்டி உயர்ந்த கோத்திரம் தாழ்ந்த
கோத்திரம் எனவரும்

இனி அநந்தராயம் அஞ்சபேதம், தானந்தராயம் இலாபா
ந்தராயம் போகாந்தராயம் உபபோகாந்தராயம் விரியாணியக்
தராயம் எனவரும்

இந்த வட்டவித கன்மத்தை விசாரித்தறியில் னூற்று நா
ற்பத்தெட்டென வறிக.

இதனமேல விரிககற் பெருகுமென வறிக.

மெய்மமையே உண்மையாகவே கருவிகரணதிகொல்லா
பாடாணம் போ ன் கழிந்து பாடாணம்போலே கிடக்கிறதெ
ல்லை முதத்தியெ னனும் பாடாணவாதி முதத்தியும்
னனும்

விவேசமுததி மாயாவாதி சமுத்திரத்தி விடத்திலே தி
யெனனும் ரைதோனறி யதிறுனே யொடுங்குமாறு
போஸப் பிரமத்தி விடத்திலே சுகத்தக
தோனறி யதிலேதானே யொடுங்கு மாயையிற் காட்டில வில
ட்சணமான பிரமசூரபத்தை வேதாந்த ஞானத்தினாலே விவே
சுத் தறிகிறதே முததிபெண்பதும்

தன் மெய்வடி சிவசமவாதி யான்மாவுக்குச் சுபாவமா
வாருசிவத்தைச் சைவதன்வியத்தின் முறைமையினையும சி
செமமைபே பெ வனது சீர்ப்பாத்தத்தினையுந் தானனைதலையு மி
றுகை முததி னறி மயக்கத்தாற் தானையே சிவனென
மறிககு முதத்தியும்

என்றுரு செப உமமையாற் சங்கிராந்தமாயி பாசுபத
புலாகள முத்தியும் சமாவேசமாகிய காபாலமுத்தி

காலாகரத்திற் றிருமபு மதவு மாகாத
சித்தாகிய சிவனிடத்திலே மலரகிஞ்ஞ வான்மாத தோன்று
மெனில்? யாதொன் றநேகமுமா யுறபத்தியை முடைத் தது
நாசமடையு ர் இந்த மாவிரத் முததிபன்று

இப்படிச் சமயங்கடோறு முத்திபைப் பலவாகக் கூறும்
தனை மெய்யென்று கருதிப் பலங்கொள்ளக் கருத லெதனை
க் கொகருமெனலில்? அக்கிணியை விருப்பினவன் மினமிணியி
னிடத் ததனைப் பெறுவோமென றுணைப்படு மகதகொகரும
அவைகளெல்லாங் கிருட்டிகாலத்தில் அழிந்ததுபோன்ற முததி
கள் அழியாமுத்தி யாதெனின்?

சிவனடியைச் சீக்கையில் மும்மலங்கரையுஞ் சோதித்து
சேருமுத்திசெப் சிருட்டிகாலத்தில் கீழே திருமபாமல் சிவ
புத்திவகியாமே ணைப்பேரல சாவஞ்ஞததுவா ஷ்ட்டு னங்க
ளபிவியத்தமாசிறதே யாருசொல்லும் பரமு
த்தி ஏ-று. (௧௨)

செம்மையே டெறுகைபென்னும் ஏகாரத் தேற்றம்.

யாமே - சுற்றசை

யாம் - எழுவாய் செப்புயம்-பயனிலை

இதற்குச் சித்தியம் மிருகேந்திரம் நிசுவாசம் “நானமகச்
சேனோ” எனனுந் சுயோகத்த மறிக.

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் பரமதமுத்தியைத் துணித்து ஸ்வமதமுத்திக கூறு
கின்றது.

இம்மையே டீரெட்டான் டெய்தி பெழிலாரு மேத்திழை
யார் முத்தியென மும்- இகமேயுள்ளது; பரமென்பதில்லை; கூடா

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். 20கடு

ககம் நரகமென்ப தேசெனவில* மஜ்ஜன போஜன கந்த புஷ் பாதி செளகசியமே சுவாககம், இவைகளினி தரித்திரத்தினுலு ம வியாதியினுலு ம பீடிக்கப்படுகிறதே நரகம், அழகையுடைந்தா ளிய வவயவங்களை யுடைத்தாய பதினுறு ஸபதாய † மதனக லா வல்லபைகளாயிருக்கிற ஸ்திரீகளுடனேகூடி யனுபவிக்கிற வேளையில ‡ நீவிவிடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும் ஸோகாயத் தனும்,—

* மஜ்ஜனம் - ஸ்நானம், † மதனகலாவல்லபை - மனம குதூலில் கெட்டிக்காரி. ‡ நீவி - துணிமுடிச்சு.

இருஞ்ஞவறகமுததி யம்மைபேபென்றும்- வேதோகதத கன மாறுட்டானவகளினுலே யிகதப் பூகபரிணாம தேகத்தை விட்டு தியவிய தேசியாய் மறுமையில பெரிப்போகததை யுடைந்தா ளிய சுவாககத்தை யடைவதே மோக்ஷமென்னும் பூரவ மீராம சகனும்,—

ஐந்தகந்த மறக்கெடுகை முத்தியென்றும்- ரூபம வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமாகிற பஞ்சஸ்கந்தமும் § சுகநா னயின்பறியில் நிசசேஷமாகக் கெடுகிறதே மோக்ஷ மென்னும் பெளத்தனும்,—

§ சுகநாமம் - பரம்பரை.

அட்டகுண முத்தியென்றும் - அனந்தஞானம் அகந்தகரி சனம் அனந்தநீரிபம அனந்தசுகம் நிரந்தரமழ் நிரந்திரம் நிராயுஷ்யம் சகலசமயியதா பாவமென்னு மெண்ணுண்ப பிராப் ததி மோக்ஷமென்னுஞ் ஜயித்தனும்,—

மெய்ம்மையேபாடாணம் போல்லை முத்தியென்றும் - ஆத மர சடமாய் ஞானசரயமாயிருக்கும் அடிதெய்யடி யெனவில? விளக்குததகளியு ம விளக்குமபோல அந்த ஞானத்தினுலே சுக தககாணபவ முண்டாயிருக்கும் ¶ ஷோடச பகார்த்ததவ ¶ ஷோடசம - பதினுறு

ஞானத்தினாலே சுகதகங்களுக்கும் தனேதவாயிருக்கிற ஞானமுட நீங்குப பாஷாணம்போல வோரறிவு மற திருப்பதே மோக்ஷமென னும் நியாய வைசேஷிகனு ம,—

விவேக முத்தியென்றும் - பிரகிருதிபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி பிரகிருதி விகாரங்களுக்குத் தா னன்னியமாகக் கர்த்திருத்தவ போகத் திருத்துவங்களற நிற்பதே மோக்ஷமென னும் நிரீஸ்வர சாக்ஷியனும், மேல் மாயாபுருஷ விவேகத்தைப் பண்ணி மாயையை நீங்குவதே மோக்ஷமென னும் மாயாவாதியும்,—

தனமெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச் செம்மைபே பெறுகைமுத்தியென னுஞ் செப்புவாகள் - பாஞ்சராத்திரிகள் மகாவிஷ்ணு வினுடைய கிருபையினாலே பிராகிருத தேகத்தை நீங்கித் தங்களுக்கு சத்திய ஸ்வரூபமான சத்த சித்தாருபியாய் விஷ்ணு X துல்யனாய் சிரீ பூமி நீலாசத்தித்திரய வியதிரிகதகமான சகல போகங்களும மகாவிஷ்ணுவைப் போலே நிதகியமாயுடைத் தாயிருக்கை மோக்ஷமென னும், பூரவ சைவா சிவானுககிரகத்தினாலே யாணவ மாயை காமிகங்கணீங்க சதகியமும் சத்தமுமாயத் தங்க ஸ்வரூபமாகிய ஞானககிரியை பிரகாசிக்க வதனால் சர்வருளுத்துவாதி ஷாட்குண்ணியாபி வியத்திபாய்ச் சிவசமமா யிருப்பதே மோக்ஷமென னுஞ் சொல்லுவாகள், ஆதலால் இதெல்லாம் பதமுத்தியே.—

X துல்யம் - சமானம்.

சிவனடிபைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங்கியாமே - ஆனமாவுஞ் சிவனு ம்ஸ்தியே பிழிவற்றது; அந்தப் பிழிவில்லாமையைத் தோன்றாதபடி யனுதிமே யுண்ணவசதகி தமீத்திருக்கையா லிநத வுபாதிக்கினாலே யசத்தியமாகிய போகங்களை சதகியமென்று மயங்கிநின்று சிவானுக்திரகத்தினாலே யுபாதித் திரயங்க ளும் நீங்கக் கணனிந்து காசகாமலாதி தோஷப்நீங்கக் காஷி

அ—ருத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௦௧௭

யைப் பெற்றதுபோல, சிவனுடைய பிரிவில்லாமையைச் சுவஞானத்தால் லன்னியமாகக் கண்டு சிவானந்த பரவசத்தினாலே சுவமேயாய் நிற்பது மோக்ஷமென்று சொல்லிப் பரம மூர்த்தியையடைவது உத்தர சைவராகிய வெமமொடோரோயென நினைபொருள்.

பதமென்ற சொல்லுக்குப் பொருள் நிச்சயம், ரகை, இருசூழி—ம, அடையாளம், அடி, ஒருவஸ்து, இத்தனையுமாகையால், இவ்விடத்துச் சிவனடியைச் சேரவென்றது சிவமாகியவள்தன்மை பொருந்தவென்றது.

பொருந்த வென்றதினாலே விரண்டிருந்த கூடிய தல்ல, கன்னுடைய பிள்ளையானவன் வியாதியினாலே மிகவும் பீடிக்கப்பட்டிருக்கிறான். பொருந்திக் கருணமானபொருந்திக் கருணையையிப்பொழுது பெற்றேனென்றதுபோல வுபாதியினாலே சிவானுபவம் விளங்காமலிருந்தது விளங்குபிறகு கூடியதென்று சொல்லவேண்டியது.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

ஆகலால், ஸோகாயதன் முதலோர் முத்தி, முத்திப்போலியென்பதற்குத் தெரிவித்து, சித்தானந்த முத்தித்திறனுஞ் செப்புகின்றார்.

இம்மையே யீரேட்டரன் டெய்தி யெழி ஸாரு மேக்திழையா முத்தி யென்றும் - முழுமுதல் புத்திதல் பூசுதல் முதலாதல முதற் சுகமே சுவர்க்கம், அந்நத சுகமிதல் ஸாரு ரகம், மகளிரை மணத்த விமமையே முத்தி யென்று ஸோகாயதன் சொல்லுவன, —

இருஞ் சுவர்க்கம் மம்மையே முத்தி யென்றும் - பூர்வமீமாம்சை சொல்லுவன, —

௨௦௧௮ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

ருவந வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞான மெனகி
ன்ற,

உகசகைரது மருக கெடுகை முத்தி பெனறும் - புதகரிற்
பிரதிப நிருவாணவூதி டேசுவன —

அனநஞான மனநததரிசன மனநதவீரிய மனநசசுகம நி
ரகாமம நிரககோத்திரம் நிராயுவயம் சகலசமயியகபாவ மெ
னா,

அட்டகுணமுத்தி - என்று மருக விசைப்பன —

ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள்கெட் டியற்கை ய
ஞானமே குணமாய்,

மெய்மமையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி என்றந தார
ககிகன சாற்றுவன,—

பிரகிருதி புருஷ,

விவேக முத்தி என்றும் - சாங்கிய னுரைப்பன —

தன மெய் வடி வாஞ் சிவததை - தனதிகத வடிவு போற
சாகார சிவமூத்தி சாரூப சிவா காரத்தை,—

செம்மமையே பெறுகைமுத்தி - பரமுத்தியாகப் பரியபது
முத்தி,

என்றும் - சிவசமவாதி:—

செப்புவன - இப்படி வாதிசள் செப்புவார்கள்.

சிவனடியைச் சேருமுத்தி - சிவசத்திக் கொத்த விரிசகு
ஞ சாட்குண்ணிய சிற்சத்தி நாம சிவத துவாபி விபத்தியா மு
த்தி,

யாம இவகுச் செப்புவதே.

சில ஆதரிக சைவாசாரியர் யாஞ் சொல்லு மிகத முத்தி
யைச் சாரூப முத்தி சாற்றுஞ் சிவசமவாதி முத்தியாய்த் திரு
பயி மமது சிவசித்தநாத சித்த சிவசாதிர்ச்சிச சிவசாததியைக
கிய சிவசுததாத் துவைத முத்தித் துவேஷிகளாய் வேதநாத வி

௨—குத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௧௪

சேஷசித்த விசிஷ்டாததவைத கோடி கொளுவி சிவ விபு ததி
யததவைத விசிஷ்டாததவைதப் போலிமுத்தி விளம்பி வுடபி
ரலம்பராய விட்டாராகள

வாதிகளையும் பதமுத்திக கிராம பகுப்பு வகுப்பார —
பூதானம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயதனாகும்,
பூதவிசேஷப் பிராணனம் ஞானோபாய முபதேசிகும கௌக
னாகும, விஞ்ஞானகத விச்சிஞ்ஞானோபாய முபதேசிகும
பிரதிப நிருவாண வாதிக்ஞம், கனமேச்வர ஞானோபாய முப
தேசிகுக் மீமாமசனாகும, சோதிரானம் ஞானோபாய முபதே
சிகுஞ் சோதிசாத்திர வித்தககனாகும, சூரிபாக்கினி சமாத
ம ஞானோபாய முபதேசிகுஞ் சூரிபாக்கினி சாம்யவாதிகடகு
ம, அவரவாககருகமான பஞ்ச பூசபுவனப் பிரபதிதானே
மோட்சம

பூகாண்டசாரணப் பிரம் ஞானோபாய முபதேசிகும ஸ்
மாததாக்குத் தனமாதிர புவனப் பிரபதி தானே மோட்ச
ம

இத்திரியானம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயத
னாகுனொருவனுக்கு இத்திரிடபுவனப் பிரபதிதானே மோட்ச
ம

மனாதம் ஞானோபாய முபதேசிகு முலோகாயதாக்கு
னொருவனுக்கு மனோ புவனப்பிரபதிதானே மோட்சம்.

அகங்கா ரானம் ஞானோபாய முபதேசிகும வைசேஷிக
னுக்கு அகங்கார புவனப் பிரபதிதானே மோட்சம்.

புத்தியானம் ஞானோபாய முபதேசிகும கைபாயிகனாகு
ம, புத்திவிர்த்தி யானம் ஞானோபாய முபதேசிகும புத்தன
ககும புத்தி புவனப் பிரபதிதானே மோட்சம்.

சலஞ்சல சதசதகுணம் ஞானோபாய முபதேசிகு மரு
கனுக்குக் குணபுவனப் பிரபதிதானே மோட்சம்.

பிரமகாரியானமா ஞானோபாய முபதேசிகரும் பரிணத வேதாநதிகும நாராயணப பிரகிருதி காரியானமா ஞானோபாய முபதேசிகும பாஞ்சராத்திரிகும பிரகிருதி புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சததப்பிரம கீடாப்பிரம சித்திரப் பிரமவாதிப் பிரமுக ர்கும பிரகிருதிபுவனப் பிராப்திதானே மோட்சம்

மோகோபாய முபதேசிகும பாதஞ சலனகுகும பிரகிருதி புருஷ விவேக ஞானோபாய முபதேசிகுஞ சாநகியனுக்கு ஞானநியாசோபாய முபதேசிகும விவாதத வேதாநதிகும மானம வாதிசுளாதலால் புருஷபுவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷாங்கியங்க சிவஞானோப கிருத சாகார சிவாதம பாவனோபாய முபதேசிகுஞ சிவவாதிகளாகும ஸைவநித ஸைவ பவுராணிகாக கிராக புவனப பிராபதிதானே மோக்ஷம்

சாகார நிராகார சிவபாவனா பரசோம சித்தாநதிகட்குக் கலார்க கர்ப்ப வித்திரா புவனப் பிராபதிதானே மோக்ஷம்.

சிவாவேச வாதிராகுங் காபாலாகுக் கலாபுவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

காலேசுர வாதிகட்குக் காலதத்துவப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

சங்கிராத வாதியாகிய ஸீசவபாசுபதர் வைதிகபாசுபதர்க்குஞ சமூத் பததிவாதி மாவிரத விசேஷர்கும மாயா புவனப் பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

கலாதத துவாந்த சோதினியாகிய தீட்சாவாணசுருகு விஞ்ஞான கைவல்வியக்தானே மோக்ஷம்.

சாவஞ்ஞத துவ மாத்திரவாதி மகாவிரதர்க்குச் சூத்த வித்தியா புவனப பிராப்திதானே மோக்ஷம்.

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலகணம். உபேக

பிரபோசசிய காததிருததுவ வாதிக்கட்கும் பிரவாகே
வர வாதிக்கட்கும் அநேகேசுவர வாதிக்கட்கும் ராஸுவர புயபை
பிராததிதானே மோக்ஷம்

சதாசிய சாமிப வாதிபாகிய சிவசமவாதிகளுக்கும் சதா
சிவ புயணப் பிராப்திகானே மோக்ஷம்

சுததசாததாக்குச் சத்தி புயணப் பிராப்திகானே மோ
க்ஷம்

வாம தக்ஷிண காருட பூதநாதநிகர்க்குச் சததிஸார ப
யணப் பிராப்தி கானே மோக்ஷம்

சிவ தீக்ஷா சாகஸ்யிய சுத்தராயிருததுகு சிவவிபத்திபை
ககியஞ் செப்பு மிப்போதுள்ள சைவாக்கு

“சுதவந் கலநதுஜாகீயாத

புநவந் லோகபாவநம்”

எனனும உசனத்தினும் சததி புயணப் பிராப்தி தானே
மோக்ஷம்

தீக்ஷா வைகல்யிப வானகாசிக் முறசொல்லிப புநவந்
புயணப் பிராப்தி கானே அல்லது சிவலோகப் பிராப்திகானே
மோக்ஷமென்று சித்திக்கப்படும்

சிவனுக்கு வைந்தவ சரீரம வாஸதவ மென்னுஞ் சாமானி
ய சைவாக்குச் சிவகததுவ புயணப் பிராப்திகானே மோக்ஷம்

உலோகாயதாதி வேதாந்தியந்த ஆனமவாதிகளுக்கு மா
னம விவேகப் பிரவிததிமானகளாகைபாற் சிவவாதிகள் பண
னுஞ் சிவவீவேகத்திற்கு மானம விவேக மகிப்படைபவரல்லா
ன அவவானம விவேகக்கட்கு மலபரிபாக கோக்குஞ் சிவசமான
பரமுததி பார்க்கும் பாததிரமாங் கால மெண்ணிக்கைக கிசை
யுமாதலா லவரவா முத்தி சாதனங்கள் சபலங்கள் தானே, நிஷ
பலங்களன்று.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பேர சமாநூலார கூறு முததிகளாவன? சோபானமு
ரைபால் நிழமுத னுதமீராய்க் கிடந்த முபபததாறு தத்துவங்
க ளிடைகூட பவேனவாய ஆரிலைய ரின்புறுமுதல் முதலாயி
னவாம வேதாக்கமு லுண்மையுணர்ந்த யாங் கூறுமுத்திடா
வது, முபபததாறு தத்துவங்களுக்கு மபபாறப்பட்ட சிவனுக்கு
பைசு சேருமுத்திபா மென்பதாம்

ஏகதிழைப பென்னு மிரண்டாவது விகாரத்தாற ரெக
கது

ஆமுத்தி வினேத்தொகை.

உமரைப எதிரது தழீ இயிற்றுககி ஈண்டுக்கூறாத சமய
முத்திகளையும் இயற்றுடன் வைத்தக கூறிக்கொள்க

இதனானே புறச்சமயநெறிநிறநன முசலிபவெல்லாரு
ளசுவத திறத்தடைத்தற்குச் சோபானமுறையான வாயிலாமாறு
அவற்றது பயன் கூறுமுத்ததானே இனிது விளக்கப்பட்டது

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் முததித்தொகை யருளிச் செங்குரர்.

இம்மையேயீரெட்டாண் டெய்தியெழிலாரு மேந்திழை
யாரா முத்தியென்றும் - இம்மையிலே பதினாறு வயதைப்பொரு
ந்தி அழகினையுமபொருந்தி ஆபரணங்களையுந் தரித்திருப்பதாயு
ள ஸ்திரீகளுடனே கூடி அவர்களிடத் துண்டாண் சுகத்தை
உண்பவர்கிறதே முத்தியென்னும் உலோகாயதன் முறைமையு
ம, - இருஞ்சுவாக்கமுத்தி யம்மையென்று - எக்கியாதி கணமங்

அ—நுத்திரம். ஞாநஞ்ஞான இலக்கணம். ௨0௨௩

கலைச்செய்து மறுமையிலே சுவாககத்தைப் பெறுகிறதே முத்தியென்னும் பட்டாசாரிபன் முறைமையுடையது, —முத்தியெனதுகத்தமறக கெடுகைபென்றும் - உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானம் என்கிற பஞ்சகந்தங்களுமநேராகக் கெடுகிறதே முத்தியென்னும்பெளதகரில் சவுத்திராந்திகன முறைமையுடையது, —அட்டகுண முத்தியென்றும் - எட்டு பதினெழு ஆன என்னு முன நுவகையாயுள்ள குணங்களைவிடுகிறதே முத்தியென்னும் சடனாரில் நிகண்டாவாதி முறைமையும், — மெய்மமையே பாட்டானம் போலகைமுத்தியென்றும் - உண்மையாகவே ஆன மா ஓன நுமறியாமற கறகளைப்போலே கிடப்பதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்திற் பாட்டானவாதி முறைமையும், —விவேக முத்தியென்றும் - இந்த ஜீவானமாவுக்கு விவேகஞான முண்டாகிறதே முத்தியென்னும் மாயாவாதி முறைமையுடையது, —தன் மெய் வடிவாஞ்சிவத்தைச் செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் - ஆனமா தனக்குள்ள விடுகச்சரீரமானது ஸ்ஹபதத்தைப் பெற்று நித்தியமாயிருக்கிறதே முத்தியென்னும் அகச்சமயத்தில் சமவாதி முறைமையுடையது, —செப்புவர்கள் - இப்படிப் பலவாகச் சொல்லுவார்கள் அப்படிச் சொல்லுகிற விவை குற்றத்தைப்பொருத்தின முத்திகளாம், —சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதின்கியாமே - ஆகைமால் பரமேஸ்வரனுடைய சோபாதத்தைப் பெறுகிற முத்தியே இவ்விடத்தில் முத்தியென்று சொல்லப்படுவதும், யாவ கொள்ளப்படுவது மதுவே.

இமமையே யீரோட்டான் டெய்தி யெழிலாகு மேநதிழையா முத்தியென்றது உலோகாயதன் பிரத்தியட்ச மொழிநது அனுமான முதலானவை கொள்ளாத படியாலே இமமைப்பய லுக்கய மகளீரிடத்துச் சிற்றின்பமே முத்தியென்று கொண்டாணைக்கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-உ0-செ “ஊரி வதுணாவதுற கலவிமங் கயனாயுளகி, வாடுவதடியில் விழநது வருதவ தருந்தவம்பின, கூடுவதுணாவு செடிக குணமெலா ம வேடகைபரகி, நீடுவதினபமுததிலித்தினினராகள முதநா, என்றும், அவன் மறுமைப்பயன் கொள்ளானென்பதற்குப் பிர மாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-உ௧-செ “கீடடினையுளதென ரோடி மெலிவதிவெ கண்ணைநீரி, கரடடுவோரா கண்டோராகேட் டோர கரியவையுண்டேற் காடகா, நாட்டினிலுரசுணைக கிசை யவேநடநது நாளு, மீட்டியபொருள்கொண் டிவகே யின்பத னு ளியைநதிடரே” எனலுமதுங் கண்டுகொள்க

இருஞ்சுவர்க்கமுத்தி யமமையேயென்றது பட்டாசாரிய ன இமமையிலே நித்திப கனமங்களைச் செய்ய நன்மைப பகு திக ளு ண்டாமென்றும் சோமயாக முதலாயுள்ள யாகங்களைச் செய்ய மறுமையிலே மகத்தாகிய சுவாககததைப் பெறுகிறதே முத்தியென்றும் கொண்டான எனக்கொள்க

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-௧௧- செ “நித்யாலநிதத்கனம் நிகழத்திட சுபத்தைநீங்கார, தீதிலாவிச சா கனமஞ் செந்தழிலோமபிசசெய்ய, வேதுதானவேணடித் தெல்லா மெப்தலாஞ்சோமயாக, மாதிரா னுணைநீசி யமைத்தி டவீடதாமே” என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொள்க

அவன் செயல்களே முத்தியைக் கொடுக்கும் தொழிநது ஒரு காதகா வுண்டெனுகொள்ளான எனபதற்குப் பிரமா ணம் பரபட்சம், அவனமதம் ௧௨ செ “கருதியகனமஞான மி ரண்டி காலாக்ககொண்டி” என்ற திருவிருத்தத்திற் கண்டுகொ ள்க.

முத்தி யைநதுகநத மறக்கெடுகை யென்றது சவுத்திராநதி கன்பிருதிவி யப்புதியு வாயு என்ற பூகருபம் நாலும், அறிவுக

த மிரதம் வனம எனகிற உபாதான ரூபம் நாலும், ஆக ரூப கந்தம் எட்டு குசலாயேதனை அருசல வேதனை குசலா குசலா வேதனை எனகிற வேதனாகந்த மூன்று சோததிரம் தொக கு சடச சிவருகை ஆகராணம் மனம் எனகிற குறிப்பு கந்தம் ஆறு பொயல்சொல்லல் கோட்சொல்லல் கோபித்துச் சொல்லல் பயனில் சொல்லல் எனகிற வாககிண்குணம் நாலும், கள வுக்குப் பேரகல் வறிதே தொழில் செய்தல் கொலைச் செய்தல் ஆக காயத்தின் குண மூன்றும், கொலை நினைகதை காமப்ப ருது ஆசையெனகிற மனத்தின் குணம் மூன்றும், ஆகத் தீககு ணம் பத்து மொயுணாததல் வாராததை இலியனகூறல் பய னாட்டு சொல் எனகிற வாககிண்குணம் நாலும், பள்ளிவலம் வருதல் தவமபுரிதல் சான்றா செய்தல் எனகிற காயத்தின் குணம் மூன்றும், அருணினிவு ஆசையறுத்தல் தவப்பற்று என கிற மனத்தின் குணம் மூன்றும் ஆக நற்குணம் பத்து ஆக பா வனை கந்த மிருபது சத்த பரிசு ரூப ரச கந்தம் சித்தம் என கிற விஞ்ஞான கந்தமாறு. ஆக இவ்வனம் நாற்பத்து மூன்றாக வண்ணப்பட்டு வருகிற பஞ்சகந்தங்களை ஐந்தாம் காரணங்கிட க்க காரியங்கிடசகு மென்பது மிகுத்துரை யில்வழக்குமாயப் பந்தத் துக்கமுமாய இது குற்ற வீடுனையும் கந்தங்களை நதம் ிராககசெட்டு வீட்டின்பத்தை யடையுமென்பதுவே முததியி னபமாகக் கொண்டானெனக் கொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம் அவன்மதம், நக செ, “ஒவகி டருவமோடு வேதனை கருநிப்பிடுமீ” என்னுந் திருவிருத்தத் தற் கண்டு கொள்க

அட்டகுண முத்தியெனறது நிகண்டாவாதி. அட்டகுண டகலாயுள்ள மூன்றுவகைக் குணங்களையும் விடுகிறதே முததி யென்று கொண்டானெனக் கொள்க.

மூன்றுவகைச் குணமாவன, ஞானவாணியம் தரிசனவாணியம் வேதநீபம் மோகனீயம் ஆயுஷ்யம் நாமம் கோத்திரம் அகசராயம் என்கிற குணங்கள் எட்டும், பசித்தல் தாகம் பயம் செற்றம் உவகை மோகம் சிந்தனை பழித்தல் நோய் நசித்தல் வோவை கேதம் மதம் அதிசயித்தல் புசிப்பு பிறப்பு உறக்கமென்கிற குணங்கள் பதினேழும் அரசசிகம் இந்தி ஆரம் சோகம் சுருசுசை பயம் என்கிற குணமாறும் ஆக இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட முப்பத்திரண்டு குணமுதலான மூவகைக் குணங்களையும் விட்டு பூரவத்திலுண்டாகிய கனமங்களை புசித்துத் தொலைந்த வவதரந தானே வீட்டினப மெனக்கொண்டானெனக் கொள்க.

முதற்சொன்ன ஞானவாணிய மாதிரியுள்ள எட்டுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம் அவனமதம் - உ-செ, “நிலாநன் வணந்த ஞானமுத் லென்குணங்களெனு மொண்குண, மாநிலாதமதி மேவுசிதமென மன்னிவானவா வணங்கவே, வேறுலாவுகுண ஞானவாணியம் தாதிமெட்டினையும் விட்டசி, ரோறுபானமையுடை நீயிவாழருக நெனங்கருக்கிறைவ நென்றனை”

இரண்டாவது சொன்ன பசித்த லாகியாயுள்ள பதினேழு குணங்கட்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம் - ச - செ “பசித்தல்தாகபய செற்றமோடுயகை மோகசிந்தனை பழித்தல் நோய், நசித்தல்வோர்வீடுகெடு கேதமோடுமதம் வேண்டலீன டசி சயித்தலும், புசிக்கவந்திடு பிறப்புறக்கவிட விட்டொர டடகுண பூதனும், வசித்தவனனுல்கின் மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளு மென்றனை”

மூன்றுவது சொன்ன அரிசசிகமாதிரியுள்ள குணங்களாறுக்கும் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமதம்-அ-செ, “ஏனுமொன்று டைய வாகியென்குமணு வாயிரும்புகள் மரங்களும், பூணுமவ

தருவெ லாமுமாகுமிவை புறகலப்பொருளக ளென்னலாங், கா
னுமவசுறு வகைத்தொழிற்களவை கட்டுவிட்டபெறி கனமமே
லு, மாணசினதுவரு மாறிமாறிமுன வகைநகதுணிவிட மா—
சிபே” எனறும் பிரமாணங்கள் கண்டுகொள்க.

மெய்மமையே பாடாணம் போலகைமுத்தி யெனறது பா
டாணவாதி அறிவிலாதவர்கள் அதிகப்பட்டுக் கிடக்கரு தன
மைபோல ஆனமாச சுததாவததையிலும் ஒன்றுமறியாமல் கல்
லைப்போலே கிடக்கிறதேமுத்தியென்று கொண்டானெனக்கொ
ளக் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “கொததை
மாநக ருத்ததுதயில்போற - காட்சிபென்னக் காணுத தயர-
மாட்சியைமுத்தி யெனவகுத்தனரே” எனனுமதுவு கண்டுகொ
ள்க

விவேகமுத்தி யெனறது மாயாவாதி நினமலமாயிருக்கி
ற ஆகாயத்தை மேகமறைத்த கனமைபோல சுததமாயிருக்கிற
பரப்பிரம மாயா வுபாதிக்கினாலே வாதிக்கப்பட்டு இத்தவுட்
லிலே மயங்குகிறதற்கே ஆனமாவாவது, அந்த ஆகாயத்திலே
ஒரு வாயுத்தோன்றி அந்த மேகத்தை நீக்கின தனமைபோல
தன்னிடத்திலே ஒரு விவேகஞானந்தோன்றி யந்த மாயாவவி
ததையை நீக்குகிறதே முத்தியென்று கொண்டானெனக் கொ
ள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “இவவியற
பந்தப் பவமமதகல - விணமுத்தறந்த கொணமூப்படலத - தி
ருளறவுதித்த காடகவிவேகந - தன்னிேருன்றிச் சாதக மனை
ததையு - மனைகப்பிரிப்பு மடியிழைவாங்கதலும் - போலஞா
லம் பொய்யறக்கழீஇத - தானேதானாய்த தன்னிறறனைத-
தானேகணி தன்னலமுற்றும்” எனனுமதுவு கண்டுகொள்க.

தனமெய்வடிவாஞ்சிவத்தைச் செமமைமே பெறுகைமுத
தியெனறது சமவாதி வேட்டுவாளி யொன்றுமறியாத பசைச்

டபுமுனவையெடுத்துத் தற்சொருபமாக்கின தனமைபோல் ஒரு
 ஊறிடாமற கிடக்கிற வானமாவையும் சிவனுடைய ஞானமெ
 டுத்துத் தற்சொருபமாக்கி அந்தவுடலே நித்தத்துவத்தை பெ
 ர்நிறுபபது முத்தியெனக் கொண்டாணெனக் கொள்க இத்த
 ரூப பிரமாணம் சதகற்பநிராகரணம். “முண்ணுனறனது மு
 திரொளிஞான - மறிபரப்பசை சிறுபுழுக்கவாரத் - வண்டென
 வயிரைக் கொண்டிடுமுயிரத் - தனைநேரக்கித் தன்னுருவாகி-
 னவவகைத்கொழிவு மெய்வகையுணர்வு - பிரிடாவாறு பெற
 றுத் - சிரியாடபெரியோர திரக்கிசோந்திமே” எனனுமதவ
 கண்டுகொள்க

செபபுவாகளென்றது உலோகாயதன் முதலாயுள்ள எழு
 வகை முத்தியையுங் குற்றத்தையுடைய முத்திபென்றா னெனக்
 கொள்க அவை வருமாறு —

உலோகாயதன் முத்திக் குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்
 திபென்றது, பன்றியானது கனமத்துக் கீடாக விட்டடைவிரு
 மபிப புசிகருந் தனமைபோல வசுத்தமாகிய மகளீரிடத் தன்
 டாகிய சிறநின்பததையுங் கனமத்துக்கீடாக விருமபிப புசிக
 கையிலுலெனக் கொள்க இத்தரூபப் பிரமாணம் பரபட்சம், அ
 வனமறுப்பு-உஅ-செ. “ஆசையுறுமுழ் சூகரவக் எசுத்தமேவீ”
 என்கிற திருவிருத்தத்திற கண்டுகொள்க.

பட்டாசாரிபன் முத்தி குற்றத்தைப் பொருந்தின முத்தியெ
 ன்றது, கனமத்திலுளும் ஞானத்திலுளும் மோகமென்று சொ
 லுலகையில் கனமத்திலுலே ஆசையுண்டா யதிலுலே முத்தியு
 ளடாகா தாகையிலு லெனக்கொள்க இத்தரூபப் பிரமாணம்
 பரபட்சம் அவன் மறுப்பு-உஅ-செ “கருமங்கண் ஞானமத வு
 டனின் றலானமருவு சத்திவகலாவ தெனின்” எனனுந் திருவிரு
 தத்தத்திற கண்டுகொள்க.

௨-குத்திரம். குணகுணான இலக்கணம். ௨௦௨௬

சவுக்திராந்திகன முததி குறந்ததைப் பொருந்தின முததி யென்றது, கற்பூரவிளக்குபோலக் கருசுணர்நுதமறக் செங்கை யினுலே பெறுவாணிலலாத படியினுலெனக் கொள்க, இஃற் குப்பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமறுப்பு நக-செ “ஐந்தகற் தம் சுகதாணத்தழிதலபந்த துகக்” மென்னுந் திருவிருத்தத்திற் கணிக்கொள்க.

நிசண்டாவாதி முத்தியைக் குறந்தம் பொருந்தின முததி யென்றது, குணங்களை விட்டவிடந் தவமாகா தென்பதாலும் பூர்வகணம் நிசகயிததுப் புசிக்கைக்கு இவ்விடத்து ஆனமாவு க்குத் தனக்கென வேரோரறி வில்லாதபடியாலு மெனக்கொ ள்க இதற்குப் பிரமாணம் பரபட்சம், அவனமறுப்பு-கக-நக-செ “ஆறுகாரியங்களை மாறவேதவங்க ளாமெனில்” எனநுந் திருவிருத்தத்திலும் “பூர்வகணம் மறநி-ப் புதிதப்பின்பு” என நுந் திருவிருத்தத்திலு” தென்கடலநீர் வறந்தபின்பு பூனை மீன் ருந்த நின்றதே” எனநுமதுவ கணிக்கொள்க

பாடாணவாதி முத்தியைக் குறந்ததைப் பொருந்தின மு ததியென்றது அவன கேவலப்பட்டிக் கிடக்கிறதை முததியென று சொல்லுகையினுல அது முததியாகாது எனக் கொள்க இ தற்குப் பிரமாணம் சவுகற்பநிராகரணம் அவன மறுப்பு “கா டசியென்னக் காணுததுயர் - மாட்சினை முததி யெனவகுத்த னாக்கிற - கரணபாவமரணங்கரும் - மேய்கவாமுத்தி சோக தவரனறே- யினையகதிக்கோ முனைவருமவேண்டா - தனிந்ரு துயர் மெனுமிததிடமே - பாடாணத்திற் கூடாமுத்தி” எனநு மதுவ கணிக்கொள்க.

மாயாவாதி முத்தியைக் குற்றத்தைப்பொருந்தின முத் தியென்றது, இவ்விடத்திலே தோன்றின விவேகஞானம் முன பே யுள்ளதாமாகில் இவனுக்கு மயக்கமவர வழக்கில்லை, பின்பு

ஷ்டானதாகில் ஆகாயப் பூப்போலே இல்லாத துண்டாகாது, ஆகையினாலெனக் கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்குர்ப நிராகணம், “பகதமககல முநதுவிவேகம - வானவளியெனக் தலிற் றுனேதோனநின் - முனபுரகாயின் மககாதி லெனிட-பின்புளதாகா திவதுளகெனிலவெளி-மலரது தருமணம்” என னுமதுவ கண்கொள்க

சமவாதி முததியைக் குற்றத்தைப் பொருத்தின் முகதியெனறது, அருவினைப்பொருத்தின் ஆனமாகசுருடைய மாபாதேகநகர்னை நிததியதததுவத்தைப் பெற்றிருக்கிறது பதமுத்திபாம அனொழிந்து சாயுச்சிய மாகாதாகையினுலு மயாகொருபாகொரு சரீரதொந்தனை யுள்ளமட்டிம மூன்று மலங்களுந் வகாதாகையினுலு மெனக்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்குர்ப நிராகரணம், “முததியுற்ற நறறவரணையிடை-சோவனெனறனை சாரதருமுத்தி - சாலோக்கியமோ சாயுச்சியமேற்- பகதமுற்ற கககலகழிதத-வறிலீனோடறிவு பிற்பாபபெற்றி - வேனடுமென்பதற கீனடிவரிவவா - நிருப்பவென்பதற குருததானவேணடும” என னுமதுவ கண்கொள்க

“சிவனடிபைச சேருமுத்தி செப்புவிங் கியாமே” எனறது கருப் பிரமாணம் பரபட்சம், செளகதிராரதகன மறுப்பு-ஈசெ. “அனாதிமுத்தனாய்ப்பரனா யசலனாயெல்லா வறிவுதொழிலனுக்கிரக முடையவரணகன்ம, அனாதிசமற் றொத்தவிடாதே சத்திபாத துழைவித்து மலங்களெல்லா துங்கனோக்கி, மனாதி கரணங்கெல்லா மடக்கித் தனனை வழிபடுநல லறிவருளி மாக கருணைககைபா, வினாதிபிறப்பினின்று மெடுத்தமாறா வின்பமுத்திககே வைப்ப னெங்கள் முததியிதுவே” என னுமதுவ கண்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, உலோகாயதன முதலாயுள்ள சமயிகள் கொள்ளப்படு முததிகள் குற்றத்தைப் பொருத்தின் முத

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலகநணம். ௨௦௩ க

த்பென்றும இவவிடத்த முததியென்று சொல்லப்படுவத பர
மேஸ்வரனுடையதே பாதத்தைப் பொருக்கிறதே முததியென
து முறைமையும் அறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருஞர் வருமாறு.

—0—

ஏனைச் சரியதூலார்கூறு முத்திக ளாவன? சோபான மு
றையா னிலமுத் ஞாதமீராய்க் கிடந்த மூப்பத்தாறு தத்துவங்க
ளிடக்கடப் படுவனவா அவற்றுள்,—இமமையே யீரெட்டா
ணடெய்தி யெழிலாருமேத்திழையா முத்தியென்றும் - உலகா
யத்தூலா ரிபடமைக்கண் பதினாறு ஆண்டொள அழகுபொருந
திய ஆபரணங்க ளணந்த அரிவைய ரின்புறுதலே முத்தியென
பா —அமமையேயிருஞ் சுவாகக முத்தியென்றும் - மீமாம்சை
தூலா யாகாதிக்கனமங்க ளெய்து அமமைக்கண் சுவர்காதி
போக மனுபவித்தலே முத்தியென்பர் —ஐந்தகந்த மறக கெ
டுகை முத்தியென்றும் - சௌத்திராதிக தூலா உருவமுதலிய
ஐந்தவகை கந்தங்களு மறககெடுதலே முத்தியென்பா.—அட
டஞ்ஞ முத்தியென்றும் - ஆருகத்தூலார் அருகத்தூன முத்
லிய எண்குண மடைதலே முத்தியென்பா,—மெய்மையே பா
டாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும் - மெய்மையாகப் பாடா
ணம்போற் கிடக்கை முத்தியென்பர் வைசேடிக தூலா — வி
வேக முத்தியென்றும் - சாங்கியதூலார் பகுத்துணரும் விவே
கஞானமே முத்தியென்பா —தன் மெய்வடிவாஞ் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகை முத்தியென்றும் செப்புவர்கள் - சிவச
மயவாதிகண முதலியவாகச் சமயதூலார்களும் தன்னுடைய
வடிவாகிய சிவசாஸ்திர முதலிய பதமுத்திகளைப் பெறுதலே
முத்தியென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்.—இவகு டாருசெப்புகது -

வேதாகமநூ லுண்மையுணர்ந்த யாங்கூறு முத்தியாவது,—
சிவனடியைச் சேருமுததி - முமபகதாறு தத்துவங்களுக்கு மப
பாறப்பட்ட சிவனடிபைச் சேருமுத்தியாம்

இஹுனே புறச்சமயநெறிநிறை முதலிய வெல்லாநு சை
வக திறத்தடைகதஞ்ச சோபாணமுறையான வாயிலாமாறு அ
வற்றது பயன்கூறுமுதததானே யினிது விளக்கப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—௨௦௩௨—

மேலிந்தச் சித்தாரந்தமே சிறப்புடைத்தென
றுணர்த்து கின்றார்.

ஒதுசமயங்கள்பொரு ளுணருநூல்க ளொன்றோ
டொன ரெவ்வாம லுளபலவு மீவற்றுக, யாதுச
மயம் பொருணா லியாதிவகெனனி லிதுவாகு மதுவல
ல வெனும்பினக்க தினமி, நீதிநினை லிவையெல்லா
மோரிடத்தேகாண நிறபதியா தொருசமய மதுசமய
ம பொருணா, லாதலினை லிவையெல்லா மருமறையா
கமத்தே யடங்குமிடு மவைபிரண்டு மானடிகுே முட
ங்கும (௧௩)

(இ-ள்) ஒதுசம இடபடிப் பலவாகச் சொல்லப்பட்ட சமய
ய வ க ள ங்களையு மத்தகதற் கேற்ற தேவகைகளையு ம
பொரு ளு தற்கதற் கேற்ற சாத்திரங்களையு முததி பெ
ணரு நூல்களொ றுமதங்களையு மபலவாக வுரைத்து, இவற்று
ன ரோ டொன ளுண்மையான சமயம் யாது வுண்மைப
ரெவ்வாம லுள பொருளாயாது அச்சமயத்திற்குக் கூறுமாக

பலவு மிவதறுள மங்குள யாது எனது கேட்கிற யாகிஸ்? ௮
யாதுசமயம்பொ வைக்கே யுணர்த்துதம்
ருணா வியா திவ
கெனவில்

இதுவாருமது தத்தஞ சமயத்தி விழிப்பயுந தேவதை
வல்லவெனும் பி கள முறைமையினை யு மகததூலக ஞ னடா
னககதினறி நீதி ய வழியினை யு நோக்காது சலம்பற்றி நின
யினு விவையெல் றெமது பொருளே யுண்மை மற்ருென்று மு
லா மோரிடத ண்மைப் பொருளல்ல வென்னுஞ் சகதேக
தே காணத்திறபது விகற்பமினறிக கடாவிடையானும் பிரமத
யாதொருசமயம் ப பொருளக னெல்லா மெப்பபொரு ளன
துசமயம் பொரு றென்று விஞ்ஞவிஞ்ஞ திருட்டாந்தத்தாறு
ணால் ம் அவவியாபதி முதலிய குற்றங்களாற
சோவுபடாத வுண்மைப் பொருளு மிது
வே சமயமு மதுவே இரதசமயதுட டிணிகது கூறப்பட்டதே
பரமமான மோட்சமென்று கூறும வாலோனமத்தா வாகி
ய மலையுமாறுபோல மூணொடுமின மலைவினறிப் பிறமதங்க
ளைகது தன்னுண்மைப் பொருள் யறுதியிடடுணர்த்துகின்ற ச
மயதூலாகிய தூலேதூல்?

ஆக விஞ்ஞ வி இச்சிறப்பினை யுடைய தானையினுலே ௮
வைவெல்லா மரு ச சமயப் பொருள்க னெல்லாம வேதாசம
மறை யாகமத ங்க ளிரண்டினு மடங்கியிருக்கும்
தேயுடங்கியிரிம

அவையிரண்டு இந்த வேதாசமங்களாகிய விரண்டு மதக
மரணடிகழி மூட வாதமினறி விதிவாதமே கூறுகையா லவ
ங்கும. னது திருவாககே சிறப்புடைத்தெனப் பெ
றுமஎ-று

இதற்கு சிந்தியம் சிவசுருமோத்தரம் மருடம் சாமிசுத்த
மறிக (௩௩)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரமென்றும் சிவஞான
மே ஞானமென்றுங் கூறுகின்றது

ஒதுசமயங்கு ஞானஞ்ஞால்கள பொருளாக ஸொருமுடிபா
ன மெய்வாரை யுளபலவு மிவற்று னியாதசமயம் பெருநூ
லிபாதின கெனலில் - சொல்லுஞ் சமயங்களு மநததச சமய
சாஸ்திரங்களு ம சாஸ்திரங்களில் ஸ்ரீபிரதிபாதசியமான பதா
ரதங்களும பநகமுத்தியி னுடைய தன்மைகளும் மோக்ஷோ
பாயங்களும ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாகப் பலவாகவுள
இவையிறுதுகளுந் குாளே பெநதச்சமயம் பெரியது, எநகசா
ஸ்திரம் சாயததையுஞ் சொல்லுந்றது, எநகச் சாஸ்திராததி
லே சொல்லும் பதாராதகம் யதாராதகம், எநகச் சாஸ்திராததி
ல சொல்லு மோக்ஷோபாயம் பரமமுத்தியைக கொடுப்பது,
எநகச் சாஸ்திராததிலே சொல்லுந் தருமத்தைப் பண்ணவேண்டி
வது, என்று விருவிந்?—

ஸ்ரீபிரதிபாத்யம் - சொல்லத் தக்கது.

இதவாகு மதுவல்லவெனும் பிணக்கதினறி நீதியினு லி
வையெல்லா மோரிடத்தேகாணநின்ற இபா தொருசமய மது
சமயம் பொருணால்-உலகாயிதாதி சிவாவாதத்தைவி யநதமா
கச் சொல்லும் பதாராதத் லக்ஷணங்களையும் தருமங்களையு
மோக்ஷோபாயங்களையு மோக்ஷங்களையு மிதவாகு மதுவல்
லவென்று ஈ சமுத்திர கலசநியாயமாக வேதாகமங்களிலே

ஈ சமுத்திரகலசநியாயம் - சமுத்திரத்தில் குடத்தைப்
போட்டு மொண்டால் குடங்கொண்ட ஜலநதான வருமென்கி
ற நியாயம்.

பேதேசத்தை யறிவிப்பது பூரவபக்ஷமு சித்ததநதமு மாகத் தாக்ஷபித்தது, ஆறு குருடா யானையினுடைய ஏகதேசத்தை ஸபரிசித்த யானை யிப்படியிருக்கு மிப்படி யிருக்குமென்று த ராக்ஷம் பண்ணக் கண்ணு ளளவ னிவாகளொல்லு மவயங்கொ ள்லா முடைய தியானைபென்று நிச்சயித்ததபோல, இரதசச மயங்கு ளொல்லாஞ் சொல்லுவது வேதாக்கமத்தி லேசதேசத் தைப் பற்றி யென்று பரத்தத்துவத்தை யுணர்வதான சமயமே சமயம், அநதசசமய சாத்திரமே சாத்திரம், அநதச சாதிரத் திலே சொல்லும் பதாரதகமே பதாரததர, அதிற்சொல்லும் த ருமும் மோக்ஷோ பரயமுமே சாதிக்க வேண்டியது,—

ஆகலினு லிவையெல்லா மருமறை யாகமத்தே யடங்கியி டி மணையிரண்டு மரணடி க்கிழடங்கும் - சாவத்தையுஞ் சொல் லுவது சாஸ்திரமெனப் தாதலால் வேதசிவாகமங்களுக்கா ளே சகல சாஸ்திரங்களு மடங்கும். வேதாக மோகதானுஷ்ட ணங்களுையே பண்ணவேண்டியதும், அதிலே அதிலேசொல்லு ம பதார்த்தங்களே யதார்த்தமும், வைதிகமுஞ் சைவமுமே சமயமும் இவ்விடத்து மிரண்டாகச் சொல்லுகையிற் றிரண்டிலே யதிகமேதென்னில்? வேதசிவாகம மாகிய அபரஞானமி ரண்டும் பரஞானமாகிய சிவஞானத்திலே x பரிபாவசாநமா னையால் *வேதோபப பிரயிதமானது கொண்கி னவைதிக சைவ மென்றும், சிவகுண + சங்கிராந்தி சமுதபத்தி + சமாவேச சிவ சமத்தவ மென நி ருத்திகளுக்கு மேலாயிருக்கிற சிவசாயுச்சி யப் பிரதமானையா லுத்தரணசவ மென்றும், இதை பூர்வபக்ஷ ம் பண்ணுவதற்கு ஒருசமய மில்லையாண்கையால் சித்ததாந்தசை வமென்றும் பெயரையுடைய வைதிகசைவமே சாவோத கருஷ்ட மான சமயம். வேதசிவாகமங்களே சாஸ்திரம். இதிறசொ னன பதிபசுபாசம பதார்த்தத் திரயமே யதார்த்தம். விசிஷ்ணு

டதருமமாகிய சரிதை திரிபாயோக சிவதருமமே பண்ணவேண்
டுவது கேட்டல சிநகிததல் தெளிதல் நிஷ்டை யென்பதே
மோக்ஷோபாயமென றிதனபொருள்

x பரியாவசாக - முடிவு * வேதோபபிரமிதம் - வேதத்
திலே அதிகமாகச் சொன்னது, † சங்கிரகதி - சம்பந்தம்,
+ சமாவேசம் - பிரவேசம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

மேறசாமானிய வேதவிசிஷ்ட விசேஷவேத சிவசித்
தாநந்தமே சிறப்புடைத்தென்று செப்புகின்றா

பொருள் - அந் அந்தச் சமயத்திரகுச் சொல்லும் பதார
ததவகள், — நூல் - அப்பொருளைச் சொல்லுஞ் சாத்திரம், —
ணக்கதி நூல் - சந்தேகமற்று, — ஒரிடத்தே - ஒருசமயத்திலே, —
காண் - அடங்க வேதத்திற சாவதியடங்கும், சிவாகமத்திலே
நிரவதிபடவரும், — அரண்டிகழிடங்கும் - அபரஞானமாதலால்
வேதஞ் சிவாகமதகடங்கும், சிவாகமம் வேதத்தைக் குறித்த
ப் பரஞானமானும் சிவசத்தி சின்ன சிவாகமத்தைக் குறித்
து அபரஞான மாதலால் சிவசத்தியாகுஞ் சேதன பரஞானசி
வாகமதகடங்கும்

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

கண்ணில்லாரபலர் குழீஇக்கொண்டு வேழவினறுழித்த த
லைப்படிக் கையினுறறையவந்து வேழுவேறு கூறு மிலக்கணங்க

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௩௭

ளெல்லாங் கண்ணுள்ளானொருவன கண்டு கூறு மக னிலககண த
துள ஏகதேசமாய்ச் காணப்பட ட டங்குமாறுபொல, ஏனைசச
மயநூலார தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவய
நூல்களிற் கூறும பொருளியலபுகளெல்லாம் முற்றுணாவுடை
ய முகல்வனும் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும பொரு
ளியலபின ஏகதேச மாய்க் காணப்பட்டு அவற்று ளடங்கும.
சிவபிரானுற செய்யப்பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக்கொ
ண்டிரைக்கு மவவிருவதை நூலும் அவ்விதைவன நிருவடியி ட
டங்கு மென்பதாம்

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அதற்குப் பொருத்தி
ன அந்தங்களும அதற்குப் பொருத்தின நூல்களும் ஒன்றுக
கொள் றெவ்வாமல் எண்ணிற் திருக்கையினால் இவையிற்
றுள ஏத்தச் சமயத்தை எந்தப் பொருளை எந்த நூலை பொருளா
கக் கொள்ளுவதென்ற மாணாக்கனை கேரக்க மே ஸ்ருளிச் செய
கிறா.

ஒது சமயங்கள் பொருளுணருநூல்க னொன்றோடொன
றெவ்வாமலுளபலவும் - சொல்லப்பட்ட சமயங்களும் அதற்க
தச் சமயிகள் சொள்ளத்தக்க வத்தங்களும் அதற்கு அறியத்
தக்க சாதிரங்களு ம இவை பொன்னுக்கொன் றெவ்வாம
ப்பது அநேக விருத்தியுண்டாயிருக்கும், - இவற்றுள் - இவை
யிறுதுருளோ, - யாது சமயம் பொருளு ளியத்திகென
லில் - எந்தச் சமயத்தை எந்த வத்தத்தை எந்த நூலை யுன
மையாகக் கொள்ளுவதென்று நீ கேட்கிள் - இதவாகு மதவ
ல்லவெனும் பிணக்கதின்றி - இத்தச் சமயமும், இத்தப் பொரு

ஒரு இரதச் சாத்திரமும் ஐமெனமும், அநதச்சமயமும் அநதப
பொருளும் அநதச் சாத்திரமும் அல்லவென்று சொல்லுகிற
பாறுபா அல்லவாய், — நீதியினு லிவையெல்லா மோரிடத்தே
காணினிற் றிடாகொரு சமய மதுசமயம்பொருளுந் - உலோ
கம், தன்முதல் பாஞ்சராதிரி யீருகப் புறச்சமயத்திற் பேதம்
படுவது, பாசபநிருக்ல் வயிரவயீருக உடச்சமயத்திற் பேதம்
படுதல், சைவத்தில் ஐக்கியவாதி முகல் சைவரீருகப் பேதம்
படும், ஆக இருபத்தேழு சமய பேச்சுத்தகரும் அநதரகுத்
தக்கதாகப் பொருத்தின பொருளுந், அநதரகுப் பொருத்தின
சாத்திரவகளுந், அவரவர் பக்குவத்திற்குத் தக்கதாகப் பர
பேரவரன் அருளிச் செயதரன் எனகிற முறைமையை பொ
ருச்சமயத்திலே மதிப்பபட்டது யாகொரு சமயம் அதவே யுண
மைபான சமயமென்பதும், அதவே யுணையான அதக்கெ
னப்பதும், அதவேயுண்மையான சாத்திரமென்பதும் இநதவுண்
மைப்பைச் சொல்லுகிற சாத்திரதானேது எனின்? — ஆதலி
ருலிவையெல்லா மருடிறையாகமத்தே யடங்கியிம - சர்வத்
தையுரு சொல்லுகிற வேதாகமங்களுகையினுல் முன் சொல்ல
பட்டவைமெல்லாம் ஒருவராலு மதிப்பபட்டாத வேதாகமங்க
ளிலே யடங்காநிற்குந், அநத வேதாகமங்க ளிரண்மம் எனகே
யடங்குமென்னின்? — அவையிரண்டு மரண்டுகடி ழுடங்கும் -
அநத வேதமும் ஆகமமும் இரண்மும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞா
னமாகிய சீர்பரத்தினைத்தேயொடுங்கும் எனவே சைவசம
யமே சமயமும், சைவசித்தரத்தமே சித்தரத்தமும், வேதாகம
மே சாத்திரமும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கீர்புநிராகரணம் பாயிரம், “பெரு
வட லுவுரு சுருங்குவிவாங்கிக் - கத்தரத் தடைத்த வந்தமில
கடவுள் - பாலரை யுணர்த்து மேலவா போலக - கேடபோ

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௩௬

ரளவைக கோடபரி பொருளா - லருளிய கலைக ளருளில் வா
லவை - பலபலசமயப பாணமைதததனறே - பால்காலனனூற
தனமையுனலிப - மாகசரிதவே பொருளெனதுதநிலை - யனாத
லினவேறறோ பனுவலேறறோக - சீசையாராறு பாடுகறுவ
ரதனூல்-புரசசமயங்கள் சிறப்பில் வாசி-யருளிணமாகதரை வெ
ருளுற மயக்கி- யலகைததேரி னிலையிற்றீரு - மீவகவைநிறக நீ
வகாசசமய - மூவிருதகுதி மேவியதாரு - மொன்றோடொன்
து சென்றமநிலையி - ஸாறுமாறு னீறுடைத்திலுற்று - ளெவவ
மில்லாச சைவநாசமயத் - தல்கிலாகம நிலவுதுள்ளதவை- கன
கமிரணா - வ காஞ்சனமீழத் - தனநிதியாடகத் தமணியமெனநி
வை - பலபெயாபயப்பதோர் பொருளேபோலப் - பதிபசுடா
ச விதிமுறைகள்கும” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது: சொல்லப்பட்ட சமயங்களுட
பொருள்களும் சாத்திரங்களும் ஒன்றோடொன்று ஒவ்வாமல்
பலவாகச் சொல்லுகையினாலே எந்தச் சமயத்தை எந்தப் பொ
ருள்களை எந்த நூல்களை உண்மையாகக் கொள்ளுவதென்று
மாணுககன கேட்கு ஆன்மாக்கள பக்குவத்துக்கிடாகப் பரமே
ஸ்வரன இப்படிய் பலவாக அருளிச்செய்தானென்று அறிநா
து சைவமாகையினால் சைவசமயமே சமமும் சைவசித்தாக
தமே பொருளும் வேதாசமங்களே நூலுமென்று அருளிச்செ
ய்ததெனனு முறைமையு மதிவித்தது.

சுப்ரமணியதேசிகருணா வரமுறு.

உதசமயங்கள்-சொல்லப்பட்ட சமயங்களும்,—பொருளு
ளரு நூல்கள் - அச்சமயப் பொருள்களை யுணர்த்து நூல்களு
ம,— ஒன்றோடொன் றெவ்வாம நுள்பலவும் - மாறுபட்டன

வாக வுள்ள பல்வாகுலின், — இவற்றுள் சமயமியாத பொருளாலயா திவகெனின் - இவற்றுண் முதனமையான சமயமயாத அச்சமயப பொருளுணர்த்து தூலயா திவவிடத தெனனில், — இதுவாகு மதுவல்ல வெஹும பிணக்கதின் தி - கண்ணிலலார பலாகுழி இக்கொண்டு வேழகிணறுழித தலைப்படிக கையினுற றைவகது வேறுவேறுகூறு மிலச்சகனக கெல்லாக கவெஹுள்ளா னொருவன் கணமிகூறு மதனிலக்கணதது னேகதேசமாயக காணப்பட்ட டடங்குமாறுபோல, இதுபொருத மிது பொருதா தெனறும பிணக்கதின், — நீதிபினு லிவைபெல்லா மோரிடத்தேகாண நின்றது யாதொருசமயம் - முறைமையா லிவைபனைத்த மொருகுகே காணப்படுகின்ற தெச சமயம், — அதுசமயம் பொருளுலாதலினால் - அதுவேசமயமும் அச்சமயப பொருளுணர்த்து தூலாதலின், — இவையெல்லா மரும றையாகமததே யடங்கியும் - ஏனைச்சமய தூலார தத்தரு சிறநிவக்குப் புல்லுய வகதுபற்றி யவ்வதூல்களிற கூறும் பொருளியல்புக னெல்லா முற்றுணாவகூடய முதல்வ னுற செயபபட்ட வேதரகமங்கனில் கூறும் பொருளியலி னேகதேசமாயக காணப்பட்ட வற்று ளடங்குதலின், அவையே தூலகரும. — தவையிரண்டு மரணடிக்கி ழூடவரும - சிவபிரானுற் செய்யப்பட்ட அதனையே தமக்குமுதலாகக் கொண்கிரக கு மவவிருவகை தூல மவ்வினைவைவன் திருவடியி லட கருமாதலின் அதுவே சமயமுமாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

ஆகமப்பிரமாண முன்னால் முகவிய முவிதம இதற்
குளதென தூணர்த்துகெருர்

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௪௧

அருமரையா கமமுதனா லனைததுமுரைககையினு
 லளபபரிதா மபபொருள மரனஞ்ஞாலனுக்க, டருவ
 ாகாபின தனித்தனியே தாமயிந்தவளயிற மர்க்க
 மொமித தரங்குனிதா சமயஞ்சாதி கது,மிருதிபுராணங்
 கலைகண மற்றுமெல்லா மெய்ந்நூலின வுதிபுடையா று
 யகம்வேதாங்கம், சுருதிசிவா கமமொழியச் சொல்லு
 வதொன்றிலைச் சொல்லுவார் தமக்களையோ சொ
 ல்லொணாதே. (௧௪)

(இ-ள) அரும பொருளறிதற் கரிதாகிய நாலுவேதங்க
 றையாகம ணுங் காமிகமுதலிய விருபத்தெட டாகமமு
 முதனூல் அஃதெக்காரணத்தா லென்னில்?
 அனைத்து மு அரமபொரு ளிசைபம் லீடாகிய நான்கின
 ரைகளையினு யு முரைக்கிரத்தினுலே அவனே சாவஞ்ஞ
 ன “வினையினிந்து விளங்கிய வறிவின முனை
 வன கண்டதமுதனூலாகும்” என ருர் தொல்காப்பியனா.

அளபபரிதா ம வேத மந்தை சாக்கையுடைத்தாகையா
 பபொருள லளவிட் டகளை யறிதற்கறிது ஆளுலொருவ
 ராவு மறியப்படாதோ வெனில்?

அரனஞ்ஞா ல சிவனது காருண்யியத்தினுலே மந்த
 ணுக்க டருவர்க மாண வேதத்தை மூலாகப் பிரித்த வே
 ௭ தவியாச பகவான் விளங்க வருளிசெய
 தார்.

டன் தனித்த அதனையுற்று நோக்கி யாராய்ந்து தமக்
 னியே தாமதிகத கேந்த கடாவானும் விடைபுரணும் தமதபொ
 வளவிற தாகக ஞானியே மோகக்கிப் பிறமதத்தைக் கீழாக
 மொ டித்தரங்க கி மந்த வேதத்தைப் பின்பெனது சமயபெ

னிஹ சமயஞ் சங்களையு மதற்கதற்கேற்ற பொருளாகளையு
சாதித்த னு சாதித்த,

மிருதிபுராண மனுமுதலிப பதினெட்டு மட்டாதச புரா
ணகலை கணமற்று ணமு மறுபத தநாலுக்களையு மற்றுமுண்டாக
ரெல்லா மெய்க பபட்ட தெல்லா மகதவேதத்தின் வழிபா
நூலினவழி தலால் வழிநூலெனப் பெறும் 'முன்னோ
நூலின் முடிபொருள்கொத்ததப் பின்னோ
வே னநிம விகற்பங் கூறி யழிபாமற்பினது வழி நூலாகும்' எ
னவறிக

புடையாறங்க வேதங்களுக் கங்கமாகிய சிடசைமுதலி
ம வேகாவகம் யவாறு முபாங்கமாகிய மீமாவசை முதலி
ய நாலுமாகப் பதனும் புடைநூலெனப்பெ
றும்

உபாங்கத்தைத் தலைக்குறைத்தலாகக் யவகமெனஞர்

வேதமென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டிப் பொருளுரைக்க.
அவையாவன—

சைஷு கற்பம் நிருத்தம சகதோபசிதி சோதிடம விமரக
ரணம.

இவற்றும் பிரயோசன மியாதோவெனில்?

வேதோச சாரணத்துக்கு வன்னத்திற னோற்றுஞ் சுரத
சையு மாத்திரா பேதத்தினையும் விளங்கச் சொல்லுக்கையாற சி
ஷையென்ப பெயராயிற்று.

வேதமோது மதற்குக் கன்மத்தையுங் கன்மபிரபோஜன
தையுஞ் சொல்லுதலாற் கற்பமெனப் பெயராயிற்று.

வேதவசனங்களுக் கந்தத்தை விளங்க வறியத்தக்கதா
க வந்தப்புகங்கனோமீம நிரவசகத்தைச் சொல்லுக்கையா லத
ரகு நிருத்தமெனப் பெயராயிற்று.

அ—ருத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். 20சக

வேதத்திற சொல்லிய மந்திரங்களினது வனனத்தி னுடைய கனனையினையு மாததிரா விருததமாகிய உத்கதைமுதலிய விருபக்காறு சந்தபேதத்தினையும வனனவிருததமாகிய கதியை முதல் யாரியை கீதிமுதல் காகையீடுக வுள்ளவிலக்கா வகளை விளங்கக் கூறுதையால் சந்தோபிதித்யம்

ஸௌகிக வைதிக கனமங்களுககு முப்போகமாகிய து லவமுதலிய காலவிசேடங்களை விதற்கிதுவென நறிதியிடம் விதிப்பதசோதிடம்

* சங்குகை பதங்களையு மறுவிதமான பதப்புணாச்சிமுதலிய விதியாகிய சததலக்ஷணத்தை விளங்கச் சொல்லுகிறது வியாகரணம் எனவழிக்.

மீளாஞ்சை நிடராயம் புராணம் மிருகி இந்நாலு முபாங்க மெனவழிக்

“இருவா னாற்கு மொருசிறைதொடங்கிக் திரிபு வேறுடையது புடைநூலாகும்” எனமுவிதத்தினையு மறிச.

இனிபாகமததுக்குக் காமிகாதி யாகமங்கள் முதலாம்?

அஃகெககாரணத்தா லெனினிச்.

அகாதியே மஸிஸ்ஸாகவனுராய் ஆபுஸ்வேதத்தினையு மெனினிததையும் மந்திரவாதத்தினையும் இரதவாத முதலியவற்றையுங் கூறுகைபா லவனைசர்வஞானவான். அவனவாக்கியமே முதலாம்

இஃகாகவேணுமோ! கபிலர் பதஞ்சலி முதலாயினா வா ககிய மாகாதோ வெனில்?

அவாச்சுருக்குச் சாஸுஞானமில்லாத புடியா னுமிராகதது வேஷததடனே கூடினவாத னாகையாது. அவர்களை வாககிய முதலாமென்ப பெறு

அளப்பரிதா மப்பொருளை அக்திச் சிவவாக்கிய மாமென குறிடத்திலே சொன்னதை குறிடத்திலே யாகாதென

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS-90

மந்த வாககியவக னெல்லாஞ் சாபேடசை நிரபேடனசபாக
வநுகுமாநலால் அதனை எவிடப்படாதென வறிக

ஆனாழி பப்பட்டாடுதனிவ அறியும் பகுதியாதெனின?

ஒரிடதசிலே சததசாமாததியததாலும் வததுசாமாததி
பாதசாலும் சங்கதாத்தரங்களைக்கொண்டறிவதென வறிக

காரகிகமுதலிய வுபபேதங்க ளிருநூற்றேழும் வழிநூ
லென்பபெறும்

முன்னாலாகிய வாகமததையும் வழிநூலாகிய வுபாகமவ
களாக விரண்டினையு முறறநோக்கி யுக்கிரசசோதி சத்தியிச
சோதி பிரகற்பி பரதா முதலாகிய வாசாரிமாராற செய்யப
பட்ட போககாரிதை மோட்சகாரினை பரமோட்ச நிராசகாரி
னை முதலிய பிரகரணங்களைப் புடைநூலென்ப பெறும்

இதனனமையை யுடைத் தாகையினுலே.

சுருதிசிவாகம இதகசுருதியு மாகமங்களுமே பிரமான
பொழிபச் சொ சாததிரம, மறறதுக னெல்லாவதற்கும் பி
லுவ தெரண்டி ரமானிகக முண்டென்று சொல்லப பெறு
லலை

சொல்லுவார் இதற்கு வேறுபிரக்கிற சாததிரமே பிரா
கமக களையோ மாணியமென்று கூறும்வாசனாக்கு நாமென
சொல்லொணு ன சொல்லப்போக்டேறும் ஏ-று
சே

ஏகார மீதிரசை

இதற்கு அசிதம் காமிகம் மிருகேதிர பத்ததி சுவாயம்
புவம் பராசரோப புராணம் சாவசிததாதத சங்கிரகவளரி
லறிக.

(சச)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வேத சிவாகமங்களை சித்தாந்த சாஸ்திரமென்பது
திடப்படுத்துகின்றது

அருமறையாகமமுதலான லீனத்தமுரைக்கையினு லளபப
ரிசாமப்பொருள்-முடிய வேதபுணாதற் கரிதாகிய வேதசிவா
கமங்க ளிரண்டிலு மெல்லாததையுஞ் சொல்லுகையினு லதனு
டையு பொருளைப் பூர்வோத்தர விரோதமற வேகவாககியத
தைப் பண்ணுகிறது—

அரணருளா லணுக்கள் தர மறித்தவளவிற தர்க்கமொ டித
தரங்களினுற ரளித்தனியே பின்சமயஞ்சாதித்ததநருவாகள-
விஞ்ஞானத்தின பொருட்டு ருஷிகள ஞானப்பிரதமான மந்திர
ங்களைத் தபசுடனேகூட புனாச்சரணைபண்ணி சர்வமந்திர
பதியானவ ரந்தந்த மந்திரங்களுக்குத் தபசுக்குத் தக்க விஞ்
ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிக்க அந்த ஞானத்தளவு வேதாகமங
களிலே யேகதேச மறித்து தாமறித்த மட்டும்கொண்டு பூரவப
கூழமும சித்தாந்தமுமாக வேறுவேறு சமயமாகச் சாதித்து
அதப்படியே தாங்கு சாஸ்திரங்களுந் பண்ணுவார்கள் —

மிருதி புராணங் கலைகண் மற்றுமெல்லா மெய்த் தூலின வழி
புடையா மகம வேதாங்கஞ் சுருதி சிவாகம மொழியச் சொல்
லுவதொன நிலைச் சொல்லுவார தமக்கறையே சொல்லொன
தே-ஸ்மிருதிகள் புராணங்கள் சித்தா கற்பம் வியாகரணம் நிரு
ததம் ஜோதிஷம் சந்தசு என்னுங் கலைகள் இன்னுந் சாஸ்திர
மென்று சொல்லப்பட்டவைகளெல்லாம் யதந்த நோகத்த
மான வேதசிவாகமங்களாகிய முன்னுவினுக்கூட வழிநூலும்
அதற்கு சமான தந்திரமும் வேதததக்கு அங்கமுமாய் பிர
தானமாச் சொல்லப்பட்டது வேதமுஞ் சிவாகமமு மொழி

யலேறிலலை, இதற் ககநியமாக சுவதகதிராகமங்கள் பிடகநூ
லாதிக ஞ்ணடென்று சொல்லுமவா வேதபாவிய ராணகயால
அசம்பாவிதராணநு கொண டவாகளோ ந்ததரஞ் சொல்லலா
காதென நினைப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முன்னல் வழிநூல் சார்புநூ லிதவென்று சாற்றுகின்றா

அணுக்கள் - ஆன்மவரககவுகளாகிய மண முநலிய மிருதிக
ரத்தாக்கள் வியாசர் முகலிய புராணகலை காததாக்கள்,—ப
ண்ணின்—மிருதி-முகலிபன், வேதமாகிய முதனூலுக்கு,—வழி
நூல் ஆதங்கம் புடை-சார்புநூல் முதனூலாகிய சீவாகமத்தக
குபாகமங்கள் வழிநூல், பிரகாணமுகலியன் சார்புநூல்,—சுரு
திசிவாகம மொழிபசு சொல்லுவ தொன்றிலலை- வேதத்தஞ் சி
வாகமத் தம் புறச்சமய முட்சமய மடங்குதலா லுத்தவநிதரகு
வியாபசமாய்க் கொண்டு புறமபா பொருசாஸ்திரமிலலை,—அ
றை - உத்தரம்

மற்றவை வெளிப்பொருள்.

ஒன்றில்லை பெண்பதற்குப் புறச்சமய முட்சமய சாஸ்திர
ங்களும பிரமாணங்களாய்க் கொண்டு இல்லையென்று பேசவே
ண்டாம், தமதவதிப் பிரமாணங்களென்று பெளஷ்டராசிகளி
னம் ஸ்ரீராமகண்ட குருபண்ணின் சுர்வரகமப பிராமாணனிய
ததஞ் சாத்திரத்தலால்.

சிவஞானபோகியருரை வருமாறு.

—0—

நூலெனப்படுவன வெல்லா மொருநிகரனவாதலின்நி மு
தனூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூலெனப் பல்வேறுவ

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௪௭

கைப்படரி மெனமேனூலகளை நோக்கிக் கீழ் சீழ் தூலகன் மெ
 1 மையுடையனவாம் அவற்றை ஞானசசமய தூலகிளலலாம்
 முகனூலாகிய வேதாசுமப பொருளை முழுவது முள்ளவாறுண
 ரமாட்டாதார அவற்றுட சிலபொருளைச் சமுத்திரகலச நயம
 பறி ஆண்டா னடெடுத்தது கொண்டு தத்தமறிவளவுகேறபந
 கொரு ததம விரித்தது செய்த தூலாகலான அவைபெலலாம்
 பூந்வபசக னுலெனப்படும. சமயதூலல்லவாகிய மிருகிபுரா
 னாகலைகள், மறறுமென் பதனூற் றமுவுப் பிம உபாகமமுதலா
 பின வெலலாம் அவவேதாசுப்பொருளை உள்ளவாறுணாகதோ
 ர அவற்றைப் பிறாககு இனித விடாககுதற் பொருட்டி நால்வ
 கையாப்பினு ளொன்றான் வழிப்படுத்தச் செய்த தூலாகலான
 அவை வழிநுலெனப்படும. ஏனைக்காருடந தககிளமுதலிய
 வாகமாககங்ஈளும், சிக்கை கற்பகுத்திரமுதலிய வேதாங்கவ
 ஈளும், முறையே யவவிரண்டினையு முள்ளவாறுணர்த்தற்குச் சா
 ரபாயப் புடைபட்டி நிகழ்தலின், அவை சாரபுநுலெனப்படும.
 இவ்வாறன்றி வேதாசுமககள் னடக்காதபொருளா பொன்ற
 னை டெடுத்ததுகொண்டு சுதகதிரமாய்ச் செய்யுதூல ஓன்றுமில்
 லை, உன்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும டேதைகள் எனகடவா
 ரெனபதாம்.

சமுதகிர கலசநயம்பற்றி மெடுத்தக்கொண்டு திருகற்கு
 ம அவாசுவகதிர ரல்ல ரெனபார் அரனருளாலென்றார்.

பிறநா நிகழ்பூவமென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறுகூ
 ருதொழிக்கார.

சாதிததத் தருவர்களை வினையும்.

ஓமென பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆகமாங்ஈததை அங்கமென்றது தலைக்குறை.

ஒன்றுமென்னுமுமமை விகாரத்தாற் றெக்கது.

உறை : ததத

எல்லா மருமனையாகமத்தே காணப்பட்டதகுதலை இனி
து விளக்கியவாறு.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன வேதாகமங்களிலே எல்லா மடங்குமாகில்
மற்றுள்ள தூல்களே துகுகென்ற மாணுகளை நோக்கி அருளிச்
செய்கிறார்.

அருடனையாகமமுதலால் - அறிதற்கரிய வேதாகமங்க ளிரண்
டும எல்லாத்தகு முன்னால்,—அனைத்து முனாக்கையினால் -
சாவதகையும விரியச் சொல்லுகையினாலே,—அளப்பரிதாம -
அந்த தூல்களிலுண்டாகிய வத்தகுகளைச் சேர வாராயந தழி
கைக்கு அரிதாயிருக்கையினாலே,—அப்பொருளை யரனருளா
ணுக்கடருவர்கள்- அந்த வேதாகமங்களை விரியச்சொன்ன வத
தங்களைத் தம்பிரானார் திருவருளைப்பெற்ற பெரியோர்கள் அந்
தத திருவருளினாலே சுருக்கி ஒருதூலாகச்செய்த அந்த வத்தத்
தைப் பசுவுவரணமரக்களுக்குக் கட்டாக்கிப்பாடுகள் இது வெளி
யது,—பின் தனித்தனியே தாமறிந்த வளவிற றறமோடுகதர
வர்களினும் சமயஞ்சாதித்த - இந்த தூல்களையணிப் பினை
யும் பரமேஸ்வரனை புதியாதவர்கள் ஒருவர் சொன்ன தொருவ
ர்க்குப் பொருத்தாமல் தங்கள் தங்கள் போதித்ததகுத்தகக ச
ங்கற்பங்களையும் அதனுடன் திராகரணங்களையும் வைத்துக்கொ
ண்டு அதக்கதற்குத்தக்க சமயங்களைச் சாதித்துச் சொல்லுகிற
தூல்களும் அகேகம். இப்படி யான்மபோதத்தாலே சொல்லு
கிற விதம் தூல்களுமின்றி,—மிருதிபுராணங் கலைகள் மற்றமெ
ல்லா மெய்கதூலின் வழிபுடையாம் - மிருதி என்கிற தூலும் பு

௨ - சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௪௯

ராண வசனம் சாதிரிவகளும இவைபொழிந்து சொல்லப்பட
டவைபெல்லாம் சத்தியமாயிருத் துள்ள வேதாசமங்களினவழி
பேவந்து விரிகதநூல்களாம் — அவகம் வேதாங்கம் - சந்தை
சுறபம் விடாகரணம் நிருதகம் சிண்கு சோதிடம் எனனும் அ
வகம் ஆறும் வேகத்துக்குச் சொருபமாயிருக்கும் — சுருகிசிவா
கமொழிபச சொல்லுவதொன்றிஸ்கை- வேதமும் ஆகமமுமொ
ழிப வேறென்று இப்படி சர்வத்தையுஞ் சொல்ல மாட்டா
து — சொல்லுவார்தமக் சகையோ சொல்லொணாதே - அந்த
நூல்களைப்போல மற்றுள்ள நூல்களையும் நூலென்று சொல்லு
வார்களெல்லாம் சொல்லவோ! சொல்லவென்று விசாரிக்கில்
சொல்லிமுடியப் போகாது

பின் தனித்தனிபே தாராநித்த வள்விற் தற்கமோ ந்தகரவ
களினால் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றது பரசுயி
களைப் பற்றித்தென்க கொள்.

உலகாயதன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்கு
குப் பிரமாணம் அவன்மறுப்பு பரபகும் அவன்மதம்- க - செ
“இத்திரபுரோகித வியம்புமொரு நூலின், தந்தரமெனாதறிவி
னோடருளிலாமற, சந்தனைபுயத்துமண மரலேகடயங்க, வுநதி
யுலகத்தனூல காயதனுரைப்பான்” என்றும்,

புத்தன் சமயஞ் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்குப்
பிரமாணம் அவன்மதம்-க - செ. “நீதியார்வேத நூலின் தெறி
யலாவறவகனாளு, மோதியோணர்த்தலை முண்டயராயுடலமு
டிப, போதினைமரத்தின்மேவு புத்தரநால்வரினும் வைத்தச,
சாதிநானிலாதகொள்கைச் சவுத்தரார்த்திகள் முன்சாற்றும்”
என்றும்,

அமணன் சமயம் சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றதற்கு
ப் பிரமாணம் அவன்மதம் - ரு - செ. “அத்தவாய்மொழிபி

ஞாலவன்சரண மாதுயோசமுதலானது, லிங்கமானிட மாங்
கிடாதவனை யிவங்கயரப்பி யிதனாபாரா, வந்தகாலமுநி
தனமததமிழற மாறுவினமருவு புறகலர, பகநமகீழே னுட
ருதிபாயிவை பன-பபதிநறியுள பததமே” எனறும்,

மீமாங்க்சன சமயஞ்சாத்துச் சொன்ன நூலென்றதற
ப பிரமாணம் பட்டாசாரிபண முதம-க - செ. “வேதமேபோ
திநாந லிலைபெனறுவினணிலேதச், சேதமாங்கனமஞ்செயப
ச செபமுனிசெடபுநாவி, நீதியேகொண்பிடடா சாரியலிகத
துநீர்மை, யோதகீரஞாலத்துள்ளே யுள்ளவாறுரைக்கலுந்ரும’
எனறும்,

மாயாவாதி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றத
ருப் பிரமாணம், அதன்மதம் - க - செ. “நானேபிரமமென
றுரைத்து ஞாலம்பேயத்தேனெவெண்ணி, யுனேபுகுநதுநின
றுயிரகட குபதேசவஞரைத்தவரு, மாறாநிகேடனுமாய
மாயாவாதிபேயாகித, தானேயுரைக்குமினனுலி னுணைநதன
னைச்சாந்துவாம்” எனறும்,

பாஞ்சராததிரி சமயஞ்சாதித்துச் சொன்ன நூலென்றத
றகுப் பிரமாணம் அவன்மதம்-க-செ. “ஆதிபாயருவமாகி உகண்
டபூரணமாய்ஞானச், சோதிபாய்நின்றமாயன் சுவேசசையா,
லுருவுகொண்டு, நீதிபார்கருணையாலே கீள்கடற்றுயின்று நூலு,
மோதினென்னறுபஞ்ச ராததிரியுரைப்பதனதே” எனறும்.

ஆகசமயங்கள் ஆறுங் கிண்டிநோக்க.

இதனும் சொல்லியது வேதமும் ஆகமமும் சர்வத்தையுந்
சொல்லுமையினால் அந்த உத்தமெல்லாததையும் அறிதற் கரி
தானதுகொண்டு அவை யிற்றுக்குள் வேண்டத் தககவை யிற
றைத தம்பிரானார் திருவருளைப் பெற்றவாகள கருக்கிச சொன
ன சாத்திரங்களுந் வேண்டினதெனறும் அந்த இரண்டு நூலு

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௬

சகலம் உத்தக தெரியாமல் தன்கள் தன்கள் கருத்துக்குத்தக
சம்பஞ் சாதித்துச் சொன்ன தூலகனம் அநேக முண்டென
றும இப்படிச் சொல்லப்பட்ட தூலகன மிருதிமுதலான மற
முள்ள தூலகனம் இந்த விரண்டி தூலிது முள்ள கொழித்
தேறலவென்ன முறைகையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

(தூலெனப் படுவனவெல்லாம் ஒருநிகரனவாதலி னறி முன்னு
ல வழிதூல் சார்புதூல் பூருவபகக தூலெனப் பல்வேறு வகைப
பட்டு மெனமேனாக்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் தூல்கள் மெனமை
புண்டியனவாம்),—சமயம்-அவற்றுளேனைச் சமயதூல்களெல
லாம்,—அனைத்தமுரைக்கையினு லளப்டரிதாம்-அனைத்தது கூ
றுகையினு லளவிடற்கரிப.—முதலானருமறையாகம மப்பொரு
ளை - முதலானாகிய வேதாகமப்பொருளை,—அனுகூலனைரு
ளாற் பிளரணிதக்கியே - முழுவது முள்ளவா துணரமாட்டா
த உயிரகண் முதலவ னருளா லவற்றுட் சிலபொருள்களேச் சமு
தகிரகலச் சமமபற்றி யர்ண்டாண்டிடுத்துக் கொண்டு,—தா
மறிந்தவளவில் - தக்கமறிவளவிற் கேற்பத்,—தர்க்கமொடுக்க
ரண்களினுற் சாதித்து தருவர்கள் - பூர்வபகக சித்தநாகங்களி
னாற் சாதித்தத்தொருத்தும் விரித்தும் செய்ததூலாதலா ன
வைபெல்லாம் பூருவபகக தூலெனப்படும்—மிருதி புராணவ க
லைகணமற்று மெல்லாம்-சமயதூலல்லவாகிய மிரிதி புராணவ க
லைகண. மற்றும் என்றதனாற் தமுதப்படி முபககம் முதலாயின
வெல்லாம்,—மெய்க் தூலினவழியும்-அவ்வேதாங்கமப்பொருளை
புள்ளவாறுணாககோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனித விளக்குத
ற்பொருட்டி கால்வகை யாப்பினு னொன்றான் வழிப்படுதது

செய்த நூலாகலா னவை வழிநூலெனப்படும — அங்கம வேதா
கம புடையாம - ஏனைக்காருட தக்கணமுதலிய வாகமங்களு
ஞ்சிகளை கற்பஞ்சுத்திர முதலிய வேதாங்கங்களு முறையே ய
வவிரண்டனையு முள்ளவாறுணாதற்குச் சாராயப புடைபட்
டு நிகழ்தலின் அவைசாரபுநூலெனப் படும, — சுருதி சிவாகம
மொழிபச் சொல்லுவதொன்றில்லை - இவ்வாறன்றி வேதாங்கங்க
ளினடங்காத பொருளா யொன்றனை டெடுத்தகொண்டு சுத
ந்தரமாய்ச் செய்யுநா லொன்றுமில்லை — சொல்லுவார தமக்க
றையோ சொல்லொனாதே - உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கு
ம பேதைகட் குத்தரஞ்சொல்லுகன முடியா தென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உரை —

ஆதிகாலத்திலே ஞான மொன்றாயிருக்க வேதாங்கங்களென
விரண்டாகக்கூறியதென்னெனில்? அதிகார பேதத்தா
லென்பது உ மதனுட் சித்தாந்தமே சிறு புடைத
தென்பது உ முணர்த்துகின்றா

வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள வே
றுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்தநூல்க, ளாகிநூலநாதி
யம லன்றருநூலிரண்டு மூரணநூல் பொதுச்சைவ ம
ருஞ்சிறப்புநூலா, நீதியினுலுலகர்க்குஞ் சத்தினிபாத
ாககு நிகழ்த்தியது நீண்மறையி னெழிப்பொருள்வே
தாந்தக், நீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூலசைவம்
பிறநூ நிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்
(கரு)

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௫௩

(இ-ள) வேதனா ஆப்த வாசகியமாகிய வேதமு மாகம
ல சைவநா முமாகிப் விரணமேயுலகதகிற சிறப்புடை
லென நிர யநூல்கள். அஃ தெககாரணதகா லென
ண்டே நூல்கள் னில?

வேறுரைக்கு அநாதியே மலயில்லாத நிடகளமான சி
நூலிவறநின் வி வனிதத்தினின்று வாசகுப் பிரபஞ்சமாக
நிரதநூல்க ளாதி புறப்பட்டதை யொருவராலு மதனைத க
நூலநாதியமல ரித ததிகரிக்கப்பட்டாதபடியாலே, மகாசகா
னற்றநூ லிரண சிவ தேவநாயகா ரதனைத தரித் தானமாக
மம களுக குபயோகப் படுகையின பொருடநித்
தமது மேலான பஞ்ச வதனத்தி னின நு
சிருட்டி காலத்திலே வேதாசமங்களை யுண்டாக்கினது.

அகத வேதத்தில் விரித்துக் கூறியவற்றை யுற்றநோக்கி
டகூடாதர் நியாயத்தையும்

கணுதர் வைசேஷி கத்தையும்

கபிலா சாங்கியததையும்

சைமினிபகவான் மீமாஞ்சைதையும்

வாசுதேவன் வைட்டணவதையும்

பிரபாகரன் பிரபாகரத்தையும்

வேதாங்கத்தையும்

வேகத்தினவழியே யுண்டூக்கின் சாத்திரங்களும் ஐதி
நூலென்ப பெறும்.

திவவியாகமங்களை யுற்றநோக்கிச் சிலர், மகாயசுவாதம ஐ
ககியவாதம் ஈசரைசயம் சிவசய்வாதம் யேதவாதம் பாடர்ண
வாதி சங்கிரகதிவாதி சமவேதவாதி சிவத்தகாரண பரிண
வாமதி எனக்கூறிய சமயபேதங்களைப் பிறித்துநிறுத்தி யதனை

மறுத்துச் சாத்திரவசனாகக்க கூறினவைகளு மாதி நூலென
படெறும

“நூலெனப்படுவது நுவலுவகாலை, முதலுமுடிவு மாறு
கொள்ளறி, யுண்ணினறகனற வுரைபொடி பொருந்தித், சினை
ளிதின விளக்க லதவதன பண்பே” எனனு மிலக்கணத்தை
படைத்தாதலா னூலெனறுரைத்தார்.

அந்தமுன்னுலாகிய விரண்டினாலுத தமமி லொக்குமோ
யெனவில்?

ஆரண நூல் வேதநூல் சாமான்யமெனப் பெறும்
பேரது அஃதெக்காரணத்தாலெனவில்? அகோமுக
மான தரபுருடாதிபான நாலுதிருமுகத்தி
லுண்டாகையால்

அந்த நாலுவேதமுத தம்மி லொக்குமோ யெனவில்? அஃ
தொவ்வா.

சத்தியோசாகத்திற் றேற்றிய இருககு, அதைப்பற்ற
வாமத்திற் றேற்றிய யகாவேதஞ் சிரப்படைத்து, அதனைப்பற
ற அகோரத்திற் றேற்றிய சாமஞ்சிறப்பு, அதனைப்பற்றத் தற்
புருடத்திற் றேற்றிய அதர்வணம் விசிட்டமெனவறிக

எனனவே முஃபேதத்தா லிதவு முத்தரோத்தரத தமமி
ல்விசிட்டமாயிற்று.

சைவ மருஞ்சி காரிகமுகவிய திவ்யாகமங்க விருபத்
தப்பு நூலாம் தெட்டுஞ் சிறப்பு நூலெனப்பெறும். அஃதெ
க்காரணத்தா லெனவில்?

ஈசானமுகத்திற் றேற்றியகையாலு மதற்குமேற றேற்ற
மினமையாலும் இதற்குமேலான நூல்கள் வேறினமையாலு
ஞ் சிறப்பாயிற்று.

21—குத்திரம் ஞாநஞ்ஞான இலககணம். 20நிநு

சிவனுடைய திருவாக கொணரூயிருக்கப் பொதுவென
றுகு சிறப்பெனறு மிருவிசுப்படுததுகூறிப் தெனையோவெனி
ல் அதிகாரிகள் பேதததால பர மபரமென விரண்டாயிற்று

அஃ தெனபோலெனவில்? கனானெனனுந் தனமை பெல்
லாகக்கு மொன்றூயிருக்கவு மிராத்திரியில் டி விலாளத்துக்கு
மானடாக்கும் விலக்கணமாகச் சீவிக்கக் கண்டோமே! ஆகலா
லதபோலெனவறிக.

‘ டிவிலாளம் - பூனை.

நீதியினு லுல அகத வேதாசமங்களைச் சிவ விரண்டு ப
காசுருகு சததி நிததிக்க கூறினது “உலகமென்பதயாகனோ
னிபாதற்கு நிகழு ர் மாட்டே” என்பதனால், வேதத்தில் பா
ததிபது ப்பாரமுதலிய வன்னததார்க்கும் சதராசி
ரமிகளுக்கும் மனுமுதலிய நீதிசாததிரத்தி
ன வறியின ரனுட்டிக்கு மதிகாரியார்க்குங் கூறியது. சைவாக
மத்திற கூறியது, நால்வகைச் சத்திவிபாதாஹு குணமாகச் சிவ
திசையினையுடைய ஆதிகாரி யாகிய பகருவானமாக்களுக்கே
கூறியது அஃதெச்சித்திபினை யுடையதெனின?

நீண்மறையி அநேகசரணையினையுடைய வேதனால் சி
னெழி பொருள் வரணமானவயு மாயையாகிய வவித்தைப
வேதாநதத தீதி யுமற்றமொழிவுபட்ட பொருள்களையுந்
லபொருள கொ றும். அந்தவேதாநததத்திலே குற்றமறற பதி
ணமிறைசுகு னால் யினது சொருபத்தைத் தெனியுபெறப் பிறி
சைவம் த்துக் கூறமாட்டா, இதவே வந்த முப்பொ
ருளையும் விரித்துத் கூறமாட்டார்.

புறநா நிகழ் வேதத்திற் சொல்லுமது பூர்வபக்க மெ
பூவம் னப் பெறும்.

சிவாகமங்கள் திவடாகமங்கள் சித்தநாத மெனப் பெ
சித்தநாத மாரு தும். ஏ-று
ம.

சிநிகாமங்க ளிருபத் தெடடையும பஞ்சவத்திரத்திற
ரேனற்ற நெனறும், சிந்தவசன மீசானத்திற சிவபேதம ப
த்து முபாகமங்க ளுடனே கூடியும், அங்கங்க ளுடனேகூட
நாலுவேதமு முண்டாயிறநென்றுச சொல்லியிருக்க, ஈ ன மசா
னத்திறரூனே தோற்றுமென றுரைத்தென்னெனில்? சிருட
டி பேதத்தா லீர்கமபேதங கூறியதென் ருசாரிபர் தாமே வி
ரோதமினறிப் பொருளுறைப்பது தன்மமென்று மதங்காகமத்
திற கூறுகையா லவ்வழியே கொள்க வெனவறிக

இதற்குக் காமிகை தக்கிராவதாரத்து மாசாரியாபிடேக
ததம பஞ்சபிரம பாடியததம் சுவரயாபுவததம் மோகச
ரோததரத்ததம் மூலத்திராவதாரத்ததம் இரத்திதைதிரயத்
தமறிக

“வேதமோடாகம மெய்யா மிதைவநூ, லோதமபொதவு
ஞ்சிறப்புமென்றுனனாக, நாதனுரையினவ நாடி லிரண்டநதம்,
பேதமதெனவிற் பெரியோர்க் கபேதமே,, எனவறிக. (கரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

மேலு மகறகே புரகடை.

வேத நூல் சைவ நூ லென்றிரண்டே நூல்கள் - வேதம் சி
வாகமமென நிரண்டே சுரஸ்திரம். பிரமவிஷ்ணுவாதி தேவா
கள் ருஷிகள் பண்ணின தீட்சாஸ்திரங்களல்லவோவெனவில்?—

வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்களாதி நூல் - வே
தசிவாகமங்க ளல்லாமல் தேவர்களாலும் ருஷிகளாலும் சொ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨௦௫௭

ல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களுல்லா மிகத வேத சிவாகமங்களி
லே யேகதேசத்தை டெமித்துக்கொண்டு கங்களுடைய பசு ஞா
னத்தினாலே சொல்லப்பட்ட வாதிசாஸ்திரம் —

அநாதியமலன றருதூவிரணம் - அநாதி கினமலஞ்சிய
சிவஞலே சொல்லப்பட்ட காகையால் வேத சிவாகம மிரண்டு
மநாதி நூலென்று சொல்லப்படும் ஆகில் வேதமென்றுஞ் சிவா
கமென்று மிரண்டாகச் சொல்லவேண்டியா நேனெனலில்?—

ஆரண நூல் பொதுச சைவ மருஞ்சிறப்புதூலாம் - வேத
மானது சூரியனமுதலாக ஈய்வரண முடிவாயுள்ள தேவாக
னையெல்லா மாராதிக்கச் சொல்லுவதாகையாற பொது, சிவா
கமஞ் சிவஞ்ஞவையேயாராதிக்கச் சொல்லுகையால் சிறப்பு
தூலாகும் இவ்விரண்டிக்கு மதிகாரிக ளாரெனலில்?—

நீதியினுலுலகர்க்குஞ் சத்திரிபாதாகும் நிகழத்தியது -
கிரமத்திலே யருஞ்ஞாதி ஈதுட்டாகங்களைப் பண்ணிப் புண்ணிய
வுலகங்களையடைய விச்சிப்பவ ருலகர், அவர்களுக்குச் சொ
ன்னது வேதம் சிவசத்தி பதிகத்தஞர் சிவ சாயுச்சியத்தை
யடைய விச்சிப்பவா சத்திரிபாதர், அவர்க்குச் சொன்னது
காமிகாதி சைவாகமம். ஆகில் வேதமுஞ் சைவமும் வேதேயோ
வெனலில்?—

நீண்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத் திதில்பொருள்
கொண்டிரைக்கு தூல்சைவம்-வேதத்திலே தேவதக்ராதனைபை
சசொல்லி, யதற்குக் கர்ஷணாதி பிரதிஷ்டாந்த முச்சவாதி தீர
ததானதமான தகதிரங்கு ளொன்றுஞ் சொல்லாதபடியாலே ய
வைகளையும், சார்வாகாதி பூர்வபக்தமும் நிராகரணமுஞ் சொல்
லாதபடியாலே யவைகளையும், வேதாந்தத்திற் குத்தமற்ற குக
குமராததத்தையும்; திருவுள்ளத் தண்டத்துக்கொண்டு விளங்கக
கூறிபது சைவாகம மாகையால், வேதத்துக்குஞ் சைவாகமத்து
க்கும் பேதமில்லை.

பிற தூலதிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தநாதமாகும்-வே
தசிவாகமங்களுக கநியமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்ட பசுசாஸ்தி
ரங்க ஸௌலாம பூரவபகூடம், காமிகரதி வாதுளாதமான சை
வாகம மிருபத்தெட்டிம சித்தநாதமென நினைபொருநா

x காஷணம் - இழுப்பு

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அப்படிச் சமய சாத்திரங் ஸௌலாம் வேதாகமங்களிற் சு
ருக்கிச சூசிப பித்திருக்கும், அவைகளையுருத்திரா தேவருஷிக
ள தனித்தனி விரித் துட்சமய புறச்சமய சாததிரங்களாகப் ப
ண்ணினார்களென்றும், அப்படிடாகித் வேதமென்று மாகமமெ
ன்றுஞ் சாத்திரமிரண்டு வருவானெனென, பிரகாரணவிரோத
ங்களிருக்காலும் வியாகரணதீயிற் சாமானிய விசேஷஞ் சாதிர
ங்களபோற் பொதுசிறு-புச் சாததிரங்களாயிருக்குமென்றும்,
அப்படி வைதிகசம்மதமாய் விருந்தாசல புராணதீயிலு மாகமத்
திலு மிருப்பதறித்து குறித் துணைக்கின்றார்.

வேத முநகர்கீ கென்றது-ஸௌதிகம், வைதிகம், அத்சியா
னமிக மென்கின்ற மூச்சாத்திரப் பிரசித்த வுலோக தனம வரு
ணச் சிரமவழி வருவாமைமுத் விபாக்காதி வைதிகப் பிரமவி
சாராதிகளிற் பாபுத்தி பண்ணி பொழுது மலயரிபாக மில்லா
மாகதர்கென்று பொருள்.

சிவாகமஞ் சத்திரிபாதுத்தென்றது அதிமார்க்க மாக்ரிர
மென்கிற விருசாத்திரப் பிரசித்தமா யுலோக தனமதி விடா
தும் விட்டு மிருக்குஞ் சிவதீக்ஷா வான்களாய்ச் சிவதனம திரி

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௫௬

பதாரதக ஞானத திபான சமாதி யுபாயஞ சம்பாதிக்கு மிச
சாவாணசனுககெனறும் பொருள்

நீனமறையி னெழிப்பொருள்-வேதத்திற கெட்டாப பொ
ருள்

வேதாததத் தீதில்பொருள் - சித்தாதகத்தக கொத்த
விரோதிடாத வேதாதகப்பொருள்.

கொண்டு - அங்கீகரித்தது.

. பிறனால் திசுழ பூர்வம் - வேதவேதாதத முசலிய சாஸதி
ரவகள பூரவபட்சம்.

மற்றைம் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வேதஞ்சிவாகமமிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும வழி
நூல் சார்பு நூல் பூருவபக்க னுள்ளுளி னெனருகலைத் தெண்ணு
தரகு ஒருவாற்றாது மிணைப்பினி அவையனைத்திற்கும் முதலூ
லாகி அநாதிமுதகனுகிய வினைவனூற் தரப்படுதலாக, ஏனைய
வெல்லாம் இவைவிரண்டினதின்னும் விரிகத நூல்களாகலின் இ
வவ்ருவகைநூலுமே நூலென்றுபர்த்துக் கூறப்படுவனவரம்.
அற்றேல், முதல்வனூற் தரப்படு முதலூலை ஒன்றுகலைத் தெண
னாமல் இவ்வன மிருவகைப்படுத்தித் தென்னார்பது ஏன்னையெனி
ன்? அங்கொகும். முதல்வன் பெருங்கருணையானனாகலின்
உலகததாராய்தற் பொருட்டுஞ் சத்திநிபாத முண்டிய ருய்தற்
பொருட்டித் திருவுளத்திற் கருதி பொருள் பவப்பட்ட தோனறு
ஞ் சூத்திரமும், அகனை யவ்வா ருக்கெவர்ப்பட்ட தெளித்தரை
கும். பாடியமூப்போன, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ்

செய்யப்பட்டனவாகலான ஆகையிற் றீர்தம் முறையாகே பொது நூல் சிறப்பு நூலெனப்பட்டிரு சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத்தெண்ணப்பட்டன இங்ஙனம் வேதத்திற கூறுக கருமகாண்டப்பொருள்கட்கு இன்றியமையாத வேண்டப்பட டெஞ்சிநின்றனவாய் பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேரெடுத்தகொண டுவிதுவிளக்குவது சிவாசம்மாகலான, இதனை வேறாய் வேதத்தின் பூரவககப்பொருளைச் சொல்லுமேனை நூல்களெல்லாம் பூரவககநூலெனவும் அதனைசித்ததார்த்தப்பொருளைச் சொல்லுவதாய் சிவாகமஞ்சித்தார்த்த நூலெனவும் மாமென்பதாம்

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாம் போலியென்பது சொற்கிடககை முரையானும் மகுடரம் முதலியவற்றானும் நிக

இவை மூன்றுசெய்யுளானுப அவை நூல்கள் நியல்புகளு முகத்தான மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

வேதமென்றும் ஆகமமென்றும் புராணமென்கிறது முதலாக இப்படி நூல்கள் வெகுவிதமாக இருக்குமோவென்ற மாறாககனை கோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

வேதநூல் சைவநூல் ஷென்றிரண்டேநூல்கள் - வேதநூல் என்றும் ஆகமநூலென்றுநீ சொல்லப்பட்ட விரண்டுமே நூலென்பது,மற்றுள்ள நூல்களெல்லாம் நூல்லல்லவோ வெனவின்?— வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரித்தநூல்கள் - இதுவொழிகது வேறுசொல்லப்பட்ட நூல்களெல்லாம் இவை விரண்டிலே

நின்றும் தங்களுக்கு வேண்டத்தக்க வாகதங்களை பெடுத்துக் கொண்டு விரித்துச் சொல்லப்பட்ட நூல்களாம்—ஆதி நூல் - அகையிரண்டையு முன்னாலென்று சொல்லப்படும்—அனாதிய மலனறநு நூலிரண்டும்-அனாதியே மலரக்தனாயிருந்துள்ள பரமேஸ்வரன அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிருக்கும் வேதாகமங்க ளிரண்டும் ஒருவ னருளிச் செய்தானாமாயின் ஒருநூலே உமை யானோ இரண்டு நூ லேனென்னில்?—ஆரணனுன்பொது - இவையிரதில் வேத நூல் சாமானியமாயிருக்கும்,—சைவம் அருளுகிறதாயு நூலாம் - ஆகமந்தான் விசேஷத்தவமுடைய நூலாயிருக்கூட இந்த நூல்க ளாருக்குச் சொன்ன தென்னில்?—நீதி யிலெல்லாக் கருது சத்தினிபாத்ராகும் நிசுத்தத்தியது - உலகியல பு வேத நூல் ஒழுக்கமாயிருக்கையால் உலகத்தி லுள்ளவர்களுக் கும், ஆகம நூல் சத்தினிபாதம் பதிந்த பகருவராயுள்ளவர்களுக் கும் சொன்ன தாயிருக்கும். இந்த நூலிரண்டையும் பொதுவெ ன்றுகு சிறப்பென்றுஞ் சொன்னது எப்படியென்னில்?—நீண மறையிலெழிப்பொருள வேதாந்தத் தீதில்பொருள்கொண்டிருக்க நூல்சைவம்-அனாதியாயுள்ள வேதத்திலுஞ் சொல்லாத உப தேசப் பொருள்களையும் வேதாந்தத்திலே சொல்லப்பட்ட குற தயில்லாத வாகதங்களையும் கூட்டிக் கொண்டு தெளியச் சொல் லப்பட்ட நூல் சிவாகமம்;—பிற நூல் திகழ்பூர்வம்-பெரிய வே தமானது விளங்குகின்ற பூர்வபாகமா யிருக்கும்,—சிவாகம வுக் கித்தாந்தமாகும்- திவ்வியாகமங்கள் உண்மையாகிய உத தரவாகமமாயிருக்கும்.

இதனாற் சொல்லியது வேதாகமங்க ளிரண்டும் அநாதியே பரமேஸ்வரனாலே அருளிச் செய்யப்பட்டதென்றும் மதறு ண்டான நூல்களெல்லாம் அந்த விரண்டு நூலிலும் விரித்த நூ ல்களென்றும், வேதம் பொதுவாக வுலகர்க்குச் சொன்னதென

அம், ஆகமமஉண்மையாகச் சத்தினிபாதம் பதிகதவாகருக்குச் சொன்னது என்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

வேத நூல் சைவ நூ லென்னிரண்டே நூல்கள்-வேதசிவா கம மிரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழி நூல்களாயினால் பூ ராவபகசநூல்கள் னொன்றாகவைத தெண்ணுதற் கொருவாறா னு மியைபிணி யவையனை ததிறகு முகநூலாக, —அநாதி யமல னறநு நூல்-அநாதி முததலாகிய விறைவனாற் தரப்பட்ட நூ லாக, —வேறுரை கரு நூலிவற்றின விரிந்த நூல்களாதி-ஏனைய வெல்லா மிவையிரண்டி லி னறும் விரிந்த நூல்க ளாகலின், — இரண்டினால் - இவ்விருவரை நூலுமே நூலென மயாததக கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனாற் தரப்படு முகநூலை யொன்றாக வைத தெண்ணு மிவ்வன மிருவகைப்படுத்தி என னிப் தென்னையெலி? அஃகொக்கும், —நீதியி ஓ லுலகாக்கும் சத்தி னிபாதாகும் நிகழத்தியது, —முதல்வன பெருங்கருண யாளனாகலின் முறையி லுலகத்தோ ருய்தற்பொருட்டுரு சத் தினிபாதமுடையா ருய்தர் பொருட்டும் திருவுயாததிற கருதி ப பொருள் பலபடத்தோன் றுஞ் சூத்திரமும்பா லையவாருக வொட்டாத தெளித்தரைக்கும் பாஷியமும் போல முறையே வேதமும் சிவாகமும் செய்யப்பட்டன வாகலான், —ஆரண நூ ல்பொதச் சைவமருஞ்சிறப்பு நூலாய்-அவைவிரண்டு முறையா னே பொத நூல் சிறப்பு நூலென்பபட்டிச் சூத்திரமும் பாஷ்ய மும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன —நீண்மறையி னொ ழிபொருள் வேதாந்தத் தீதில் பொருள்கொண் டிரைக்குநூல் சைவம் - இவ்வனம் வேதத்துட் கூறும் கருமகாண்டப பொரு

ளகட கின்றியமையாது வேண்டப்பட டெஞ்சி நின்றனவா ம
பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபரிடத்தின் சாரமாயுள் ள
பொருள்களையும் வேறெடுத்தகொண் டிவிது விளக்குவது
சிவாகம மாதலான்,— பிரதா நிதமுடாயும-இதனை வேருத்ய
வேத்தின் பூருவபகப் பொருளைச் சொல்லுமேன னூல்களே
ல்லாம பூரவபக னூலெனவும்,— சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமா
கும-அதன் சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமம்
சித்தாந்த நூலெனவு மாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக் கூறிவரறு

இவை முன்றுசெய்யுளானும அவ்வத் தூல்களையிப்பு கூறு
முத்தான மேலது வலியுறுத்தப் பட்டது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இங்ஙனங் கூறிவராகமத்திலே சிவன் ஞானஞ்சாரியனை

யாதிடமுத்து மலங்களைக்கி முத்தியடைவிடப் பெ

னறு சொல்லியிருக்க வந்தவுணமை யறிஞர்த்

ளில்லையென னுணர்த்துகின்றா

சித்தாந்தத் தேசிவனதான் றிருக்கடைக்கண்சேர்
திச் செநநமொன்றி லேசீவன் முத்தராக,வைத்தாண்
டு மலங்கமுவி ஞானவாரி மடித்தாநந் தம்பொழிந்து வ
ரும்பிறப்பையறுத்து, முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ
வைப்பனென்று மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூாகக
ராகிப, பித்தாந்தப் பெரும்பிதாதுப பதமலிப்பா
வப் பெருவகுழியில் வீழ்ந்திடுவ ரிதுவென்னபிராந
தே.

(௧௬)

(இ-எ) சித்தா ஆகமத்தின விசுவாசத்தை யுடைய வான்
 நத்ததே சி மாககளை முதலி யடைவிககையின் பொருட
 வனறன நி டிச சிவன டன தகாருண்ணியத்திலே ஞா
 ருக் கடைக்கண ஞாசாரியனை உ திட்டித்தத திருநோக்காகிய
 சோத்தி திகைகையச செய்து,

செந் மொன மந்திர சாமாத்தியத்தாலே வாணீசுர வா
 நிலே சிவனமுத ிசிரி யிடத்திலே சனிபயித் தநேக சன
 தாராகவைத் தா மத்தகருக் காரணமாகிய கனாமுதலியபா
 ணே மலங்கமுவி சங்களைச் சோதித்தப் போககி டெடுத்த
 தோரு சன்னத்திலே தானே வருத்தமறச்
 சிவனமுத்தி தன்மையை உடைவிப்பது.

ஆன மாகசளுக்கு மலம்போனது காணாதபடியாலே மல
 கூடியம் பிறந்ததினரு மெனிந்? மந்திரமூர்த்திடைக் காணதி
 ருக்கவும் விடம்போகக் கண்டோமே! அதுபோலக் கனமாதி
 யுக் தமது பலவகெட டானமீர்க்களை வாதைபண்ணு தென
 வறிக

இதன்றி யொருவன றீக்கை பெறுமுன்னுத் தலையிவிறக்
 கப்பினபுரிந்துத்தா லதனினுத் குரையுமென ருக்ம மோ துக்க
 டாலுமறிக.

ஞானவாரிமழி இதே சிவன்முத்தனைச் சுவானத் தானு
 தது பூதியாகுற சமுத்திரத்திலே உருவாதமும
 முழுதும்படி யழுத்தி,

ஆனந்தம் பொ ஆகமதமாக்கட லாதிசிற மம்பலம்"என்றார்.
 புகது இவனுக்குச் சிவத்துவாபி விபத்தியை நன
 ருக் ப் பிரகாசிப்பித்த, அஃகாவது ஆனையினி
 டத்திலே வியாபித்திருந்த மதமானது பருவம் வந்தவாறே புற
 ம்பே புறப்படமும் பிரகாசித்தலை பொழித லென்றார். இத்தன
 னை யுடையனாதலால்,

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௦௬௫

வருமபிறப்பை அனலிடைப பட்ட வித்கானது மேலு
யறுத்து முளைத்தற்குச் சாமாததிப மிஸலாதவாறு
போல இவனு மீண்டு மொருசரீர மெடுபி
யாக படிபே பண்ணி.

முததாநகப்ப முததிக்கு முடிவாகிய சாயுச்சிபமாகிற த
தமலாககிழ வைய எனது பாதமாகிற திருவடிகிழ வையபன
பன பாதமாகிற மலரைப பதலமலரெனறா.

என்றுமொழி சிவ விபபடி யானமாககளுக் கணுககிரக
நதிட்வம ன் செய்வனென்று திவ்பாகமங்கள் முறை
யிடுகையிலு மதனைடறியாமல்,

உலகரெலா மு பிரபஞ்சத்தி லுண்டான வானமாகக ளி
ராகராகி க்தச சித்தாநத சாததிரத்தி னுதிககத்தி
னைபு முண்மையினைபு மறிபரம விவவாழக
கையினகண் மயக்கத்தினைப் பொருத்தி மூரககரானவாகள வி
யாபாரசனைப் பொருத்தி னூற்றிவின்றித் திரிவர்கண். அஃதெ
னபோலெனனில்?

பித்தாநகப் பித்துக்கொண்டவனைப் போலப் பரசம
பெருமபிதறறுப மிகள் சாதகிரமாகிய பசுசாத்திரத்தி லொ
பிதற்றி ரூப்பட டிந்தச சித்தாநதத்தை நிகதிக்கை
யால்,

பாவபபெருங் ஆகமநிகத்தை யதிபாதகமாதலால் ரௌர
குழியில் கீழ்க்கி வழுதலிய கீழ்க்கிலே விழுந்து நெடுவகா
டுவ ரிதவென்ன லங்கிடந்து நரகசேடம் புசித்தற்பொருட்
பிராகதே. டி மீளவுஞ் சன்னத்திற் சேதுவாகிளாகள்,
இதவேன்ன மயக்கத்தால், என்று.

சிவன - எழுவாய், வைப்பின் - புதுவது.

இதற்குச் சிவதருமோததரம் கிரணம அளரவம வாலஞா
ன ரததிஸுவலி இரத்தினத்திரையத்து மறிசு. (௧௬)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல் சித்தாரத முததியே முததியென்பது கூறுகின்றது
 ிவனறன நிருக்கடைக்கணசோத்திர மலங்கமுவி ஞானவாரி
 டித்த தாரதம்மொழிக சாணநிவரு மிறப்பைமொழித்து சன
 னமொன்றிலே சீயன முதகராகணந்த முததாரத பதமலாக
 டெ வைப்பனென்று சித்தாரதத்தே மொழிக்நிடவு முலகொ
 ஸா மூர்க்கராகிப் பித்தாரதப் பெருமித்தறுப்பித்தறிப் பா
 வப் பெருங்குழியில் விழுகதியே ரிதவென்னப்பிரந்தே - என
 மாறிப் பெருஞ்ஞானாக - சிவஞானியனாக வந்த தின்று பக(ர்)
 வானமாகக்கூட கருணாகடாசு * வீக்ஷணம் பண்ணிக் கருட
 ஜலத்தினுலே ய ஞ்ஞானமாகிய கழுத்தைக் கழுவிச் சிவஞான
 சமுத்திரத்தை யானமாவிலிடத்திலே பிரகாசிப்பித்துச் சிவா
 நதம்மழையை பொழிவறப் பெயது தனது வசமாகக் கிரீவன
 டறக்கலக் கிலிமேல் யருஞ் ஜநகத்தக் கேதுவான சஞ்சி தா
 காமியங்களைக் கெடுத்த தேகத்திலே பிராரத்தம் புரப்பதாக
 ஜீவனமுத்தனாக வைத்துத் தேகநதத்திலே சாவதரிசன முத
 திகரு முடிவாயிருக்கிற தம்முடைய பாதமலாக்கீழ வைப்ப
 னென்று சிவாகமத்திலே † சங்கோத்தரங்ஞடனே விளங்க
 க கூறியிருக்கவும், உலகவாழ்வே பரமப் பிரயோசனமாக மதி
 ப்பவரொல்லாத தங்களை மயக்கறிவுக் கேற்ற ‡ சுஷுக் தாகக்கங்
 கரோப பெரிதாகக் கூப்பிடடுப பாவமிகுதியினும் பெரிதாகிய நர
 கக்குழியிலே விழுவான, இங்ங் பிரார்த்தனக் கென்ன சொல்
 லப்பொட்டுறொமன நினைவொருள்

* வீக்ஷணம் - பாரணம், † சங்கோத்தரம் - வினாவிடை,
 ‡ சுஷுக்ம - லீன, அதாவது அடிமையே மலராகச் சொல்
 லுவது போல.

21—ருத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம். ௨0௬௭

பரமேனறது-சிவம்

மலரெனறது - ஸ்ரீ ரூபகம் அஃதாவது, சிவஞானமணம்,
உவாநகத்ததேன

சிவஞானநகநாதுபவி யானமா

உழவைடப னெனறது சிவனை யானமா வியாபியான, ஆ
னமாவது - சிவன வியாபித்திருப்ப னெனறதை யறிவித்தது

ஆனடெனபது சிவ ஞானநகநாதுபவதனைக கொடுத்தது
முதலியிலுஞ் சிவ ஞானமாவது ரக்ஷிப்பனெனப தெனறதிக

ஸ்ரீ ரூபகம் - ஓரஸ்ரகாரம்

இதனற சிவசமவாதினா முததிபரிபாகமே யானமா சிவ
நுதினமெனறது, சிவன ரக்ஷிப்பனெனறது, முததியிலே ஸவ
தநதிரனே! சிவனால் ரக்ஷிக்கவுந தெவையிலே, ஞானககிரிபா
பிவியத்தி யொழுகது சிவநகநாதுபவ மிஸ்ஸெனபதை நிரா
கரிக்கப்படுகிறது

தபாஹி — பௌஞது வாஸாஸு உதாணஞது
பாதிக்கிபதிருவது. ஐகி.

ஞானப்பிரகாசஞரை வருமாறு.

—0—

சிவநகநத்தின சிறப புனாத்து கணரா.

சிவநகநத்தே - சிவாகமரகார வானகனித்திலே,—தி
ருக்கடைககண சோததி - தனது தீடசாரூபக கிரியா சததி ச
புறபம டணணி,—ஞானவாரிமரித தானநதம் பொழித்த - சி
வததுவககுறிச சிறசததி சமுத்திரத தழுத்திச் சிவத் தவாபி வி
யத்திலுடன சிவானந்த மனுபவித்த,—முத்தாரந்தப பாதமல
ராகழி வைப்பன - நின்மல நிரதிசய தனசத்திசமான சததிமா
னக ளாகருவன,—இதுவெனபிராததே -இதுவேதமயககம்.

மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இத்தனைப் பெருமைததாகிய சித்தநாதநெறி, விநீபெற்றி ராகு நோவழியென உபமனனியன அகத்தியன முதலிய உபநாத நோரெல்லாம் வழுபுசங்கிதை சிவகிதை முதலியவற்றின விரி ததெடுத்தோதவும், அத்தனைத் தெளியமாட்டாத தத்துமசூத்ர வேண்டியவாதெல்லாம் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்று மயவுந கத்தார என்கட்டவரென்பதாம்.

ஒராதிராதிபென்றதேபோல முததியநதம் முதநாதநமெ ன மரீஇயிற்று

பித்தநாதம் பித்தமுடிபு, பெருபித்தென்பதாம்

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

சத்தினிபாதம் பதிநத பகருவானமாகக்கே சிவன இரகூதி ப்பன்னெடுத்தென னபபு, ஆனமாக்களிலே விசேஷவானகா குருவாய இரகூதிக்கும தெரழிந்த சிவ னவரங் மனாதித் கோ சரனாயிருக்கையால் அவன குருமுர்த்தமரகான என்ற பாடா னவாதிபை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சித்தநாதத்தே சிவனறன நிருக்கடைக்கண சோதகிச் செ னனமொன்றிலே சிவன்முத்தராகவைத தானடி மலநாமுவி ஞானவாரிமடுத கானகதம்பொழிந்த வரும்பிறப்பையறுத்த முதநாதப் பாதமஸர்க்கீழ் வைப்பென்னு மொழிந்திடவு முலகெல்லாம்-அனவயம் - சிவனறன நிருக்கடைக்கண சோ

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம் உருகுக

தது சன்னமொன்றிலே ஜீவனமுததராக மலநசமுவி ஞான
வாரிட்டு தானந்தம் பொழிந்த வருபிறப்பை உறுதி மு
தந்த பாதமலாகழை வைப்பன்னென்று சித்தந்தத்தினை
மொல்லா மொழிந்தி—வும என்று பொருளாகுடிக - முனச வ
ங்குளிற் செய்த கபோபலததாலே இருவ்வே பொத்துச் சந்த
விபாதம் உதித்த பசுருவானமாகக்ளைப் பரமேஸ்வரன் உனது
காருணியத்தினுலே திருகசன சாததியருளி அந்தச் சன்ன
நதன்னிலே சீரத்திலே கூடியிருந்து புதிதச்செய்தே அது
தாக்கதறித்கு வுணமைபயந கரிசிப்பித்து அடிமைசொல்ல
டருளி ஆணயமலத்தா லுண்டாகிய அஞ்ஞானத்தையும்மேபாடு
ஞானசாசரத்திலே உழுத்தி சிவபந்தத்தையு நீர்த்தது உராக
மே தொனதுதொட்டு வருகிற சன்னங்கொயும் போக்கு முதல்
களுக்கெல்லா முடிவாயிருக்கிற கனது சீரபாத்தினகிழே எய
ப்பன்னென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செய்திருக்குமென்று உடரா
தோரகள் எல்லாரு சொல்லுணைச்செய்கையும் ஆனமாகனர்
விசேஷவானகனே ஆசாரிபழாததிபென்று,—மூலகநராச—
த்திரஞ் சொன்னவழி ஒன்று மறிபாமல மூடராய,—பித்தர
தப பெருமபிதறறுப்பித்தறி - பித்தரது சுபாயமபோல அறிப
ம் அறிபாமலுராயிருக்கிற பெரிபவார்களைக்கொய்குஞ்சொல்லி,—
பாவப்பெருங்குழியில் வீழத்திறிவா - துக்கங்களுக்கேதுவான
பிறப்பென்கிற குழியிலே வீழாநிற்பான்கள்,—இதவெனன்பி, ர
ந்தே - இந்த மதிமயக்க மேதென தறிநதினோம்.

என்னவே ஆகமங் குருவே சிவமென்று சொல்லுமென்று
கருத்து இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், அ - சூ, ச்,
வெ, “அறிவிகவனறி அறியாவுளங்கள், செறியுமாமுண்டென
குறைக—ஒன்றியிற, குறையுடைய சொற்கொள்ளார கொளப

“நெடுநிலை, குறைவில்லக்கன சூழுகொள பவாகு” எனது
உருவ சூழுகொள

இவ்வாறு சொல்லியது, ஆனமாகாளுடை ய பசுருவத்திலே
பெருந்தூசாரிய மூர்த்தியாக வெழுந்தருளிக் திருக்க வசாத
து உருவ சன்னத்திலே ஜீவிகைகடிலே முகராயிருக்கருதக்க
லாபமாயிலேவைத்து இரண்டித்து மலதனையுமேபோகக் ஞான
பாகரத்திலே யழுத்தி சிவானந்தத்தையும் நிறைத்து அராதி
வருசிற சன்னதொருதவசையு மறுத்துத் தனது திருவடி
சுதாமையினதே வைப்பென்று ஆகமத்திலே யருளிச்செ
ய்மென்று பெரியோராக சொல்லுகைச் செய்கேயும், சாதசி
பெருமையு மறிபாமல மூடராயப் பித்தரைப்போல வறிவுமறி
பாமலாயப் பித்தறிக்கொண்டு திரிந்து நரகமாகிய பெரியகு
ழிகளிலே வீழாநிற்பார்களென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சிதகாந்ததே சிவனான நிருக்கடைக்கண றோத்தி-சி
வரூசாரியமூர்த்தமா வெழுந்தருளிப் பசுருவானமாககருக
ரு சன்னமொன்றிலே திருநோக்கு முதலிய தீககைசெய்து—
ஞானவாரிமரித் தானந்தம் பொழிந்து - ஞானசமுத்திரத்தின
துடிக்குவித்துச் சிவானந்த மேலிடச் செய்வதற்கும்,—சென்ன
மொன்றிலே - இவ்வொரு பிறப்பிற்குணே,—மலங்கழுவி-மும்
பவருகைநீக்கி,—சீவன முத்தராகவைத்து-சீவனமுதகரா
கச் செய்து,—ஆண்டுகரும் பிறப்பையறுத்து-அவவிடத்து மே
லவரும் பிறவியை யொழித்தற்கும்,—முத்தாந்தப் பாதமலாக
விழவைப்பன-முத்தியந்தத்திற் திருவடிகளே ழுடங்கி நிற்கச்செ

௨. தமரும் வழியாகலான, — என்று சித்தநாதத்தேயுக்கரெலா மொழிந்திடவும் - இத்தனைப் பெருமைதகாகிய சித்தநாதத்தே றி னிற்பேற்றிற்கு நோவழியென உபமனனியன அகத்தியெழு தலிய உயரத்தோரெல்லாம் வாயுசமூகத்தை சிவத்தை முதலிய வற்றுள் விரித்தெடுத்த கோதவும், — மூரககராசீப பித்தநாதப பெறும பிதற்றுப பிதற்றி - அதனைத் தெளிமமாட்டாது தத் தமக்கு வேண்டியவா நெல்லாக தூரபிமானங் கொண்டு பித்த முடிவாகிய பெருமபித்தநாத பிதற்றி, — பாவப் பெருங்குழியில னிழந்திய நிறுவெனன பிரநத்தே - அப்பாவத்தா னரகத்தில விரவா இதுவெனன மயக்கம்.

மறைஞானநேசிகர் உரை

— ஸ்ரீராம —

இப்படி யெல்லா வானமாகஞ் சிவனுக்குச் சமமான குண ததை யடைந்திருப்பார்களே டெனலில் அநேகேசுரதவம் வர வதனைக் குறித்து எல்லாததைய மறியுந் தனமையு மெ ல்லா முண்டாகஞ் தனமையுஞ் சாவாணமார்ஞ்சுஞ்சும் அனுகீரகங் செய்ய முறைமையுஞ் சிவனுக்கே வியல்பாக வுள்ளதென முணர்த்து கின்றார்.

இறைவனாவான் ஞானமெல்லாமெல்லா முகன் மையனாக கிரகமெல்லா மீடல்புடையானியம்பு, ம மையாக மங்கனினு லறிவெல்லாதோற்று மரபினவ ழி வருவோராகும் வாராதோர்க்கும், முறைமைபினு லினபத்துன் பங்கொடுத்தலாலே முதன்மையெலா மறிந்துமுயங் கிரண்டுபோகத், திறமதனால் வினைய றுக்குஞ் செய்தியாலே சேருமனுக் கிரகமெல்லாங் காணுதுநாஞ் சிவன்பால். (௧௭)

(இ) இறைவ னுலா பரமகாததா வானவன யாவனெனில்?

எல்லா ஞான சாவஞ்ஞத்துவதையுஞ் சாவகாததிரு
மெல்லா முதன தத்துவதையுஞ் சாவானுக கிரகததையு மாச
எம பஞ்சகிரக விமலுநநினைபு மொருவராற தருகலினநித
மெல்லா மியல்பு தனக கியல்பாக வுடையவன யாவனெரு
ன—மான் வன அவனே பரமகாததா மேறஞ்ஞத்த மு
றைபானே வகுத்துணாதது கின்றது

இடம்பு மறை சிவன சாவஞ்ஞனென நறிப்பபடும ஆஃ
யாக மங்குளினு தெக காரணததா லெனனில்? வேதாகமங்
லநிவெலாநதோ னை யுள்ளபடியறிந்த சொல்லுடையிருவே
தறும் “கணித்தது மகதிரத்தது காணக சசுடன
மை-மெணுக்கிவை போனமற நெல்லாம”

எனவநிச சாவகாததா வென்பதற்குப் பிரமாணம் யாதெ
னில்? அன்னுயயத்தாலே யவன கருகதாவென நறிக பென
முதலா காரியததைப பெறறு எனபதனாலறிக

இதற்குப் பாரக்கியை மிருகேசுரம வாயவ்ய சங்கதையி
னுறிக

மரபினவழிவ சிவன சாவகாததனென நறிப்பபடும
ருவேரா கரும ஆஃ தெககாரணததா லெனில்? ஆனமாசக
வாராதோரக்கு டோறுந தானனனிபமாய நிறைந்தநின்ற
ம முறைமையினு வ னருளிச்செய்த தீவயாகமங்களிற் சொ
லின்பத்துன்பங் னன வழியே புண்ணியஞ் செய்யுமவர்களு
கொடுத்தலாலே சகு மதனவழி வாராமற பாவஞ் செயலோ
முதன்மை யெ ற்க்கு மகதகத வினைவழி பிறழாம லிருவினை
லா மறிகதம் ப பலங்களைபுந கொடுக்கையாலே யிவனுக்கு
ச சர்வகாதத்தத்துவ முண்டென நறிவிகக
பட்டதது சாவகாத்த நென்பதற்குப் பிரமாணம்.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௭௩

“அன்றவய வெதிரேகத் தாலவனறிவை- யுன்னக வேத
கருத்தா வுறறு” எனவறிக

இச்சுருப பராகிவை மிருகேந்திரத்த மறிக

மூயந்நிரணி ஆனமாககடகு அபரபோகம் பரபோக
போகத் திறமத் மாகிய விரண்டினையு மவாகளசெய்த வனை
ஞால வினையறுக க ட்டாக வநகந்தத் தேசத்திலே யிருந்து
குஞ் செயதியா துப்பித்த அததொலைந்தவாறே பரமமு
லே சேருமனுகதி ததியை யளிக்கையாலு மிவனசாவானாக கி
ரகம் ரகனென்னு மதுவு மறிநகோ மாதலாந்,

எல்லாங்காணு இவ்வனங் கூறிய சாவஞ்ஞத் தவஞ் சா
தநாஞ் சிவனபா வ காததிருத் தவமுஞ் சாவானுகீரகமு மா
ல க விம முன்னுஞ் சிவனிடத்திலே யுண்டா
கையா லவனே பரமகாதநா எ-று

இதற்கு மிருகேந்திரஞ் சிந்தியவிசுவத் த மறிக

அந்நாதிகளுங் காததாவல்லோ வெனில்? “ஆகையு
டைய வதிகாரியாக கெல்லா - மாககையிலானேபதியாவான்”
“முனடடைபப னுகையிலா மூலனுயிரகடகவஞ் - பின்ப
டைபப ராககையு (பெற் றா) ” எனபகஞ் பரமசிவ லிவாக
ஞக்குப் படைபபு முதலிய தொழிலைச் செயமென்று கற்பித்து
பயினை பவனேவலாற பஞ்ச கிருத்தியங்களையுஞ் செயவாக னெ
ன வறிக

இச்சுருப பௌடகரத்தம் வாயவவிய சங்கிதையினு மறிக
(௧௭)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சர்வஞ்ஞத்தவ சர்வ காததிருத்தவ சர்வாநுகீர
ஹத்தவ முடையவனே பரம காததாவாகையா லிந்த லக்ஷண

மகளெல்லாரு சிவனுக்கே யுள்ளதாகக் காணப்படுகையால் சிவனே பரமகாததாவென்று கூறுகின்றது

இதையனுவா நெல்லாஞான மெல்லாமுகனமை யானுநீ
ரசமெலா மிப்புடையான-சுகத்து ஸ்வாமிடாகிவ நெல்லா
வறிவையு மெல்லாததுகருங் காததாவாகையு மெல்லாததொ
ழிலு மதுக்கிரகமே யாகையையும் ஸ்வபாவமாயுடையவன

அதனாரு சிவற்கே - நாங்காண்பதுரு சிவற்கே இந்நில
கூடனங்கள் நாரு சிவனிடத்திலேயே காண்கிறோமாகலால் சி
வனே பரமகாததா, இந்த லக்ஷணரு சிவனிடத்திலே கண-
தெவவா தென்னில்?

இயம்புமறை யாகமங்களினு ஸ்ரீவெல்லாநதோற்றம வ
னாவின் வழி வருவோராகும் வாராதோராகு முறைமையா
லின்பத துன்பங் கொடுத்தலாலே முதனமையெல்லா மறிது
முயங் கிரண்டுபோகத் திறமதினால் வினையறுசுருகு செய்தியா
லே சேருநதுக்கிரகமெல்லாங் காணுதம் - சிவன சொல்லப்ப
ட்ட வேதாகமங்களினுலே சர்வருளுனைப தநியப்பட்டது
அந்த வேதாகமங்களின்படியே நடந்தபோகரும் நடவாதபே
ராகருங் கிரமத்திலே சுகததையுந் துகததையும் புசிப்பிக்கையி
னால் சாவ காததாவென்ப தநியப்பட்டது புசிக்கப்பட்ட சுக
துக்க போகங்களினால் புண்ணிய பாபங்களையொழிந்த, புண்
ணிய பாபங்களொழிபவே சத்திநிபாத முண்டாம், சத்திநிபா
தத்திலே யதுக்கிரகமபண்ணுவா. ஆதலால் சிவனே பரமகாத
தாவென்பது சித்தமென நினைபொருள.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவன சர்வருளுந் சாவகாததா சாவாறுக்கிரகன என
து சாற்றுகின்றா.

அ—குத்திம். ஞானஞான இலக்கணம் ௨௦௮௫

எல்லாஞானம் - சாவஞ்ஞாநதுவம்,—எல்லாரு ன்னம்—
 ராஉ காத்தி நுத்தவம்,—எல்லா மனுக்கிரகம் - சாவா னுக்கிரக
 துவம் இமமுனதுவம்,—இயல்புடையான - வேதாநுக்கிரக
 ரித சிலா சாறறுந தடதகலக்ஷணமணிச சூத்த ன்சவ சிக்ஷ
 திகள சொல்லுஞ சொருப லக்ஷணமாகவுடையன — இயல்பு
 ள்றவான - சாவசகத காத்தாவானவன,—இடமபுமறை
 மங்களினால் அறிவெல்லாந நோதறும-சாவஞ்ஞாநதுவ மனுக்க
 கபபபிம்—வரைவினவழி வருவோராகும் வாராதோராகும்—
 விதிக்கிஷைப்படி நடப்போராகும் நடவாதோராகும்—
 மையினு லினபததுனபங் கொடுத்தலானே முதனமை
 லாமறிதம - சாவகாத்திநுத்தவ மனுத்தேம,—முடக
 னிநி போகத்திறம்குறால் - அனுபவிக்கப்படு மிருசுசுத
 தனையினுலே,—வினையதுக்குஞ் செயதியாலே - புண
 னிப போசகும் பரிசினால்,—சிவதகே-சிவனுக்குத்தகானே -
 சேருநனுக்கிரக மெல்லாம் - பொருத்துஞ் சாவானுக்கிரகம்,
 காணுதநாம் - அனுமானித்தறிவோம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

முதறுணாவ முதலிய முனறுஞ் சிவபிரானுக்கே யளவென
 பது மேதகூறிடவாறறூற் பெறப்பட்ட மறையாகம் மிபாப
 னமுதலிய முனறேதுவானும் முறையே யறிபக கிடத்தலான,
 அவருன் மிமமுனறுகுண மியல்பாகவுடைய வம்முதலவன சன
 னமொனறிலே திருக்கடைகண் சோததி ஞானவாரிமதித
 னைதம் பொழிதறகும் அச்சனன மொன்றிலேதானே மலக
 முவிச சீவனமுததராக வைத தாணடு உருமபிரபபைய
 கும பாதமலாகிழ வைததற்கும் வல்லவனுவானெனபொம்

இதற்கவனென நது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்று
பலசுரன்களிலு மாகாதவற்றெல்லாம் ஒருசுரன்த
கூடே தானே யங்கனமாகச் செய்து மாறுபாடுங் கமென்பாரை
நோக்கி உவாசங்கைக்கீகி ரேலத்தை வலிபுறுத்தியவாறு

இதற்குப் பிறரெல்லாம் ஒரியைபனமுதன மேலுங் கூறிப்
தருமலென்னும உழுபட்ட வைத்ததாபப

இவையிரண்டுசெய்யுளானுரு சைவத்திறத் தடைசற் சிற
புச்சொபட்டத

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

என்னுந் காததாக்களில் சிவனே காதகாவென்றதற்
சுப பிரமாண மென்னையோ வென்ற மாணுசுக்களை நோக்கி உரு
பாச்செய்குறா

இறைவனுவான் - காதகாவென்று சொல்லப்படுதற்கு, —
முன்னமெல்லா மெல்லாமுதனமை உணுக்கிரகமெல்லா மியலபு
சுடான - சாவஞ்ஞத்தவம் சாவகாதத்தவம் சாவானுகரி
புகரென்று சொல்லப்பட்டவைபிற்தை அநாதியே தனக்கெ
ன்ன வியலபாக்கவுள்ளவன் இந்த முறைமைகளை யுடைவனை
நிடிப்படி பெப்படி பெனலிஸ்—இயம்புமறை யாகமங்களினு
நிவெலாக தோற்றம் - முன்னுல வழிநூலிசறியே தனதுச
சுடானலே அவனருளிச செயப்பபட்ட வேதாகமங்களினுலே
அவனது சாவஞ்ஞத்தவ மறிநோற்றம், — வலாவின்வழி வரு
லோகசுரும வாராதோகசுரும - அவ னிடமித்தவழியே வருகற்
வாகஞ்சுரும அந்தவழி வாராதவாகஞ்சுரும, — முறைபையினை
வினபத துனடம் கொடுதலாலே முதனமைபெலாமறித தம் - அ
வரவாசெய்த கனமத்தக கீடாகசு சுததுக்கங்களைக் கொடுக

கையாலே அவனது சாவருதயமெல்லா மறிக்கோம்,—முன்பு
கீரணி போகத்திறந்தனால வினை நுகருஞ் செயலியாலே—அவ
ரவாகுப பொருத்தப்பட்ட சொக்க நரகங் களினு ண்டாகியவி
பை துன்பங்க ளுபுரிபித்த துலைப்பிக்கிறமுறைமையாலே,—
செந்நானுக்கிரகமெல்லாவ காணுதம் - பொருத்தப்பட்ட சாவா
னுக்கிரகமெல்லா மறிக்கோம்,— நானுசிவந்தே - இவனுஞ்
சொல்லியந்த முறைமைக ளெல்லாம நாம் சிவனுக்கேயுள்ளதெ
ன மறிக்கோம், ஆகையால் சிவனே காததா

இவ்வுற சொல்லியது, சாவருத தவமும சாவ முதன்
மையும் சாவானுக்கிரகமும இவை மூன்றும் அநாதிபே யிபல
பாக வுடையவனே கதாவென நும், முன்னுலின்நியே வேதாக
மங்க ளுத் தானே யருளிச் செய்கையாலும், அந்த நூலின்வழி
வாதோரக்கு இன்பதகையு மந்த நூலின்வழி வாராதவாகளுக்
குத் துன்பதகையுங் கொடுக்கையினாலும், இடபடி இன்பத் துன
பங்க ளுப புரிபித்தது கண்மத்தைத் துலைப்பித்து இரக்திகை
யினாலும், முன்சொன்ன முறைமைகளெல்லாம சிவனுக்கே யுள்
டாயிருக்கையினால் சிவனே சுதந்தாவென்னு முறைமையும் அறி
வித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

எவ்நானு மெல்லாமுதனமெல்லாமதுக்கிரகஞ் சி
வற்கே நானு காணுதம் - முற்றுணர்வுடைமையும் முடிவிலாதற
னுடைமையும் பேரருளுடைமையும் ஆகிய மூன்று சிவபிரானு
க்கெ ளாவென்பது,—இயம்புமறைக ளாகமங்களினு லறிவெல்
லாக தோற்றும்— சொல்லுகின்ற வேதாகமங்களை யருளிச்செய்
்தவேதுவா எல்லானு முடைமை தெரிப்பப்டிம்,—மரபின்

வழிவருவாராகும் வாராதோராகு முறைமையினு லிண்டித
 னபவ கொடுத்தலாலே முதனமையெல்லாமறிதும் - வேதாசும
 னெளி நெறிச சேலலுவோராகும் செல்லாதோராகும் முன்
 யாற சுகதுகக மளித்தலாகிய யேதுவா நெல்லா முதன
 மைமெளிப்படும், —முடங் கிரண்டு போசத் திறமதனூல வின
 யறுகருளு செயதிபாலே யறுககிரக மெல்லாரு சேரும் - உறு
 பவியாசினற சுகதுககமாகிய சுறுபாட்டா லகற்கேதுவாகிய
 விருவன்களை நீசுருமேதுவா நெல்லா மறுககிரக முடை
 தெரியப்படும் —இயலபுடைபா னிறைவனுவான் - துறவன் மீ
 மூன்றுகுண மியல்பாக வுடைய வமமுதலவன் சன்னமொனி
 லே திருக்கடைகணசாராதிரூனவாரிமடுத்த ஆனந்தமபொ
 ழிசறமும் ஜனன மொனறிலேதானே மலங்கமுவி சீவனமுதல்
 ராகவைத்து ஆனநிவரும் பிறப்பை யறுததற்கும் பாதிமார
 க்கீழ வைத்தற்கும் வல்லவனாவன்.

இவைவிரண்டு செய்யுளானு சைவத்திறத்தடைதற் சரப
 புக கூறப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—அனந்த—

இப்படி யான்மாக்களுக்குப் குபகரிக்கிற சிவனது சரிப்ப
 முதலிய தொழிலைத் தொகுத் துணாததுகனூ

சனமார்க்கரு சுகமார்க்கரு சற்புதரமார்க்கந தாத
 மார்க்கமென்றுரு சங்கரனையடையு, * நனமார்க்க நாளி
 வைதான் ஞானயோக நறமூரியா சரியையென்று நவிற
 றுவதுஞ்செயவர், சன்மார்க்க முக்திகளசா லோகடிய
 சாமீபிய சாரூபியசாயுச்சியமென்று சதுர்விதமா,

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௦௭௯

முனமாகக் ஞானததா லெயதுமுததி முடிவெனபா
முனநினுககு முத்திபதமெனபா. (௧௮)

(இ-ள) சனமா சனமாகமுடலிய நல்லவழிகள் சிவ

ககுசுகமா யடையு மதற்கு நானகு முதததோததாந

ராககுசுமபு தாழகத பலததை யுடையன அவை யாரை

ததிரமாராகக யெனினில்?

தாந்மாராகக மெ

னனுரு சங்கரனை

யடையு நனமா

ககராவு

இவைதான அவைகளுக் கடைவே ஞானபாதம் டோ.

ஞானபோக நற் கபாதம் கிரியாபாதகு சரிபுரபாதமெனது

கிரியா சரிபைபெ பரியாயப பெயராசிப பிரித்துக்கூறுவாகன.

ன நவிறறுவது தான - அசை.

ஞ செயவா

இவ்வனம் கூறிய நாலுக்குப் பெறுமபல மியாதெனில்?

சனமாகக் சைவரடையு நல்லவழி சனமாகக் முத

முத்திகள் சா லிய நானகினுககு ஏதிர நிறைநிறையாக வ

லோக்கியசாமிப் வனுடன் புசிக்கப்பட்ட சாயுச்சியமு மவ

பிய சாநுப்பிய ணப்போல மாணமழவுங் காளகண்டமுமா

சாயுச்சியமென யிருக்குஞ் சாநுபமும அவன சமீபத்தி லிரு

று சதூவிதமா சகுரு சாமிப்பியமு மவனுக்கத்தி லிருக

ம குரு சாலோகமுமாக நானகுவகைப்பட்ட

ருக்கும்

முனமாகக் முதற்கண் கூறிய சன்மார்க்கமாகிய ஞா

ஞானததாலெய் னபாதத்தின் வழிநின் தனுட்டிககு மதன

தமுத்தி முடி லடையுஞ் சாயுச்சியமே பரமமான முத்தி,

வெனபா

பகரோபிருதமாயு மதனறிச சாலமப சிவசாஷ்ணாதகாரமெ
 னறுஞ சாலமப சிவாபரோக்ஷ ஞானமென்றுஞ செரலபபதி
 ஞ சாலமபங்கி சிவபோகத்திற கங்கச சிவபோகமாயுமிருக்கு
 ம பிராகிருத மனசசங்கதபக கிரிடையுணர்மணக்கு மபரோக்ஷம
 போ லம்பக குறிப்பிராகிருத பவுத்த சிவஞானச சிறப்புப பி
 ரவாகலக்ஷண சாலமபசிவசமாதி மூலசாலமபசிவத்திபானமே
 போகெனஞ சுகமாரகம,—

சதபுத்திர மாரகம - சிவபூசாதி,—

தாதமாரகம - சிவசேவாதி,—

சனமாரக முத்திகள் - நல்லமாரக முத்திகள்—

சதாவிதம் - நான்குவகை,—

மூலமாரக ஞானததால்-சனமார்க்க சமாதிபால,—

மூலவெண்பா - பாமுத்தியெனபா

மறறைய வெளிப்பொருள

சனமாரக முல்லிய நான்கினும் பொதுச சிறப்பாகச ச
 னமாரகத்திற சனமாரகம சனமாரகத்திற் சுகமாரகஞ
 சனமாரகத்திற் புத்திரமாரகஞ சனமாரகத்திறகுதமாரக
 கம, சுகமாரகத்திற சனமார்க்கஞ சுகமாரகத்திற சுகமாரக
 கஞ சுகமார்க்கத்திற் புத்திரமாரகஞ் சுகமாரகத்திர குதமா
 ரகம,புத்திரமாரகத்திற சனமாரகமபுத்திரமாரகத்திற சுக
 மாரகம புத்திரமாரகத்திற புத்திரமாரகம புத்திரமாரகத்
 திறகுதமாரகம்,தாதமாரகத்திற சனமாரகம தாதமாரகத்
 திற சுகமாரகமதாதமாரகத்திற புத்திரமார்க்கமதாதமார்க
 கத்திற குதமார்கம் எனப்பிடி சனமாரகமுல்லியநான்கு த
 னிததனி ஸ்ரீகண்டநாத அண்ணதேசுர சதாசிவ சாலோகியாதி
 அவரவர் சம்பல சாயுசியாநதமுத்திகளாயுஞ் சதாசிவ ததது

லகதகுமேற சத்தி தத்துவத்தான சிவத்தத்துவத்தான தத்
துவ தீதமாகிய பரசிவத்தான முதநான ஞானிவே பரசிவ சா
லோககியாதி சாவத்திர பரசிவ சம்பல பரசிவ சாயுச்சிபாநத
முத்திகளாயிருக்கும் நயிஷ்டி தீக்ஷாமுத்திகளாயுங் காலாக
கிவியாகி யஸிநுதாநத புவனபதி சாலோககியாதி புவனபதி
சம்பல புவனபதி சாயுச்சிபாநத முத்திகளாயிருக்கும் பவுதி
தீக்ஷாமுத்திகளாயும அனந்தவிதமர யிருக்குமெனவறிக

• சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அஞ்ஞானஞ் சைவத்திறத்தடைநதார் சிவனடியைச் சோத
றகுரிய நெறி காதமாராகமுதலிய நான்குவகைப் பதீதலின்,
அவையே சரியைமுதலிய பெயரான வழங்கப்படும் அவற்றிற
குப் பயன முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்
சிபமாகிய பாமுத்தியுமா மெனபகரம்

சாலோககிய முதலிபவதிற்துப் பொருள் வருகின்ற செ
ய்யுடக ஞானகிலும் ஆசிரியா தாமே மொழிபெயர்த தூகாகின்
றவாற்றா னறிக

இதஞ்ஞான, சைவத்திறத் தடைநதாராத் செலுத்தப்படுஞ்
சரியை முதலிய நான்கு முததி நெறிபாதற்கடபடும் பேதமு
ம் அவற்றின் பயனுவ கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொல்லப்பட்ட சிவனை யான்மாக்கள செ
னறு பொருநதுகிற முறைமை ஒரு பிரகாரமாயிருக்குமோ பல

பிரகாரமா யிருக்குமோ வென்ற மாணுகனை நோக்கி நாலுபிர
காரமா யிருக்குமென்று மேலருளிச்செய்குறா

சனமாரகஞ்சனமாரகஞ் சதபுத்திரமாரகசுந தாத்மா||
கசமென்று சங்கரணையடையு நனமாரகக் காலவகைதான் - சன
மாரகமென்றுஞ் சகமாரககமென்றும் நல்ல புத்திரமாரகக
மென்றுமதாத்மாரகமென்றுமபரமேஸ்வரனை பொருந்தித் த ந
ல்லவழி நாலவகையாயிருக்கும், — அவைதான் ஞானயோகக் கி
ரிபாசரிதையென்று நவிறுவதுஞ் செய்வா - ஞானமென்றும்
போகமென்றும் கிரியைபென்றும் சரிதையென்றுஞ் சொல்லுவ
துஞ் செய்வாகள். இதுவன்றியும் சனமாரகமுத்திகள் சலோக
கிய சாமீபிய சாருப்பிப சாயுச்சியங்களென்று சதாவிதமாம் -
சனமாரகக் முகலான நாலு மாரகத்தககு முத்திகளை சொல்
லுமிடத்து சாலோககியமென்றும் சாமீபியமென்றும் சாருப்
பிமென்றும் சாயுச்சிபமென்று நாலு பிரகாரமாயிருக்கும், — மு
னமாரகஞானத்தா லெயதுமுத்தி முடிவென்பா - முன சொல்
லப்பட்ட சனமாரகக் ஞானத்தாலே பெறுகிற மோகத்ததை
யே முடிந்த முத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், —
மூன்றினுக்கு முத்திபதமென்பர் - நின்ற சாலோககிய மாதிரி
யுள்ள மூன்றினையும் பதமுத்தியென்று பெரியோர்கள் சொல்லா
நிற்பார்கள்

இஃனாற் சொல்லியது, பரமேஸ்வரனை ஆனமாரகக் க பெ
றுகிற முறைமை தாத்மாரகக் முகலாக நாலுமாரகமாயிருக்கு
மென்றும் ஞானபாதமுதலாக நாலுபாதமா யிருக்குமென்றும்
சாயுச்சிய முகலாகப் பேறு நாலாயிருக்கு மென்று முறைமையு
மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருடம்.

—o—

சங்கமனை டடையு நனமாரககம்-அங்கன ர ன வத்தியம்
கடைநதார சுவனடினைபச்சேததத குறிய தெறிபாவன, —
மாரகஞ் சதபுதகிர மாரககஞ் சகமாரககர சனமாரகக் கொ
னாநா-காசநெறி பென்று நனைமயாகியபுத்திரநெறி பெண்ட
நதீதாமுநெறி பென்று நனைநெறிபென்று நானகு வகைப
ம.—அவைதான சரிபைசரிபா பேராக ஞானமென நவீதமுடது
ஞ்செய்வா-அவைபே சரிபை நல்லகிரியை யோத ஞானமென
மெயரான வழங்கப்படும், —சாலோக்கிய சாமிபா சாநுட
சாயுச்சிய மென்று சனமாரகக முத்திகள சதாவிதமா -
அவதறிதருபயன முத்தியே சாலோக சாமிப சருப சாயு
ச்சிய மெனகிற நனைநெறியாகிய முத்திகள் நானகு வகைப
பும், —மூன்றிலுக்கு முத்திபதமென்பா - சாலோக சாமிப ச
பமூனதற்கும் அபரமுத்திக ளாகிய பதமுத்திக ளென்பா, —மு
னமாரகக ஞானததா வெய்துமுத்தி முடிவென்பா-சருதகன
ற ஞானவழிபா நெய்துஞ் சாயுச்சிய மாகிய பரமுத்தியே மு
டிவாகிய முத்தியாம

இதஞ்ஞே சைவத்திறத கடைநதாராற செலுத்தப்படிக்
சரிபை முதலிய நானகு முத்திரெறியாகிறத படும் பேசமு
அவதறின பயனு கூறப்பட்டன.

மறைஞ்ஞானதேசிகர் உரை.

—o—

மேற ருதமார்க்க முணாதது கிணரா.

தாதமாரககஞ் சாறயிற சங்கரன்றன்கோற்ற உல
மலகிட டிலகுதிரு மெழுகுஞ்சாதகிப், போதுகஞ்

102 சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

புகழாதுமுந்நா மலைகண்ணி புனிதர்க்குப் பலச
 னா கரு புகழ்நதுபாடித், கீதிலிரு விளக்கிடமுதி
 நுந்நவன்முரு செயதுதிரு வேடங்கண் டாலடியேன
 டொட, தியாதுபணி யீரெனறு பணிநதவாதம்பணி
 டு, டு நவநிச சரியைசெயவோ ரீசனுலகிருபா
 (கக)

(கக) தாதமா சரியைத் தொழிலாகிப் தாதமராகத்
 டுசுரு சா கைச செலலின,

புதி

சங்கரன நன் நிகதியகனமரு செய்து, திருக்கோட்டா
 கையிற் றலமல தூலலிங்க மானையா லகனைவணங்கிப் பவி
 டுட டு டு திரு பீட முநலாயிலுரை வணங்கி நககிகேசுர
 மெழுகுரு சா னனுநிபெற றுளினசென்று, விதிவழியு
 தது டாககிப் தென் னலகாறமுன் மவுருசிப்புல்
 லாற்றான் திருவலகைக கொண் டலசுடரி

* அடபுமலரி முடைமலமுந்நின்பதென்னு - மாதநாணு துய
 கல்ல வாகு" எனனுங் குற்றமற்ற கோமயமும் வடிததெநித்த
 டு, டும வாராத த மெழுகிப் பின்பு,

போது கருவ காணவைத்த மரத்தின் பூவேயுததம மா
 கொடுது பூநா தலின் திருப்பள்ளித் தாமமெடுததுச சிவ
 டு மலை கண்ணி னாகருத் தொடை நெற்றிமலை கீசுமலை மு
 புனிகாசுருப் பல தலிய பணிப்பற்றிச் சூட்டுவித்தது,
 சைந்தது

புகழ்நதுபாடி அவன் கிரத்தினைய வடமொழி தமிழ்மொ
 ழி முதலியவற்றாற பூபாளமுதலிய விராக
 மகலைக் கோலாறு குணமாக வறித்து நோத்திராரு செய்து,

திதிருவிளக டொட்டையி னுண்டாகீய தனிநக கயிலை
கட்டி முகலிய பசுவின்னையாற நிநுவிளசுகும் பா
ராதது, தீபமெனவே தூபமுங் கூறிபதாயி
ற்று இதனைப் பின்னற கூறிய தென்னெனில்?

“விருமபுநல விளககுததுபம விதியிலி விடவல்லராக
ருக, கரும்பினிற் கடடிபோலுங் கடலூவீ ரட்டலுரே” இது
டம்பததைக கூறிபத பலாதிகததகானும், தூபமினறித தீப
மின்மைபானுமென வறிக. “விளககிட்டார பேறுசொல்லின
மெயநகெறி ஞானமாகு, மளப்பில் கீதஞ்சொன்னாக கடிக்கடா
மருஞ்ஞாமரே” எ-ம், “தீபமாகை தூபமுஞ் செறிந்த கையா”
எ-ம ஆறிக

திருநகத வன கோட்டுப்பூ முகலிய நால்வகையினையு மு
முஞ்செயது ண்டாகந், எனவே திருக்கோயில் மடமுத
லானவுங் கூறியதாயிற்று

திருவிடங்க க அதிலெழுந்தருளி யிருக்கு னைட்டிகா மு
ண்டாலடிமேன தலாயினாககுத தானே வேண்டியதுஞ்செ
செயவ தியாது ய்த வணங்கி யவ ரேவினதுங் கேட்டு, “எவ
பணியீ ரென்று ரேனுநகாமாக விலாடத்திட்ட திருநீறு கா
பணிக் தவாதம ணலாமே” “ஆமாதனார்மேயா னடி யாடப
பணியுயிபற்றுவ பெற்றனன் பெற்றனன் போகது போக திற
து வாணமகே” எனவும் “நிலைபெறுமா ரெண
ணுகியே அலருகில்லே” எனவுமறிக.

இச்சரிசைசெ இகதச்சரிசைத் தொழில் செய்வோர சி
ய்வோ ரீசனுலகி வன துலகத்தை யடைவாகள் எ-து.
ருப்பா

செய்வோர் - எழுவாய், இருப்பர் - பயனிலை.

இதற்குக் கரிகம சுப்பிரபேதம் காரணிகாரம் சிவநன
மம சிவஞானபோத சங்கிரக யோதசங்கிரகத்து மறிக. (கக)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல * தாசோகம + பாவிதன சமயிபணனு சரிசை
பிலகசன தொருதது கூறுகின்றது

இதரகுப பொருள வெளி

* தாசோகம - நா னநிமை, + பாவிதன - டாவிக்கபப
ட டவன

—

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

தாதமாரகக முத னுகினது ஸ்வரூபம நானகு திருவிரு
ததததாற சொல்லுகின்றார்

இது ஷெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

புறத்தொழின் மாததிரையானே உருவத்திருபேண்பை
நோக்கிச் செய்யும வழிபாடு சரிசையெனப்பட்டு மெனப்பதாம்

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

முன சொல்லிவந்த காலுமார்த்தத்தில் தாதமாரககதி
ன முறைமை மே ஸருளிச்செய்திதார்

தாதமாரககரு சாற்றில் - பரமேஸ்வரனுக்கு அநிமைப்
பட்டு அநிமைத்திறஞ் செய்கிறவர்களுடைய வழிபாட்டைச்

அ—நூதநிம் ஞானஞான இலககனம் 202/க

சொல்லில்,—சங்கரன நனகோயித நலமலகிட டிவ துதிருமொழி
சுருசாததி - சிவலிங்கபெருமா ஞானா எழுந்தருள் இருந்
த திருக்கோயிலுக்குத் திருவலகுமிடம் விளங்கத் திருமெழும்
சுருசாததி,—போதுகளுக்கொய்த பூநகராமலைக ணணி புனை
தரகுப பலசமைதது - திருப்பள்ளித் தாமங்களுமெடுத்த பொ
லிவினை யுடையதாகிய தொடையல மாலேகோவை கண்ணி தம
பிராஞ்சுக்குச் சாற்றுத்தபடிக கிடாகப் பலவாகப் பததிப
ணி,—புகழந்தபாடி-அவனுடைய கோத்திகளையுஞ்சொல்லி வா
ழுகதி,—திதி திருவிளக்கிட்டு - குறதமதற திருவிளக்குளு
மிட்டு,—திருநகவனமுஞ்செய்து - நனருகத திருநகவனங்க
ளும வைத்து,—திருவேடங்கண்டா லடியேனசெய்வ தியாது
பணியீனென்று பணிக் கவாதபணியுரியதறுவது - சிவனுடை
ய வடியாராகிய திருவேடத்தாரைத் கண்டால் அடிபென செ
ப்பததகக பணிவிடை யாதென்று தண்டனபண்ணி யருளிச்
செய்ய வேணுமென்றுகேட்டு அவர்களுஞ்செய்த பணிவிடை
யுஞ்செய்த முடிபபது.—இச்சரிதை செயலோ நீசுலங்கருப்பா-
இந்தச் சரிதைத்தொழிலைச் சாததிருஞ்சொன்ன முறைமையி
லே செய்து முடித்தவர்கள் சிவலோகததிலே யிருப்பார்கள்

இதஹ சொல்லியது தாதமாராகத்ததுசுரு சொல்லப
ட்ட திருவங்குகிறத முதற சிவனடியாரை வழிபடுகிறது யீரு
கச் சொல்லப்பட்ட திருத்தொழில்களை இந்த முறைமையிலே
செய்தவர்கள் சாலோக்கியத்தைப் பெறுவார்களெனனு முறை
மைபையறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தாதமார்க்கஞ் சாற்றில் - காதநெறிபைச் சொல்லுமிடத்
து,—சங்கரன நனகோயிதநல மலகிட்டு-சிவபிரா னெழுந்தரு

னிமிருக்கின்ற திருக்கோயிலுட டிருவலக்ட்டும்,—இவகு திருமெ
முக்குஞ் சாததி - விளங்குகின்ற திருமெழுக்கட்டும்,—போதக
ஞவகொழுது - திருப்பள்ளித்தாமங்கலெடுத்தும்,—பூதகாரமா
லேகணணிப்புனிதறாப பலசமைத்தது-பொலிவினையுடைத்தாசி
யமாலையி னடைமுதலிய கண்ணிசுஞ் சிவபிரான திருமேனி
யிறொலிவழி வண்ணம பலவாகவமைத்தும்,—புழுகுதபா
டி-முதல்வனுடைய புசுழுகதகரிய மேலாகிய சோதநயினை வா
யாற வாழதியு,—தீகிறிருவிளக்கட்டு - சூழ்மறற பிரகாசம்
பொருத்திய விளக்குகளிட்டி,—திருநந்தவனமுஞ் செய்த-அழ
கிய நந்தவனங்கள் வைத்தும்,—திருவேடங்கண்டா லடியேன
செய்வ திராதபணியீரென்று பணிந்தது-சிவனடியாராகிய திரு
வேடத்தாரைக் கண்டா லடியேனாற செய்யத்தக்கபணியா
தென தருளியெண்ணிமென்று வணங்கி,—அவர்தம் பணியு மிய
றறுவது- அவரருளிச் செய்யும் பணிவிடையும் செய்வதாம் —இ
ச்சரியை செய்வோ ரீசனுல்கிருப்போர - இச்சரியைத் தொழுவ
னை யுடாடித்தோர சரலோகமாகிய பதமுத்கியைப் பெறுவா
னபதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருக்கலா—

மேற்புத்திரமார்க்க முனர்த்த கினரா

புத்திரமார்க்க கம்புகளிற புதியவினைப்போது பு
கையொளிமஞ் சனமமுது முதல்கொண்டைந்து, சுததி
செய்தா சனமுர்த்தகி மூர்த்திமூலஞ் சொதியையும்
பாவிதகா வாடித்துச்சுத்த, பத்திரினை லர்ச்சித்துப்
பரவிப்போற்றிப் பரிவினெடு மெரியில்வரு காரியமு

அ—சூதகிரம். ஞாஞஞஞான இலக்கணம் ௨௦௮௧

மபணணி, நிததநூடிக கிரியைப்னை ரியநூடிக
ணிநமலனற நருகிருபபா நிபையுங்காலே (௨௦)

(இ-ள) புதகிர சிரியபாக மாசிய புதகிர மா ச்சுசு
மாசகமபு பருதிசைச சொல்லி
கலின

புசிய விரைப் பழம் பூவினாதி மனம்பொருதிக மனா
போதபுகையொ முதலானது கொண்டு
ளிமருசன மழு
தழுகல் கொண்
டு

ஐரத சுத்தி பூதசுத்தி முதலிய பஞ்ச சுத்தியிசுபு
செய்து செய்து

ஆசன மூர்த்தி ஆகாரசத்தியாதி சுத்திபரிபாகமாச
மூர்த்தி மாணு சனம் பூசுததனமேல் வித்தியா தேசம் ௧௨
சோதியையுமபா மூர்த்தியை கற்பித்த அகதமூர்த்திக் கரு -
வசநாவாகித்த டாதாவா யிருக்கிற சோதிநாததைத தியா
வித தாவாகித்த

சுத்த பகதி சுத்த பத்தியினு லேகாககிமான பன
யினு லாசகித்த கை யுடைததா யிருத்த முன்னு கூறி
கனமங்கலையு மேற்செய்யுஞ சேடிதக வ
சாரங்கலையுஞ செய்தமுடித்த.

பரவி சுவாமி தேவரீர யான்செய்யுங கிரியை
கதச் சிவலிங்கத்திலே பெருகருளி யிருந
த கைக்கொள்ள வேண்டுண்டு வேண்டிக கொண்டு,

போற்றி தோத்திரஞ் செய்து
பரிவி லெழு கையதிகம் ஈசுவம் ஈயுதிக்கசைவமொகா
மெரியில்வரு கா முவிதத் தருகமான வக்கினி தாரிட த்தை வி
ரிடமும் பண்ணி ருப்பத்துடனே செய்து.

நீததவ மிகி இதகசிரியை நாடோறு முட்டாமலித
 ினபயின் விடற நினைவாக ளிருக்குமிடம் விசாரிக்கல் சிவன
 உடைய கணின து சமீபததிலே யிருப்பார்களெ-று
 மனனா னருகு
 ருப்பா நினைவுங்
 காணே

இப்பதையோ - எழுதியும், இருப்பர் - படனிலை,
 * தீரமலிகாமன நெடுமுனை நறுமலர், புகைமிகு வளரொ
 டி நிறமபுனல் கொடுதனை, நினைவொடு நிதநூல் வழிபடு மடிய
 * "சுனாவில் பதமன தரவருள குணமுடை யினைடே" எனவும
 "முட்டாதே நாடோறு நீர்முகிப்பூபறித்த மூன்றுபோதங்,
 சட்டாராக விண்டை கொண்டிசேர்த்து மனகன" எனவும
 "மனம் பொருந்திக கைவிட நான்கடவேனை" எனவுறிக
 இதற்குக் காமிகம் அஞ்சுமான ஞானரத்தினுவலி இனவ
 களிலறிக (உரு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—

* மேல் புத்திரகன பண்ணும் கரியாலகூணை தொகுத்தனை
 க்கணதது

இதற்குப் பொருள வெளி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு

—

விரைப்போது - மனம் பொருத்திய புஷ்பம், - புகை ஒளி -
 அபதிபம் - ஐந்து சுத்தி - ஆனம ஸ்தான திரவிய மந்திர லிங்க
 சுத்தி, - ஆசனம் - சத்தி யந்திரத்திபரியந்த பத்மரூப விநயம், -

௮—ருத்திரம். ஞானஞான இலககணம் ௨௦௬௩.

மூர்த்தி - விநாயக மதநியத தெழுநத தண்டா கிருதியாயத திரு
மப வித்தியா கேகரூப விபாபகமாயிருசும நாதம்,—மூர்த்
சிமாஸுரு சோதி - வித்தியா தேகததகருச சேவலம் பர சிவ
தேஜஸ்

மரதைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

புறததொழி லகததொழி லெனனு பிரண்டாலும் அருவுரு
கத கிருமேலினை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியையெனப்ப
மென்பதாம்

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

மேல் புத்திரமார்த்தக் கருளிச் செய்கிறார்.

புத்திர மார்த்தம் புகலில் - பரமேசுரனுக்கு உபதேசத்தி
லுலே புத்திரரா யுள்ளவர்கள் செய்யுங் கிரமத்தைச் சொல்லி
ல்,—புதிப விரைப்போது - நவமாலிருந்தப்படாநின்ற திரு
மெய்ப்பூச்சமுதலான பண்புகந்தத் திரவியங்களும் திருப்பள
ளித தாமமும்,—புன்கயோனி மஞ்சள் மழுதமுக்கி தொண்டு-
துபதிபம் திருமஞ்சள்ம அமுத முதலானவை பெயர்வாம் என
ருகவரத கேட்கையதற்கு தொண்டு.—ஐந்தகத்தி செய்த-பூச
கததி ஓணமகத்தி திரவியகததி மக்திரகததி விநாயகததியென்
றுசொல்லப்பட்ட தஞ்சிவகததிகியம் பண்ணி—தூதனமூர்த்ததி
மூர்த்மாஸுரு சோதியையும் பரவித தானகிதது-தூதன் மூ
ர்த்தியும் மூலமாக சாதித்த அந்தமூர்த்தி மாஸுரு சோதியை

தியானிக்ருமபடி பிரமாமுதல் சதாசிவ மீளுகத் துவாகசாக
தத்கிலே கூடிக கோடி சுகிரப்பிரகாசம போலே பாவிததி
இந்தபொருளைச் சிவலிங்கப் பெருமா னிடத்திலே ஆவாகனமா
பண்ணி,—சுதபததியினு லாசசித்த-அழுகறறுநினமலமாயி
ருக்கிற அபுடனேகூடியிருந்த அாசசித்த,—பரவிப்போற
நி-புகழ்து தோததிரங்களுஞ் செய்த,—பரிவ்னெடு ரொரியில
வருகாரியமும பண்ணி - விருப்பத்துடனே அகனிகாரிடமுஞ்
செய்து,—சித்தனுமிக கிரியையினே யிட்டுறேயோர்களை - நாள
தோறுஞ் சாத்திரஞ் சொன்ன முறைமையிலே இப்படி சிவனை
யாசசிக்கிறவர்கள்,— நினமலன்ற னருகிருப்பா நினையுங்காலே-
மலரகிதனு யிருக்கிற சிவனுடைய சமீபத்திலே யிருப்பார்கள் வி
சாரித்துப் பாராகமுமிடத்து.

இதனாற் சொல்லியது புத்திர மாககத்துக்குச் சொல்ல
ப்பட்ட புதியவிரை போதுமுதல் அகனிகாரிப் மீளுக நாள
தோறு மிகதமுறைமையிலே செய்த முடித்தவர்கள் சாமீடபி
யத்தைப் பெற்றிருப்பார்களென்ன முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

புத்திரமாகசம் புகலின - புத்திரநெறியைச் சொல்லுமி
டத்து,—புதியவிரைப்போது புக்கையொளி மஞ்சனமமுத முத
லகொண்டு-புதிதாகிய வாசனை பொருத்திய போதகளுந் துபதி
ப திருமஞ்சன மமுதமுக்கலியனவெல்லாம் கேடிவைத்தகொ
ண்டு,—ஐந்தகதிகசெய்து ஆசனமூர்த்தி மூர்த்திமாணம் - ஐவ
கைச சுத்திகளையுமபண்ணி யாசனமூர்த்தி மூலங்கனாலே மூர
த்திமானாகிய சிவத்தை,—சேர்திகையும பாவித்தவாகித்த-
சோதியுருவாகப்பாவித்தது ஆவாகனம்பண்ணி,—சுத்தபததியி

21—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உரகூ

ஞலாசசிதத-நிருமலமாகிய மெய்யனபினுலாசசனை செய்து,—
டரிவ்னெடும பரவிப்போற்றி- விருப்பத்தோடுதித்தது வதிபா
டியற்றி;—நித்தலு டெரியிலவரு காரியமுமபண்ணி-நித்தியாககி
னி காரியமுமபண்ணி,—நினையுகால்கரிடையினை யிடறறுவோர
கள்,—நினையுமிடத்துக கரியையினையருட்டித்தோரா,— நிருமல
னநனருகிப்பா - சாமீபமாகிய பதமுத்தி பெறுவா என்ப
தாம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேற்சகமாரகக முணாததுகினரா.-

சகமாரககம் புலனெடுகதித் தடுத்துவளி யிரணி
ஞ சலிப்பறறு முச்சதுர முதலாதாரங்க, ளகமாரகக ம
றிநதவறறு னருமபொருளகளுணாந்தவ கணைநதுபோ
ய மேலேயி யலர்மதிமண்டலத்தின, முகமாரகக வ
முதுடல முட்டத்தேககி முழுச்சோதி நினைந்திருத்த
ன் முதலாகவினைக, னுகமாரகக வடடாகக யோகமு
றறு முழத்தலுமுந தவாசிவன்ற னுருவத்தைப்பெ
றுவர். (உக)

(இ-ள)சகமார்கக போகபாதபாகிய சகமார்க்கமாவது,
ம புலனெடுகி பதம் முகவிய வாதனக்கனி லொன்றி
லிருத்து புலன்வழி செல்லாதமிழ் யாமை
யான தவயவகனை யுள்ளே யடக்குமாறுபோல வடக்கி, இஃ
தாசனம்.

தடுத்துவளியி ரேசகபூரகங்களில் ஐயுச்சலிக்குமகனைத
ரண்டுஞ் சூழிப்ப தடுத்தகூரும்தித் திருத்த பிரானவாயுவை
ற்று சகமார்க்கமாவது, இவ்வாறுயாமம்.

SAHAKHOPADHYAYA

DR. U. V. S. IYER LIBRARY
BESANT NAGAR, MADRAS - 90

முச்சுதர மு தனது சரீரத்தினுள்ளே முககோணமுத
தலாதாரங்களுக்க தலீப வாறு காரங்களின் தாகிருந்தியு
மராகக மறிந்த மஃதிருக்குக தானங்களையும் வடிவுமுதலிய
வற்றையதுவதுவாக வறிந்து,

உவரறினரும் மூலாதாரமுதலிய வாகாரங்க டோறு
பொருள்களுண மிருக்கும் பதமதனங்களையு மவைகளி லி
ரந்து ருக்கு மதிதேவதைகளையு மவைகளி லிருக்
கு மககரங்களையு மறிந்த திடாலித்த

அங் கணைந்த மூலாதாரத்தி லிருக்கு மகவினி மண்டலத்
பேய மேலேறி தினக்சினியைச் சொலிப்பித்து, அந்தச் சக
பலாமதி மண் திரமண்டலமாகிய நாடித்தானத்தி லிருக்கு
டவத்தின முக வ குண்டலினி சத்திச் சொருபினி யாயிருக்
மராகக வ மு கிற வமிரத்தையுருகப் பண்ணி, மறறவா
கிடல முட்டத் தாரங்க ளனைத்த மதோமுதமான பதம
தேக்கி வுகளினது கிரந்திகளை யடைவே யத்தனைக

கொண்டு பேதித்த, மேலேசென்று வந்தது
தானத்தினவழியேயிறங்குப் பெருகாநின்ற உமிரத் தாராப பிர
வாகத்தைத் தன தடலமுழுது நிறைந்தவாறே யிவனுக்கு ரு
தி ராசாககர முச்சுரிக்கிற தெல்லாம் விளங்கா நிற்கும

முமுச்சோதி தான் முன தியானம் பண்ணப்படுத,
நின்றதிருத்தல் பொருளி னிடத்திலே யடிக்கிற காற்றான
தெப்படிசலியாமல் வியாபித்திருக்கும், அ
தபோலப் பரிபூரணமான பிரகாசாந்தத்திலே யுருகி யிரு
தலை சமதி இதுஐப் பயன் யாதெனில்?

முகலாகவினே இமம்மக்கன் கண்மமுதலிய பாசங்களி
னது வலிகெட்டிப் போம்படியு னறுமைக்க

௮—சூதகிரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம் ௨௦௬௭

மரக்க வட சகமரக்க மாகிய யோகபாதத் தட்டா
டாகக யோகமு கக போகத்தை யியமநியம முதலாக கர
நறு முழகத் லு டோறும் வருந்சிச சாதித்தவாகள,
முந்வா

சுவனற னுருவ சுவனது திருமேலியைப் போலத் தாகக
தைப்பெறுவா னும் வடிவை யெடுத்தகொண்டவன சமீ
பத்திலே யிருப்பார்கள ள்-று.

சகமரக்கத்தைத் தலைக்குறைத்து மரக்க வட்டாகக
மென்றார் “இப்பநியம பிணங்காசனமயாம, மயாவில் பிரத
யாகாரமாகு—முயலுங்காற், ஞான யோடு தியானஞ் சமா
திபு மென, ஞோரிருகாணகுமேயோகு” எனவறிக.

இது பொழிப்பு

லேகலம்

மூலாதாரமாவது:—சூதத்துக் கிரண்டங்குலத்துக்கு மே
லிலி வகத்துக்கு இரண்டங்குலத்துக்குக் கீழெனவறிக.

இசறகுவுடிவு முக்கோண மாரிருக்கும். செந்தாமரை வி
தழக னுனகு

இவைகளி நீற்கு மக்கரங்க ளாவன வ ஸ வ ஸ எனகா
னகு

இவ்விதழகஞ்சு கதிதேவதைக ளாவன? வினாயகன் வைர
வன கௌதரபாலன் சண்டன் என்காஸ்வர்.

சுவாதிஷ்டான மரவது.—இதற்குத் தான பிஷிங்குமலம்.
இதரகுவுடிவு அறுகோணம். அநேக காதலியினை யுடைய
காறிகழத் தாமரை.

இதினிறகு மக்கரங்கு ளுப் லு மய நு
ஆறிகழகளி னிற்கு மதிதேவதைக ளாவன? பிரதிபு
சுத்ததபிரிவி பாவனை இருடி பத்மணி பத்மேஷி னன்றாவா.
மேல் மணிபூரகம்.—இதற்குத் தான கரபி.

இகரகு வடிவு மூன்றுவட்டம் ரதனப் பிரபைபேனற
பதமதளங்கள் பத்து

இவைகளி னிறகு மககரங்கள்— ௩ ௩ ண ௧ ௮ ௨ ௩
௩ ௩ ௩ ௩ எனப்பத்து

பதமதளங்கள் பத்துக் கதிதேவதைகள்

தூலாராக்கி நீலாராக்கி கைலாசநீ புலங்கனி உபாகி உட
டிவிகை வாசினி நேத்திரகரி தவநீ கவநீ எனப்பதினமா

இனிபநாகக் மாவது —அதற்குத் தானம் இருதயமகலம

வடிவு முக்கோணம். இதற்குப் பொற்கெனற நிறத்தினை
புடைய விதழப பன்னிரண்டு

இவைகளினிறகு மககரம் ௧ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩
௩ ௩ ௩ எனப் பன்னிரண்டு

இவைகளி னிறகு மதிதேவதைக ளாவன? சிவநீ பரசநீ
சோஷி காலோணினி வேணி ஆக்ஷணி சாமுண்டி வீராடி தாக
கா செடிகா ஆரணி சுரணி எனப் பன்னிருவர்

இனி விசுத்திகருத் தானமாவது —கண்டகூடம்.

வடிவு அறுகோணம். இதில் சுவேதபத்மதளம் பதினாறு.

இவைகளினிறகு மககரங்கள். ௧ ௧ ௧ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩
௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ ௩ எனப் பதினாறு

இவைகளிலிருக்கு மதிதேவதைக ளாவன? மரண்டி புடப்படி
திரி சருங்கி சுவரா அசனி இராததிரி தர்மகூரணி சாயா மற
பாகி நிகாராக்கி தூலாசினி யூபக சாரினி காலாசி கமலா என
ப் பதினாறுவர்.

இனி ஆககளை என்னுமகதாரம்;—இதற்குத் தானமாவது
புருவமத்திமம்.

இதற்குப் பதம தளவுகளாவன? செநகாமரைதளவுகளீர
என இவைகளி லிருக்கு மககரங்கள் ௨௬௬ எனவிரண்டு

இதற் கதிதீதவனைகளாவன? சுநகரி யாகநதி எனவிருவா.

இவைக ளொல்லாததைப் பாதனமாகப் பண்ணிக் கொண்
டதற்கு மேலாகிய பிரமமரநதிரத்தி லாயிரந தளத்தடன கூ
டின பதமத்திலமேற் பரமசிவ செழுந்தருளி யிருப்பா

இத பெருமபாணமையாகலின், சிந்திகாமங்களிற் சிறுபா
ணமையாக நவாதாரத்தின முறையைக்கூறிற் பெருகுமாயினுஞ்
சுறிக்கூறதும்

மூலாதாரமுதல் விசுத்தியீருக முடிபுபேரல்.

இதற்குமேற்கிரியாசுத்தி ஞானசத்தி யிசசாசத்தி இம்மு
ன்று முன்று மண்டலம். அஃதொவ்வொன்றுக்குப் பதினாறுத
ளமு மதி லகாரமுசலிய வெழுத்துப் பதினாறும்.

விநது நாதிகஞ்ஞானகூடி மேற்பிரமமரநதிரம். இதிற ப
தீர்தள முன்னுற் றறுபதுடன் கூடியகமலம் பராசத்தி மய
மாயிருக்கும் அதிற் பரமசிவனைப் பாவிக்கண் முததி யடைவா
கொனவறிக

இதற்குச் சுப்பிரபேத மருட சித்திய விஸ்வத்த மறித் (௨௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

சுகமார்க்கம் - கோழிநெறியாவது, - துதித்து வளியிரண்டு
ம் - உசுவாச நிகலாசியிரண்டையு மடக்கிச் சுழுமுனு மார்க்க
ததிலே பிரணவாயுவை நிறுத்தி, - புலகுடுகி - விஷயங்
ளின்வழி மனசைப் பேர்த்தவெட்டாமற் திருப்பி, - சலிப்பற
று - அகதமனோவியாபாரமு முன்றி வட்சியத்திலே நிறுத்தி, -
முசுதர மூலாதாரங்க ளாகமார்க்க மறித்து - திரிகோண

மாயிருக்கிற மூலாதார முதலான வானுதாரத்திலுந் தாமராதத காந்ததை உயிர்ந்து அந்தத் தாதாரங்களின் தேவதைகளைத் திராவித்த—அவற்றின்ருமபொருளாக ஞானாத - அந்தவாருதாரங்களிலுந் அசபே சத்தி சிவாதமகமாக நிற்கும் முறைடைபபார்த்து—அங்குணநதுபேய மேலேறி - மூலாதாரதவககி விராயகன முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருத்தியபிமுசம் பண்ணிககொண டாரஞதாரத்திக்கு மேலாகிய பிரமரந்தர மளவும் அசடையுடனே சென்று—அலா மதிமண்டலத்தின் முகமாகக்க வமுதலு முட்டத்தேக்கி - பிரமரந்தரத்தி னகோமுகமாயச சகஸ்ரதன்மாய் வரழைப்பதுபபோலே யிருக்கிற காமரை முகைபை ஜ்யோதிர் ஜ்யோதி பகோச்சாரணத்தா லுதிசுபபட்ட * சிவாககளுலே யலரச்செய தந்தத் தாமரைப்பூவின் ட் சேசராக்கிர்த்திலே யுள்ள சந்திர மண்டலத்தை ட் அருளு சனத்திலுலே மூலரங்கினியை வன்னி ட் ஜோச்சாரணத்திலுலே யெழும்பி நாடி சக்கிரத்தைய பேதித்த அந்த அகனியிலுலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிரத்ததைச் சர்வநாடி முகவழித்தாய் நிரப்பி யவவிடத்திலு ண்டாகிய சுகோதயத்திலே தன்மயர்வததையை யடைகது நின்று இவைடேழும் பிரத்தியங்கமாக—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக-முனசொன்ன சோடிஞரியாக்கிளிப் பிரகாசாதிகளாகிய ட் ண்டஜ்யோதிசுக்க னெல்லாம் ஞரியோதயத்திலே ஈகூதராதி பிரகாசனக ண்டங்குநுற்போலக் கனனிடத்தடனக சர்வகோமுகமாய் ஸ்லபம் பிரகாசமாயிருக்கிறபூணப் பிரகாசத்தைப் பாவிப்பது பிரகாசனாக, இவ்வாறு—வினைசளுந் வட்டாங்க யோகமாரிசுமுற்று முழத்தலுமுறவா சிவனற னுருவத்தைப் பெறுவர்-சஞ்சிகாகாமிய கனமககௌலாம நசிகும்படிக்குச் சொல்லிப்பேர்த வட்டாங்க யோக

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலககணம். உக0க

ததை பெல்லா ஏ முத யோகத்தடனே பிரயாசைப்பட்டுசா
திததபொ சிரீகண்ட பரமேஸ்வரனுடைய சாரூபிபத்தைப
பெறுவா

* சிவஅககன - சிவசூரிபன, † கேசரம- தாத, ‡ அருஞ்ச
னம -சருகருதல், பிரததிபங்கம்- அங்கந்தோறும், § கண்டஜ
யோதிசு-பரதயேகமரண ப்ரகாசம், ¶ உத்யோகம் - முடபாச
ததித்த வளியிரண்டு மெனறது பிராஞாயாமம்.

.புலனெடுக்கி பென்றது பிரத்யாகாரம்.

சலிப்பற நெனறது தாரணை.

முசசுதர முதலாதாரவுக ளகமாரக்க மறித தெனறது
தியாகம்

அவற்றி னரும்பொருள்க ஞ்ணாகதெனறது லீக்ஷணம்.
அங்கணீத்போய் மேலேறி பெனறது ஜபம்.

அலாமதி மண்டலத்தின் முகமாகக்க வமுதுடல முட்ட
ததேக்கி பெனறது சமாதி.

முமுசசோதி நினைந்திருத்தன் முதலாகவெனறது பிரதா
னாகமாகிய யோகம்.

ததேக்ஷம் ஜெமெம்மெடி —பிராணரயாஜி ப்ரதயா
மொரொயாசணரவ ப்ரதவீக்ஷணை । ஜப ஸ்ரீயாயிநீ
ரித்யுமாத ப்ரதீயொமொஷ்டம் ஸ்யதிதி .

இதற்குப் பூர்வாங்கம்-இயமசிபம் ஆசனம் பென்றது முதலாம்.

இவைகளில்லாதிருக்கில் யோகம்-அடாதாணையால் மூல
விருதத்திற் கூருதிருக்கவழிகட்டிப் பொருளுண்டக்க வேண
மம்,

இவையிற்றில் இயமமாவது x அநிமிக்க சத்யம் + அஸ

தயோகம் — வெவொகெந ப்ருகாரெண க்ரும
 ஊர்யணாஜ்ஜி | ஸரீரஸொஷணம் வக்ருதவ ஹ
 த்ருவதெ ஸ்ரெயெ || ஸொஹம் ஜ்ஞி || க்ரு
 கெநஸம்ஸாரம் ப்ருகிவநவாது | ஹத்யாமொஹந ஜ
 யுஜாஸவஜ்ஜ ஸங்கிபந்திதா || யஜுஹாரோஹதொ
 நிக்ருவீகிஸாஜாயதெ நுணாடி | தக்ருஷனொ
 ஷ்விதெஃப்ராஜாபரிஜாநெகதக்ருபரா || ஸ்ர
 ஹாஜிமொகவயுஜெ விருகஸுபவாந்நி | ப்ரிய
 யதெ ஜஹாப்ராஜாஸனொஷெ வரஜிவிதெ || ஸ்ர
 தெஸாதெஃவஸாரஸொ யஸுஜாஸ்க்ருவதெ
 ந்ருயாஜிதெ யந்ஸாணம் ஸ்ருவயா நெவதெகெய்
 நெஜெ || சுந்ருயா யக்ருப ஜ்யெத தக்ருந்நெப்ராஹ
 தெஜயா | சுநெவதிகாய விப்ராபதெம் யந்நிப
 ஜவ || நொவகாராய தத்ருஷ ஜஸநீவா ஹதெ
 ஹவி || ஸ்ராஹணம் விஷ்ணுந்நெவஸுக்ருகி
 யஸாந்நெவ || யயோஸுக்ருவதெஹ்நெ யதீபுர
 வகுஜந்நி | ராமாஜ்ஜெவதெஹ்நெ வாமஜ்ஜ
 ந்ருதாஜந்நி || ஹிஸாஜ்ஜெவதெஹ்நெ காய ஸநதெஸ
 ரவகுஜந்நி | ஸத்யுஜாந்நெஹ்நெ வராதெய
 வம்பாடி || ப்ருத்யுஜாந்நெஹ்நெ வெஜாஹ்நெ
 ஸ்ரவணம்ஸ்யா || ஸிவாஜ்ஜெவணம் ப்ராஹ்நெஜாநா

அ-சுத்திரம். ஞாநாநாநா இலககணம். உக(ந

பு.காரொண ஸௌரெயெய-னு ஜாயதெ | ஸௌரெ
பாஸாதித குகம் மதவ தத சுமேஜாயெசு || யெ 2 2
பா மியெதெமெயவ சூஸெநெய வ-வெநெய 1
நாஸு-விதத: கருகா புரணாயாஜத தகரு 1

நாடிச் சோதினை கரடும்

மிஜுநெ மிவயொடுஜெ வா தாதபவியஜெ-
 விஜுநுதம் கஜெ கவீபுத முவியுடுகூர் மெ-
 து || கெஜெ நடுபுலுலரா கீரலிதலுலரா
 ஜெகாஸநெ பரிசு-பா-து ஸஜாவுய-பராஜநடு
 விநாயக ஸ-ஸ-வ-குஜெ வஜெ-குமொகாஜிம் ||
 படிஜெவ-மு-ப-ஹகூர் ததொ வஜிஜெ வாலா-
 ரு-ஜி-ஜெ-பொ கஜி-ஜெ-வ-வாஸு-ஜி-தாஸநம-ச-
 யஜெ || ஸஜி-வ-பரிசு-காய ஸ-வ-தாஸு-
 நாஸா-மு-ப-ப-ஜெ-ஹ-ஹ-வீகூ-ஜெ-
 கஜெ || ப-வ-த-ஜெ-த-ப-ப-நெ-த-
 ஹி-த || ஹ-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-
 ர-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-
 ய-த || ரெ-வ-
 ஹி-த || ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-
 ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-
 ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-ப-

அ—சுத்திரம் ஞாநாநாநா இலக்கணம். ௨௧௦௬

[illegible]

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

புலனெடுக்கி - பிராணாயாமம் பிரத்தியகசகாரங்கதனிஸு லீக்
திரியங்களை நிறுத்தி, —தடுத்த வளியிரண்டும்—பிராணன திடை-

பிங்கலோகநிவிமககம மடககி,—முச்சுதர முதலாகார மகமா
 ரககம - சுமுமுனை நாடிவழி பெருந்திப பிரமாதி தேவனை மு
 தியிபன,—அலாமதி மணலம - புருவத்திபம,—முமுசு கோ
 தி நினைத்திருத்தல்—அந்தப புருவமத்திய பதமத்தில் விசுத நா
 ருபமாயிருசுருத தேஜோலிங்க சகலநிஷ்கள சிவத்தை, இருச
 யத்திசு சகாசிவ முதலிய சகள சிவத்தைத்தான நிபாதித்தது
 சமாசித்தல்,—முதலாக - சங்காரககிரமத் தாதிபாகசு சருஷ
 டிசகிரமத் கத்தமாக,—அஷ்டாங்க யோகம் - இடமநிபாதி
 னபபிராணாடாமப பிரத்திடகார தாரண சியான சமாசிபென
 னுமெட்டங்கமுடைய சகள சகலாகள சிவ சாஸூகாரார
 ப அநிசிவ யோகத்தை,—முற்றும் - அங்கனை மிற்றி,—முத
 தலுமுதலாக - அந்த வட்டாங்கங்களிஹ் சாதித்தலைப பன
 னினவா.

மற்றைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

—0—

அகதகொழினை மாத்திரையானே அருவத திருநேனியை
 கோககிசு செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப் புடுமெனபதாம

சகமார்க்க முழத்தலென வினைமுடிக்க;

இவவ்யோக முழத்தவரென எடுத்ததுக்கொணநிரகக

நிரம்பவழியருண வருமாறு.

—0—

மேல் சகமார்க்க மருளிச்செய்குறர்.

21—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உககக

சுகமாரககம் புலஞெடுக்கி - சுகமாரககமென்று சொல்லப்பட்டது ஐம்புலன்களையும் விஸ்வ வியாபாரத்திற் சொல்லாமலடக்கி,—தடுத்த உளியிரண்டு சலிப்பற்று - பிராணயாமத்தினாலே உஸ்வாச கிஸ்வாசகங்களிற்சுமம் தடுத்த சத்தஞ் சலனமற்று,—முச்சுதர முதலாதாரங்க ளகமாரககமிற்து -மூன்றுசுதரமான மூலாதாரமுதலான ஆறு ஆதாரங்களுக குண்டான வழிகளையிற்து,—அவற்றி னருமபொருள்க ளுணர்வ தங்க ணனதுபோய்மேலேறி - அவையிறறினுடைய வறிதான அந்த வத்தங்களை யு மறிந்து அவ்விடங்களிலே பொருந்தி அந்த ஓசாரங்களுககு மேலேசென்று,—அலாமதிமண்டலத்தின முகமாரககவழுதுடல முட்டத்தேக்கி—விரிந்த சந்திரமண்டல முத்தி னவழியி னுண்டான வழுத்ததைத் தன்னுடைய தேகமுழுதும் நிரமடக்கேக்கி,—முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல்முதலாக வினாசஞ்சுமாரகக - எல்லாப் பிரகாசமுங் கூடிநின்றதே பிரகாசத்தைப் பொருளாகத் திபாவித்திருப்பது இவனுடைய கனமங்க ளெல்லாம் சமமாகத் தக்கவழிக் கேதுவாம், இதுவணறியும்,—அட்டாங்க யோக்முற்று முனழத்தலுழந்தவர்- இயமநிடம் ஆகனம் பிராணயாமம் பிரத்தியாகார தாரண த்யாக சமாதி என னுமட்டாங்கயோக் துடங்கி மற்றுள்ள யோகங்கெல்லாஞ் சாதிக்கிற விது யோக்மாம். இப்படிச் சாதித்தவர்கள்,—சிவன ற னுருவத்தைப் பெறுவர்- பரமேஸ்வரனை யொத்த சரூபமான திருமேனியைப் பெறுவர்கள்.

இதனாற் சொல்லியது, சுகமாரக்கத்துக்குச் சொல்லப்பட்ட புலன்களை யொடுக்குற்தமுதல் அவ்விடங்கையாக மீளுக இரக முறைமையினே செய்த முடித்தவர்கள் சரூபியத்தைப் பெறுவார்கள் என முறைமையை உறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

சுகமாகக் முழந்தல் - தோழ நெறியைச் சொல்லுமிடத்து, — புலனொடுக்கி - விடயங்கனிற் செல்லு மைமபொறிக்கீயு மடக்கி, — வளியிரண்டிசு தடுத்த - உச்சவாச நிசுவாசமாகிய வாயவிரண்டினையுக் தமபித்த, — சலிப்பற்று - சுழுமுனை மாக கத்திலே மனோவியாபார மிசுறிச் சலனமற்று, — முசுசுதர முதலாதாரங்க ளகமாகக் மறித்து - திரிகோணமுதலிய மூலாதாரமுதலான வாழுதாரத்தினு மந்திரக்கிரமத்தை யறிந்து, — அவற்றி னொப்பொருள்க ளுணர்ந்து - அந்த வாதாரங்களின் தேவதைகளை யியாவித்த அவ வாழுதாரங்களினு மசபை சுவ சொருபமாய் நிறகு முறைமை யுணர்ந்து, — அங்களைந்து போய மேலேறி - மூலாதார தொடங்கி விராயகா முதலாயுள்ள தேவதைகளைப் பொருத்தி பிரமரத்திர மளவும் சபையுடனே சென்று, — அலர்மதி மண்டலத்தின் முகமாகக் கம - விரிகதசுந திரமண்டல முகத்திடை யுண்டாகிய, — அமுதடல முட்டத்தேக்கி - அமுதத்தை தன்னுடைய தேசமுழுமை நிறப்பததேக்கி, — முழுச்சோதி நினைத்திருத்தன் முகலாக - எண்பாப பிரகாசமுங்கூடினிறந்த சோதி சொருபமாகத் தியாவித்தனை முதலிய வற்றான, — வினைகளுக் மாரக்க வட்டாங்க யோகமுதறு முழந்தவா - வினைகள் கெடுத்தற்கு வழிபாகிய வியம நியமமுதலிய வட்டாங்க யோகத்தை யனுட்டித்தோர், — சிவனற னுருவத்தைப் பெறுவர் - சாரூபமாகிய பதமுத்தியைப் பெறுவா.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—யுலொலு—

சன்மரர்க்கமாகிய ஞானபாத முணர்ந்து கின்றார்.

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௧௧௩

சன்மமாகக் கு சகலகலை புராணவேத சாததிரங்க ள் சமயங்க டாமபலவுமுணர்ந்து, பனமாககப பொரு ளபலவுங கீழாகமேலாம் பதிபகபா சநதெரிததுப ப ரசிவனைககாடபி, நனமாகக ஞானத்தை நாயுஞான ஞேயமொபி ஞாதுருவு நாடாவண்ணம், பினமாககச சிவனுடனும் பெற்றிஞானப பெருமையுடை யோர் சிவனைப பெறுவர்கானே. (௨௨)

(இ-ள்) சன்மார் சிவனைடைதற்கு நல்லவழி யாதெனின ககம

சகலகலை புரா அறுபீததநாலு கலைககியானம் நாலுவே ணவேத சாததி தம்ப பதினெண புராணம் வேதத்துக்குப பு ரங்கன சமயங்க தம்பாயுள்ள லோகாயதம் பௌத்தம் தூருக டாம த மித்தச் சாததிரங்கன வேதவழி யாகிய தர்க்கம வேதாந்தம் பிரபாகரம் பாட்டம் வைசேடிகம் சாங்கிய மெனக கூறிய சமய சாததிரங்க ளாறு. சாததிர மெனபதனை யிருபாலு கூட்டிப பொருளுரைக

வேதாந்தமத்தின வழியின் தனுடடித்த வான்மாககளுக் குச சுகத்தைக் கொடுக்கையாலும் ஜனன மரணங்கனிற் தயக் குரு தெரித்த விடுகையாலுஞ் சாததிரமெனப் பெயராயிற்று, இதுவடமொழி.

பலவும

“அறம்பொரு ளின்பம்கீ டென்னு மிவத் தைத், திறம்பெற வேதாந்தமங்கள் செடபு ம்—அறைத் தவற்றுள், கிட்டினை லிடல்லா வினைதனையும் விளவ கக, காட்டுமது சாததிரமேகாண்” “மருத்தின் விதத்தைப் பணி யின் மாற்றத், திருந்தவே செய்யுந் திரம — மருத்தினொபி, மாதிரமுஞ் சொல்லி விடத்தினையு மாற்றிவிக்கும்; தத்திரமுஞ்

சுபகூடம் தான்” “எழுந்தினை விநிசொல விதிவெழுவாயுந்,
விநிசு விநிசு விநிசுபு—மொழிதருமும், காலவிதனைகளை
பெயர் பலததின்யுங் காட்டுமதற், கேதநாலாஞ்சாதிரிய” பிற
வுந் வந்தழிகாண்க

நானது

இவைக ளெல்லாத்கையு மறிந்த

பனமராகசப்
பொருள புலவுங்
பொருள மேலாம
பதிபசு பாசந
பெரித்து

இங்கனங்கூறிய சுமயிக டமதகோடபா
டடை பரமென்று நிறுவ வதனையாகாதெ
ன்று தீழ்படுத்திசு சித்தநாத வசனத்தா னி
ராகரித்தற்கெல்லாம விசிட்டமான பதிப
சுபரசமாயிய முப்பொருள்களை யுள்ளபடி ய
றிந்த

பரசிவனைக்கா
டடு நனமார்க்க
ஞானதனைநாடி
ஞானஞேமொ
டு ஞானிருவு நா
டாவண்ணம்

ஞானமாயிய வறிவுடனு மதனாலறிப்பப
டும பொருளாகிய ஜேபத்துடனு மறிவானை
யொருமுக லெனக் கருகாது கேவலம் நின்
று ஞானசத்தி முதலிய மூன்றினுகரு மப்
பாறப்பட்ட சிவனை, ஞானஞ்சாரிய ஐபதேசத்
தவழியே துரியத்தைக் கடந்த சமாதி பொ
ருத்தகற் பொருட்டு ஞானமொடு ஜேப

மொடு ஞானிருவு நாடாவண்ணம் பரமசிவனைக் காட்டும நன
மார்க்க ஞானத்தை நாடி’ என மாறிப் பொருளுரைக்க

பின் மார்க்கச்
சிவனுடனும பெ
றறி ஞானப்பெ
ருமையுடையோ
ரா

அந்தச் சத்திகளுடன், கலத் தப்பாறப்பட
ட பின் சுமரபேரவார் யானதத்தைப் பொ
ருத்தி யதனை யனுபவித்த ஞானாகள பெறு
ம்பலன் யாதெனின?

சிவனைப் பெ
றுவாகானே.

சிவசாயுச்சியமாயிய பரமுத்தி யடைவர்
கள். எ-று.

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உககரு

ஞானப் பெருமை யுடையோர எழுவாய்ப்பெறுவா பய
னிலை

இசுதருக காமிகம் சந்தியம் காரதபுராணத்த மறிச (உஉ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஞானமார்க்கத் தடைவு கூறுகின்றது.

பின்மராககச சிவனுடனும்பெற்றி சனமார்க்கம் - சரிசு.
சரிசு யோகமார்க்ககாணுஷ்டானத்தகருபின் ஷ்டத்தவ மா
கசசதினிலே சிவ சாயுச்சியத்தை யடையுந் தனகமை சத்திய
நெறி

சத்தியநெறி என்றது சரிசையாதி உறுஷ்டானங்களு
அதனாலடையும சாலோககியாதி முததிகளும் அநித்தியமாண
யால் உததியம். ஞானமும் இதனும் பெறும் சிவசாயுச்சிப
முநித்தியமராகையாற் சத்தியம் ஆகையாற் சத்தியநெறிபெ
னபதற்குப் பரியாயமாகச சனமார்க்கமென்றது. அஃதாவ
ன —

சகலகலை வேதபுராண சாததிரங்குள சமயங்க டாமபல
வு முணர்ந்து-

உலேபுராண வேதமென்றது ஜாதியொருமை.

உணர்ந்தென்பதை பதந்தோறு மொட்டிப்பொருளுரைக்க.

இவ்விடத்தக் கலைகொன்றது பாசஞானங்களை.

இதற்குச் சமமறி.

‘மொய்தருபூதமாதிரி’ என்ற விருத்தத்திலே எழுதப்பட்ட
து.

அந்த ஞானங்கடா னெவையிற்றுக்களினிலே யறியப்படு
மெனனில்?—

வேதங்களுணரது - வேதங்களை யோதி வேதாந்தப்பொருள்களை யறித ததனால் வேதாத்தியயந்தத்துக்கு அதிகாரமில்லாத ஸ்திரீ சூதகிர தவிசபந்தகளை, —

புராணங்களுக்கிடையேயான பதன்பொருளை உறிநீதிநிலை—

இதனறிச சிவ தீக்ஷா யுத்தராய் * விசிஷ்டமாகிய சிவத
ராமிகளானபோ காமிகாதி சிவசாஸ்திரங்களை யோதி யதிலே
பூரவபக்ஷமாகச் சொல்லும் சார்வாகாதி சமயங்களுடைய
பலசந்தி லக்ஷணங்களை எண்ணாற்றிசது:—

இதற்குச்சமம்தி சித்தநாகம்போதத்திலே,—

வெஜான ஸ்வணம் தத்ரக்ரீவண-நாநாமியபகெ |
 சூரஜாக்ஷ-ஸூ வஜான ப-நாணம் ப-குடி-வணிக-
 நாநா || ஸ்ர-தாஸ-ஸ்ர-குடி-நாநா ஸவ-ஸூஸூ
 ஸ்ர-தாஸ-நாநா | ஸ்ர-குடி-நாணம் வ-த-யொவாநா
 ஸ்ர-த-யொவ-நாநா || ஸ்ர-த-யொவ-நாநா || ஸ்ர-த-யொவ-நாநா ||
 விருகாநா ஸ்ர-த-யொவ-நாநா ||

பனமார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாகமேலாம் பதிபசுபா
சம்நெரிந்து - பலசமயிகளுடைய நெறியிற் சொல்லும் பதாரத்
தங்களுகாழ் சாவேண்ணதமாண் பதிபசுபாசமாகிய பதாரத்த
திரியங்களைத் தெரிந்து.

தெரிந்தெனது தெரித்தென விகாரமாயிற்று.

இவ்வளவுப் பரஞானம்

மேற் பாஞ்ஞானங் கூறுகின்றது.

இதற்குச் சம்மதி யளவையிலே 'அகாதி யே யமலலுகி' என
ற திருவிருத்தத்திலே எழுதப்பட்டது —

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககனம் உசகன

பரசிவனைக்காட்டி நன்மராகக் ஞானத்தைநாடி - 21
 நுதனிராதி சதாசிவ பரிடந்தம் சிவாதிஷ்டித் தவிக்ரம - 22
 கெல்லாம சிவனென்னு நாம முண்டாதலால் இயாகள பரம
 னென்று கருதநாப நிஷ்கள சிவனைப் பரசிவனென்றத கா
 தப் பரசிவனைத் தரிசிப்பிக்கும் ஞானம் நன்மராகக் கொண்டு உ
 சரினையாதிக் கொப்போல கரயக்கிலேசாதி இல்லாமல் அபயம்
 சாகஸ்தையிலும் டீசுக்கரமாகையால்.

இனிச சூரிபனையுத் தன்னையுத் தரிசிக்கிறவனையுத் தரிப்ப
 க்கும சூரிப்பிரகாசம்போல, சிவனையுத் தன்னையு மானமான்
 யும் தரிசிப்பிப்பதான சிவசமயேத சிற்சத்தினைத் தரிப்ப
 டினால் சிவனைத் தன்னி—த்து வேற்றககணி

இது விகற்பஞானம்.

மேல நிரவிகற்ப ஞானமாவது -

ஞானஞேடுகொடு ஞானிருவு நாடாவண்ணம் - காந்திடாக
 சிவ ஞானத்தையும் காணப்படுவதான சிவனையும் காணப்படு
 ன தன்னையும் பருத்தறியு முறைமையின்றிச் சிவமாகிறபத, -

ஞானப்பெருமை யுடையோ சிவனைப் பெறுவாகானே -
 இவ்வாறு ஞானத்திக்குத்திலே சிவநந்தாறு வததை யா
 னமலாபமாகப் பெறுவதாலா லிந்த அறுபவததை ஞானா
 யாசத்திலே நீயு மனுபவித் தறிவாயாகவென நினைப் பொ
 ருள

ஏகாரம் - ஈற்றகை.

* விசிஷ்டம்-மேலானது டீசுக்கம்-ஈஞ்ஞானம் செட்டம்
 கூடம்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமானு.

—0—

நான் பார்த்து ஞானத்தால் - சிவாகமத்தினின்று சரிசுருள்
 வசத்தி விளக்கில் விளங்கிய சித்சத்தி மூலத்தின் முளைத்த வா
 யின் காட்சி கடந்த யோக்கைகட்கு தொடர்ந்து நடுநிறகு மறிவி
 யது உகக௨—நாடி - அதவிதவல்ல வதுவென்றறிந்த ரூப தரி
 - முற்றமு பின் மகாமந்திரத்தினின்று பற்றி முற்றமு போய்
 - பாரால் பிணிபாரு சிவசத்தி விளக்கில் விளங்கிப் போய்ச்
 சரண்கடந துனமனை பற்றி விசேஷித்து ரூப தரிசன முற்ற
 மகாவாக்கியப் பொருளுணர்ந்த தியானமுமிழ்த துபரி விரியுரு
 - சத்திப் புத்தி வித்தின் முளைத்தது காட்சிபோத காட்சி ந
 - ஞானசிறப்புக்குறிக்க தியானக் குறியாய்ச் சித்சத்தி ம
 - வசத்திப் புகழ்படுகின்றது பின் கோத்த சிற்போதத்தார
 திபாணித்து—ஞானஞ் செழுநாடி ஞானிருவ நாடாவண்ணம்-தி
 யானிருமான்மா தியானம் பண்ணப்படுமாம், தியான முப
 - பிசுருகு சிவ மிமுனைநெனுஞ் சித்தகந்த வாக்கியார்த்தங்க
 னொரு நெறியானுந் தோற்றுகெனவிட நித்திரை முத்திரை நி
 - பிறுமாநலம், சித்சத்திப் புத்தி வித்தமிழ்குரு சூகம்
 - பரசன விகற்ப சார்திர சகலச தரங்க போதப் பிரவாககுறி
 - தியானத்தின் துறப்புக்குறி நிரவியோசன கிரவிற்ப நிரந
 - பிரசன நிஸரங்க போதப் பிரவாக சமாதியிலும் “ஸுரு
 ப சூக்யமியஸமாதி” எனும் பஞ்சுலி வசனத்தகா னொரு நெறி
 போகமாய முசுருணியம் போல முப்பொருள் விளங்கு வினநி
 கோருது தோற்ற நோக்காது நோக்கி—பின்மாரகசகிவனு
 டனும் பெற்றி ஞானப் பெருமை யுடையோர்—முன்பின் சொன
 வ சனமாகக் நாலாய் சிவபோக சிவசமாதி யுறப்பற்ற ச
 த்துகள்—சிவனைப் பெறுவாகானே - சிவஞாமி சமமாய ம

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௧௧௯

லத்தால மறைந்திருந்து, மலமுத்தியால் வியத்தியாட விரிந்து
விரகஞ்ஞ சிவத்துவத்தை ஸவரூப லக்ஷணமாகச் சாஷ்டாதக
ரித்திருப்பா தானே

மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

புறத்தொழி லகத்தொழி விரண்டுமின்றி அறிவுத்தொழின்
மாதத்திரையானே அமமுன்றுதிருமேலிகும மேலாய அகன்
டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய நின்ற தந்ந
கனற சிவபிராவிடத்திற செய்யும வழிபாடு ஞானமெனப்படு
மெனப்பகாம்.

அவ்வழிபா டிவையெனபது முன்னா வருத்தக கூறப்ப
டும

ர னடு வேதமென்றது வேதஞ்சிவாகமமென்னு மிரண்டினு
முள்ள கருமகாண்டத்தை

சிவாகமமும வேதமென வழங்கப்படும

கீழாள்வரறைக கீழெனக கணடு கழித்தாலன்றி மேலுடா
என பபபடாவென்பார, கீழாகவென்றார்.

கழித்தெனபது சொல்லெச்சம்.

பதிப்பாசக தெரித்கலாவது அம்முன்றனுட பதிப்பொரு
டத்தலக்கணத்தின் வைத்து வருத்துணர்த்தல்.

பரமசிவனைக் காட்டலாவது, அம்முன்றனுட பதிப்பொரு
ள் ஏனைப்பாச பசுக்களுக்கு மேலாத விவிதவிளங்கச் சொரூப
லக்கணத்தினைவைத் துணர்த்துதல்

ர னடு ஞானமென்றது ஞானசாஸ்திரத்தின் மேற்று

கெரித்துக்காட்டி ஞான னுலெனவே, ஞானகாண்டமெ ல
லாந னுலாருநத்தநியாபமபற்றி இவ்வனமிருபகுதிப்பட நீசுழு
மேனபதாயிற்று

நாடுதல சிகதித்தல.

நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும ஒத ஸ்கேட்டல்
சுரும உடன் கொள்ளப்படும.

பினமராககசசுவன வினைதகொகை.

பினனுதல அத துவிதமா யின்பதல்

நாடாவண்ணம பின்னிய சிவனென்றுரைக்க

மராககம இடைபிறவரல்.

சனமராககமாவதுணாதது சுழித்தது நாடியுடனாபெற
திடென வினைமுடிபு செப்க

மேல் இசசரினய்யுச்சகிரியை யெனருந்பேரல் ானமும் இடு
ஞானபபெருடையெனச சுடமி வருவித்தரைக்க

இவை நான்கு செயயுளானும் மேலெடுகதுக்கொண்ட சரி
டைமுதலிய நான்குரு மிலககணங் கூறப்பட்டது

—————

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—————

மேல் சனமார்க்கத்தின் முறைமை யருளிச்சொட்டி ரா

சனமார்க்கஞ் சகலகலைபுரணவேத சாததிரவகள் சமய
வகள் தாமபல்வு முணர்ந்தது - சன்மார்க்கமாவது? பலகலை ஞா
னவகள் வேதவகள் பலசாததிரவங்கள் புரணவகள் உலோ
காயதன முல்லையுள்ள புறச்சமயங்க் ஞுட் சமயவகளைந்து
சொல்லப்பட்ட பலவண்கயிற்றைபு மாராய்க் தறித்த, அ படி
யறிடவே பல மார்க்கத்திலுள்ள பொருளகளைலலாரு சத்திய
மபோலே தோன்றி அசத்தியமாய்ப்போம். ஆகையாலே, — டன

மாரக்கப பொருள்பலவுங் கீழாக மேலாம பதிபசுபாசுதெரித்
து - பலசமாயங்களிலுஞ் சொல்லப்பட்ட வத்தங்கனெல்லாவ
சீழப்படுத்தி எல்லாத்துக்கு மேலாயிருக்கிற பரமேஸ்வரனா
னைய விலக்ஷணத்தையும் ஆனமாகக்ஞடைய விலக்ஷணத்தை
யும் பாசங்களுடைய விலக்ஷணத்தையம் கூறுசெய்து,—பர
வணைககாட்டு நன்மாரக்க ஞானத்தைநாடி—மேலான பரமேஸ்
வானைத் தரிசிப்பிக்கைக்கு நல்ல வழிபாண பரஞானத்தை யா
சாரியாலே யறிந்தது,—ஞானனோய்மொடு ஞாதிருவு நாடாவ
ணைம் - இவனுக்குக் காட்டுகிற ஞானமுங் காணப்படுவதாயி
ருந்துள்ள நோயும் அதனோடு காண்கிற ஞானருவாகியதானும்
என்கிற சங்கதப்பங்களு டொருந்தாதபடி,—பின்மாரக்கச சிவ
னுடனும்பெற்றி - பின்பு இநதஞானத்தினவழித்தாய் தற்போ
தஞ் சீவியாமளிற்கவே சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்கிற ஞானத்
தைப்பெற்று ஞானமேயாய் விடுவாகள் இநதநிலை கூடினவாக
ள்,—ஞானப்பெருமை யுடையோர் சிவனைப் பெறுவாகானே -
இப்படிய பரிபூரணமான அந்த ஞானத்தைப் பொருத்தினவா
கள் அந்த ஞானத்தினாலே சிவனோடே கூடிச் சிவரூபநிற்பா
கள்

பின்மாரக்கச் சிவனுடனும் பெற்றியென்றது ஆனமதரிச
னம்.

ஞானப்பெருமை யுடையோரொன்றது ஆன்மசுத்தி.

சிவனைப்பெறுவாகானே பென்றது ஆன்மலாபம்

என்னுமதுவ கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, சன்மராக்கமாவது வேதாகம பு
ராண சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையு மாராய்ந்தறிந்து உடசம
யம் புறச்சமயங்களிலுள்ள பேதங்களை யும் அவை யொன்றுசொ
ன்னது ஒன்றுசொல்லாத வத்தங்களை யு மறிந்து அவையிறை
க சீழப்படுத்தி யவற்றிற்கு மேலாயிருக்கிற பதிபசுபாசாரக்கத

திருவண்மையை யறிவதென்றும் அந்தப் பதிஞானத்தாலே சிவ
னுடைய திருவடிப்பைப் பெறுகிறது சாயுச்சியமென்னு முறை
வையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

சன்மாராகம் - நன்னெறி யாவது, — சகலகலை புராண
வேத சாத்திரங்கள் - சகலமான கலைஞானங்களும் புராணங்
களும் வேதாக்கங்களி லுள்ள கருமகாண்டங்களும் மற்றுச்சா
த்திரங்களும், — சமயங்க டாமபலவு முணர்ந்த - ஏனைச்சமய
நூல்கள் பலவுமாராயத்து, — பன்மார்க்கப் பொருள்பலவுங்
கூட - பலவழிப் படுகின்ற பொருளை முழுவதும் தென்க கொ
ண்டு கழித்து, — மேலாம பதிபசுபாசக தெரித்து - மேலான ப
திபசு பாசமாகிய முன்று பொருளையுந் தடத்த லகக்ஷணத்தில
வைத்து வகுத்துணர்த்தி, — பரசிவனைச் காட்டு நன்மாராகக்
ஞானத்தை நாடி - அம்முனறனுட் பசிப்பொரு ளேனைப் பாச
ம் பசுக்களுக்கு மேலாத லீலிதவிளங்கச் சொருபக்ஷணத்தி
ன் வைத துணர்த்தலாகிய நல்லவழிக்கேதுவான ஞானகாண்ட
த்தைப் போதல் கேட்டல் கருடன் சிந்தித்து, — ஞானஞ்
பெறும் ஞானிடுவ நூலாவண்ணம் பின்மாராகக் சிவனுடனும்
பெற்றி-ஞானஞ் ஞானஞேய மாகிய பகூப்பிணி யத்தவிதமா
யகண்டாகார நித்திய வியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நி
தைத்து நிற்கின்ற சிவபிரானோடு கலக்குக தன்மைத் தாகிய
ஞானப் பெருமையுடையோர், — சிவனைப் பெறுவாகானே-ஞா
னத்தை யனுட்டித்தோரே சாயுச்சியமாகிய பாமுத்திபைப்
பெறுவா.

இவை நான்கு செய்யுளானு மே ஸெந்த ஐக்கொடி — ௪௪
யை முதலிய நான்கிரகு மிலககணங் கூறப்பட்டு

மறைஞானதேசிகா உரை

—௪௪௪௪—

கருமபாக முதலியவற்றால் பல மடையப்படாதோ பெ
னின? அவற்றிலு ஞானபாகமே சிறைப புடைத்தெ
ன றுணர்த்து கின்றா

ஞானநா றனையோத லோதுவித்த நற்பொரு
க கேட்கித்த றுனகேட்டனனா, யீனயிலாப பொ
ளதனைச சிறுத்திலேந்து மறைவனடி யடைவிகுத்
ழினஞானபூசை, யூனயிலாக கனமங்க டபஞ்செய்க
யான மொன்றுகொன றுயருமவை யுடடுவது
க, மானமையான் மேலான ஞானததாலரனை யாக
பபா வீடெய்த வரிந்தோரெல்லாம். (௨௩)

(இ-ள்) ஞானநா காமிகாதியான தியாகமங்களை மே
றனையோத ல் அஃகாவது, ஆசாரியன சுதந்த சந்த
ல லே வடகருக சிழுகு முகமாக விருத்த
சேரண முதலிய குற்றங்களை நீக்கித் தன
முன்னே மெழுகி யதிற்பருகிகளைச் சூழவைத்துநிலேசிய
யுபககதகிற குருவையும் கணபதியையும் பூசித்த, அதிலே
திவழிச்செய்த யதிர டீ த்தை வைத் தகனமேலே பரிவ
டம விரித தகிலேவைத்தப் பூசித்தப படித்தல்.

ஒதுவித்தல் அந்தஆசாரியன மாணுக்காக் காகமம்
போதிக்கு மிடத் தயிமுகமாக மாணு-கனை
விருவென்று கற்பித்தச சிருட்டிகாலத்தி லாகமங்களை பரம்ப

1. பரமபதம் தர சம்பந்தம் அந்ராராம் அதியவியம் தி
 2. பரமபதம் எனவாறு சம்பந்தத்ததன ஐசாரிடா பாரமப
 3. தர சம்பந்தம் தனசாசாரிய பரமபரையாக ஆரமங்கே - ட
 4. பரமபதம் தித்திப பிண்பு தானசொல்லடபோதே பொருள்
 5. பரமபதம் பலத்தினையு மவனுளனகொள உரைதலை
 6. பொருளைக் “கருத்தப பசுப்பொருள் காட்டி வந்து
 7. பரமபதம் விடை” எனக் கூறிய வைந தறுடபு-ஐ
 8. மாணுக்காக்கு வியாக்கியானஞ் செய்வது
 9. கேட்டல் ஐபந்திரியுறத் தனஞ்சிரிய வி-மாகக்
 கேட்டல்
 10. பரமபதம் தான கேட்ட பொருள்களைத் தனக்கொ
 11. பரமபதம் தத சம்பிரகாயிகளுடன் கூடியிருந்து நா
 12. பரமபதம் தோறுந் சேதித்தல்.
 13. பரமபதம் ஒகலமுதலிய வைநத்தினையுப் குறையுறத்
 14. பரமபதம் செல்காக்கருச சிவனது திருவடிமய படை
 15. பரமபதம் வீக்கும அஃதெக்காரணத்தால் ஸ்வி
 16. பரமபதம் அழகிய ஞானபூசை மென்று திவவியாக
 17. பரமபதம் மங்க னோதுதலால்,
 18. பரமபதம் சிவபூஜை முதலிய நித்திய கணமங்கக் க
 19. பரமபதம் னமமாகமென்ப பெறும்
 20. பரமபதம் சந்திராயண விரத முதலியவற்றால்
 சரிசத்தை மெலிவித்தல்.
 21. பரமபதம் மாணதமுதலிய மூவித்தத்தால் ஐபஞ்செ
 ப்வது.
 22. பரமபதம் “காண்பாணும் காட்சியுங் காணப்படும
 பொருளு-மாண் பாக தியான வகை” எனப்
 23. பரமபதம் பரமபதம் வேறையதொரு பொருள் யாதற்குமான தி

21—நுகுகிரம ஞானஞான இலகசுணம உக2டு

எடயும லொழுமுமாறுபோலத் தியானஞ செ. த. தியான
பாசம்

ஒன்றாக கொ கனமதிதைப் பற்றத் தவம் பதின்ம
எறும கு பல்லிதம், அதனைப் பற்ற ஒபம் துறு
டவ கதிகம். அதனைப் பற்ற தியானம் ஞான
மடவகதிகம், அதனைப் பற்ற ஞானயாகமானது சாகனப் பி
பாசமபமாய மகத்தா யளவற்ற பலதகைக கொடுப்பகா யி
ருந்தும்

கனம முகலிய காண்கிணையு மனுட்டித்தாற பெறுமபலன
பாதெனின்?

அடைபுடநில அமைகளின் வழிநின் தனுட்டித்தவாக
து டோகம் ஞானகுப் போகத்ததை கொடுக்கும். அந்த
போகமும் புசித்தத் தொலைத்தவாறே மற
ஞெரு சரீரெடுத்ததற்குக் காரணமாம்

தூண்மை பரல் இதன்கனமை யுடைத் தாதவினலே
மேலான ஞா மேலட்சத்தை மடையக கருநின் ஞான
னத்தா லரணைய வான்கள விசிட்டமான ஞானபூசனையே ய
பாசப்பா விடெ னவரதமுஞ் செய்வார்கள். எ-று.
தவநித்தோரெ
லலாம

ஞானபூச யடைவிக்கு மெனவும் அறித்தோ ராச்சிப்ப
ரெனவும் எழுவாய் பயனிலை கூட்டுக.

இதரகுச் சிவதருமோத்திர மெனவறிக. (உரு)

சிவாகரபோகியருநா வருமாறு.

மேல சைவா அநாதிசைவா ஆச்சைவா மஹாசைவா அநா
சைவா அவாந்தரசைவா பிரபரசைவா அநதிடசைவா எனறே
முபேதத்திலே அநாதிசைவரும் பிரபரசைவரும் அநதிடசைவரு
நிங்கலாக நின்ற நாலுபேருக்கும் விசேஷ தாமமாகிய பாஞ்ச
மகா யக்யம் கூறுகின்றது

ஊனமிலாக கனமங்கள் தபஞ்செபந் திபாணங்க ளிவை
யொன்றுகொன றுடரு மூடடுவது போகம் ஞான நாதனை
யோத லோதுவீதக னற்பொருளைத் தானசேட்டல் கேட்பித
ல்கணரு மீனாமிலாப பொருள்தனைச் சிறுதிதத் லேகந மெழின
ஞானபூசை இறைவனடி யடைவிகு மாணமையான மேலா
னஞானத்தா லரனை யாசசிப்பா லீடெய்துவ ரறிந்தோரொல
லாம என மாறிப் பொருளுரைக்க

ஊனமிலாக கனமங்கள் -* பிராம முகூடகதகிலே பெ
ழ்ச்சிருகது சிவசிக்னை முதலாகச் சிவபூஜை யகநிகாரிபம் தரி
யசநதி பரிபந்த மாகமோகதப பிரகாரங்களிலே அநதக்க
வாணஸ்ரமத்துக்கு வேதறக கிரியைகளை யேதறக குறைச்சல
றப பண்ணுவது கனமயக்கியம்.

கவம் - சாந்திராயணம் கிருச்சிரம மாசோபவாசம் அஷ்ட
டமிபாதி + யக்சன விரதங்களினாலே தேகத்தைத் தப்பிக்கி
றது தபோடககியம்

ஜபம் - அந்தந்த வர்ணஸ்ரமாறு ஞானமான சிவமந்திரத்
தை வாசகமாகத்தான + உபாபசுவாகத்தான மாணசமாகத்
தான மேற்சொல்லும் பிரகாரத்திலே ஜபிப்பது ஜபயக்கியம்.

திபாணம் - இருகயாதி ஸ்தானங்களிலே சதாசிவாதி மூர்த
திக்களைப் பலகாலும் தியாநிப்பது தியாநயக்கியம்.

௮—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௧௨௭

இவை பொன்றுகொன்றுயரு மூட்டுவது போகம் - திக
நாலும் ஒன்றுகொன்று அதிக பலங்களைக் கொடுப்பதால், ச
சிவலோகத்திலே மஹா போகங்களைப் புசிப்பித்தது காலவிறுதி
யினாலே புறா ஜநந்தனை யு ன் டாக்கும்

ஞானஞாநனை யோத லோதவிதகல் நற்பொருளைத் தா
னகேட்டல் கேட்பிதகல் நன்றும் - ஞான சாஸ்திரத்தைத் தா
ன முன்னொடு பின் மலைவற ஆசாரிபனிடத்திலே படித்தல், தா
ன படித்தபடி பொருவாகரூப படிப்பிதகல், பாசபசுபத்தினை
ஐ மூன்று பொருளுகளுளனே ஞானஞநநத் ஸவருபியாகையால்
நற்பொருளாகிய பதிபை மனமுதலான காணங்களை நீக்கிப் பா
விக்ருமபடி யாசாரிபனிடத்திலே தான கேட்டல் அவவாறு
தன் சிவப ணுக்குப் போதித்தல் -

ராமமிலரப் பொருள தனைச் சிந்தித்தல் ஐந்த மெழின் ஞா
னபூசை யிறைவனடி யடைவிக்ரு மானமையான மேலான ஞா
னத்தா ல் லையைாச்சிப்பாவிடெய்தவ ரறிந்தோரெல்லாம் - டா
சாரானது ஐடமு மலமு மாகையினாலும் பசு அந்த மலசாரகத்
மாகையினாலும் ஓரிழுக்கு மல்லாமல் ஸவபாவ நின்மலமாய திக
திபானந்தமயமா யுள்ள பரம்பொருளை யானமாவிலே யேற
றப் பாவிகளையா லவவைததும் முனசொன்ன நாலு யகயங்க
ளிலும் விசிவீடமாயிய ஞான யகயம் இது சிவசாயுசியத்தனை
யடைவிக்ரும் ஆதலினாலே பாச பசுஞானத்திக்கு மேலான
சிவஞானத்தினாலே சிவனைப் பூசைபண்ணுமவர்கள் மோகூத
தை உடைய வறிந்தோராக னென நினைப்பொருள்.

* பிராமமுகூததம் - வெடிய ஐந்தநாழிகை, † அநாத
ம் - சாப்பிடாமை, ‡ உபாஸ - ரஹஸ்யம்.

ஸெவாஸவவியா ஜெயா ஸெஷாம் ஸெஷம்
ஸ்ரணஸூட்சு | சுநாதிஸெவஸூட்சு குடிஸெவ

௮—ருத்நிரம் ஞானஞான இலகணம். ௨௧௨௩

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

சிவசித்தாராத சாதிர ஞானமு மறிந்தே தியானச ஞான
ப, ன்னப்படு மாதலால், சாக்கூத்கார சாதன சாக்கூத சனமா
ராகக் ஞானபூசையாகு நிராலம்ப சிவத்தியான சமாதி முசலிய
வறறைச சாதிப்பிககுமாதலால், சனமார்க்க ஞான பூசையா
மென்று சாற்றுகின்றார்.

செத்ததலுக்குப்பின் தெளிதல் என்பதைகூட்டி ஆறென்ப
பகுதியாக

சாலம்ப சிவசக மாராகக் ஞானசாததிய சாலம்ப சக
மாராகத் தியான சமாதி முசலியவறறைக் குறித்து நிராலம்ப
ப சிவசனமார்க்க சாஸ்திரஞான முயாதது, நிராலம்ப சிவ
னமாசகத் தியான சமாதி முதலியற்றைக் குறித்துதகாராத
பென்பதற்கு.

அடபடிச சிவாகமஞ் செப்பியது காண்டிப்பாம். சிவாவா
ன்கள பத்துப் பெயர்க் கதிகன சாந்திராயண முதற் றபவீரதி,
தபவீரதிகள னூறுபெயராக் கதிகன சபசிலை, சபசிலாக னா
யிரம் பெயராக் கதிகன் சிவஞானி, சிவஞானிகளில் லக்ஷம்பெயர
ககருகன சிவத்தியானி, சிவத்தியானிகள் கோடி பெயர்க்கதிகன
சிவசமாதிமான, சிவசமாதிமாண்க ளனந்தம்பெயர்க் கதிகன சி
வசாக்கூத்காரவான்.

சிவத் தியானம் சிவ சமாதி சிவ சாக்கூத்காரவஞ்ஞானம்
நியோத்திரேக் விசிஷ்டச்சிறப்பு ஞானங்கள்நானே.

பதப்பொருள் வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவகருமோதகரத்திற் கூறி பவாதே ஓனாற நொன நேற்ற
மாசிய கனமவேளவி தவவேளவி சபவேளவி தியானவேளவி
ஞானவேளவியென னு மைநகலுள, முன்னநானகும் பேரகத
சைரூபிவனவாக, ஒதனமுத லைவகைப்பட்ட ஞானவேளவி
யொன்றுமே லீடுபெற்றைத் தருவகாகலான ஆஃதணர்ந்தோ
ரா லகவன மைவகை ஞானவேளவியே யேட்கறபாறாதெனப்
பாரம்

தெளிதற்கும் திட்டைக்கும் தூல் வேண்டாமையின தூலா
னாகற்பாலனவரய ஏனையெனதுமே ஈண்டு வேளவியென தெடுத்த
துக்கொளப்பட்டன

நற்பொருளைதகானகேட்டல கேட்பித்தலெனக் கேட்ட
தருபின வைத்தோதாமையான, ஈனநிக கேட்பித்தலென
தது, ஆசிரியனை வழிபாட்டுத காண் கேட்டலினறியும் ஒசவு
மோதவிக்கவும் பெற்று தூலினக் கணதிகாரமுடையராயினா
னகதூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தமமாலோ
துவிககப்பட்டார்க்கு உரைத்தலை யெனப்பதபெற்றும்

கேட்டதருப பின்னாததாகிய ஏனைக் கேட்பிக்கல், பிறா
க குறையிடதகே தூல்கலப்பாளுமெனப்பவாகலிற் சித்தித்ததாய
ததாய் அதனுடங்குதலின், வேறுவைத் தெண்ண வேண்டா
வாயிற்று.

அறருகலினதே வருஞ் செய்புளிற் கேட்டதருபின சித்
தித்தலே கூறியொழிந்ததுமெனக்

நிரமபவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன பரஞானத்தாலே சிவனைக் கூடுதற் சிந்தெ
ன்ற மாணுக்களை நோக்கி அபரஞானத்தாலே கூடுதற் முறை
மை மே லருளிச் செய்கிறா

ஞான நூல்தனையோதல் ஒதுவித்தல் நட்பொருள்கேட
பித்த ஞானோட்டலனன்ற மீனயிலாப பொருள்தனைச் சந்தித்
தலைதம் - ஞானசாஸ்திரங்களைத் தானே ஓர் லும பிறர்க்கு அந்
தச சாஸ்திரங்களை யோதுவித்தலும் அநதச சாஸ்திரங்களிலு
ள்ளான நல்ல வத்தங்களைப் பிறருக்குச் சொல்லுதலும் தான
பிறரிடத்திலே கேட்டலும் நன்றாகக் குற்றமற்ற வந்தபொரு
ளே மாராய ந தறிதலுமென்று சொல்லப்பட்ட வைந்தம்,—இ
றைவாடி யடைவிகு பெழிநஞானபூசை - இவங்கு சொ
ல்லப்பட்டவை மெல்லாறு சாததாவுக்கு அழகிய ஞானபூசை
யாயிருக்கு மாகையாலே அவனுடைய திருவடியிலே பொருந்து
மாடிபண்ணும் — ஊனயிலாக கணமங்கள் தவஞ்சபங்கள்திரா
ன மொன்றுக்கொன்று யுருமிவை யூடுவது போகம்-குற்றமில்
லாத எகயாதி கணமங்கள் தபசுகளைப்பண்ணுங்க ஐபங்கள்
கிடானங்கள் இவை தனனிச் ஒன்றுக்கொன்று மேறப்பட்டிருக்
கும் அபபடியிருக்காலும் புசிப்புக் கேதுவொழிந்த இவையிற்
றாலே மோகதமுண்டாகாத.—ஆனமையால் மேலான ஞானத்
தாலானையர்ச்சிபயர் விடெய்க வறிநோரொல்லாம் - ஆகையா
லே இவையிற்றுக்கு எல்லா மேலாயிருக்கற் சிவனைப் பெற்றுச்
சிவானுபவத்தை அனுபவித்தகொண்டிருப்பார்கள் மோகத்
தைப் பெறுகற் முறைமையறிந்த பெரியோர்களுல்லாம்.

இதனாற் சொல்லியது, ஞானசாஸ்திரத்தை யோதுகிறது
முதலாயுள்ள அபரஞானத்தாலே பரஞானத்தைப் பெறலாமெ

னநும கனம வெகமுநிலை நாலும் ஒன்றுக்கொன்று மேலாபி
ருக்குமென்று அனையயிறிறை போகமொழிந்த மோகமு
ண்டாகாதினனும் ஞானத்தினுலே மோகமுண்டாமெனநும
அறிந்த மெய்யோர்கள் அனையரதமும அந்த ஞானத்தினுலே
சிவகுருவே ஸடியிருப்பார்களெனமுறைமையும அறிவித்து

சுப்ரமணயதேசிகஞரை வருமாறு.

—0—

ஒன்றுக கொன்னுயரும் - சிவதரு மோத்திரத்திற சுநி
வாதே யொன்றற்கொன நேற்ற மாகிய, — ணுனமிலாக கனம
ங்கடவஞ சபந திபான மிவைபோக மூட்டுவது-குறைவில்லாக
கனமவேளவி தபவேளவி தியானவேளவிஜபவேவி ஞானவே
ளவி யென்னுமைந்தனுள முனைய நான்கும் போகத்தை மூட்
டுவனவாக, — ஞானநூற்றை யோதல்-ஞானநூற்றை யோபலு
ம, — ஒதுவத்தல்-அநநூலைப் பிராக் கோதுவத்தலும், — நந
பொருளைக்கேட்பித்தல்-அநநூற் பொருளைத் தமது மதினுடப
ததாற பிறாக்குக் கேட்பித்தலும், — தானன்றாக கேட்டல்-அந
நூற்பொருளைத் தானன்றாகக் கேட்டலும், — ணுனமிலாப பொ
ருளதனைச் சிந்தித்தலைத்து மெய்யுஞான பூசை யானமையான
- குறைவில்லாத வப்பொருளைச் சிந்தித்தலுமாகிய வைவகைப
பட்ட அழகிய ஞானவேளவி யாகவின் அஃதொன்றுமே, — இ
றைவனடி யடைவிகரும் - கிடுபேற்றைத் தருவ தாகலான, —
வீடெய்தவறிகதோ ரெல்லாம்-அஃதுணர்கதோ ரெல்லா ராண
ம், — மேலான ஞானததர் ஸரணையுச்சிப்பா-அருவனமைவகை
யான ஞானவேளவியே வேட்டிப்பாற்று என்பதாம்

அ—சூதகிரம. ஞானஞான இலக்கணம் ௨௧௩௩

மறைஞானதேசிகா உரை.

—ஸ்ரீராம—

மேலகத ஞானததின யுடைபவர்கள் பெறுமபல மீதென

பதுஉம அஃதிலலாதார பெறுமபல மீதெனபதுஉம

வரையறை செய துணராததன்ருர

கேட்டலுடன் சிததிதத நெளிநனிடை ஓர்
ததலென வீரிண்டாங் கிளககிளஞான, மீட்டைய
டைந திடுவாநிடடை மேவினோகண் மேவாது தபடி
னவா மேலாபபதங்கட, கீட்டியபுண ணிபநாத ராட
னப மினிதுநுகர்ந தரனருளர விநதபபாமே, ஓட
டியநம குலததிலிலவந் தவதரித்திகுருவான ஞான
நிடடை யடைநதடைவா நாதனருளே (௨௪)

(இ-ள்) கேட்ட யாதாமொருவா தாம ஞானசாரிய விட
லுடன் சிந ததேசிகை திவயாகமங்கலின் வாகக்
திதத நெ னைததகனசகுப புலபட்டக கேட்டலு மகன்
ளித விடடை கி மறவாமல நாடோறு மீண்டு சிநதிததலு
ளாததலென கீரி னை யறிவிற நெளிதலும தெளிந்த மேலான
ரண்டாங் கிளக ஞானத் துடனே கலந்த நிடைபுரிக்க
கின் மெனச சொல்லில நாலுப பிரகாரமாம

ஞானகிடை இவவாறு சமாதிகை யடைநதவாண்
யடைநதிடுவா நி பரமமான மேரட்சத்தை மடைவாகள நி
டைமேவினோ டடை மேவினோகன் கீட்டை யடைநத
ரகன் யோர் எனப் பதமாறுக.

மேவாதுதபவி இராகத தயேஷத்துட ன்குடி நிடை
னவா பைப் பொருநதி யிருக்க மாட்டாதவாக்கா
பிரிந்தவாறே

செலாப்பந் அருகத தபோபலகதாலே சிவலோகமு
க - உட்புண தவிய புயனங்களுக் கதிபராம
ன உ நாக்கராகி

இன்பமணித அவாக ளிருபத்தொரு தலைமுறையி லுண
பயமுண்டு டான் போகளுடன் சிவலோகத்தி லுறு
கோடி கற்பகால மிருத தாண்டி ா போக
ம - உத்தத தொலைதவாதே பின் மாய னுசம பிரமண ிர
சாபகிலோக மிகிரனபுரி கந்தருவாபுரி யிவாக னுலகங்குளி
லுணபுண போகங்களை உடைந தக்காலவரையுமிரு தாண்டி
ளா போகங்களைக் கிரமத்திலே யனுபவித்துத் தொலைநகவா
டு

உர னருளால் சிவன தனதுகாருணணிபத்தி னாலே இ
து நடநிலைத்தீபகம

(2) தப பா இரதப்பூமியின்கண் வேதாகமங்களிற் ற
மெருட்டாநற ரபட்ட நல்லசாதிவினும் நல்ல ஐயவரியத
ரு தசிலில வ தினும் வந்த
நகயத்தது

(3)ருவால் ஞா ஞாஞ்சாரிய விடாமாகச சிரவணம மன
மெருட்டை உடை னம் நிசித்தியாசனம் முறறுதலானும் பூவ
ந்த வாத்தையினுலும் எவவளவ இவனுக்கு சிவ
ஞானதிடம் பிறக்கு மவவளுவு மகனவடி
நிபு வினபு ஞானதிடையைப் பொருதியிருந தெடுத்தவு
டலுந கமைநக் கனமபலந தொலைதவாதே

உடைவா நா சிவனது சீரபாத கமலங்களைப் பொரு
தனமுன் தியிருப்பர்கள் எ-று

பிடை மேவினோ உடைவா ஒழிவினம் எது, மேவாதோ
ர ஸுத ன மெடுத்தக ஞாநவாலனடயரென எடுவாய பயலி
லே கூட்டிக்

இதற்கு நிசுவாசம் சிவசுருமோததரம் சிந்திய விசுவம் ஈ
பிரபேதமு மெனவறிக (௨௪)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல ஞானயக்கியம் நாலுபேதமாயிருக்குமுறைமை கூறு
கின்றது

கேட்டல் - பதிபசுபாசத்தினுடைய லக்ஷணங்களை யாசா
ரிய முகத்திலே நின்றுங் கேட்டல்,—உடன்கித்திதல் - கூடப்
படித்தபேருடனே யந்த லக்ஷணத்துக்கு அவயாபத்தி அதிவி
யாபதி அசம்பவதோஷமில்லாமற் சோதித்தல்,—தெளிதல் -
மென்று பொருள்களினுடைய ஸ்வரூபத்தை நிச்சயித்துப் பாச
* றாணமென்றும்,பதி + யுபாதேயமென்றும் பாசத்தைநீங்கிப்
பதியைப் பிரிவற் நிதரமென்றும் துணிதல்,—நிட்டை கிளாத
தல்-அந்தப் பதியுடனே வேறறநின்று பேரினப் வளர்ச்சியைப்
பெறுதல்,— என் வீரிரண்டாம் - இவ்வாறு ஞானப்பியாசம்
நாலுவிதமாம் —கிளாக்கில் ஞானகிட்டை யடைந்திவர நி
ட்டைமேவினோர்கள் - சதாவித் ஞானப்பியாச பலத்தை விசா
ரிக்கில் ஞானத்தினாலே யுண்டாம் பரமமுத்தியை, நிட்டைபொ
ருத்தினபோக ளடைவார்கள்.—மேவாது தப்பினவா மேலாய
பதங்கட கீட்டியபுண்ணியகரதராகி யின்பயினிது துகாந்து-நி
ட்டை பொருந்தாது சேட்டல் சித்திதல் தெளிதலளவிலே
நெகததை விட்டபோ பிரதிவியர்தி புகதித்தத்துவ பரிபந்தவ
கடந்து இவையிறுதருக்கு மேலான பிரகிருதி மண்டலத்திலு
சிவலோகத்திலே சாலோச சாமீப சாரூப் பதங்களுக்கேதுவா
னபு ணணிபங்களை யுடையவராயவவிடத்தத் தக்கமென்பது ச
ற்றுமில்லாமல் சுகமே யறுபவிப்பா.அனுபவிகையிலும் போகத்
தில் மனப் பற்றில்லை ஆகில்,—அரனருளால்-சிவனருளால் நி

—௭— பிள்ளையகால மளவும் அவவிடத்துச் சேவன்முதலாரா யிருந்த பிள்ளைத்திலே பரமுத்தியை யடைவா அவவிடத்துப் போகபரவசத்தினாலே விடை கூடாதிருந்ததாகில்,—இதைப் பாராமேல நாட்டிய நற்குலத்தினிலவந்தவதரித்து— இதைப்பூமி யினமேல ஈனகுலத்தின்று சிவநாமமண்ணுவோர குலத்தி லேவந்ததித்து,—குருவான ஞானநிபடையடைந்தடைவா நா தனறாளே—ஆசாரியர் கருணையினாலே ஞானநிலைமையைப் பெற ந்தனால் சிவனை வேற்ற சிவசாயுச்சியத்தை யடைவாகனென நினைப்பொருள்.

* ஹரணம் - நீக்குதல், † உபாதேயம்-எடுக்கத்தக்கது,

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சாவாதிக்க நிராலம்ப சிவ சாஷ்லாதகார சாதன நிராலம் பசிவசமாதி முனசொல்லிய ஞானத்தினு முக்கிய மெனபது ஆசாரியரு மறிவிப்பிக்கின்றார்.

கொத்தல் - பண்ணுதல்,—இந்நீதப்பாரமே லெனபது நியம மன்று “புவனே குரவஹ” என்று சிவாகம விததுக்கள செப்புவா ர்களாதலால், போய்ப் பொருந்திய புவனத்திருந்தபடி பூமியி ற்றிரும பரீத ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டருத்திரகுரு சதாசிவகுரு முத லோரால் நிரீக்ஷிதர்களாய்க் கொண்டுப் பரமுத்திமான்களா வராகள

மறைய வெளிப்பொருள்

x புவனதோறுங் குருக்கள

அ—குத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் உகங்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறிய ஞானவேளவி யைநதனுள முன்னையமுனந்நி
ம் ஆசிரியனநிவுறுசகு முண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மை
ஞான மெனப்பரிவன ஏனைக் கேட்டல்சிறத்ததல்களுஞ் சிறத்த
ததனைப்பின்னாத தெளிதலுக்கெளிநதவாரே யதனபி னிடடை
கூடுதலுமெனனு நானகேயாம். இம்முறையே வந்த நிடடை
பொருந்தினு லீட்டினைத் தலைப்பரிவா இந்நானகினுண் மே
வுதலினறித தீசகையி லததுவசுததி பண்ணப்பட்டு ஒதலோ
துவித்தல கேட்பிதகன மாத்திரையினின்று தப்பினவா, பத
முத்திகளின் வைங்நீங்கியதுணையானே ஆசிரியன் மாடிகக் கே
ட்டனமுதலிய நெறியா விட்டையினைத் தலைக்கடி விரிபெற
யதுவ ரென்பதாம்

ஓகனமுதலிய முன்றினின்றொர்க்குங் கேட்டனமுதலிய ஆ
சிரியனையினறி யமையாதென்பத் உணரத்ததற்பொருட்டி, 'இ
ந்தபபாராமே ஞாடிய நற்குலத்தினிலவந தவதரித்த' என்றது
னையேயாகலின் அதுவே நியதமனநெனக்கொளக்; சரியைமுத
லியவற்றி னின்றொரும அங்குகாதனே முன்னிற்கி னன்னுகுவாகற
ருளே, என வருஞ் செய்யுளிற கூறப்படுதலின்

இனிமேவாதுதப்பினவரென்பதற்குக் கேட்டன்முதலிய
முன்றினின்று தப்பினவரென றுரைப்பாருமுளா.

கேட்டபின்னாக கேட்கவேண்டாமையானும், சிவத்தித்
பின் றால வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி கிட்டைமேவுத
ற்கு இடையீடுண்மையானும், கேட்டன முதலியவற்றி னின்றொ
ர சுதத்தத்தவபுனன்க்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாரே
பரமுத்தியைத் தலைப்புவதன்றி மீளுகலின்மையானும், அவா
களைச் சரியைமுதலியவற்றி னின்றொரோடொப்ப வைத்து அவ

கனமுரைத்தல் சிற்றமேலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோ
டி யையுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் பேரல்கொ
னொழுக

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
த்தனைப் பகுதித் தென்பனும் அவற்றுட் பொதுச்சொல் பா
மாரும் அவற்றிற்குரிய பயனவேறுபாடு முணாததியவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

இந்த நீட்டை கூடாதென்ற மாணாககளை நோக்கி மேலு
மோ ருபாயநீட்டை யருளிச்செய்குறா.

கேட்டல் - முறசனனங்களிற்செய்த சரிதை கிரியை பேர
கங்களின் முற்றுதலினாலே ஆசாரிய னருளிச்செய்த ஞானோப
தேசங்களை ஏகாகிர சித்தஞ்செய்க்கொண்டு விருமபிக் கேட்ட
ல் — உடன் சிந்தித்தல் - முன்கொல்லப்பட்ட திரிபதார்த்தங்க
ளைக் கேட்டபொழுதே இப்படியோ பதியினுணமை, இப்படி
யோ பசுவினுணமை. இப்படியோ பாசத்தி னுணமையென வா
ராயவது சிந்தித்தலாம் — தெளிதல் - இப்படி யாராயப்பட்ட
பாசத்தினுணமை பசுவினுணமையிற் கூடாமல், பசுவினுணமை
பதியினுணமையிற் கூடாமல், பாசஞானம் அஞ்ஞானம், பசுஞா
னம் சுதந்திரவீனம், ஆகையால் பதிஞானமே உண்மையாகவு
ள் இதுவே பொருளெனத் தெளிவதே தெளிதலாம் — நீட்
டைகின்றதல் - பதிஞானம் பெததத்தி லானமாவொழுகுத
தானொரு முதலில்லையென்ன அந்த வானமாவாயநின்ற தன்
மைபோல இந்த வானமாவும் அந்த ஞானமொழுகுத தானொ
ருமுதலில்லையென்ன அந்த ஞானத் தானாய் நின்றுவிடுதல் நீட்

உசுநிதலாம் — எனலிரண்டாம் - இப்படி பேசுதல் உத
திததல தெளிதல நிடைமென நாலுலகையாம் — தவ சிவ
ஞானநிடை யடைந்திவா நிடைமேவின னாகா - இவை
யிறுது குண்டான பேறுகளைச் சொல்லுமிதது நிடை
வே பொருந்தியவாகா ஞானத்திலே யுண்டாகப்பட்ட சா
நிதத்தைப் பெறுவாகா — மேவாது கப்பினவா - அல்லது
பெச்சித்ததது தெளிந்தமாதிரித்திலே நிடை கூடாது
சுருதுசு சாயுச்சிய முண்டாகாது — மேலாய பகவத்கு
புண்ணியநாதராகி - மேலாய சாலோக்கியாதிமான பகவத்கு
கொப பெற்று அதற்குக் காததாக்களாக விருந்து, — இவையி
ததுசாந்த-அவவிடங்களி லுண்டான சுகங்களை நனருக லுப
வித்து, — அரனஞ்ஞா லிந்தப்பாரமேல நாட்டியநருந்தி
வந்தவகித்து-அது கொலைதவினபு தம்பிராநுருடைய காரு
ணணியத்தினுலே இரசப் பூமியினகண்ணே வேதாக்கமப
லே சொல்லப்பட்ட தபசுபொருந்தியிருக்கிற நல்ல ஜாதிகளி
லே வந்ததோன்றி அந்த ஓநகநகன்னிலே, — சுருவால் ஞான
நிடைமென தடைவாராதனமுளே - ஆசாரியனுலே ஞான
நிடையைக்கூடி பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாத்தத்தைப் பொரு
ந்தா நிற்பாக்கள்

இதஞ்ஞா சொல்லியது, கேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் நி
டைமென ஞானம் நாலுலகைப்பட்ட டிருநகுமெனறும், நி
டை கைக்கூடிவவர்கள் சாயுச்சிபத்தைப் பெறுவாக்கொன்று,
நிடைகூடாதவர்கள் சாலோக்கியாதிமான பதமுத்திகளைப்
பெற்று அதற்குக் காததாக்களாயிருந்து அந்தப்பேரகசனையு
யனுபவித்தது கொலைதவினபு தம்பிராநுருடைய காருண
யத்தினுலே பூமியினகண்ணே நல்ல ஜாதிகளிலே வந்ததோ
ன்றி ஆசாரியனுலே ஞானநிடையைப் பெற்று அதனுலே பர

மேலுமூடைய சோபாதத்தைப் பெறுவார்களென்னு முறை
டையு மறிவித்தது

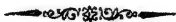
சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கிளக்கின ஞானம் - மேற்கூறிய ஞானவேள்வி பைந்தண்ணு
முன்னைய முன்றிலும் ஆசிரியனறிவுறுக்கும் உண்மைஞான நிக
ழ்மையின் உண்மைஞானமெனப்படுவன,—கேட்டலுடன் கிள
த்தத்தெளிதனிட்டுடை கிளத்தலென விரிந்தாம-ஏனைக்கேட
லசிகத்தித்தல்களுஞ் சிந்தித்ததனைப் பின்னாததெளிதலுந் தெளி
நடவாதே யகனபி னிடடை கூடுகலுமென்னு நான்கேயாம —நி
ட்டடை மேவிஞ்ஞாக்க லிட்டடை யடைந் திடுவா - இம்முறை
மேவந்த நிட்டைபொர்ந்திஞ்ஞர் வீட்டினைத் தலைப்படுவா,—
மேவாது தப்பினவா - இந்நான்கினுள் மெவுதவினறித தீக்கையி
லத்தவ சுத்திபண்ணப்பட்டு ஒதல் ஒதுவித்தல் கேட்பித்தலமா
த்கிரையி னின்று தப்பினவா,— மேலாயபதக்கட கீட்டிய பு
ணையநாதராகி - மேலாய பதமுத்திகட கீட்டப்பட்ட புண
யாய மேலீட்டால்,—இன்ப மினிதறுகாந்த - இன்பத்தினை யி
னிதாக வறுபவித்தலாகிய பதமுத்திகளின்னைவக்,—அரணுளா
ல்க்கப் பாரமேல்-முகல்வ ஞானையானவைகளினினுநீங்கிய
லவுகத்தின்,—நாட்டியநற்குலத்தினில்வந் தவதறித்தது - உய
ராக நற்குலத்திறஞன்றிய தனையானே,—குருவான ஞான
நிட்டை யடைந்தடைவா நாதனானே - ஆசிரியன் மாடிக
கேட்டன முதலிய நெறியான் நிட்டையினைத் தலைக்கடி விடு
பே தடைவா,

இவையிரண்டு செய்யுளானு மேற்கூறிய ஞானமாவது இ
த தனைப் பகுத்தெனது உம் அவற்றுட பொதுச்சொல் பாமா
று மவற்றிற் குரிய பபனவேறுபாடு முணாததியவாறு

மறைஞானதேசிகா உரை.

நிடடை கூடாதோர் திருமபுதலனறி வேசத்தினவழி நி
ன்று தானஞ செய்தோர் பெறுமபெறும, சரியைமு
தலியவழியிநின்றனுடடித்தவர் அபரமுத்தியை
யடைகத்தற்கும், பகடுவா பரமுத்தியை யடை
வ ரென்பது உ முணாதது கிணரா

தானமியா கநகீர்த்த மாச்சிரமநதவங்குள சாரநி
விர தங்கனம் யோகங்குளசரித்தோ, ரீனம்லாச சவர்
ககமபெற விமைப்பளவினம்ளவ ரீசனயோ ககடரி
யா சரியைதனினமுயனனோ, ருனமிலா முத்திபகம
பெறுலகமெல்லா மொடுங்குமபோ தரனமுனிலா
தொழியிலுறபவித்து, ஞானநெயி யடைந்தடைவா சி
வனையங்கு நாதனே முன்னிறகி னனுருவர்நறரு
ளே * (௨௫)

தானம் தலாபுருட முதலிய மகாதானஞ் செயத
வாகனம்

யாகம் அக்கினிட டோம முதலிய யாககனமத்
தை யனுட்டித்தவாகனம்

தீர்த்தம் தீர்த்த யாததிரைசெய்த கங்கைமுதலிய
தீர்த்த மாடினவர்களும், கோடி தீர்த்தவ க
டகது குளிக்கினும் பலமில்லை யெனரா.

புச்சிரமம்

பிரமசரிப முதலிய நாலாச்சிரமத்தின் வ
ழினை தனுடிகு தவாசனும்

தவங்கள்

விரத சாந்திராயணங்களிலு லே சரிப
தைவாடப் பண்ணினவாகனும்

சாந்தி

பரிகாரம்

விரதம்

“வீடுஞானமவேணவிய திரவிரதபகா
ல், வாடிஞான மெனுவசென அடிசோவது

ஞானமே” எனபகனல் மாதோபவாச முதலிய விரதங்களா
னுடிகுத்தவாகனும்,

கனமயோகந

கனமயோகநத்தினவழி நின் தனுடிகு த
கள் சரித்தோர வாகனும், இவாகனெல்லாரும்

தனமிலாச ச

சுருதிவழி யொழிகினவாகள் சுவாகநத
வாககம்பெற நி தார, எனபதனா சுவாககத்தி லு ளுடான

மைப பனவின மீ

போகங்களை புசித்துத் தொலைந்தவாரே
ளவா இமைக கொட்டி விழிகுமுன்னே பூமியின

கணவநது பிறப்பாகள் சைவாக ளடையும்
பலமியாதெனில்?

நாசன யோகந

சிவ னருளிச்செய்த திவவியாகமங்களா
கிரியா சரியைத் கூறிய சரிபை கிரியை யோகமென னும்ம

னின் மூயனரோ

னறினு மனுட்டித்தவர்கள்

ரா

நன்ன மிலா

குற்றமில்லாத சாலோக சாம்ப சாருபமா
முத்திபதம் கிய பதமுத்திகளை யடைந்திருந்து. இவைபட

பெறறு

மொழி

அஃதாவது ஸ் எனறது அவனெனறதாம் அவனுலோ
கத்தை யவன சம்பத்தை அவ னுருபத்தை எனவறிக

இப பதமுத்தியாவது மிச்சிராத்தவாவிற பிரளயாகல
பிரபததிமைப பெற்றிருக்கிற ஸ்ரீகண்ட பரமேசுரன எழுந

21—சூதகிரம் ஞானஞான இலககணம உகரந

சுருளி யிருக்கும் சிவலோகத்திற் பதமுததிபைப் பெற்றிருக்க
ஸௌவறிக

உலக மெல்லா அசுத்தமாயை சங்காரப் படுமபோது 1 க்
மொழிகுமுமபோ குவறிற் சிலருக்குச் சிவன சாந்திதியமாக்
து மேலான நாத தத்துவத்தை யடைந்திருக்
து மகாசங்கார காலத்திற் பரமுத்தியை ய
டைவிப்பது

அரண்முனிலா சிலா பகருவ மில்லாதபடியினாலும் டோ
கொழியில் சதத்தில் விருப்பத்தை வைக்கையி னாலும்
அவர்களுக்கஞ்ச சிவன சாந்திதியமாயத் தி
ருவடிபைக் கொடுத்த தனுக்கர்களு செய்யா திருப்பானாகில் 2 ப
பொழுதவர்கள்

உறபவித்து அநதப் பிரகிருதியினின்றும் சங்கரிப்பு ன
டு மீள்வது சீருட்டிக்கப்பட்டு சநமெயித் த
நதப் போகங்களைப் புசித் ததில் வையிராக்கியமபிறந்து முத்
திடடையவேனு மென்னு மிச்சையுண்டாய்

ஞானநெறிய முன் சநததில் விட்ட குறையினாலே
டைந்து ஞான யாகத்தை யடைந்து கேட்டல் மு
லியவற்றின் வழியே யனுட்டித்தது நிடை
பொருத்தி னின்று

அடைவா சிவ அந்த வானமாக்கள் பிரகிருதி சிவலோக
னையரு ததை முன்புபோ லடைவார்கள்

அஃதெனபோல வெவிலி? சுந்தரப்பெருமா னுடனா சி
வலோகத்தினின்று பூமியின்கண் வந்து சரீரமெயித்தது எனனை
யொருவனாக வகுத்தனை யென்று திருவுளஞ் செய்து ஞானநி
ட்டா பஸ்ததாலே பிராகிருதமான வடிவுடனே போகக்கண்
டோமே!

வாகளித்ததில் சாநதித்தியம பண்ணா பண்ணுதொழிபவே ி
ரா ப முடிவாய்ச சிருஷ்டி யாரமப மெவவளவு னநி, அவவாயு
காலமுங் கேவலாவளையை யடைந்திருநது சிருஷ்டிக்ருப
பிற உருகப் பூமியின்கண்ணேபிறந தாசாரிபனூலே ஞானமா
ராககத்தைப் பெற நகதமாராகத்திலே சிவசாயுச்சியத்தை ய
டைவார்கள்

நாதனே முனநிற்கி னணுகுவர் நற்றாளே-பிரள யாரமபத்
தககு முன்னே வைராககியம வந்ததாமாகில் சிவன சாநதித்
தியமபண்ணுவா, பண்ணவே சிவசாயுச்சியத்தை யடைவா.

சிவனே எனபது நடுநிலைத்திபம

ஏகார மீறறசை.

இதனால் ஸமிருகியுக்க தருமத்திலும் ஆகமோசத் தரும
மதிகமென்பது கூறியது.

* புரோகதம் - சொல்லப்பட்டது, † வாதத்திவம -
இருக்கை.

ஞானப்பிரசாசருணா வருமாறு.

—o—

அப்படியே ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்ட தேசிகாதிமாதளால் நினைக்க
கப்படா திருநது சிலர மகாபிரளய முடிவில் சிவநிரீக்ஷணத்
தால் பரமுத்திமான்களாவார்கள், ஸ்ரீமத் ஸ்ரீகண்டாதி நிரீக்ஷ
ணமபோல சிவ நிரீக்ஷணமு மில்லாதார மறமும் மகாசிருஷ்டி
டியிற பூமியிற புவனங்கனிற் றுணஜனமிததுப புவன குரு கு
வசுளாற நீக்ஷிக்கப்படடுச் சிவசமாதிபண்ணிப் பரமுத்திமான
களாவாரக னென்று பாஷிக்கினாரர்

இமைப்பளவில் - நிததிய நிலையினறி, —ராசன யோகமென
றது சாலமப சிவயோகமாதலால் ராசன யோகக கிரியா சரிபை

21—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் உகரன்

புனிதனோடு நிரலம்ப சிவசமாதி நிலைபெறும் நிலைபெறாதோ
முல்மனது வருவித்துக்கூட்டிக, — முதகி - பதமுத்தி

புனிதைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேலேமேலே போயும் மீளுகறகேதவாகிய பசுபுண்ணிய
நிபோலுன்றி, மேம்பட்ட சரிவைமுதலிய சிவபுண்ணியங்க
புனிதப்பொருள்புத்தோரும், மேவாது தபின்வரோடொப்ப
தத்தகமகருரிய பதமுத்திகளி னெடுங்காலமவைகி முடிவின்
க னெடுவாறமுதும் ஞானநெறிபைத் தலைப்படடே னீடெயது
வரென்பதாம்

இதனோடு சரிவைமுதலியவற்றிற்சுப பயன் மேற்கூறிய
புனிதமுதலிய பதமுத்திமாத்நிறையே போலுமென்னு மா
புதுகையை நீடுகியதுவாயிற்று

நிரம்பவழுகியருண வருமாறு.

—0—

புனிதமாகள் புண்ணியங்களைச்செய்து போகங்களைப் புசி
சுருமித்தது இருக்கிற பதங்களுள்ள மொத்திராமல் ஓன்று
உகொன்று ஏற்றக குறைந்த தென்னம்பு என்ற மாணுக்கனைநோ
கி யருளிச்செய்கிறார்.

தானம் - கோதான பூதான முதலாகவுண்டான காணங்
கள், — யாகம் - சோமயாக முதலான யாகங்கள், — தீர்த்தம் -
கங்கைமுதலான தீர்த்தங்கள், — ஆசிரமம் - தேவதாருவனமுத
லான ஆசிரமங்கள், — தவங்கள் - பஞ்சாக்ஷி நதி ஜலத்தின்
புனிதமுதலாகச் செய்கிற தவங்கள், — சாந்தி - நன்மைப்பகுதி

கோப பொருத்தியிருக்கிற சாநதிகள், —விரதம் - மாதோபவாசம் அட்டமிவிரத முதலான விரதங்கள், —கணமயோகங்கள் - சிவயோகமனதியே சரீரவருத்தமாகச் செப்பப்பட்ட யோகங்கள், —சரித்தகோ - தான முதலானவற்றைச் செய்தவாகா, —சுனமிலாச சுவாககமபெற நிமைப்பளவின் மீளவா - குறதமற்றிருக்கிற சுவாககத்தைப் பெற்று அவ்விடத்திலுண்டாகிய வினபங்களை யனுபவித்து அது தொலைந்தவாதே ஒரு கணப்பொழுதிலே பூலோகத்திலே மீண்டும் வருவார்கள இந்தப் பசுபுண்ணியத்தின் முறைமையன்றியும், —ஈனியோகக்கிரியா சரிதைவினினிற்றோ - பரமேஸ்வர னருளிச்செய்த சிவாகமஞ் சொன்ன முறைமையிலே சரிசை கிரியை பேரகங்களை யனுபவித்தவாகா, —ஊனமிலா முதசிபதமபெற்று - குறதமற்ற சாலோகக்ய சாமீபிய சாரூபியமென்னும் பதமுத்திகளைப் பெற்று சருவாககாரம் வருமானவு மந்தப்பதங்களிலுண்டாகிய யோகங்கள் பொபுசித்ததுகொண்ட இருப்பார்கள் — உலகமெல்லா மொழிவரும் போது - பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சுகதாரப்படுமபொழுது, —அரண் முனிலா தொழியின் - பரமேஸ்வர விவாகளை யந்தவவதரத்திலே முன்னின்று இரக்திபாஸூகில, —உறபவித்து - மீனடிஞ் ஜகத்கையடைந்து, —ஞானநெறி யடைந்தடைவா சிவனை - முன்பு விட்டகுறையிலே அந்த ஞானத்தைப் பொருத்தி யதினவழித்தா . யந்தஞானத்திலே சிவனைப் பெற்றிர்பார்கள. —அவரு நாநனேமுன்னிறகில் நன்னுருவாகற்றானே - அந்தச் சுககாரகாலத்திலே பரமேஸ்வரன் முன்னின்று இரக்திபாஸூகிலப்பொழுதே யவனுடைய கண்ணப்பகுதியா யிருந்துள்ள சீர்பாதத்தைக் கூடாநிற்பர்கள்.

இதனால் சொல்லியது, தான மியாகமுதலான பசுபுண்ணியங்களைச் செய்தவாகள் சொரக்காதி பதங்களைப்பெற்று அவரு

என எகவகளை யனுபவித்தது தொலைதவரீத ஞானப்பிற பூ
 லோகத்திலே வருவா னெ ன்றும் சிவ ட ி ரீத றென்று பெ
 லப்பட்ட சரிசை கீரிபை போகவகளை + எ + மகா உ ர ப உ மு
 பத்தினைப் பெற்றிருப்பார்களெ ன்றும் சிவகாரக ள் ம உ க த் த வ
 றாததிலே பரமேஸ்வரன் னுணுகுகுகுகி ளவவிட ம ன்னினை
 சாய்ச்சியததைப் பெறுவார்களெ ன்றும் அவவிட த் தி ள் க் க ர
 ன் செயகாணில்லையாமாகில் மீளவுஞ் ஞான ன் னை தெ தெ
 ன் ததினிலே சிவனுடைய சீர்பாதததைப் பெறுவா கெ ன்ற
 முனைமையு மறிவீத்தது

சுபரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

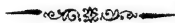
—0—

தானம் - தானங்கள் செயதலும, — யாகம் - யாகங்
 களியறதலும், — திராதம் - புண்ணியதீர்த்தங்க ளாடலும் —
 சசிமம் - கதகதிலைகளிற தவறா கதுட்டித்தலும், — தவங்க -
 தவங்களிறதலும், — சாந்தி - பிராயச்சித்தங்க ளிறதலும், —
 விரதம் - விரதங்களிறதலும், — கனமயோகங்கள சரித்தோ -
 கனமயோகங்க ளியறதலுமாகிய விவைக ள் உறுட்டித்தோ
 ர, — ஈனமிலாச சுவர்க்கம்பெற நினைப்பவன் மீளவா - ஏ
 மிக்குடைய சுவாகலோகத்தினைப்பொருத்தி உறுபவித்த மீ
 ராகவின் மேலேமேலேபோயு மினுதற்கேதவாகிய பசுபு
 ணீமபோலஸறி, — ஈசன சரியைகிரியாயோகத்தினைஞோ -
 முதலவன் விதித்த மேம்பட்ட சரிபைகிரியாயோகங்களாகிய
 வபுண்ணியங்களைவிதிப்படி உறுட்டித்தோரும், — ஊனமிலா மு
 ததிபதம்பெற்று - மேவாது தப்பின்வ ரோடொப்பத ததகம்க
 குரிப பதமுததிகளி னெடுங்காலமவைக, — உலகமெல்லா
 க்குமபோ தரனமுநிலா தொழியின் பிரகஞ்சமெல்லாஞ் சவ

உங் டொழுது முதலவன முன்னி ஏறருநாணசில, ...
... னுடைய முடிவின் கருவியை மருந்து குருவருளான நொ
... த தலைபட டே லொது வராகலின், — அங் த
... தற்குல நதரு னனுதுவா - மேறநிறி சரியைமுந் திட
... முறரு முதலவனருபெற்று திருவடியிற சலப...

இவனுள் சரியை முசுவிய வறநிறகுப பன றேறநிற
... முதலிய பதமுததி மாததிரையே போலுமென
... னைபை கீக்கயதுமாயிற்று

மறைஞானதேசிகர் உரை

பெய்தது விலகிச சிறப்புவிதி யுணராததுனரா

சிவஞானச செயலுடையோர் கைபிறருளந் தி
... செய்திடி னு நிலம்கேபோறநிகழநது, பவமாய
... டலிலமுந தாதவகையெடுத்தப பாபோகந துய
... ததுப பாசத்தையடுத்த, தவமாரும பிறப்பொ
... சாரப்பணணிச சரியைமீரி யாயோகந தனன்
... ராமே, நவமாருந தத்துவஞானத்தைநலவி நாத
... க கமலங்க ணனுருவிககுநதானே. (உரு)

(இ-உ.) சிவஞான சிவஞானத்தினுடைய செயலை யு னாநச
... னச செய ஞாதாக்களிடத்தி னெள்ளவுபொருள ந
... ளுடையோ னங் கொடுக்கிலும் ஆசையற்ற ஞாதாக்கள
... னாயிற ருனந தானம்வாங்கில்அவாசஞாந நாரைப்போடு
... வமனவே செ விருப்ப முடையவாக ளாகாராகளோ வெ
... கடினம் வில்?

21—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகநிக

‘மெய்யினை யுனாந ருநானி யேனவா ஷ்டிதாநோநு, மு
யிவ பிறநாபுனனி யவாகொடை யுபபவ’ என பரபுநிக
மெய்லே போ நிலமானது மலையானது மெய்ப்புநா
நிசழ்ந்து டோறுமவளருமோ அதபோலஇருப்பது
ணியமும் பிரளயபரியந்தமுமின தநாநத
யவா ததுக்குப் போகத்தைக் கொடுக்கும்

‘கருமிதல் கிடைநிறகுங் கலந்தொரு பிறடபிறதிற, பெ
யிராக் தவகதோராக கிடை பிறப்பொரு தூறுவிரகு, மரியமக
நீரதசாயகுகை யாயிரமபிரப்பிதகு, முரியபோக்ககுஞானக
சுடையோழிநிறகும்’ எனபவரு லொனதுகொனது விசடட
மெய் வறிக.

பலாராயக்கட இரகப் பலவசொடுத்த தாதாவை ஐ
யிவழந்தாதவ மரணமாசிற கடலிலே டிடந தழுகதாதப
எசுடு மித்து கரையேறறி

பரபோககது அபரபோகங்களைப் புசிப்பியாமல்
புசித்து லான போகங்களைப் புசிப்பித்து

அவவிருவகையாவன? மாயாகாரியமாகிய புனனங்கள்
ருகநு மமோசாதிகளான உருத்திராகள் புசித்திருக்கும் போகம்
அபரபோக மெனவறிக.

சுத்தமாயா காரியமாகிய சுத்தத்துவ புனனங்கள் வித்
திகேசுரா முகலாயினா புசித்திருக்கும் போகம் பரபோகம்
எனவறிக

சுத்த தத்துவ புனனவாசினர்களுக்கு கனமயில்லாமையா
வவாசளுக்குப் போகங் கூடாதெனில், பிரளயாகலருக்குக் கன
ம முண்டாதலால் அபரபோக மெனலா.

விஞ்ஞான கலருக்குக் கனமன சாரணமென்று மலபரிபாக
மேகாரணமாதலானும், சுத்தகனம் முண்டென்று ஆகமங் கூ
றுகையாலும் பரபோகத்தைப் புசித்திருப்பாசளென வறிக

பாசத்தை ய அநேக ஜநநமெதித தடைதற கரிதாச்ய
 நுகுதத தவமா முததிடை யெளிதினிலடைதற்குத தவதனம்
 ரும பிறப பொ பண்ணுதற சேறதொரு ஜநநதை பெந்
 னிற சாரபப பித்தது ஞானசாரிமரை யெளிதினி லடைத
 ணனா தருத தவத்தைப பண்ணுதற கேறதொரு
 ஜநநதை மீயிப்பித்து ஞானசாரிமன திக
 னையிலே பாசத்தைச சேதிக்கும்படி பண்ணி,

சரியைகி ரியா சரியை முதலியவற்றைப்பொருநதி யத
 யோகந தனனி னாலே வருநதி யனுட்டித தந்தப பலதகிறு
 னஞ்சாராமே லே யடையவேனுமெனனும் நியமமு மின்று,
 இஃ திலலாவிடத தெக்காரணத்தாலெனினு

நயமாருத தத நினைசுருந்தோறு நினைசுருந்தோறும் புது
 துவ ஞானத்தை மைப்பொருதி யிராகின்ற சத்தியஞான
 நல்கி தைக கொடுத்தது.

நாதனடிக க அநத்த தான ப்லத்தினுலுண்டாகிய ஞா
 மலகக ணனுரு னந்தானே சிவனது திருவடித தாமரைக
 வ்கருக தானே னைப பொருந்திவிக்கும். எ-று

தானம் - எழுவாய.

மணுதுவிக்கும்-பயவிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் யிருக்கேதிரம் பௌடசர.
 தத மறிக. (உரு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் தானமும் சாமானியருக்குக் கொடாமற சிவஞானிக
 ருக் கொடுக்கில் சுயாக்க பலமாதகிரமன்றி முததிக கேதவா
 மெனபது கூறுகின்றது

௮—சூத்திரம் ஞானஞான இலககணம் உகநிட

சிவஞானச செயலுடையோரையிற றுனநில'மளவுசெ
 'திடினு நிலமலைபோற நிகழாத பரபோகந தயாபித்த-காஷ்ட
 டத்திலே மறைத்திருநத அகநியானது * மகனத்தினுலே பிர
 காசிததக காட்டத்தை மறைத்தத தானேபாய நின்றதபோ
 ல முன ஞானமாவிலே மறைத்திருநத சிவனது ஞானக்கிரிபாச
 தசிகள கேட்டல் சிந்திதகல் கெளிதவினுலே ஆசமாவினுடை
 ய ஞானக்கிரிபா சத்திகளிலே பிரகாசித் தவைகளை யடக்கித்
 தானேபாய நிற்கும் அவவாறு பெற்றபோ சிவஞானச செய
 லுடையோ அவர்கள் கையிலே யெள்ளளவாகிலும் ஒருவஸ
 துவைப் பகதியுடனே கொடுத்தால் அத ரத்தினங்கள் முதலா
 ன சாவ வஸ்துகளையு முடைத்தாய்ப பஞ்சாசத்தோடி வில்
 சீரணமு ரா யிருகஞர் பூமிடையு ஸ்வாணமயுமாகிய மகாமே
 ருவையும வேக வேதாங்குக்களை யோதியுணர்ந்த வழுவுற அக்
 விஷ்டோமாநி சுத்திரயாக பரியந்தமபண்ணுங் கணமகாண
 டிகையிலே கொடுத்தத சிலும் அதிகமாக விளங்கி இரதிர
 லோக முதலான வுலகங்களிலே மேலான போகங்களைப் புசிப
 பித்த,—பவமாயக கடலி ஸமுங்காதவகையெடுக்கதப பாசந
 தையறுத்தத தவமாருப் பிறப்பொன்றிற் சாரப்பணணி-ஆசா
 ரியனுலே ஜநந மரணமாகிய மாயா சமுத்திரத்திலே நின்றங்
 கரைபேற்றி யானவ மாயை கணமென்கிற பாசத்தையொழி
 கரும்படிச சிவகருமமாகிய + தபோதகருடைய சூலத்திலே
 யொரு ஜநநதை யெடுப்பித்த,—சரிசுகிரியாயோகக் கணனி
 லும் சாராமே - சரிசுகிரியா யோகங்களைச் சரதியாற்றே,—
 நவமாருந தத்துவஞானத்தைகல் - புதுமையாகிய பரதத
 தவமாகிய சிவஞானப் பிரகாசத்துக் கேதவாய்,—நாதனடிச
 கமலங்க ணனுருவிக்குந்தானே - சுவாமியாகிய சிவனுடைய
 சாயுசெய்ததை யடைவிக்குரு சிவஞானிகள் கையிற் றுனமென
 நிதினபொருள.

* மதனம - கடைசல்,   † தபோதநா - தவததைத் தன
மாத்ருதையாரா

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

நிஷ்பிரபஞ்சமாதி நிலைபெற்றோர் பெருமை நிகழத்தக்க
புரா

சிவஞானசெயலுடையோர் - நிராலம்ப சிவயோக சமாதி
மாண்கள், —சத்தவருணததை - நிராலம்ப சிவயோக சமாதி
மை, —நல்கி - கொடுத்தது, —நாதனடிக்கமலங்கள் - நானதுத
ஞானக்கிரியா சத்திசமான சத்திலக்கண சிவத்தவததை
மதறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

விதிவழியினறிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப் பெ
ற்றோரும் முடிவினகண் ஞானநெதியைத் தலைப்படடே கிடை
யதுவரென்பதாம்.

பத்திநெதியினனோருக்குப் பக்குவ மிகுதிபபாட்டாற ச
ரியைக்கிரியாயோகம் எளிதிற கைகூடி மூற்றுப்பெறுவனவஸ்தி
ஏனோருக்குப்போலக் காலநீட்டியும் இருகையமுடையனவஸ
லவென்பார், சரியைக்கிரியாயோகம் தன்னிறஞ்சாராரேயென்று
ராகலின், சரியைக்கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானதகார
சிவனடிவையச்சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு மு
ரணமையறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேளவி யாதறிநோ
பெறும் பயனும் சரிடைமுதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பய

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் உகடுந்

னம் சிவஞானிகடஞ்ச செய்யுந தானபபெருமை ந ஸ்ருத்தசா
த பத்திகெறியினினறோ பெறும பயனும் உணர்த்தமுன்பு
னே, எகெறியினினறோசகும் வீழிபெறாததிகுண
செறிபாகிய சனமராககம் இன்றியமையாசு சிறப்பிறகு
எற்பபட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு

—0—

பாகதிரா பாகதிராக்களை யறிந்து தானஞ்செய்ய முன்
என்ப யருளிச்செய்குறார்.

சிவஞானச் செய்வுடையோர் கையிற றுணந நிலமா
யே செபதிடனு நிலமலைபோற நிகழ்தது - தேகாதிப பிரபு -
தனைவ்விநி நிகையிருக்கிற சிவஞானிகள கையிலே கொடுக்கப
ட்ட திரவ்ய மோ ரௌள்ளவாகிதும் அது பூமியினகண்
யான மகாமேருவெனனச சக்கிரவாளகிரியெனன விட்டுவெள
சு,--பவமாயக்கடவி ஸ்ருத்தாதவகை பெடுதது - ஐனனம
ராகிய மயக்கத்தைப் பொருத்தியிருக்கிற தக்கசாகரத்திலே
முதது அழகதாதபடி பெடுதது,--பரபோகத்தய்பிதது, - மெ
லானபோகவகளைப் புசிப்பித்து,--பாசத்தையறுத்து, புர
சவர நாசமாகும்படி,--தவமாரும பிறப்பொன்றிற் றாரப்பண
ண-அரியதவகளைச் செய்யத்தக்க நிகரத்திராங்கனிலேவந்து
ருணனமெடுத்து,--அறிவை கிரியையோகத்தன்னிதுஞ்சாராரே-
சிவஞானிகள கையிற் கொடுக்கப்பட்ட தானமாநையிலே தி
விக் காரணவகிலுண்டாகிய கொழிதலே செய்யுஞ் சிறை
ரியை யோகமென்று சொல்லப்பட்டவைபித்திதும் பொருந
மல,--நவமாருக தத்துவஞானத்தைக்கி - காணுகாளும பது
மைபொருத்தி யிருக்கபட்டாநின்ற வுணமை ஞானத்தைப்ப

உகடுசு சிவஞானசிதகியார சுபகூடம்.

நொதிகது, — நாசு எடி கமலங்குள நண்ணுவிசுருந்தானே - தாம
பிராஞ்ஞகை - சீபாத கமலங்குளிலேதானே பொருந்திவிசு
குடம்

இங்ஞா, சொல்லியது, திலமனவாயினு சிவஞானிசுருந்
ருசு செபதகான மகாமேருபோல மகதநாகிய பிறவிக்கடலி
லே நினமெடுத்தது மேலான பேரகங்களைப் புசிப்பித்த பாசு
நாசு மாமபடி கவகோத்திரத்திலேவந்து ஒரு ஜனனமெடுப்பித்த
துசு - சிறியை யோகங்களுக்கும் மனுட்டியாமல் உண்ணா
ஞானத்தை யுண்டாக்குமென்றும் அந்த ஞானகதானே தாமி
ரா ஞாஞகூடம் திருவடி கதாமரைகளிற் கூட்டுவிசுருமென்னு மு
றைவையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

சிவஞானசு செயலுடைபேரானகயிற் றுணம் - விதிவழிபி
னறிப பதஜியழியினின்று சிவஞானிகள் கையினகண தானஞ்
செயு தனித்தபொருள், — திலமளவே செய்திடுநு நிலமலைபோற
நிசுழந்து - சிறிதாயினு நிலமலைபோல், வனர்தலால், — பரபோகந
துப்பித்தது - மேலாகிய சாலோதாதி பதங்களை யொருகலையா
கருணணி யாண்டினவாகிய வின்பங்களை யுறுப்பிக்கச்செய்தது, —
பவமாயகூடலி லமுந்தாகவகையெடுத்தது - ஜனனமரணகூட
லின்க ணமுந்தாதவண்ணம் கருணைக்கையா செடுத்தது, — பாசு
ததையறுக்க - பாசத்தின்கீழ்க் - தவமாரும் பிறப்பொன்றிற
சாரப்பண்ணி - தவஞ்செய்ததருநிப வுபரந்த சூலத்தி லொரு
பிறவியை யடையச்செய்தது - சிறியை கிரியாயோகந தன்னினுஞ்
சாராமே - சிறியை கிரியாயோக மேனோர்க்குப்போலக காலநீ
டடிப்பு மருமையுமின்றி யெளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறச்செ

அ—குத்திம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உகடுள

யது,—நவமாநுத தத்துவ ஞானத்தைநல்கி நாதனைடிக கமலக்ஷ
க ணனு குவிகருநதானே - முடிவினகண ஞானநெறியைக து
லைபப - டே முதலவன கமலமபோன்ற திருவடியிற கலத்தலா
கய வீட்டினை பெய்துவிக்கும்

இவை நான்குசெய்யுளானு மைவகைவேளவி யாற்றினோ
பெறுபயனும் சரியை முதலிபவற்றிற் சரித்தோர் பெறுமபப
னும் சிவஞானிகடகுச் செய்யும் தாணப்பெருமை கூறுமுததநா
ற பதிகுநெறிநின்றோர் பெறும பயனு முணர்த்து முகதகானே
பெருநெறியி வினநோக்கும் கீழ்பே நெய்தசுறகண் ஞானநெ
றியாகிய சனமார்க்ககின்றி யமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூற
ப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உரை—

ஆதலான் ஞானத்தினாலே தானே முத்தியென்
துணர்த்துகின்றார்.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள்முரான
நல்லவா கமஞ்சொல்ல வல்லவாமென்று, மூனத்தா
ரெனகடவா ரஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தமுயா
மெயஞ்ஞானந்தா, ஞானத்தா லதுபோல தலர்க்கிமு
னனிருளபோ லஞ்ஞான மறப்பந்த மறுமுத்தியா
கு, மினத்தார் ஞானத்த ளல்லாஞான மிடைவனடி ஞா
னமே ஞானமென்பார். (உள)

(இ-ள) ஞானத் காறுவதும் பதிசென்புரானமு மிரு
தால் வீடெ பத்தெட்டுத் திவ்வியாகமங்களு மிவைக
னதே நான் ளெல்லா ஞானத்தினாலே முத்தியென்று

உகடுஅ சிவஞானசித்தியார சுபகூழம்

ஊறகள புராண முறையிடுச சொலவியிருக்க அவைப்
கலைவாகமஞ வன -

சொல்ல

இருக்கில், பிராமணத்திலும் உருத்திரஞ்சுத்தத்திலும் ஞானத்தினாலே முத்தியெனவும்,

இரண்டாம வேதத்தி லாரணத்திலும் பரகதாரணத்திலும் ஞானத்தினான முத்தியெனவும்,

சாமத்திற் சாகதோகக்யத்தி லாராவதில் ஞானத்தால் முத்தியெனவும்,

அநாவசிசில் எய்வர சாட்சாதகாரத்தினாலே முத்தியெனவும் உறுக்கையாலும்,

இஃதன்றிச் சைவபுராணத்தும், சூகசங்கிகையிலும், ஞானத்தால் முத்தியெனப்போலும்,

சுப்பிரபேதத்தம் சிவதருமோத்தரத்தம் ஞானத்தினாலே முத்தியெனக்கையால் ஆகமத்தங் கூறியதாயிற்று

அலலவாமென் இந்த ஞானத்தினாலே முத்தியின்போ ஞான முனத்தாரொ முத்தினாலே முத்தியெனவும் சிவதூசகையினகடவார னாலே தானே முத்தியெனவும் சாவஞா

ஜேத்தரமுதலிய ஆகமத்தம் காண்புராணத்தம் பிறகு சரபத்திரயத்திலும் சைவதிக்கையினாலே முத்தியென் றோதியிருக்க, 'எனக்கே ஞானத்தால்' என்று கூறியதென்னெனில்? 'கிரியையென்' மறுவும்கையாயுஞானவ கிடைத்ததற்கு நிமித்தம் எனக் கிளக்கலும்' என்னையாலும்,

பார்க்கியை தேவிகாஜோத்தர மென்னு மாகமகசனிற் கிரியை சரியை யோக மிமமுனறும் ஞானத்துக்கு அவகமென

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம் உகடுசு

ஹ்ருக்ஷயால் இவ்வாசிரியரு மிககருத்தையேபற்றி யருள்ச
செபத்தென வறிக

அஞ்ஞானத் இப்படி யறிமாமற சொல்லுகிறதத-குப
தா லுயுவதுநா பலம் யாகெனில, சரீரபநதமான பிறப ட
பநத ம ண்டாகையால் முத்தி யடைநதானெனய
சொல்லபபெரு

உயா மெய்ஞ் இத ஞானத்தால் பெறும்பலம் யாகெ
ஞானந தா னு னனில்? அஞ்ஞானமான ஜநநமரணத் தற
னதகால் த று வாகையுறும் லவனது திருவடிபை யடை
போவது ன்திருக்கிறதே! அஃதெனபோலவெனவில்?

அலாகதிரா மு பிரகாசத்தினை யுடைய வாதித்தன த மு
ளனிநுளபோ ல னனே யந்தகரர நிலலாம னீங்குமாறு போ
ஞ்ஞானமறப ப ல, அஞ்ஞான மிவனைவிட்டு நீங்கினவா
கத ம று முத்தி பாசபநதமு மற்று முத்தியையு மடைவன
யாகும

ரா னத தா ர பரசமயிகள் தநகாந் தெய்வத்தை யடை
ஞான க க ள ல கதிருப்பகே முததிடென்பர்கள், அநதஞ்
லாஞான ன மிவர்கள் சொல்லு ஞானமபோலனறு,
இத்தக் சிவஞானத்தத்குப் பரமு மியலைச்
சமனூயில்லை யாதலால்.

இ னை வனடி அகாதி யமல முத்தியுமாய்ச் சத்தன ரா
ஞானமே ஞான லுரத்தமே வடிவாபிநுத்தி கத்ததாவின த
மெனபா திருவடி யைச் சேர்த்து சர்வஞ்ஞத் தவம வி
ளவகிச் சலாநகதா இனைததிருப
பித மேலான ஞானமென தறிவானபர்க்கே சொல்லவா
கள ள-று (உா)

சிவாகரபோகியருநா வருமாறு.

மோட்சம ஞானத்தினாலே யலவத சரிதை கிரிபா யோக
கூடளிநு லிலலையென்பத சு-றுகின்றது

(ஞானக்தால் - ஞானமென்பா) ஞானத்தினாலே முத
திபென்று நாலுவேதங்களிலும் பதினெண் புராணங்களிலும்
இருபத்தெட் டாகமங்களிலுஞ் சொல்ல, அப்படியன்று யகசி
யாதி கனமங்குளினுலே மோக்ஷமென்று சொல்லும் பூவாயீமா
மசகரும, தீக்ஷாகனமத்தினுலே மோக்ஷமென்று சொல்லும்
பூவ ஸைவரும், குறைந்த * மதிமானகளாகையாலே என்ன
சுகத்தைப் பெறக்கடவர் அவர்கள் சொல்லுங் கனமங்களெல்ல
லாம் அஞ்ஞானமான மாயா காரியத்தினுற் செய்வது மாயா
காரியத்தினுலே பொருந்தவது * பத்தமே! நினமலா சத்தி
ஞானத்தினுலே யந்தப்பகதம் நீங்குவது அதெவவாறெனில்?
வீரிக பிரகாசத்தைபுடைய ஆகித்தனமுன் விருநீங்குவது
போல இவவாறு சிவஞானத்தினுலே அஞ்ஞான நீங்கவே பந
சமநீங்கி முத்தியாம் அநந் ஞானகதான ஈனவாதிகளாகிய
உலகாயிதராதி நிரீஸ்வர சாங்கியராக்சம் ஆன பெயருடைய
ஞானம்போலே ஒத்த ஞானமல்ல, பிணை ஏதெனனில்? சிவ
ஞானமே பரமமுத்தியைக் கொடுக்கும், பரஞானமென்று பெ
ரியோரகள் சொல்லுவார்களென் றிதன்பெற்றுள்.

* மதிமான - புத்தியுள்ளவன்.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

ஐடகன்மத்தால் முத்திபென்று மீமாம்சன் விளம்ப மறு
த்தச சிறகனமத்தாலே முத்தியென்று செப்புகின்றா.

௮—சூத்திரம் ஞானஞான இலககணம். ௨௧௯௧

ஞானத்தால் விடெனறே-நிராதார திக்ஷயிற் நிரிபதார
கக் காபப திக்ஷாகலா கலாபமறிந்து பண்ணவேண்டு மாத
லால்

சிவனது ஞானசத்தி கிரத்தியக்குறித் திக்ஷாவக ஞானமு
ம ஞானம்

பின்னவனது திக்ஷாக்குறிக் கிரியாசத்திச்சிறப்பிருப டிச்சா
சத்தி கிரத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்றகனமமு ஞானம்

• அதவனறிச் சாதார திக்ஷயில் திரிபாதாரத்தகாபப தி
க்ஷாகலா கலாப மறித்து பண்ணவேண்டு மாதலாற் குருவினது
ஞானசத்திக் கிரத்தியக்குறிச் சிவாகம சிரவண மன்னதெழுக
கெளிதிற செயறனைத் திக்ஷாவக யோகாவக ஞானமும் ஞா
னம்

பின்னவனது கரயிக வாகிக மாணசிக திக்ஷாகனம் மிபந்து
து காயவாககு மனத்தனைவு பண்ணுந் திக்ஷாக குறிக் கிரியா சத்
திச் சிறப்பிருப டிச்சாசத்தி கிரத்திய சங்கற்பக்குறிச் சிற்றகனம
மு ஞானம்.

அதவனறிச் சாதார வசத்தியோ நிருவாணதிக்ஷயிற்
ஷனது திரிபதார்த்த கர்ப்ப யோககலா கலாப மறிந்து பண்ண
வேண்டிதலாற சிஷனது ஞானசத்தி கிரத்தியக்குறிச் சிவா
கம சிரவண மன்னதெழுக் தெளிதறச் செயறனைத் திக்ஷா வ
கயோகாவக ஞானமு ஞானம்.

பின்னவனது யோகக்குறிக் கிரியாசத்திச் சிறப்பிருப டிச்
சாசத்தி கிரத்தியக்குறிச் சங்கற்ப சிற்றகனமன்னத்த ஞானசத்
தி கிரத்தியக்குறிச் சிறப்பு ஞானப்பிரவாக திக்ஷாவக யோகாவ
க தியானமும் ஞானம்.

திரிபாணத் தனைவறு நற்குறித் திரிபாண சத்திய திக்ஷாவக
யோகாவக சமாதியும் ஞானம்.

சமாதி சாததி பதிருக கிரியாசகுதி யோசுபபேரீ விதேக ப
முதிநி சாக்ஷாதகார சாதன தீக்ஷாங்க சதேக சீயன முதிநி
சுக்ஷாதகாரமும் ஞானம்

இஞ்ஞானங்களிற் சிற்றிற ருதானமிபமாயுஞ் சிற்றி லாந
டமாயு மனுசரிககுஞ் சாக்ஷான மோக்ஷமும் கிடைப்பிகும ஈ
ங்குறப் தீக்ஷண நீரீக்ஷணம் பண்ணுஞ் சிவககிரியா சததிச சிற
ப பிருப பிச்சாசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையும் ஞானம்.

அப்படிச சுப்பிர பேதம், சுவாயம்புவம், பௌஷ்டா முத்த
சிவாகமங்களிற் சிறப்பித்திருத்தலால் தீக்ஷையும் ஞான மென
பது சிவாகமப் பிரசித்தம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலரெனு மவரவாச சுருக
மாய விடரிக கூட்டி விதிகும் அநேக வித ஞான ததால் மோ
க்ஷ மெனறே பொதுச் சிறப்பாய,—

நான் மறைகள் புராண நல்லவாகமஞ் சொல்லவல்லவா
மெனனு முனத்தாரெனகடவாரா - பிரகிருத காமிக வாசிக
மானசிக ஜடபந்த கனமததால் முத்தியென்று செபபும ஞான
வினராகும கனம மீமாமசா முகலோ ரேது பிரயோஜனத்திற
சருகா, நிஷு பிரபோஜனர்களே!—

அஞ்ஞானத்தால் - அஞ்ஞான மூலவஞ்ஞானப்பெய ரா
ணவாமல மாரோபித விபரீத ஞானரூப போக்க கிரியாகாத்திரு
ததயக்குறி போகத் திருத்தத்தால்,—

உறுவது தான பந்தம் - மாபா க்ஷம் தேகபோகம் கடநி
ப பொருந்தம்.—

உயர் மெய்ஞ்ஞானத் தாறுணத்தால் - சொல்லிய வந்தச
சிவ தீக்ஷா சிவஞான சிவயோக சிவ சரியாங்கி யங்கஞானத
தால்.—

பு—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம், உககூட

அதுபோயது - அத்தப் பத்தம் நீருவது காரண மிருக்க
சகசிய மெப்படிப்போம்?—

அலாகதிரமுன விருள போல - சூரிய கிரண சந்திரன் உ
தி லகதகார மொப்ப,—

அஞ்ஞான மறப் பத்தமறம் - மலம் நீதக மாயா கனமக
க - டி விடும —

முதற்பாகும் - பின் சிவத்துவாபிவியத்தி சித்திக்கும்

செல்லிய அங்காங்கி ஞானங்களு ளங்கி ஞான முகம்
மென்ப திறைக்கூறா.—

ரானத்தார ஞானங்க ளல்லாஞானம் - சிவ திகூற சிவஞ
ன சிவயோக ஞானபாததிராகளல்லாச சாகுதியன வேதாகதி
முாலோரா சொல்லும் பிரகருதி புருஷ விவேகப் பிரம விவேக
பவுருஷ ஞானங்களை ஸைவகதேசிகள சொல்லுஞ் சேவ சிவ ஜ
கைய விஷய சிவசத்திப் பிரமாணிக பௌருஷப் பிரமிதிக குறிச
த்கூறாங் காங்கி ஞானம்.

இவைகளல்லா ஞானம் சங்கற்ப சிற்றன்ம கிர்த்திய ஞான
காரண ஞானம் —

இதறவனடி ஞானமே - சிவக்கிரியா சத்திச் சிறப்பிருப
பிச்சாசத்தி லக்கண சிவதிகூறையே —

ஞானமென்பது - ஞானச சிறப்பென்று சிவ சித்தாத்திகள
செப்புவார்கள்.

சைவ சித்தாத்திப்போல் மறைத்து சாக்ஷிய வேதாந்தி
மதத தாபாசாகளாய்ச் சஞ்ஞிசஞ்ஞிசெவர், திபாச சமாதிச சி
றகணமச சிறப்பு ஞானமுஞ் செப்பாது ஞானத்தியான சமாதி
சேவன முத்தி சாக்ஷாத்கார சர்வாங்காங்கியவிற்குக்கும் திகூ
றைய ஞானத்தக கங்கமென்று மறிக்கொண்டி சேவ சிவ ஜகைய
விஷய சிவசத்திகரண கைமித்திக பௌருஷ பொது ஞான மு

ததிரமே இறைவனடி ஞானம், அதுவே சமாதி, அதுவே ஞான
மென்பா

அவர்கள் முனஞ்சாரியா தீக்ஷையே மோகத் சாதன மெ
ன நகேகத் திருவிருத்தத்தில் விததரித்த வாக்கியங்களுக்கும் மு
னபின் விரோதமாய்ப் பொருள்கொள்ளாது தங்கள் மனக்கொ
டையைக் கிணங்கப் பொருள கொண்டு முன பின் விரோதிக் கப
பண்ணி யககுருவாக்கியங்களைப் பிராகத் வாக்கிடங்களுக்கெ
வ்விப்பிரஸம்ப வாக்கியங்களுக்கவும் பண்ணிப் பேசும் பேயாக
ளோம் பேசச்சே திருக்கின்றது.—

ஏகிப்போ நீர் கீ திதபிச செபிற்றென்று கீழ்க்கதிபத
மலங்குணமது அஞ்ஞானமே, அஞ்ஞானங் குணகுணிரவியம
ன்று மலமாகும்த வஞ்ஞானமுஞ் சிப்பி வெள்ளி ஞானம்போ
ல ஞான மாதிரிததா நீங்கும்.

கன்று நீ சொல்லியது, மலங்குணம் அஞ்ஞானமாகி உத
நகுசுணியொன்று கூறவேண்டும். ஆனமாயென்ற பரவா
ணம போல அஞ்ஞானமானமர் வென்னும் ஓதபாயிக யைசே
டிக மதமாம் ஆனமாவக் கனவிய மக்குணி பெனலி லதவே
மலம் அஞ்ஞானமென்றது மலங்குணமென்றுமக கபிரத ஞா
னத்தியகதர பரவ லக்ஷணம் மயுட்டியமாகும் அஞ்ஞானமெ
ன்று. குறறி கொல்லோ மகன் கொல்லோ வென்னு மையஞ்ஞ
னம்போ லைஞ்ஞான மரகு மஞ்ஞானமே.

அல்ல திதவெள்ளியென்னுஞ் சிப்பி வெள்ளி விபரிய ஞானம்
போற் சகிக்கப் விபரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே தான, கனநி
து வனது. குணியொன்று குறிக்குமிடத்துச் சாகங்கார புதற்
தததவமாதலால், புத்திதத்தவமுதற் தததவபிரளயதது முத
திப் பிரசங்கம் வரும். அப்போது இருசுத்திரனெனலும் விபரி

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலககணம். உககடு

ய ஞானமபோற புத்தி பொருந்தாத சரீர நானென்று சற
நேதோறது கிரவிகற்ப வ்பரிய ஞானமாகு மஞ்ஞானமே

அதுவும் நனறன்று, ஞானம் சத்திரகுச சித்தம் விபரிபா
ம சத்திரகு மலகலை மனநது கலகத விதசையுற குணியாதலா
ல், இயற்கைக் குணிமாநி மயங்கிச் செயற்கைக் கலைகலகத வித
தியா தத்துவ முதற தத்துவப் பிரளயத்த முததிப் பிரசககம்
வரும்

அதுவனறி, இரு சகதிர ஞானமாகு மஞ்ஞான மொருசக
திரனெனு முணமை ஞானத்தா லுண்ணீக்க முற்றலு ஒப்புமா
ததிரத் ததிகருகு சிப்பி வெள்ளி ஞானமாகு மஞ்ஞானஞ சிப
பிப்பெனு முணமைஞானத்தா லுண்ணீக்கம் புறநீக்க முற்று முற
தும்போளுற்போல தேத்திரபடல திரவிய நீக்கமனறிப் புறநீ
க்க முறுத்தபோலச் சரீர நானென்னுஞ் சரீரானம் ஞானமா
கு மஞ்ஞானமுஞ் சரீரத்துக் கண்ணிய மானமா நானெனு முண
மை ஞானத்தா லுண்ணீக்க முற்றலு மொரு மலத் திரவிய நீக்
கமனறிப் புறநீக்க முறுது மல திரவியமும் படலமென றீதொ
ரு திரவியப் பொருளெனு முணமை ஞான மாத்நிரத்தாற் படல
மபோல மல மென றீதொரு திர வியப் பொருளெனு முணமை
ஞானமாததிரத்தால் நீங்காது.

நேத்திர படல திரவியம் படல நீக்கு முபாய ஞானத்துணை
யுடைய வைத்திய சத்தி சத்திர கன்மத்தால், நேத்திர விபரீத
வ்ருத்தி நிமித்தாக்திய க்ருத்தியோடு நீங்குவது போல், மல தி
ரவியமு மல நீக்கு முபாய ஞானத்தினையுடைய சிவதிக்ஷாக்கு
றிக கிரியா சத்திச் சிறப்பிசூப் பிச்சாசத்தி க்ருத்தியக் குறிச
சககற்ப சிறகன்மத்தாற் கலை கலகத வித்தியா தத்துவவிபரீத
விாசதி நிமித்த மயட்டிய க்ரீத்தியோடு நீங்குமாநலால்,

சாக்ஷியர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர ஞானத்தால், பா
சஞ்சலர் போற் சொல்லுஞ் ஸ்வதந்திர யோகத்தால், யோக

சிக்னபோற சொல்லுஞ் சுவதந்திர சநியாசத்தால், மீமா
ஞ்சுட போற சொல்லுஞ் சுவதந்திர கணமத்தால், மோக்ஷயி
லுல

சீஷ பெளருஷ சிவஞானாதிகளும் சீஷபெளருஷ சிவயோ
காதிகளும், சாதார வசத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்கி மாததி
ராகங்களை குருசிவஞானதி குருசிவ யோகாதிகளும், சிவ சிவ
ஞானாதிகள் சுவ சிவயோகாதிகளு முறைமையிற் சாதார நிர்
சார சத்தியோ நிர்வாண தீக்ஷாங்கி மாததிராகங்களை, சீஷ
பவருஷ சிவ ஞானதி சிவ யோகாதிகள் மோக்ஷகாரிய முறையி
நொத்தசு செல்லாத ஒரிடத்தில் வியபிசாரிகளாதலான

மோக்ஷ காரிய முற்று மொத்தச் சொல்லுஞ் சொல்லிய
சிவசத்தி லக்ஷண தீக்ஷையாற் றுனே மோக்ஷ மென்று ஸ்வ த
ந்திர தீக்ஷா சிறகணமத்தால் மோக்ஷம் ஸ்வ தந்திரமல்லா ஞா
ன கோடிகள் தீக்ஷாங்கங்களன்றி ஸ்வ தந்திரங்களாய்ச் சூ
ழகாலு மோக்ஷயில்லையாம், ஆகலாற் சொல்லிய சிவ தீக்ஷா
சத்தி சங்கற்ப சிறகணமத்தாற்றுனே மோக்ஷமென்று சித்திர
நகம்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற்கூறியவாற்றால் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப் பயப்
பிகும ஞானமொன்றே விதிபெற்றிற்றுச் சிறந்த காரணமாவ
தென்பது வேதமுதலிய பிரமாணங்கூடகெல்லாத தணிபாக
வும், அவற்றோடு பிணங்கி விதிபெற்றிற்றுத் திகைக்க மாத்திரை
யேயமையும், ஐயங்க வேளவிமுதலிய கண்மங்களேயமையும், ப
த்தெறிமாத்திரையே யமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும பே
னநீர் ரார ஒருவாற்றினுத் தெருட்டற்பால் ரல்லரெனவும், ஞா

௨—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். உககௌ

னமல்லாதனவெல்லா மஞ்ஞானமாகலின் அவவஞ்ஞானப் பகு
திகளாற பந்தமுறுதலினறி கீழ்பேறடைதல் கூடாதெனவும,
அவவஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம ஒளிமுன னிருளபோல் ஞான
த்தின முன்னாச சததிகெட்டொழியும் அவை யொழியவே அவ
தமுறைய பந்த நீங்கும் அது நீங்கவெ முத்திநிலை கைகூடுமாக
லான ஞானமொன்றே முத்திகுச் சிறந்தகாரணமெனவும், ஞா
னத்தொன்றை தாக்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதிமுதலியோர் கூ
றும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலான அ
வையும் பந்தமுறுதலுனவேயனறி கீழெய்தவிக்க மாட்டா
மைபின் அவற்றின் வேறைய திருவடி ஞானமொன்றே அப்பெற்
றித்ததாகிய ஞானமாவதெனவுங் கூறுவா அக்தூல்கனி னுண்மை
யு னர்கதோரெனபதாம்.

ஏகாரமிரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன.

சொல்லவுமெனச் சிறப்புமமை விரித்துரைக்க.

தானிரண்டும் அசை.

ஆனத்தால் ஆனவதனென்க.

ஆனவெனபதனு ளகரமும் அதனெனபதனு ளன்சாரியை
யுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றெககன? “பெற்றத்தாற்
பெற்றபயன” எனமுற்போல.

ஆகல் உண்டாதல்.

இதனானே, பிறவெல்லாம் கீழ்பேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண
மல்லாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்தனையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொது
வகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவுகையாற் கூறுகின்றார்.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

ஞானத்தை கலகி மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குமென்ற கௌ
ண்டி, கிரியையினாலே மோக்ஷமென்ற சைவரை நோக்கி மேல
ருளிச்செய்திருர்

ஞானத்தால் விடென்றே நான்மறைகளபுராண கல்லவா
கமஞ்சொல்ல - சரிதைகிரியா யோகங்களுக்கூப பகமுத்தியொ
ழிந்து மோக்ஷ முண்டாகாது, ஞானத்தாலே மோக்ஷமென்று
நாலு வேதங்களுந் திவ்வியாகமங்களும் புராணங்களுந் சொ
ல்லப்போத, —அல்லவாமென்று மூனத்தாரொனகடவாரா - அந்
தஞானத்தாலே மோக்ஷமில்லையென்று சொல்லுகிற அறிவின
லாதவர்களுட்கு ஞானமில்லாததுகொண்கி அஞ்ஞான முண்டா
ம், —அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதான் பந்தம் - அந்த வஞ்ஞானத்
தா லுண்டாவது ஜனனமொன்றுமே! அந்த ஜனனத் தான்
போமபடி பெப்படி யென்னில்? —உயர்மெய்க்ஞானத்தா ஞான
த்தா லதபோவது - எல்லாத் துக்கு மேலாயிருக்கிற சிவஞான
முண்டானு லகத ஜனனமபோம அல்லது போகாது அது வெ
னபோல? —அலாகதிமுன்னிருள்போல் - விட்டு விளங்காநின்
ற வாதிதனை சன்னதியி லகதகாரம் போலுற்போல், —அஞ்
ஞானமறப் பகதமறுமுத்தியாகும் - இவனை அகாதியே மறைத்
துகொண்கி நித்தி மலசம்பகதம் போகவே ஜனனமற்று ஞா
னம் பிரகாசிக்கும். அந்த ஞானத்தாலே மோக்ஷ முண்டாம். —
நானத்தார் ஞானங்களல்லாநான் - இக்கச் சிவஞான மொ
ழிந்து வேறுசொல்லப்பட்ட ஞானங்களெல்லாம் போதனைச்
சொல்லுந் ஞானங்களாம். போதவான்கள் சொல்லுகிற ஞா
ன மேனென்னில்? —இறைவனடி ஞானமே ஞானமென்பா - ஆ
கையால் பரமேஸ்வரனுடைய சீர்பாதத்திலே பொருத்துகை

அ—ருத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம். உககக

கு உண்டான சிவஞான மெயஞ்ஞானமென்று சொல்லுவார்கள்
அறிவாலுயாகத பெரியோர்கள். -

இதற்குப் பிரமாணஞ் சங்கற்பநிராகரணம், 'பலபணி
ஞான காரணமெனவிற - ஞெலபணிதொறுமபயன ஞெடுபப
தனவு-மொருபணிசெய்யாச சிரபுரச்சிறுவரு-மரசராயத் தரு
னத் தலைவரு-முதிர பரசமயத் திதமுறுமரசரு-ஞானமபெற
தகனமையினவு - மீனமில்பணியரு- தேதவனறெனஞல் - ஞா
னோபததி நிமித்தமிக்கொழிவென-வேனோதகிறதூ வியம்
பிறநெனஞம்" எனறும், சிவஞானபோதம், அ-ஞ, க- "வெ
தவஞ்செய்தா னெனந் தவலோகஞ் சாரகத, பவஞ்செய்த ப
றறதுபபா ராகத-தவஞ்செய்த, கற்சாரபில் வகததிக்கது ஞா
னத்தை கண்ணுதலை, கறஞாஞும் சொல்லுமாவ் கண்டி" என
னுமதுவ கண்டுகொளக

இதனூற சொல்லியது சிவஞானத்தாலே ஜனமாக்கள
சிவனுடைய திருவடிவையப் பெறுவார்களென்றும், அகத ஞானத்தி
னாலே ஜனன மறுமென்றும், அல்லாத ஞானங்களெல்லாவ் குற
ததனதப பொருத்தின ஞானமாகையால் ஜனனத்தைப் போ
ககாதெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

ஞானத்தால் விடெனறே - மேற்கூறிய வாற்றால் ஏனைய
வெல்லா ஞானத்தைப் பயப்பிககு ஞானமொன்றே விடேபேற்றி
தருச சிறகத காரணமென்பது,--நானமறைகள் புராண கல்ல்
வாகமஞ்சொல்ல - நான்குவேதங்களும் பதினென்புராணங்க
ளும் கனமையான இருபத்தெட்டி ஆகமங்களுமாயிப் பிரமாண
நூல்கட்கெல்லாக தணிபாகவும,--அவ்வாறென்ன முனத
தாரொனகடவர் - அவற்றெடு பிணங்கி விடேபேற்றிநிக்குத் திகை

மாததிரையே யமையும், ஐவகை வேளவி முதலிய கணமக
ளையமையம் பத்திரெறி மாததிரையே யமையுமென்று இவ்வா
று பிதறதும்பேதைநீரா ரொருவாறறனுதெருட்டறபாலரல்ல
னவமும்,—அஞ்ஞானத்தா லுறுவதுதானபந்தம்-ஞானமல்லா
தனவெல்லா மஞ்ஞானமாகவின அவவஞ்ஞானப் பகுதிகளான
பந்தமுறுதலினறி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவமும்,—அலாக
திராமுனிஞளீபேர லுயாமெய்ஞ்ஞானத்தா னானத்தா லதுபோ
வது - அவவஞ்ஞானப் பகுதிகளெல்லா மொளிமுன றிருள
போல ஞானத்தின் முனனா சத்திகெட் டொழியும்,—அஞ்ஞா
னமவிடப் பந்தமறு முத்தியாகும் - அவவஞ்ஞான மொழிய
வே யவற்றொய பந்தநீங்கும், அத நீங்கவே முததிரிலை கைகூ
டு மாகலான, ஞானமொன்றே முததிக்குச் சிறந்த காரணமொ
னவும்,—ரானத்தாா ஞானங்களல்லா ஞானம் - ஞானத்தள ஞ
நதாரககிகா சாகசியா மாயகவாதி முதலியோகூறு ஞானவ
களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாகலா னவையும் பந்த
முறுத்துவனவே யன்றி வீடெய்துவிக்க மாட்டாமையின,—இ
றைவனடி ஞானமே ஞானமென்பர் - அவற்றினவேறாய திருவ
டி ஞானமொன்றே யப்பெற்றித்தாகிய ஞானமாவதெனவம
கூறுவர் அந் தூல்களினுணமை யுணர்த்தவர்.

இதனானே பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்தகாரண
மல்லவாத லினிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இத்தனைபு ஞானத்தினியல்பு மதிப்பயனும் பொதுவகை
யாற் கூறி யினிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுகின்றார்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இந்த வான்மாவுக் கணக்கிரகஞ் செய்தற் பொருட்டு
அருபியாபிருக்கிற சிவன ஞானே யாசாரியனே

அ—சூத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம் உகக

ஹம் வடிவைபெடுத தபசிகஞ் முறைமை

யு ண ா த் த சி ன ஞ ா

சூரியகார தககலலி னிடத்தேசெயய சுடாதோ
 ன்றியிடச்சோதி தோன்றுமாபோல, ஆரியனா மாசா
 னவந தருளாற்றேனற வடிஞான மான்மாவிற றேன
 றுநதோனறத், தூரியனா சிவநதோன்றுந் தாழ்ந
 தோன்றுந தொல்லுலக மெல்லாந்தன னுள்ளேகோ
 னறு நேரியனாப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிராயெய்த
 றினறநிலை யெல்லாமுந் திகழந்துதோன்றும். (உஅ)

(இ-ள்) சூரியகா சிவநத வாதிததப பிரகாசக கோனநி
 நதக கலலி விடத்தச சூரியகநதக கல்லிவிடத்தி
 னிடத்தே டந்த அகவிப்பிரகாச முண்டான வாறு
 செயயசுடாதோ போல
 ன்றியிடச சோ
 திகோன று மா
 போல

ஆரியனா மாசா சிவனறந தனுக்கிரகத்தால் பூசிட
 னவந தருளாற் ன வாசாரியனவந திவனுக்கு ஞானோபதே
 றேனற சஞ் செய்தவிடத்த

அடிஞான மா அகசப்படியே நாடோறு மறுசந்தானம்
 னமாவிற் றேன் பண்ணியிருக்கவே யிவனிடத்திலே சிவஞா
 றுநதோனற னம் பிரகாசுகும். அத பிரகாசித்தவாதே
 'அடி களது ஞான மடிஞானம்' என்னவே
 சிவன ஞானமெனறதாயிற்று, 'அடிசே ஞானக்காட் செயவஞ
 தமென றமரர்பெருமானை யகஞானஞ்சி' என்னவறிக.

தூரியனாஞ் சிவ அருபியாயிருக்கிது சிவனும் வெளிபட்டு
 தோன்றும் வன.

தானுந் தோன ததசொருபமும் விளங்கும
மும்

இவ்விடத்து விளங்குமென்றது அசுததமாயா காரிபமா
சிய தத்துவ முபத்தொன்றும் விடமி நீங்கினவிடத்துச் சுதத்
மாயா தத்துவரூபியாய நிறபன, அப்பொழு திவன சுததமா
யா ரூபமாகிய தன்னுடைய தனாகரணங்களைக் காண்கிறதே
யென வறிக

இத்தன்மை யுண்டாகவே,

கொல் லுலக பழபதாய வருகின்ற சுதத்ததத்துவ புவன
மெல்லாந் தன த்திலிருக்கு மானமாககளு யியவிடத்திலே
னுள்ளே தோன விளங்கத்தோன்றும். இந்நதச சுததமாயா
மும் பகத நீங்கவே,

நேரியனும்பப சிவ னனுவுககணுவாயு மகத்தககு மகத
ரியனும்மா யுயிரக தாயு மானமாககளுக் கெல்லாம பிராணநா
குயிரா யெங்கு யகளு யெவவிடத்தும் விடமி நீங்காமற பிர
நின்றநிலை யெல காசுதத நிறகு முறைகையெல்லாக் தரிசிகக
லாமுந் திகழந் ப்படும் எ-று.
ததோன்றும்.

“சூரியகாந்தமுன குழபஞ்சம்போலச் - சூரியகாந்தஞ் கு
ழபஞ்சைச் சுடமாட்டா - சூரியனசனனிதியிற் சுடுமாறுபோ -
லாரியன்றோற்றமுன னற்றமலங்கனே” எனவுமறிக.

தேவதேவ வரதிபுராண - மாயப்படலங்கீறித் துயஞான
நாட்டம் பெற்றேன-பெற்றபின் மெய்மைய நினபெருந் தன்மை
யுந -கண்டேன காண்டது - மென்னையுந் கண்டேனபிறரையுந
கண்டே-னனனிலை யனைத்துங்கண்டே-னென்னேநினனைக் கா
ணுமாகநர் - தம்மையுந்தாளுந் தன்மையோரே” எனப் பிள்ளை
வாககினு முணாக.

2—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உகஎங்.

சிவாக்ரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

மே ஸந்தச சிவஞானஞ் சித்திக்ரு முறைமையும் அத்நாற்
பரிசுணப்படுவது கூறுகின்றது.

ஆரியஸாமாசானவந தருளாபுரேண வடிஞானமானமா
விறறேனறும் - சாவதேவ முநிகணவகனிஞாலம் பூஜ்யஞான
சிவன சுருணையினுலே ஆசாரியமூர்த்ததியை யதிஷ்டித்தவநத
பகருவானமாவின்டத்திலே சநநிதாநம பண்ணச சிவஞானம
ஆனமாவிலே அபிவியத்தியாம் அஃதெனபோலவெனில்?—சூரி
யகாநதக கலவினிடத்தே செய்ய சுடர்தோனறியிடச.சோதி
கோனறுமாபோல - ஆதிததன சூரியகாநததி விடத்திலே ச
னவிநானம பண்ண வநவிடத்திலே அகனி யு.சுடானதுபோ
ல,—தோனறத ஆரியஞானசிவக்தோனறம தானுமதோனறம்
கொல்லுக்கமெல்லாந தன்னுள்ளேதோனறம் கேரிபனும்ப பரி
டனமா யுபிரகருயிராயெயகு நின்றநிலை எல்லாமுன விகழநத
தோனறம்-இவவாறு சிவஞான மானமாவிலே பிரகாசிககவே
முன வாகருகரு மனத்துகரும் விருத்திஞானததகரு மெட்டா
கே நின்ற சிவன ஆனமாவிலே வேறறத் தோனறுவன். அநத
ச சிவவிடத்தில தன்னையும் வேறற ஸவருபஞானத்தினுலே கா
ணப்படும அநாதியாகிய பிரபஞ்சமெல்லாம் பரிபூரணமான
தவினிடத்திலே யேகதேசமாய்க காணப்படும். தேகத்தப் பி
ரோகன ஜீவானமாபோலச்சிவன ஜீவானமாக்கருக்குப் பிரோ
கருய் பரமானமாவாய் ஆடவஸ்துக்களிலும் முறைவற நிறகு
முறைமையும் விளவகத் தெரியுமென் நிதனப்பொருள.

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

அப்படிக்குருஞானதி சாங்க சாகார சத்திபோ நிருவா
ண தீக்ஷயினுல விதேக பரமுத்தி சாக்ஷாதகாரஞ சத்தி வ
ளாகு மென்றுஞ் சீஷஞானதி சரங்க சாகார வசத்திபோ ட
ருவாண தீக்ஷயினுல சகேக சீவன முத்தி சாக்ஷாத கார மெ
ல்லாம விளாகுமென்றுஞ் சமாதி நடுவொரு திருவிருத்தத்தால்
காட்டி யிரு திரு விருத்தத்தா லிணைக்கின்றார்

இதுமுத லிரண்டு செய்யுள் - ௩௦ - வது செய்யுளுடைய
காணக

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

தனது கிரணத்தோடும் தோன்று ஞாயிற்றின் சநிதி மா
ததினாயானே ஞாயிதகாந்தகல்வினகண் ணெருபு விளங்கித்
தோன்று மாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றுமாசிரிபன
சநிதிமாத்திரையானே மாணுகனமாட்டு மேல 'நிரூபிதா
வகிளக்கின் ஞானம்' என்றவாறுள் முக்கிய ஞானமாகிய கேட
டலறிவு விளங்கித் தோன்றும். அது தோன்றவே, பதிமுகலிப
முப்பொருளும் அவை யொன்றினென்று வியாபக விபாபிய
யகளாமாறும் நிருவிதம்பராய்த் தோன்றுமென்பதாம்

அருளானென்புழி தூன உட்கிழங்கிப் பொருட்கண் வந்த
து. “துங்குகையா னெங்குகையா” என்றாற்போல

நாண்டு அருளென்றது ஏற்புழிககோடலாற கேட்பிதகலையு
ணர்த்திற்று.

அ—சூதகிரம. ஞானஞ்ஞான இலக்கணம் உகளடு

ஆசிரியன நூற்பொரு ஞானாகருமவழி ஆசிரிடன ஞானமே
மாணுககனமாட்சி சென்று பறறுவதபோலுமென்னு மாசங்
கை யறுததற்பொருடநித் தோனறததோன்று மென்றா

உவமை கூறியதுமத

சடததுககனநிச சித்தககுச சங்கிரமங் கூடாதென்பது
சிவரகமநூறறுணிபெனக

அணுவோரணடசாம்படி நேரிபனாகலால் உயிர்க்குயிரா
தலும், அணடமோரணுவாம்படி பரிபணுமாதலால் எங்குநிறற
லும பெறப்படுமென்பார், 'நேரியனும்பபரியனுமா யுயிரக்குயிரா
யெவகு நின்றநிலை' எனறா

முன்னிகழுகென்பதனை யாண்டுக கூடநிக

முன்னிகழுக தோற்றமாவது சவிகற்பததுககு முன்னிக
நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம

இதனானே கேட்டலாமாறும அதன்கணிகமுமனுபவமுங்
கூறப்பட்டன.

நிரம்பவழுகியருனா வருமாறு.

—v—

அருவமாய் வாக்மனாதித கோசரனாய் நின்ற சிவன உரு
வமாய் வந்து இரகூழித்த தெப்படியென்ற பாடாணவாதினைய
நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

சூரிபகாநகக கல்விவிடத்தே செய்குடர் தோன்றியிட
ச சோதிதோனறுமாபோல் - சூரியகாந்த மென்கிற கல்விவிட
ததிலே சிவகத வாதித்தர் வந்து பிரவேசிக்கு' கருப்பமாயநின்ற
வகனி உருபமாய்த் தோனறுகிற முன்றலம்போல், —ஆரிபனாடா
சானவக தருளாற்றோனற வடிஞான மான்மாவற்றோனறும -

சுதந்திர யருவமாயநின்ற சிவன ஆனமாககளமேலே வைத்த காருணணியத்தினாலே தானதானே ஆசாரியமூர்த்தியாக வந்த தோன்ற பெத்தத்தன்மையி லிவனை யுபகரித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தேயுந் தோன்றமுமலநின்ற சிவஞானந தன்னிடத்திலே பிரகாசிகமும் —தோன்றத் தூரியனான சிவநதோன்றமும்— அந்த ஞானம் பிரகாசிக்கவே இதனைக்காலமுந் தோன்றமுமல நின்ற சிவநரிசனமுண்டாம்,—தானுநதோன்றமும் - ஆனம் தரிசனமுமுண்டாம்,—தொல்லுலகமெல்லாம் தன்னுள்ளேதோன்ற மும் - பழையதாயவருகிற விசுவங்கெல்லாம் அசத்தியமென்கிற முறைமையுந் தன்னிடத்திலே தரிசிக்கலாம் இவையொழிந்த மகதஞானதகாலே,—நேரியனாயப் பரியனும் யுயிரகருயிராயெங்கு நின்ற நிலையெல்லாம் முன் விகழ்ந்துதோன்றமும்— அந்தச் சிவன அணுவுக்கணுவாய் மகத்துகரு மகத்தாய சர்வானமாக கருக்தும் பிரானனாய் எவ்விடத்தும் பரிபூரணனாய் யசைவற நின்ற நிலைமையெல்லாம் சந்தேகமற விளங்காநிற்கும்

ஆரியனும்மாசாணவந் தருளாற்றேன்ற வென்றது பாடாணவாதி.

ஆனமாககளிலே விசேஷவானகள் குருவா யிவனை இரக்ஷிக்கும் தொழித்த சிவன வான் மனத்தினையெல்லாம் குருமூர்த்தி யாகவெனனைச் சிவனே குருவா யிரக்ஷிப்பெனன்றதற்குப் பிரமாணம், சிவஞானபோதம் - அ - ஐ, இ-வெ, இல்லா முலைப்பாலுங் கண்ணிருமேகதிழைபால், கல்லாயுளதாமல் நீர் கிழல்போ—லில்லா, வருவாக்கினனான யாரறிவார்தானே, யுருவாகித் தோன்றானே லுற்று” என்னும்தன் கண்கொள்க

இதனான் சொல்லியது அருவமாகநின்ற சிவன ஆனமாக கண்மேல் வைத்த கிருபைபாலே யாசாரியமூர்த்தியாக வந்த தோன்ற இவ்விடத்திலே யநாதியேயப்பிரகாசமாய்நின்ற சிவ

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். உகள்ள

ஞானம் பிரகாசிக்கு மென்று அநக ஞானத்திலுலே சிவத
ரிசனம் ஆனமதரிசனம் பிரபஞ்சமாகிய பாசதரிசனம் என
ஹம மூன்று தரிசனப்படுமென்றும், இவை யொழிந்த மந்தச
சிவன சட்சித்துக்க ளிரண்டினும் பரிபூரணஞாயநின்ற முனற
மையும் இவனுக்கு விளங்கா நிற்குமெனது முறைமையு மறி
வித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

தோனறியிடச் செய்குடா - தனது கிரணத்தோடுத் தோ
னறுஞாயிறினை சநிதி மாததிரையானே, —சூரியகாந்தக கல
லினிடத்தே சோதிதோனறுமாபோல - சூரியகாந்தக கல்லின
கண நெருப்புவிளங்கித் தோனறுமாறுபோல, —அருளந்நவக
தாரிபஞ்சமாசானரோன்ற-கேட்பித்தலோடுதோனறு மாசரிய
ன சநிதி மாததிரையானே, —ஆனமாவின்டி ஞானத்தோன்று
ம-மாணககனமாடமிமேலுந்நிரண்டாகுகள்களின் ஞானம்'என
தவறறுண முகதிடஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித்தோன
றும் —தோனறதனூரியஞஞ் சிவகதோனறும தானத்தோனறு
க தொல்லுலகமெல்லாக் தனனளே தோனறும் - அதனோனற
வே முகல்வனாகிய பதியும் ஆனமாக்களாகிய பசுவும் பழய பிர
வஞ்சமாகிய பாசமும் என்ற முப்பொருள்களுந் தன்னுள்ளே
தோனறும், —கேரியனூய்ப் பரியனாமாய் - அனுவேக்ரண்டமா
மபடி கேரியனூயும் அண்டமோரணுவாகம்படி பரியனாமாய் நின்ற
லால், —உயிர்களுயிராயெங்கு நின்றநிலையெல்லாமுன் னிகழ்ந்து
தோன்றும் - உயிர்க்குயி ராதலு மெங்குநின்றது ம்வை யொன
றிலொன்று வியாபக வியாப்பியக்களம்மாது நிருவிசுத்தமாய
த் தோன்றும்.

இதனானே கேட்டலாமாறு மதனக ணிகழு மதுபவமும்
கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

இவ்வாறடைந்த சீவனமுத்தித தனமை
யுணர்த்துகின்றார்.

மிககதொரு பகருவத்தின மிகுசதகிரிபாத மே
வுகலு ஞானம்வினைத் தோர்குருவினருளாற, புகக
ஹட்டித தேநிடடை புரிநதுளோர்கள் பூதலததே பு
கழசீவன் முத்தராஹித், தக்கபிரி யாப்பிரிய மீனறியோ
டஹ றபனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங்கரனே,
டொககவுரைந் திவனவரை யவரிவனை விடாதே யுடந
தையாய்ச் சிவனனேறற மொன்றுமே காண்பா. (உக)

(இ-ள்) மிக் க ஆனமாக்கட்கெங்கு மொகக மலபரிபாக
தொரு பக முண்டா யுள்ளனவில் அப்பொழுதிற சிவனி
ருவத்தின வனிடத துண்டாய மதைகைக கீழப்படுத
மிகு சத்திரிபா திக தீவரதரமான சத்தியைப பதித்தளள
த மேவுதலும் னவிற சம்சாரத்தில் வையிராகயம பிறநது,

ஞானம வினை ஒருஞானசாரியனை யதிட்டித்துக் கொண்
கதொரு குருவின மி சாதிகாரை யெனனுத் திகைகையப் பெற
ருளாள் . று.

புக்கனுட்டித் அஃ னுருளிச்செய்த வாகமத்தினவழி யா
தே கிட்டைப்புரிக் ராய்த்து வைகல்யமற வனுட்டித்த பலத்தா
து ளோர்கள் லே, கிட்ட மானதுபோல வசைவினறி யி

அ—சூகதிரம. ஞாநஞ்ஞான இலக்கணம். உகஸு

ருத நிடைபையட பொருநதினவாகள எ
செய்யுடையோ ரெனவில்?

அகலததேபுக பூயினைகண்ணே யெல்லாராலும் சேவன
சமீபினை முதற் முதலென்று கொண்டாடப்பட இருப்பா
ராக் கள, அவர்கள் பூகலததே சஞ்சரிகருமிடத்
து.

தசச பிரியாப ஆனமாக்களுக்குத் தகைமைப் பாடடை
பிரியமினதி யுடைய சுகதுககமு மிதருசத்ரு வென்னுவி
கதபமின்று இஃதில்லாமையால

ஒட்டிதறபனி எப்படி யோடடி விடத்தில் விருப்பற்
ததிற சமீபுதகி றார் அதபோலப் பொன்னி விடத்தும விரு
பன்னி ப்பற்று.

ச வ க ர ஞே சிவனுடைய வியாபகத்துடனே தானும்
டெக்கவுரைந்து வியாத்தலாய்

அவலிவனை யி சிவனு மானமாக்களை விடாழல் ஆனமாக்க
வனவனை விடா களு மந்தச்சிவனை விடாமற் கலகதிருப்பா
தே கள். இசகலப்பு யாதெனில்? அநாதியந்த ச
மவாய டெனப்பெறும்

உடகதை யாய் விசுவமெங்குஞ் சிவனவியாபித்து நிற்கை
சிவனே றுறற யா லெதெல்லாஞ் சிவனுடைய சொருப
மொன்றுமே கர மாகவே கண்டிருப்பார்கள். ஏ-று.

என்பா.

நிடை புரிததனோர் - எழுமாய், காண்பர் - பயனிலை.
ஏகாரக தேற்றம்.

இதற்குப் பௌட்கரம் சிவதருமேந்ததாம் சுப்ர பேதத்
தமறிக (உக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

(மிககதொரு பக்குவத்தில.. காண்பா) ஏகபாதம் ஆனவமல
மிகவும பரிபாகமான காலத்தில் தீவரசத்திநிபாதமபகிய யொ
பபற்ற ஆசாரியனுடைய சருணையிலே சிவஞானம் பிரக சித்
து விஷயமுகத்தைவிட்டுச் சிவாபிமுகனாகப் பொருந்தி நடடை
கூடினபோ திகதபபூமியின் கண்ணிலே யெல்லாரு மேததபபட்
ட ஜீவனமுததராகி யிச்சை யுண்டாகத்தக்கக பசாராதகத்திலே
பிரிமும் அல்லாத பதாராதத்திலே துவேஷமும் மில்லாத
பொன்னையு மேரடையும சமமாகக் கண்டு சுகத்தைப் பண்ணு
கிறவராகையால் சங்கரனென்று பெயருடைய சிவனுடைய பி
ரிவற்று, சிவன ஜீவனமுததரைப் பிரியாமல் ஜீவன முதசா
சிவனைப்பிரியாம லோரியலபாய்ச சிவானகதோதய மொன்றை
யுமே யனுபவிப்பொன் நினைபொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

௩௦ - செய்யுளுரையுட காண்க.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

பக்குவமுதிர்ச்சிபா னுலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றா
க்கு அக்கேட்டலறிவு மனதமாதலின்றி முதிர்ந்த முறுக விள
யும், அப்பொழுது தம்மரசாரியராதல் தமமோ டொருசாலை
மாணக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிகதிப்பிக
கப்பெறு மத் துறபொறுளின் கண்ணே சுருத் தொருங்கி றுழை

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் உகடிக

உத முன்னொடுபின் மலைவர ஏத திருட்டாகத் முல்லியவர ிர
ற சுகதிதது நிட்டை கூடுதற்குண வேடகை மிகஞுட்டையாக
பெற்றா, சுகதிததற கருமமே மேற்கொண்டு ிர றொன்றிற்
பறறொன்றினிச சீவன முத்கரோடொத்துப் பேறிவாசிய
வமுஞ் சிறநறிவாகிய தாமும ஞாயிறநிஞளியுங் கண்ணொரியு
ம போலத் துவிதமாய நின்றலான, ஜ்ணநித தாமுளராத லறிப்ப
பெறாது சிவத்தோற்றமொனறே காணப்பெறறு நிருவித்தா
சுவிகற்பமெனனுமிரணடிற்ரு மிடைநிலத்தே நிறப்பெனப்பொ

மிககொருபக்குவத்தின மிகுசத்திநிபாத மேயுதலுஞ்
ம் விளைந்தெனவே, அஃதெனன மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு
முறுகுதலினறி டஃக நிகழுமென்பதாயிற்று.

விளைந்தவழியென்பது விளைந்தெனத் திரிகதது

ஓரூருவெனப்பொதுப்படக் கூறினா, ஒருசாலை மான
கராயத் தம்மின மூத்தாரையுக் தழுவுதற்கு

புரிசல் விரும்புதல்.

சீவனமுத்தராகி பென்புழி ஜக்கச்சொல் உவமைப் பொ
ருள குறித்த நின்றது. “ஜ்ளவாரிவிமாடாவேனோ” என குற
போல

உட்கையாயுறைதது காண்பெனறது, மனழிபெய்த கு
ளநிறைந்த தெனறற்போலக் காரணகாரியப்பொருட்டாய்
ன்றது.

உம்மை சிறப்பு

ஏகாரம் பிரிநிலை

‘அடைபவாசிவமேயாகு மதுவன் தித்தேன்துமெனற கட
னதென’ என்பதும் இந்நிலையெனக் கொள்க.

இஃனானே சந்திததலாமாறு மதனகணிகழு மனுபவமுங்
சூரப்பட்டன

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

இப்படி மூன்சொல்லப்பட்ட சிவதரிசனம் ஜனமாககளு
சுருண்டாமபடி யெப்படியென்ற மாணுக்களை நோக்கி மே ல
ருளிச் சொங்குரா

மிகக்கொரு பகருவதின் - இந்வினையொப்பு வந்த ஜன
மாககளுககுச் சிவனைப் பெறவேணுமென்று மிகுத்ததொரு வா
சை பொழுத்திருந்த வயகரத்து—மிகு சத்தினிபாத மேவுத
லும் - தீவிரம தீவிரதரம என்னும் மிகுத்த சத்தினிபாதம் பொ
ருத்ததலும்,—ஞானம்வினைந்து - அந்தச் சத்தினிபாதத்தாலே
இவனிடத்திலே ஞானம் பிரகாசித்து,—ஓர் குருவினருளாற்பு
க்கனுடடித்தே நிட்டைபுரிந்துளோர்கள் - இவனுக்குப் பிராண
ரூபநின்று பிரகாசித்த அந்த ஞானந்தானே ஒப்பற்ற வராசா
ரிபனாக வெழுந்தருளியந் திரங்கித்து அவனருளிச்செய்த முறை
மையிலேநின்று நிட்டைகூடினவர்கள்,—பூதலத்தே புகழ்சீவ
ன முத்தராசி - பூமியிலே சொல்லப்பட்ட ஜீவனமுத்தராயிரு
ப்பார்கள் இவர்களுடைய விலகண்ணம் எப்படி யெனவில்?—
தக்கபிரியாப் பிரிபயிற்றி—சுததுக்கங்களைப் புசிக்குமிடத் ததுக்
குமுறைமையான விகாவகிதங்களு மில்லையாம்,—ஒட்டிற்றம்
னியத்திற சமபுத்தியண்ணி - மட்டுடமுடைந்த ஓமம் பொறகு
டமுடைந்த வேரெம் இரண்டும் பிடுதிவியென்ற இரண்டையு
மொக்கக் கண்டு இந்தப் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தைவிட்டு நீங்கி,
—சங்கரனோ டொக்கவுரைந்த - பரமேஸ்வரனுடனே இர
ண்டறக் கூடிப்பொருந்தி,—இவனவரை யவரிவனை விடாதே -

அ—ருத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உகஅங்

இந்தவானமா அந்தச் சிவனைவிட்டு நீங்காமல்நிற்க அந்தச் சிவ
னிந்தவானமாவைவிட்டு நீங்காமநிற்க, —உடனதையாய் - ஆன
மபோதஞ் சிவியாமல் அந்தச் சிவபோதமேயாய் ஒன்றுபட்டு
நிற்பார்கள அப்படி நின்றவர்கள், —சிவன் றேறறமொன்றுமே
காண்பார் - பிரபஞ்சஞ் சிறிதுநீதோன்றாமல் சிவனுடைய சக
சொருப மொன்றுமே கணிக்கொண டிருப்பார்கள்.

சுகந்தரேஞ் டொக்க வுறைந் திவனவரை யவரிவனைவி
டாதே என்றது ஆனமகரிசனம்.

உடைநதையாய் என்றது ஆனமசுத்தி

சிவன் றேறறமொன்றுமே காண்பொன்றது ஆனமலாபம்
இதனூற சொல்லியது மிகுத்த பகதவானமாககள் ஆசா
ரிபனுடைய வணக்கமாகத்தினாலே ஞானநிஷ்டை கூடி இந்தப்
புமியிலே ஜீவனமுத்தா விருப்பு வெறுப்பின்றி யிருப்பார்களெ
ன்றும் அவர்களுக்குச் சிவகரிசனமொன்று மொழிந்து மறறெ
ன்றும் தோன்றுதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மிகத்தொரு பக்குவத்தின் - பக்குவமுதிர்ச்சிபான், —மிரு
சகதி நிபாத மேவுதலும் - நாலாஞ் சத்தி நிபாத மேவப்பெற
றோளஞ், —ஞானம் விளைந்து - அகமேட்டஸறிவு மத்தமாதலின்
றி முதிர்ந்த முறக விளையும் —ஓர் குருவி னருளார் புக்கு-அப்
பொழுது தம்மாசிரியராதல் தம்மோடு ஒருசேரே மாணுக்கராய்
த தரமின் மூத்தாருளொருவராதல் சித்திப்பிக்கப் பெறும் அந
னூற பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கே னுழைத்த, —சுறுட
டித்தே திட்டை புரிந்தனோர்கள் - முன்னோபின் மலைவற
வேது திட்டாகத் முதலிய வற்றும் சித்தித்த திட்டை கூடுதற்

கன வேடகை மிக்குடையராகப் பெற்றாரா,—பூகலத்திர றகக பிரிபாப பிரிய மினதி - இவவுலகினகண வ்ருடபு வெறுப்பினதிச ஷுநத்திதகற் கருமமே மேறகொணமி,—ஒட்டிற் றாரணிபதத்திற் சம புத்திபண்ணி - ஒஹி செஃபோமி மோககவே நோகருவகரிய உறறொன்றிற் பறறொன் னினதி,—புகழ் சீவன் முததாராகி - புகழ்த்தக்க ஜீவன்முதகரோ டொத்தது,—சங்கரனோ டொக கவுறைந் திவரவனை யவலிவரை விடாதே யுடைநதையா - பேரறிவாகிய சிவமுற் சிறற்றிவாகிய தாமும ஞாயிரநி னெள்ளி யும கண்ணொளியும் போலத் தவிதமாய் நிறறலால்,—சிவன் றோற்ற மொன்றுமே காண்பா - ஆணமிச தாமுளகாத லறியப் பெறுது சிவற்றோற்ற மொன்றே காணப்பெற்று நிரு விகரடஞ் ச விகறம் மென்னு மிரண்டிதகு மிடைநிலத்தே நிற்ப ரென்ப தாம்

இதனானே சித்தித்தி லாமாறு மதினக ணிகழு மறுபவமு க கூறப்பட்டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இகத ஜீவன்முதகர் ஞேயதகமுநதமுறை
புணர்த்துகின்றார்.

அறியாமை யறிவகற்றி யறிவினுள்ளே யறிவுந்
னை பருளினு லறியாதேயறிந்து, (அறியாதே குய்ததந
தக கரணங்களுோடுங் கூடாதே கூடாதே குலமந்நி
பபையாஹ, அறியாத 'சிவன்றானே பிறிநதுதொள
றிப பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தானுப்ததோனறி, நெ
றியாலே பிவையெல்ல மல்லவாகி நினதென்றுந் தோ
ன்றிமிவ ன்ராதாரானுயே.

(இ ள) அநியா அநிபாஸையாகிய வானவததான மறை
மை யறிவ டபு னடு மடககமுதுங் கேவலக்கிடையுங் க
கற்றி ருவிசுரணங் கூடின சகலாவதசையு மாண்
விரண்டிடினுங் கூடாமல்,

அறிவினானே சுததாவத்திஞ்ஞானவன இவனிட க்கில்
யறிவுகளை அறிவுசுகழிவாய்த தோணத்திறகுய ஞானப
பிரகாசத்தினை,

அருளிவைலறி சிவன த ஞானபயினை பசுரணசத
யாதேயறிதே டன கூடி யறியாமத சிவகரணமே தனுவா
நின்றறிந்த,

சுதியாகே குறி பாராதே பராதத, அஃதாவது —
தத

“ஞானசு கண்ணிஞ லீகெனுகூட்டி யறியாதே யறிந்த,
அருடகணைகரு மவரருள பெறருே” எனவும், “எண்ணு
நிறி நினைந்தவாதரம்பா லுண்ணிந்ருமகிழந்தனை” எனவு
மறிக

அநதககரணங் சிவன கரணுகே ஞானாற் புத்தியாகி
களோடுங் கூடா கீழுகமாதலாக அநதக கரணத்தா லறி
தே யாமல்

வாடாகே அவத்தைகளிலும் பொருத்தாமல்
குழைந் திருப் அந்த ஞேயத்தடனகூடி ஐக்கியமாயிருப்
பையாகில் பையாகில்

“எப்பொழுதும் நிறைவு வேண்டிநீர் வன்னியூர் மனையு
ளானகழற குறவு செய்யினே” எனவுமறிக.

பிறியாகேசிவ சர்வானமர்க்க விடத்தின்று மிரண்டற வி
னருனே ிறிக் யாபித்திருக்கிற சிவன ருனே யிவன்-ததி
ததோனறி லே பிரகாசித்த,

ஆனமாவ ஸடிஞானநோனறும் - உயிரினகண்ணே யெ
னறு படித தபசரிககப்பமிவ கரணகருதி ஞானககரிபா லக்ஷ
ணுள ம தனமகின்ன முன்னுள்ள சிறசத்தியின் ததிகல பண
னுதல கிருத்தியாகிருதி சாக்ஷாதகாரஞ சடிதமல முததமாப
வயத்தமாம. —

தோனற - அப்படியாவிர்ப்பவிக்க, —

தாரியனஞ சிவநதோனறும் - மலசத்தியால் மூாததமாரு
முன சிறசத்திககண் மறையப பிரததியக்ஷமனறி யிருந்த சிவன
பிரபபொருளறிவி லுதிதத சாக்ஷாதகாரத்திற பிரததியக்ஷமா
வன் —

தானுதோனறும் - அப்படி முன்னிருத்த ஆனமாவ தற
பொருளறிவி லுதிதத சாக்ஷாதகாரத்திற கருதக்கு ஒத்தறு மு
ருவனுபப பிரததியக்ஷமாவன். —

தொல்லுலகமெல்லாந தன்னுள்ளே தோனறும் - அநாதி
யுத்த சடசிததுப் பிரபஞ்ச மெல்லா மொத்த வியாபகமாயு
மொவ்வா வியாபயமாயும பிரத்தியக்ஷமாம் —

தேரீயனூப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கு நின்ற நிலை
யெல்லாமும் நிகழ்தத தோனறும் - பிரததியக்ஷமாகிய சிவ
னுந சிறப்பா யணுவுக்கணுவாய் மகத்துக்கு மகததாய்ப் பசு
வாககப் பிரேரகனாய் முததானமயித்திரனுயிருக்கு முறை
முறறுஞ் சாடசாதகாரமாம. (உஅ)

மிக்க தொரு பக்குவத்திற் - தீவிரதர பக்குவ மல காலத
கில. —

மிசுசத்தி நிபாத மேவுதலும் ஞானம் விளைத்த - பாஷா
ணபதண பயம்பண்ணுதல்போல ஞானகரக சத்தியினது சமசார
பயம பண்ணுஞ் சங்கற்பம் பொருத்ததலும், சமசார பயஞ்சிறி
து ஒரு பிரகாரம பரோக்ஷ சிவ புத்தியும் பிறக்கத் திகழ்த சிவ

௨—ருக்கிரம் ஞானஞான இலகணம். உகவுக

சொருபதனைச் சிவசாதகிரதகாற பரோகூருபதரிசனப் பரி
ததித் திபாணிப்பிததுச் சமாதிப்பிததுப் பின் சிவனைப் பிரத்தி
யகூராமக காட்டிவ குருவைத் தேடி யோடித் தினைக்ககச் சிவ
னவனைக் காட்டிக் கூட்டக்கூடிய, —

ஓர் குருவினருளால் - கடாக்கித் தவன்பண்ணுத் தீக்ஷாக
னமாருட சாக்ஷாத் தீக்ஷாலக்ஷண சிவசததி சங்கற்ப சிறகனம
தகால சிவாகமக கேனவிக் கருநாகளாய், —

புககனுடபிதகே - கேட்டுச் சித்திததுப் பரோகூசிவ நிச
சமம் பண்ணிப் பினைபரோகூமபோ லபிதயிதது கடிக்கமு தி
யானரு செயதே, —

நிடை புரிததுள்ளோரகள - தியானத்தறைப்பு ரூப ச
மாகி சாதித்தோரகள், —

புகலதகே புகழ்சீவன முததாராகி - சதேக சீவன் முததி
சாக்ஷாதகார வானக ளாகுக்கக்குத் திாத்திகும யோக்கியா
களாய், —

தகக பிரிபாப் பிரியமினி - விருப்பு வெறுப்பு மின்றி, —

ஒட்டிதறாணிபுத்திற சரபுத்தி பண்ணி - ஓடுஞ் செம்பொ
னனு மொப்ப நோக்கி, —

சங்கரனோடொக்க வுறைநது - சிவ சததி வியாததிக்
கொப்பத தங்கன் சிற்சததி விரிவு சிந்திதது, —

அவனியரை யிவரவனை விடாதே புடக்கையாய் - நிரந்தர
நினைப்புறது நிரந்தர நினைப்பு நீங்காதே, —

சிவன கோற்ற மொன்றுமே காண்பா - சமசதி முகீழ்கு
ஞ் சாக்ஷாத் காரததிற் சிவன் முதற் சித்தி சித்தவஸ்து முற
றுவ கைத்தலதது நெடுக்கணி கண்ணோக்கத்திற்போலுற்ற வி
ளவகுமாணும சமாநியி லேகாககிர மாத்நிர மாதலாத சிவ
விறகு நினைமாததிரகு சித்திப்பாரகள்.

பிரத்தியக்ஷமாயப பாபபாக னென்று பேசவேண்டாம, சிவ சித்தநாகதிகடகுப பாதஞ்சலா முதலோர்குப போற சமாதி யோகமன்று, சாக்ஷாத காரமாகு மங்கடோகத்திற்கு அங்கமாகல்ல

“ஸாயாரத்த பாசகம் ஞானம்

சிவபோகத சாசவதம்”

என்றிருதலானுஞ் சாக்ஷாத காரமாகும் சிவயோகத்தக கங்கம் சாக்ஷாதகார யோகமே!

தியானம் சமாதி யோக மென்ப தங்கமாகையா லுபசாரம் (உக)

தியானம் ஞானத்திசகு முறைமையும், சமாதி தியானத்திசகு முறைமையும், சதேக சீவன முத்தி சாட்சாதகாரஞ் சமாதியின் முகிழ்க்கு முறைமையும் சாற்றுகின்றது

அறியாமை யறிவசுறறி யென்பன முதலியன ஸ்ரீகுருத்திருவாய மலர்க் துபதேசிசகு மொரு வாராதையென றுலகுரைக்கும், வசிமாற நீருழப் பீற்றிருசுழி யொருமொழியிற் “கோவாமமகிம்” என னும வட மொழி வினாவில் உத்கரமொப்புச்செபுதலாகு மயமத்தியாதி படாககை முன்னிலை தன்னம் முககுறி மூவாகயம் முமமுப்பதம் மும்முப்பத மொட்டு மூவெழுத்து மும்முப்பதத்தில் மூவெழுத்திற் குறிக்கும் வாசகிய லக்கிய விருமுப்பொருள்.

அவவிரு முப்பொருளில் இலக்கியப் பொருளாகும் ஜ்னம் பரசிவ முக்குறி முப்பொருள்களின் மூத்தப் பொருண் முறைமயிற்ருககுஞ் சுழுத்தி திரியம் திரியாதீகம் முசுருறி மூவவத்தை சாககிரஞ் சொப்பணக் தாங்குஞ் சமனை மட்டு முட்டிஞ் சகிகும்பகோப சாக்திமேல் உணமனை மூலகந்தோபரி யுபாந்தங்களில் அபபடி யப்பொருள் தாக்கிப் பண்ணப்படுக கேவல குமபக

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். உககக

ஞானிய குமபக ஞானியாநத குமபக முகருநி முகருமபகஞ சாம பவி கேசரி சாககிரஞ சொபபநத தாககிய தாதலால.

அபபடி யபபொருள தாககருஞ சினமுததிரை மவுன முததி ரை மவுனருநதமுததிரை முகருநி முமுததிரை

அபபடி யபபொருள தாககரு தியானஞ சமாதி சாட்சாத கார முகருநி மூவ்றிவு முனசொல்லிய முமமுப்பதகளினு மும முபபத மொட்டு மூவெழுத்துகளினும்,நடிபபத முதலெழுத்த கசுருகரு வாச்சியப்பொருள அணுபட்ச ஸ்வரூப சிவயோகங் குறித்தால், பூதானம சத்தவானம அநதிரானம கீவானம மக திரானம பஞ்சானமா,

சரபு பட்ச சிவரூப சிவயோகங் குறித்தால்,குருலிங்க சங் கமாதி,

இலக்கியப்பொருள முறைமையி னுனமனை யுற்ற சினைமா ததிரானமா அநதிக கிராநத விநதக சிவமாததிர பரசிவம

முகதபத முதலெழுத்துகளுக்கு வாச்சியப்பொருள பி ராதி பரசிவமாததி ஈசான மூர்த்தி பரியந்த அணுபட்ச அப ரசிவம

நாதத் தள்ளெழுத தொளிருஞ சுதக பூதாதி யுபாதி யுறந பஞ்சானமாவுஞ குககும பரசிவ ரூபியாயிருநதாலு மொரு பிர கார மீசானமாததி முதல் அணு பட்ச அபரசிவ ரூபியாதலா லப பொருளாம.

இலக்கியப் பொருள் அதிகிராந்த விநதக பரசிவ மாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருபரம்.

முடிவிற பதமுடி வெழுத்துகளுக்கு வாச்சியப்பொருள தி யான சமாதி யுபாதி தியாச்சியத்தினுற் சொரூபபட்சண சிவ கோடிகுருட குதிக்கும் தியான சமாதி யுபாதி யுற்ற அணுபட்ச

சம்புபட்ச சினமாதிரானம் பரங்குள் இலகிதபபொருள் ச
தத சிவமாகு மணுபட்ச சம்புபட்ச இருசிவம்

ஆனமாத தியானத்தானம், பரஞ் சமாதித்தானம், சிவம்
சாட்சாத காரத்தானம்

பின்னொரு பகுப்பு யிதபோ லிரு சிவத்தியானங் குறித்
துச் செப்பப்படும்; அது செப்புவாரம்

சிவ சத்தி யநக தேசுர சத்தியாதித் துவாரத்தினுலெ பசு
சாக்திராதி லோகாதி பாருடமாய் சுததராக அசுதத கலை யசு
தத வித்தை யிவற்றின மறைந்த விளக்கினதினாற் செடறகைப
டசுகரண மென்றும் பசுபிரமாண மென்றும் படிக்கபடநிக்
தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொதுச் சி
தப்பாய் மணந்ததினாற் பிறகையினாற் மசுததபிராக்ருச்
மனோகங்கார புத்திகள் பசுகரணங்களென்றும் பசுப பிரமா
ணங்களென்றும் படிக்கபடநிற.

சிவசத்தி சாட்சாத சிவாகமா ரூடமாயுஞ் சிவமநகிரா ன
டமாயும் நாதத்த நெழுந தொளிருஞ் சுதசி மனோகங்கார பு
த்தி காபமாயிருக்குஞ் சுதத ராக்ஞ் சுததகலை சுததவித்தை
யிவற்றின மறைந்தவிளக்கினதினாற் பிறகையினாற் சிவக
ரண மென்றும் பதிப்பிரமாண மென்றும் படிக்கபடநிற

தற்பொருளறிவு பிறப்பொருளறிவுச் சிறசத்திகளைப் பொ
துச்சிதப்பாய் மணந்ததினாற் செயற்கையினாற் சிவகரணங்
களென்றும் பதிப பிரமாணங்களென்றும் மகத முநதத சொனை
மனோகங்கார புத்திகள் படிக்கப்படும்.

முறைளையில் அதிற் சிவாகம வழிச்செல்லு மனோகங்கார பு
த்தியிற் படிப்பவனது பசுத்தவ சிவதத்தவ விவேகத் திரிபீதா
ராதக விவேக பரோகூ தீக்ஷாயோகாங்க விகற்ப சங்கற்ப கா
வபோத ஞான விசேஷங்களைப் பண்ணுப், சிவமநகிரவழிச் செ

ஸ்ரீமதேகவகார புத்திகள காலாக்ஷியாதி யஸ்சிருதாகத
புயனத ததிக்கு ௦ அபாசித்தி பராபாசித்தி பரிசித்தி முச்சித்தி
சள விருபப முறைமையிற் சித்திசுகும பொருடநிம முடிவின்
முத்தி சிகருமபொருடநிம பிருதிவீமுத்த குணமீருகும், அசுத
கோடி பிரக்ருதி முத்த கால மீருகும், சுததாசுதத கோடி சுத
தவீததை முத்த சிகமீருகும், சுததகோடி முக்கோடிகளிற் சா
டசாத தரவசளாயு மணிப்பிரபைபோலுபரி விரியும் வியாபார
த துவாரத்திலும பூதானமாதி மநிரானமாகத பஞ்சான
ம சாஸிரப சிவபோக பஞ்சமாக்கவசளி ஸொருவழிவிற பிர
கேசித்த விகற்ப சங்கற்ப காவ போக வியாபாரவகளைப் பல
விசமாயப பண்ணும் அநத விகற்ப சங்கற்ப காவ போதகக
உரால்—

அநியாமையறிவகற்றி - அறிவகற்றி அநியாமை யகற்றி யெ
ன மாறுக அறிவகற்றி யென்பது தத்துவசுத்தித் துவாரத்திலு
லே ஆனமசுத்தி தானே பண்ணப்பட்ட தாகிலும் தத்துவசுத்தி
பிரதானமாகையால் தத்துவசுத்தி பண்ணியென்றே சாற்றப்பட
டு —

அநியாமை அகற்றி என்பது மலமல வாசனா சுத்தித் துவார
த்திலுலே யானம சுத்தி பண்ணப்பட்டதினாலும் ஆனமா பசு
ததுவ மென்றும் மலோபநிதியாத பசுததுவ மென்றுவேறுசுத
வமாய படிக்கப்படு மாதலால் மலம் பசுத்தவத்தேயே பசுத
துவ மென்று படிக்கப்படும்

மலசுததுவ மென்று வேறு சுததுவமாய் மதிக்கப்பட்ட
தினலையாதலானும் ஆனம சுத்தி பிரதானமானவாய் ஸானம
சுத்தி பண்ணி பென்றே யுறையப்படும்.

இத தொகைப் பெருஞ்.

அறியாமையுடைய தத்துவமென்றும் அறிவு சுதந்தரத்து
வென்றது சொல்வாருமுளா

வகைப்பொருள்

விரிவுப்பொருள் ஒருமிக்க வகுத்துரைப்பாம் —

அறிவுசுதந்திர - நிருவிகற்பம் புணர் ததிவூதிக்குஞ் சலித்
தம்பமாய்த் தேவா நராமுதர பசுவர்க்க மாயா சகல வாககத்
திற காணப்படுகு சிறுநிலைச் சிறுநிலை செயற் றெழுநிலையு ம
விபரீதவேதன விவகரக போகங்கனையும் பண்ணுமபடி சிறுநிலை
லகுநிலைத்தம அசுதந்தலாதி கஞ்சுககலா வசதியத்தவ தெள
நிருநிலையகுறி யசுதந்த சகலத்தவமுற்றுகஞ்சுகுஞ் சிறுநிலை
த காத்திருத்தவ லட்சண சித்தவ சினை அசுதந்த போகக கிரி
யா காத்திருத்தவமாயி வசுதந்த போத்திருத்தவ மாதிரி
பொதுக்குறித் துல புருஷ தத்துவத்தினது புத்திரப போலிப
போககிய போத்திருத்தவ போகோப போத்திருத்தவமாகிய
வசுதந்த போத்திருத்தவ சிறப்புகுறித் துல சீவத்தவ மே
கம்.

நிர்விகற்பம் புணர் ததிவூதிக்குஞ் சலித்தம்பமாய் மந்திரேஸ்
வர மாயாசுத்த சகலபதி வாககத்தினும் மந்திர மந்திரமேஸ்
வர மகாமாயா சுதந்த சகல பதிவர்க்கத்தினும் காணப்படுகு சா
திசயப் பேரநிலைப் பெருஞ்செயற் றெழுநிலையு மறப் விபரீத
வேதன விவகரக போகங்கனையும் பண்ணுமபடி மரியாதியில்
மலவாசனை தடைக்குங் கலாதி கஞ்சுகமுற்றுக கலாவசிபத்
தவ வையறியக் குறிச் சுத்த சகலத்தவ முற்றுச் சாதிசய சா
வஞ்ஞத்தவ சாவ கர்த்திருத்தவ லக்ஷண துல சிவத்தவ சினை
சுதந்தபோகக கிரியா கர்த்திருத்தவமாகிய சுத்த போத்திரு
த்தவமாதிரிப் பொதுக்குறிச் சூக்கும புருஷத்தவத்தினது

புதிரப்போலி போகசிய போததிருத்தவ போகோப போத்
திருத்தவச் சிறப்புக்குறிச் சூகூர சீவத்தவ மேகம்

இம்மந்திர மகேசுராதி யபரபதிவாகத்தக கூறிய கு
றியுட கூடிய சுதச் சகலத்தவ முதற் பொதுக்குறிச் சிறிது சினை
முழு குகுகும் சிவத்தவ விளக்கு விக்கிரக விசிஷ்ட சகலத்த
வ முதற் சிறப்புக்குறிச் சிறிது சினைமுழுமூட்டிய வணுசதாசிவ
வணுசங்கப்பதி வாகத்தின் முன்கொலியு பொதுக்குறிப் பர
புருத்தவத்தினது புதிரப்போலி போகசிய போததிருத்தவ
வ போகோப போததிருத்தவச் சிறப்புக் குறிப் பரகீவத்தவ
மேகம்

இம் முப்புருத்தவப் புதிரப் போலி முச்சீவத்தவமு
முபாதிச் சித்தவமும் ஸூல சிவத்தவமுழு குகுகும்சிவத்தவமு
ம் நிரதிசய பரசிவத்தவ சொரூபலட்சண சிவ சமசுத்த சிவஸு
யிருக்கின்ற நமக்குச் சொரூப லட்சணமன்று, தடஸ்த லட்ச
ணமேயென்று மகாவாகசிய நடுமுத லிருபதவகளுக்கு வாச்சி
யாரத்த தடத்த லட்சணமத்தவ தடஸ்த லட்சண சிவத்த
வ சுததிக்குறி முப்புருத்தவப் புதிரப்போலி முச்சீவத்த
வசுத்தி தத்தவசுத்தி பண்ணித்தானே வேறுயத்தன யினறிப்
பண்ணப்படு மாதலால் முச்சீவத்தவ தடஸ்தவறிவு விளக்காத
லா லறிவென்று பச்சரிசகப்படுத் தத்தவவக ளாதலா லறிவக
றி பௌபதற் காத்த மிதவாகத் தத்தவசுத்திபண்ணி;

நாமமுறை பண்ண வென்ப திசைக்கின்றும்.

சாதக சாமாத்தியுத்தகுத் தக்க சிவஞானத்தினைச் சி
த்த சிவகனமேயாகி பண்ணுத் தத்தவ தடஸ்த ஸூல தடஸ்த
சிவ முப்பதாரத்தவ்ளின் திசட்சண வயோரட்ச திரட்சணக்
குறித் திரிபும;

ஒன்றுகொன்று தத்தவ முதற் திரிபதார்த்த லட்சண

வீலட்சண பரோட்ச பரீட்சாரூப நீரீட்சணக குறித திரி தரிச
னம்

மனோவிஹப சங்கறப பிரவீரததமாயச சிவோகஞ சிவோ
கஞ சிவ சிவ வென்பது முதற பலவித வகவகார புத்தி விரத
திப பிரவாக சின்ன தியான கருதி தியானசெத்தி சின்ன சமாதி
கருதி திரியோகஞ சமாதி சித்தி சின்ன சாட்சாதகாரக குறித
, ஸ்பாகம்

மூலமகதிர முச்சரித துளளிநகருஞ் சுரிகாஸதிர மதித்த
ததொடுத திருதயாகதக தொட்டித துவாதசாகதவ குறித்தச
சமனாத மட்டு முட்ட முறைகமயிற போயப போயத்தான
நேச்சகால சத்திஞுத்தக்க திருதயத திருததான சூனியப பி
ராசாத முச்சரித துளளிநகருஞ் சுரிகாததிர மதித்தத தொ
டுத்த தத்தவககையு மாணமாவிலுஞ் சிவவிடத்தினு தத்தவ
தடஸத்ததினூல வைத்த தடஸத்த தன்மைகையு மறுத்துக
காரணத தடைவிலொடுக்கி யகணடிதங்களாகப பண்ணப்பட
டனபேர ஸடககித தன்னு தத்தவ வசியத்தவத திபாச்சியம
பண்ணித தத்தவககள தனக்கு வசியங்களாகத் தான வசியா
யிருத்தலாகுந் தரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணிச சிவஞானததுணைச சாததிய
சிவகனமயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப பரோகூருப தரி
சனம் யோகவகூடிப மரிபாதி மனோவாயு ஜயவச மாததிரத
தினூலே யொரு பிரகாரக தன்வச மாககூதலாகும் திரிசுத்தி

இவைகளைத் தான்பண்ணி யோகசாமர்த்திய மில்லாதிரு
தால், நேடுகேகி நியதஸட்சண சிவகனம் மாததிரத் துணைச சா
ததிய சிவஞானயோகி பண்ணுஞ் சொல்லியகுறிப பரோட்ச
ரூப தரிசன மகாத மக்யாத் மாபிமானத தியாகமாகுந் திரி

௮—சூத்திரம் ஞானஞான இலகணம் ௨௧௯௭

இவைகளேத தானபண்ணி, அதிமல பரிபக்குவத்தா லாவி
ரப்பவிக்கு மதிமோட்ச வாஞ்சையின் தாயேசத்தாற்றா
அத வனறித கேசகலா சத்தி சங்கடத்திஹாறாண் வீதார
சுகதி விருப்பமில்லையே மமகார வகநகார மாதிரத் தியக்
சசிப மாதிரமாகுஞ் சுத்தி தானபண்ணி,

அல்ல நிலகுயாய்த் தத்தவ தாத்துவிசுப் பிரபஞ்ச மனை
தது நிராகார நிராலம்ப மாயா மகா மாயாத தோற்ற மாத
லா லப்படி யக ணுதமாய்க் காரணகார நிராதார நிராலம்ப
நிஷ்பிரபஞ்ச சித்தனைமாதிரமாகுஞ் சுத்திகான பண்ணி,

இப்படிச் சுத்திபண்ணு மிடத்துச் சுத்திமாகக் பேசுமு
ணி, அத சொல்லுவாரம்.

முக்திமாதிரம் வீரும்பின் நிராலம்ப சிவயோகம் பண்ணு
ம பொருட்டுருந் போதிப்பச சிவாகமஞ் சிவாகமராதத
மாதிரஞ் செப்புங் குருவாக்கிய மாதிரநகான கேட்டுச் சி
த்தத்து தெளிந்த இருகயமுகத் துவாகசாகக் வியாபியா யிரு
கரும பிரமரகதிர முடிவாகும் பஞ்சாதாரங்களிற் தங்கித் தவ
கிக கமல முடிசுகக் கவிது திறந்த திறந்த தத்தவமுதலிய முப
பகாத்த ரூப தரிசனமுதலிய பண்ணிப்பண்ணிப் பழகிப்பழ
கிப பின் ஞானங்களிற் தங்காத சமீதி சறதே தரகந்த தாககி
முன சாததிய முறைமையின் முச்சிவயோகிகளபண்ணு முப
குப்புக் தத்தவமுதலிய முப்பதார்த்த முச்சுத்திபண்ணி, ப
ண்ணுமிடத்து,

பிரமதி பரசிவமூர்த்தி ஈசானமூர்த்தி பரியகக் சிவமூாத
தி பதங்களில் விரும்பிய சிவமூர்த்தி பதமுத்தியெனும் பரமுத
திகருபிச் சித்திருதித்து முச் சிவயோகிகள் பண்ணு முறைமை
யிற் சுவாவதி சுத்தியோடு விரும்பிய தத்துவ தத்துவாருகா
னம சிவமூர்த்தி சிவசிவ மூர்த்தி திரிரூப தரிசன யோகபோகன

கடப பண்ணுமிடத்தம் சித்திக்ருபின் முததிவிருபின் முததிவழி பழகச் சுத்தியோடு பண்ணுமிடத்தம் பவுசிக தேகாதி கருதிப் பூகாதி மந்திராத வையம் பொருள்கட்குத் தத்துவங்கொன்று பெயர் சாற்றப்படு மாதலாற பூதானம் தத்துவானம் வந்தரானம் சீவானம் மந்திரானம் சாலம்ப சிவயோகமா ரக்கங்களிறபழகிய வொருவழிவைத்தப் பின்வழிபடக்கிச் சுத்தபூகாதி தொடரிச் சமனாதமட்டு முட்டி மூதானம் சித்தபாதித் தூல தேக்ககருதிப் பூதங்களிறுண் தத்துவானம்சித் தபாதிச் சூகருத் தேக்ககருதி தத்துவங்களிறுண் அந்தரானம் சித்தபாதி பரதேக்ககருதி யந்தரத்திறுண் சீவானம் சித்தபாதி பகங்கார மாதிரகருதிச் சீவனிற் றுண் மந்திரானம் சித்தபாதிக்கருதிப் பிராசாத முதலிய மந்திரத்திறுண் ரூப தரிசன டோகபோக சுத்திக்ள பண்ணப்படும்

அறிவகற்றி யென்பகற் காதத் மிவவள வமைந்தது —

அறியாமை யகற்றி- மாயா சகல பசுவாகக்கற்ற காணப் படுஞ் சரீரம் நான், இது சுகம் இது துக்கம் இது மோகம், நான் சுகி நான் துக்கி நான் மோகி யென்பன் முதற் பிரஞ்ஞாமோக வஞ்ஞான் மூல பசுத்துவ மலத்தின் ததோநியாமி காசத்தி வைத்த போத்திருத்துவக்ருதிப் புருஷத்துவ ரூபமா டப போதலாற தத்துவசுத்தி யானம் சுத்தி யாமாதலால் மலத்தின் தாவாரக் சுத்தி வைத்த நித்திய கேவல நிதகிரா முததிரித் கிஞ்சிஞ்ஞானக் கிரியா சூனியவறியாமைக்குறி மூாச்சா மோக மூல சித்துவ சூனியக்குறி யறியாமைப்பே ரசித்துவ துலதர பசுத்துவத்தைச் சொல்லிய பிருதிவிமுதற் கலாதத் தத்துவ சுத்தி நடுநடுவே தத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோக்கள டண்ணு முறைமையிற் சித்தி மலசுத்தி துவாரத்தினுலே சுத்தி பண்ணி,

பிரளயாகல விஞ்ஞானகல மூட பசுவாககத்திற காணப
பந் துல சாதிய சாவ ஞானக கிரியா சூனியக குறி மூசசா
மோக துல மூலசிவத்துவ சூனியககுறி யறியாமைப்பெய ரசித்
துவ துல பசுத்துவத்தை மாயா தத்துவ சுத்தியினு மாயா த
த்துவ சுத்தி சுத்த வித்தியா தத்துவ சுத்திககு நடுவினு தத்து
வ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள பண்ணு முறைமையின முற்று
மல சுத்திக துவாரத்தினுலே சுத்தி பண்ணி

பின் மந்திரே ஸ்வர மந்திர மந்திர மகேஸ்வர மாயா சகல
மகாமாயா சகல பதிவாககத்திற காணப்படுகு சூக்கும சாட்சி
ய சாவஞ்ஞானக கிரியா சூனியக குறியாகிச சுத்தி போகோப
போகப பிரஞ்ஞா மோகத்திலமுத்திய மூசசாமோக மூல சூக
கூம சிவத்துவ சூனியககுறி யறியாமைப்போ சிவத்துவ சூககூம
பசுத்துவத்தைச சுத்த வித்தியா தத்துவ ஸீசர தத்துவ சுத்தி
சூகூட டத்துவ சுத்திப்படி முச்சிவ யோகிகள பண்ணு முறை
மையிற் றூலதிகார மல மூல துல மல வாசனா சுத்தித் துவா
ரத்தினுலே சுத்தி பண்ணி

பின்னனுசதாசிவ வணுப பிரமாதக மகாமாயா சகல பதி
வாககத்திற காணப்படும பர நிரதிசய சாவ ஞானக கிரியா சூ
னியககுறிச் சுத்தி போகோப போகப பிரஞ்ஞா மோகத் தமிழ்
நதிய மூசசாமோக மூலபர சிவத்துவ சூனியககுறி யறியாமை
பபரசிவத்துவ பர பசுத்துவத்தைச சதாசிவ தத்துவ முதல
முதகத்துவ சுத்திககூட டத்துவ சுத்திப்படி சிகரூப திரோ
தானசுத்தி சுத்தியோடு முச்சிவ யோகிகள பண்ணு முறைமையி
ற் சூகூமாதிகார மலமூல சூககூம மலவாசனா சுத்தித் துவா
ரத்தினுலே சுத்திபண்ணி.

அறியாமை யகற்றி யென்பதற்கு இவ்வளவு பொருளமை
கத்து —

அறிவினுள்ளே - தூலஞ்சுகுமபர முச்சிவமாத்ரி ரானம
தத்துவமுமமூல முனீ'தக தூல ஞ்சுகுமபர முபபர வித்திபாக
தத்துவமும மரமபமுதத தூல ஞ்சுகுமபர முச்சிவ சிவததத்துவ மு
பபமுஙகள விரும்பப பமிமாத்லாற சமனைக்குக கீழிருப்பப டா
னம பரசிவ ததத்துவத நியாச்சியததினாலே சமனா சுத்திக்குமே
லுனமனாந்நாவதி பரசிவத துவாபி விவத்தி சித்திக்குமளவும தா
கூப பரமல வாசனை பாபாசிககு மாத்லா லுனமனா மூலாத்ம
ஸவச்சந்த சாவஞ்ஞானோதர சுருதிடபடி சிவசத்தித் துண்
யாய்ச் சென்று திரோதான சத்தி நிசரக காததிப பரா சத்
தியனாக்ரிக'காததிப மத்தியஸ்த சிவ சிவமாத்ரி ரானமாவி
னுனகூடச செலலுதலாற செலலுஞ் சிவசிவமாத்ரி ரானமாவி
னும,—

அறிவுகளை - முறைமைபி லனுபர சிவங்கள் சிவபர சிவங்
களெனு நாலுசித்திகளையும,—

அருளினால் - சமனைமட்டு முடும் பிராகிருத மனோ கனகா
ர புத்திகளில மறைத்து சாலமபித் துனமனையுற துபரி நிராலம
பிசுருஞ் சிற்சத்திவினககு விளக்கிய சிற்சாதத் மனோகனகார
புத்தி விகற்ப சங்கற்ப சிறுதுவிகற்ப சவிகற்ப காவபோதங்
ருவிகற்ப ஞானங்கள்லா,—

அறிபாதே யறிந்து - திருச்சியமாய் நோக்காதே தடத்த
லக்ஷண நிரமுகத ஸவ சிவருப லக்ஷண சாவதிருக காததிருரு
ப லக்ஷண பரோக்ஷ நீரிடசண சிவக்குறிச சிவருபம தடத்த ல
டசண விலடசண ஸ்வருப லடசண பரோட்ச நீரிடசணருபசா
ஸதிரீயபீட்சா விலட்சண சூக்கும் பரிட்சாக குறிச சிவதரிச
னமெனா தச காரியத் திரு காரியம் பதித்திப் பாதத்து,—

குரியாதேகுறித்து - முன்சொல்லிய சாதகமணச்சகந்த
ப முனனாகச சாத்தாகங்கார புத்திப் பிரவாகச சிறப்புக் காவ

போதஞானங்களா வியற்கையினு லுறு படச தற்பொருட சி
வககுறிப்பினுறமுன,—

சமபு படசப பிறப்பொருட சிவசாதி விசிஷ்ட தற்பொ
ருட சிவககுறிப்பினுறமுன

செயற்கையினு லாரோபித சமபு படச பிறப்பொருட சிவ
ககுறிப்பினுறமுன,

திருச்சிய மனநிச சாவதிக காத்திரு ரூபமா ய பரோட
சம போ ஸ்பிரித துச சிவோக மெனறுதான இயற்கையினுற
சமபு படச வேற்றுமைச சிவககுறிப்பினு லபபடிச சிவோய
மெனறு தான சிவ சிவ வென்றுதா னெனறின் மறறது மொக
க ஸ்பிரிகக் அதிசபஸி யருக மருவப்பொருத்திப பண்ணும சி
வத்தியானசகுறித தசகாரியத் தொருகாரிய சிவயோகமப
ணனி,—

அநங்க கரணங்களோமின கூடாதே - இடிகக்கு கொடுத்தது
விடுத்ததத் சொடுத்தது சிவத்திற சிதைப்படுத்தது சிவத்தியா
ளத்திற சிரிதிடங்கனடு தாசகிச சமணியிற சுருங்கிச சூனியப
போலியாயப்போன மனசைத் திருமப வெழுப்பித் திருப்பி வி
ஷயத்தின வீழ்த்துஞ சகலத்தன்மை தொடர்விட்டித் தட்டா
தே,—

வாடாடே - திருமபத் திருப்பி யோக நித்திரா முத்கிரித ம
னத்தைப பிராக்ருத நித்திரையில் முழுகுவிக்குங் கேவலத்த
ன்மை தாககாதே,—

குழைந்திருப்பையாகில் - தியானத்தின தூக்கர்ஷாவஸ
தாரூபமாய் ஞாதிரு ஞானஞேயச சிறப்புத் தியாதிரு தியான
கேய சூனியப போலியாய் ஞேயத்தழந்தி யத்தேய மாசுதிரத
தி லங்கு ஞானச சிறப்புத் தியான விசேஷசமாதி பணணி யிரு
பையாகில்,—

பிரியாத சிவனருளே - கூடுதல பிரிதல குறிககிற குறாரமு
ண்டாதலா லநாதி தொடடுப பிரேரகப பிரேரியத தலைமைச்
சம்பந்தியா யிருந்த விசுரன ருளே,—

பிரிந்து தோனறி - அந்தச் சம்பந்தம விட்டுச் சாதிருச்சிய
மாததிர மிததிர சம்பந்தியாய்ச் சாட்சாத கரிக்கப்பட்டு, அ
துவனறி,—

பிரபஞ்ச பேத மெல்லாக காலாயத தோனறி - சித் அசி
ததுச சித்சிததுச சித்திரப பொருளகட கெல்லாம வியாப
கமாயத் தாரகமாய்ச் சாட்சாத கரிக்கப்பட்டு,—

நெறிபாலே - திருக்குத திருசியக குறிக குறிப்பினாலே,—

அவையெல்லாமல்லவாகி-அந்தத் திருக்குததிருச்சியப பொ
ருள்களி னெனறனறி,—

நினறெனறுத தோனறியே விராதானாயே - தனக்கொரு
தாரக மனறி நிராகாரஞ யிருந்தும் சமாதி சாமா கதியத்தினு
வதிக்குஞ் சாட்சாத் காரத்தினால் சாட்சாத் கரிக்கப் படுவன

பராதத் ஸவாதகாததப் பிரத்தியாத தப்பிரத்தியா
ததச் சாவாராதத் சீவன முததி சிவ சாட்சாத் காரஞ் சமா
தி சாமாததி யத்தினுற சித்திக்கு மென்று தாறடரியம்

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—0—

ஆசிரியன் நிருவருளா விருவகைப்பாசங்களு நீங்கக்கேட
முமுறையிற் கேட்டுச் சித்திக்கு முறையிற் சித்தித்துப் பின்னை
புச்செய் கடங்கி நிற்கப் பெறுவாராககு, முதலவனிப்பு கேட
டறகாலத்துப் பொருட்டனமைப்பற்றிப் பேதமாயத் தோனறிச்
சித்தித்தற காலத்துக் கலப்புப்பற்றி யபேகமாயத் தோனறித்

தெளிந்தபின் இவ்விரண்டினி நேரியனும் பரிபஹுமாயதோர்
முறைமைபற்றி எவற்றினு மொற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பத்
திலனாய வேறு தோன்றுமென்பதாம்

நின்று நிராதாராய்த தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக

செளதலாமாறு மதன்பயனு மினிது விளங்குதற் பொரு
ட்டு மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன் கூறி
ஞா

ஈ டாதே வாடாதேயென ஈ ணடுக கூற்றே, ஏனக் கேட்
டல சிந்தித்தல்களி னொரோவழிக கூடுதலும் வாடுதலு நிகழ்
மென்பதாயிற்று

அற்றாகலின்னதே ஆண் டிவவா நினிதுவிளங்கப் பெருதா
யிறதென்பது

இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார்

இதனானே தெளிதலாமாறு மதன் கணிகழு மனுபவமுங்
கூறப்பட்டன

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

இதக் வுண்மையை யடியேன் பெறும்படி யெப்படியென
ற மாணாககனை நோக்கி மே லருளிச்செய்குறா.

அறியாமையறிவுகற்றி - கருவிகளெல்லாம் நீங்கி ஒன்று
மறியாமற் கிடக்கற் வீதிதா வதகையையும் முப்பத்தாறு தக
வல்களொடுங்கூடி விஸ்வ வியாபாரத்தை யறிகிற ஜாக்கிராவ
தையும் நீக்கி,—அறிவினுள்ளேயறிவுகளை யருளினு ஸறியாதே
யறிந்து - ஆனமாவுக்குப் பிராணனாய நிற்கிற ஞானத்தினை ஆ
னமபோதக கூடாமல் அந்த ஞானந் தனனாலே அறிந்து அந்

ச ஞானத்தின் வழிதகாய் நிறகவே ததறரிசனமுந தனனை
கோனமுமல மறைத்துநின்ற பாசத்தினை முறைமையுந கோன
யும இநத முறைமையையும்,—குறியாதேகுறித்தத- ஞானதகா
லே கண்டோமென்று காணோத கண்டு நிறக்ககாட்டின ஞான
ந சனக்குக கரணமாம் —அநதக் கரணங்கனோடுங் கூடாதே
வாடாதே குறைந்திருப்பையாகில் - அநத ஞானக்காட்டத்தா
ன காண்கிற காட்சியையு மிழந்துநிறக அவவிடத்தி லவததை
யாம் அநத அவததையாய் மயங்காதே அநத ஞானத்தோடே
கூட்டித் தற்போதஞ ஜீவியாமல நிலைபெற்று நிற்பையாகில்,—பி
றியாத சிவனானேபிறிததுகோனறி - ஆனமாவுடனேகூடி யா
ன மாவொழிக தில்லையென்னுமபடி யநாதியே மறைந்துநின்ற
நிலை ருனே சிவனுமொரு முதலுண் டென்னுமபடித் தோனறி
அப்பிரகாசமாய் நின்ற தான பிரகாசித்ததுவு மனறி,— பிரப
ஞ்சபேதமெல்லாந தானுயத்தோனறி - காணப்பட்ட விஸ்வ
ததிலுள்ள பேதங்க ளெததனையுண்டு அததனையுந தனையொ
ழிக தில்லையென்னுமபடி தானுக்க காணப்படமி,—நெறியாலே
இவையெல்லா மல்லவாகி - சடசித்துக்க ளிரண்டிந தானுயநிற
சச்செயதே இவையிறிற் றோயவநிறகிற முறைமையாலே யி
நகப் பிரபஞ்சமெல்லாந தானல்லவாய் நிறபன,— நின்றென்று
நதோனறிய விராதாரஞ்சே - தானறி வேறொரு முதலக
ஞாமநிறகச்செயதேயும தானு மொன்றினுந தாக்கற நின்று பி
றகாசிபாநிற்பன்.

அறியாமையென்றது கருவிகனெல்லாம் நீங்கி ஆனமாப
பாடாணமபோலே யொன்று மறியாமற் கிடக்குமதே முததி
பென்று பாடாணவாதி கொள்ளையினால் அதாகாதென்றதென
குகொளக இதற்குப் பிரமாணம் சங்கந்நிராகரணம், “காட்சி
யெனை க காணத்தயர - மாட்சியைமுத்தி யெனவகுததுறைக

அ—சூதகிரம ஞானஞான இலக்கணம். ௨௨௦௫

நிற - காண்பாவ மரணங்கருமர - மேயநதவாமுத்தி சோந்த
வரனதே - ஈனையகதிகோர முனைவருமவேண்டா - தனிதரு
தயர மெனுமிதுதிடமே - பாடாணத்திற சுடாமுத்தி” எனனு
மதுங்கணிக்கொள்க

அறிவகற்றி யென்றது, வயிந்தவ சரீரத்தைப் பெற்றிருக்
கிறதே முத்தியென்று சமவாதி கொள்ளுகையினால் அநாகா
சென்ற தென்கொள்க இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற
பநிராகரணம், “அகன்று-நீங்கியு முருவ நீங்காதாயி - ஞே
ங்கியமுத்தி யாவதென்கைகச - செடியுடலணுகாக குடி
லெகொடுக்குமென - ஞேதினைநீயே பேதாயப்பகடமிர - லொ
ளிராசின முச்சித தளிர்ஊமிதககு” எனனுமதுங் கணிக்கொள்க

அறிவிலுள்ளே யறிவுகளை யருளினுலறியாதே யறிந்து எ
ன்றது ஆனமகரிசனம்

அந்தக் கரணங்களுமிங் கூடாதே வாடாதேகுழைந
திருடபையாகல் என்றது ஆனமசுத்தி.

நின்றந் தோன்றிவிவனிராதாரனயே என்றது ஆனமலா
பம்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியார - உங்-செ,
ஆககப்படாங் பொருளா யனைத்தினிலுந் தாக்கத்தா லென
ஞேமிக் தாககாதே—நீங்கியுடன்றகும் பொருளுடனே நிறகும்
பொருளுடனாய், நிறகை நிராதாரமாம்” எனனுமதுங் கணிக்
கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, கேவல சகல பிரண்டினையு நீங்கி
ச சுத்தத்தி லுண்டாகிய ஞானஞ் ஞான ஞேயங்களையுங் கழன்
து இந்ந் நிலையிலேநிற்க லநாதியே தோனாரமல் நின்ற சிவன
தோன்றிப் பிரகாசிப்பன எனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

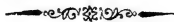
—0—

அருளிஞ்ஞலறியாமை உறிவகற்றி - ஆசிரியன் திருவருளா டு
றியாமையு மறிதலுமாகிய விருவசைப்பாசங்களு நீங்கி,—அறி
வினுள்ளே யறிவுதனை யறியாதேயறிந்து- தன்னை வினசுண்ணே
கேட்டலறிவினைக கேட்குமுறையிற கேட்டு —குறியாதே குறி
த்து - சிந்திகுமுறையிற சிந்தித்து,—குழைநகநதக்கரணங்க
னொடுங் கூடாதே வாடாதே யிருப்பையாகில் - பின்பு அன்பு
செய்து அநதக்கரணங்கனிற சோராதடங்கி நிற்கப் பெறுவா
ராகு,—பிறியாதே சிவனறானே பிறிந்த தோனறி - பிறிகலில
லாத முகல்வனியல்பு கேட்டற காலத்துப் பொருட்டனமைப
றறிப் பேதமாயத தோனறி,—பிசவஞ்சபேத மெல்லாக காளு
யாத தோனறி—சிந்தித்தற காலத கனவ கலப்புப்பற்றி யபேதமா
யாத தோனறி,—இவையெல்லா மல்லவாகி - தெளிந்த பிரிவை
யிரணியினறி,—நெறியாலேயென்று நின்று நிராதாரனயே
கோன்றிடுவன - நேரியனும பரிபணுமாயதோர முறைமைபற
றி யெவநறினு மொற்றித்து நின்று ஒன்றினுமபாறிலனா வேறு
தோன்றும்

இதனானே தனக ணிகழு மனுபவமும தெறித் லாமாறும
கூறப்பட்டன

* இச்செய்யுளின் முதற்பாதி யே “பாாவிரிதத் னூலெல்லா
ம் பாராததறியச சித்திதனி னோ விருததப்பாதி போதம்” என
னும சிவபோக சாரத்தானும் “பார்விரிந்த னூலெல்லாம பாதி
விருததத்தால் சாதித்தார பெண்ணடியைச சாருநா னென னோ”
என்று தாயுமானார பாடலானும் கூறியதென சாமபிர
தாட வழக்காயட கூறுவது. இதனைச் சிந்தித்தறித

மறைஞானதேசிகா உடா.

இப்படி சூரபத்திரனின் ஜீவனமுதல் ஊனவன

தேகநத்திததுறெ டுறுபலம பாழுததி

மென ஸுணா ததூக்ன ஸா

புண்ணியமே னோகருவிக் கும பாவங் கீழ்நாடகமும்
புண்ணியன் ப பூசித்த புண்ணியத்தினாலே, நண்ணிய
ஞானத்தினு லிரண்டினையுமுதது ஞாலமொடு கீழ்ம
று நண்ணுகி, யென்னும்க லோகத்தே முதநுபெ
றுமிவனறா னெங்கெழ்வென ஞாயிறெமக கென்றுரு
மைவினயிக, கண்ணுதற னிழைவதன்றி கலந்துகாய
ங்கழிந்தககா லெங்குமாயக கருதரனபோனிறபனாக
(இ-ஊ) புண்ணி புண்ணியஞ் சுவர்க்காதி பலகளை உடை
யமே னோ விக் கும, பாவம் நரசுகுழியிற பலதன்சய
கருவிக் கு டைவிக் கு மாதலா லிவவிரணம பொன்வி
ம பாவங் கீழ் லங்குமிருப்பு விலங்குமென வறிக
நாடகமும்

புண்ணியனைப் புண்ணிய மூர்த்தியாகிய சிவனைப் பூசித்த
பூசித்த புண்ணி சிவ புண்ணிய பலத்தாலே
யதகிஞ்ஞலே

நன்னிய ஞா கனம் கூறும் பிறவாவிடத்த மூகசொட
னத்திலு விரண்டாதபடியாலே யிவனுக்குச் சிவனை வழிபடு
டினையும்முதது தலா லுண்டாகிய சிவபுண்ணிய மாசிற ஞா
னவாளா லவவிரண்டினையு மேற்றோடமுத
படி யுறுத்து,

“ஞானவா னேகதுமையா நாகபபறைபறையி” என ஞா
ஞாலமொடுகி புண்ணியதகாற பாவததாற புண்ணியபா
முடிமல நண்பு வததாலும
என

ந ண்ணுமுயிர இமமுன்று லோகததையும் பொருந்தாத
நோகிழ நடு வலுய,
எ ண்ணு மிக இந்த வுலகத்திலே யுணடுகிதிருநத முக
லோகத்தே முத ளியினை யடையக கருதுஞ சீவனமுதகி ஞான
தபெறு மி வன வன,
முன்

எங்கெழிலென இப்படிப்பட்ட ஞாதாககள் வேறு நமக
ஞாயிறெமக கெ கு வேணடுவகொரு குறைசஞநிலை யென
னறு குறைவின் ககருந் யாதிகதிய நெவவிடத் துதிதாலு
நி ந தாழவிலலைபென நிருப்பாகள்

“இவசுப்பரிசே யெமககெங்கோ னல்குகியே, லெங்கெழி
லெனஞாயி றெமககேலோ ரெம்பாவாய்” எனவறிக

கண்ணுத நன் இந்ம ஜீவன முததனுக்குக கனமதகா
னறைவதன்ற க லுண்டான வரதனைகெடநிச சரீரமொழிந
லநதுகாயங் கழி தவாரே கடமாண் கொடைநதா லதனுள
நகக்கா லெங்கு ளிருக்கும விளக்கான செப்படி யெங்கும
பாயக கருகரன் பிரகாசிகு மதபோலிகத வானமா நெற
போனிறபன். நியிற கண்ணினையுடைய சிவனது வியாபக
ததைக்கலந தவனைப்போல சாவக்கியத்து
வமுதலிய குணங்களுடனுங் கூடியிருப்பன். எ-று.

ஆனமா - எனப்பெழுவாய்

நிறப்பெனபது - பயனிலை.

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம் தேவிகாலோத்தரம் மதந
கம இரத்தினத்திரையத்து மறிக. (௩௭)

21—சுத்திரம் ஞானஞான இலக்சணம். 220

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேல ஜீவனமுத்தி பரமமுத்திச கிரமங் கூருசிறுது

புண்ணியமே நோக்குவிக்ரம பாவங்கிழ நூக்கும் - ஆன
மா விவவிடத்து ஸதாலதேகம விமீமபொழுது புண்ணிய கவம
மே பரிபாகமாகில் மேலாகிய சுவாககபோகத்தை மன - வி க
குடி. பரபகனமமே பரிபாகமாகில் நரகத்திலே தனனும் மேல
ஞாலமோ டெனகையால் புண்ணியபாப மிருவகைக கண்டுக
னோற்றக குணாசசலாக பரிபாகமாகிற் பூமியிலே சுக துகக மிர
ண்டையு மனுபவிக்கப பண்ணும் —

புண்ணியனை பூசித்த புண்ணியத்தினாலே நண்ணியஞான
த்திலு விரண்டினையுமுதுது - புண்ணிடமூத்தியாகிய சிவனைப்
பூசித்த — சுஞாதத்தினாலே யுண்டான ஞானத்தாலே புண்ணி
யபாப மிரண்டையுமுதுது —

ஞாலமொடு மேல்கீழ் நண்ணினு - தேகாதிசளுக தேது
வான புண்ணியபாப மிரண்டும் போகையால் பூமியினி — து
பூகபரிணம தேகத்தையும் தேவலோகத்தில் பூகசார சரீரக
சையும் நரகத்தில் பூக சரீரத்தையு மினிமேற் பொருந்தாதவ
லையு —

எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் - கன்மபூமிபொன்
றெண்ணப்பட்ட விந்த பூலோகத்திலே தானே ஜீவனமுத்தி
பையடையும் இவ்வாறு ஜீவனமுத்தியை யடைந்தவன், —

இவனருனெங் கெழுக்கோ ஞாயிறெமககென்று - இவ்வா
று ஜீவனமுத்த நாவன மகோதபரதமாக வாதித்தன நிசச
மாறி யுதிக்கனு மஞ்சாமல், —

காயங் கழிந்தக்காற் குறைவின்றி கண்ணுதறன் னிறைவக
விடகலந தெங்குமா யரணபோல நிரப்பவென - கருதுபிராரத்

தேக மொழிந்தால் முன்னின்ற தேகச்செதித தவமீ வக்ச சிவ
ஞான - புண்ணத்திலே யப்போடே கலந்த உப்புப்போலக் கலந
து அடபுரணவு முப்புள்ளதுபோலச் சிவனுடனே சாவவியா
ரியாய் பிற்பன், முதலானமா வென்று புகுதிபண்ணென நித்
னப்பொருள்

— சுகருதம் - நற்செய்கை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி யசதசியோ நிருவாண தீட்சாவாஸுப பின் சிவா
கமக கேள்வி முலிகயவற்றான் முறைமையில் முப்பதாரத்த வி
வேச பசுத்தவ சிவக ளவ விவேக சிவ ஞான வானுப பின் சி
வீதந்யான வானுப பின் சிவசமாதிமானுப பின் சீவன முத
சி சிவ சாட்சாதகாரவானுய்ச சாமாததியவா னல்லாநிருந்தா
ல, மரியாதி மகித்தக கலாக்கிசுருகு சிவ தீட்சாருப சிவ ச
தகி பதிந்த ஞானுதி மூன்றி னொன்றிரண்டு மூன்று முறைமை
யிறுடையனாய்த தானிருந்தவன் சரீராகத்திற சத்தியோ நி
ருவாண தீட்சாவான போலப் பரமுத்தி சிவசாட்சாதகார சி
வ சாதிருசசிவ சிவவா னுவனென்று சாற்று கின்றா

புண்ணியமேனோக்குவிசும் பாவங் கீழ் நூக்கும புண்ணி
யனை பூசுந்த புண்ணியத்தினுலே - கிரியாபூசையினுலேதான் தி
க்ஷா மாததிரத்தினுலேகான்,—

நண்ணிய ஞானத்தினுல் - முன்கொல்லிய முறைமையி லு
டைந்த ஞானத்திபான் சமாதி சீவன முததி சாக்ஷாதகாரக
கூட்டப்படுவ ஞானபூசையினுல்,—

இரண்டினையுமறத்த - புண்ணியபாவங்களை மலத்தோடு
பிரதி தினம் மரியாதிபிறபோகசி,—

எய்கெழுகோ ஞாயிறெமக்கென்று எண்ணும இக்லோகத்
தே முத்திபெறு மிவனருன - பதிக்கப்படுகு சிவனமுத்திஞ
னவன, —

காயக சழிநக்கசால் குறைவின்றிக் கண்ணுகதன் னிறை
வதனிகலுத - சிவசத்தி பரிஞ்ஞதகிலொத்த வியாபித்த

ஞாலமொழி கீழ் மேலும் நன்னுணிகி எவருமாயக கருத்
ரனபோலிறபன் - எவரும வியாபியாயத தானறியாணித்த சி
வநுகெகாத தென்கும வியாபித்தச் சாவஞ்ஞதவ சாவ கா
ததிரு ருப சிவனுயிருபன் அப்படித் திருமந்திரத்தஞ சொல
லப்பட்டது

“முப்பதுமாறும் படுமுத்தியேணியா

யொடபிலாப பேரண்டத் துள்ளொளிப்புக்குச

செப்பவரிய சிவன கண்டுநின்றவ

ரப்பரிசாகி யமாந்துநின்றாரே ”

இப்படிப் பிறப்பொருட் சிவசாதி விசிஷ்டாதவைத விசி
ஷ்ட கர்சிய வியத்திச சுதகாதவைதஞ சொல்லி யிருக்கவும
பிரமித்தச சிறிதிடத்த மகானகரப் போலிவசந் தூக்கி மெடு
சுதக்கொண்டு பிறப்பொருட் சிவ வியத்திச சுதகாதவைதம்
பிறப்பொருட் சிவ வியத்தி விசிஷ்டாதவைதநகான் விள
ப்புகோர வேகாநதி ராமானுஜ வேஷக்கொண்டு வேற்றுச ச
மயிகளாவார்கள்

சிவ சாயுச்சியச்சொற செப்புவது நிருப சாவ வைக்கியம்
ன்று

ஏகானமப் பிரசங்கம் வருமாதலால், சிவ சம்யோசமு
மன்று

விகாரப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ சமவாடமுமன்று

ஏகானமப பிரசங்கத்திற கிடங்கொடுக்கு மாதலால் சிவ தாதானமியமுமன்று

சமவாயத்திருசு சொல்லி ப துஷணம் வருமாசுலால் சிவ ததவ ரூபம்போ லிருப்பது சிவ தாதானமிய மெனலில் சித்த சாதனமாம், சிவ லயமுமன்று

துல்லியப்பொருள கொள்ளாதிருந்தால் விஞ்சுப பிரசங் கம் வருமாதலால் சிவானனலிடமுமன்று

துல்லியப்பொருள கொள்ளா திருந்தால் வேதாநக மநாந தரமாதலால் சிவ சாகங்கரியமு மன்று

பரிணகவேதாநக பாஞ்சராத்நிரி மதாநதரமாமாதலால், சிவ ஸ்வஸவாமித துவமுமன்று

பரமுத்தி பங்கம் வருமாதலால் சிவப்பிரோக ப்மேரித்தி யத்துவமு மன்று

ஸ்வஸ்வா மித்தவத தகஞ்ச சொன்ன தோஷம் வருமாந லால் சிவ காரண காரிபத்தவமு மன்று

காரண காரிபத்தவம் பிரோக ப்மேரித்தவ மென்று பொருளாதலால் ஸ்வஸவாமித்து வத தகஞ்ச சொல்லிய தோ ஷந்தானே வருமாதலால் சிவ மேஸ்டக கீழ்ப்படிதலு மன்று

விநாசதுல்லிடமா மாதலால் அருககன கணகருக்குப போற் சிவ வியங்கியத துவமு மன்று.

பிரதிபதப் பிரசங்கம் வருதமாலால் சிவ வியாபக வியா ப்பியத்தவமுமன்று.

ஜடத்தவ நித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சி வப் பிரதிவிமபமுமன்று.

மேற்சொல்லிய துஷணம் வருமாதலால் சிவகுண சங்கி ராந்தியு மன்று.

திருஷ்டாநதமில்லை யாதலால் சிவாவேசமு மன்று

சுவாதந்திரிய குலியம் வருமாதலால் சிவகுண சமுத்புக
தியுமன்று

அநித்தியத்துவப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவதுக்கிர
யாதுக்கிராகத்துவமு மன்று

அது வியங்கிய வியஞ்சகத்துவமாதலால் வித பிரதிபத
ப் பிரசங்கம் வருமென்று, முனறளளப்பட்ட படியால் சிவ
போககிய போத்திருத்துவமு மன்று

ஜடப்பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ ஞாபிய ஞாபகத்
வமு மன்று.

அபபடி திருச்சியமாகில் ஜடத்துவப்பிரசங்கம் வருமாதலா
ல் ஸ்வஸமவித புரணுபாவியாதுபவி தருத்துவமு மன்று

ஏகானமப் பிரசங்கம் வருமாதலால் பரஸமவித புரணு
யோகிதருத்துவமு மன்று.

சாவத்தாராத சாயுச்சியப் பிரசங்கம் வருமாதலால் சிவ
சாநித்தியமு மன்று

ஒன்றுக்கொன்று சாக்காத்காரமே சாநித்திய மாதலால்
அப்போது சிவ சாக்காத்காரந தானே யாசடநிம், “ஸாவாந
தபாசகமஞானஞ சிவபேரநத் சாசவதம்” எனனும் வசனத்தி
ஹ லதுவு மொருகிகினாலாகும்.

ஆனால் முடித்த பகூமேது, சிவ சாதிபென்று செப்பப்படு
ஞ சிவ சாதிருச்சியமே சிவ சாயுச்சியம். ஆதிமுத்தன் அனாதிமு
த்தன் எனனுஞ் சிந்தி வைசாதிருச்சிய மிருத்தலான் மூற்றுஞ்
சாதிருச்சியஞ் சிவ சாயுச்சியமென்று செப்பப்பட்டது.

அப்படிச் சொல்லப்பட்டது ஆதிமுத்தனனாதி முத்தனெ
னும் சிந்தி வைசாதிருச்சிய வார்த்தை மலோபாதி தொடடுவந
த வெகிரங்கவார்த்தை யென்றும், முத்தனுக்கு அவாச்சரிய ச
ஞ்சித கிரத்தியம் சிவனுக்கு கிருபாசமசித்த கிரத்தியமென

ஞ சிறிது வேற்றுமை வராததையும் வேறு கரணியமில்லாமையா
மென்றும், முற்றுஞ் சிவசாதிரசசிய மென்பதே யநகரங் வரா
ததை மென்று முடிதலான முற்றுஞ் சிவசமாதிருசசியமே சிவ
சாயுச்சிப மென்று சித்தாந்தம் சித்திதந்த

ஆகையா லெல்லாம் கல்லதுகானே¹ சிவ முற்றுவமை சி
வைக்கியமென்று சிலர் செப்புயதேது? சத்தியம் அது நிருப
சரித வைக்கிய மன்றுபசரித வைக்கிய மப்படிச சுருதி சொல
லியதென்று காந்தபுராணங் சுழறுகலால்

சிவா னன்னிபததுவமே சிவ சாயுச்சியமென்று சிவ சிவ
சித்தாந்திகள் செப்பிய தேது? அது பரீக்ஷை பண்ணுதபடித்
துது

சிவஞான அன்னியதத்துவ மென்னுமிடத்து அன்னென
புது அன்னிபப்பொருள் விருத்திப்பொருள் அபாவப்பொரு
ளாக முப்பொருட் சொல்லாதலால், முப்பொருளுள் சிவனுக்
கன்னியமாய முத்தானமாவிலை யாதலாத சிவா னன்னிபனெ
ன்று பாவப்பொருட் டொகை விரித் திருத்தஞ் சொல்லில் விவ
ாதக வேகாங்கமாம்

சிவனுக் கன்னிய மல மாயா² கன்மங்கட்கு விருத்திஐதலா
ல் சிவா னன்னிபனென்று விருத்திப் பொருட்டொகை விரித தா
தகஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படி மென்று சிவ சதிரசியஞ்ச செ
ப்பப்படுவன.

சிவனுக்கு அன்னிய மலமாயா கன்மங்கட் கன்னியன் வ்சதி
ருசுணுகலால் சிவா னன்னிப னென்று அன்னியப் பொருட்டொ
கை விரித்தாததஞ்சொல்லில் சிவனுமப்படியென்று சிவ சதிரச
சியஞ்ச செப்பப்படுவன.

இப்படி அவாகட் கிட்ட விகாசம்பண்ணுஞ் சிவா னன்னி
யச் சொற் சொல்லி யேதுப் பிரயோசனம் விசேடித்துக் கட

அ—ருத்திரம் ஞானஞ்ஞான இலக்கணம் உட்கரு

புககொண்டது, ஸ்ரீமதில்லை சட்கள சதாசிவ சாத்ருசெயமாந
திரு சிவ சமாதி மதம்

அது சித்தநாதமனநென நறிந்த முற்றுஞ் சிவ சாத்ருச
திருமே சிவ சாயுச்சிவமென்று சிவ சித்தநாதம் பண்ணிச் சக்யா
யிரு

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

வியாபகமாகிய வுயிர மவவியல் பிழந்து கீழுமேனு மேக
தேசப்பட்டுச் சேறாருக காரணம், அங்ஙனஞ் சென நவவப்ப
ய ஸ்ரீசுரசெய்யு மிருவினைத் தளையேயாகவின, அத்தனை யிரை
டனையும் ஞான னூ லோதனமுதற் சுகத்திததலீருகிய ஞானபூனச
யின் பயனாய நிசுழந் தெளிதலுணர் வெனப்படும அரத்தான்
அறுக்கப் பெற்றாருக்குக் காரண மினமையிற் காரியமாகிய ஓக்
தேசச் செலவு மின்று பொழியும் அஃ சொழிடவே, அவா க
ரணங்களின் வயதசுராதலினறி மேலையுநந் தோன்றிய விதை
வனது வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவி
ன்றி இமமையே சீவன முததராக்க, மாசு நீங்கியவழி ஆடையி
ன் வெண்மை ஆடைமுழுதடி விளங்குறதபோல, இவருளி வா
ங்குந் கலம்போ ஸ்ரீமதவதாக்கிய விவவுடம்பு நீங்கப்பெறும ப
தமுதறி நிலையிற் தமது வியாபக மெகங்ஙனம் அறிவு விளங்கப்
பெற்று முதவ்வேனா டொத்த நிற்பெனப்பதாம்

சிவசம மாதற்குரிய சாதாரண தன்மியாவ திஃதெனபார,
எங்குமா யென்றா

தெளிந்தாராக்குக் கண்ணுதற் விதைவதன்றித் கலத்ததக
ணியை—யீடினமை யினிது விளக்குவார, இடை யீடாவன் வி
வையெனப் தூஉம் அவை கழிந்தவாறு முடன கூறினா.

கண்ணுதற் றிறைவதறிற் கலந்தாரச்ருப் பணடை யே
சுதேசவுணவு னூரகது போதலின், ஏகதேசவுடமடிகழு மின்
புண்பதத்திற் குதுவாகிய உறபாத முதலியவற்றை நோக்கி
வரக்கடவனோ கவலையின்மையின், வெகெழிலென ஞாயிறெ
மக்கென்று குறைவினறி நிறபாராயினு ரென்பது

“தனக்குவமை யிலலாதான றுளசோநதாராக கல்லான் -
மணக்கவலை மாற்ற லரிது, என வெதிரமறை முகத்தாற் கூறி
பது மிதுபற்றியென்க.

கலந்த முததிபெறு மிவனென விடையும்

இவ்வுனே றிடடை யாமாறு மதன் பயனுங் கூறப்பட
டன

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தச் சிவஞானம் இருவினை யொத்தவிடத்திலே இவ்வுக
ருண ாமென றருளிச்செய்குறா

புண்ணியமேல நோக்குவிகும - நல்வினையானது மேலா
யிருக்கில சுவாககத்திலே கொணம்போயவைத்து இன்பத்தைப்
புசிப்பிகும,—பாவங்கீழ் னாகும - தீவினையானது நாகத்தி
லே தள்ளித் துன்பத்தைப் புசிப்பிகும இவையொழிந்து,—
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினாலே - பரமேஸ்வரனைப்
பூசித்த சரினக்கிரியா போகங்களின் முற்றுகலின லுண்டான
சிவ புண்ணியத்தி னதிக்கத்தினாலே,—கண்ணிய ஞானத்தினாலி
ரண்டினையுமுறுத்து - பொருந்தப்பட்ட சிவஞானத்தினாலே ஆ
னமபாவ மென்கின்ற பாசங்களிரண்டினையுஞ் சோதித்து, அப
படிச் சோதிக்கையால்,—ஞாலமொழிகீழ்மேலு நண்ணுநாக -
கனமதகத் யாஜாஜிக் கற்பூமிவிலும் அனுபவிக்கிற சொரக்கரந

௮—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம். உஉக௯

கருகனிலுஞ் சென்று பொருந் துதலினறி.—எண்ணுமிகலோகக் கே முகத்திபெறும - எல்லாப் பாகசியங்களுக்கு மேதுவெனநெண்ணப்பட்ட இந்தலோகநதன்னிலே மோகூததை அநத்ச சிவஞானத்காலே பெறுகிறபன் —இவனா நெனவிகழுகோஞாயி ரெமககென்று குறைவினறி-இப்படிப் பெற்ற அநத்ச சிவஞானியானவன் பொல்லாத காலத்துக்கு ஞாயிறு திசைமாரித தோனறப் பிரபஞ்சத்தி லுள்ளவர்களுக் கெல்லாம் விதனமவரும. இவன் எவ்விடத்திலே யுதித்கால நன்று நககென்று ஒரு சலனமுமினறி,—கண்ணுதற னிறைவதனிற்கலநத - பரமேஸ்வர னுடைய பூரணத்தடனே கானுங்கூடிச் சரீரமுள்ளம்—டு நின்னு,—காயங்கழிநகிககால - பிராரத்கம புகித்துத் தொலைந்து சரீரம் விட்டபொழுது,—என்குமாயக கருதரனபோனிறபன் - சிவஞானத்தினுலே யறிதியிட டறியப்பட்ட சுகசொருபியாயிருக்கிற பரமசிவனைப்போலே தானும் பூரணஞாய நிறபன்

நண்ணியஞானத்தினு லிரண்டினையும்றுத்தது என்றது ஆனமதரிசனம்

குறைவினறிக கண்ணுதற னிறைவதனிற்கலநதது என்றது ஆனமசுத்தி.

காயங்கழிநதக்கா லெவருமாய்க் கருதரனபோனிறபன் - என்றது ஆனமலாபம்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், ௮-சூ, உ - வெ, “பசித்தணடு பின்னும் பசிப்பாணை யொக்கு, மிசைத்தது வருவினையினின்ப—மிசைத்தது, விருவினையொப்பி லிறப்பிற் றவத்கால, மருவுவலும் ஞானத்தைத் துது” என்னுமதுங் கண்டுகொள்க.

இதலுற் சொல்லியது, புண்ணியப்பாவங்க ளிரண்டும் சொரக்க நரகங்களிலே கொண்டுபோ மென்றும் சிவனைப் புகித்த சிவ புண்ணியத்தினுலே உண்டாகிய ஞானத்தினுலே இந்த வி

ரண்டு விளைகளுமே போமென்றும் இவை போனாலு இவனுக்குப் பூமியிலும் நரக சுவாக்கத்திலுமுள்ள தொந்தனை யுடையாகா தென்றும் இந்தச் சரீரத்தினோடே கூடியிருக்கச் செய்தே விரு ப்பு வெறுப்பற்றது சிவனுடனேகூடி பொன்றுபட இருப்பாக னென்றும் இந்தச் சரீரம் நீங்கினால் பரமுத்தியைப் பெறுவாக னென்று முறைநாயு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

இவனானே-வியாபகமாகியவழி ரவ்வியல்பிழந்து—கீழ னாகத் தம் மேலநோக்கும் பாவபுண்ணியம் - கீழுமேலு மேக்கேச் சபட்டிச் சேற்றுகுக் காரண மவனுஞ்சென்று அவையப்ப னுக் கரசெய்யு மிருவினை தனையே யாகலின்,—இரண்டினையும்- உத் தனையிரண்டினையும்,—புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தினு லே - சிவபுண்ணிய மிகுதிப்பாட்டால்,—நுண்ணிய ஞானத்தி னுலறுத்தது - ஞான நூல் ஓகல்முக்கற சிந்தித்த லீருகிய ஞான பூசையின் பபனும் நிகழ்ந் தெளிச் லுனாவென்பபபிம் அர த்கா னறுக்கப்பெற்றோருக்கு,—ஞாலமொடு கீழுமேலு நண்ணு லுகி - காரணமின்மையாற் காரியமாகிய பூமி நரகம் சுவாக்கத் திற செல்லுதலாகிய வேகதேசச் செலவு மின்ற யொழியும் —க ண்ணுத்த ன்றைவதன்றிகலந்து-அஃதொழியவே யவா கரணங் களின் வயத்கராதலின்றி மே லகருகத் தோன்றிய விழைவன் று வியாபகத்தைத் தலைப்பட்டு,—ஞாயிறெங்கெழிலென நெம் சுகென்று குறைவின்றி-ஞாயிறெவ்விடத்தெழினு மகனாலே தம் ககாவதோராயினமை தெரித்தவராய் ஒருவாற்றினுங் குறை வினமையை யடைந்தது—எண்ணு மிகலோகத்தே முத்திபெறு ம - இவவிதமாகக் கருது மின்மையே சீவன முத்திராகி,—கா

அ—குத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௧௯

யங்கழிகதககா லெனகுராயக கருகரனடோனிதபன - மாசு நீ
 கியவழி யாடையினது கெணமை யாடைமுழுவதும் விளங்கு
 னுறபோல இவகுளி வாங்குந கலம்போ லுழுவதாய விவ
 புடம்பு நீங்கபெறும் பரமுத்தி நிலையிற் தமது விளங்குமென
 கனா மறிவு விளங்கப் பெறற்க கருதுகின்ற முகல்வனோ டொ
 தது நிர்பா.

இதனானே நிடைபாமரமும் அகனடபனும் கூறப்பட
 டன

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உரை —

மேல ஜீவனமுத்தா தன்மை யிரண்டு

செய்யுளா லுணாததுகின்றா.

ஞாலமகின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு நள
 மையொடு தீமைநிலை நாடுவதொன்றிலலை, சீலமில்லைத்
 தவமில்லை விரதமோடாசசிரமச செயலில்லைத் திரா
 னமில்லைச் சித்தமலமில்லை, கோலமில்லைப் புலனில்லை
 க காணமில்லை குணமில்லை குறியில்லை குலமுய்ல
 லைப,பாலருட னுனமத்தர் பசாசர்குணமருவிப் பாடளி
 னோ டாடலிவைப்பயின்றிடினும்பயில்வர். (௩௨)

(இ-ள்) ஞாலம் இந்தப் பூமியின் கண்ணே நிடைபடப்

தின ஞான பொருந்தின ஞாதாக்களுக்கு,

நிடைபடப்

டையோருக்கு

நளமையொடு

தீமைநிலை

விருப்பு மெறுப்பு மில்லை யாகையா விரு
 வினையு மேறுவ தில்லையாம்,

நாமிவநொன தனக கெதுவநதாலுஞ் சிவன செயல்
நிலை எனக் கருதியவனவளது வென்னுஞ் சுடநிப
போதமு மில்லையாய்,

சேய்மில்லை இன்னபடி யாசாரமாய் நடக்க வேணு
மென்னுந் தன்மையு மில்லையாய்,

சுவமில்லை சாக்திராயண முதலிய விரதங்களை யண
டடித்தச சரீரத்தை வாட்டுதல் செயவிப்ப
து மில்லையாய்,

விரதமொடா பிரமசரிய முதலிய விரதத்தடனே கூ
ச்சிராச செயவி டின நாலாச்சிரமத்தின வழிநின் ரனுடிக
லலை க வேணுமென்று நியமமுமில்லை,

கிரானமில்லை யாதாமொரு ஸூத்திரத் தியானமுமில்லை,
கூதக மலமில் மனவழுககு மில்லை,
லை

கோல மில்லை இப்படி யிருக்கவேணு மெனகிற நியமு
மில்லை,

புண்ணில்லை விடயங்களின் வழி யொழுருவது மில்
லை,

சுரணமில்லை சிவகரணமாய்ச் சீவிப்பதன்றி யவகர
ண மில்லையாய்,

குணமில்லை பொல்லாத குணங்களுடனகூடி நடப்ப
தும்மில்லை,

குறியில்லை ஓரடையாளங்க ளுடனே கூடியிருக்கவே
ணுமெனகிற நியமமுமில்லை,

குலமுமில்லை இன்ன சாதியென்று வரைதலுமில்லை,

பாலுருடனுணம் இமமூவரையு முவமித்தத் தங்களுக்கே
ந்தா பசாசா குற்றதே செய்திருக்கையாற கூறியதொழிப

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௨௨௧

னமருவி இவாகளைப் போல வறிவறற தென்று கூறிய
தனறு ,

பாடலி னோ பாடியுமாடியுந் திரிதாலுந் திரிவார்கள
டாட லிவைபயி எ-று

னநிடினும்பயில

வா

உமமை ஐயம்

இகறகுச சாவஞானோதகிர மதங்கத்தமறிக (௩௨)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

சீவன முததா பண்ணவேண்டிய தொருநியமுமிலலை பென
பது கூருக்கின்றது

ஞாலமதின ஞானநிடடை யுடையோருக்கு நனமைபொடு
சீமையிலலை - பூமியினகண்ணே சிவஞான நிலைப்பேறறை யுடை
யோருக்கு நனமையாகிய புண்ணியமுமிலலை,—

ஒடு- உடலிகழகல் தீமையாகிய பாபமுமில்லை —

நாடுவதொன்றிலலை - புண்ணிய பாபக்கிரியைகளைப் பண்
னஞானர்களாலும் ஒரு பலததை நாடுவதிலலை,—

சீலமிலலை- சமயாசாரங்கள் பண்ணவேண்டியது மில்லை,—

தவமில்லை - சாகதிராயனாதி தபசைப் பண்ணவேணுமென
பதுமிலலை,—

விரதமில்லை - ஸந்தஷ்டிகம் பாசபதம் — அதியாச்சிரமம், ப
ஸமசரிபை இவைகள் முதலான விரதங்களைப் பண்ணவேண்டிய
து மில்லை,—

ஆசிரமச் செயலிலலை - ஆசிரம் தருமங்களை யனுஷ்டிக்க
வேண்டியது மில்லை,—

தியானமில்லை - மூலாகாராதி ஸ்தானங்களிலே சகுணமூர்த்தி தியானங்கள் பண்ணவேண்டியது மில்லை —

சித்தமலமில்லை - சித்தமான தலமருதலில்லை அலமருதல = விகாபம் —

கோலமில்லை - சமயத்துக்கேற்ற வேடத்தைத் தரிக்கவேண்டுமென்பது மில்லை,—

புனிதமில்லை - சபதாதி விஷயங்களை விடவேணும் பொருத்தவேண்டுமென்னும் நியமமுமில்லை,—

கரணமில்லை - அநந்தகரணங்களை யடக்கவேண்டுமென்பதுமில்லை

இவ்வாறு விஷயங்களிற் செல்லாமற் கரணங்களை யடக்கவேண்டியது ஞான சாதகனுக்கே! ஞானசித்திகளுக்குக் கரணங்கள் சிவகரணமும் சகலவஸ்துகள் சிவாகார மாணகபாற் கரணங்களை யடக்கவேண்டுமென்னும் சங்கற்பம்மில்லை,—

குணமில்லை - தாமச ராசச குணக்கிரியைகளை யடக்கி சாதவீக குணக்கிரியைகளைச் செய்யவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை,—

குலமில்லை - குலதருமத்திலே நடக்கவேண்டுமென்பதுமில்லை,—

பாலருட ஐனமத்தா பசாசாகுணமருவி - பாலாகுணமாவது பசுத்தகேரம புசிப்பதன்றி யினிமேற் புசிப்புக கிதவேண்டுமென்று தேடாமலும் மாதாபிதாவுக்குவந்த பேற்றிழவிற் சநநோஷமும் துகழும் தனக்கில்லாமலும் பிரயோசனத்தை யிசையாம லொருதொழில் செய்வதும்

தனமத்தா குணமாவதுவொரு தன்மையாய் வைதவனாயும் வாழ்க்கினைவனாயும் பகுத்து நோக்காமல் தேக சவுக்கியங்களை யிசையாமலிருக்கை.

பசாசாகுணமாவது பேய்ப்பிடியுண்டவன் தேகத்திலேயொ

அ—சூதகிரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௨௩

ருதகா பண்ணு மிதாஹிதவகன பிடித்த பேயகசேயாகத் தனக்
குப பாரமற நிரப்பது,—

பாடலிளே டாடவிவை யமினறிடினம் பயிலுவா-ஆ நகநீ
மேலீட்டிஞ்சேல சிவனைப் பாடுகலூர் தாமாடுதலுரு செய்வா

உமையினுல நிர்விகாரமாயிருந்தாலு மிருபடா இவ்வா
று அநநியமமே நியமமாகையால்,—

குறியிலலை-இனப்படித்தாயிருப்ப ரினப்படி செய்வொன
றே ரடைபாளஞ சொல்லப் பெறுவதிலலை மென்றிதன்பொ
ருள

— அதியாச்சிரமம்-ஆசோமத்தைக் கடந்தது, + உன்மத்தா-
பித்தா

த ௮௮௨௩ — யஜு-யஜு-2 ஹனுநாஸி நகிஸு -௮௮
சிக்சி-யா |ஸநயஸெஸுஸவ-குகு-யாணி மொகா உர
2ஸெஷதஃ || ஸக்யா உர நிஸெஷாது குதகுத-யா
நு யநாநிவ || ஸங்கஹு விகஹு யெவாநெடு கூ
யபஜு-கா ஹி||

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

தியானமூலத்த முனைத்த மந்தமாயும் தீவிரமாயுஞ் சிவ
னமுத்தி சாக்காத்கார பரமுத்தி சாக்காத்காரப் பழாரமுக்
குரு சமாதி விருக்ஷம் வளாததவன மகிமை யிருவிருத்ததால்
வருத தமைக்கின்றா.

வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்த நிடைபுடையாராககு விதிதசன செய்தலும் விலக
கியன வெழுதலும் வேண்டாம, அவா செபதன வெல்லாந
தயமா மென்பதாம்

பாலா குணம் அறவொழுதற்கும், உன்மத்தா குணம் ஒரு
காற்செய கொருகாலொழிதற்கும், பிசாசாகுனஞ் செயலிழப
பிவின்று செயதற்கு முயன்மையாயின

இவ்வாறணி, மேலுணவு சேடாமை முதலியவற்றிற்கு
அமழன்று முயன்மையாயின வென்பாருமுளா

இச்செய்யுளி னெடுத்தகொண்ட பொருளோ டுயையின்
மையானும் “பால குணமத்தா பிசாசரிவெனவு - முறங்கினே
னகை வெறுமபாக்கெனவுக - தானேகவிராதாநூல்” என்ப
பிராணிக தவிராதன மாததிரைக்கே அவற்றை எடுத்து காட்டி
ய வாரற்றனும், அஃதிணைக்கே கேலாமை யறிக்க.

பாடலினொடாடலிவை பயிறல் பரமானந்த மேலீடு நோ
க்கி நிசுழுவதெனக்

—

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

இந்த உண்மைநிட்டை கூடின ஞான வானகளினிலக்கண
மே லருளிச்செய்கிறார்.

ஞாலத்தின் ஞானநிட்டை யுடையோருக்கு - இந்தப் பூமி
யிலே ஞானநிட்டை கூடியிருக்கிறவாசனாககு, —நன்னைப்பொதி
திரையிலலை - விருப்பு வெறுப்பு மில்லையாய், —நாடுவதொன்றி
லலை-இன்னத வேணுமென்று ஒரு நாட்டங்களு மில்லையாய், —

செய்யிலை - ஜாதிதொழில் குணதொழில் முதலான செய்
செய்யிலையாய்,—கவையிலை - பஞ்சாகக் கவி நடுவும ஜாதிதொ
டுவு முதலாகச் செய்கிற தவங்களு மில்லையாய்,—விரததொ
டாசசிரமச் செயலிலை-மாசேரபவாசம் அட்டமிவிரத முகலா
னவையும் ஒரு ஆசிரமங்களு மில்லையாய்,—திபானமில்லை-
ஆகாரம் பிராசாதம் முதலாயுள்ள திபானங்களு மில்லை
யாய்,—சித்தமலமில்லை - ஆனமாவககு அநாதிபேசகம் பிரு
ககு மாணவமலமு மில்லையாய்,—சோலமில்லை - இப்படி இருந்
தவே ணுமென்று ஒரு வடிவமில்லையாய்,—புலனில்லை - இந்நிரிப
வியாபாரங்களு மில்லையாய்,—கரணமில்லை-அந்தகரண விபா
பாரங்களுமில்லையாய்,—குணமில்லை- சாக தவித் ராசக தாமச
மென்கிற குணங்களுமில்லையாய்,—குறியில்லை - ஓரடைபாய்மு
மில்லையாய்,—குலமில்லை- பிராமண கூத்தநிரிபன முதலாயுள்ள
குலதன்மமு மில்லையாய், இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவை பெ
ல்லாமில்லைபா யிருக்கையில் இவர்களிலக்கணம் ஏப்படி மென
வில்?—பாலருட னுனமததா பசாசாகுண மருவி - இயாசொ
னறையும் விதற்பியாமல் நிருவிகற்பமாயக காண்கிற பாலரைப
போலவும் வைகாரையும் வாழத்தினுளாயும் சுட்டி யறிபாச
மதபானஞ் செய்தவர்களைப்போலவும் ஆகாரம் நித்தினாபாய
மைதன்ம என்கிற காலு காரியமு மில்லாத பசாசரைப்போல
வாஇந்தக குணக்களைப் பொருத்தி,—பாடலிலே! பாடலிலை
பயினைநிபுணமபயில்வா - தங்களுக்குண்டான சுகத்தினமிகுதி
யாலே பாடுவதாடுவதாய் திரிந்ததனூ திரியாநித்பாகள

இதற்குப்பிரமாணம் இருவாசகம் புணர்ச்சிப்பத்த-அ-௨-
,'நெக்குநெக குளஞ்ருக யுருகின்று யிருநதங் கிடந்தமெழுநத,
நக்குமழுதக கொழுநமவாமுகதி நானுவிததகாற கூகதாவி
தறிச, செக்காபேரலுநதிருமேனித் திகழ்நோகக்ச சிவாசிவா

ததப, புசுருநீறடசென்று சொல்லோ வென பொல்லாமணிபை
படிணாநதே” எனனுமதுவ கண்டிகொளக

இந்நூற் சொல்லியது, உண்மையைப் பெற்ற நிலைமையு
புலாவாசனங்கு விருப்பு வெறுப்பு முதல ஜாகிதமை
மிருகச சொல்லியத முறைமைகளெல்லா மில்லையென ம
வாகு பாலநுமததா பசாசா குணங்களைப் பொருத்தி நற்
பாகளென்று முறையையு மறிவித்தது.

சுபா மணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞாலமதில் ஞானநிடடை யுடையோருக்கு - இவ்வுலகத்தி
னகண ஞானநிடடை யுடையோருக்கு, —நன்மையொடு தீயையி
லே - நன்னைநீதிமைகளாகிய விருவினைகளும், —நாடுவதொன
றில்லை - வினைகளைச் செயதாராயினு மொருபலத்தை நாடுவதில்
லை, —சீலமில்லை - சமயாசாரங்கு என்னுடிகுக் வேண்டியதில்
லை —தவமில்லை - தவங்கு பண்ணவேண்டியதில்லை, —விரத
நோ டாசகிரமச்செயலில்லை - விரதானுடானங்களுட னுச்சிர
ம கருவங்குயுடனுடிகுக் வேண்டியதில்லை, —தியானமில்லை -
தியானபாவனைகளும், —சித்தம்மலமில்லை - சித்தசுன்னமுமி
லலை, —கோலமில்லை - அவவச் சமயத்துக் கேற்ற வேட ததைத்த
ரிச்சவேண்டியது மில்லை, —புலனில்லை - விடயங்களைவிடும்பற்
றுதல வேண்டிமென்ற நியமமு மில்லை, —கரணமில்லை - அகநக
கரணங்களை யடக்கவேண்டியதில்லை, —குணமில்லை - தாமதரா
சசகுணங்களை யடக்கக்கூச சத்துவகுணச் செயலைகளைச் செய்ய
வேண்டிமென்ற நிதமுமில்லை, —குறியில்லை - ஒருகுறியின்க ணிற
கவேண்டிமென்பது மில்லை, —குலமுமில்லை - குலதனமத்திலே ந
டக்கவேண்டியது மில்லை, —பாலருட னுமததா பிசாசர்குண

அ—சூதகிரம் ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௨௭

மருவி-பாலரைப்போலத ஒழுங்கும் உண்டதகரைப்போலொரு
காட்செய்த கொருகாசொழிகலும் பேய் பிடியுண்டவா போல
செய்யிழப்பி வினது செய்கலுளாகிய குணங்களைப்பொருந்தி,—
பாடலிளே டாடலிவை பயின்றிடினும் பயிலவா- பரமானதை,
மேலீட்டாற பாடலாடலக ளாகிய தொழிலகளைச் செய்திடி-
னுஞ் செய்வா

மறைஞானதேசிகர் உரை.

தேசமிடங் காலநதிக் காசனங்களினிற் செய்வ
தொன்று போறசெய்யாச் செயலதனைச் செய்தங், கூ-
சல்டடு மனமின்றி யுலாவன்றிற் லுறக்கமுணர்வு வுண்டி-
பட்டி னியிருத்தல்மீடத்தன், மாசதன்றிற் றாயமையினி-
ல வறுமைவாழ்வில் வருத்தககிற திருத்தத்தின மை-
துனதகிறகினதகி லாசையினில வெறுப்பிலிவை ய-
லலாதுமெல்லா மடைநதாலு ஞானிகடா மரனடியை
யகலாரா. (௩௬)

(இ-ள்) தேசமி— காசி முதலிய புண்ணிய தேசத்திலிருக்க
வ காலநதிக் வேணுமென்னு நியமமும கவகை முதலிய
காசனங்க நதிகககா யிடத்தி லிருக்கவேணு மென்னு
ளின்றி நியமமும உபரத்கமுதலிய புண்ணிய கால-
ங்களை வேணுமென்க கருதுதலு மின்ன-
திககைப் பார்த்திருந்த ஜபானுடானஞ் செய்யவேணுமென
பதுஉம பதுமாதன முதலியதோ ராதனங்களிலே யிருக்கவே-
ணுமென்னு நியமமுமின்றி

செய்வதொன யாதாமொனறை யவாகள செயயுமிடத்
 றுபோற செயயா தவாகள கோடபாடு யேற்றுமையாற செய
 சசெயலதனைச் சலக னெல்லாததையுரு சிவன செயலென
 செயது வே கருதிப பணியற நிறறலாலும்,

“யாதேசெய்யினு நாமலோமந்யெனி, லாதேசெய்யு மள
 விலபெருமையன” எனவறிக

அங்குசல படு ஊசலான தெப்படிப போகருவரவு செ
 மனமின்றி ய்யும், அதபோனற சஞ்சல புத்தியுமின்றி

உலாவனிற்ற ஞானிகளானவாகள நடத்தன முதலிய
 லுறகக முணரவு வியாபாரங்களைப் பொருத்தின விடத்தம்,
 ணடி பட்டினியி இஃதன்றி யாதாமோ ரவத்தனைப் பொ
 ருத்தல் கிடத்தல ருத்தின விடத்தம், வாயுவான தெப்படி வி
 மாசுகின்ற னாய் னாவி லடித்தாலு மாகாசத்தைவிட்டு நீந
 மையினில் வறு காத வாறுபோலச சிவனது திருவடி நிழல்
 மை வாழவில் வ விட டொருக்கரலு நீநகராகள் ஏறு

ருத்தத்திற நிநு
 தத்தகின மைது
 னத்திற சினத்தி
 லாசையினில்
 வெறுப்பிலிவை
 யல்லாத மெல்
 லாமடைநகாலு
 ஞானிகடர மர
 னடியையகலார.

மாசு - அஞ்சியான விடத்தம்,

துய்மை - சுத்தஞயிருநத விடத்தம்.

இதற்குச் சாவ ஞானோத்தரத்தம், நிசுவாசத்த ம
 ரிக. (நூ.)

சிவாகாயோகியநுநா வருமாறு

மே விதனையே விரித்ததாததல்

தேச மிடங் காலந்திக் காசனங்களிற் - இனி எனபதம்
தநதோரு மொட்டிப பொருளுரைக்க *ஆரியாவாததாதி பு
ணியதேசத்திலே வசிக்கவேண்டுமென்றுங் கீட்ட கேரளாந் யீ
தேசத்திலே வசிக்கலாகா தென்பதம் சிவாலய சமீபத்திலே
திராத சமீபத்திலே இருக்கவேண்டுமென்பதம் — இசர ஸக்லத்
திலே யிருக்கலாகா தென்பதம் இன்ன காலத்திலே யின்னக்
பையையச் செய்வேணு யின்னகாலத்திலே யின்னகிரிபையையச்
செய்யவேண்டா மென்பதம் இன்னகிருமுதமாக இருக்கவே
ணும் இன்னத்திலே இன்னதிக்கு தலையாகப் படுக்கவேண்டு
வியாகக்ராசன முதலான வாசனங்களிலே இருக்கவேண்டு
பூமியிலே ஆசனமில்லாம லிருக்கவொண்ணு தென்பது மின்
சுவஸ்திக பதமாசனாதி யாசன பத்தங்களைப் பண்ணவேண்டு
மேண்டாமெனும் நியமங்களில்லாமல்,—

செய்வதொன்றுபோற செயலாசசெயலதனைச் செய்து
கூசல்பி மனமின்றி - பலத்தை யுத்தேசித் தொரு கணமாப
ண்ணுகிறவாகுபேரே பலத்தைக் கெடாவகையாகவே ஸ
நாத தானாகிக் கிரிபைகளைப் பண்ணி யிவவிடத்து இது இய
வாரு மிவவாறால் இது பண்ணலா மிது பண்ணலாகாது என
து மனதிறுடைய சஞ்சலமின்றி,—

உலாவநிற விருத்தல் கிடத்தல் லுண்டி பட்டிவி யுரக்க
முணாவு - இவ்வனங் கூறிய செயல்களைப் பிரகிருத சனங்க
ளைப்போலே செய்தம் —

மாசத்திற னாயமையினில் வறுமைவாழ்வில் வருத்தத்திற
நிருத்தத்தின மைதுனத்திற சினத்தி லாசையினில் வெறுப்பி

வினவயல்லாது மெல்லா மடைதோலும் - இவ்வாறு சொன்ன
வைசன முசுலான் வீதி * நிஷேத கனமங்க ளநேகரு செய
பாரகராசலும்—

ஞானாட்டா மரண்டியை யகலார - ஞானசித்தார சிவனை
முகி தொழிற செயதவரல்லா ஆகலாற புண்ணிய பாப மவா
ச நல்லே இவ்வாறு விசாரக சிரிப்பைப் பண்ணுகையிலே
சிவன் நங்காத் தெப்படியெனினில் ? வாயுவானது சைத்திய
+ சௌரபிய மாநகியத்தடனே தென்றலாகவு மிதரகு விப
ர்தமான ஞாராவளியாகவும் இவ்விரண்டு கிரியை முதலாக வேக
த்திலே சரித்தும் ஆகாசத்தை நங்காத்துபோல,

இதரகுச சமமகி,—

யயாவாயுஸு^ய ஸீவ்யாவிஜ்ஞா^ய காஸா^ய உ^ய
கி | ஸெயநிக்ஷிப^ய விதஸு^ய விஷயஸோ^ய நஸு^ய
னுகி ||

இதனால் பிராதத கனமம் நானுபேத மாகையால், கோ
பவானாகியும் சாந்திமானாகியும் விரகதிமானாகியும் ராகவானு
கியும் போகவானாகியு மிருப்பாராளாகையால் சீவன் முதலாக
ஞாண்ட லக்ஷணமியவாறென தரிப்பபோகாசென்று கூறியது

இதரககுசசமமகி

ராஜீகஸி^ய அரகோநு^ய க்ரோயொ^ய நுஸூ^ய அகி^ய
து வர^ய! ஞாஸ^ய கஜ^ய நாநாக்ஷ^ய கயூ^ய க்ஷ^ய மிய
ஜுதெ ||

* ஆரியாவாதகம் - ஒருபுண்ணிடதேசம், — இதரம் - வே
று, + வியாககிராசனம் - புலித்தோல், * நிஷேதய - வில்
க்கு, + சௌரபியம் - வாசனை

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு

—0—

தேசமிடங்காலந் திக் காசனங்கள் முதலியவை தி ான
த திச்சுக்கப்படுவன, சமாதியில் வேண்டியதெனென்று பொ
ருள்

மறறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

விகாரமுறுகற்கே தவாகத் தம்முன் மாறுபட்ட சொபு
ல பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி யவா சிந்தி
விகாரமுறுவாரல்லா , உண்மையானோசு குவாராகு அவா செப
யுஞ் செயல வேறுகலரெனென்பதாம்

செய்யாச செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நிபதியும்
வேண்டாமென்பாரா, தேசமிடங்காலந் திக் காசனங்களினை
பெனரா

இனிதச் செய்வ தெனவும அடைந்தாலு மூசுப்படு மன்பி
னறி யெனவு மிதையும்

அடைந்தாலு மென்னு முமமை சிறப்பின்கண் வந்தது
“உயரி தோன்றியாழ் தொழிலவாயினு மயிலை தீஞ்சுவையுபி
ன,, என்றற போல.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் கிட்டைமேவினோகள தா
சாரங் கூறப்பட்டது

—

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு

—0—

இப்படி முன்கொண்ட வுண்மையைப்பெற்ற சிவஞானிக ள் எவ்விடத்து மந்தச் சிவஞானமேயாய நிற்பார்களென்று ம ருணிச்செய்கிறார்

தேசமிடங் காலந்திக் காசனங்களினி - நல்ல வீராச்சி யும் பொல்லாவிராச்சியும் என்கிறீதுகங்கள் காசி சிருவமபல முகலாயுள்ள தானங்கள் விஷ்வயன் சுகிரமங்கள் முகலாயு ள்ள காலங்கள் கீழ்க்கு தெற்கு முகலாயுள்ள திகளுக்கா சித் தாசனம் பதமாதன் முகலாயுள்ள வாதனங்கள் இவையுயிலலை யாய், —செய்வதொன்று போதசெய்யாச் செயலதனைச் செய் து - சரிதை சிரியோகங்கள் வழுவுறச்செய்து சாலோக்கி யாகி பதங்களைப் பெறுகிற முறைமைபோலச் செய்யாத் செய லாகிய மவுனயோகத்தை யாசாரியனாலே பெற்றுச் சிவானு போகத்தை அனுபவித்து உப்படி அனுபவிக்கும்படித்து, —அங் கூடலபி மனமினி - அவ்விடத்து ஊசலின் நெழிலை யொத டுப் போக்குவருத்துச் செய்யத்தக்க மனமுமில்லையாய், — உ லாவல நிறநல் - நடந்தாலும் அசைவற நின்றாலும், — உறக்க மூணாவ - உறக்கினாலும் விழித்தாலும், — உணடி படடினி - பசித்தாலும் பசித்தாலும், — இருத்தல் கிடத்தல் - இருந்தாலு ம் கிடந்தாலும், —மாசதனிற் றாயமைவினில் - அசுத்தத்தில் சு தக்கதில், —வறுமை வாழவில் - மிடியில் செல்வத்தில், — வரு தக்கதில் திருத்தத்தில் - துக்கத்தில் சுகந்தில், — மெதுனத்தி ல் சினத்தில் - சங்கு சாரமாகிய பிரிபத்தி - கோபத்தில், — ஆணையினில் வெறுப்பில் - விருப்பு வெறுப்புக்களில், — இவையல லாத மெல்லா மனடந்தாலும் - இவ்வன மொன்பது உகையில் பதினெட்டாகச் சொல்லப்பட்ட விவையுமன்றி வெறுகு சிலவ

கது பொருத்ததாக்கலும்,—ஞானிகடா மரணடியை யகலா-
உண்மைஞானிகளா யுள்ளவர்கள் பரமேஸ்வரனுடைய சீபாக
த்தை விட்டு நீங்காமல் அனவரதமு மதுவே நிலைபாக நிற்பா
கள்

இதனாற் சொல்லியது, சீவன முததராயுள்ளவர்கள் பிரா
தகம் புத்ததக துலையுளவு மெளனோப தேசகதோடுங் கூட
இருப்பார்களென்றும் அவவி—தது ஆகாரம் நித்திரை பய மை
துனமுதலாயுள்ளவை வந்து தாக்கஞாலம் பரமேஸ்வரனுடைய
சீபாதமே பதறுக்கோடாக நின்று விடுவார்களென்னு முறை
மையு மறிவித்தது

‘சூரியகாந்த’ ‘மிசகதொரு’ ‘அழியாமை’ ‘புண்ணியம்’
‘ஞாலாதி’ ‘தேசமிடம்’ ஆகவாறும உண்மை நிடை

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஞானிகடாம - ஞானிகளாவார,—தேசமிடங் காலத்திக
காசனங்களினிற் செய்வதொன்றுபோல- ஓாதேய மேரா கா
ல பொருத்திக்கு ஒரு ஆசனமுதலியவையினிற் செய்வதாகிய ஒ
ருதொழில்போல,—செய்யாச செயலத்தைச் செய்து- செய்தற
கரியதொழில்களை யியற்றியும்,—உலாவனிறல் - உலாவுதலி
னும் நிறதலினும்,—உறக்கமுணர்வு - உறக்கத்தினு முணர்ச்சியி
னும்,—உணடிபட்டினி - உண்ணுகலினு முண்ணுகொழிதலினு
ம்,—இருத்தல் கிடத்தல்- இருத்தலினும் கிடத்தலினும்,—மாச
தனிறறு பமையினில் - மரணடைமையினும் துய்மையுடைமையினு
ம்,—வறுமைவாழ்வின் - வறுமையினும் வாழ்வின்,—வருத
சக்திதிறற்குத்ததில் - துன்பத்தினு மின்பத்தினும்,—மைதன்
ததிற சினத்தில-புணர்ச்சியினுங் கோபத்தினும்,—ஆசையின்

வெறுப்பின் - விருப்பினும் வெறுப்பினும்,—இவையல்லாத நொலலாரடைந்தாலும்-விசாரமுறுத்த கேதுவாகத் தமமுண்மறுபட்ட கொழிப்பலவற்றையுஞ் செயதாராயினும்,—அங்குச்சுப்பநிலை மிசைநி யரணடியையகலாரா - அவவட்டத்து அவைபற்றி யவா சிற்றும் விகாரமிசைநி முதல்வனநிருவடியை விட்டுநீங்கார என்பது உண்மையானோக்குவாரக்கு அவாசெய்யுஞ் செயல் வேறுகலான

இவை இரண்டு செய்யுளானு நீட்டை மேவிநோத ஆசாரங் கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகா உரை.

இத்திலலா தோராகு வேறுமோருபாய் நிடை யுணர்த்த கினரா

இநநிலைதா நிலையே லெல்லாமீசு விடத்தினி னு மீசுனெல்லா விடத்தினி னுமியன்ற, வநநிலையை யறிந்தநதக கரணங்களடக்கி யறிவதொரு குறிஞ்ருவின ருளினுலமிநது, மன்னுசிவன றனையடைநது நின்றவ னறனாலே மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத், துணை வியசாக கிரமதனீற றரிடாதீதந் தோனறமுயல சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகமாம். (௩௪)

(இ-ள்) இநநிலை இதைப்பாவனை கைவாராதாகில தா விலலை யேல்

எல்லா மீசுனி சராசராத்தமக மாகிய வானமாகக் னெந் தத்தினி னு மீசு லாம சிவவிடத் தைக்கியமாகிற்றகு முறை

செல்லா விடத் மையினையு மந்தச்சிவனருனு மாயாதி தன
 தினிணு மிபனறவ வினு லுயிரக ருபிராய வியாபித்த நிறகு மு
 கநிலையயறித்த னைமையினையு மறித்த, அநென்போல செலி
 ல? சிவசாதாசகிய முதலியநா லு பெபபட
 யொன்றாகக் கனம் சாநாககியத்திலே வியாபித்த நிறகு,
 அது போல மாயாதனு முநலியவற்றினு னன்னுபிரவிட்டமாக
 வியாபித்த நிறபனென வறிக

“கனம் சாதாககியத்திற் கலந துறல்போலநாதி, நினைமல ன
 வனேமாயா தனுவினு நிரைநதுநிறகு, மனனிய மநாதிதன்னுட
 கலாதியு ஞாயிருளவைகுஞ் சினமயன சிவனபாலு முனனிலை
 சிவனபாற சிவன” “உண்டிமனமாதிபதத் தூவதெனுமே பா ச
 வற்று ஞாநியி ருணமச னுயிருட்டிகுருக கண்டனிலு ம மற
 னைப தானவசளிநு முணமி மனமாதியவற துறறவுயிருட சிவ
 னருனுண்டு” எனரு ரெமதுகுரவா

அநதக் கரண அநதக் கரணங்களைப புனவழிச் செல்லா
 நுகளடக்கி மலடக்கி

அறிவதொருகு ஞாஞசாரியன கடாசுத்தகாலே யவவிட
 நி குருவி னருளித் தறிபத தக்கதோ ருபதேசத்தை முகந
 ஞாலநிகது பிரமாமத பெறது

மன்னுசிவனற அநதக்குறிப்படியே நிலைபெற்ற சிவனைக்
 னை யடைந்த நி கண்ணிமைக்கு மனவாதல் அமபெயதா ல
 னது துபோய் விழுமளவாதல் பசுக்கரக்கு மன
 வாதல் அநதப பாவத்துடன் கூடியிருந்தது

அவனறஞலே அநதச் சிவனது கட்டாட்சத்தா லநாதிவே
 பலத்துடன் கூடியிருக்கிற வானமாவுகரு,

மருவு பசுகர பசுகரண மாயச் சிவிககிற் விச்சாஞானசு
 னவகள சிவகர கிரியைகடாமே யனுக்கிரகத்தைப்பொருத்தி

ணமரக

யிவனுசுருப பரமமான சிவகரணமாகச் சீவி
யாநிறகும்

தன்னியசாக கருவிகணிதெந்த சாககிரா வதகையின
கூடத்திற றுரி கணினறு நாடோறந துரியாதீதனுமா யுவ
யாதீதந தோன வமையு மிலலாத சிவதண்ட யடைந திருப
முயல பாயாக

சுவானு பவரு ஆகையா லிப்படி நிட்டையைப பொருந்து
சுவானு பூதிகமா வரவே யதமுற்றுதலானே சிவனிடத் துண
ம டான வானநத மானதுபோல உன்னிடத்தி
லே காணே யனுபூதியான துண்டாகா நிற
கும் ஏ-து

இத பதபொருள்.

சுவ ஏ-து உகைகு

அனு ஏ-து பின்புண்டாம

பூதி ஏ-து ஆனநகமாயினும் ஐசுவரியம எனவறிக

“பிரிவினாவடியாராக கென்றும் வாராத செலவமவருவிப
பாணை” ஏ-ம. “முத்திகெறியறியாத மூககருடன முயலவேளை
கதகனெனக்கருளியவா ஞாபெறுவாரச்சோயே” ஏ-ம “கோ
லமாகரி யுரித்தவாதமனமத தமமைபோலத்தன்னடியாராக கின்
பமளிப்பவா பொருள்கள் விடமுண்டநீலத்தாரா மிடறறணலா
ரா சிரபுரநதொழுவனை நிலலாயே” எனனுந திருவாக்ஷினுமறிக

இகறகுச சாவஞானோததரத்தம் மதங்கம சூகசங்கசை
யிலுமறிக (௩௪)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சொல்லிப பேரநதவா துணமையாகிய நிட்டை சட்டாதிரு
க்கில் நிஷ்டை கூடு முபாயம மேல் கூறுகின்றது.

இந்நிலைதர நிலையேல் - சிவனில் வேறற்றுச் சிவனே யாய்ச் செய்யுஞ் செயலெல்லாஞ் சிவனசெயலாய் நிற்குந் தன்மைகூடித் திலையாகல்,—

எல்லாமிசனிடத்தினின்று மீசனெல்லாவிடத்தினின்று நின்ற வன்னிலையை யறிந்து-சித் தசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லாஞ் சிவனிடத்திலே யவகாசமாய் நின்றமையுஞ் சிவனெல்லா வஸ்துகளினு மநதரியாமியாக நின்றமையு மறிந்து,—

அநதக்கரணங்களடக்கி யறிவகொருகுறிஞ்ருவி னருளிலு லறிந்து - மனோபுத்தி யகங்கார சித்தங்களின் வியாபாரமண் றியிலே சிவனை யறிவதாக கொரு லக்ஷியத்தை ஆசாரியஞ் லரு வபெற்று,—

மன்னுசிவன றனையடைந்த நின்றவண்டனலே மருவுபுறக் கரணங்கள் சிவகரணமாக - தன்னிடத் தந்தரியாமியாக நின்ச சிவனைச் சரணமாகவடைந்து பிரிவறநின்ற வந்தச் சிவப்பிரகா சத்தினாலே யளத்திற்பட்ட புத்போல ஆனமாவுகஞ் போகசா தனமாகப் பொருந்தின உடகரணங்களும் புறக்கரணங்களுஞ் சிவ கரணங்களாக,—

தன்னிய சாக்கிரமதனிற் றுரியாதீதந் தோன்றமுயல்-புரு திவியாதி நாதாந்த முப்பததாறுந் தாத்தலைகங்களும் நெரு க்கினின்றுள்ள ஜாக்கிராவஸ்தையிலே நின்மல துரியாதீதம பிறக்குமபடி முபந்சிபண்ணும். இங்ஙனஞ் சொன்ன நின்மல து ரியாதீதம பிறக்குமாதில்,—

சிவாறுபவஞ் சுவா * னுபூதிசுமாம் - சிவாநந்தானுபவம் அநநிப வனுபவமாமென நினைப்பொருள்

இந்த நின்மலாவஸ்தை முதலே 'ஐதசாக்கிரமதனில், எ

னற விருத்தத்தில் விரித்தமையா விவவிடத்து விரியக கூறிய
தில்லை

* அனுபூதி - அதுபவம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

நிராகாரத் திடானசமாதி சாமாததிய மில்லாதான குரு
கற்பித்த சதாசிவாதி சாகாரத் தியான சமாதிபண்ணச் சாலம
ப சிவ சமாதி சாக்ஷாத்கார பூர்த்திச் சகானுபூதி முனனாக நி
சமுதா நிராலம்ப சிவ சமாதியானது பரசமவித சிறுசத்தியில் மு
றைமையின் முகிழ்க்கும் நிராலம்ப சிவ சமாதிச் சிதறுபபூத்
திச் சசமுத நிராலம்ப சிவ சாக்ஷாத்கார முற்றுப் பூர்த்திச் ச
சமுரு சுவ சமவிதசிறுசத்தியின் முகிழ்க்குஞ் சுவானுபூதியினை
லனுபவிக்கப் படுமென றறைகின்றா

இந்நிலைதா நிலையேல - நிராலம்ப சிவபோக நிலை நிறகச
சத்தி போதாதிருந்தால, —எல்லா மீசனிடத்தினிது மீசனெல
லா விடத் தினிதுநின்ற வநநிலையைக் குருவினருளாலறிந்து - ஒ
ருபிரகாரம் அகண்டித சகலவியாபக சிவருபக குருச சொல்ல
இது கத்துவாதிக் சிற்சத்தி விஷயம் புத்தி கொசுரமனறென்ப
து அறிந்து, —அறிவதொரு குறி குருவினருளினாலறிந்து - புத்தி
யினுறறிபாணிக்கப்படு மொரு சிவ விக்கிரக மககுரு கிருபாயினு
ற கற்பிக்கவறிந்து, —அந்தக்கரணங்கள் —ககி - விஷயத்தில் வி
ழாதமேலெழுப்பிய சசகனசிவ முகமாககி, — மன்னுசிவனறனை
படைத்தநின் றுமருவு பசுக்கரணங்கள் —அந்நவநக்கரணங்கள், —
அவன் தனனாலே - முறசொல்லிய முறைமையிற் சுத்கவிததை
முதலிடவற்றோடு கூடி, —சிவகரணமாகி-திபாலித்துச் சமாதித்

அ—சூதகிரம. ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௩௯

தசசாக்ஷக்கரித திருப்பச சாகக்ர சாகக்ராதிக கிரமத்தில,—
தன்னியசாகக்ரமத்திற் துரிபாதிதந தோனற முயல்சிவாறுப
வம-நிஷ்கள சிவ சாக்ஷாதகார முறறுப்பூரத்தி ஸபுரிகக ப-ண
ஹுந துரிய சமாதி சிதறுப்பூரத்தி—சுவாறுபுதிகமாம-ஸவா
றுபவாறு பாவியமாம

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வண்ண கூறிய முறையானே, அகம்புறமெனனும் ஸெ
வகணு மேகநிலையாக கண்டு இறைநிறைவி லமுதவதநாகிய நி
டடை மேவுத லரிதாயப பண்டைப் பயிற்செவயத்தாற சுட்டுண
ராவபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணு
ம பொழுதே இறைவ ன்கறஞளாராயு புறமாய் நிறகு நிலையு மு
டன்கண்டு, அவ்வா ற ண்டத்தினிறகுநிலை அறிதலரிதாயிற பி-ண
டத்தினிறகு நிலையு ளொன்றின்வைத் தறிந்த அதுவாயிலாகப்
புருததாதல அவவியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்த ஆனநிக காணங்
கரணங்களுல்லாம பேரின்பமாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிக
ளோடுந் தொழிற பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்ஷரத்திறுனே
கருவிபொன்றேனெனக் கூடாது. தொழிலிறந்த நிறகும நின்மல
துரிபாதிதநிலை கை கூடுமபடி முயலவாரா, சிவானுபவந் தமதா
கக்கொண்டு அனுபவிககப் பெறுவா ரென்பகாம்

அநநிலையை பறிந்தென்றது அண்டத்தின்வைத் தறிதலை
பெனவும், அறிவொருகுறி குறிவினொன்றிந்தென்றது அவவறி
விந் கேதுவாயப் பிண்டத்தின்வைத் தறிதலையெனவு முண
ராக.

சிவன ஆருபெயா

அகரசுடநி வருவித்தரைக்க.

முடலெனபது முனவிலையேவல

சிவானுபவஞ் சுவானு புதிதமென்புதித தொகருநின்ற வா
ருவது முறையே செயப்படு பொருணமைக கண்ணும வினைமு
தற் பொருணமைக கண்ணு வந்த காரகம் அமிழ்வுண்டி
கடவுளருண்டி மெனமுற போல.

இதனானே அந்நிடை மேவப்பெரு தாாககு அது பெறு
முபாயது கூறப்பட்டது

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி முனசொன்ன வுணமை நிட்டை கூடாதென்ற
மாணுககளை நோக்கி மேலொரு உபாயநிடை யருளிச்செய்தி
றா

இன்னிலைதானிலையேல் - இகத மெளன உபதேசத்தைப்
பெற்று அநதநிலையே நிலைபாக நிறக்கூடாகாக்கல்;—எல்லாமிச்
ண்டத்தினின்று மீசெல்லலாவிடத்தினின்று நின்றவனவிலையையறி
ந்த - ஐட்சித்துக்களென்று சொல்லப்பட்ட சாவமும தம்பிரா
னா தாரகமாக நின்று காரியப்படுகிற முறைமையுட அநதச் சா
வத்தினும தம்பிரானா நிறகிற அநத நிலைமையையு ம சிவஞான
ததாலே யறிந்து;—அநதக்கரணங்களடக்கி - சாவமுஞ் சிவவி
டத்திலே நிற்கிற முறைமையும் சிவனவவிடங்களிலே நிற்கிற
நிலைமையும் அநதஞானங் காட்டாகத் தானகாணகிற காண்பி
யையு மிழந்து தற்போதஞ் ஜீவியாம லகத ஞானமாய் நின்
று;—அறிவதொருகுநி குருவினருளினாலறிந்து - ஞானமாய்கிண்
று அவவிடத்திலே யறியத்தக்கதோ ருபதேசத்தை ஆசாரிய னு
டைய உணுக்கிரகத்தினாலே பெற்று அப்படிப் பெற்று லகாதி

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௪௧

யே தன்னிடத்திலே கோனருமல் நிலைபெற்று நின்ற சிவம் பிர
காசிக்ரும —மன்னுசிவன் தன்மையடைந்தபின்னு - அப்படி நிலை
பெற்ற வந்தச சிவனைக் கூட்டிநின்ற, —அவனறனாலே - அநா
தியே மானமாவைப்பொருந்தி நிற்கிற அந்தச சிவனுடைய பிர
காசத்தின் மேலீட்டாலே,—மருவுபசுக்கரணங்கள் சிவகரண
மாகத் துன்னிபசாக்கிரமத்திற் றுரிபாதித்த தோன்றமுடல்-அ
நாதினே மானமாவைப்பொருந்தி நிற்கிற தத்துவங்கள் தானே
சிவகரணமாம் முப்பத்தாரோடுங் கூடிநிற்கிற ஜாகக்ராவஸ
தைக்கு ஸதானமாகி யவவிடத்திலே சாக்கிரத்திற் சாக்கிரம
சாக்கிரத்திற் சொற்பனம் சாக்கிரத்திற் சுழுத்தி சாக்கிரத்திற்
றுரியம் என்கிற நாலுங் கழன்று சாக்கிராதிதம்புரிந்து நில
அப்படி நிற்கவே பசுக்கரணங்கானே சிவமாம்,—சிவானுபவம்
சுவானுபூதியமாம் - அப்படிச் சிவமாயநிற்கிற வதுதானே யுன்
க கனுபூதியமாம்

அன்னிலையை யறித தந்தக் கரணங்களடக்கி யறிவதொரு
குறிஞ்ருவி னருளினுலநிந்து ஆனம் தரிசனம்.

மருவு பசு கரணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னியசாக்கிரம
தன்ற றுரிபாதித்ததோன்றமுடல் ஆனமகத்தி

சிவானுபவஞ் சுவானுபூதியமாம் என்றது ஆனமலாபம் எ
ன்னுமது கண்டுகொள்க.

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியாரா, ௧௨-செ“பா
லையையதலபாடியதம் பரம்பொழிப்பாடியதம், காலனையன்
தேயிக் கரணங்கொண்ட—பாலன், மரணத்தவிர்ப்பதுவு மறந
வாகுருந்தங், கரணம்பேர வல்லாமை கரண” என்னுமது
கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, முன்சொன்ன வுண்மை நிடடைகூ
டாமல் வாதனை மேலீட்டால் ஜடசித்தக்க விரணமும் பரமே

ஸ்வரஸிடமாகநிற்கிற முறைமையையும் அவவிடங்களிலே பர
ஸ்வரநிற்கிற நிலைமையையு மந்த ஞானத்தாலே யறிந்து
அப்படியறிந்த தற்போதமுங் கெட்டுநிற்க உத்த நிலையாமென
றும் அகொழிந்தும் ஆசாரியனாலே தனக்குப் பிராணஞ்ஞயந்த
கிற சிவனை யறிந்து அவனாலே பசுக்கரணாக காணே சிவக்கரணமு
மாய்ச் சாக்கிராதிதமும புரியுமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

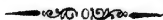
—0—

இந்நிலைநா வில்லையேல் - இவ்வாறு கூறியமுறையானே
யகம்புற மென்னுமல் எவகணு மேக நிலையாய்க்கண டிடைநிறை
விலமுதவதாய் நிடடை மேவுதலரிதாய்ப் பணடைப் பயிற்சி
வயத்தாற சுட்டுணரவுபற்றிப் பிரவஞ்சகசாஷிப்பட வருமாயி
ன, —எல்லா மீசனிடத்தினினு மீசனெல்லா விடத்தினினு நின
ற வநிலையையறிந்து - அகணைக்காரணும் பொழுதே யிறைவனத்
தருளளாயும் புறமாயு நிறகுநிலையுமுடன் கண்டு, —அந்தக் கரண
ங்களடக்கி- அவ்வாறண்டத்தினிறகு நிலையறிதலரிதாயின் மரு
திகளடக்கி, — குருவினருளால் நின்றறிவதொரு குறியுமறிந்து -
குருவருளாற பிண்டத்தினிறகு நிலையு னொன்றினைவைத் தறிந்
து, —மன்னுசிவனறனை டுடைந்து-அ துவாயிலாகப் புகுந்தாத் த
வலியலபைத் தலைப்பட்டறிந்து, —நின்றஅவனறனாலே மருவுப்
பசுக்கரணவதள சிவக்கரணமாக - ஆண்டிக்காரணும் கரணவகனெல்
லாம பேரின்பமாகப்பேணி, —தன்னிய சாக்கிரமதனிஸ்-இவ்வா
று கருவிகளோடு தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகல சாக்கிரத்தி
றறானே, —தரிபாதிதக் கோன்ற முயல் சிவானுபவம் - கருவி
யொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிறகு நின்மல தரிபா

தீதநிலை கைகூடுமடடி முபஸ்வார சிவாநுபவத்தை, —சுவானுபூ
திசுமாம - தமதாக்ககொண டநுபவிககப பெறுவா

இதனானே யநநிடடை மேவப பெருதாராக கதபெறு மு
பாயநு கூறப்பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

மே விததனமை யுடையோர சிறப்பு மஃகிலலார
சிறப்பினமையு முணாத துகினரா.

சாகிராததே யதீதத்தைப் புரிந்தவாக ஞாலயிற ச
ர்வசங்க நிவிராகதிவந்த தபோதனாகனிலவாகள, பாகவ
யத்தைப் பகாவதுவென னிமமையிலேயுயிரின பற்ற
றுகதுப் பரததையடை பராவுசிவரனரோ, வாககுமு
டி கவிததரசாண டவாக ளவீவயைரோ டனுபவித்திய
கிருந்திடினு மகப்பற்றற்றிருப்பா, நோக்கியிது புரி
யாதோர புறப்பற்றற்றாலு நுழைவாபிறப் பினிலவி
னைக னுங்கிடாவே. (௩௫)

(இ-ள்) சாகிர இரதப் பூமியிலே சஞ்சரித்திருக்கவும் சக
ததே யதீ லாவதனையிற றானே சாகிராதீதத்தை மு
தததைப் ப் னகூறிப்படி பொருந்தினவாகள சிறப்பை
புரிந்தவாக ஞால விசாரிக்கி லவாகளே சாவசங்க பரித்தியா
கிற சாவசங்கநி கம பண்ணினவாக ளாதலா லந்த ஞாதாக
விராத்திவந்த த கள பண்ணின பாககியத்தை நாமென
போதனாக ளி சொல்லப் போகிறோம். அஃதெக்கா ரணத்
வாகள பாககிய தரவெனில?

ததைப் பகாவ
துவென

இஃம யிலே சமுத்திரத்திலே மகவறதமும மச்சமா
யுயிரி பறற்று னது கூடியிருந்தாலும் அந்த உப்பினது கன
ததுப பரத்தை மைய யடையாத வாறுபோல இந்த ஜீ
யடைபராவுசிவ வன் முத்தரான ஞாதாககளு மிகச்ச சரீரத
ரனரே துடனேகூடி யிருந்தார்களே யாயினு மிகச்ச
சரீரத்துடன் பற்றுமற்றுப் புறப்பற்றுகிய
வானமாக்களித துண்டாகிய பற்றையும் விட்டுப் பாமமான
சிவனுடனே கூடியிருக்கையா லிகதப்பூமியிலே பிரண்டாரு சிவ
னெனக் கருதமவர்களே யாஜலால்,

ஆககுமுடி கவி விதிவழியு னடாககு முடியை யீராஜாவா
தச்சரண டவ கருத்த கபிடேகமபண்ணி மதனைச் சூட்டிப்
பட்டததுக குறிப் மடவாருடன் கூடியிருந்
தார்களே யாயினு மதனால் வசியரல்லா. அஃ
திவ இருந்திடினு தென்போ லெனின? சுந்தரப்பெருமா ஞாய
மகப்பறதறிரு ஞா மடவா கலவியுடன் கலந்திருந்து மெப
படிப் பற்றுதலினறி யிருந்தா ரதபோல
இவர்களு மப்படியே யிருவகைப் பறையு
மற்றிருப்பார்கள்

நோக்கியித பு நிடைபையப் பெருமையென விசாரித தக
ரியாதோரா புறப் னவழி நிலலார்களேயாயி னவாகனொருவ
பறற்று லு து ராலும் விடுத்தற்கரிய விருவிதப் பறதையும்
ழைவா பிறப்பி விட்டார்களே யாயினு மப்பலத்தை யுறா,
வினவினைகளுவ ஜனன மரணப்பட்வித திரிபுராகள், அஃது
கிடாவே னடாகையா லத்தருக காரணமாகிய வினை
களுங் கெடாது. எ-று.

ஓகாரம் - எதிமறை.

துங்குதல - கெடுதல்.

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம் ௨௨௪௫

‘பறறுகபறறறறற பறநினை யபபறறைப-பறறுக பறறு விடறகு’ எனவறிக

அகபபறறே சிறப்புடைததென வறிக

இதறகுச சாவஞானேததரம, சிவதருமோதகரமுமென வறிக (௩௫)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல ஜீவனமுததாகளுடைய வடபியந்தர வேறுபாடும புறத்தறவினாலே முததிபிலை யெனபதறு கூறுகின்றது

சாககிரததே யதீதத்தைப புரிந்தவாகள - சகலமான சா க்கிறத்திற கருவிகளெல்லாம பிறிபாம விருககையிலே நினைமல னுரியாதீதத்தைப பொருந்தின போகள,—

உலகிற சாவசங்கநிவிாத்திவந்த தபோனாக ளவாகள பா க்கியததைப் பகாவதுவெ னிமமையியேயுயிரின பறறறுத்துப பரத்தையடை பராவுசிவரனறே - பூமியினக னெல்லாபறற றையு மொழிந்த தவமேபொருளாக வுள்ளவாக ளவாஃளுடைய செவவத்தை யிவ்வளவென்று நம்மாற சொல்லவரிது இம் மையிலே தானே யானமாவினுடைய பந்தமாகிய வானவ மா னைப காமியங்களை யறுத்துப டரமசிவனை வேறறக கலந்த பூமி யின்க ணுள்ள வானமாக்களை யீடேறறுவது பொருட்டாகச சருசரிககிற ஜீவாகளல்லவோ, ஆமே! —

ஓகாரம - எதிர்மறை

அவாகளாககுமுடி சவித்தரசாண் டரிவையரோ டனுபவி ததிவ கிருத்திஊ மகப்பறறறறிருப்பா - அந்த ஜீவனமுததரா னவாகள நவரத்தினங்களினாலே பண்ணப்பட்ட முடிமைத தரித திராசசியததையாண் டனேக மடந்தையாகளைப புணா ந திந்தப பூமியினகண்ணே பருசபூ காணமகமான தேகத்திலே

யிருநதது சிவோகம பாவனையை விட்டுச் சிவோகமெனறே யிரு
பபா சிவனுமிகை ஜனமாயே தாமாயிருந பஞ்ச பூதானமக
மாயிருக்கிற தேகத்தை யதிட்டித்திருப்பா —

தாமதமே — தயாவேகமெனறே லெவி பதி விஜா
ந கிரேமே | வனுமொதாத்தெ லெமெ ஸிவஸு
மெ கருவ கிஷகி ||

போக்கியிது புரியாதோர புறப்பதறறறறற வின்னென
கிடாம வ நுழையாபிழப்பினில - சிவஞானத்தினாலே சிவனை
நயமாக்க கண்டு ஜீவபாவத்தை விட்டு சிவபாவனைப
பன்னுதவா தனக்குப் பரமமான போக்கிய வஸ்துகளோ
யெய்திக்ாரகளாகிலும் புண்ணிய பாபங்கள் கெடாது, சூத
லாஸ முதலத்தை யெய்தபொரு நினைபொருள்

யுகாரம நறறேகாரம

- போக்கியம் - புண்கத்தகத்து

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

— 0 —

சீவன முததி சாக்ஷாதகார சித்திமரண முததித் தடை த
முடனென்று சாறுகின்றா.

வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

— 0 —

ஜிவவன்ம பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துணைய சாக்ஷி
மத்தவன்ம கொண்டுநானே கரணங் கடந்த யதீதநவகப பரி

அ—சூததிரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம் உஉசுள

க் காரா, கருவிகளினி வகி நிடை மேவினோரோ டொப்பச்சி
கதாரே யாவார அவவுணமை யறிதகார உண்டுதித்தப பூசி
முத்தசு செய்புந தொழிறொப்புடைபேபற்றி யவரை உலகத்
தாரோடுவைத் தெண்ணறக வென்பதாம

பராவுதல சஞ்சரித்தல

இகனோ யங்ஙன முயனராத பெருமை கூறப்பட
டது

ஞானவதிகாரப் பட்டமைபற்றி யீணிக கேட்டலுடன்
வைத்து ஒருவாறறா நொகுத்தோதிய இனனோரன்னவை யெ
ல்லாம வருகின்ற சூகிரககளான விரித்தக கூறப்படும

புறச்சமய நெறியென்பதமுத வித்தனையும் இரண்டாம்
கூறதை தெரிந்துணரத்தியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச சாககிராதிசம புரிந்தநிறகும ஞானவானகா
பெருமையை மே லருளிச்செய்குறா.

சாககிரத்தே யதீகததைப் புரிந்தவாகள - அருளுடனே
கூடி இரண்டற நிலைபெற்று நேயத்துடனே கீழ்க்கிற சாசன
ராதிதங் கைவந்தவாகள;—உலகிற் சருவசங்க நிவிர்த்திவந்
தபொதனாகள - பூமியிலே சருவசங்கப் பரித்திடலாகம் பர
னின கபோதனர்கள;—அவர்கள் பாக்கியத்தைப் பகாவது
பென - அவர்கள் முன் ஜன்னங்களிலே செய்த கிவ புண்ணிய
சதை வாககாலே கோசரிப்ப கெப்படி?—இம்மையிலே யுயிரி
ன பற்றாத்த - இந்த ஜன்னத்திலே ஜன்மாவக் ஞானடான
டாசப பற்றுக்க னெல்லாததையுந தவனோக்குப் பிராணனாய

நிற்கிற ஞானத்தினாலே யறுத்து,—பரதசையடை பராவுசிவ
ரனரோ - எல்லாததக்கு மேலாயிருக்கிற சிவத்தைப் பொரு
கதி சுவமாயிருந்துள்ள இவர்கள் சஞ்சரிபாநின்ற சீவரல்ல
வோ!—ஆகமுடி கவித்தரசாரண்டவரக ளரிவையரோ டனுப
வித்தவகிருத்தினு மகப்பறதறிருப்பா - அவர்கள் பண்ணப்
பட்ட வபிஷேகமுஞ்ஞடி இராஜஜியம் பண்ணினவர்களுடனே
கூடி யனுபவித்து அங்கே யிருந்தார்களாயினும் உட்பறதறிரு
ப்பாக்கள்,—கோக்கியிது புரியாகோரா புறப்பறதறிருவது அ
ழைவாபிறப்பினில் - இப்படிப் பார்த்து இருக்கவுண்மையிலே கூ
டாதவர்களு புறப்பற்றுக்க ளற்றிருந்தாரோ யாயினுஞ் ஜனனத்
தை டடையா நிற்பாக்கள். ஆகையாலே,—வினைசுணுங்கிடாவே-
பிரார்த்தை கண்மழு மது புசிகனையி லுண்டான வாகாமிய கன்
மகசுஞ்ஞ கெடாது.

இதனாற் சொல்லியது, கருவிகளெல்லாககூடி இலாடத்
தானத்திலே நிற்கச்செய்தே அவையிறறிற் றோயாமல் சிவத்து
டனேகூடிச் சுவமாய்ச் சாக்கிராதீதம் புரிந்துநிற்கிற ஞானவா
னகளுக்கு ஜ்ஞான மறுமென்றும் இருத் துண்மை கூடாகவா
களுக்கு ஜ்ஞான மருதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சாக்கிராதே யதித்ததைப் புரிந்தவர்கள் - இங்கனம் பசு
கரணம் சிவகரணமாகத் துணைய சாக்கிரத்தி நின்றகொண்டு
தானே கரணங்கடந்தவதீதத்தினைப் புரிந்தாரா,—உலகிற சாய
சங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனங்கள்-இவவுலகினைசுண்ணே கரு
விகளினிங்க நிடைமேவினாரோ டொப்பச சிறந்தவரேயாவ
ர்.—இவர்கள் பாகியத்தைப் பகரவதுவென் - இவர்கள் முற்பி

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம் உஉசக

வியிலிசெய்த சிவபுண்ணியத்தைச் சொல்லவொண்ணமைபா
ல,—இமமையிலே யுயிரின்பற்றறுத்து—இமமககண னுயிர்பப
று நீங்கி,—பரத்தை உடையராவுசிவரனரே—மேலாகிய சிவத
தைப் பொருந்தி யிரண்டற நிரையாற சஞ்சரிககினற சிவமே
யாவா,—அவாக ளாக்குமுடிக்கித்து அரசாண டரிவையரோ
டனபவித்தக கிருந்திடினும்—அவாகளாக்கப்பட்ட முடியினை ய
ணிந்த அரசாண்செய்த அரிவையரோ டினபுந் திருத்திடின
ம,—அகப்பறற்றறிருப்பர்—அகப்பறறுநீங்கிவரேடாவா—நோ
க்கியிது புரிவாதோர புறப்பறற்றறும் - ஆராய்க் கிவவகப்பற
று நீங்காதோர புறப்பறறு நீங்கினும்,—வினைகணுவகிடா பிறப
பினினுழைவா—வினைகளேறுதவின பிறப்பினை யனை—வா இவவு
ணமை யறிந்தா நுணங்கித்தப பூசிமுடித்தச செயயுந் தொழி
லொப்புமையேபறறி யவரை யுலகத்தாரோடுவைத தெண்ண
றக

புறச்சமய தெறியென்பது முத விததுனையு மிரண்டாவ
கூற்றைத் தெரித்தனாததியவாறு

 அ—சூ, உ—அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

இப்படி கருவிகரணங்களை நீங்கிஹ காண்பதென்னெ
ன்று சங்கிரகதவாதி சொல்ல வுணர்த்துகின்றார்

கருவிகழிந்தாற்காணு ரொன்றுமெனிற காணார் கா
ணாதா கனனிகைதான் காமாசங்காணுண், மருவியிரு
வரும்புணர வந்தவின்பம வாய்ன்ற பேசரிது மணந
தவாதாமுணாவ, நுருவினுயிர வடிவதுவு முணாநதி

லாகாணசிவனை யுணராதா நுணர்வினா லுணர்வதுகற்ப
னைகா, ணருளபெயிலவ விருவனாயு மயிவிநதங்கயில
றயியாரேற பிறப்புமவிடா தாணவமுமறாதே. (ஈசு)

(இ-ள) கருவிக ஆனமாகக் கருவிகரணங்க ளெல்லாத
ழிநகரற் கா னதையும் விட்டு நீங்கினவிடத தொனறையுங்
ண ரொன்று காணமாட்டாக்க ளெனவில?

மெனில

காணார் காணா உணரை யறிவில்லாதா ரொனறையுமறி
தார யாக்கள காண அஃதெனபோல வெனவில?

கனலினை தா கருவி கரணங்களுடனே கனலியானவ
ன காமரசங்கா ள கூடியிருக்கவு மநகக் காமத்தாலு ளடா
ளுள ன வின்பத்தை யறியாதிருக்கக் கண்டோ
மே! அஃ தெக்காரணத்தா லெனில? அவளு
கருப் பக்குவமினமையா லெனவறிக

‘பருவத்தில்வந்து பயனுற்றபணி-லயனைப் படைத்தபர
ன’ எனவறிக

ஆனால் நீாதாங் கருவிகரணங்கள் கூடாமற் சிவதரிசனப்
பதிய தெப்படிபென்று நீ கேட்குறாயாகில்?

மருவியிருவரு பருவமான மாதா காதனைக் கூடின விட
பு னர வநகவி ததண்டாகின வின்பத்தை வேறொருவாக நீ
ன்பம் வாயினுற னன்படி யிருக்குமென்று வாககாலே யசனி
பேசுநித மணந ககப்படுமோ! ஆதலா லநகச் சிவனுடன் கூடி
தவாதா முணா ன வின்பத்தை அநகப் பக்குவானமாகக்கோ
வா யறிவார்கள்.

உருவினயிர் வ அஃ தனதையும் கருவிகரணங்களைக் கூடியி
டியதவு முணா ருககிற வானமா சரீரத்தின்கண் ணெடிந்

அ—ருதகிரம் ஞானஞான இலக்கணம் உருக

கதிலாகாண நிறகவு மகனுடை ஈந்தினை யுள்ளபடி
புறியமாட்டாரகன காண

சிவனையுணரா ஆநக ஸவருபனயிருக்கிற சிவனை ஞான
கார சாரியனுடைய வுபதேசதகாலுணரா சா
நான ஆநக தரிசனப்பட்டேனென்று சொ
லலுகிற தல்ல

உணாவிலு லு சிவனுடைய ரூபம் பலவிதமாகத் திராணி
ணாவது கற்ப கனையா லதுவு மந்தமன்று வன்னரூப
னைகாண ஆனமேபாததகாற சுட்டியறிக்கையால் அது
வுஞ் சுகதற்பஞான மாய்விடுங்காண ஆதார
ல் உருபம் வன்னரூபம் மாநகதமென்ப பெரு ஆன லுமமுடை
ய வாநகதகாண யாதெனின ?

அருளபெறி ல சிவ னருள்பெற்ற ஞானாககன கருவிக
வ விருவராயு ம ரணதிகளுடன் கூடாமற் கேவல் மானமாக
றிவிறகது கறி சிவனைக் கலந்திருக்கதலே பரமமான ஆநக
வா மென்று சொல்லுவார்கள்

அறியாரோழித ஞானசாரியனுலே முன்னற் சொல்லிய
படிமவிடா தா கற்பனைகளு மனதென்று குருதி யகதக கற்ப
ணவமுமருதே னை யில்லாததமாய்ச் சாகவதமுமாய்த தரி
யங்கடநகதமா யிருப்ப தியாகொன்று அது

வே பரமமான வானந்தமென்ற விதனை யறிபா இருப்பார்களா
கில் அவாசளுக கொருக்காலுஞ் ஜனன மாண வாகையு மொழி
யாது, உலகத்தண்டாகவே யானவ மலமும் விட்டு நீங்குப பெ
ருது. ஏ-அ

மணநகவர் எழுவாய்

உணர்வா பயனிலை

“பைபபடித கண்ணாநந தானும” “அவனருளே கண்ணு
கக் காண்பதல்லால்” “இப்படிய விவவுருவ விவவண்ணதத்
விவவிதைவ னெனநெழுதிக காட்டோணுதே” எனவழிக

இதற்குச் சிந்திய விசுவத்திலு மறிக (௩௩)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

— 0 —

நினைமல துரியாதீததகிலே சோத்திராதி சிதநயிறுகியாக
வெகி லொன்று மறிவதிலுலே யென்பவனைக் குறித்தக கூறுகின்
றது

கருவிகழிகதாற் காணு ரொன்றுமெனின் காணா காணுகா
ர - கரணங்களுல்லாம் நீங்கினு லொன்றுதயுக காண்பதிலுலே
யெனளில்? அவவாறு கரணங்க ணீங்கினு லொன்றுமறிபாமற
பாஷாணம போலே ஆனமா விருக்குமென்று முத்தியினினை
பதனைக் காணுதபோ காணுத ருவி சம்பிரதாயிகளான காணு
தாரொன்றும சமயிகளே சிவனுடனே கலக்கவென்பது வேண
டா! சிவாறுககிரகத்தினுலே சுவஸ்வருபாபி வியத்தியா யிருப
பதே போதுமெனினில்,—

கண்ணிகைதான காமரதங்கராணுள் - வேடாடச கலையும் நி
கைக சந்திரனைப்போலப் பதினாறு வயதும் நிறைந்து அதிசு
ந்நர வதியாய மதன் கலைகளேக கற்றுடையவளாயினுவு கண்ணி
னக காமரசுகதை யறியாள் மேல்,—

மருவியிருவறுமபுணர வந்தவின்பம் வாயினாறபேசரிது
மணாகநவாகா முணாவா - வாழ்க்கைப்பட்டு பாததாவும்
ஸ்திரீயுமாக வொருதலைக் காமமன்றி யிருவரு மொத்த குண
மாய்ப புணர அததக கலவியிலுண்டான சுக மிவவாறென்று
மை கண்ட கருப்போலப் புறத்தியாருக்குச் சொல்லப்போ
காது அனுபவித்தபேரே யறிவாகள்.

ஆதலா லானமாவஞ சீவனுங் கலந்தவிடத் தல்லது ஆன
நதானுபவ முண்டாகாத கலந்தனடான அனுபவ மந்தஞாகா
கசஞ்சகே அனுபவமொழிப புறத்தியாகஞ்ச சொல்லப போ
காத —

சிவனை யுணராதா றுருவி னுயிர்வடிவதுவு முணராதலா
காண - சிவஞானத்தினாலே சிவ தரிசனப்படாதபோ தேகேக
திரிபாதிக கநிபமான ஆனம் ஸ்வரூபதகையுந் தரிசித்தவ ரல்
லாகாண, காணெனறது மாஞ்சுகன் முனனிலே சிவஞானத்தி
னாலே சிவனையு மானமாவையுந் தரிசிக்க வென்பானேன, ஆன
மஞானத்தினாலே தரிசிக்கலாகாதோ வெனவில்?—

உணராதார உணர்வினாலுணர்வது கற்பனைகாண - ஆனம்
ஞானத்தினாலே யறிவேனெனகிறது சுககற்பம் சுககற்பமுண
டானபொழுதே விகற்பமுண்டு. விகர்ப்பம் அத் தவைத மாகா
து மேலெவவாறு சிவ சீவ தரிசனமெனவில்?

அருள்பெறி லலவிறுவரையு மறிவிதநகந் கறிவ ரதியாதேற
பிறடபுமவிடா தாணவமுமருதே - சிவனுடைய பராசகதி ஆ
னமாவிலே பிரகாசிக்கப்பெற்ற லந்தச் சிவ சீவனிரண்டுபேரை
யு மானமாவினுடைய விருத்திஞானம் ஸயிக்க ஸ்வரூபஞானத்
தினாலே வேறினமையை யறிவர்கள் இவ்வாறு ஆனமாவை
யுஞ் சிவனையும் அறியார்களாமாநி லவாகளுக்கு ஜனனமு மொ
ழிபா தாணவமலமு நீங்காதென் றிதன்பொருள்

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞான வருமாறு.

—0—

பசுரணங் கழனற விடத்தஞ் சிவசத்தி விளக்கு விளக்
கிய சிறசத்திகுறிச் சிவ கரணத்தினும் சிவனையும் தனனையும் சி

வகரணத்தி லுக்கிருளு சிவ சாஷ்நாதகார பூதசிசகதியு ம
நிந்தனுபவிப்பன, புத்திபோததகர லனறென்று போதிக்கெ
னா

காணுதார-சிவ கரணத்தால் நோக்கரதார, — காணா-ப
சுரணத்தார சிவரூப சிவசமாதி சிவ சாஷ்நாதகார சித்தப
பூததி முற்றுப் பூத்திச சுக முதலியவற்றையுணர்நனுபவி
யார, — உணர்வின லறிவது - சுதசவித்தை பொருந்திய சுதக்
சத்தவ புத்திபோததகர லறிவது, — கற்பனைகாண - கிருபத
சார சதாசிவாதி மூத்தி தானனறே, — அறிவிறநக கறிவ
ர - சாலமப சிவயோக மார்ஃகத்தபபோய்ப் புத்திபோதக க
டருது சிவனைச சாஷ்நாத சிவசத்தி வியத்தி சிற்சத்தி யுணர்வி
லுணர்வார, சிவாகமானு மாணுட சிவசத்தி வியத்தி பூமிபூ
ச சிவகரண புத்தி போதானுவித்த சிற்சத்தி யுணர்வினற ப
ரோக்ஷமாயப பரமபரையாயப பாரப்பா.

மறறைய வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

இருவரும் புணர வந்த வின்பம் பேசரிதாயினும் மனநகவ
ர தாமுணர்வார அக்காமரசங் கண்ணிகை காணுள அதுபோ
ல அருளபெறி லவ விருவரையு மறிவிறநககறிவார. காண்மாட
டாத வபகருவ ரதனைக காணா, தாமேயாகலான அவருக்கு
உணரத்தம வாயிலில்லை இதறிக்க, பண்ணிறக்களான மயங்கி
த தன்னொளியிழந்த படிக்கம்போல உருவான மடங்கியே யான
ம சொருப முணரப் பெற்றிலர். அதனை யுணராதார அபபெற
ந்தகாஃய வுருவுணர்வால் அவவானமாவுக குளளாகிய சிவனை
யு மறிவாமென்றல பாவகமரத்திரையேயாகலாற கருவிபறிவி

அ—சூக்திரம் ஞானஞ்ஞான இலககணம் உஉநடு

நகத நின்று அருளானறியப் பெருதாராகு ஏகதேசமாகிய கரு
வயுள்ளளவு மேகதேசகாடசி நீங்காமையாத பிறவியொழி
யாத பிறவிக்கு மூலமாகிய வாணவமலமும் பற்றறக் கழிபா
தென்பதாம்

இஃது எடுத்தக் காட்டுகரை

ரணநீரு வென்றது கலையாதி மண்ணதமாகிய கருவிக்
ட்டத்தை

இன் ஏதப்பொருட்கண் வந்த மைந்தாமுருபு

அதபகுதிப்பொருள் விஞ்சி.

உணராகா சிவனை யுணர்வதென விமையா

உயாவு சிறப்புமை விகாரத்தாரொருக்கத

உணராதா ரென்றது சிவசங்கிரகத வாதினை கோக்கிக்
கூறியது

காணிண்ணிங் கடநிறைக்க அவந்த வசைநிலை

இகளுநே பசுரணங்குள சிவகரணமாகத் துணவி. சா
சுரததைப் பெற்றா அதன்மேலுங் கரணங் கடந்த வதீசத்
தைப் புரிந்தரு அறிவு செல்லுமாறு யாவனுங் கொண்டி
சங்கிரகதவாதிகளை மறுக்குமுத்திரல், ' துணவியவையு
வேடா சுழலிற்பட்டித் துணவியையு மறியாத தயருறுக தொ
லலுயிர்' என்ற மூன்றாகுறு வலியுறுத்தப்பட்டது

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

சருவிகளைக் கொண் டறியும்தொழிந்த கருவிக் கணங்கி
லச்சிவனைக் காண்படாதென்ற சங்கிரகதவாதியை கோக்கி
மே லருளிச்செய்குறா,

கருவிகுறித் தாற்கால ரொன்றுமென்ற - கருவிகொன்ற
 சொல்லப்பட்ட பாசஞான நீங்கினால் ஒன்று மறியாகொன்ற
 சொல்லில்?—காணா காஞ்சுதார - உண்பபோ லுண
 ம பறி பாதவாக எல்லவோ அசேதனமாயிருக்கிற கரணங்க
 ணீங்கினால் ஒன்றையு மறியாம லிருக்கிறவர்கள் கரணங்களைக்
 கொண்டறியாமல் ஒன்றையறியும் தென்படிமெனில்? உணக்க
 த சொன்னால் தெரியாத அதென்போலவெனில்?—கனலி
 கைதான் காமரதங் காணா-பாசுபபபபபப புமானைக் கூடா
 த ஸ்திரீ காமரத மறியாத முறைமைபோல காமரதமானது
 சொல்லப்படாதோ வெனில்?—'கருவி யிருவருமபுணர வந்தவி
 னபம வாயினும் பேசரித-அந்த ஸ்திரீ புமானை ளிருவருங் தங்
 களிற கூடி யுண்டாணசுகம வாககாற சொல்லுகறகரித ஆன
 லந்தச சுகந்தா னில்லைமீயெனினில்?—மணந்தவரதா முண
 ரவா - கூடிப் புணரக்கவாக ளறிவரிதனை ஆகையால்,—உரு
 வினுயிர் வடிவத்து முணரத்திலேகாண சிவனை யுணராதா ருண
 ராவது லுணர்வது கற்பனைகாண - சிவனுடைய ஞானத்தின
 லே சிவனை யறியாதவர்கள் தேஹத்திலே நிற்கிற வானமொ
 ருபதையு மறிக்கார்க ளில்லை காண முனசொன்ன முறைமை
 யொழிந்து ஆனமபோதத்தாலே கருவிகளைக்கொண் டறியப
 டுடதெல்லாம் சங்கதபித்தக கொண்டவைகாண ஆனால் சிவ
 னையு மாணமாவையு மிவனறியுமபடி யெவருனே எனினில்?—அ
 ருபெறிலங் கருவையு மறிவிறதங் கறிவா - முறசன்னங்க
 ளிற செய்க தபோபலங்களினாலே ஆசாரிப னதுக்கிரகத்தைப
 பெறில அந்தச சிவனையு மாணமாவையுந் தறபோதஞ் சீவியா
 மல் அந்த ஞானத்தேடேகூடி ஞானமாய் கிணதே யறிபாநிற
 பாகள.—அறியாரேற் பிறப்பும் விடா தாணவமு மருதே- இப
 படி யந்த ஞானத்தினாலே சிவனையு மாணமாவையுந் தரிசியா
 களாகில் ஜனனமு மருது அஞ்ஞானமும் விடநீங்காதது

கருவிகழிந்தார காணா என்ற சங்கிரகதவாதிபை மறுக
தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம் - நிறைந்த நீயாய நி
ன்றனை யென்று - மந்தகைம புலனாய வரா யென்றுங் - கரண
மெல்லாக் கடந்தனையென்று - மரணமையடைந்தின்புறத் தெ
ன்று - முன்னருட் டலைவர பன்னின் ரெனவு-மின்னையவை பொ
ழிய வறிகுவதெவ்வா - நென்ற நிறகலிக கொன்றிய வின்பங்-
கூறுக தருமருட் டேரினையன்றே.” எனனுமது கண்டுக்கொள்க

இதனா சொல்லியது, கருவிகணிகளு லொன்றுக தெ
ரியாது கருவினைக் கொண்டே சிவனை யறியவேணுமென்று ச
ங்கிரகதவாதி சொல்லக் கருவிகள் பாசஞான மாகையால் ப
திஞானதகாலே பதியை யறியவேணுமென்று முறைமை யறி
வீதத்த

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மருவி யிருவரும் புணர் வந்தவின்பம் வாயினுற பேசரிது-
பொருந்த யிருவரும் புணர்வந்த வின்பம் வாககாற பேசுவதரி
தாயினும்,—உணராதவாதா முணரவா காமரகம் கன்னிகைதா
ன காணா - மணந்தவாதா முணரவாணறிபக் காமரசத்தினைக்
கன்னிகையறியாள் அதுபோல,—அருள்பெறி னவ விருவரையு
மறிவிறதது கறிவாகாண- திருவருளைப் பெற்றி றனையுந் தலை
வனையு மறிவிறதது கறிவர்,—அறியாரேறகாணா-அறியமாட்
டாத அபகருவ ரதனைக் காணுந்தாமே யாகலா னவாக ருணா
த்தம வாயிலில்லை இதநிறக,—உருவினுயிர் வடிவதவு முணர்
நதிலா - பன்னிறகுகளான மயங்கி தனஞ்ஞெளியிழந்த படிச்ச
போல வருவான மயங்கி யானம் சொருப முணரப் பெற்றில
ா,—உணராதாருணாயினுற சிவனையுணர்வது கற்பனைகாண -

அதனையுணராதா ரப்பெற்றிதகாகிய வருவுணாவா லவ்வாண்
மாயுக் குளளாகிய சிவனையு மறிவாமென்ற பாவக மாததீரை
டோய்கலால்,—கருவிகழிந்தாற காணுரொன்றுமென்ற காணா
காணுதார—சருவியறிவிற்றது நின்று அருளாண்நியப பெருகாரக
கேக்கேசமாகிய கருவியுள்ளளவு மேக்கேசககாஸ்தி நீங்காமை
யால்,—பிறப்புமவிடா ஆணவமு மஞ்சே,—பிறவ்யொழிபாது
பிறவிககு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக கழிபாது

இகளுனே பசுதரணங்களை சிவ கரணமாகத் துணவிப சா
கசுரத்தைப் பெற்றா ரதன்மேலுங் கரணங்க—தக அதீதத்தைப
புரிந்தரு அறிவுசெல்லுமாறு யாவங்ஙன மெனனும் சிவசங்கராக
தவாதிக்கை மறுகருமுககதால் ‘துணவியவைரபுல வேடா சமு
விற்பட்டித் துணைவனைய மறிபாது தயருமக் தொல்லியா’ என
ற மூனருங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது

 அ-ரு, கூ-ம், அகிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

இப்படி நீட்டைபைப் பொருத்தி நீங்கினவிடத்தக

கருவி கரணநிகளுடன் கூடினாயேயாயினு மத

னவழித் தன்மென னுணர்த்துகின்றா

பன்னிறங்க ளவைகாட்டும் படிசுமபோலுள்ளம
பலபுலனக ணிறங்காட்டும் பரிசுபாரத்திட், டி னன்னிறங்
க ளென்னிறமன் மென்றுதனற னெழினிறங்கண டரு
வினா லினன்னிறத்தினவேரூய்ப், பொயநநிறவைம புல
விநங்கன பொயயென மெய்கண்டான பொருநதிமெ
னசிவத்தினெழிம போதானங்ஙனை, முன்னின்றநீ சி

21—சூதிரம ஞானஞான இலக்கணம் ௨௨௫௯

நைமுரிய முடுவியோடி முநீர்சோந தநீராயப்பின்
னீயகா முறைபோல. (1 எ)

(இ-எ) பனவிற படிமான செப்படித தன்னிடத்திற் கூ
றுக ளைய டின வண்ணங்களே மேலிடத தனக்கெப
காடமீம ப பொழுதுஞ் சுபாவமான சொரூபத்தைக் க
டிகடிபோல ரதது கண்ணையிடுதத பதாரதக்கதின துன்
மைபே காட்டி நிற்கும். அதுபோல?

உள்ளம பலபு இத்திரிபத்தகரு வேறுபட்டிருக்கிற வா
லனக ணிறகா னமா வதனைக் கூடினவிடத்தத தனக்குச்
டமீம பரிசுபாா சுவபாவமா யிருக்கிற வடிவமறைதக் வர்
தத்தடு திரியங்களே காட்டிநிற்கு மென்பதனை யறி
கூது

இந்நிறங்களெ ளுனமாவு யிருக்க விர்திரிபங்களின் வியா
னவிறமன நென் பார நமக்குண்மைபலவ வென்றுகருதி
யு

சுறை செழி இத்திரியங்களினவழி பொருத்தமது உ
லிறகுகண்டு பாதிபெனக் கருதி யானமாவுக் கழகு சத்த
ரூயியிருக்கிறதே யுண்மையெனத் தரிசித்தது
இவ்வுக வறிந்ததறிக்க வல்லவெனவென?

அருளிஞ லிச மத்தியான காலத்திற் படிமானது
நிறத்தின் வேரு கொடுத்த ததனைக் கவராது வேறு பட்டாற
ய டோல இவ்வுக திருவடிவையக் கூடினவிடத
த நமக்குச் சுபாவமன்றென்றுக்கருதி யத்த
ருவேறுபு

பொய்நிறவை அசத்திய ரூபமாகிய விநிதிரி யாதிகோப்
யுயா நிறங்களா பொய்யென்று கருதி பதனை விட்டிடுங்கதித் த

பொய்யென மெ ற சொருபத்தை தரிசித்தவனே யு னமை
ய கண்டான் ஞானி,

பொருந்திரிவ சிவனைப் பொருந்தினவன் பின்பந்தச் சி
ன சிவத்தினெடு வதத்துவத்தை விட்டு நீங்கான் அஃதெ
ம போதானபின் னபேர லெனனின்?

னை

முன்னிறைநீர் போக்கற நிறைந்த நதியான துடைந
சிறைமுறிய முறி தவாரே, அஃ துடைந்தால் விரைவிற செ
கியோடி முநீர் னறு சமுத்திரத்தைப் பெருகதினவிடத்
சோர் சனவீரர் தந்த வுப்புநீரோயாய் பின்பது திருமபாம
யப் பின்னீங்கா லிருக்கு மாறுபோல விட வானமாய் மந
முறைபோல தச் சிவமேயாய் மீளவுந் திருமபா எ-று

முறைபோ லென்பதனும் காஷ்டத்திலே யடங்கியிருந்
வண்ணியான தெப்படி மிருகத் பிரகாசமுண்டானது பின்பந்த
அரண்யிற புகாதவாறுபோலவும், தயிரான தெப்படி நெய்யா
னது பின்பு தயிராகாத வாறுபோலவு மறிக.

மெய்கண்டா னென்பது எழுவாய்.

நீங்காநென்பது பயனிலை

இகற்குச் சுப்பிரபேதம், ரௌரவ சூத்திரம் நியுவாசத்
து மறிக

“தொண்டலாற் றுணையுமில்லைத் தோலலா துடையுமி
லை, கண்டலாதருளுமில்லை கண்தபின் பிரியுமில்லை, பண்
டைநான் மறைகள்காணுப் பரிசனே யெனறெனறெனணி, ய
ண்டவா னவாகளேத்து மைய னையரறஞாகதே” (ங்)

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம் ௨௨௬௧

சிவாகரயோகியநுரை வருமாறு.

மேல் வருததிஞான மொழிபப தெவ்வாதெனற மாணாக
னாக காமுறைமை கூறுகின்றது.

பன்னிரங்களைகாட்டிம படிக்கம்போலுள்ளம பலபுலனக
னிறங்காட்டிம பரிசுபாத்திட்டி - பலநிறப் பொறுளகள ஸப
டிகத்தை யடுத்தள்ளளவில் ஸ்படிகத்தினுடைய வெளிபான
து அடுத்த பொருளி நிறமாகத் தனனைப் பிறறகுத காட்டினது
போலசு சததாதி புலனகளைக கவருஞ் சுரோத்திராதியை யா
னமாவினுடைய வருத்தி ஞானமானது மனதினுடனே கூடப
பொருந்தினவிடத தந்தச் சுரோத்திராதிக ளானதாகவே கா
ணபிக்கு மியல்பைக் கண்டி,—

இன்னிறங்க ளென்னிறமன் நென்றுதன்ற நெழிவிறங்க
ண்டருளிஞ லன்னிறத்தின வேறாய் - இந்த விஷயஞானக
ளென்னுடைய ஸவரூப மன்றெனது தன்னுடைய ஸ்வரூப ஞா
னத்தை சிவஞானத்தினுலே கண்டு அந்த வருத்தி ஞானங்களு
க்கு வேறாய,—

பொய்நிறவைம் புலநிறங்கள் பொய்யென மெய்கண்டான
பொருத்திவன சிவத்தினெழிம் போதானபின்னை - விஷயஞா
னங்களானது முன்று லக்ஷணத்திலே கெடுவதானையால் அசத
திபமென்று தனது சத்தியஞான ஸ்வரூபத்தை சிவஞானத்தி
னுலே தரிசுத்தவன சிவ ரூபத்திலே கலப்பன். அவ்வாறு கலந்
தவன திருமப ஜனனத்திலே வாரான். அநென்போல வென
னில்?—

முன்னிறைநீர்சிறைமுறிய முடிசியோடி முக்கீர்சோக தன
னீராயப் பின்னியகாமுறைபோல் - முதலே கட்டுப்பட டிருந

ந வேரிநா கரையுடைய மிகவும வினாநதுசென்று சமுததிரத
தைப பொருந்தி யகத் உப்புநீரோயாய்த் திரும்ப நனை ராகா
த்து போலவென நிதனபொருள.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சிவஞானத்துணைச் சிவகனம யோகிகளல்லாச் சில சிவநிய
திகனம, துணைச் சிவஞான யோகிகள் பண்ணும் பசுத்தவ சிவ
த்துவ விவேகத்தை யிருந்து மனமடக்கிப் பலபடப்பண்ணும்
வனும் பாசமுத்தி சிவத்துவாபிவிததி மாணுய்ச சிவஞோ டொ
த்துத் திருப்பத திருமபானென்று செபபுகின்றார்.

பனவிதங்க ளவை காடும் படிக்கத் போல - செம்பரத்த
ம் ஸ்ரு முதலிய தடஸ்த ஸக்ஷண சிவப்பு முதலிய தனமங்களைத்
தனது ஸ்வரூபஸக்ஷண சுக்கில முதலிய தனமங்களபோற் ற
ன்னிடத்திற் காண்பிக்ரும படிக்ககற்போல்,—

உளளம - ஆனமாததான்,—

பலபுலனக ணீறங்காட்டும் பரிசும் பார்த்திடடு - பலபுல
னகளென்பது மல முதலியவற்றைக் காண்பிக்ரும குறிப்பு மொ
ழியாதலான, மல முதலிய தடஸ்க்ஸக்ஷண பசுத்துவ சிவத்துவ
முதலிய தனமங்களைத் கண்டு ஸ்வரூப ஸக்ஷண சிவத்துவ முத
லிய தனமங்கள் போலத் தன்னிடத்திற் காண்பிக்ரு முறை
யுங் கண்கி,—

இகநிறங்க ளென்னிற் முன்னென்று - இப்பசுத்துவ சிவத்
வ முதலிய தடஸ்த ஸக்ஷணங்க ளென்று ஸ்வரூப ஸக்ஷணங்கள்
ன நென்று,—

அருளிஞல-சிவ சத்தி வியத்த சிற்சத்தியால் விவேகித்து,—

௮—சூத்திரம். ஞானஞான இலககணம். ௨௨௬௩

தனற நெழினிறங்கண்டு - தனது ஸவரூப லக்ஷண சிவத்தவ கரிசனம் பண்ணி,—

இந்நிறத்தின வேராய - இச சிவத்தவ லக்ஷண விலக்ஷணமாய,—

பொய்நிற வைமபுலவிறங்கள் - என்பதற் கசத்திய வைம்புல குணங்களென்று பொருளுரைக்கில மாயாவாத மதமாமாதலால், ஆனமாவுக்குத் தடத்த லக்ஷண மாதலால் சிவத்தவ மபோற ஸவரூப லக்ஷண மாயுள்ளன வன்றி மல முதலிய பாசங் கடஞ்ச ஸவரூப லக்ஷண மாயுள்ள பசுத்தவ சீவத்தவ முதலிய தனமகங்கள்,—

பொய் பென மெய்கண்டான் - தனக்குச் செயற்கைக் குணங்களா யுள்ளன வனதென்று மல முதலிய வற்றிற் கயராகைக் குணங்களா யுள்ளனம் யுணராதான சிவத்தவ விவேகி பென்றுமாம்,—

முனவிதெநீர் சிறை முறிய - கட்டுவிட,—

முடிசு யோடி - விரைநத சென்று,—

முநீர்சோக தனகீராய் - சமுத்திரத் தடைந துப்புராய்,—

பினனீங்கா முறைபோல் - திரும்பத் திரும்பாத செய்கி போல,—

பொருந்திவன சிவத்தினோடு - அழாததிரவிய பசாரத் தன்கடகுப்பொருத்ததல் பிரிதல் கலத்தல் போதியது நீதியன ருதலால் சிவத்தினோடு தாதான்மிய சம்பந்தத்தால் தனது சிவத்தவத்தோடு சாதிருக்கிய சம்பந்தத்தால் சிவனோடு சம்பந்திப்பன,—

போதான் பின்னை - பசுத்தவ சிவத்தவமுத லுபாதிபடான.

நீருப்புச் சொபாதி, சிவத்தவம் நீருபாதி, நீர்போ யுப
புப பொருந்தகு சித்கிருத்தபடி யிருத்த சிவத்தவ மிசையு
மாதலால் முற்றுவமையன்று, திருமபத்திருமபா னென்று துட்
டரத்தம்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

தன்னையடுத்த பன்னிறங்களி னியல்பே தனமாடடுக்காட
டி நிற்கும் பொதவியல் புடைய படிசுமபோல, ஆனமாவந் த
னனாற சாரப்பட்ட கருவிகளி னியல்பே தனமாடடுக்க காட்டி
நிற்கும் தனது பொதவியலபை முன்னற சிந்தித்தறிக்க
கொண்டு, பின்னா அப்படிக்கொளி யவற்றின் வேறுபா காபி
னாற போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறுபுணடென்ப
து முணர்ந்த, பின்னறவனார் பொது விபலபையே தன்னியல
பாகச் செய்திறகு மககருவிஞானம் பொதவியல்பேயா யொ
ழிபுமபடி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு ஏதுவாகிய வுணமை யுண
ரத்தா னத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுகு சிவத்தை பு
றுவன; மீள வககருவிக கூட்டத்திற் செல்வா னலைய. சிறை
பாட்டநீர் முறித்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறு
போலு வென்பது.

கருவிகள் அப்பெற்றிய வாய்நழி அவற்றை நீங்கி யருள
பெறுமாறு யாக்கைமென்று கோத்துறுவார்க்கு உபாயக கூறி
யவாறு.

சோதற்கு இடைநீடிச்சுமை விளக்குவார், முடிக்கியோடி
யெனரா

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படி காத் தாவி னருளிஞலே யானமாகக் எறிவாக னென்ற தென்னமபு, அவன நீரும நிழலும்போல விகாரமற நிற க இவநீரச சென்று கூடுவனென்ற அவிசாரவாதியை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்

பனநிறங்களைவகாடும் படி கமபோல - பஞ்சவணனங்களி னுண்மையைக் காட்டுகிற ஆடிகததைப்போல,—உள்ளம் பலபுல னக ணிறவகாடும் பரிசுபார்த்திட்டு—ஆனமாவானது பஞ்ச வி ந்திரியம்களுடைய சுபாவமே தானுங்காட்டுகிறமுறைமையை ய றிந்து,—இன்னிறங்க னெண்ணிறமனெனென்று—இந்தநீர்வருப மெ னனுடைய சுபாவ மல்லவென்று,—தனறெனழிந் நிறங்கண்டு— தனனுடைய வழகிய சுபாவத்தை யறிந்து,—அருளிஞ் ளின்னி றத்தினவேறாய - அந்தப் பஞ்சவணனங்களைப்போலத் தன்வச மாகக்கொண்டு நிறகிற வசத்தியமான வித்தவிந்திரியங்களைக் குருவிஞலே தனக்கு வேறாகவறிந்து,—பொய்நிற வைம் புலநி றங்கள் பொய்யெனமெய்கண்டான பொருத்திவன சிவத்தி னெடும போதானபின்னை - அசத்தியமான சுபாவத்தையுடைய பஞ்ச விந்திரியங்களின் வணனங்க ளெல்லாம் அசத்தியமென றறிந்து சத்தியத்தைத் தரிசித்தவன் அந்தச் சத்தியமாயுள்ள சிவனுக் கமிமையெனறதித்து அந்தச் சிவனோடு கூடிப் பின்பு சிவத்தைவிட்டு நீங்கான், அதென்போல வெண்ணி?—முன்ன றைநீர் சிறைமுறிய முடிக்கபோடி முக்கிரசோக் தனநீராய்ப் பிண்ணகர முறைபோல - முன்னே சிறைசெய்ய நிறைந்த நின்ற நீரானது அந்தக் கரை முறிக்கபோது விரைந்துசென்று சமுத்திரத்தைக் கூடி யுப்புரீராய்ப் பின்பு பண்டிய நீராகாத மு றைமைபோல வானமாவது தன்னைச் சிறைசெய்துநின்ற விந்தி

ரியங்களைக் குருமுகமாகத் தனக்குச் சிறையென நிறிந்து இரதி
ரியங்களை நீங்கச் சிவனுடைய சோடாதத்திலே பொருந்தி உழந்
தின் வானமா, மீண்டும் அசுரகாரியமான வந்திரியங்களில் வந்
து கூடப்படாது

‘பன்னிறங்களைவகாட்டிமட்டிகம்போ லுள்ளம் பலபுலன
க ணிறங்காட்டிமபரிசுபாரத்திட்டு ன்னிநறங்களென விநமனநெ
னனுதனற னெழில்நிறங்க ளறருளிஞ லின்விநத்தினவேறாயப
பொய்நிறவைமபுல நிறங்களபொய்யென மெய்கண்டான பொ
ருந்தியின் சிவத்தினெழிம போதானபின்னை” என்றது அவிசா
ரவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “ஆதலின்
வாய் ளளவினிலறிவி - லேதமிழறிவுயிர்க் கெய்துதலிலதே” எ
னறும், “நீரிழலினைய சோபெறுகடவுளைச்- சோநதவாக்கிசபம
வாய்க்இடுமெனறனை - பாதவமெனறுஞ் சேசனமனறையி - னி
ழைத்தோராவம்மி னென்பதத்தன்பதக- விளைத்தோராதமயின்
வெறுப்பு மொணறினதே” எனறும், சிவஞானபோதம், அ-சு,
சு - வெ, “பன்னிறங்காட்டிமட்டிகம்போ லிநதிரிபந, தன
விறமே காட்டிக தகைநினைந்து—பன்னிறத்து, பொய்ப்புலனை
வேறுணர்ந்து பொய்ப்பொய்யா மெய்கண்டான, மெடபபொரு
டகுத ஹைவமாம் வேறு” எனனுமதுங் கணிக்கொள்க

‘முன்னிறைநீர் சிதைமுறிய முடிக்கியோடி முன்னீர்சோ
ந தனவீராய்ப் பின்னீர்கா முறைபோல்” என்றதற்குப் பிரமா
ணம், சிவஞானபோதம், அ-சு, எ-வெ, சிதைசெய்யநின்ற செ
முடிபுலனிலுள்ளஞ், சிதைசெய் புலனுணர்ந்து தீர்த்து—சிதைவி
ட, டலைகடலிற் சென்றபுலங்கு மாறுபோல் மீளா, தலைவிசா
ன பாசத்தை யுற்ற” எனனுமதுங் கணிக்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமா வந்திரியங்களோடு கூடி
த தனை உறியாது மயங்கி நிற்குமெனறும் முத்தியிற் சிவனுக்

அ—சூத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம் உட்குள்

கடுமையா யிருப்பனென்றும் குருமுகமாக விநதிரியங்களைத் தன்
கரு வேறென நறிந்து நீங்கச் சிவனுடைய திருவடிபே இவனு
கருத் தாரகமாமென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பன்னிறங்க ளவைகாட்டிம படிக்கம்போல - தன்னை யு
தத பன்னிறங்களி னியல்பே தன்மாடிக காட்டி நிற்கும் பொ
துவியலபையுடைய படிக்கம்போல,—உள்ளம் படிபுலன்க ணிறம்
காட்டிம பரிசுபாரத்திட்டு-ஆனமாவுக தன்னுற சாரப்பட்ட க
ருவிகளி னியல்பே தன்மாடிக காட்டி நிற்கும் தனது பொது
வியல்பே முனைந் சித்தித்தநிற துகொண்டு,—இன்னிறங்க ளை
ன்னிறமனறென்று தன்நெழிநிற மருளிஞற் கண்டு - பின்ன
றப்படிக்க வொளி யவற்றின் வேறுளதாயினுற் போலத் தனது
சிறப்பியல்பு இவற்றினவேரு யுண்டென்பது மருளா னுணர்ந
து,—இன்னிறத்தின் வேறும்ப் பொய்நிற வையுலநிறங்கள்
பொய்யென மெய்கண்டான்-பின்பங்குணம் பொதுவியல்பை த
ன்னியல்பாகச் செய்து நிற்கு மக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்
பையாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற் கேதுவாகியஉண
மையுணர்ந்தான்,—சிவத்தினோடும் பொருந்திடுவன்-தன்னியல்
பின் விளங்கித்தோன்றுஞ் சிவத்தை யுணவன்,—பின்னைப்போ
தான்-மீள வக்கருவிக கூட்டத்திற் செல்வானல்லன்,—முன்னி
றைநீர் சிறைமுறிய முடிக்கீயோடி - சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவ
ழி விரைந்தோடி,—முந்நீர் சேக்க தந்நீராய்வு பின்னில்கா மு
றைபோல - கடலினகட்சென தந்நீரா யடங்குப் பின் மீளாத
வாறுபோதும்.

மறைஞானதேசிகா உரை

—௨௦௦௮—

பரிஞாமவாதி சிவனை பெததானமாகக்களை யோடிக

கூடினானென்ற தெனனை? யவன சர்வவியாபி

யோ மேகதேசியோ வெனன அவனைக

குறித்தனர்த்தகனறா.

எங்குந்தா நென்னினு மெய்தவேண்டா மெங்கு
மல நென்னின்னவே றிறையுமல்லன், அங்களுசே ருயி
ரபோலவ நெங்குமங்கத் தவயங்கள் கணபோலக
காணாதான்மா, இங்குநா மியம்புந்தத் துவங்கள்ளினை
ததயிவ திறைஞானந் தந்துதா ளீதல்கடரிமுநத, துங்
கவிழிச் சோதியுமுட் சோதியுமபெற்றாறபோற சோ
திககுட சோதியாயத தோனயிடுவன்கானே. (௩௮)

(இ-ள்.) எனக்கு அவன சர்வவியாபியெனராகி லபபொ
தா நென மு தவனை நாம்சென்று கூடவேண்டிவ தில்
னி னுமெய் கை.

தவேண்டாம்

எங்குமில நெ சர்வவியாபி யல்ல வெனராகில் அப்
னனிவ வேறிறை பொழு தவன் கர்த்தாவு மல்லவாய் வேறே
யுமல்லன யொரு, கர்த்தாவை பபேட்சிக்க வேண்
கும்.

அங்களுசே ரு அஃ துன்றிச் சரீரத்திலே யிருக்கிற வான
யிர்போலவன மாணவப்போ லேகதேசமாய் விடுவன.

எங்குமங்கத த சரீரத் துண்டாகிய அவயவங்களைக கண்
வயவங்கள் கண னுனது காணுமதினை யவயவங்கள் காணத்

அ—சூதகிரம் ஞானஞான இலககணம். ௨௨௬௬

போலக க்ராண வரதுபோலச சிவ நென்கும வியாபித்த
தாணமா நினருனையாதிவ மவனை யானமாககன கா
ணமாட்டாராகள, ஆனமாவையு மறறுளா பி
ரபஞ்சககையுரு சிவன கண்டுநிறபன அஃதெனபோல வென
னில?

இவருநா மிய இவவிடத்த நாஞ் சொல்லப்படட கால
மபுந தத்துவக முதலிய தத்துவங்களை வியாபித்தககொ
களின் வைத்தறி னடுகின்று விஸ்வத்தை நடத்து முறைமை
வது போல,

இறைஞானக் சிவ னுனமாக்கடகுச் சர்வஞ்ஞத்தவா
தநதுதாளீதல் திகளை விளக்கி முததியை யடைவிப்பது.
அஃ தெனபோ லெனனில்?

சுடரிழந்ததவ படலத்தாலே யொளியை யிழந்த கண
கவிழிச சோதியு ணுனது பண்டுகன வியாபாரத்தாலே பட
மு- சோதியு ம லகீதகினவாரே நல்ல விழியியை யு மதறகு
பெற்றாறபோல காட்டாய்நிற்கற கருவிழியு கரிவிழியிலிரு
க்கும் பாண்டையையும் பெற்றாற்போல.

சோதிககுட் அப்பொழு துயிசகுயிராத் தோனறப்ப
சோதி யாயத் ட்ட சிவனை பவ்விடத்துக கலந்ததைக் கூறி
தோன நிறவன் யது. எ-று.
காணே

என்னவே சிவனு யிவனுக்கும் சர்வஞ்ஞத்தவ முண்டாக
ல் சறகுண சமானத்தாற் சமரஃபாவம் கூறியதாயிற்று. இச
சமரஃபாவம் பாலும் பாலுங்கூடினது பிறக்கப்படுவதென்று

இநக வைக்கியம் பினைமே யதனார், கண்ணிற் பிரகாசத்
தையும் ஆதித்தப் பிரகாசத்தையும் உவயித்துக் கலந்ததென்று
ரைவறிக.

“திருவேயெனசெலவமே தேனேவாரஞா கண்ணைகண் ணுட கருமணியே மணியாடி பாவாயகாவா, யருவாயவஸ்வினே நோ யடையாவண்ண மாவடுதண் டிறையுளையு மமரரோதே” எ ன்னும வாகக்கயததற்கு.

இதற்கு கிசுவாசம சிததாரதரகசிய சாரதத மறிக(௩௮)

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் சிவன சர்வவியாபியாய் நின்றும் பாச பசு ஞானத தினால் அறியப்படாமல் சிவாஞானத்தைக் கொடுத்ததனால் தோன்ற நிற்பென்னது கூறுகின்றது.

எங்குதானென்னினு மெய்தவேண்டா - சிவன சாவ வி யாபியென்னில்? நாம் புத்தாகப் பொருத்தவேணு மென்ப தி லலை,—

எங்குமில்லென்னில் வேறின்றையுமல்லன - சாவவியாபி யல்லவென்னில்? ஆனமாகசுருக்கு அன்னியமாக ஆனமாகளி டத்திலே பிரிவறநின்று அநதர் நிமிமந்ததைப் பண்ணுகையால் அநதரியாமியென்று பேருமாய்ச் சுவாமியென்று சொல்லப்படு மவா அவவாறில்லையாகில் கர்த்தாவே யல்லவாம அநதரியாமி யாகில் அவனாத் தெரியாதே யிருப்பாதினெ னென்னில்,—

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வ னெங்குமங்குத் தவயவகுகள கண் போலககாணுகானமா - தேகத்திலே யுந்நமாவினின்று சேஷ டிகுமாப்போல ஜடசித்தாயுள்ள பிரபஞ்சமெல்லா மீர்வரன நிரை தநின்று பிரோசிப்பன. அந்நவரன் ஜடசித்தகக ளெல்லா ததையும் பிரோசிப்பாணுமாகில் ஜடிகங்களுக்கு மறிவுண்டாக வே ணுமென்னில்? தேகத்தி லவயவகுகளெல்லாங் கண்ணைப்போ லேகாணுந தன்மையிலலை, அவவா ருதல் சித்தாகிய ஆனமாக

ஞானே யறியுந் தனமை, ஐடங்களுக்கிலலை ஆனமா சித்ததாகை யால தானே யறியுமெனவில்?—

இவருநாமியமபுந் தத்துவங்களில்வைத்தறிவ திறைஞான நகநத - இவவிடத்த நானுசொல்லுந் தத்துவங்களிலே ஆன மாவின்னுடைய வருத்திஞானத்தைப் பொருநதி விஷயங்களை ய றியதுங் காதநாவின்னுடைய ஞானசத்தி - பிரசாதத்தினுலே யே' இந்த ஞானமேயோ முத்திககு மெனவில்? அல்ல. இந்த ஞா னங் குருட னுக்குக் கோல் கொடுத்த வழி காட்டிமரபுபோலக் கலாநி தத்துவங்களைக்கொண் டானமரவுக்கு விஷயநீரிசை ததைப் பண்ணுவிப்பது,—

தாளீதல சுடரிழந்த தங்கவழிச்சோதியு முட் சோதியும் பெ றருப்போற சோதிக்குட் சோதியாய்ததோனறிவினகானே- மோக்ஷத்தைக் கொடுக்குஞ் சிவஞானமானது காச காமலாதி தோஷத்தினுலே பிரகாசந தடைப்பட் டவயவத்திற் குறை வற்றிருநத கண்ணுக்கு சலார்காளுசலாதி வைத்தியக் கிரியையி னுலே யாகுதல தேவதா பிரசாதத்தினுலே யாகுதல கண்மீதி லொளியும் சூரியாம்சமான உன்னொளியும் பிரகாசித்ததாறபோ ல், ஆசாரிபண்பண்ணும தீக்ஷாக கிரியையினுலே யாகுதல பரா சத்திப் பிரசாதத்தினுலே யாகுத லாணவசத்தி நீங்கி யான மா ஜோதியு மதனுள் பரமானம ஜோதியு மபிவியத்தியாவது கரண மோக்ஷஞானமென் றிதன்பொருள்.

—பிரசாதம் - அனுக்கிரஹம், 'நி' அஞ்சனம்-மை.

ஞானப்பிரகாசருரை வகுமாறு.

ஆசாரியரு முன்வாக்கில் வாசனையாற் புறப்படும் பொருட் திடுவன சிவத்தினு டெனபது பெருது, சுவாயம் புவத்திற

சொல்லியபடி பசுத்தனமை மறையத் தனபதித் தனமை விளக்கதகோமி பதியெளியா யறிவில் விளங்குவதே பொருத்தவதென்று போதிக் கெனரா

எவருந்தா நெனவில் - சிவன சித்த சித்தப பிரபஞ்ச மெல்லாம வியாபியா யிருப்ப நெனவில்,—

காமெயத் வேண்டாம் - ஆற்றுகோ சமுத்திரத்திற சென்று கூடுவதுபோலவனை கருஞ்சென்று கூடவேண்டிய தில்லை,—

வேறெங்கு மில்லெனவில்,—சர்வத்தையு மறிதல் பண்ணுதல் கூடாதாகையால்,—

இறையு மல்லன் - சாவ ஜகத் கர்த்தாவு மல்லனாகி விடுவன உமையால் சர்வகரத் திருத்தவ மில்லாமையாற சாவ குருணாமல்லாதே பேரவன்

பின்னவனை யடைவ தில்லை யெனில் அறிவது தியானிப்பதசமாதிப்பது சாஷாதகரிப்ப தெப்படி யெனவில், அநதச சிவனெங்கும தனக்குச் சரீரம்போ லுபசரிக்கப் படுகு சித்தசித்தப பிரபஞ்ச மெல்லா வற்றினும்,—

அங்கஞ்சே ருயிர்போல்வன் - இயற்கையாற் சர்வவியாபியாயிருத்தாலு மலவிரு ரூபாதிச் செயற்கையிறு தனது சரீர விளக்குப் பொருத்திய வய்வனவில் ஞானமுண்டாகையால் அவ்வளவு வியர்பக நென் றுபசரிக்கப்பட்ட ஆனமா வொப்பன்,—

அங்கத் தவயவங்கள் - அந்த ஆன்மாப் பொருத்திப் சரீரத் துறப்புக்கள்,—

கனபோல - கேத்திர மாகிய வுறப்புப்போல,—

காணுவாகும் கண்ணே காணும் - அப்படியே சிவன பொருதிய சித் தசித்தப் பிரபஞ்ச மாகிய சரீரத் துறப்புகளுள்ள ஆனம சிற் சததிகெறி பொறித்த சிற்கண னுறப்புப்போ லறி

அ—குத்திரம். ஞானஞான இலக்கணம். ௨௨௪௩

யா வாகும், ஆனமசிற சத்திகுறி பொறித்த சிறகண்ணுறப்பே
காணும் ஆகையா லானமாக குறிப்பு மொழிபாதலா லானம
சிறசத்திகுறி பொறித்த சிற கண்ணுனது,—

இங்குநாமியமபுர தத்துவங்களின் வைத்தறிதல் - இந்த
ச சாதிரத்தில் நாம்முன்சொல்லிய போககியப பொருள் யறி
யும்போதும் பசுகரணமா யிருந்தாலுஞ் சுகள சிவனை யறியும்போ
து சிவகரணமா யிருக்கின்ற புத்தி முதலிய தத்துவங்கள் சாட்
டாகப் பண்ணும் பதி ஞானக்குறி பொறித்த வோருணாதல் ஈ
தொரு சோதி,—

தான-தத்துவா தீதமாகிய சிவசத்தி,—

இறைஞானந்ததை - கருவிப் பதிஞானக்குறி பொறித்த
சிறசத்தியைவிளக்கி,—

ரதல்- தொழிற்பதிஞானக்குறி பொறித்தக கொடுக்க அறி
தல் ஈதொரு சோதி. இந்த இரு சோதியும் பெற்றது,—

சுடரிழந்த துககவிழி - ஒளிமறைந்த பொறியாசுககண,—

சோதியு முட்சோதியும் பெற்றாற்போல - புறவொளியு
முள்ளொளிய முற்ற தொப்ப,—

சோதிகுட் சோதியாய்த தோன்றியவன்கரணே - சோ
கதிகுள உட்சோதிக் கெனது மாறுக. சொல்லிய ஆனமசிறசத்
தியி னந்தரங்க நிருபாதிச சோதிக்குட் சோதியாய் நிஷ்கள
னாக,—

தோன்றியவன கரணே - திருச்சிமன்றித் திருக்கு ரூபி
யாய் திருசிமனரூபேயாவன்.

சோதிகுள் - சிவசத்திக்குள் தோன்றியவன் - விளங்
குவன என்று சிலபெய ருணரப்பர். பராகுருபியாகிய சிவசத்
தியில் சிவன தோன்றுவனாகில் சிவசத்திக் கண்ணியரூப் விய
னென்பது முதற் றுஷணம் பிரமாணப் பிரசங்கத்திற பேசியத
றிக.

அதுவனறி பெடுத்ததல் முடிததல இசையாது பகைக்குடா,
பாரப்பவன பலபிரமித்யனறிப பிறா பிரமாணப பிரமிதி பல
முமாம

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

உயிர கரணங்க னெல்லாஞ் சிவமயமே யெனின வேறறு
மை யினமையாற கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகல நிலையைக் கைவி
ட்டுத் திருவடிபைத் தலைக்கட வேண்டாமையானும், அதுபற
றி யெல்லாஞ் சிவமாத லிலலைபெனின எவற்றினும் வியாபகமா
யு—னினது செலுத்தவ தாகிய வவன திறைமைக்கு இழுககாய்
முடியு மாகலானும், இருவகையு மினதிக கலப்பின லு—மபின
க ணுயிரபோல ஒப்பநிற்ப னெனபது பெறப்படு மாகலான,
உடமபினக ணுனவாகிய வைந்திந்திரிபங் களினும் உயிர ஒப்ப
நிற்பினும் ஏனை யிந்திரிபங்க ணுனகும ஒளியா லவவானம போ
தத் தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயதகையும்
வியாபித்கறியுங் கண்ணிந்திரிபம்போல வியாபித்கறிப மாட
டாவாய்த தம்மாட்டுவத விடயங்களை நின்றாகு நின்ற இ
யைந் தறிவனவே யாமனது; அது பேரல் லானமாவினுத் தத்து
வங்களினும் வைத்தப் பார்த்த வேற்றுமை யறிதது கொளப
படுமாகலான, அப்பெற்றித்தாகிய வுயிர் அப்பெற்றித் தாகிய க
ருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானத்ததது திருவடிகளை
யீயப்பெறுதல், ஒளியிழத்த கண் மாக நீங்கியவழிந் தனனொ
ளிடையுந் தனக்கு உன்னொளியாய் நின்ற செலுத்த மாணம்
போதத்தையும் ஒருவகே பெற்றூற்போலு மாகலான, அவகறி
யிறைவன ஆனமாவி னறிவுக் கறிவாய்த் தோனறுவா னன்றி

அ—சூத்திரம் ஞானஞான இலக்கணம் உஉஎடு

ஏகதேசமாகிய வேளைக ஶ்ருவிடறிவிகஞ னறிவாய்த தோன்று வானல்லெனப்பது.

இறைவ ஶ்ரேய ப நிற்பினும் ஏகதேசப் பொருள ஏகதேச ப பொருளே வியாபகப் பொருள வியாபகப் பொருளே பெ னபார, உவமை யெடுத்தக காட்டி ஆனமாவினும் நாமியமபுச தத்துவங்களினும் இவகுவைத தறிவ தெனரா.

நாமெனனு முளடபாட்டுத தன்மை “நாமஹையாமத தெ ன்னோ வந்தவைகி நபந்ததவே” எனரூற்போல ஈஷ்டித தறகுறிப்புத தோன்ற முன்னிலைகண வந்தது.

அறிவ தென்றது வியங் கோள், “கொள்ளப்படாத மற பபது, எப்பது பொல.

இவகெனப்பது உவமவுருபு தோன்ற நின்றது.

ராதல ஆகுபெயா.

இழந்த வென்னும் அனபெருத வகரவீற்றுப் பல்வறி சொ ல் விழிகளை யுணரத்திப் பெற்றாறபோ னெனும் பயனிலை கொ ணடது

மாசுநீதகந தோன்றத துவகவிழிச் சோதியென்றா

யாண்டுமொப்ப நிறகுஞ் சிவத்தினோமும் பொருகதினவன மீளினும் அதபற்றி யிழுக்கென்னையென்னுஞ் சிவாததவித ஶ் வரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும் வழியும் வேற்றமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தா னினிது விளக்கிப் போதான பின்னையென்றத னை வலியுறுத்தியவாறு.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

எல்லா வருவனகளுஞ் சிவமென்று சொல்லுகைச்செய்தே யிவனசென நவனைக கூடுவெனன்ற தென்றம்பு என்ற பரிணம வாதியை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

எவருத்தாமென்னினு மெயதவேண்டாம - எல்லாவுருவங்
களிலு நின்றறிகிறது சிவனே யெனவில? அவனுடைய திருவடி-
யை நாஞ்சென்று பெறவேண்டுவது இல்லையாம் ஆனால் சிவன்
இந்தப் பிரபஞ்சரூபங்களுக் கன்னிப்பனோ வெனவில,—எவரு
மில்லெனவில வேற்றையுமல்லன் - எவ்விடத்திலு மில்லை யெ-
ன்ற நீ சொல்லில அவன் பிரபஞ்சத்துக்கு வேறுமாய ஏகனே
சியுமாய்க் கதகாவுமாகான எல்லா வுருவங்களும் சிவனே
யாகில ஆனமாவென்ப தொன் நெங்கே காணப்பட்ட தென்னி-
ல?—அங்கஞ்சே ருயிர்போலவ னெங்குமங்கத தவயவங்களு
கண்போலக் காணுவானமா விற்கு காமியமபுந் தத்துவங்கள்ல
வைத்தறிவது - சிவனுலே எல்லாவுருவங்களுங் காரியப்பட்ட
தாமாகிலும் பிரபஞ்சத்தைப் பார்க்க வானமாவரு விசேடத்
துவ முண்டு அதெவ்வனே யெனவில? சரீரத்திலே எல்லா வவ-
யவங்களுக்கும் ஆனமா பிராணனாய் நிற்கிற நிலையொத்திருக்கச்
செய்தேயு மெல்லா வவயவங்களுக்கும் காணுதன்மையிலலைபா-
யக் கண்ணுக்குக் காணுதன்மை யுண்டாளுற்போல இவ்விடத்
து நாஞ்சொன்ன வவயவங்களைப் பார்க்கக் கண்ணுக்கு ஒரு வி-
சேஷ முண்டாளுற்போல, பிரபஞ்சத்தைப் பாரக் க ஆனமாவு-
க்கும் ஒருவிசேஷ முண்டென்று வைத்துப்பாரக் தறிவாயாக
ஆனால் கதவானமாக்கள் சிவனைக்காணு திருப்பானே னென்னி-
ல?—இறைஞானநதத்து தாளத்தில் சுட்டிழந்த துங்கவிழிச்சோ-
தியுமுடசோதியும் பெற்றூற்போல—முன்னே காணுமென்ற கண்-
படனத்தாலே மறைப்புண்டு காணியின்றி நின்ற வவநரத்த
அநதப் படன நீக்கின்பொழுது காணுந் தன்மையுங் காட்டு
மொளியின் தன்மையும் பெற்றூற்போல பாமேஸ்வரன் தன்னு-
டைய ஞானத்தையுந் தந்த அந்த ஞானத்தாலே ஆனமாவுக்
குண்டான் பாசந்நிகத தன்னுடைய சோபாதத்தையுந் தர அந்

த சோபாததகைபபெற நதவாய நிறகவே,—சோதிக்குட சோதியாயத தோன்றிடுவனகானே - ஆனமாகக்ளே இவனுக்குப்பிராணஞாப நின்று பிரகாசிப்பனென்று அறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம், “புவனமிபாவையும் புனிதனதருவெலி-லவனமுதற்காரண மனருமெனனி-நிமிததகாரண நிகழததகெனநீ - யவனேகாரண மனைததமெனறறைதனை - மண்டனிற்ருலாங் தண்டசக்கிராசி - காரணமூன்று மோபுனைநதிடவித - தாரணியதனிற் கண்டதுசாற்றுத” என்றும் “சிவஞானபோதம், அ-சூ,அ-வெ, “எவவுருவுநதானெனனி லெயதுவாரில்லைகா, எவவுருவின வேறே யிறையல்ல—னெவவுருவுந, கண்போல வையகங்குள காணுவக கணனிலார, கண்பேறே காணக கழல்” எனலுமதுவ கண்டு கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, எல்லா வவயவங்களு மானமாவாலே காரியப்பட்டு தேகக கண்ணுக் கொரு விசேஷ முண்டாளுதபோல பிரபஞ்சமெல்லாம சிவனாலே காரியப்படுகைசெயதே ஆனமாவக்கு ஒரு விசேஷ முண்டெனனும்,பக்குவானமாககளுக் கல்லாது சிவதரிசன முண்டாகாதெனனு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

எனருநதானெனனி னுமெய்தவேண்டா - உயிர் கரணவக லொலாஞ் சிவமயமே யெனில் வேற்றனம் யின்மையாற கருவிவழிச் செல்லுஞ் சுகலநிலையைக கைவிட்டித் திருவடிபைத கலைக கூட வேண்டாமையாலும்,—எனரு மிலனெனனின் வேறி

றையும்லன் - அதுபற்றி யெல்லாஞ் சிவமாதலிலையெனின் ா
வற்றினும் வியாபகமா யு—னின்று செலுத்தவதாகிய வவனது
இறைமைக் கிழக்காய முடியுமாகலானும்,—அங்கஞ்சே ருபிர
போலவ னெனின—இருவகையு மிசைநிக் கல்பபிஞ் லுடம்பின
க ணுபிரபோல ஒப்பநிற்ப னென்பது பெறப்படுமாகலான்,—அ
ங்கத் தவயவங்கள் கணபோலக்காணு—உடம்பின்க ணுளவாகிய
வைந்தித்திரியங்களினு முயி ரொப்பநிறபினு மேனையித்திரியங்க
ணுஞ் மொளியா லவவானம் போதத்தோடும் விரவி சேய
மைக் கண்ணதாகிய விடயதனதையும் வியாபித்ததறியும் கண்ணிக
திரியம்போல வியாபித்ததறியு மாட்டாவாய் தமமாடிகவந்த
விடயங்களை நினரூங்கு நின் நியைந்தநிவனவே யாமன்று அ
துபோல—ஆனமா இங்குநாயியம்புந தத்துவங்களின் வைத்த
நிவது - ஆனமாவினுத் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பாராத்து
வேற்றுமையறிது கொளப்படுமாகலான்,— இறைஞானந்தந
து தாளீதல் - அப்பெற்றித்ததாகியவுயி ரப்பெற்றித்ததாகிய கரு
வி ஞானத்தைக் கைவிட டிறைஞானத்தநது திருவடிகளை யியப்
பெறுதல்,—சுடரிழந்த துங்கவிழிச்சோதியு முட்சோதியும்பெ
ற்றறபோல - ஒளியிழிந்தகண் மாசுநீங்கியவழி தனனொளியை
யும் தனக் குள்ளொளியாய் நினதுசெலுத்த மானம்போதத்தை
யும் ஒருங்கே பெற்றாற்போலு மாகலான்,—சோதிக்குட் சோதி
யாயத தோன்றிடுவன்காணே - அவ்வழி இறைவ னானமாவி
னறிவுக்கறிவாய்த் தோன்றுவானனறி யேகதேசமாகிய மேனை
க் கருவியறிவுக்கு எறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன் என்பதாம்.

மறைஞானதேசிகா உரை.

இதப்படி நிரகமாட்டாதாசுக்கு வேறோ ருபாய
முணாததுகின்றா

பாசிபடு குட்டத்திற கல்வினைவிடடெறியப் படு
மபொழுது நீயடியது விடும்பொழுதிறபரக்கு, மாசு
படு மலமாயை யருங்கனமமனைத்து மரனடியை யுண
ருமபோ தகலும்பின்னணை, நேசமொடுந் திருவடி
கீழ் நீங்காதேதுங்கு நினைவுடையோா நின்றிடுவா நி
லேறிதுவேயாகு, மாசைப்பொடி' மங்குமிங்கு மாசியலம்
வருவோ ரருமபாச மறுக்குமவகை யருளிவழிபுரை
பபாம். (௩௬)

(இ-ள்) பாசிபடு இததன்மைபோல

குட்டத்திற

கல்வினைவி

டடெறியப்படு

மபொழுது நீங்கி

யது விடும்பொ

ழுதிறபரக்கும

ஆசுபடுமலமா குற்றத்தைப் பொருத்திப் வாணவாதி ம
யை யருங்கனம் லங்களு மிந்த ஜீவன்முத்தா' திருவடியைப்
மனைத்து மரன பொருத்தி யிருக்கும்பொழுது, நீங்கும அத
டியை யுண ரும னைக கூடாவிடத் தீப்பொழுது, தலைகளவக
போ தகலும்பி திவனைப் பொருத்தாநிற்கும், ஆதலால்
ன்னனையும்

நேசமொடுதி சிந்தையுடன் கூடித் திருவடியில் வைத்த
ருவடி கீழ்நீங் வுண்மையைப் பொருந்தி யனவரதமும் பரி
காதே தூங்குநி யாம் விதுவேயெனக் கருதி நிறக் வெண்ணு
ணையுடையோர் நி ருஜீவனமுததாக ளிதுவே நிலைபாகநிறபா
னறிவிவா நிலையி கள்.

துவே யாகும்

ஆசையொடுமி இதை முறையி னிறகமாட்டாதா ராசை
கருமிவரு மாகிய யினுலே விஸ்வத்தின்கட் கூடியும் பிறித
லமவருவோ ரரு மிருக்கு மவாகனும் பாசத்தை யறுத்து மு
மபாச மறுக்கும் ததி யடைகையின்பொருட் டியாமருளின
யகை யருளினவ வழிசிந்தி முபாய நீட்டை மேற சொல
ழி யுரைப்பாம் வாம் எ-று

நினைவுடையோர் நின்றறிவிவா எ-ம். யாம் உரைப்பாம்
எ-ம். பொருள் கொள்க

யாம் எ-து. தன்மைப்பெயர்த் தொக்கது எனவறிக

அருளினவழி மென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டுக. (ஙக)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பாசவாசனை நீங்குமுறைமை கூறுகின்றது

பாசிபடுகுட்டிற் கல்லினைவிட்டெறியப் படுமபொழுது
நீங்கியது விடுமபொழுதிற் பரக்கும் - பாசிரைந்த குளத்தி
லே மெனறெலுங் கல்லுகெரண டெறிய வந்தக் கல்லுபடுகேரம
பாசி நீங்கி ஜலந் தூயகாயிருக்கும், கல்லெறியாமல் விடும
பொழுதிற் பரக்கும் பாசியானதுமுடி ஜலமலினமாம் இது
போல—

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலக்கணம். ௨௨௮௧

அரனடியையுணருமபோ காசுபதிமலமாயை யருங்கனமம
னேதது மகலுமினனையும் - சிவபாவனைபை பண்ணுவகா
லத்தக குறத்ததை வினைக்கு மாணவமு மாணபயுங் கனமமு ம
நீங்கும், சிவபாவனை யொழிந்த ஜீவபாவனை வந்தபின் மும
லங்களும பொருந்தம ஆகலால்,—

நேசமொடுந் திருவடிகழீந் நீங்காதேனுங்கு நினைவுடை
போநினநிவிவா நிலையதவேயாக - உண்ணாயினால் ஞானத்து
டனும் பத்தியுடனும் சிவனிடத்து நீங்காது நினால் தரியாதீதா
வஸ்தகைபைத் தானே யடையு மிசைசயுடையோர் சுத்தாவ
ஸதையே நிலைபெறுக நிரபாகன,—

ஆசையொடு மவகுமிருமாகி யலமவருவோ ரருமபாச ம
றுக்குமவகை யருளினவழியுரைப்பாம்- விஷயங்களிலே பொரு
க்கால் விருப்பு மொருக்கால் வெறுப்புமாய், வெறுப்புவந்த கா
லத்து சிவபாவனையும் விருப்புவந்த காலத்து விஷயாறுபவமு
மாகச் சுழலுமவர்கள் வலிதாகிய பாசத்தை யறுசுரு ஞான
மெறி கூறுவாமென நினைபொருள்.

சிவாகரயோகியா பண்ணின

சிவஞானசித்தியார் எட்டாஞ் சூத்திரம்

வியாக்யாநம் சமாப்தம்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

ஞானத்தியான சமாதி சுஞ்சல சீவன் முத்தி சாட்சாக்
கார சமயமாதிரததில் மலமுகலிய பாசம் பறியும். அவை
குழையிற் பரக்குமென்று பாஷிக்கின்றார்.

அருளினைவழி யெனபத- அருள்தரு மாகமமாராககத்தால்.
மறறைய வெளிப்பொருளா

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவததைப் பொருந்தியவன ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீ
ள வருமாயின் அத நீர்ப்பாசிபோல சுற்றம் பார்த்து வந்து த
லைப்படும வாதனைபற்றி நிஃழுவ தாகலின், அவவாதனை முன்ன
ாக கூறப்படு முபாயத்தைக் கடைப் பிடித்தசு செயது நீக்கிக்
கோடற பாற நெனப்பதாம்

இவை முன்று செய்யு ளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தா
னாகி மலரடிக் கீழ வைப்பன்' என்ற நாலாவது சுற்றுப் பொரு
ள வலியுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்த வான்மா சிவனை யறித்த கூடினதே யுண்டாகில மீள
வந்த இந்நிரியங்களுோடு கூடவற்றோ வெனற பாடாணவாந்
பை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

பாசிபடுககுட்டத்திற் கல்வினைவிட்டெறிய - பாசிபொரு
ந்தின குளத்திலே கல்லைவிட் டெறிந்த விடத்து, —படுமபொழு
தீக்கி யதவிடுமபொழுதின்பரக்கும-அந்தக்கல்லுப்பட்டபொ
ழுது பாசிவிட்டு நீங்கியும் எழிகிறது தவிராதபொழுதே மீ.னடு

மந்தப பாசிவந்த தண்ணீரை மூடிக்கொள்ளாநிற்கும். அதன்
 னமைபோல,—ஆசுபடுமலமாயை யருங்கனமமனைத்து மரனடி
 யுணரும்போ தகலுமபின்னையும் - குறத்ததைப் பொருந்
 தி மலமாயை காணுதற்கரிய கனம் மிவைபெல்லாம் பரமேஸ்
 வரனுடைய திருவடியை வேறறக்கண்டு கூடுமபொழுது அந்த
 மலமாயா கனமங்க ண்றாகும். இவன் சகலஞாபடியாலே அந்
 தத்திருவடியை யுணராதபொழுது மீண்டு மவை வந்துகூடும்.
 இந்தப் பாசங்கள் மேலிடாமல் நீங்குமபடி யெவ்வனே பென்
 ற மாணக்களை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார் —நேசமொடுந் திரு
 வடிசுதிழ் நீங்காதேதுவாகும் நினைவுடையோர் நினறிடுவா நிலை
 யதுவேயாக - சினேகத்துடனே தனக்குப் பிராணஞயநிற்குந்
 பரமேஸ்வரனது சீபாதத்தினை கீழே யனவரதழும் விடமிநீந்
 தாமல் அதுவே பற்றுக்கோடாக நிற்கத்தக்க வறிவினையுடைய
 வாக ளதுவே நிலைபாக நிற்பாள். மீளவு மந்தநிலைகூடா தவா
 களுக்கு பாசமநீங்கும் தெப்படியென்ற மாணக்களை நோக்கி
 யருளிச்செய்கிறார் —ஆசையொடு மங்குமிங்குமாகி யலம் வரு
 வோ ரருமபாசமறுக்கும்வகை யருளிந்நவழி யுரைப்பாம் - பிர
 பஞ்ச வியாபாரத்தை விடமிச் சிவனைப் பெறவேணு மென்கிற
 வாசையுடனே யந்தத் திருவடியிலே கூடிநின்று மலத்தின் மே
 லீட்டாலே யந்தத் திருவடியை விடமி நீங்கிப் பிரபஞ்ச வியா
 பாரத்திலே கூடிச் சமுதானி அதுவாய வருகிறவர்களுடைய நீ
 கருத்தற்கரிய பாசத்தை நீங்கின முறைமையினைத் 'தம்பிராணு
 டைய காருணணியத்தினாலே மேற் சொல்லா நின்றேன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். ௮-சூ, ௧-வ

“ஐம்பொறியி னலலையெனு மந்தரரசுவனை, யைம்பொறியை விட்டங் கணைசகல—னைம்பொறியி, னீங்காநீடபாசிபோல நீங்க மலகனமமவரி, னீங்காணீ நீங்குநினைந்து” எனனுமதுங் கணமி கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, இந்த வானமாச சிவனைப்பெற்றும் பிராரததம் புசிக்கவேண்டிய மல மாயாதி கனமங்களுமிடமிடென்றும் இந்த மலகனைத் தனக்குப் பிராணஞ் சிறகிற் சுவஞலே நீக்கிக்கொள்ளு முறைமையுமுறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

நேசமொடுந் திருவடிகடீழ நீங்காதே துயகு நினைவுடைபோ - இடையறாத அனபோமிஞ் சிவத்தைப் பொருந்தி உதித்ததையடையு மிச்சையுடையோ, —நிலையதுவையாகி நின்றிடுவா—சுததாவத்தையே நிலைபெறாக நிற்பர். ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீளவருமாயின் அது, —பாசிபிடுகுட்டத்திற் கல்லினைவிட்டுடையபபிம்பொழு திதநீங்கி யதுவிமிம்பொழுதிற் பரகரும—பாசிபொருந்திய தடாகத்திற் கல்லெறியும்போது நீங்கியு மஃது இல்லாதபோது நீர்ப்பாசிபோல, —ஆசுபடுமலமாயை யருங்கனம் மனைத்து மரனடியை யுணரும்போ தகலும் பின்னணுகும—குற்றம் பொருந்திய மலமாயை கனமங்களுல்லா முதலவன நிருவடியை யுணரும்போது நீங்குதலு மதினை யுணராத வற்றம்பாரத்ததுத் தலைப்பிடுதலும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், —ஆசையொடு மங்குமிங்கு மாநி யலம் வருவோர் அருமபாசமறுகருமவகை யருளினவழி யுரைப்பாம் - அவ்வாசனை பற்றி விருப்பத்தோய் சன்னமரணங்கொழிற் சுழலுத்த கேதுவாகிய அரிய

அ—சூத்திரம். ஞானஞ்ஞான இலககணம் உஉஅரு

பாசங்களை நீகருமகை உருவழி முன்னாக கூறப்படு முபாய
ததைக கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக் கோடற பாறது

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் ‘அவரினீக்கி மலமகதறித தா
னாகி மலாடிக்வேழவைப்பன’ என்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள்
வலியுறுத்தப் பட்டது

 அ-சூ, ச-ம், அதிகாரண முடிந்தது.

—உரு—

 எட்டாஞ் சூத்திரம் முற்றிற்று

—0—

“நாறபதினி லொன்றிழிந்தது”

என்ற ஏழாஞ் சூத்திரம்

முப்பத்தொன்பது முடிந்தது.

—0—

பாயிரமூட்பட திருவிருத்தம்-உகக.

உ

சிவமயம்

சிவஞானசித்தியார கபகூம்.

—ॐ—

சு—சு ஆனமசுத்தி இலககணம்.

—ॐ—

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—ॐ—

மே லிசுருத்திர மென்னுதலிறோ வெனின? முற்கூறிப்போக
 வானமாககருக கருத நிலைநிற்கக் கூடாத படியினாலே
 யுபாய கிடடையா லானமசுத்தி யுணர்த்துத் துவித்தறு.
 இத்தலைச் செப்பு னென்னுதலிறோ வெனின? 'நேசமொடுநி
 ருவடிகழி நீங்காதேது வக' எனபதனை விரித் துணர்த்
 துத் துவித்தறு

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பாபபரி
 ய பரம்பரனைப் பதிஞானத்தாலே, நேசமொடு முள்ளத்
 தே நாடிப்பாத நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப்போதி, னு
 சைதரு முலகமெலா மலகைத்தேராமென் றறிநதகல
 வநிலையே யாகும்பினனு, மோசைதரு மஞ்செழுத
 தை விதிப்படி யுச்சரிக்க வுள்ளத்தே புகுந்தளிப்ப னா
 னமெலாமோட. (க)

(இ-ள) பாசஞா மேலான கர்த்தாவைச் சுதத மாயாகா
 னததாலும் ரிய மாகிய வாசருக்க ளாலும் மாயாகாரி
 பசு ஞானத் ய மாகிய கலாதி ஞானத்தினாலு மறிவது

உஉஅஅ சிவஞானசிதகியார் சுபகூடம்.

தாலும பாரப்பரி பாச ஞானம் ஆனம் போதத்தாலு மவன
யபரமபரனை சுதகஞ்ஞதலா லறியப்படான அஃதெக்கார
ணத்தா னெலின? இவவிரண்டினுலு மவ
னையறிந்த முத்கி யடையப படாமையால் ஆனாற காணுமபடி
யாகெனின?

பதிஞானத்தா ஆனமா வானவ னவனசனவைகத நேச
லே நேசமொடுமு த்காற் சிவஞானயிடமாகச சிவனைத் தரிசி
ளாததே நாடிப த் தவனது திருவடிநீழலிற பொருந்தி யத
பாத நீழறகீழ னைவிடாமல் நிற்கி லப்பொழு தானம் சுத
தியாம

நிலலாதே நீங் உலக மயக்கத்தா லனைப் பொருந்தாம
கப்போகின ற் பிறிந்து விடுவானாகில்,

ஆசைதருமுலக மெய்யுணர் வில்லாமையா லிவனுசகுமெ
மெலா மலகைத் தீர மெனற்றி யப்பொருளபோலத தோன்றும் பிரபஞ்ச
நககல வக நிலை ததை நிலையல்லவென்று கருதி யவவஞ்ஞா
யேயாகும் னததைவிட்டு நிற்பையாகி லுனககு முற்கு
விய வுண்மையான நிலைமையுண்டாம் இது
வும நிற்கவரிதாகில்,

பின்னு மோ அந்த நிட்டை கூடாதபின்பு ஸ்ரீ பஞ்சாக்
சைதருமஞ்செழு கரத்தை யந்த வன்னத்தக குண்டான மா
ததை விதிப்படி, ததினா முதலாயின் வற்றை யதவதுவாக
யுச்சரிக்க வுள்ள வேயறிந தோசையேராமற குறையாமற க
ததே புகுந்தனிப் ருதி யுச்சரிக்கி லப்பொழுது வாச்சிய வாச
ப னு ன மெலா கத் துண்மைப் பொருளாய் நின்ற சிவன ரு
மோட னே யாழ்மான்னகண வந்து பிரகாசித் தா
ணவாதி குற்றங்களைப் போக்கிச் சுவாகந
தானுபூதியைக் கொடாநிற்பன. எ-று.

கூ — சூத்திரம். அனமசுத்தி இலக்கணம் ௨௨௮௬

விதிபபடி மெனபதனைப பிணனாகக கூறுகின்றா.

நில ஏவல வியங்கோள

அரன எழுவாய

புகுந்திவன பயனிலை

இதற்குச் சிவஞானபோதத்தஞ் சுவாயம்புவத்த மறிக.

பிரணவத்திட னுறெழுத்தென ரூதியிருக்க வித்தைக கூறிய தென்னெனெனில்? அது பொதுவிதியாக வேதாகமங்களிற் கூறினா.

“வேதநான்கினு மெய்ப்பொருளாவது, நாதகாம நமச்சிவாயயே” எனவறிக.

இதற்குச் சிவதருமோததர மெனவறிக. (க)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

— ௦ —

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பார்ப்பரிய பரம பரணை பதிஞானத்தாலே கேசமொடு முள்ளத்தேநாடி - சுத்தாசுத்ததா மாயர காரிபங்க னு'னேகடி யறியுமறிவினாலும் வையிறறுக்களை நீங்கிய ஆனம வருத்திஞானத்தினாலும் காண்பதற் கரிதாகி பரமரகிய சுத்தமாயைக்கு மேலான சிவனை சிவஞானத்தினாலே சிவராகத்தடனே யானமாவ்விடத்திலே வேறறக்கண்டு அவனே தானாய்நிற்பது நிடை, அப்படி நின்றவன சுத்தானமா.—

தடி-கூ ஸாய-ஹ-வெ — வதிஜா-ஹெ-கூ டி-ஹெ-கூ
தடி-கூ-ஹெ-கூ ஹெ-கூ-ஹெ-கூ | கெ-த-த-ஹெ-கூ ஹெ-கூ-ஹெ-கூ
ஹெ-கூ-ஹெ-கூ ஹெ-கூ-ஹெ-கூ ஹெ-கூ-ஹெ-கூ ||

பாதநிழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கிப்போதின் - பாதமெனப்பத பாசராம. நிழலெனறது தாபத்தினாய்தகையுற மெய்ப்பதாத

லாப கௌண்மமாகச் சென்னது சிவாநந்தானுபவியாக நில்லாம ன்ஹக் உருக்காரண வழிததோகவரிஸ்,—

ஆசைத்ரு முலகமெலா மலகைத்தேராமென றறிநசகல வநநிலையோகும் - ஆனமாககளுக க்கசையைக் கொடுக்கு முல கறகனெல்லாம பேயத்தோபோல அசததீய மெனபதை உறி நது பிரபஞ்ச வாசனையை நீங்கு நிறகவே முனசொன்ன நீயு டைகூடும்,—

பின்னம்-இதனதீயும்,—

ஒசைத்ருமஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க வுள்ளதே புருஷநிபப னுனமெலா மேட - அஞ்செழுத்தின வாசகத் தால் உண்டாம வாசசியங்களை யவரவர்கள் வாணத்தக்கு மாசீரமத்தசுக்கு சொன்னபடியே * யனுசந்தானமபண்ணக் காஷ்டத்திலே அகனி பிரகாசித்ததாறபோலச சிவ னுனமாவி னிடத்திலே பிரகாசித்த பாசததீயங்களும் போமபடிககு னா நானந்தானுபவியாக பிரகாசிப்பதென நிதனபொருள்

* அனுசந்தானம் - ஜபஞ்செய்தல்

ஞானப்பிரகாசருனா வருமாறு.

முன சொல்லிய சமாதி நிலை 'குலைந்தாற பின் கூடு முபா யங் கூறு கின்றார்.

பாசஞானத் தானும்-புத்திஹாதி தத்துவ தாதவிக் விருத தி ஞானத்தினாலும்,—பாசஞானத்தானும் - பாசவிருத்தி விளக கிய ஆனம் சிறச்சுதி விருத்தி ஞானத்தினாலும், பிரம நானென னுது நான பிரம மென்னும் பசுவாசனை தாககும் விபரீததி யான ஞானத்தினாலும்,—பாரப்பரிய பரமபரனை - காணுகு

சரிப செயற்கைச் சிவகரண மாகிய பாச ஞான விஷய சகா
சகாசிவா தீத நிஷ்கள பர சிவனை,—பதிஞானகதாலே நேச
மொடு முள்ளததே நாடிப் பாதநீழறகீழ நிலலாதே நீங்குபடோ
நில - ஆனமாவிற சாக்ஷாத சிவ சத்தியால் விளங்கிய சிறுந
தி விராதிப பதிஞானததால் சாமாததிய மரிபாதிபி லறித்து நி
யானித்துச் சமாதித்துச் சாக்ஷாத் கரித்துச் சிவசத்திப் பிரபை
தாரகமா யிராது விட்டுப் போதில்,—ஆசைதரு முலக மெலா
மலகைத்தேரா மென றறிச்சகல வநநிலையையாகும் - பிரதிபந
தமாயிருக்கும் பிரபஞ்சமனைத்தும் கானலபேரற பொய்ப்போல
கோற்று மாயாகார நிராகாரமாய் கோககத திரும்பச் சமாதி
நிலைதானேயாம்—பின்னும்- அதுவனநியும்,—ஆசைதரு மஞ்செ
ழுததை விதிபசடியுச்சரிக்க - சிவமுதல் நமவீராகச சபிக்க,—ஊ
னமெலாமோட - நமப் பதாரத்த பாசம் பறிய மிகுசின்னத,—
உள்ளததே-சுததபஞ்சாககரத்தில் கடுவெழுத் தரைக்குஞ்சின
மாததி ரானமாவிலே,—புகுந்த - முதலெழுத தரைக்கும் பா
ததகைப் பதித்து,—அளிப்பன - ஈற்றெழுத தரைக்குஞ்சிவநீ
தை யினக்குவன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறுமுதலிய வற்றை யுணர்ந்தா
னக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்த
க கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

மேற் கூறியவாற்றால் ஏனையிருவகை ஞானங்களான மெ
யதுதற் கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞான மொ
னையுனே தன்னறிவினகணவைத் தாராய்ந்து நேசமொடுந் திரு

வடிகழே நீங்காதே தூறுகப் பெறுதவழிப் பற்றுச் செயதற்
கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றழி நிலலாத
பெயருங் கானதேறரி வியலபினவாகக் கண்கி கழிப்பவே, அ
ததிருவடி ஞானம் விளங்கி யநிலை கைகூடப் பெறும் அதன்
பினனு மவ்வாறு பாசத்தை டொருவி ஞானத்தைப் பெற்று
ஞெபத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலி
யாமைப் பொருட்கி, அப்பொருள் பயக்குந் திருவரு செழுந
கை யவவிதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க வென்பதாம்

ஈண்டு ஊன மெனறது வாதஞ் மலத்தை.

நிலலாகே நீங்கிப் போதி னெனவே, அவ்வாறு சிற்றலு ம
துவாத முசுததா னீண்டு விதிககப் பட்ட தாயிறறு

ஆகவே இச்செய்யுள் முதலு லொன்பதாரு சூத்திரம்
போல முககூற்ற தாயவாறு கண்கி கொள்க

—

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இத்திரிபங்களைக் கொண்டு சிவனை யறியும்தொழுகுத இந்
திரியங்களை யறியவேணு மென்பா னெனென்ற சங்கிரகத்
வாதியை நோக்கி மே லருளிச்செய்கிறார்

பாசஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் பராபரிப்பரப்ப
ரணை - இத்திரிபங்களா லறியும் பாசவறிவாலும் இத்திரிபங்கள்
சுடிலுலொழிந்து அறியாத பசுவறிவாலும் அறிதற்கரிய வெ
ல்லாததுக்கு மேலாபிருக்கிற பரமேஸ்வரனை, — பதிஞானத்
தாலே நேசமொடு முள்ளாததேநாடி - அநகப் பதிஞானத்தா
லே பதியை விருப்பத்துடனே ஆனமாவிலே யாராய்ந்தறிந்து
அவனுடைய திருவடி சிழவிலேநிற்க முனசொன்ன நிலையாம், —

பாதநிழற்கீழ் நிலலாதே நீங்கிப்போதின - இப்படித் திருவடி யின்கீழ் நிலலாமல் வரதனை யாலே யிருந் நீயும்நீங்கிப் போ துவனாகில், — ஆசைசுரு முலகமெல்லா மலகைத் தேரா மென றறிந்தகல் உதவியே யாகாப்பின்னும் - ஆசையை யுடைய சூத்திர பிரபஞ்சமெல்லாம் பேய்தகோபோல நிலைபலலென றறிந்து விடவந்திக் முன்கொன்ன நிலைகூடு இந்த நிலைபல லதாகில், — ஆசைசுரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்கி லுள்ளதே மேபுஞ்சுதள்ளிப்பனா ஸமெல்லாமோட - வேதாகமங்களிலே சிறி யமாகச் சொல்லப்பட்ட பஞ்சாட்சரத்தி னுண்மைப றுசா ரிபன்னையறித னுச்சரிக்கில் அநதப் பரமேஸ்வரன தானே, றறத்தைபுடைய பாசங்களெல்லாம் ஒடிப்போமபடி அனாத வகுபு பிரானாய நின்றநிலையிலே பிரகாசித்த இரகதிபாதி ற்பன

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாத்கள் தீயிதரான பிற் கேகத்திலே நிறநிறபடியாலே பாசவாதனையைப் பல பிரகா ஶத்தாலுஞ் சுத்திபண்ணிக்கொள்ளு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

பாச ஞானத்தாலும் பசுஞானத்தாலும் - மேற்கறி வா த்ரு லேனைப் பாசஞானம் பசுஞானங்களாகிய இருவகை ஞான மகளானும், — பராபரிப பரம்பரனை - எய்துகத் கரியனாய் பர ம்பரனை, — பதிஞானத்தாலே யுள்ளத்தேகாடி - அவனது திரு வடி ஞானமொன்றானே தன்னறிவினகண்ணைத் தாராய்கது, — கேசமொடும பாதநிழற்கீழ் - கேசமொடுந் திருவடிக் கீழ், — நீங்கி நிலலாதே போதின - நீங்காதே துங்கப்பெருதவறி, — ஆசைசுரு முலகமெல்லாம் - பற்றுச் செய்தற் கேதுவாகிய வெ

ததிறப்பட்ட பிரவஞ்சமு - அலகைதேகராஜன நறித்தகல-
நின்றழி விலலா துபெயருங் காணறதேரி நியலபினவாகக் கண்டு
சுழிப்பவே, - அநநிலையே யாகும் - அதிநுவிடி ஞானம் விளங்
கியநிலை நைசுடபபெறும் - பின்னுமுள்ளகதே புகுந்ளிப்ப
ணானமெலாம் ஓட - அதன்பின்னு மவவாறு பாசுகதை யொருவி
ஞானத்தைப் பெற்று ஞேபத்தைக் கண்டகாட்சி யொரோவழி
வாதனைப்பற்றிச் சலியாமைப் பொருடும், - ஒசைதரு மஞ்செழு
ததை விதிப்படி யுச்சரிக்க - அப்பொருள் பயக்குந் நிருவஞ்செ
முததை யவவிதிப்படி யறிந்த உச்சரிக்க.

இச்செய்யுள் முகணூல ஒன்பதாரு குத்திரம்போல முக்
கூரறகாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— உஉ௬௪ —

மேலிறுத்த முறையானே தொகுத்தவற்றை வகுத்துச்
சுத்தப்பிரமவாதியைமறுத் துணாததுகிரா

வேதசாத் திரயிருதி புராணகலைஞானம் விரும்ப
சுபை வைகரியா தித்திறங்கண்மேலா, நாதமுடி வான
வெலாம் பாசஞான நனுமியான மாயிவைகீழ் நாட
லாலே, காதலிஞ னுன்பிரம மென்னுஞானங் கருதுப
சு ஞாலமிவ னுடலிறகடமிண, டோகியுணர்ந் தொன
றென்ற வுணாநதிடலாற்பகவா மொன்றாகச் சிவலரி
யலபி னுணாந் திவன்காணே. (உ)

(இ-ள்) வேதசா சுத்தமாயா சன்னியமாகிய வைகரியிற்
ததிரயிருதி ஞேனறிய நானு வேதமுந் தாகக் முகலிய
புராணகலை வாறு சாஸ்திரமு மட்டாதச் புராணமும

ஞானம் விருமப சித முகலிய வறுபததநாலு கலைஞானமும்
சபை வைகரியா எல்லாரு நாடோறு முச்சரிசகப்பட்ட அச
தித்திறங்கணமே பைமகதிர முதலாக நாதமீருக வுள்ளனவக
லா நாதமுடிவா னெல்லாம பாசஞானம் ௨௦ தெக்காரண
னவெலாம பாச ததா லெனின்?
ஞானம் .

ந.ஸூகியானமா இநதச சததப்பிரமததை யறிக்க வான
விவைகிற நாட மாவுவகீ?முவதது சுத்துக்கமாகிய விருவி
லாலே னைப் பலவகளைப் புசிக்க நாமிகையினாலே
யிதனைப் பிரதிஞான ஏதவினாலு பறிவித
ததென வறிக

காசலினு லு வேதாரதி விருப்பத்தடன நானருனே
னபிரம மெனனு பிரமமென வகவகரித்துக்கொண்டு சொல்லு
ஞானவ சுருதப சித ஞானமும் பசுஞானமென தறியப்படும்
சுஞானம் அநத உறிவையு மாகாதென்று கழித்த தெக
காரணததா லெனின்?

இவனுடலிற க இநத வானமா வானவன தனககென
டடுண் டோதியு ஒரு செய லில்லாமையாற் கனமததா கி
ணாக கொன்றொ டாக வொருவன கரசரனத்திகளைக் கூட்ட
னரு வுணாந தி வதிற் கட்டுப்பட்டுக்கொண்டு சகல சாஸ்தி
டலாற பசுவாம் ரவகளை யோதி உதனபொருளை யறிந்தருக
கவு மிகதிரியவக னெல்லாவதன்றயு மெரு
காலத்திற ருனாக வறியமாட்டாகப்படியா லொற்றி பொற்றி
டொன ரொன்றாகவே பாச மேலீட்டா லறிகையாலும் பாவச
மாய் நிறகையாலு மிதனைப் பசுஞான மெனரா. இநத விரண
யுஞானமு முததிக்குக் காரணமன்று ஆன ஸூகியாபெனில்?

ஒன்று கச்சிவ அருச்சிவனுக்கு மலமில்லாமையாலும் ச
னிமல்பி ஐனாந ராயஞ்ஞஞதலாலும் மிகப்பிரபஞ்சத்திலுந்
திருவன காணே டானவரனமாக்கள செபத் வினைப்பலத்தை
பொருநகாலத்திலேதானே உறிந் துள்ளபடியே பலத்தைக் கொ
டுக்கை பதிஞானமவாது பிரகாசத்தைப் பெற்றவர்கள் ஞான
திரு—டியாற காண்பார்கள் எ-து.

ஏகார மீறத்தை

சுவன எழுவாய்

உணாக் திருவன பமலிலே

திருகுச் சிந்திபததம் நிசுவாசத்தமறிக

ரோத பதிஞான முனாததுகையா லாணமிககாணக (உ)

சிவாக்யோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பாச பசு பதி ஞானங்களினுடைய வியப்பு கூறுகின்ற
து.

வேத சாஸ்திர மிருதி புராணகலை விருப்பசபை வைசாரிபா
தித்திரங்கண மேலான காத்தமுடி வரண செல்லாஞானமுட பாச
ஞானம்—வேதசாஸ்திர மிருதி புராணகலை விரும் பசபை வைச
ரியாகிக் தீரங்கண மேலா காத்தமுடிவரண வுண்டாணவையிற்று
கள்ளினுலே யுதிசுகும ஞானமெல்லாம் பாசஞானம் அநீகனெ
னனிலீ—

நனுக யானமா விவைகிழநாடலானே—ஆனமா சிவஞானத
தைப பொருந்தி யிவையிற்றுக்களை பெல்லாக தனக்கு விபாப
பிபமாகக் காண்கையாலே—

காணபிரம மெனனஞானம் - பாசத்தை நீங்கி பதிஞான
ததிருலே ஆனம் தரிசுப்பபட மிள்ளவில பதிஞானத்திரு

75—சூத்திரம் ஆனமசுத்தி இலககணம். ௨௨௬௭

லே தரிசனப் படடோமெனப் தறியாம விதநாணல் விதநா
னல்லவென தல்லாததையுந் தள்ளி வநகோம இந்ந ஸவருப
ஞானத்தை யல்லவென்று கள்ளப் போகாதபடியாலே விதஞ்
சூ இதாககுழிம னொன்றுமில்லை யானபடியாலே நானேபிரம
னென்பது பசுஞானம்

பசுததவமாவது அஞ்ஞானம். ஞானஸவருபியா யிருக்கிற
ஆனமாவை பசுவென்பானேன்?—

இவனுடையிற் கடநி னடோதியுணாக தொனெனென்று யுண
ாககிடலாற பசுவாம - இவ்வானமாவானவன் ஸதுஸ்குக்கும்
தேகவசளிஞலே கடநிப்பநி சாஸ்திரங்களைப்படித்த கதஞ்
லே சிந்தித்தலினாலுந் ஒவ்வோ ரிசநிபங்களைப் பற்றி பொவ
யொரு விஷயங்களாகவே யறிக்கையினால் மானமாவத்குப் பசு
வென்று பெயராம

ஒன்றாகச் சிவனியல்பி னுணாகதிவன் காகலி னுறகருது
காரண - ஒன்று மொருக்கரா னுணாதது மொனெனென்று யறி
தலுமின்றி சிவன் சுவபாவ நினைமலஞான சுவருபிரகையா லே
ககாலதகிலே பெல்லாததையும் யதர்வததாகவறிவன் அதலா
லககச்சிவனை வேற்ற வண்டயவேனெனென மானையுடனே வி
சாரிப்பாடாக வென நிகனபொருள்

காணென்றது மாணாகசவமுன்னிலை

ஏகார மீற்றனை.

கருது எனறது கருதவது கரணம்

ஞானப்பிரகாசஞ்ஞான வருமாறு.

—0—

சிவப்பிரமாணமாய்ச் சுதத கோடியிற் பிரவேசிக்கும் சிவா
கம மகதமாஞ் சாஸ்திரங்களும, பிராசாத மகதிர மகதமாம்

மந்திரங்களுந், சிவதத்துவ மந்தமார தத்துவங்களுந், சித்தவ
முதலியவற்றின் விருத்திகளுந், பாச ஞானமெனந், நான பிர
மமென்பது முதலிய ஞானம பசு ஞானமெனந் படிக்கின
றா

இவை நனுகியானமாககீழென மாறுக அநதப பசுவான
வன —சிவனியல்பின - சிவதத்துவம பெற்ற காலத்தில் பதியா
ய, —ஒன்றாக - உள்ளபடி யொருமக்க எல்லாப் பொருளாகியு
ய, —உணராததிறிவன காணே - அறிவன றானே சிவஞானமாக
வ்யஸ்பிணுணாகதிமெனென வுரைக்கலுமாம்

மதறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற கூறிப்போந்த முயல்கை ஞானங்களுட் பாசஞான
மரவது நாலவகை வரக்கின்பகுதிய வாகிய வேதமுதலிய பொ
ற பிரபஞ்சமும் நிலமுத ளுசமீருகிய பொருட் பிரபஞ்சமுமெ
ன்னு மிவைபற்றி நிச்சுழ் மேசுதேசஞான மனைத்த மாமெனவு
ம், ஏனைப்பசு ஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய வானமா
இவை யனைத்தக் தனகீழ வியாபிய மெனற்றித்த நீங்கித் கா
னவற்றிற்கு மேறபடுதலான அவநனமதபற்றி நிச்சுழவதோ
செருக்கால அநாகி முததனைப் பேரல முததனாகிய யானு யவ
வாறு பிரமமாவே நெனச சடிதியின மதிக்க வருவதோர் சிவ
சமவாத் ஞான மெனவு முணாக வென்பகாரம்.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு.

அதனால், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை யின்மையாற
சமப்பிரம னென்ற கீழ்க் கெனனை பெண்ணு மாசவகை நீங்கு
தற் பொருட்டு அநாகி முததனோடு ஆதி முததனினிட உற்றது

சு—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம் ௨௨௬௬

நீங்குசலின் வேற்றுரை பெரிதாதல் காட்டுவார, இவனுடலிற்
கடமின டோதியணாக தொன்றெனரு வுணாக கிடலாற டசு
வா மொனருகச சிவனிடலி னுணாக திடுவன காணெயன ரா

பசுத்துவ நீங்கிய வழியு மவவாறு மதித்தல் பசுத்துவ டா
தனை பற்றி யாகலா னது பசுஞானமேயா மென்பது

நானிடரம் மென்னுஞானம் ஏகானம் வாதம்பற்றி நிரூ
ஞான மெனினுமாம்

நாடலா லெனவும் உணாகதிடலா லெனவும் உணாகதிடுவ
னெனவுந காரிடத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தார

நாகமுடி வானவெல்லா மெனறது மது.

நனுகிய வென்னும் பெயரெசுத்த தகரம் விகாரதாரா
மெருக்கது, „கருவரிப்பனபு” என்றும் போல

ஒன்றாகச சிவனிடலி னுணாகதிடுவன காணே என்றத
னாற பதிஞானத் திப்பி இது வென்பதுஉம் பெறப்பட்டது

அஃசுவனமாக வைகரி யாதித திறங்க ஸெல்லாம பாச
ஞானமெனக் கடிப்பின், வைகரிபாதித திறத்தடபட்ட ஞா
ன தூற்றை யோத லோது விதகன் முகலியன ஞான பூசையெ
ன மெறகூறித்து போலியாய் முடியும் போலு மெனின்” முடி
யாது பதிஞானம் விளங்குகதற்கு ஏதுவா முகத்தாற பயன்படு
த லுடைமையின்.

நிரம்பவழகியஞா வருமாறு.

இப்படிச் சொல்லப்பட்ட பாசஞானம் பசுஞானம் பதி
ஞானமென்னு முன்றின்னது முரைமைமையு மெப்படிபென்ற மா
ளுக்களை நோக்கி யருளிச்செங்குறார்.

வேதசாக்ரமிருதி புராணகலிஞானம் விரும்பசபை வை
சீராதிக்கிறங்கா மேலா நாசமுடிவானவெல்லாம் பாசஞானமா-
ந லுவேகங்களுந் பலசாஸ்திரங்களு மிருதி புராணங்ளும ப
லகலி ஞானங்களுந் விரும்பத் தக்க வசபையுந் வைகரி முதலாக
ந லுலாக்காக்களுந் எல்லாத் தக்க மேலான நாசமீராக வுண்டா
சுபுட்ட விலைபெல்லாம் பாசஞானமாம் இடையிறைபெல
லாம் பாசஞானமென்று சொல்லவேண்டியது, — நன்னூலான
மார்விலைதிரு நாடலாலே-ஜனமா விலையிறைப பொருத்தி அ
தோ மாயையிலுண்டாகிய திருவித் தாணங்களுந் லா (தாநத
திறிகையிலே), —காதலிஞல் நானபிரம மென்னுஞானங் கரு
துபசுஞானமாகும் - எல்லா தத்துவங்களுந் கழன்றவிடத்து
நுசைபிங் மிருதியிலுலே நானே காததாவென்று சொல்லப்ப
ப - வறிவு சுட்டறியுந் பசுஞானமாகும் அகெங்ஙனே யெனினி
ல - இவனுடலிறகடமின டோதியுணாக தொன்றென்ற வுண
நாட்டலாற்பசுவாம் - இந்த வானமா கனமத்தக கிடாக ஓவ
வொரு தேகங்ஙனிலே கடம்பபட்டி ஒன்றை யறியுமிடத்து ஒரு
லாலே சிலவயிறறைக கதறிறத் தம் விஷயங்களை நியமவத
ரத்த ஓவவோ ரித்திரியங்களுலே ஓவவொரு விஷயங்களை
ம ரித்த நிற்கையால் இவனைப் பசுவென்று சொல்லப்படும், —
ஒன்றாச்சிவனியல்பி னுணாகநிடுவன கானே - இப்படியுந்
பெயர்மேயுயரன தன்னுடைய ஞானத்திலுலே சாவதையு
ந் எக்காலத்திலே ஒருவரறியாமல் தனக்குள்ள வியல்பாகத்
தானே உறிக் தறித்பனென நறியாடாக.

இதனா சொல்லியது, வேதசாஸ்திர முதலானவைபெல்
லாம் ஜனமபேதத்தினு லறியப்படுகையினுல் பாசஞானமென
றும் கருவிகளெல்லாந் கழன்றவிடத்து நானே காததாவென
று உறிவு ஒரு சாரத்திலே கூடிநின்று ஒன்றென்றாக வறினயி

ஹ பசுஞானமெனறு பதியிவானது ஒருதக ரதிபாபல சா
வதனையு மொருகாலகதினே கமனே யறிகையினுலே பதஞான
மெனறு முறைமையு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

பாசஞானம் - மேறகூறிப்போனக முவனீக ஞானநாருட்
பாசஞானமாவது, - வைகரியாதித்திறங்கள் - வைசரிமுதலிய
நாலவகை வாக்கினை பகுதியாயாசிய, - வேதசாதகிர மிருகிபுரா
ணகலைஞானம் விருமபசுபை - வேசுகருளுஞ் சாதகிரங்களு மிரு
தியும் புராணங்களு மறறக கலைஞானங்களும விரும்புகின்ற அ
சபையுமாகிய சொற்பிரவஞ்சமும், - மேலாநாதமுடிவான வெ
ல்லாம - மேலாகிய நிலமுத லாகியிருகிய பொருட் பிரவஞ்சமு
ம எனறு மிவைபற்றி நிகழு மேகதேச ஞானமனைத்தாமம், -
கருது பசுஞானம் - கருதுகின்றவேளைப் பசுஞானமாவது, -
ஹுகியானமா விவைகீழ்நாடலாலே - இவரறைப் பொருந்திய
வானமா இவையனைத்தந தனைநீழ வியாபிய மெனரறிந்த நீ
கூடத் தானவற்றிதரு நேரபடுதலால், - காதலின ஞானபிரம
மெனறு ஞானம், - அகங்கணமதபற்றி நிகழவநோரசெருக்கா ல
காதி முததனைப்போல முத்தனாகியயானு மவ்வாறு பிரமமாவே
னைச சமதியின் மதிக்கவருவநோர் சிவசமஞானமாம் அற
நேஸறிந்தநீ க்ருதலின் வேறதுமையின்மையாற சமப்பிரமமெ
னரற் கழககெனை மெனறு மாசவகையை நீக்குதற் பொருட்
டு அநாதமுததனோடு அதிமுததலிடை உறித்த நீகருதலின் வே
ற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவாரா, - இவனுட்பலிற் கட்டுவது - இ
வ்வானமாத துலஞ்சுகும தேகககளாற் கட்டுண்டலானம், -
ஹியுணாக தொனெருனருயுணாகதிடலால் - துலுணாவா னு

ணாதத் துணாததலாஹம் ஓவயொரு இந்நிரி பங்களிஹ லெ-வ
யொரு விடயங்களை யுணாகலாஹம்,—உசுவாம- ஏகதேச அறி
வையுடைய பசுவெனப்படும. பசுத்தவ நீவத்ய வ்ரிபு மவவாறு
மதிதசல பசுத்தவவாத்நையே பறறி யாகலா னது பசுஞான
மேடாம,—சிவன்-பதிஞானமாவது,—இயல்பெனுகுக் வுண
நகத்தியனகானே,—ஒருவனுணாதத் துணாதலி னறித தானேமு
முததாநிந்தாகந் சுறியும பேரறிவெனப்பகை யுணாகவெனப்பகாம

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உருஜ்ஜுவ—

மேற் பாடானவாதி நீர் பதிஞானத்தினுலே பகி தரிசனப
படுவது முத்தியென்றீர், அஃதன்மகாண ஞானஞ் சூனி
யம பிறந்திருக்கிறதே முத்தியெனன, அவனை மறுத துண
நாத்துகின்றார்.

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முகதியாமெனன்றி க
தியாகுஞ் சினைமுடடை கருமரத்தினுபிர்க்கண, மாணவ
கொண்டிடவறவகி மயங்குமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம பனைப
ணை வல்வீடத்தைபடையச் சரணங்கள் புருநிமுலபோ
ற மனையடையுஞ் சமாதி தவிராது மலம் துஷும பசுஞா
னமாகு, மாணவக ளெரித்தவன்ற னடியையறிவி நந்த
ங் கயிநநிடா செறிந்ததுக ளகறமிடரே. (ஈ)

(இ-எ) கரணங் சுருவி கரணங்கள் ஜீவியாமற் றுககற வி
கள கெட ருப்பதுகாண் முத்தியெனனு நீ சொல்லில்
விருக்கை

முத்தியா மென
னில்

சு தியாகுளு அபபொழுது மீன்றேனறிய சினைமுன்
 சினைமுட்டை க டததிர ஜேனறிய வுயிரகளும உதரீஜததி
 ருமரத்தி னுயிர தஜேனறிய பெரிய மரங்களும இவைபெல்
 கள லாததினு மிருக்கு மானமயரசுகங்க டொ
 லா மோசுத மடையவேண்டும் இஃதன்றி,

மரணங்கொ இபறகையாற் றேகம விட்டவாகளும நி
 ண்டுட வுறங்க ததினாகொண்டு கிடந்தவாகளும சனலி
 மரங்கி மூர்ச்சிக வாந முதலியவற்றால் மயக்கம வந்த கிடந
 சவாயுதமபனை தவாகளும மரமுதலிபவற்றி வின்று விழு
 பண னவலவி நது மூர்ச்சித்தக கிடந்தவாகளும யோகசா
 டதனதமடைய மாத்தியததாலே பிராணவாயுவைத் தமயித்
 துககொண டிருந்தவாகளும பாம்பு முசுலா
 ன விஷ மேலீட்டினாலே யறிவினந்த கிடந்தவாகளு மாக விவ
 ரகளெல்லார்க்குங் கரணங்கா லீவியாதிருக்கையால், இவாக
 னெல்லாரு முத்தியை யடையக கண்டிலங்காண ஆதலால்ப
 படியன்று

சரணங்களை பு ஒரு நாழிகைக கெண்பததொரு அடியா
 குநிழல்போற் ற ம்நின்ற நிழல் பொழுதேறிக காலஞ் செல்ல
 னையடையுளு ச க குறைந்த குறைந்த வந்த மத்தியானகா
 மாதி லத்திற றுணவைதத் அடியிலே நிழலடங்கி
 கிணறறபோலக் கருவிகரணங்கள்னைத்து நி
 ற்கிணற வானமஞானத்தைப் பொருத்தி யவற்றி னுணமைக
 யுணாகத அவயுழியினக ணின்று பிரித்தபோகது தனனுணமை
 யினகண் ணடங்கித் தளராதிருத்தலே முத்தி யாகுமென்று நீ
 சொல்லில்?

தவிராத மல * நீ யிப்படிச சொல்லுகிற தெல்லாம பசு
 மிதவும பசுஞா ஞான மாயவிடு மாநில லஃதன்றி யாணவ

னமாகும்   மும் விட்டு நீங்காது, அஃ துண்டாகவே வி
 ஞ்ஞான கலத்தவ்மும் கூடாது, அஃ சிவ
 லாம்பாயாற பரமுத்தியு முண்டாகாது காண அஃ தடையும வ
 டி யாதென்று கேட்குறாசாசல்?

அரணங்க ளெ   திரிபுரத்தை யெரிசெய்த சிவனது கிருவ
 ரித கவனந னடி   டியைப் பதிஞானத்தடனேபொருந் நிஷ
 யை யறிவிறந்த டையைய டுந் திருநகர அபபொழு தங்க
 வ சுற்றிநடமாசெ ளிடத் துண்டாகிய மலமும போயவிடும அ
 நிற்குதக ளகரறி து போனவாறே சாயுச்சிபததையு மடை
 டுரே   வீரகள எ-று.

இதவு ௦ எனறவுபமை யெதிரது தழீயவெச்சம்

ஏகாரம் ஈறதனை

இதற்குச் சித்தியாகமம்

(௩)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேல அநகர்க்கரணங்களகெட வோரறிவுமற நிருபபதே
 முத்தியெனனும் வைசேஷிகன வாக்கியத்தை மே லஹவதித்த
 மறுத்தல்.

கரணங்கள் செடவிருக்கை முத்தியாரொண்ணில் - கரணங்
 களெல்லாங்கெட வோரறிவுமறநக கல்லுபபோலே யிருபபத
 மோக்ஷமென்று சொல்லில்?—

கதிபாகுஞ் சினைமுட்டைகளுமரத்தினுயிர்கள்-சினையிலே
 யிருந்த ஆனமாகச னுக்கும் முட்டையிலேயிருந்த ஆனமாகச னுக்
 குர டு காப்பாசயத்திலே யிருந்த ஆனமாகச னுக்கும் மரமுதலா
 ஸபதகிய ரங்களுக்கும் மோக்ஷமாக வேண்டும். இதனறியு
 மனுஷ்ய தேகத்திலே —

மரணங்கொண்ட வுறங்கிமயங்கி மூச்சுகக வாயுததம
 டனெபண்ண வலவிடத்தையடைய - மரிப்பதாக்குப பதாரம
 வஸந்தைவந் தேரறிவு மறிநுந் ஆனமாவுகும் சுழுத்தியி
 லே யறிவறிநுந் ஆனமாவுகும் மயங்கி மூச்சைவந் பொழு
 து அறியறிநுந் ஆனமாவுகும் கனமபோகத்தினுலே வாயஸ
 ந் ருசிச் சறிவறநுந் காஷ்டமபோலே யிருந் ஆனமாவுகும் வ
 லிதாரிய விஷ்டவந் க தினறாதல் பாம்பு கடித்தாதல் தலைம
 ணடைகொண்ட அறியறிநுந் வானமாவுகும் மோஷ்டமாகவே
 னும் சதிராருணபது முதனிலை தீபம். உயிரகொணபது
 உயிரகொணபது —

சரணவசன புத்திமலம்போற் றனையடையஞ் சமதி - தன
 லேய நியாமலடைந் ஞானபாவமாகிய வஞ்ஞானத்தை டென
 னவுதாரணமாகச் சொல்லி மறுகின்றார். தேகத்திக்குறானது
 வரவரக்கூறுங் கருப்பானமான பொழுத தாட்கிழி னடங்கினு
 ட போல ஞானத்தினுலே மனோவீரத்தி ஞானங்களை விட்டு வி
 ட டவையிறுக்கக் கீங்கின ஞானமும் தன்னிடத்திலே பொரு
 கக் வோருணாவு மறிநுப்பது சமாதி அகச்ச சமாதியேயா
 யிருக்கு மோககமென்று சொன்னே னெனினி?—

கவிராது மலிதவும் பசுஞானமாகும் - இக்கச் சமாதியி
 னிலே அந்ஞானம் நீங்காது, இதுவும் பசுஞான மாசையால்
 மேலெவ்வா டெனினி?—

அரணங்கொளிக் கவனற னடிபை யறிவிறத்தன் சறிநதீயா
 செறிநத்தக கைறநிறே - முப்புரத்தையும் கணையினுலே பெரி
 தத் பரமேசுரனைச் சரணமாக வடையு மதின லுடைய பொ

ருசின் வாணவமாயை காமிகங்கோ நீசுருவன இயவாறு நீக்
கக்கொள்ளுகோ னென நிதனப்பொருள

ஏகார பிரணமம் எதிமறை

§ காப்பாசயம், சிவவிருக்கும் பை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அநதககரண விருத்தி சமூல கிவிரத்தியே சமாதியும முத
தியும தற்பொரு ளறிவு பிறப்பொரு ளறிவு முந்முத்கும ஸவ
வேகன சிவ வேதஞ்ஞி வியத்தி வேண்டியதில்லை யெனும் பா
ஷாண வாதி முகலோர மதம் பாஷித்தது துஷித்கன ரூ

கெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அவநுணம் நானபிரமமென நிகழ்ஞானமே யன்றி யுனரா
விவைகீழ்நாடி நீயகுதன மாததிரையே முதத்தியாத லனமயுடும
ன வதற்கு முன்னாக நிழும் பாடாணவாத ஞானமுடி, சேய
மைக்கட சென்ற வொருவனிலுல் உச்சிப போதினக ணநுந
ரு சேறலொழிந்த அவனடியுளவந தொடுங்கிஞற் போலக க
ரணங்களிற சென்ற தன்னறிவு பசுருவம் வந்தழி யவநுண்டு
சேறலொழிந்த தனமாட்டுவந் தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்கு
மதவே முதத்தியாத லனமயுடுமெனப் பாடாணவாத ஞானத்தி
ன பின்னாக நிகழும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையுட பசு
ஞானம். இயவாறு நிகழும் பசுஞானங்களுக்கே துவரகிய பசு

ததுவ வாசுனே இவநறைந் னைவிட்டுச் சிவஞானதகாற சிவனை
யுந் தாரையு மறியப் பெறறாகு சனநி நீங்காதென்பதாம்

இஃயும் உமமை இறந்தது சமீபியிற்று.

கதியாகு மென்றது செய்வென்னும் வாய்பரட்டு வினையெ
சசங்கனோமி தனித்தனி சென்றியையும்

சீனமுடடை கருமரத்தி னுயிரகண மருவவென்றுரைக்க
மருவவென்பது சொல்லச்சம்

முதசியா மென்வி லென்பதனைத் தீனையடையுஞ் சமாதி
யென்பதனோடு கூட்டிக்

ஞாயிறறைந் காண்ப பெறுகாரசகு இருணீங்காத வாறு
போலத் தீனையடையுஞ் சமாதி முத்திபென்பார் சிவனையறிய
ப பெறுமையி னவாசகு மலந் தவிராதாயிற் றென்பது

கதியாகு மெனவுந் தவிராதாமல் பெனவும் ஈண்டிக் கூறி
யது, மேலேச் செய்யுளின் உணரக் திடலாற பசுவா மொன்றாக
ச சிவனியல்பி னுணரநதிறிவ வென்றாற போல் ஆசுவகை நீக்கி
அவை பசுஞான மாநிலை வலியுறுத்ததற் பொருட்டு

நிரம்பவழகியருணா வருமாறு.

—0—

கருவிகளெல்லா நீங்கி ஆன்மா வென்று மறியாமல் பா
டாணமபோலக் கிடக்குமதுவே முத்தியென்ற பாடாண வாதி
யை நோக்கி யருளிச்செய்கிறார்.

கரணங்கள் கெடவீருகை முத்தியாமென்னில் - அந்நக
கரணங்கள் கெட்டுப்போய் ஒன்று மறிபாமலிருக்கிறதே மோ
கூமென்று சொல்லில்?—கதியாகுஞ் சீனமுடடை கருமரத்தி
னுயிரகள் - சீனையிலும் முடடையிலும் பெரியமரசுதினு முள்ள

பராணிகளுக்கெல்லா மோகூழ் முனடாசுவேனும் இதுவன்றி யும்—மரணங்கொண்டிட - ஆனமா தேகத்தை விட்டபொழு தும்,—உறங்க - நித்தினாகொண்ட வயதரத்தமும்—மயங்கி மு ாசுகுக-மிசூரத மயக்கத்தினாலே மூர்ச்சை வந்தவிடத்தும்,— வாயுத்தமபனைபண்ண - பிரணவாயு விபங்காமல் தாடித்தவி டத்தும்,—வலவிடத்தையனை—ய - தீர்த்ததகரிப வலிமவிடக தைப பொருந்தினவிடத்த முத்தி யு னடாகுவ ன்ளிம அயவி ட வகளில் முத்தியில்லாம லிருக்கையால்,—சுரணங்கள் புத்தி முறபோற ற்னைபடையுஞ் சமாதி- மதசியான காலத்தில அடி கஞா அடங்கின நீழல்போல் ஆனமா தன்னைப் பொருளென றறிக்கவிடத்திலும்,—தவிராதமலம் - ஆணவமலம் விட்டு நீ வ காது,—இதயும் பசுஞானமாடுங் - இது பசுஞானம் முத்தி பைப பெறுகிறாடி பெப்படி பெண்ணில்—அரணங்க ளொறித்த வன்ற னடியை யறிவிதநக கறித்திடா ளெறித்தது ளகற்றி டரோ - திரிபுரதகனம் பண்ணின் பரமேஸ்வரனுடைய சீ பாத வகளைத் தற்போதத்தை விட்டு நின்றவிடத்திலே ஆசாரியனு லே அந்த வுண்மையைத் திரித்தது அந்தத் திரித்த ஞானப பிரகாசத்தினாலே அநாதிபே சம்பந்தித்ததுகொண்டு நிற்கற மலமாயா கனழங்கனி லு னடாகிய சூற்றங்களைப் போசுக

“செறித்தது ளகற்றிடா” என்றது ‘சேக்மசு சொல். ‘கரணங்கள் கெடவிருக்கமுத்தி’ என்ற பாடாணவாதிபை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம். கரணபாவ மரணங்களுரை - மேயந்தவாழுத்தி சோகந்தவரன்றே - யனை யகதிககோ முனைவருமவேண்டா - தனிதருதயர மெனுமித்தி டமே என்று மதக கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லிப்பது, கரணங்க ளொடுங்கினவிடமே மு ததியென்ற பாடாணவாயை திகோக்கிக் கரணங்க ளொரு

கிணவிட முததியெனவில்? கிணமுதல் வலவிடத்தைப் பொரு
நதினவாக ளீருகச் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாததற்கு மு
ததியுண்டாக வேணுமென்றும் அது இல்லாதபடியாலே கரண
ங்கள் நீங்கிவிட முததி யாகாதென்றும் சிவனுடைய ஞான
ததடனேகூடி ஆனமபோக்கு ஜீவியாம் லந்த ஞானத்தாலே
சிவனுடைய திருவடியைப் பொருந்தினொழிந்த மலமு நீ வ
காது முததியு முண்டாகா தென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

கரணங்கள் கெடவிருகதை முததியா மெனவில் - அவங
னம நான் ப்ரமமென நிகழு ஞானமே யனநி யானமாவிவை
கீழநாடி நீங்குதன மாதத்திரையே முததியா மெனவில்,—கிண
முட்டை கருமரத்தி னுயிரகணமருவ - கிணயிலு முட்டையிலு
வ கருப்பாசயத்தினு மரத்தினு முயிரகள் பொருந்த,—கதிபாரு
ம-முத்தியடைதல் வேண்டும் அங்ஙன மினமையின இவ்வளவு
கூறும் பாடாணவாத ஞானமும்,—சரணங்கள் புருநிழல் போ
ற நனையனடயுஞ் சமாதி முததி யெனில் - சேயமைக்கட சென
ற வொருவனிழ லுச்சிப்போதினக ணவண்ணஞ் சேறலொழிந்த
வ னடியிலவந் தொடின்கிணற்போல் கரணங்களிற் சென்ற க
னன்றிவு பக்குவம் வந்தழி யவண்ணஞ் சேறலொழிந்த தன்மா
டபுவந் தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதவே முத்தியெனில்?—
மரணங்கொண்டிடி வுறங்க மயங்கிமூர்ச்சிக்க வாயுத்தம பிண்ப
ண்ண வலவிட தகையடைய - மரணமாகிய பத்தாமவத்தை ய
டையுமிடத்து முறக்கத்து மயக்கமுற்று மூர்ச்சையுறுமிடத்தும
பிராண வாயுவியங்காமற நம்பித்த விடத்தும கொடியவிடத்
தைப் பொருந்தினவிடத்தும்,—இதவுறு கதியாகும்-இதவுமுத

தியாதல் வேண்டும். அங்ஙன மினமையி னதவே முததியாதல்
மையு மெனக் கூறும் பேதவாத ஞானமு மென்னு மிவையும,—
பசுஞானமாகும் - பசுஞானமாம்,—அரணாக ளெரித்தவனற
னடியை உறிவிரங்கு கறிந்திடா - சிவஞானததாற சிவனையுந
தமமையு மறிவிரங்கு கறியப் பெறுங்கன,—செறிந்ததுக் ளகற
றிடீர - உமமைப் பகதித்த மலத்தினின்று நீங்குமின,—மலந
தவிராது - மேற்கூறிய பசுஞானகட கேதுவாகிய பசுததுவ
வாதனை யிச்சிவஞான முடையார்கட கனறி நீங்கா தெனப்
தாம

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருக0—

சிவனை யகங்காரவாதி யநத்தக்கரணங்களா லறியலாயிருந
கச சிவஞானத்தா லறியவேண்டுமென்ப தென்னெ
ன்றுவினவ, அவனைக்குறித் தணாத்துக்கினரா

சிவனையவன றிருவடிஞா னததாறசேரச செப்பு
வது செயல்வாகஞ்ச் சிநதையெல்லா, மவனையனு கா
வென்று மாதலானு மவனடியவ வொளிஞான மாத
லானு, மிவனுமியான் துவகஞ்சிர மிறைச்சிமேதை
யென்புமச்சை சுகவிலமோ விநதிரியக்கொத்தோ, பவ
மகல வெனையறியே னெனுமையமகல வடிகாட்டி யா
னமாவைக் காட்டலானும். (சு)

(இ-எ) சிவனைய ஆனமாகக் ளகதச் சிவனைக் கூடுமிடத்
வன றிருவ தவனது திருவடி ஞானமாகிய சிவஞானத்
டி ஞானத் தாலே கூடியிருக்க வென்று வேதாகமங்க
தாற சேரச்செப் ள் கூறியிருப்ப, மனமுதலியவற்றா லடைய
புயது லாமென்று சொல்லுவ தென்னென்னில?

கூ—குத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உட்கக

செயலவாகரு அவன் வாகரு மனஞ்சீத னாகலா லவனை
சு சிநதைபெல மனோவாகருத் காயங்கலா லடையப்படா
லா மவனையனு ன காண
காவென்றும்

‘ மனையினு லயனாமரலான மனத்தினுல வாககாணம
நாமும், குறையிலா வளவிலுலுங கூறெனாதாகிநின்ற, விற்றை
லா’ என்று முன்னாக கூறினாராகையாலும்,

ஆதலானும் இத்தகையமைய யுடையனாதலானும்,
அவ னடி யவ அவனுடைய திருவடி விளங்கா நின்ற
வொளி ஞானமா ஞானப் பிரகாசமா யிருக்கையாலும்
தலானும்

இவனு மியான இவவானமா வேகமென்று புத்திபண்ணு
றுவக்குதிர மிறை கு சதத் தாதுககளே, இதிரி பங்கள சமு
சகிமேதை பென கங்களே, அல்லவே!
புமச சை சுக்கில
மோ விக திரி யச
கொத்தோ

பவமகல வெ எனக்குண்டாகிய ஜகந்மரணங்களை வி
னையறியேனெனு டங்க கரையேற வேணமிமென்னு மறிவுண
மையமகல டாகையின பொருட் டகதமயகக தீரகது
நிதக

அ டி கா ட்டி இப்படி யான்மாவுக்குத் தனது திருவடி
யானமா வை க யாகிய ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித் தவனை
காட்டலானும் யுனாத்தி நிற்கையாலும். எ-று.

செயலென்பது காலத்தின றெழில்.

ஓகார மெதிராமறை

இதற்குக் காரணத்தவ காமிகத்தமறிக.

(ச)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

சிவனையவன் நிருவடி ஞானததாற காணச்செபுபுது செ
யலவாகஞ்ச சிந்தையெல்லா மவனை யனுகாவெனனு மாதலானு
ம - சிவனை யவனுகுப பிறிவற்ற பரஞானததாலே காணச்
சொல்லுவதென்னெனில்? இந்நிரிய விபாபாரஞானமும வா
ய வாசகஞானமும புகழிவிருத்திஞானமுரு சிவனைபெக்காலத்
துங் கிட்டமாட்டா தாகையாலும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞா
னமாதலானும் - அந்தச்சிவனுடைய ஸவரூபமானது பிரசித்தி
யான ஸவரூபபிரகாச ஞானமாகையாலும்,—இவனுமிடரன்று
வக்குதிர மிறைச்சிமேதை யென்புமச்சை சுககிலமோ விந்தரிய
ககொத்தோ வவமகல வெனைபறியே நெனு மைய மகல வடி
காட்டி யானமாவைக்காட்டலானும் - இந்த ஆன்மாவும் யானெ
ன்பு முசலாகிய வுறுப்புகள கூடிய தேகமோ இந்நிரியக கூட
டமோ வென்னுங் குற்றமகல வென்னுண்ட ஸவரூபத்தை அறி
கிறெனில்லையெனனும் சந்தேகந தீருமபடிகஞ்ச சிவன ஞான
து ஞானசத்திபை யானமாவின்விடத்திலே பிரகாசிப்பித்த அ
தனால் ஆன்ம ஸவரூபத்தையுந் தரிசிப்பிப்ப ராகையாலுஞ் சிவ
னைச் சிவ ஞானத்தினாலேயே யணையச் சொன்னதென நினை
பொருள்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சாக்ஷாத் சிவசத்தி விளகஞ் விளக்கிய சிவசத்திக் குறிப்ப
திஞானததாற சிவானம் சொரூபகதெரியு மெனது செபுங்
ரு

வெளிப்பொருள்.

கூ — சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். ௨௩௧௩

அநிககநிகதுச சொல்லியது சொல்லித கூறியது கூறலென
ஐவ குற்றம் வராதோ? வராதது சமாதிதிடம் பிரகஞம-டி சா
தறியதாதலால்

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

ஈண்டு, கூறிப்போனது ஞானங்களுள் முப்பொறி முகலி
யனபற்றி டேகதேசமாய நிகழுஞ் சுட்டிணர வாகிய பாசஞான
ததிறஞம, தத்சொருபமே யறியமாட்டாத பஸ்தலைப்பட டை—
யுறது நிற்பதாகிய பசுஞான த திறஞம, தானே கற்பிரகாசமு
ம பரபிர காசமுமா பெல்லாப பொருளையு மினிது விளக்குவ
தாகிய பதிஞானம போல விளக்கு மாற்றல் செல்லாமையால்,
அப்பெற்றித்தாகிய பதிஞான மொன்றானே பதிப் பொருள்
யவ்வன மறியற பாற்றென மேற்கொண்ட தென்பதாம்

நிரம்பவழுகியருநா வருமாறு.

—0—

சிவனுடைய ஞானதகாலே சிவனை யறியவேண்டு மென்ற
தென்னமடி என்ற சங்கராந்தவாங்கியை கோக்கி யருளிச்செப
கிருா

சிவனையவன நிருவடி ஞானத்தாற் சேரச்செப்புவது - பர
மேஸ்வரனை யவனுடைய சீபாதமாகிய ஞானதகாலே கூடவே
ணுமென்று சொன்னது அதெப்படியென்று நீ கேட்கில்?—செ
யலவாக்குச சிவனையெல்லா மவனை டனாகாவென்று மாதலான
மவனடியவ வொளிஞான மாதலானம் - அனவயம், அவனுடை
ய சீபாதமாகிய வகதஞானம் விட்டுவிளங்காநின்ற ஞானமா
கையாலு மனுவாசக்கு காலுகளா லவனைக் கிட்டவுரு செல்

வலும நீனைகசுவம ஒண்ணுதானையாலும், இதுவன்றியும் ஆனமா தனையும் இந்திரியங்களா ஸ்ரீயப்படாத அதெப்படி யெனினி ல?—இவனுமியான ஸுவகருதிர மிறைசசிமேதை யென்புமச சை சுக்கிலமோ விந்திரியகசொத்தோ - ஆனமாவானது கோ லோ வீரத்தமோ மாமிசமோ நினைமோ யெலும்போ மூளையோ சுக்கிலமோ இந்திரியக கூட்டமோவென்று, —பவமகல வெனை யறியே னெனு மையமகல - ஜனனங்க ளெல்லாம் விட்டு நீ வ குமபடி எனனை யறிகின்றிலே னென்கற சந்தேகந்தீர், —அடிகா டடி யானமாவைக காட்டலாலும் - தனது ஞானத்தினாலே கன்னுடைய திருவடியுந் தரிசிப்பித்தது, — ஆனமாவையுந் தரிசிப் பிக்கையால் பாசஞான மறியாத ஆகையால் பதிஞானமே யெ லலாததையு மறியும.

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “சததப்பரி ச ரூபரசநறை - யெத்திறத்தினதரு ளியமபுகவன்றியும் - நிறை ந தகீயாய நினைநையென்று - மறைநகைம புலஞாய வாராயெ னறுங் - கரணமெல்லாங் கடந்தனையென்று - மரணமெனையந தி னபபுறத்தென்று - முன்னருட்டலைவா பன்னினொனவு - மி னையவையொழிய வறிஞுவதெவ்வா - நெனநிறகலிக் கொ னன்றியவீனப்பங் கூறுத்தற்கு மருட் பேறினையனதே” என்றும், சிவஞானபோதம் சு-சு-க-வெ, “நாடியோவெனபோ நரம்புகிக் கோழையோ, தேடியெனையறியேன நோந்தவகை, — நாடிய ரன், தன்னாலேதனையுங் கண்ணிதமைக காணு, மொனனாமென வறிவாரின்று” எனினுமதங் கண்டுக்கொள

இதனா சொல்லியது, பாசஞானத்தினாற் பாசத்தை மறியு ம்கொழித்தது, பதியை மறியாதெனதும் பதிஞானத்தினாலே ப தியை மறிய வேணுமெனது முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

செயல்வாக்குச சிந்தையெல்லாம் - ஈனநிக் கூறிப்போந்த
 ஞானங்களுள் மனவாக்குக் காயமாகிய முப்பொருள் முதலிய
 னபற்றி,—அதனையென்று மணுகாவாதலானும்-அவனை பெரு
 ஞானம் மணுகாமையா னேகதேசமாயநிகழுஞ் சுட்டினரவாடி
 யபாசஞானத்திற்கும்,—இவனும்-இவ்வானமாவும்,—யானது
 வகருதிர மிறைச்சி மேதையென்பு மச்சை சுக்கிலமோ விநதிரி
 யக் கொத்தோ- யான ஞேவிரத்த மிறைச்சி மேதையென்பு ம
 ச்சை சுக்கில மிந்திரியக் கூட்ட முதலியனவாகப் பலதலைப்பட்
 டி,—அவமகல் வெணையறிபே னெனு மையமகல் - குறறமகல்
 த தற்சொருபமே யறிமாட்டாகையுற்று நிற்பதாகிய பசுஞான
 த்திற்கும்,—அவனடி யவ்வொளி ஞானமாதலானும் - முதலய
 ன ஞானசத்திதானே தற்பிரகாசமாய் நின்றும,—அடிகாட்
 டி யானமாவைக் காட்டலானும் - தனையு மானமாவையும்
 விளக்கி பரப்பிரகாசமுமாய்நின் றெல்லாப் பொருளையு மினிது
 விளக்குவதாகிய பதிஞானம்போல விளக்கு மாற்றல் செல்லா
 மையால் அவனறிருவடி,—ஞானத்தால்-அப்பெற்றித்தாகிய ப
 தி ஞானமொனருணே,—சிவனைச்சேர்ச்செப்புவது - பதிப்பொ
 ருளை யவனவன் மறியறபாறறென மேற் கொண்ட தென்பதாம்
 சிவஞானத்தா லன்றி யறியப்படாமைக் கேது காட்டிய
 வாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—அவனையென்று—

மேல் சிவனைப் பாசஞான முதலிய வற்று லறிப்ப்டா
 தென்பது உமவனவைகளைக் கண்டிருப்ப னெ
 னபது உருணர்த்துகின்றா

கண்டிடுங்கண டனீககாணு கரணங்காணு கரணங்க
டமைக்காணு வுயிருங்காணு, வுண்டியம ருயர்காணு ந
னீககாணு துயிராகதுயிரா மொருவனையுங் காணுதாரு
ங், கண்டசிவன மனீககாடயு யுயிருங்காடயு கண்ணு
ககரணங்கா காணுமனீறபன, கொண்டரனீ யுளத்திறக
ன டயுசுடி.றபாசுங் கூடாது கூடி.னுங் குறிப்படியினி
றுத்தே (௫)

(இ-எ) கண்டிடு விய்வத்திற பதார்க்கங்களுக் கெல்லாவ
கண்டனீ காட்டாய் நிறகிற கண்ணுன தனையு ம
ககாணு நியமாட்டாத,

கரணங்காணு அதுவுந தனக்குட் கரணமாய்நின்று ஜீவி
ப்பிகிற கரணங்கனையு மீதென்று கண்ணுன
தநியமாட்டா

கரணங்க ட அனைவர்களுக் காட்டாயநிறகிற கரண
மைக்காணு வகளு நாமே யெல்லாத் தக்குங் காட்டாய்
நிறகிறே மெனனுந தனமையு மநியமாட்
டாத

உயிருங் காணு அந்தக் கரணங்களுந் தனக்கு மேலுமாய்
ப் பிராணனுமா யிருக்கிற வானமாவையு ம
நியமாட்டா.

கண்டி டுமருயி இரத்தக் கருவி கரணத்திலேககொண்டி
ராதானு நனனீ ராவாகிய சுகத்தக மோகங்களைப் புசிக்கிறே
ககாணு மெனனு முணாவையு மாணமாவு மநியமாட்
டான.

உயிராகதுயிரா அந்த வானமாவுந் தனக்கு மேலுமாயுயிர
மொருவனையுங் கருயிருமாய் தின்றுணாததுங் காத்திராவ

கூ—சூத்திரம். அனமகத்தி இலககணம். உகக

காணதாரும யு முணரமாட்டா ஆதலா லிவைக ளிப்படி
பொன்னுக கொன்று நானவிருத்தியு மதிக
வ்ருத்தியுமாய்க காரிப்பபடு முறைமை யறித்து,

கனட சிவன இப்படி பெல்லாததகருமேலா பெல்லா
நனைக்காட்டி ததையும் வியாபித்திருக்கிற சிவன பகருவா
னமாக்களுக்குத் தற்சுருபத்தைக் காட்டி,
உயிருவகாட்டி ஆனம ரூபத்தையுத் தரிசிப்பித்து,

கண்ணக க கருதச் சிவன கரணங்களிடத்தினு மனுப
கரணங்கள் கா பிரவிஷ்டனாய் வியாபித்த சிவன்களாற் ரு
ணமணிதபன ன காணப்படாம லதற்கு வேறாய் நிற்பன

கொண்டரணை இப்படிச் சிவன வியாபித்த நிற்குமுறை
யுளத்திறகண்ட னமையை உனலிடத்திலே கண்டு மயக்க விக
'டகூடிற் பாசங் தபயினை யவனுடைய திருவடியை யெப
கூடாது பொழுது நினைத்திருக்கி லுன்னிடத் துண்டா
கிய பாசங்கள் விடமிடுவதும்.

கூடிடினுவ ரு அதவந்த மேற கூடிற்றே யாயினு முன்பு
நிப்படிநின்றத போல நிற்க லந்தப் பாசங்கள் வருத்தாது
தே ள்-று

இப்படிச் சொல்லவே சிவ னுனமாக்கனாக் குபாரிக்கு
முறை யுணரத்தியுத்தாயிற்று

உரண-ஐந்தினைகண் வந்தது

இதற்குக் காலோத்தரம், வாயவய சங்கையினு மறிக (ரு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

அனமா தனதுருணத்தினுலே சிவனைக் காணும் சிவனுத் த

னது ஞானத்தினாலே ஆனமாவைக் காண்பனென்னி விவவாறு
கூடாதென்னு முறைமையைக் கூறுகின்றது

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு - ரூபவத் பதா
ரத்தங்களைக் காணுவ கண்ணுனது தன்னையுங்காணுது தனக்கு
முதலாகிய அந்தக் கரணங்களுைய காணுது, —கரணங்கடமை
க்காணு வுயிருவ காணு - அறியுத்தன்மையை யுடைய புத்தித்தன
வ வித்தியாததுவங்கள் தமையுமறியாது கமக்குக காத்நா
வாகிய ஆனமாவையுமறிபாது, —உண்டியம் ரூபிரதானு தன்னை
க்காணு வுயிரக்குயிரா மொருவனையுங காணுதாகும் - விஷய
த்தைப் பொருந்திநிற்கிற ஆனமாவும் பந்தத்திலே தன்னையுந் தி
னக்குயிரா யிணையறவனுக்கி நிற்கிற சிவனையுங காணுது, —க
ண்டசிவனறனைக்காட்டி யுயிருவகாட்டிக் கண்ணுக்கி கரணங்க
ள்காணு நிற்பன - ஆனமாகக்கூடியுஞ் சாவ பிரபஞ்சங்கனையும
யேறொரு சகாயத்தையு மபேக்ஷிபாமல் ஏககாலத்திலே யதா
வத்தாகக் கண்டிருக்குஞ் சிவன ற்றனது ஞானப்பிரகாசத்தினு
லே ஆனமாவுக்குத் தன்னையுங் காட்டி யந்த ஆனமாவையுங்
காட்டித் தானந்த வானமாவி விடத்தில் அநநிபமா யிருந
தம் பாசபசு ஞானாகமயியுந் யிருப்பன. ஆதலால், —கொண்
டரனை யுளத்திற்கொண டடிகூடின பாசங் கூடாது கூடிடி
னுங் குறித்தடியினிதுததே - அந்த சிவஞானத்தைக் காட்டா
க்க கொண்டரனை யானமாவிலே வேறறக்கண் டந்த ஸயநுப
மேயாகிற பாசநீங்கும் நிஷை—திரித்து கரண விபாபதிடைய
பொருந்தின நேரத்தப் பாசவாசனை பொருந்தித் தாமாநிலது
ந் வரும்படிக்கு முன்போலச் சிவபாவனைடைய பண்ணிச் சிவத
திவிடத்திலே யுன்னுடைய போதத்தை யலைவற நிறுத்தென
றிகுணபொருள்

சு—சூத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலககணம். உககண

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

மேற்செரல்லிய பதி ஞானமே சிவ முதலிப திரிபகதாராத
க காணுவ கண கண முதலிப வறற்றிருக் கண்ணென்பது, க
ண்ணுக குபகாரம பண்ணுகலாற் கண்ணென றுபசரிக்கப பட
ட தென்று காண்பிக கினரா

கரணங்காண - கரணங்களைக் காண, —உயிருங்காண - உ
யிரரையுங் காண, —கண்ட சிவன - இவை யெல்லா வறறையும்
பிரத்தியக்ஷ மாகப் பாராக்குந் சிவன, —தனைக் காட்டி - தனைக்
காட்டி - தனக் கியறனைக் கண்ணாகி உயிராருச செயற்கைக் க
ண்ணாகிய தனது சத்தியிலுல் உயிர்க்கு இயற்கைக் கண்ணாகிய
சிறசத்தியை விளக்கித் தனது ஸவரூபத்தை யுயிராருக காண
பித்தது, —உயிருங் காட்டி - உயிர்க்குயிராச சுவரூபதையுங் கா
ண்பித்தது, —கண்ணாகி - உயிராக கியறனைக் கண்ணாகிய சிறசத்தி
வியஞ்சுக் தன சத்தி சமவாய சம்பந்தத்தா லுயிரைக் குறித்து
பசரித் செயற்கைக் கண்ணாகி, —காண - காணுமா, —அடி கூடி
ல - சிவசத்திக் கொப்பச சிறசத்திக் கண்ணைத்திறக் கொளிப
ரப்பித் திராவிக்கில், —குறித்தடியி னிதுததே - திருமபப் பா
சம நீங்குமபடி சிவ சுகதனை பண்ணிச் செப்பியபடி சிவ சத்தித்
தாரக மாகத் தானே நில்.

மற்றைய வெளிப பொருள்.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பாசபசு ஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுக் தற்பிர
காசமாய் நிறறல் செல்லா தென்பது கணமேல்வைத் தறியக்கி
டத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானத் திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நிற்

தலுஞ் செல்லு மென்பது கானவ விர ணடிதருங் காட்டாயக்
சனககொரு காட்டு வேண்டாது நிறைபறநி யறி பப்படுத லா
னும், சிவனை அவன் நி நவடி ஞானததாற சேறலே பொருத் த
முடைத தென்பதாம்

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு

காணுதென்னும் தவளீறு விகாரதகாற ரொக்கத

கண்டிடு மென்பதனைக் கரணங்க ளென்பதனோடுங் கூ.—

டுக

ஈண்டிடுகல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாச மாதன மேறது

உண்டி யமாதலு மது

எடுத்தககாட் டிவமை.

கனைககாட்டி யுயிருங் காட்டிக் கண்டசிவ னென வியை

பும

காட்டிக் கண்டசிவ னென்றது அனுவாதம்

கண்ணாகி பென்பது கட்டாகி பென்றவாறு சொன்னசி

வன கண்ணு வேன்றாற போல

கரணங்களாற காணுமென மூன்றாவது விரித்துரைக்க

கரணங்க ளெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப

பொருண்மேல வைத்து உபசரித்தார்

இரண்டாக் கூற்றுக்குத் தோற்றவாய் செய்வார், பாச
ங் கூடாது, கூடினங் குறித்தடிவி னிறுத்தே பென்றார்

இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற் கூற்றின பொருள் வி
ளக்கப் பட்டது.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

அந்த முததியில் பகிபும பசவும தரிசனப்பட்டதே புண்

டாகில இந்தப் பேதத்திலும் குரிசனப்பட வேண்டாவோ வெ
ன்ற பாடாணவாதியை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

க ண்டிடுங்களை டனைக்காணு - அவயவங்களைக் காண்கிறதனை
தனைத் தாணமாட்டாது—கரணங்காணு—அது வனறியும அந
தக் கரணங்கள் தாமெல்லா விடயத்தககு மறிவாய நித்பினும
தனை யறியமாட்டாது,—உயிருங்காணுது - அத்தக்கரணங்க
ளைக் காரிப்பபித்திநிற்கிற பிராணவாயுவும் தனைத் தாண கா
ண மாட்டாது,—உண்டியம் ருயிதானுத் தனைக்காணு- கண
மத்துக் கீடாகச் சரீரத்தைப் பொருத்தி சுகத்துக்கங்களை யனுப
வக்கிற வானமாவும் தனைத்தாண காணமாட்டாது,—உயிர்க
டிராமொருவனையுங் காணுதாகும்-தனக்குப் பிராணனுடந்ந
யுடாததுகிற பரமேஸ்வரனையும் ஆனமாக் காணமாட்டாது.
ஆனால்நதச் சிவனை யறியுமபடி யேனெனினி?—கண்டசிவன் ற
னைக்காட்டியுயிருங்காட்டி-எல்லாதையும்றியத்தக்கசிவன் பே
தத்திலிந்த வானமாவுக்குத் தோன்றாமல் நின்று முத்தியில் த
னையுங்காட்டி யிந்த வானமாவையுங் காட்டிக்,—கண்ணுக்க
கரணங்கள் காணாமல் நிற்பன - சிவன் தனைத் தாணங்கக்கு
ஆனமாவுக்குத் திருஷ்டியுமாய்க் கரணங்களா ஸறியுமிடத்துத்
தோன்றாமலுநிற்பன. அத்தக் கரணங்களாகிய பாசஞானம் நீ
றுகுமபடி யெப்படியென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யருளிச்செய
சுறா.—கொண்டரனை யுடத்திறகொண்ட டிகுடித பாசங்கூ
டாது - அப்படி வாதனை மேலிடடால் தனக்குப் பிராணனுட
நிற்கிற சிவனை யவனுடைய ஞானத்தினாலே தன்னிடத்திலே
கண்டு கொண்டு அவனுடைய சீபாத்ததைப் பொருத்திய மயக்
கவிகற்பங்கள் பொருந்தாது,—கூடிடினும் குறித்தகடியினிறத
தே - அந்த மயக்க விகற்பங்கள் கூடித்தாயினும் ஞாதிருவென
கிற தன்மை பொயஞானமாய் நிற்கவே முற்பட்ட நிலை கூடும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க-சூ, உ- வெ,
 “காட்டிய சண்ணை தனைக்காணக் கண்ணுக்கு, காட்டாய்வு
 எள்தனைக் கண்காணு—காட்டிய, வுள்ள தனைக்காணு யு
 ளத்தின் கண்ணு, கள்ளநா னுள்ளத்திற் காண” எனனுமது
 ன் கண்டுகொள்க

இதனாற் சொல்லியது, பேதத்திற் மலசமஸ்கமா யிரு
 கையால் பதியையும் பசுவையுந் தரிசிக்கப்படட தில்லையென
 று முதலிய லந்த மலம் நீங்குகையா லவவிரண்டையுந் தரிசிக்
 கப்படுமெனனு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

கண்டிடுங்கண் டனைக்காணு கரணங்காணு - ஒருவிடயத்
 தைக் காண்கின்ற கண்ணுனது தனவியல்பையுங் காணமாட்
 டாது, தனக்கு முதலாகிய அந்நக கரணவடளி லியலன்-யுங்
 காணமாட்டாது,—கண்டிடுங் கரணங்க டமைக்காணு வுயிருங்
 காணு - அறியுந் தன்மையுடைய புத்திமுதலிய புறக்கரணமும்,
 வித்தியா தத்துவமாகிய அக்கரணமும், தமயியல்புங் காண
 மாட்டா,தமக்கு அவ்விடயத்தைக் காட்டி முதலாய் நிறகுமுயி
 ளையும் அவை காணமாட்டா அவைபோல,—உண்டியம் ருயிர்
 தானுந் தனைக்காணு வுயிர்க்குயிரர் மொருவனையுங் காணுகா
 ரும்-ஒருவிடயங்களைப்பற்றி நிற்கின்ற ஆனமாவும் மவவாதே தன்
 வியல்பையு மறிப்பமாட்டாது, தனக்கு முதலாய் யுயிரக் குயிரா
 யுணரத்திறங்கு முதல்வனையுங் காணமாட்டாது ஆகலின்,—த
 னைக்காட்டி யுயிருங்காட்டிக் கண்டசிவன் - தற்சோருபத்தை
 யு மானமசோருபத்தையும் விளங்கச்செய்து தனக்கொரு கா
 ட்டினறி அந்நகாவ கறிந்து நிற்குஞ்சிவன்,—கண்ணுக்கி கரண

சு—சூதிரம ஆனமசுத்தி இலககணம் ௨௩௨௩

நகர காரணமறிபன - காட்டாகித் தனக்கொரு கரணங்கள்
வேண்டாது நிற்பனாகலின்,—கொண்டரண யுளத்திற கண்டு -
அச்சிவஞானத்தைக் காட்டாகக்கொண்டு முதலவனை மவவறி
வின்றகாணப்பெற்று,—அடிகூடிற் பாசங்கூடாது - திருவடி
பைத் தலைகூடிற் பாசங்வுதும்,—கூடிடினாற் குறித்தடியினிந்துத்
தே-நீங்காதுசலாதினாஞ் சிவபாவனையை விடாதுசெய்த சிவ
னை மவன நிருவடி ஞானதகாற் சேறலேபொருத்த முடைத்
தென்பதாம்

இவை நான்குசெய்யுளானு முதற்கூற்றறின்பொருள் விளக்கப்
பட்டது

சூ - சூ, க-அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

மேற் சொல்லிய முறையில் நிலைபெற்றுநிரகு ஞாதாகக்
ஒரு கணசீர்க்குஞ்செய்ய முறைமை யுணர்த்தகிறா

குறிப்படியி னின்றட்ட குணமெட்டுச்சித்தி கோ
கனகன முதலவாழ்வு குலவுபதமெல்லாம், வெறுத்து
நெறியறுவகையு மேலொடுகீழடங்க வெறும்பொ
யென நினைந்திருக்க மேலொடுகீழில்லா, னிறுத்துவ
தோர் குணமில்லான றன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரி
யா னொன்றுமிலான நோபடவந்துள்ளே, பொறுப
பரிய பேரனபை யருளியதன்வழியே புகுந்திடுவ னெ
ய்குமிலாப போகத்தைப்புரிந்தே. (சு)

(இ-ள்) குறிப்ப ஞானசாரிய ஐபதேசித்த முறையினி
டியினின்று

அட்டகுணம் “தோற்றமநகத ஞானத்தோ டநகத்தரி
சனமும், தோற்றமனநத வீரத்தோ டந
நகசுகத்தினுடன், மாற்றியநாமமினமை கோத்திர மினமை
யாயுவினமை, தேற்றிய கோயுழி யாவிமலபெனப ரோதினழ
யே” என்றா பாரதிபமுடையா.

எட்டுச்சித்தி விருதகம் அனுவின்னுண ணுருவுகொள
வணிமாவா மவற்றி விதிவேகத சிபங்கு
நதோப வறறவுடலகிமாத, திணியபெருவனாயெனமெய்ச சிறப
புறுகைகிரிமா, சிறத்திதபுலமெவையுஞ் சிறப்புறுகை பிராதசி.
பிணைவிழியா ராயிரவ ரொடுமபுணாச்சிபெறுகை பிரகாமியீசி
தைமாவலியுமடிபேணி, மணமலாபோ வெவராலும் வாருசுக
பபடுகை வசிவசிகைவலிபராற றடுபபரிபுவாழவே” என்றாரோ
மதுகுறவா எனவறிக “அட்டமாசித்திமுக லனைததுள்ளபே
சுகளுவ, கட்டமாங்கதிகடரும் பரகதிகாணக்கொடா, மட
லொமாலையாய வியாபகமாடறிவாகிக, கட்டலாகாமுதகியது
மற்றிவறறாறகிடையாதே”

கோகனகனமு பிரமா முகநாயினு ரனுபவிகும போ
தலவாழவு குலவு கவனெல்லாதகையுஞ் சீயென மவாத்த.
பதமெல்லாம வெ
றுகது

நெறிபறுவகை ஆறத்துவாவினையும் பந்தமெனக கருதி
யுமேலொடு கீழ் வெறுத்தது
டங்க

வெறுமபொ அவைகள் அபரபோகம் கொடுத்தற கே
யென நினைந்திரு துவாகையால் அசத்தியமெனக் கருதி ஞா
கக ஞாசாரிப னுபதேசித்த நிடைபையப பொ
ருத்தி நிறபையையாகில அபபொழுது

கூ—குத்திரம். ஆன்மசத்தி இலககணம். ௨௩௨௫

மேலொழிதிழி தான பூரணனாய்த் தனக காதிமந்தமு
 லலா னிறுத்துவ மில்லாதவனுமாய்ச் சுதக்களுக்கலாற தனக
 தோர் குணமில் ண வைக்கப்படுவ தொரு வன்னருபங்களு
 லான தனனை மில்லாதவனுமாய்த் தான சாந்தனாதலால்
 யொருவாககு நி தன்னுணமையினை யினைபடியென ஒருவ
 னைப்பரிய னொ ராலுமறிதற் கரியனுமாய் தித்தனெப்படித்
 னறுமில்லான தனக கொணறை விறுமபிச செய்பா தான
 மாக்களுட் சூபகாரஞ் செய்யுமாறுபோல இ
 வனுந் தனக்கென வேரா கைம்மாறு கருதா தானமாககளுக்
 குபகாரஞ் செய்வனாதலால்.

நேர்படவந்த இச்சிறப்பினை யுடைய சிவ விகத முதகா
 ளனே பொறுப்ப னமாணவ யனுக்கிரகஞ் செய்தற பொருட்
 ரிய பேரண்பைய டாகவந் திவனிடத்திலே தரித்தறகரிதாகிய
 ருளி சிற்சத்தியைப் பிரகாசிப்பித்த

அதனவழியே அந்தச் சிற்சத்தியுடன் கூடியிருக்கிறவாக
 புருந்திவனெ னுக்குத் தனனிடத் துண்டான சுவாநந்தா
 வகுமிலாப்போ னுபூகினைத் தினைப்பிப்பன எ-று
 கததைப்புரிந்தே.

வெறுத்தென்பதனை கமிநிலைத் தீபகமாக்கி யிருபாலுங்
 கூட்டுக.

கோகணகன-சாரணக்குறி.

நினைப்பரியான எழுவாய்

புரிந்திவன பயனிலை.

இதற்குச் சிவநருமோத்தரத்தம், சர்வ ஞானோத்தர
 தது மறிக. (கூ)

சிவாகாயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் பிரபஞ்ச வைராகியமவரிற் சிவன் மூனே உறுக்கி
சம் பண்ணுவனென்பது கூறுகின்றது

குறித்தடியி னின்றட்ட குணமெடுச்சித்தி கோகன்கனமுத
லவாழவு குலவுபதம் நெறி யறுவனகயு மேலோடுகி முடகுக
வெல்லாம வெறும் பொய்மென வெறுத்த நினைத்திருக்க-லகி
யமாகிய சிவபதக்கிலே நின்று பசாசுபத் முதலாகப் பிரமபத்
மீருக வடைவே பிரதிவி யப்புதேசோ வாயு வாகாசம் மனசு
அகனகாரம் புத்தி இங்ஙன வெட்டு தத்துவங்களிற் கிரமத்திலே
யெட்டு பதத்தினு மொவ்வொரு குணமதிகமாக வெண்குண
மாண வணிமாதிபாகிய வெட்டுச்சித்தியையும்,

இது நகுசசமமதி

தலாஷு மண்ண மெல்லையுடும் பொய்யிடும் விரித
 லாஸிநாடு தக்ஷஸாயுஜு மதாநானு நராணானுக்
 ஸந்ஸுதம் || ரக்ஷஸாந் தொயஸமண்ணம் பொய்யிடும்
 வாபுனுதம் அயா வந்தனி ரவஸெஷெண யமெஷு
 ஷததுய ஸுதெஜஸம் || மதவடாணானு வாயவயம் யா
 ஷுனு ஸகலம்ஸுதம் பொனுளளிகரிந்ஸு அகா
 ரிஸுக் மண்ணெய்சு || வெளெய்ஸு தாநஸந்திவயம் யது
 யம் பொனுளளிகம் | ஸளஜாசு ப்ரஜாவதி ஸாந
 மன்காந மண்ணாயிகம் || உதம்ஷிஷி மண்ணெய்ஸு
 ஸளஜமெல்லையுடும் துஷ்ணிகி |

பிரமாதிசுருடைய ஐஸவரியங்களை மவாகள வாழுமுல்
கங்கையு மந்திரபத முதலான பதங்கள் மந்திரபத வனன் புவ
ன தத்துவங் கலைகளெனனு மாற்றத்துவாவு மூாதவ மாயை
யதோ மாயையெனனு பிரண்டு மாயையினுடைய காரிய மாகை
யாற பபனறற பொய்யென்று வெறுத்துச் சிவபததையே யிச்
செத்து நினைத்திருக்க,—

மேலொடுகழியல்லான நிறுத்தவதோர குணமில்லான தன்
மையொருவாக்கு நினைப்பரியாடுன நுமிலா னோபடவந்தள
ளே பொறுப்பரிய பேரண்பை யருளியதன்வழியெ பெருகுமி
ஸாப்போகத்தைப் புரிந்தேபுருந்திடுவன - முடியுமடியுங் காண
பரியான இன்னொரு குணவாணென றெருத்தரா விசசயிக
கப்போகாதவன கன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை இவ்வாறென றறி
வகற கரியவன தேகேகதிரிபாதி கரணங்க ளொன்றுமில்லாத
வன சநிதானமபண்ணி யானமாவிலிடத்திலே தரித்தற கரி
தாகிய சிவராகத்தைவினேதகந்தச சிவராகம் வழியாகப் பூமிமு
தல் சததியிலோக பரியந்தத்தில் மறுஷியா நந்தமுதல் பிரமா
நந்த முடிவான யானந்தங்க ளெல்லாரு சரி இனி நி வினைக்கு
சியாநந்தத்தை வினேத் தானமாவிலிடத்திலே வேற்றக கலந
திடுவெனென நினைப்பொருள்.

—

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

அப்படித் தியானம் பண்ணிச் சிவசத்தி தாரகமாய் நின்ற
செயவ தரைக்கின்றா.

நெறியறுவகையும் - ஆறத்துவாவும்,—வெறும் பொய்யெ
ன - அசத்தியமபோற காணுங் கண்டிதமாக,—புருத - விள

வகி,—போகத்தை - சிவத்துவ விளக்கமாகுஞ் சிவானந்தப் பெயர்ச் சிவபோகத்தை.

மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

குருவினருளா லறியதொரு குறியின்க ணுறைத்த நின்று
கொண்கி, காலாகக்கி புனமுத லநாசிநத புன மீருயுள்ள
எவ்வகைப் பட்ட புனமும் இதற்குமுன் னனுபவித்த கழி
ததமையிற் காணற் சோதனைககண் டருவருத்த விடகி, அறு
வகை யத்துவா வுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுவ காரணரூப
ததிற சீறிதுவ காணப் பட்டாமையாற் பித்திகைவடிவம் கா
ண்பாராகுக் காணப்படாதா யதன்கண் மறைந்த சித்திர வடி
வம் போல முழுப்பொய்யெனக் கண்கி, அவவாறு கண்ட கா
ட்சி சலியா திருக்கப் பெறின, அபிரபஞ்சத்திற்கு விலக்கண்
மரண ஞான சொரூபம் ஆண்டினிது விளங்கித் தோன்றும்
தோன்றவே, வறியாராகந் நிதி வாய்ததழிப்போல அதன்கட்
பெருங்காதன் மீதுறம் அத மீதுறவே “இன்பி லினிதெனற
லினறுண்டே லினறுண்டா - மனபினிலையேயது” ஆகலான
அவவனபின் வழியே பேரின்ப மயமாய்ப் புருந்த உயிரின் கண்
விளங்கித் தோன்றும் அந்தஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயமெ
னபதாம்

அட்டகுண மெட்டிச் சித்தி கோகனத் நென்றது பைசாச
பதத்தி னட்டமர் சித்தியை கோககி என்மடல கேற்றமாகிய
வட்ட சித்தியுடைய பிரமபதமென வதனபெருமை கூறிய
வாறு

கோகனந் ஆகுபெயர்.

சு—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௨௬

ஒற்ற மிகாமை வடநூனமுடிபு

வாழவு குலவுபதம் திப்பிய முகனிரும் அதிவிசிதிரமாநி
ய மாடமு மாளிகையு முதலிய போகியப் பொருட் சிறப்பு
ளா னழகு பெற்ற பகம்

ஒறுமை பற்றிக் குணங் குணியாக வுபசரிககப் பட்டது

இதனுனே ஆணசதரு முலகமெலா மலகைத் கோரா மென
றநிக தகலுமாரும் அநநிசெயே யாமாரும் வருத தணாத்தி இ
ரண்டாங் கூறு வலி யுறுத்தப் பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

இப்படி ஜீவபரமேன நிரண்டில்லையெல்லாரு சிவமே
யெனற பரிணாமவாதிபை கோககிச சிவ வினமலெனனறும் ஆ
னமா மலசமபகதிபா யிருப்பெனனற மத கீகினு லொழிந்த
சிவ தரிசன முண்டாகாதெனற மெ ஸ்ருணிசெய்க்குரா.

குறித்தடியினின்று - ஆசாரிய னறிவித்தபடியே யறிந்த
பரமேஸ்வரனுடைய திருவடியிலே தற்போதஞ் ஜீவியாம லகத
ஞானமேயாய் நின்று, — அட்டகுணமெட்டிசெத்தி - தைகுணங்க
ளாகச சொல்லப்பட்ட எட்டுக்குணங்களுமாறு னமை பெருமை
அறவுதொயதாயிருத்தல் மிகவுங் கனத்திருத்தல் விஸ்யிசையே
கல் பாரமெய்சோதல் வேண்டின வருவைக கொள்ளுதல் என
குதானேயாய் சிற்றல் எனனும் எட்டிசெ சித்தியும், — கோகனக
ஈமுகல்வாழவு குலவுபதமெல்லாம வெறுத்து - பிரமாவினுடை
ய ஐஸ்வரிய முதலாகவுள்ள ஐஸ்வரியங்களுக்கும் கொண்டாடப
பட்ட பதங்களுக்கும் உபேட்சித்து, — தெரியவகைகலும் மேலொ
டு சீழுவகை - சீழும் மேலும் என்கும் நிறைத்து நிற்கத்தக்க சட
தவாககனின் வழியடங்கலும், — வெறும்பொய்யென நினைத்தி

ருக்க - இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்டவை யெல்லாம் சுதந்த வசத்தியமென்று இவையிதனை சிவஞானதகாலே யறிந்த அருகஞானமாய் நிறகவே,—மேலொடு தீழிலலான - முதல் நடு விறுதி மூன்று யில்லாதவனுமாய,—நிறுத்தவதோர குணமில்லான - சொல்லப்பட்ட தொரு குணவகளுமில்லாதநிற்குணனுமாய்,—தன்னையொருவறகும் நினைப்பரிபான் - கண்ணுணமையத தானறிவிக்க வறியுமதொழிந்த ஒருவகால மறியப் படாதவனுமாய்,—ஒன்றுமிலான - சாவமுந் தானாய் நிறகசெய்தே ஒன்றுந் தானல்லனுமாய் நிற்கிறவன,—நோபடவகதுள்ளே பொறுப்பரிப பேரண்பையருளி - வேதத்திற் றேனாரும் லபிரகாசமாய் நின்றமுதல் தானே முததியில் பிரகாசித்த இவனுக்குள்ளே பொறுத்தந்தரிய மிகுத்த பத்தியையு முண்டாகக்கி அதனவழியே புருத்தியின,—எக்குமிலாப் போகததைப் புரிந்தே - அந்தப் பெரிய பத்தியழியாகத் தானுஞ் சென்றுகூடி எவவிடத்திலு மில்லாத சிவபோகத்தைக் கொடாநிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம், சங்கற்பநிராகரணம், “சக்தியுஞ் சிவமுந் தாமேநுகருமென் - நித்திறனுணாவவக தெய்வவகெவாககோ - தமக்கேயெனன்ற ருமுணராமையு - மமைப்பறவுணரதலு மவர்க்கடையனதே” என்றும், சிவஞானபோதம், சூரு, ௩ - வெ, “நிற்குணனுய்நின்மலனுய் நித்தியானகதனுய்த, தற்பரமாய்நின்ற தன்முதல்வ—ஊற்புகமபோ, லானுவறிவாயளவிறந்து கோனருளே, வானேமுதல்களையின வந்த” என னும்தக கண்டுகொள்க.

இதனுற் சொல்லியது, ஐன்மா பாசமாசிய பிரபஞ்சத்தை யசத்தெனற்றித்த நீங்கிச் சத்தாகிய சிவம் பிரகாசிக்கு மென னுமுறைமை பீறிவித்தது.

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௬௩௧

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அடியிற் குறித்ததிலின்று - குருவினருளா லறிவதோரா குறி
யினக ணுறைத்து நின்றுகொண்டு, —அட்டகுண மெட்டுச்சித்தி-
பைசாசபதத்தி னட்டமாசித்தியை நோக்கி மெணமடவ கேற்
றமாகிய வட்டசித்தியையுடைய, —கோகனகனமுதல்-பிரமபத
முதலியவற்றின, —வாழவு குலவுபதமெல்லாம வெறுத்த-திபி
ய மகளிரு மதிவிசித்திர மாகிய மாடமு மாளிகையு முதலிய
போககியப்பொருட் சிறப்புக்களா ன்ழுகுபெற்ற பதமாகிய காலா
ககினி புவனமுத லநாசிருதபுவனமீறாகிய வெவ்வகைப்பட்ட பு
வனமும் இதற்குமுன்னனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கானற்சேர
றெனக் கொண் டருவருத்துவிட்டு, —நெறியறுவகையு மேலொ
டு கீழடங்கவெறும் பொய்யென நினைகதிருக்க, —அறுவகையு
துவாவுப்பட்ட மூவகைப்பிரவஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிது
வ காணப்படாமையான் பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் கா
ணப்படாதா யதனக் கண்மறைந்த சித்திரவடிவமபோல முழுப
பொய்யென க்கண்டு அவ்வாறு கண்டகாட்சி சலியாதிருக்கப்பெ
றின, —மேலொடு கீழில்லான் - மேலொடு கீழில்லா னாகியுங், —நி
றுத்துவதோர் குணமில்லான் - குறித்தறிவதொரு குணமில்லா
னாகியும், —தன்னையொருவர்க்கு நினைப்பரியான் - தன்னையொரு
வார்க்கு முணர்ந்தற் கரியானாகியும், —ஒன்றுமில்லான் - ஒன்றுமில்
லாகியும், —உள்ளேவந்த நேர்பட - பிரவஞ்சத்திற் கிலக்கணமா
ன ஞானசொருப மாணடினிது விளங்கித்தோனாறும, தோன்ற
வே, —பொறுப்பரிய பேரண்பையருளி-வறியார்க்கு நிதிவாயத
தழிப்போலப் பெருகாக்கண் மீதுறும், —அதுமீதுறவே, யத
னவழியே, “இன்பினினிகென்ற வினதுண்டே வினதுண்டா-ம
னபினிகையேயது” ஆகலான அவ்வன்பினவழியே, — எவருமிலா

ப் போகத்தைப் புரிந்தே - எவ்விடத்து மறிதற்கறிப் பேரினப்
மயமாய், —புகுந்திடுவன - புகுந் துயிரினகண் விளங்கித் தோ
ன்று மந்தஞானத்திற்கு மூதலாகியஞேயம்

இதனானே யாசைதரு முலகமெலாம் அலகைத்தேராமெ
ன்றறிந் தகலுமாறு மந்தலையேயாமாறும் பகுத்தணாதக இர
ண்டாக கூறு வலியுறுத்தப் பட்டது.

 கூ-சூ, ௨-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகர் உரை.

——

மேன மாயாவாதி ஜீவபரகளை யொன்றென்றேதி
யிருக்க நீ ரிரண்டாகக் கூறிய தென்னென்று
வினவ வுத்தர முணர்த்துகறா.

கலாடயிவை யல்லேனா னென்றகன்றுகாணக் கழி
பரமு நானல்லே னெனக்கருதிக்ககிந்த, தொண்டினு
மி முளத்தவன்றா னினறகலப்பாலே சோகமெனப் பா
விககத் தோன்றுவனவேறன்றி, விண்டகலு மலங்க
னெலாய் கருடத்தியானத்தின விடமொழியு மதுபோ
ல விமலதா||மடையும், பண்டைமறை களுமதுநா னா
னெனென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவத்தைக்
காணே (எ)

(இ-ஈ) கண்டவி துன்மாவானவ னித விதவேனறு சுட்டி
வை யல்லே யறியப்பட்டவைக ளெல்லா வற்றையு மிது
னெனெ னா னல்லவேன றதற்கு வேறாய்
கன்று

சு—ருத்திரம். அன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௩௩,

காணரசமுபர ஆனமபோதத்தக்கெட்டாதிருக்கிற மே
முநானலலே லான பரமசிவனும் காணலலவென நறிகத.
னெனக்கருதி எனனவே, பாசத்தகரும பதிகரும் வேரு
யிருப்பதோ ரானமா வுண்டென நறிவிப்ப
தாயிறழ

கசுநகதொன் அகதச சிவன றுணுகாநின்ற அடிமைத
டினொடு முளத திரததடன கூடிநின்ற வானமா விடததி
தவனா னின்றக லெள்ளுக்கு னென்னையபோலவும் பூவினி
லப்பாலே டத்துக கத்தமானத பொருநதி நினாற
போலவு முள்ளும் புறமபுங் கலகதநின்ற
வைக்கியத்தினுலே

சோகமெனப் நானகதச சிவனாகா நின்றேனென நவன
பாவிக்கத் தோ நிகத பாவிக்க அப்பொழுத அவவிடததில்
னறுவனவே ந அநரியமாய்நின்ற சிவன் றானே பிரகாசியா
னறி நிற்பன்.

அச்சோகம் பாவனை ஆன்மாப் பரமானமாவைக் கூடின
விடததுக தானென்பதொரு முதலினறி யவனுடனே யிலயித
தொனறாய்ப் போமெனனும் வேதாநதி மதம்போல வன்று இ
வனனரு சிவம் பிரகாசிக்கவே!

வினடகலும அநாதியாக விவனிடத்திந் செறித்த நீங்
லககளெலாம காதிருக்கிற மலங்களுள்ளாம் விட்டுப்போ
காநிற்கும். அஃதென்போல வெனனில்?

கருடத்தியான பாவனையிற் பட்ட கருடனூற் பாமபொ
ததின விடமொழியும். பாவனையே செய்யும் பலம் எனபதனா
ழியு மதபோல லிகதப் பாவனை பண்ணவே மலமானவை
னீங்குமென வறிக.

விமலதையு ம ஆதலா விந்த வானமா சுத்தனும் கிஃகா
டையும வது, நினைமலததுவததைப பொருந்தா நிற
கும்

பண்டைமறை இருதப பாவனையைக்காண பழபதாகவிரு
களு மது நா னு க்கிற வேதங்கள் சோகம் பாவிக்கச சொல
னெனென்று பா லுகிறது நீயதற்குப் பொருளகோ ளறியாம
விககச சொல்லு ல் விபரீதமாகக்கொண்டாயகாண ஆதலா
வதிப பா வ கத லது கூடாத ஏ-று
தைக்காணே.

ஸ - அவன, அஹம் - நான் இகனைச சோகமென்றா
இதுவடமொழி. இது செய்யுட்கண்ணும வரப்பெறும்

“செந்தமிழ்சுசெய்யுட் டெரிததுணாததுஞ் செய்யுட்கண்
வந்தவடமொழியை மாற்றுதே—சந்தம, யமுவாமத கொண
டியற்று மாண்பினாக குண்டோ, தமுவாம னிறகுந் தமிழ்”
எனவறிக.

வழிததலைப்படுவான சுழல்கினதே னுனைபேர லெனை
ப் பாவிக்கமாட்டேன எனவறிக.

இதற்கு வரதுளம் சித்தாந்த சம்போதியிது மறிக. (எ)

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் வேதத்திலே சோகமென்றதனா லொன்றென்ற தன
று பிரிவற்ற வறுபவாதசயத்தினாலே யது நானென்றதே யெ
னனு முறைமையும் பேதமாகச் சிவனுக்கு சமனாயிருக்கு மென
னு மந்தமதிகளை நிராகரித்து சிவ ஜீவாகளுக்குத் தாதாதயிப
முங் கூறுகின்றது.

க—சூத்திரம். ஆன்மசத்தி இலககணம் ௨௬௩௫

கண்டவ்வை யல்லே னுன்னெறகன்று - ஆனமபோத்ததி னுற பிரித தநியப்பட்டதெல்லா மென்னுடைய ஸவரூபமல்ல வென்று நீங்கி,—காணுகாழிபரமு நானல்லென்னெக்கருதி- ஆனமபோத்ததினாலே காணப்படாமல் விருவாதிதனாய் நிற்குந சிவனு'ம நானல்லென்று புத்திபண்ணி,—கசுநத தொண்டி னெழுமுளத்தவனமு னின்றகலப்பாலே சோகமென்ப பாவிக்க ததோன்றுவனவேறன்றி விண்டகலு மலங்கொல்லாம விமல கையையடையசு கருடத்தியானத்தால் விடமொழியுமதபோ ல-கசுநதசம்பந்தத்தினுடனே ஆனமாவிலே ஜீவன வேறினமை யாகி நின்றமையா லந்தச் சிவனுன்னெற பாவனைபண்ண வா னமாவிலே வேறறப் பிரகாசிப்பன சிவபாவனைபண்ணலே யா ணவழி பாசங்கொல்லா நீங்கிப்போ யானமா நினமலத்தவ ததைப் பொருத்தவன். அதென்போல வெனவில்? கருடபாவ னையினாலே விடநீங்குமாப்போல,—பண்டைமறைசுரு மதகா னுன்னென்றுபாவிக்கச்சொல்லுவ திப்பாவகததைக்காரணே - பழங்காசிய வேதங்களு மதகாளுன்னென்று பாவனைபண்ண ச சொன்னது நாமிப்பொழுது சொன்ன பாவனையைக் காணெ ன நிதனபொருள

ஏகார மீற்றகை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவபோக நிமித்தமாகுங் சூலைநத சிவசமாதிசூயிற் பொரு ட்டிப் பிரபஞ்சம பொய் யென நினைந்திருத்தன மாத்திரம போ தமோ வென்னச சித்தகாகக சிவோகமபாவனை த தீவக வேதாந் த சோகம பாவனை வேண்டுமென்று விளம்புகின்றார்.

கண்டவிலை-தேகாதிப பிரபஞ்சந தாககி வாசகியப்பொருளாய மயவகி யிருக்குங் குருலிங்க சங்கமாதிகள்,—

அல்லேனா - நித்திய நிலையங் குலையுங் கண்டிக வடிவ தடத்த லக்ஷண முற்ற வயமிகம் பதவாசகியப் பொருளாயச சாலம்ப சிவ யோக விஷயமாய்த் தடத்தலக்ஷண சிவபதவாசகியப்பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கு மிடமாதலானும் வாசகியப் பொருள விட் டிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிறப்பரமிரண்டு மெடுத்தத தொடுத்த தரைத்தாலுஞ் சிவோயஞ் சிவமிதமென்று படாசகைப்பொருட் சுவரூப லக்ஷண சிவப்பொருளாயப் பாவிக்கப்பட்டு சிவோகமென்று தனமைப் பொருட் சிவப்பொருளாய்த் தியானிக்கக் கிட்டித் தட்டாதாதலானும் அகம்பதத்தில் வாசகியப்பொருட்டடத்தலக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பூதானமாந் மந்திரானமாகத் பஞ்சானமக் குறிதாண்டிச் சிட்டவிலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத்தனமைப் பொருட் சினமாத் திரானமாவாய்ச் சிவபதத்தில் வாசகியப் பொருட்டடத்த லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பிரமாதி சாங்க சதாசிவாகத் பஞ்சேசுவரக் குறிதாண்டிச் சிட்ட விலக்கியப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் பரக்குறி வதித்துப் பின்னஸிப்பதத்தில் வாசகியப்பொருட் டடத்த லக்ஷணத்தனமைப்பொருட் டியான சமாதி யுபாதி யுற்ற சினமாத் திரானமாக குறி பரக்குறி யிருஞ்ஞாண்டிச் சிஷ்ட விலக்கிடப் பொருட் சுவரூப லக்ஷணத் தனமைப் பொருட் சிவக்குறி பொறிக்கப் பாததிரவாணுகையால்,—

கானனமென தகன்று பஞ்சவித சாலம்ப சிவயோக மார்க்கத் தொரு மாகக்கதநாள் முப்பத வாசகியப்பொருள கட்ட தனமையுற்ற,—

காணாக கழிபரமும்-பரோகூ வநாதிமுத்த பரசிவமும்,

சு—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௬௭

நானல்லேன படாகளைப் பொருளாதலாற் தனமைப்பொருளாகிய,—

நானல்லேன என்க கருதி - சிவோயஞ் சிவமிதமென்று சிந்திக்கலாம், சிவோகமென்று சிந்திக்கப்படாது. ஆரோபிதமாய்ப்படியுஞ் சிந்திக்கலாமென்றுஞ் சிந்தித்து—

கசிந்த உளத்து - ஆன்மாவில்,—

தொண்டினொடும் - சமயதிட்சையிற் சைவா செயற்கையாய்ப் பாவிகரு மியற்கையாய் வைஷ்ணவ ரொப்போதும் பாவிகரும தாசோகம் பாவனு வாசனையோடு,—

அவனருன் - சிவனருன்,—

நினை கலப்பாலே - நிலைபெற்ற சாங்கரியத்தாலே சிவோகமென்று சிறப்பித்துச் சிந்திக்கப்படாண். ஏவப்படுக தாசத்தனையு மேவுஞ் சிவதன்மையும் எனமாதா மலடியென்பது போற பகைத் தேடிவந்ததுப் பாவிகைப் படாதாகையால். ஆகிலெப்படி?—

சோகமெனப் பாவிகை - இரணிக் கெட்ட வைஷ்ணவ தாசோகம் பாவனு வாசனை தடைத்துச் சித்தாநகச சிறப்புச் சிவோகம் பாவனைத் தீபக வேதாநதப் பொதுச்சோகம் பாவனையஸியகத்த தனைத்துச் சோகமென்று பண்ணு,—

தோன்றுவன வேறினறி - தாசோகம் பாவனு வாசனை எளி யகத்த தஸ்யியனைத்துச் சிந்தாந்தச் சிறப்புச் சிவோகம் பாவனை பண்ணப் பண்ணிக் குறியொப்பித்து வேற்றுக் குறியினறி சிவன முதலியிற் சமாதி முற்றிச் சாட்சாத் கரிக்படடுவன. நீரிடபோது செப்பியது செப்பமன்று. ஸ்வரூப சிவபாவனை சத்தியமானதுபோ லாரோபித சிவரூப சிவபாவனை சத்தியமனறசத்தியமே! அசத்திய மெப்படிப் பலவ்கொடுக்கும்? சத்தியம் நீ சாத்தியது. முததிசெய் சிவாவிரப்பாவ பாத்திர பாவ

உரு.அ சிவஞானசிதகியார சுபகூடம்.

னையாகலாற சத்திய சிவ பாவனையினுறபோல அசததிய சிவபா
வனையினும,—

கருடத தியானத்தால் விடமொழியு மதுபோல மலங்க
னெல்லாம விண்டகலும் -பிரியாது பிரிந்த நீங்காது நீங்கும்,—

விமலசையு மடையும் - சிவத்துவாபி வியத்தியு மஸதிகஸ
தாபிதமாம

விண்டகலு மெனபதஞல் முத்திபலமும், விமலததையு
மெனபதஞல் வியத்திபலமும்விளம்பப்படன

தென்னடினோ டெனபதனைநின் றகலப்பாலெனபதோயி வி
சேஷியாமற சிலா பாவிக்க வெனபதோயி படுததி விசேஷிதநா
ராகள சிவோக்க தாசனென்று சிந்திப்பாராகளாய் மனமாகா வந்
தியை பென்றும் வழக்குரைப பாரகள,—

பண்டை மறைகளும் -

பிரவாகா நாதிச சுருதிகளும்

உமமையினுற சில விடத்து சிவாகமங்களும்,—

அது நாளுனே நென்று பாவிக்கச் சொல்லுவது-இது
ததமென்று தியானிக்கச் செபபுவது,—

இப்பாவகத்தைக காணே - இச சிவோகம பாவனை தீ
பக சோகம்பாவனையைத் தானே,—

சோகமெனபது பரோக்ஷாபரோக்ஷப்பகைப்பொருள், ஐ
க்கியப பிராக்ரி யாகையால்.

“தாஸோஹ மிதிஸம்மோஹம ஸோஹமே வபரிபரம

அஹமேவ பரிப்ராக்ரி தஸ்மாதரீணி பரிதயஜேத ”

என்று சில சிவாகமத்திற் றளளி யிருத்தறால அபபடிச சி
வோகம பாவனையே பகையாமற பாவிக்கப் படுமென்று படித்
திருந்தாலுஞ் சோயம தேவதத்த நென்பதுபோற் சுருதிசொ

கூ—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். ௨௩௩௯

ந சித்த விவேகத்தினுற சிவோகம பாவனைத் தீபமாகச் சோக
மென்று மொருவழி சொல்லலாமென்று தாறடரியம்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானெ
ன்றும் இவ்வுண்மை விபரீதமாக வுணர்கின்றன உயிராவது சுட
மொனா வுட்பட்ட வப்பாசமு மன்று சுடநிணா விற்றதநின்றவப்
பதிப் பொருளு மன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வே
ருகிய பாசத்தை மேற கூறிய வாற்றா லொருவி, ஏனைப் பதிப்
பொருள வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபக பாவகத்தாற கண
னெனியும் ஞாயிற்றி னெனியும் போல வேற்றுமைசிறிதக தோ
னறாதவாறு ஒற்றித்த நிறற்றருநிப் தன்னு தொண்டினையும் இ
றைவன் கலப்பினையும் கோக்கி நின்று, கருடோகம பாவனை
பொருவன் செய்யப் பெறுமாயின, அக்கருட னம்மாநகிரிக னு
கரு வேறுதலின்நி யத்து விதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக
கூத நெளிவு செய்யு மாறுபோல, சிவனு மிவனில் வேறுதலின்நி
அத்து விதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கச் சுத்தஞாகச் செ
ய்வன் வேதாகத மகாவாககியத் திறகும் இதவே பொரு
ளாகக் கொள்க வென்பதாம்.

இப்பாபனை யின்நி யமையாச் சிறப்பிற் றென்ப துணாத
தவார, பயனு முடன கூறினார்.

பரமுமென்ற வுமமை இறந்தது தழீஇது.

பரம அவனெனத் திணைமயங்கிறது.

தொண்டாவது சார்ந்ததனவண்ணமா மியல் னுபுடய வுயி
ர கழிபரமு நானல்லே னெனக் கருதியவழி முன்போல முனை
ததலின்நி ஒங்குணர்வி னுள்ளடங்கி அதன் வழித் தாய நிறறல்.

முனைத்த நீண்டு செய்யும் உலகத் தொண்டி னீக்குதற்கு
க கசிகத் தொண்டென விசேடித்தார

வேறாய வழியுஞ் சேரகமென்ப பாவிததற் குறிய வியை
பு இருவா மாட்டி முன்மை விளக்குவார், கசிகத் தொண்டி னொ
டு முளத்தவனா னின்ற கலப்பாலே பென்றா

கருட பாவனையை பெடுத்தது காட்டியதும் அதனை னைய
நீக்குதற் பொருட டென்பது.

எனவே கருடோக மெனப் பாவிக்கு மத்தவித பாவனை
க்கு மகதிரத்தின் தாற்றலும் அவவாற்றலவழி நின்று பாவி
கும் மாகதிரிகன தாற்றலும் ஒருகலையான வேண்டப்படடி ஆன
டைக்கு நிலை பெறுமாறு போல, சிவோக மெனப் பாவித்தது நி
றகு மத்தவித நிலைக்கு இறைவனது கலப்பு ம இவனது தொண்டி
டு ஒருகலையான வேண்டப் படுமென்பது போக்கமையால்,
அவ்வனத் தொண்டி செய்தற் குறிய ஆனமாவின்து ஞானக கிரி
யைகளும் கலத்தற்றகுறிய இறைவன் ஞானககிரியைகளும் ஆன
டுக கேடினறி நிலைபெறு மென்பது உம் அருத்திபா னுணர்ந்து
கொள்க.

“உன்றன் குலமிரண் டென் குலமிரண்டிடு குறுகிடா வன
ண மின்பமா யென்பார் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி” எ
ன வியந்த கூறிய து உம் இவ்வுண்மை கோக்கி யென்க.

இப்பெற்றித் தாகிய சுத்தாத்தவிதவுண்மை யுணர்மாட்
டாதார, ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டு மின்மை
யின் அத நானுனே நென்னு மொருவார்த்தைப் பொருள் படு
மாறு யாங்கனமென ருசங்கித் தார்த்து, ஒன்றுகெட்டு ஒன்றா
மெனக் கொண்டு பரிணாமம் கூறுவாரும், அது நானென்னு யிரு
பெயரும் விடமும் விடாத் வாகுபெயரெனக் கொண்டு கேவலா
தவிதவ் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனை மாத்திர மாரு

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலககணம். உதசக

பெயரெனக் கொண்டு விசிடடாத்த விதவ கூறுவாருமா யிடாப படுவா

அநுநன மிடாபபட மிரைப்பன வெல்லாம் பொருளல்ல வென பார 'பண்டை மறைகளு மதநாளுனே' எனெறு பாவிக்க ச சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே' என்றார்.

எனவே, வேதாந்த மகா வாககியமுஞ் சித்தாந்த மகாவா ககியமும பொருளா னெனநென்ப னுதம் பெரப பட்டத.

நாணிக கருடனென்றது கருடனுக் கதிசெய்வமாகிய மந திர சொருபத்தை யாகவின அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுககி னமை யுணாக

இதனானே திரு வஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப பார கரு வேண்டப்படும பாவனை கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

அது நானென்று சாஸ்திரஞ் சொல்லுகைச் செய்தே கீரிதை யிரண்டாகச் சொல்லுவானேனென்ற பரிணாமவாதியை நோக் கி மே லருளிச்செய்கிறார்.

கண்டவீவை நானல்லே னென்றகன்று - தேகாதிப் பிரப ஞ்சதகை இது நானல்லவென்று நியதிபண்ணி அந்தப் பிரபஞ் சத்தகருத் தான வேறாய். தான வேறென்றதென்னிப்பு, அப்ப டியறிந்த நீ நகினதா ஸல்லோ அந்தச் சிவமெனினி?—காணாக சுழிபரமு நானல்லே னெனக்கருதி - வாக்கு மனுதீதமாயிருந் துற மேலான சிவமு மல்ல நானென்றறிந்து—கசிகத் தொண்டி. னெடு முளததவனறு வினதகஸப்பானே- பததிபண்ணுகிற வடி மைத்திறத்ததனே பொருத்தின வானமாவிலே யவன்குடி நின்ற வயிககியத்தினால்—சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்று

வனவேறினறி - நானவனெனறே தியானித்த நிறகப் பேதத்தி
ற றேன்றாமல் அபிரகாசமாயநிற சிவன இப்பொழுது வே
றறநின்று பிரகாசிப்பா நிறபன்,—வ்ணடகலு மலங்க ளெலா
ம - அனபபடிப பிரகாசிக்கவே அநாதியே பொருத்திறகிற
மலங்குளெல்லாம விடநீங்குகாநிற்கும அதென்போல வெனனி
ல்—கருடத்தியானத்தில விடமொழிபு மதபோல விமலசையு
மடையும்-விஷ்ணுதினடினவன றனனைக கருடனாகப் பாவிக்க
அநகப் பாவகத்தினுலே அவனுக்குண்டாகிய விஷ்ணு தீராதாப
டோல இவனுமத்த ஜீவனென்று சோகம பாவஞ்செய்ய நின்மல
த்தவமும பொருந்தா நிற்கும்,—பண்டமறைகளு மதநா னு
னே னென்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப பாவகத்தைக்காணே-
பழமைபாயவருகிற வேதவசுளு மத்தவமசிபெயனகிற மகாவா
க்கப்பதினுலே அது நாளுனே னென்று தியானிக்கச் சொல்லுவ
தம இநதப் பாவனை தனனைக்கான

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம்-க - சூ, ௫-வெ,
“கண்டதைதயனறன் நெனவிடமிக்கண்டசத்தா, யண்டனைபா
னமாவி னாய்ந்தனரப—பண்டனைத், னுனத்தைத் தானவிநி
மா றுத்தமனிலொண்கருட, தியானத்திற நிர்விடபோற று
ன” எனனுமதுவ கண்டுக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சிவன ஆனமாவிலே நின்ற கல்ப
பை யறிந்த தானவனுக்கறிமையாய்ச் சோகம பாவஞ் செய்ய
வே தனக்குண்டான பாச நீங்குமெனனு முறைமையு மறிவி
தத்த.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

(உடம்பே காணென்று மதநீங்கியவழிப பிரமநானென்று
பிங்ஙனம் விபரீதமாக வுணர்கின்ற வுயிராவது) கண்டவியை

கூ—ருத்திரம் ஆனமசுத்தி இலககணம். உகசக

லலேனா - சுட்டி னா வுடபட்ட வபபாசமுமனது—காணக
கழிபரமு நானலலேன - சுட்டி னா விறகத வப பதிப்பொருரு
மனது,—எனதகனது-இரண்டிறகும் வேறெனசகண்டு வேருகி
பாபாசகதை மேறகூறி பவாறகுபொருவி,—கருதிஅவனருனா த
துககப்பாலே நினத,—ஏனைப்பசிப்பொருள வேருயினும் வியாப
பியாவியாபகததாற கணனொளியு நாயிறறினொளியும்போலவேற
துணைம சிறிதூ தோனருதவாறு ஒற்றித்த நிறறாகுறிப,—கடி
கததொண்டினும்மெனக கருதி - தனததொண்டினையு மினற
வனகலப்பினையு நோககி நினது,—சோகமெனப பாவிக்க - க
ருடோகம பாவனைபோல சிவோகம் பாவனை யொருவன செய
யப்பெறுமாயின,—கருட தியானததால விடமொழியு மதுபோ
ல-அககருட னாமாந்திரிகனுசுருவேருதலின்னி யததுவிதமாய்த
தோனறி விடத்தை நீக்கி கெளியு செய்யுமாறுபோல,—வேறி
னறித தோனறுவன - சிவனு மிவனிலவேருதலின்னி யததுவித
மாயத தோனறி,—மலங்கனெல்லாம் விண்டகலும் விமலவை
யு மடையும-மலக னோ நீக்கிச சுதகனாகச செய்வன,—பண்டை
மறைகளுமது நானுனெனென்று பாவிக்கச சொல்லுவத இப்பா
வகததைக்க ணை-வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கு மிதவேபொ
ருளாகக் கொள்கவெனபதாம்.

இதனுணை திருவருசெழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிப்பாசகு
வேண்டபுபடும பாவனை கூடாபுடடத.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

இந்நிலை மயகசிறகுண மேலோ ருபாயநிட்டை

யுணாததுகின்றா

அஞ்செழுத்தா லான்மாவை யானுடையபரிசு ம

ரனருவு மருசெழுத்தா லைமநதமைமயிநகிட, டுரு

செழுத்தா லங்ககர நியாசமபண்ணி யானமாவி லஞ்செ
 முத்தா லிதயத்தர்ச்சித, தஞ்செழுத்தாற குண்டலியி ன
 னிலையோம்பி யணைவரியகோதண்ட மடைநதருள்னவ
 ட்நின, தஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கமதியருக
 க னணையரவம போற்றேனறு மானமாவிலரனே(அ)
 (இ-ள) அஞ்செ ப்ரீபஞ்சாககரகதினுள்ளே சிவமுஞ் சத்தி
 முத்தா லா யு முந்திநின் ருனமாவை நடுவேவைத்த மு
 னமாவைய ஹைமய மறித்த, என்னயே' சிவ னுனமா
 டனுடைய பரிசும களை பாசத்தை நீக்கி யனுககரகஞ் செப
 னையா லரனமாவைச் சிவனுடைமை யென
 றா.

“ஊனநடன மொருபா லொருபாலா - ஞானநடந தான
 டுவெகாடு “சிவமுதலேயாமாறு சேருமேதறிநம் - பவயிதவே
 யோதமபடி” என்ற ருமாபதி சிவாசாரியார்.

“சிவஞ்சத்தியானமாக திரோதநதிமிரஞ்சிவமுதலேயு
 ஞ சினைச்செய்” என்று ரொமதருவா

“யாதனுபிற் கூற்றரூய்னும பொருளசோமருவகிங் வேற
 றுமைசாரும்” எனனு மிலக்கணத்தால் மூன்றனுரு ஏழாமுரு
 பாயிற் றெனவறிக.

அரனுருவு மஞ் சகன நீட்களமாகிய சதாசிவமுாததிக்கு
 செழுத்தா லமை ஞ் சகனமுாததிக்கும ப்ரீபஞ்சாககரமே
 கதமையு மறித்தி திருமேனியான முறைமையினையு மறித்த,
 ட்டு அவை வருமாகு,—

யகாரம் லிங்கம். வகாரம் காளம், சிகாரம் மேறபதமம்,
 மகாரம் கண்டம், நகாரம் கீழ்ப்பதமம். நகாரஞ் சத்தியோ
 சாதம், மகாரம் வாமம்; சிகாரம் அகோரம், வகாரம் தர்புரு

கூ—சூத்திரம். ஆனமசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௪௩

டம், யகாரம் ஈசானவத்திரம், ஆத திருமேனிபான வாறு
கானக

“யகார மிலிங்கமாய நாளம் வகாரஞ், சிகாரமேற டீடந
தெரிககண்—மகாரநதான, கண்டமேயாகுங் கவிஞ ரடிபட்ட
ர, பண்டிகழு நங்காமை யாரா.” “நகாரமேசத்தியோ சாகமுக
நாடின, வகாரநதான வாம மெனமதிககச—சிகாரம், அகோர
மவகாரந தற்புடமாகும், யகார மீசானமுக மென” எனரூரொ
மதுகுரவா

மேற சுகளதகைத தரிசிககிறது, நகாரம் பாதம், மகாரம்
வயிறு, சிகாரநதீதாளகன், வகாரம் முகம், யகாரந திருமுடி”
எனவறிக

“நவவிரண்டுகாலதாய் நவின்றமவவும் வவிரகாய்ச, சிவ
விரண்டுதோளகளாய்ச சிரநகவவவும்வாயதாய், யவவுடமவவு
முடிபதா டெழுநதசெமமல் கோமையைச், செமமையோரநது
நிற்பதே சிவாயவைவருசெழுத்தமே” எனவறிக.

இவவிரண்பிம் பஞ்சாககர தரிசனமென வறிக.

அஞ்செழுதகா ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரததாலே கரநியாச ம
லகநகரநியாசம் ககநநியாசங்களைப் பண்ணி அங்காவது —
பண்ணி

கநிட்டாதி யங்குட்டாகதமான கரங்களிலே யகார வகா
ர மகார சிகார நகாரங்களைச் சங்கார நயாசமபண்ணி, பாத
முதல தலையீருன வகதவகளிலே யவ்வெழுத்தகளை டடை
வே நியாசமபண்ணி இருதய முதலிய தானவகளிலே சடகவ
களை நியசித்து, மற்றவகவகளிலே பிரணவத்தை நியசித்து,

ஆனமாவின ஆனமாவின தியத தஞ்செழுத்தா லாசசித
ஞ்செழுததா லி தெனப பதமாறுக சூரியகோடிப பிரபை
தயததாசசித்து போனற ஆனமாவினது இயத கமலததி
லே பஞ்சாககரமே வடிவான சிவனை டெட

டவருள் வுயரதசையுந தனைசுரு வேண்டினதொரு நிறத்தினையு
ஞ் சிவலிங்கமாசக கற்பித தஞ்செழுத்தகாற பூசைபண்ணி,

அஞ்செழுத்தா குண்டலிபெண்ப பெணையுடைய நாடி
ற குண்டலியி ன த்தானதே யிருக்கிற நாடி உடடகோண
னலேமோமடி முமராயப பாம்பானது மண்டலமாகப் பெ

ழைசெய திருக்கிறதைக் குண்டமாகப் பர
விக ததினாலே ஞானாகக்கிவின்று சொலிசுகிறதாகப் பாவித
சகச ஞானவனலைச சமுமுனை நாடியிலே மேலே கொண்டிபோ
" பிரமரகதிரத்திலே வைத்து, அந்த உறைபொறியோடு மே
கோபவிசுகிறதாகப் பாவித்து, அதினாலேதான் சுததலுயாக் கி
ழையிறக்கி நாடியி லக்கிவிடிலே கூட்டிச் சகாசிவனைப் பூழித்து,

“ அஞ்செழுத்தாற் சொனை வனைத்தினையஞ் செய்யடை
வே - யஞ்செழுத்தே மந்திரமேஸரம்” என்ற மொது குரவா.

அந்த நாடியினின்று மேலே புரப்படடு விதத்துகானத
தை யடைந்திருக்கிற வயிர்த்தகாரையாகப் பெருருகிறத்தை மன
தாக்கிற பாததிரத்திலேவாங்கி விடைபங்கலைகளாகிற சருசருச
சருவங்களாலே யஞ்செழுத்தை யுச்சரித தோமரு செய்து

அண்ணவிரிபகோ கருவி கரணத்திலே விடமிச சென்று கூடு
தண்ட மடைந்த தர்க்கரிதாகிய புருவமத்தி உத்தைப் பொருந
ருளினவழி நின் தித் தன்னுடைய வாதினயிசறி உருளினவ
று பழியேறின்று சரற்காலத்திற் சந்திரப் பிர
பைபோலக் தியானித்து

அஞ்செழுத் “நமமுகலா யோதிலரு ண்டாத நாடு
தை விதிப்படியு - து, சிர்முதலா யோதநீசென்று” எனஹம்
சசரிக்க விதியறிந்து நாடோறும் தனக்கிடயறை மாத
திரஞ் சபஞ்செப திருக்கல

மதியருந் தன ஒருக்காலுங் காணப்படா திருக்கிற இரா
கையே உயம்போற குகேதக ரூபராசத்தா ல்செபட்டி. காண

கூ—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலககணம் ௨௩௪௭

மேனறு மாந பபடிருக்குது, அதபோலச சிவனு மந்தவா
மாவிலரனே னமா விடத்திலே வந்தது பிரகாசியா நீரகு
ம எ-று.

அரன எழுவாய.

தோனறும பயனிலை

இதற்குச் சிந்தியம காரணம் சுப்பிரபேதத்த மறிக

சிவாகாயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முதலே யோசைகரு மஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுசரிக்க
வென்றதை மேல் விரித்தக கூருகின்றது.

அஞ்செழுதகாலானமாவை யரனுடையபரிசு மரணருவம
ஞ்செழுதகா லஹந்தமையுமறித்த - அஞ்செழுத்தினாலே யா
னமாவைச சிவனநிமையாகவுடைய பரிசாவது —பஞ்சாஷ்டரத்
தினுடைய பொருள், சிவனபொருட்டு நமஸ்காரமென்று சொல்
லும் நமஸ்கரிக்கிறவ னநிமையும் நமஸ்காரத்தைக சொள்ளுகிற
வ ஞ்ண்டவனு மாகையா லான்மா வநிமையுஞ் சிவ ஞ்ண்டவ
னுமென்கிற முறைமையும், நகராரதி யைந்தெழுத்தும் நீவிராத்தி
யாதி வையந்த கலைகளுக்கும் டீஜமாதலால் நிவிர்த்தியாதி பஞ்ச
கலைகளையும் வேரூர சத்தியோசாதாதி பஞ்சமந்திரங்களு முதி
த்தச சகாசிவாக்குத் திருமேனியானமையு முணாகது,—

அஞ்செழுதகா லககர நியாசம்பண்ணி - யகாராதிகா
ராதம் டீஜமாக லீசாஞ்சி மந்திரங்களை யங்குவட்டாதி கநிஷ்ட
டாகத மாகவும் ஹரஸவப் பிரணவாதி யகாராதம் டீசமாக
இருதயாகி மந்திரங்களை கநிஷ்டாதி யங்குவட்டாகசமாகவும்
† நியசித்த சிவசமுகல் பாகாதம் இருதயாதி அஸ்காத மக
தப்படியே நியசித்தித்தப பஞ்சாஷ்டரத்தினாலே பஸ்கிரணம்
பண்ணி,—

அஞ்செழுத்தாலிதயத் தானமாவி லர்ச்சித்த-இருகயகம லத்தி னியே ஆனமலிவகத்திலே பஞ்சாக்கூரத்தினுலே பஞ்ச பிரம ஷ்டங்க முாததியாகிய சதாசிவ தேவரை மேற்சொல லு மந்தா x யஜுரபடியே பூஜைபண்ணி,—

குண்டலிமி னஞ்செழுத்தா லனலையோம்பி- குண்டலி மஸ தகத்தி லுபிகுண்டத்தில் வைந்தவாக்கினியிலே சுகதிர மண்ட ததி லயிருகங்கொண்டு பஞ்சாக்கூரத்தினுலே ஓமமபண்ணி,—

அணைவரிய கோதண்ட மடைந்த தருளின வழிநின்று- போகப்பியாசத்தினுலே யல்லது கிடப்போகா புருவமத்திய தனை மூலாகினியை பெழுப்பி வாயு வண்ணிசைதனை யுச்சரித தனைவழித்தாய்ச் சென்றடைந்த தூரூயிரஞ் சுகதிர சமான மாயிருக்கிற சிவமண்டலத்திலே சமாதியடைந்த சிவனுடைய ஆஞ்ஞாசத்தி பிரேரிககத் தான ஏ பிரேரியனாய் நிற்குமுறை மை கண்டு, அவ்வாறே பெஷ்ஸாத தொழில்களையுஞ் செய்து நின்று,—

அஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க மதியருக்கணையரவ மபோற்றேனறு மானமாவிரனே - பஞ்சாக்கூரத்தை நாலுவா ணததவர்களும் நாலாசிரமத் தவர்களு மிணைபடி ஜபிக்க வென்று சிவாகமஞ் சொன்னபடியே ஜபிக்கத் தனித்தக கா ணப்படாத ஞ்ஞ கேதுக்களைச் சுகதிரஞரிய ரிடமாகக் காண பிதகதபோல ஆன்மாவிலே சிவநகையமாகப் பிரகாசிப்பனெ ன நினைபொருள்.

இருப பஞ்சாக்கூரத்தின்கிரமம் கிரிபாதிபிகையிலே விஸ தரித தச சொன்னோங் கண்டுகொளக

† நியசித்த-நியாயஞ்செய்து, x யஜுரம-யாகம, ஏ பிரேரியன - பிரேரிககத் தகவண.

க—குத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். உடசக

ஞானப்பிரகாசருநா வருமாறு.

—0—

இந்நிலையுங் கூடாதோர்க்குச் சுதத பஞ்சாக்கரத் தவார
ததினா சிவோகம பாவனைத் தீபகமா மஞ்செழுத்தது சப மறை
கின்றா

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மரனுடைய பரிசும் - மறைஞா
ன தேசிகர் விரித்தாரைத்தபடி யகாரமான்மா சிகாரம சிவம் எ
னபன முதனமுறையும்,—அரணுவு மஞ்செழுத்தா லமைநத
பையும் - சிகாரமகோரமென்பது முதன முறைமையிற் சதா சி
வாதி ரூபமுற்றதம் அறிந்திடீ,—அஞ்செழுத்தாலங்க கரநியா
சம்பண்ணி - கனிஷ்டாதி யங்குஷ்டாத்தங்களில் உகாராதியா
கக கரநியாசமும் பாதாதி மூர்த்தாத்தங்களில் நகாராதியா
க வங்கநியாசமும் பண்ணி,—குண்டலியில் - நாபித் தானத்
தில்,—கோதண்டம் - புருவமத்தியம்.

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியுருநா வருமாறு.

—0—

கசிகத் தொண்டிலெடு முனத்தவனா னின்ற கலப்பாலே
சோகமெனப் பாவித்தற்கண் ஆனமாவுஞ் சிவமு மங்கணம் உ
டைனாயு முடையானுமாய் நிற்கும் பரிசு ஐத்தெழுத்தோது
முறையின வைத்தணாகது, “ஆயிமபடி கேள்” எனவும் “சே
ராகுரு தடிசிகரம்” எனவு மோதியவாதே அவன் நிருமேனி அ
ஞ்செழுத்தா லமைத்த பரிசு முணர்ந்த, அம்முறையே அங்க
நியாச கரநியாசங்களு மவ வைத்தெழுத்தாற் செய்த கொண்டு,
இதயமுத்தி புருவ நடுவெனும் முனதும் பூசைத்தானம் ஓமத்

தான சியானத் தானமாகக் கற்பித்ததுக கொண்டு, அவனானம வழிபட்டு நின்று கொண்டு அவ வஞ்செழுதனை விதிப்படிபே மாறி நெஞ்சமுததது யுச்சரிததல் செய்க இவ்வாறு சீவோகார்பா வணையுர திருவஞ செழுதத மந்திரமும் அந்நரிபாகக கிரியையு மென்னும இம்முன ருனும ஒருவழிப்பட நின்று கொண்டு அதனை க கணிக்கப பெறுவாராகு, நவக கோளசஞ்ஞ ஏனை பே மும போலக் கரண்டல் செல்லாத ராகு கேதுககள் உபராகத்திற சத்திராதிததர் மாடிக கரணப்படு மாறுபோல, முப்பொருள கஞ்ஞ யாவிகளை யறிந்தே னறிநினைநிலே னென்னு மறிவிதரு, வி டயமாய்த் தோன்று மேனைப் பசுபாசவகள் போலப் புரணு காதவழிப் பதிப்பொருள அவவுச்சரிப்பி லானமாவின் மாட்டு விளங்கித் தோன்று மென்பதாம்.

அறிந்திட டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக.

ஆனமாவை யரனுடைய பரிசுமென்ற வுமமையால் ஆனமா அரனுக் குடைமையாம பரிசு மறிதலினு லறிந்திட டென்பது உம பெற்றாம்

அரனுருவு மென்ற வுமமை சிறப்பு

அரனுருவு மஞ்செழுதகா லுமைந கையு மறிதல் இதயாத தி லானமாவில் அவ்வாறு கண்டு அசகித்ததற்பொருட் டெனக

இனி உம்மைபை எண்ணுமமையாக்கி, அஞ்செழுதகா லா னமாவை யரனுடைய பரிசு மரனுருவு மறித்திடடெனக கண் ணழித்த, ஆனமாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவ சொருபதசையும் அஞ்செழுத்தா லுணர்ந்தென்றும், அஞ் செழுததா லுணர்ந்தமையு மறிந்திடடென்பது அமைந தொழிந த மலங்கையு ளைந்தெழுத்தி லுணர்ந்தென்றும் உணர்ந வி ளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலிய வற்றுள ஓதிய வாயுபற்றி யுரை ததலுமொன்று.

கா—சூத்திரம் அன்மசுத்தி இலககணம். உகடுக்

இப்பொருட்குத “கதபனவு மினியமையுட” என்றதோ
ல அமைதல வேண்டாதொழி தனமேற்று

கை அஞ்சனம் மலம் என்பன ஒரு பொருட் கிளவி

ரா ன்றி மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை

இவை சுழிக தொழிந்தமை பற்றி வேறுவைத தெண்ணப்
புடன

அனைநது தியானித தென்ற பாலது அனைத தென்று உப
சரிக்கப் பட்டது.

அல்லுழிப் பவன் படாமை யுணர்த்துவாரா, விதிப்படியெ
ன ராணிவ கூறினா

இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிளி
லையுங் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆனமாவைச் சிவனுக் கடி
னமாவை பத்தி டண்ணுகிற முறைமை மாணுக்கனை கோக்கி யரு
ளிச்செய்துள்ளார்

அஞ்செழுத்தா லானமாவு மாணுடையபரிசும - ஸ்ரீ பஞ்
சாக்ஷரத்தாலே ஆனமாவைச் சிவனுக் கடினமாவைப்படி யறிந்
து, —அரணுருவாஞ்செழுத்தா லைமத்தமையு மறிந்திடும் - பர
மேஸ்வரனாகு பஞ்சாக்ஷரக் கிருடே விபான முறைமையுமறிந்
து, —அஞ்செழுத்தா லைக்கரநிடாசமபண்ணி யானமாவில் - ஆ
னமாவிலே பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே அங்குரியாசமுங் கரநிடாச
முஞ்செய்து, —அஞ்செழுத்தா லிதயத்திற்செய்த - அந்தச்சிவ
னோப பஞ்சாக்ஷரத்தினாலே விதயகாமலத்திலே பூசித்து, —அ
ஞ்செழுத்தால் குண்டலியி னன்னையோமயி-பஞ்சாக்ஷரத்தினு

லே காபி குண்டலத்திலே சுலாகாவென்று அகநிகாரியஞ் செ
பத,—அனைவரிய கோதண்டமடைந் சுருளிணவழிநின்று-பொ
ருத்ததற்கரிய யிலாடதகானத்தின் கீழான புருவமத்தியிலே
சிவன ஆனமாவுக்குப் பிரானாய் நிற்கிற தன்மைபை அவை
டைய ஞானத்தினாலே யறிந்த சோகமபாவஞ்செய்ய அப்பொ
ழுதே சிவனுக்கு அடிமையாவன இப்படி நிற்க ஆனமசுதசி
வருகிறபடி எப்படியெனன மேலருளிச்செய்திருர் —அஞ்செழு
த்தை விதிப்படியுச்சரிகக - பஞ்சாக்ஷரத்தை உபதேசப்படியே
யறிந் துச்சரிகக,—மதிபருக்க னையரவம்போற ரோனறம்-
ஆதித்தனிடத்திலும் சுககிரலிடத்திலும் ஆச்சரியமாக இராரு
கேதுககள் கூடினவிடத்து அகதச் சுககிராதித்தாகக்ளை யுளட
க்கி இராரு கேதுககள்* மேலிட்டி நின்றுறபோல,—ஆனமாவ
லரனே - அகதச் சிவனுன்னென்று சோகமபாவஞ் செய்வி லப
பொழுதே காட்டத்தி லக்கினி தோன்றிறுறபோலச் சிவனு மா
னமாவிலே தோறினப் பிரகாசியா நிற்பன.

இதற்குப் பிரமாணம சிவஞானபோதம்,க-சூ, சு-வெ, அஞ்
செழுத்தாலுள்ள மரனுடமை கண்டதனை, யஞ்செழுத்தா லாச
சித தியயத்தி—லஞ்செழுத்தாற, குண்டலியிற செயதோமன
கோதண்டஞ் சாநிககி, லண்டலஞ் சேடலு மவகு”

அஞ்செழுத்தை விதிப்படி யுச்சரிகக மதிபருக்க னையரவம்
போறரோன்று மாணமாவிலரனே எனறதற்குப் பிரமாணம சி
வஞானபோதம்,க-சூ,எ-வெ, “இத தவிற்பானுவி லிராகுவைக
கண்டாங்கு, சிநகையிற்காணீற் சிவனகண்ணு—முத்தவே, கா
ட்டாகித்தோன்றிக கணல்சேரிருமபெனை, வாட்டாஹு மோ
தஞ் செழுத்த” எனனுமதுங் கணிக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தாலே ஆனமா
சிவனுக் கடிமையென றறிந்த பூசை யோமத் தியானங்களும்

சு—ஞத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௬௫௩.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரததாலே செய்மககடவ னென்றும், ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தை யுள ளமரிபாதி யறிந்த சோகம பாவஞ்செய்ய இரத்த வானமாவை யுள ளடக்கிச சிவன பிரகாசித்த நிறபனென்னு முறையையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாவை யரனுடையபரிசு மஞ்செழுத்தா லறிந்திடிக் - கசிகதொண்டினுமி உளத்தவனரு வினதகலப்பாலே சோக மென்ப பாவித்தற்கா னுனமாவஞ் சிவமு மவநுமுடைமையு முடைபாஹமாய நிறகுமபரிசை யைந்தெழுத்தோது முறைமையின் வைத்த னுரைத்து, — அரனுஞ் சிவமு மஞ்செழுத்தா லமைந்த மையு மறிந்திடிக் - ஆரிமபடிவேள் எனவும் சோகஞ் துடிசிகரம எனவும் ஒதியவாரே யவனறிருமேனி ஐந்தெழுத்தா லமைந்த பரிசுமுணர்த்து, — அங்ககரியாச மஞ்செழுத்தாற பண்ணி - அமமுறைபே அங்ககரியாசம் கரநியாசங்களு மவவைந்தெழுத்தாற செய்துகொண்டி, — இதயத்தக் குண்டலியி னனைவரிய கோதண்டம் - இதய முத்தி யனைத்தற்கரிப்பருவநிவென்னு முன்னம, — ஐஞ்செழுத்தா லானமாவ லர்ச்சித்த தஞ்செழுத்தாலான லேயோமபி யடைந்தருளின் வழிநின் தஞ்செழுத்தை விதிப்படியுச்சரிக்க - முறைபே பூசைத்தான மோமத்தானக் தியானத்தானமாகக் கரவித்த துகொண்டி அந்நன்ம் வழிபட்டு நின்றுகொண்டவ வைந்தெழுத்தை விதிப்படியேமாறி னெஞ்சமுத்தி யுச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்தமகிரமும் அந்நியாகக் கிரிபையுமென்னு மிமமுன்னு மொருவழிப்பட நின்றுகொண்டி அதனைக் கணிக்கப்பெறுவார்களு, — மதிபருக்க ன்ணையரவம்போல் - நவககோள்களுள் ஏனைவுமம

போல்க காண்டல செல்லாத ராகு கேதுகக ஞபராகத்தி ௪
கதிராததிதா மாடிக காணபபிமாறுபோல, — ஆனமாவிலா
னேருன நும-முப்பொருளகளுள யாளிக்னையநீகை னறிகுன்றி
லேனென்னு மறிவுக்கு விடயமாயததோன நு மேனைப டபபாச
குகளபோலப் புலனுகாசவழிப பகிப்பொரு ளய வுச்சரிபப்
னமா வினமாடு விளங்கித் தோன நும.

இதனானே ஆணடைசு கு வேண்டப்பபிம மகதிரமுங் கி
யையும் கூறப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீமத் —

முதமகட டொகுத்தகக நியதனறி வேறொவிதி பிழை
ருதிவி முகற் சிவமீன கசதுவறுசனாசதிபா
விககு முறைமை யுணாதத்கனரா

நாட்டு மிதயந்தாணு நாடிதனிலடியாய ஞாலமு
தற நததுவத்தா லெணவிரனாத்தாய, மூட்டுமோவி
னிசுத்த வித்தைமலரெட்டாய முழுவிதமெட் டகக
ரங்கண முறைமையினி லுடைத்தாயக, காட்டுகம
லாசனமே லீசர் சதாசிவமுங் கலாமூாதக மாமிவறுபி
ன கண்ணாளுசத்தி, வீட்டையருள சிவமூாததி மா
னாசசத்தி மேலாழி நிற்பனிந்த விளைவறிந்துபோ
றறே (கூ)

(இ-ஈ) காட்டிமி * சிவனைப்புகித்தற்குக் கற்கிகு மிருதய கம
த யகதா வததுககு காபிததானமே யடிபாகச டொல
ன காபித லும்.

வி லடியாய

சு—சூத்திரம். ஆனமகத்தி இலககணம். உகருடு

ஞாலமுதறற மாணிகக நிரமபோன்றிருக்கிற கீழங்கே
ததவகதா வெ பிரதவீகததவமாய், அபபுமுதல மாயையீ
ணவிர னுளத ருக்க கீழங்குண மேலே நீலநிரமபோன நெ
சரப டடவருல வுபரதனை யுடைய நாளத்தினடு
வே நவததவாரதனையும் பவளமபோன்ற
முள்ளினையும் பொருத்தி,

முட்டி மோகி அகநநாளத்தி னுவியிலே பூவின்டியிலே
னி பொருத்திய முடிசசு மாயையாகவும்,

சுக்க விதனை சுததவித்தியா தததவமே வெட்டிசமுத
மலரெட்டாய தாமரைப் பூவாய் அஃதெச்சிறப்பையுடைய
தெனில சுவேத நிறத்தினையுடைய வெட்டி
தழிளையும் பனவிரண்டவருல விரிவினையு முடைய சமஸதத நா
பபண னேரவருல வுயரத்தினையும் விரிவினையும் அதிலேமபத
தோரெழுத்தை வினையாகவும் ஓட்டவைத்த பொனபோன்ற க
நனிகையினையு மதனைச் சூழ அந்நிரமபோன்ற அறுபத்தநாலு
சேசரவகனையு மதனுலியிலே முத்தப்போலவு மிப்படியிருக்கிற
பதமத்தின்

முழுவிச முழ கீழ்க்குமுதலாகப் பிரகாசமான வெட்டி
ட டகர்வகனை தழிலுர அடையே ஓமசிவராய நமோநம வே
முறை மையினி வககரவக னெட்டினையும் பொருத்தி இவ்வெ
லுடைததாய் ட டிதழிளையு மட்டவிதயேசுர ரதிட்டித
திருபடாகள.

காட்டுகமலா இப்படிச சொல்லப்பட்ட பதமத்தின்
சுமேலீசா மே லீஸ்வர தததவத்திலிருக்கு மகேசுவ
ரராகவும்,

சுதா சிவமு சுதாசிவத்ததவத்திற் சசினயாதி யா
வ கலா மூர்த்த கிய சத்திகள முப்பத்தெட்டுக கிலக வாய்
மாம வடிவரவருடைய சுதாசிவ மூர்த்தியும்

இவற்றின கண இவைக ளிருக்கிறதககுஞ சத்திதந்த
னாகுஞசத்தி துவத்தி லிருககுஞ சத்தி,

வீடடையருள சத்திககு மேலாகி வீடடையருள சிவன்
சிவன் மூர்த்தி மூர்த்திமானாகி நிறபண னைப்பகமாறு
மாணச சத்தி முற்கூறிப சத்திகத்தவகதககு மேலாகிய
மேலாகி நிற்பண சாவாணமாகசனாகு மோட்சத்தைக கொ
டாநிற்கி சிவதத்துவ மெல்லாததககு மே
லாகிநிற்கும்.

ரண்டுச் சத்தியெண்பது காலம்வேற்றுமை, குவவென
னுமுருபு தொக்கது.

இநக விளைவ இப்படி மண்முதல் சிவதத்துவயீருக வா
றிகது போற்றே தனமும் மூர்த்திமானாமாய் நிரகு முறைமை
யினை யறிந்து சிவனை யாராதனை செய்வா
யாக ஏ-று.

முழுவிதழெனச் சிறப்பித்தமையா லுபதள முனதென்ற
தாயிற்று

சகாசிவமுமென்ற வும்மையா லீசுர தத்துவமுங் கூறிய
தாயிற்று

சிவன் எழுவாய், நிற்கும் பயனிலை.

நீ முன்னிலைத்தொகை எழுவாய்.

பேற்றது பயனிலை.

இக்கையபதமம் வாழைப்பூப்போல அதோமுசமாய் கா
லஞ்ஞலக தாழ்த்திருக்குர். தாழ்த்திருக்குமென றேதியிருக்க அ
க்கமலததிற பூசிக்கச் சொல்லிய தென்னெனில்? அதனை யுத
தம பீஜ மந்திரத்தாற் பண்ணி யஃ தலர்த்ததாகப் பாவித்தது
அதிற பூஜையென்றது

இதற்குக் காமிகம சுப்பிரபேதம் நிசுவாசம் குதசங்கை
காலோத்தரம் கிணத்து மறிக.

(க)

சு—சூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம் உருள

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—ॐ—

மேலநாயகன்கிரமம் கூறுகின்றது

நா—நிமித்தநதானு - இருதய கமலவசுளிலே திருவிசய
பட்டதுதான் உமமை சிறப்புமையுடைய—நாபியினிலடியாய் ஞான
முதறத்தவத்தா ஸ்ரீராமவிருளுததாய் - மூலாதாரத்திலே
கூமம் கூமத்தககுநிலே ஆகாரசத்தி. கூமத்தினமேல் அ
னந்தனுக்கு பதமாசனம் அதன்மேலேயநந்தன் நாபிமட்டார்
அனந்தனுடைய சிரசிலே பிருதிவி, தாமனாக்கிழங்கு அப்படி
தத்தவ முகலாகக் காரிப மாயாதத்தவ மளவு முப்பது தத்த
வங்களுட எட்டங்கு நாளம். பஞ்சாசற்பாவமுத தாமனாத
தன் ஓங்கு நாளத்தின் முளஞகர் ஊற்றுக் கொண்டாந
றொரு புவனங்கு —மூட்டுமோகினி - தனக்கு மிகமுக்கு
நிலி விசைதலை யதோமாயை. அதன்மேல்,— சுத்தவித்தை மல
மெட்டாய் - சுத்தவித்தியா தத்தவ மெட்டத்தாய்,—முழுவ
தமெட்டக்கரவசுள முறைமையினி லுடைத்தாய் - இருதிராதி
திககு பாலருடைய பீசமான அஷ்டாக்காரத்தைக் கிரமத்திலே
யுடைத்தாய் கிரமமாவது யகாராதி ஹகாராதமெட்டம் வாயு
அகரி இருதிரன் வருணன் யமன் குபேரன் திருதி ஈசானன் திக
குதனங்கு,—ஈசா சதாசிவங்கள் - அனந்தாதி மகேஸ்வரர் வ
சிப்பதான விஸ்வர தத்தவங்கள் கேசரங்கள், சதாசிவா வசி
க்குஞ் சாதாக்ஷி தத்தவங்கள் கர்ணிகை,—காட்டு-காட்டாதி
ய சூரிப சோமாகரி மண்டலங்கள் மூன்றும் தளரக்கிர விரா
தத்திலும் கேசராக்ஷி விராத்தத்திலும் கர்ணிகை விராத்தத்திலு
ம் இவையிறறுகளுக்கு அதிபதிக ளடையே பிரம விஷ்ணு ரு
ததிராகள் இவ்வாறுள்ள,—கமலாசன மேல்-என்றதனாற் கா
ணிகையின் மேற் சத்திமயமாகிய விமலாசனத்திலே யென்க

கொளக, —கலாமூர்த்தமாமிவற்றின் சுண்ணாக்குசத்தி லீடடைபயருளசிவன் மூர்த்திமாஸுஞ்ச சத்தி மேலாகிநிறபன்-ராசாநாதி பஞ்சபிரம் மந்திரங்குளின் கலைகள் முப்பத்தெட்டிம சதாசிவமூர்த்தகியம் இநகக கலைகளை சசிநியாதி முப்பத்தெட்டு சத்தியு மதி—டித்திருக்கும் இனி முத்தியைக கொடுக்கும் பரமசிவ னிக சத்திகளாலாகிய தேகத்தககுப பிரண்ணுமா யிநதச சத்திகளுக்கு அதீத கீலையாகிய நிரவிகரப ஞாநுநத ஸவநியா சநிறபன் —இநதவினாவறிநது போறநே-இநத வினாவாயது பனாயாதி பஞ்சசத்திகளுக்கு சுத்தமாடையிலே பதிய வதனாற சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்தி சாதாக்கியம் மூர்த்தி சாதாக்கியம் சாததிரு சாதாக்கியம் கணமசாதாக்கியம் எனநைநது பேகமா பொன்னையொன் ராய்ரயித்தககொண்டிருக்கும் இநதமுறை மைபை யறிநது கணமசாதாக்கியத்தைப் பூஜைபண்ணவென் றி தன்பொருள்.

இதன் விஸ்தாரங் கிரியா தீபிகையிலே சொன்னோரு கண் டுகொளக.

* காணிகை - தாமரைக்காய்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

இதயத தாச்சுரப பிரகார மறைகின்றா

நாட்டு மிதயக்கானும் - இருதய கமலமும்,—நாபியி னில் அடியாய - கதமாய்,— ஞாலமுதற தத்தயததா வெ ணவிர ஞானத்தாய,—மூட்டு மோகினி - புறவிதழ முடிசசு மா னை,—சுத்த வித்தைமலா - சுத்த வித்தியா தத்தய முடபது மாசனம் ஈசுவர தத்தய மாகிய,—முழுவித் மெட்டாய்,—ஒம நமசிவாயநம வென்னும்,—எட்டககரங்கள் முறைமையினி லு

கூ—ருத்திரம் ஆனமகத்தி இலகணம். உருகூ

ஈ' தசாய காட்டு கமலாசனமேல - காண்பிசகப பட்ட ப
து மாசனப பொருட்டில், சாந்தியாதி நிவிரததி யந்த சது
ஷ கலாசத்தி மண்டலத்திற் சாந்தி யதித கலாநாப சிவமண
டல மந்தாபபவிக்கு மாதலால் —சா சகாசியங்கள் - அநந
காதி யதிஷ்டிதா கலாரு சமபு லீகராகள உருத்திர சகாசிய
பொருவருமே யிலிங்கத்திற் பூசசிய ராதலாற கலேசுர சதா
சிய முதற சகாசிவாசனா மாசனத தந்தாப் பவிப்பாராள —அ
வாற்றின கண்ணாரு சத்தி டிசிவாசனத திடத தச சாந்தி யதித
கலாக கொழுந்தா மிந்திகாந் நாந கலா சமஷ்டி விவகா த்ஷ
டாயக ஈசானி முகல் மூர்த்தி யீருகுரு சத்தி சமஷ்டிக குறி
ச சத்தி, —கலாமூர்த்தமாம - அஷ்டத திரிமசத கலாகாபபிக
சதாசிய தேகமாம —விட்டையருள சிவன் - அதிகாரா வஸ
தாரு - பரசிவம், —மூர்த்திமாணா - தேகியாக், —சத்திமேலா
க - தேகததுசருட சிவனாய, —நிற்பன - இருப்பன —இராவ
லி வந்தது போற்றே - இச்செய்தி யுணரது பூசிப்பாயாக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இரயத் தர்ச்சிததரு, நிலமுதற் சகதி தத்துவ மீருகிய
முப்பத கைகண்ணையுங் கீழவகு முதற டீ. மீருகிய அயயவங்க
ளாக வுடைய இதய கல்லம ஆசனமுட, அகணமேற சத்தி மூர
தகியுட, சிவன் மூர்த்திமாணமா மென்பதாம.

சிவததத்துவஞ சத்தி தத்துவங்கட்டுத தமமுள வேறுபா
டு சிநிகாதல் பற்றிச சிவததத்துவக்கை யேறெண்ணுது சத்தி த
த்துவத்து ளடக்கக் கூறினா

சத்தி மேலாகி யெனததனும் சத்தி மூர்த்தி யென்பது
உம பெறப்பட்டது.

அதேறல், மேல ஐக்கெழுததா லமைக்க வருவெனக் கூறி அதனபின் ஆன்மாவ் லாசசித தெனவுவ கூறி ஈ ணமீச சததி மூரத்தி யெனறன் மலையாம போலு மெனின்? ஆகாது அம்மனையம் முதல்வனாகரு முறையே தூலவடிவுந் சூக்குர வடிவம் உதிருக்கும் வடிவுமெனக் கோடலா னென்பது

அண்ட மோரணுவான பெருமை கொண்டு கரணங்க ளொரு கட்டத்து நின்ற வவவிறைவனே அணுவோ ரண்ட ராஞ்சி றுமை கொண்டு ஆன்மாகக் ஞாந்தர்பொருட்நி உடம்பி றுள்ள மயவாறு நிற்கின்றான், அதனையறிந்து செயயாதவழிப் பூசையா ற பயனிலை பென்பார இக்க விளைவறிந்து போற்றே பெணரா

தன்னின் முடிக்கலால் ஒயித்கல் திபானித்தல் களிணம் இவ்வாதே புணர்த்து செயப்பபடு மெனக் கொண்க

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

இத்தன்மை கூடாதவர்களுக்கு * சிவனை யுரோ புஜித்த அதிலுளே ஆன்மசுத்தி யுண்டாகு முறைமை யருளிச் செய்கறா
காடநிமித்யகதாஜாநாபிவினி னடிபாய - சொல்லப்பட்ட வித்யமாகிய காமஸாபபூத தனக்குக் கீழ்வகு நாபித்தானமாய, — ஓர்லமுதல் தத்துவதகா லெணவிரஞ்ளத்தாய - பிருதிவி முதல் கலை பகதமாகவுள்ள முப்பத்தொரு தத்துவதகாலே அகதப் பூவுக்குத் தன்னி எட்டவகுந் நீளத்தை யுடையதாய, — மூட்டமிமோக்ஷி - காளமும பூவும பொருத்தி ன மூட்டி அதோ மாயையாய, — சுத்தவிதகைமலர் - தாமஸாபபூச சுத்தவிதகையாய, — எட்டாய முழு விதமெட்டக்கரவதா - எட்டி அக்கரவதா ன பூவுக்கு நிறுத்தவித மெட்டாய, — முறைமையின் யுடைய

கூ—ரூதநாம அனமகததி இலககணம் உககூக

சாரக சாடமி கமலாசனம் - முனசொன்ன சிழவகுமுதல் இச
முழுவதான முறைமையின் யுடைய பிரமாசனமாயிருக்கிற மு
பபத்திரணி தத்துவத்தாகும் நிவிசதி பிரதிஷ்டை விததை
டென்கிற கலைகள் வடிவம் —பேலீசா சதாசிவங்கள் கவாமூர
ததாராம் - இந்த வாகனத்தக்குமே லீசுரத்தவமும் சாதாரண
ய கத்துவமும் நடுவிற கரணிகையாம் இவை யிரண்டிகதும் சா
கதியும் சாதிரி பாடிகமும் வடிவம் —இவற்றின் கண்ணுதரு
சுரதி - சகசுத்தவம் இந்த காணிகையிற கண்ணுன் விந்த
கூளாம், —விட்டையருள் சிவனமூர்த்திமாளுகிச் சத்திமேலாகி
நிற்பன் - மோகூததைத் தருகிற அந்ந் நாதம் அதற்குப் பிரா
ணனுமாய் மே னிரந்தரமூராய்ச் சத்தி தத்துவத்தாகு மேலு
மாய் இந்தப் பூவுக்குக் கருமூராய் நிற்பன் — அந்நச் சிவன்
இந்த விவ்வறிந்த போதறே - இப்படி பூசிதகா லு ஸ்டாகிய
பயனை யறிந்த அந்நச் சிவனுன்னென்று சோகம்பாவரு செப்கி
றதுதானே அகதிரியாக புணையாம்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோசம்,க-ரூ, அ-வெ,
“மண்முதலுள் மலாவித்தை கலாரு, மெண்ணிடலீசா ச
தாசிவமு—நண்ணி, கலையுந்நவா காதமாரு சத்திபதன் சன்
னா, நிலைபதிவா மச்சிவனரு னோ எனனுமதுவ கண்டுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, அத்துவா சோகனைசெய்து சிவ
னைக் கூடுகிற வகதிரியாகத்தின் முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

நாயினில் - உத்தியில், —ஞாலமடியாய் - பிருதிவித்தத்துவ
ம சிழவசாக்ஷம், —முதற்றத்தவத்தா வெணவிரஞளத்தாய -
பிரதிவியை முதலாகவுடைய ஏனை யப்பு முதலிய இருபத்தமூ

னறு தத்துவங்களு மெண்விரலளவைத்காயுள்ள நாளவடிவமா கவு ம,—மூட்டுமோகினி சுதந்திததை மலரெட்டாய-அசுத்தமா யையின் காரியமாநிப விததியாதத்துவங்க ளேழுஞ் சுதந்தி கதைபுமெனும் எட்டுசுதத்துவங்களு மெட்டிதழ வடிவாகவும,— முழுவித் தொட்டக்கரங்கள் முறைமையினி லுடைத்தாய் - அவ விததொட்டிதகு முறையே அக்கரங்களை யுடையதாகவும,— ஈசநாசிவமும் கலாமூர்த்தமாம் - ஈசவரஞ் சகாசிவமெனும் பிரண்டு தத்துவமும் அறுபத்து நான்கென்பபிடும கேசரவடிவ மாகவும் பொருட்டு வடிவமாகவும்,—சத்தியிவற்றி ன்களஞ்சு ம - சத்தித்தத்துவம் பொருட்டிற் காணப்படும ஐம்பகதொரு ிஜுவடிவமாகவும் உடைய,—நாட்டு மிகயநகாணங் காட்டு கம லாசனம்-நாட்டப்படு மிகயம் கமலாசனமும்,—மேலசத்தகமே லாகி-அதனமேற சத்தி மூரக்யம்,—வீட்டையுள்ள சிவன்மூர்தி திராணி நிற்பன் - வீட்டின் யருளுக்கிற சிவன் மூர்த்திமா னாகிய நிற்பனாதலின்,—இந்த விளை வற்றிது போரதே

இம்முறையை யறிந் தாசனப்பாயாக வெண்பகாம்

மறைஞானதேசிகா உரை.

முதகூறிய வநதரிபாகத்தககு வேண்டு முபகரணங்களு

மகளுற பிரபோஜனங்களு முணாததகின்றா

அந்தரியா கநதனனே முதகிசுத்தனமா யறைநதி டிவ ரதுதாறு மானமசுத்தியாகுந, கந்தமலா புராக யொள்மஞ் சனமமுது முதலாகக் கண்டனவெல் லாம னததாற கருதிகொண்டு, சிநகைப்பெறும் பூசித்தது சி வனஞானத்தாற் சிநதிககச சிநதிககத தற்பண்புத

கூ—ருத்திரம். ஆனமசுத்தி இலககணம். உருகூட

விளகக, வநதிமெவ் வொள்போல மருவியரனுளத்
தே வரவரவந திடுவென்பின மலமானதறுமே. (க0)

(இ - ள) அநதிர ஞாதாக்க ளிகத அநதிரியாகபூசை ஞா
யாகந சன னயோகமாதலா லிதுவே பரமமான மோ
னை முத்தி கூத்துக கேதுவென்று சொல்லுவாகல் அ
சாதனமா யறை ஃ தெக்காரணததாலெனில்?

கத்திவா

அதிகாண மா அநத வநதிரியாகநதானு நாடோறு ம்ப
னமசுத்தியாகும ததவேயானமாவுகஞ்ச சுத்தியாம அஃகிய
தறுமஃ தெகவனமெனனில்?

கநதம்

சநதனம். அஃதாவது, போகத்திற பந
நில்லாமையால் வைராக்கியமாகிறதே சந
தனம்.

மலா

அட்டபுஷ்பம் அஃகாவது, சொல்லாமை.
யித்திரிய நிக்சிரகம். அஃதாவது, புறக்கருவி
யின் வழி போகாதிருத்தல்.

சாந்தி

அஃகாவது, உட்கருவி யடச்சல்
தயை ஞானம் சத்தியவசனம் பேசுகை
தவம் பாவம் அஃகாவது, மனவழுக்கறி நி
ருத்தல் என வெட்டினையுமறிக
பூவார மலாகொண்டடியார தொழுதார.
எனரு ராதலி னறிக

புனை

துமம். அஃதறிந்த, பிராணாபாமர போ
கருவரவுடனே கூடியிருக்கிற மனமாகிற பா
தகிரத்திலே பிராணனாகிற அக்கினியை யிட்டு காவமென்ப
தொரு துபங்கொடுககை.

ஞானி

ஞானதீபம் அஃதாவது, புத்தி யெல்லா
தகையும் பிரகாசிப்பிக்கையால் ஞானமே தீ
பமாயிற்று

மஞ்சளம்

திருமஞ்சளம் நிறை

அமுத முகலா

பிரத்தியாகாரமாகிற அமருதமே னைவே

க

ததியம் அஃதாவது, இந்திரியத் தவாரங்
களிலே பற்றினமனைத் மந்த வந்திரிய விய

ராகசங்களிலே செல்லாமற் திருமபுகொண்டு போய்ப் பலகா
ஷ மித்யத்திருத்தல்

கண்டனவெல்

இவைமுதலிய வெல்லாததையும் மிகப்பரா
வணிகளுடனே பாவித் துபசாரங்களைக்
ருதிக்கொண்டு கொடுத்தது

சுருக்கையின்ற

சிவனைஞானத்தாற சுருக்கையின்ற பூசிட
து என்ப பதமாறுக சாவ வியாபியாயிருக்க
ற சிவனை ஞானவிதியா லானமாவிலிடத்
திலே யிப்படிப் பாவத்ததன் பொருநகி
ப பூசிக்க.

பூசிக்க துச சிவனை

ஞானத்தால்

சுருக்ககச சுரு

த்ககத் கற்பண
ததைவிளக்க வந
திடுமய வொளி
போல

கண்ணுடையை விளக்கவிளக்க எப்படி ம
லினம்போய்ப் பிரகாச மதிகமா மதுபோ
ல இவனு மானமாவின் கண பலகாலும் ப
லகாலும் நினைக்க நினைக்க ஞானம் பிரகாசி
யாநிற்கும்

மருவி யரணா

ததே வரவரவ
திரிவன

அனவரதமும் நினைக்க நினைக்க சிவனை
மானமாவைப் பொருத்தி யிரண்டற நிற்கிற
சிவன பிரகாசியா நிற்பன.

பின் மலமான

ததுமே.

சிவப்பிரகாச முண்டானவாதே யிவ்விட
த துண்டாய் மலங்களும விட்டு நீங்கும்.
எ-து.

க-சூத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம் உட்கூடு

சுந்திககச சுந்திகக எ - து வரவரஎன விரகூடநிறக கி
ளாததலின அஃதிரட்டைச சொல்லெனவறிக.

அது - சுட்டி

தான் - அனை

உடமை - எசிரது தழிவி வெச்சம

அறிதோர அறைவர, அரன அறம என, எழுவாய பய
னிலைக கூட்டுக

“உடம்பெனு மனையகததே யுள்ளமே தசுளியாக, மடம்ப
டு முணாநெய்பயடி யுயிரொனுந் திரிமயக்கி, யிடம்படு ஞானத
தியா லெரிகொள விருந்தநேரக்கிற, கடம்பமா காலைதாணை
சுழலி காணலாமே” எனவும் “கோயமே கோயிலாகக்க கடி
மண மடிமையாக, வாயமையே துடமையாக மனமணி விவக
மாச, நேயமே நெய்யுடம்பு நிறையவே மமையவாடடிப், பூ
சைகொ ளீச லூரககுப டேரதரவிக காட்டிலுமே” எனவுமறிக

இதற்குச் சிவதருமோத்தரம சுபரபேதம் வாதுளம்
மோக சுரோத்தரம பூசாததவதத மறிக.

இநிலை கைவாராதார புரத்தியிற பூசிக்கு மவைகளைப்
பாவித்தப பூசிக்கவென்பதும் பெறும். (க௭)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மே லிதவுமது

அநதரியாக தனனை முத்திசாதனமா யனைத்தில ரது
தானு மானமசுத்தியாகு - இருதயத்தள்ளே சிவனைப் பூஜிப்ப
தை முத்திக குபாயமாகப் பெரியோரகன சொல்லுவர்கன அந
த வாகரியாகநதா னுனமசுத்தி யாகு - ஆனமசுத்தியாவது ஆ
ணவ மாயை கனமமெனகிறவழக்கு நீங்குவது அதவே முத்தி.

மேல பூஜைபண்ணு மடைவு,— கந்தமலரப புகையொளிமஞ்ச
 ன மமுத முதலாகக் கண்டனவெல்லா மனததாற கருதிகொ
 ண்டி - ஜலம கந்தம புஷ்பம தூபதீப நைவேத்யிய மாதியாக
 வுண்டான வஸதுகக் கொல்லாததையு மனத்தினுலே யுண்டா
 க்கக்கொண்டி உண்டாகுமவாறு, பிருதிவி பீஜத்தை யுச்சரித்த அ
 சாதாரண பிருதிவியிலே நின்றும கந்தம புஷ்பதூபம வஸத
 ராம உபவீதம அன்னந அபூபம தாமபூலமுத லநேக வஸதுகக்
 ியும் அப்பு பீஜத்தை யுச்சரித்த அசாதாரண உப்பு தத்துவத்
 திலே நின்றுஞ் ஜலம பால் தயிர் நெய்தேன கருப்பஞ்சாறு மு
 தலான நெக்குச்சியான வஸதுககளையும் வண்ணி பீஜத்தை யு
 சரித்த அசாதாரண வண்ணி தத்துவத்திலே நின்றும தீபம ரக்ஷி
 னாபரணம தாப்பணமுதலான பிரகாச வஸதுககளையும் வாயு
 பீஜத்தை யுச்சரித்த அசாதாரண வாயு தத்துவத்திலே நின்று
 ம ஆலவட்டமவிசிற் சாமர முசலான சலன வஸதுகளையும் வி
 யோம பீஜத்தை யுச்சரித்த அசாதாரண விபோம தத்துவத்தி
 லே நின்றுங் கண்டாநாதம் கீனாநாத முதலான நாதங்களையும்
 மிப்படிசு — சம்பாதிதமான வஸதுகளினாலே,— சிந்தையினி
 ற பூசித்த சிவனை - ஆனம விங்கத்தினாலே சிவனைப் பூஜித்த
 மேல்,— ஞானததாற சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தாப்பணத்தை வி
 ளக்கவந்திடு மவ்வொளிபோல் மருவியரணுளத்தே வரவரவந
 தீடுவனபின் மலமானதறுமே - சிவனை யெனப்பது நடுநிலைத்தி
 பம் சிவனை யவனது ஞானத்தினாலே சிவபாவனையை மேனமே
 லும பண்ணக் கண்ணுடையை விளக்க விளக்க முன் னப்பிரகா
 சமா யிருந்த வொளியே பிரகாசமானதபோல அநாதியேயா
 னமாவிலே பிரிவறப் பொருந்தி யிருக்கந் சிவன சிவ பாவனை
 கைவரக கைவரச சிவனு மதிகமரகப் பிரகாசித்ததப் பிரகாசி
 தது வருவன. தன்னுஞ் சாமக் வாணவமலமும் நீங்கி நீங்க வந

த சிவன பூரணமாகப் பிரகாசிக்க மலம நிச்சேஷமாகப் போ
மென நிதனபொருள்

-- சம்பாதிதம் - சம்பாதிக்கப்பட்டது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

இவ வந்தரியாகமும ஒருவழி யானம சுத்திமுன்னாகப் பி
ன பண்ணப்பட்டிச சாலமப சிவயோக மூலமாதலாற் சாலமப
சிவயோக மாரகத்ததாற் சமனூந்தம் போய்ச சமனூந்த முற்று
ப பாச முகதி நிராலமப சிவயோக பாத்திர சினமாத்திரானம
சுத்திக் குறி யானம சுத்தியாமதனூற் சாலமப சிவயோக மல
மபித தகத்தது நிராலமபிதது நிராலமப சிவயோகம பண்ணப
பா முத்தியா மென்று பகாக்கினரா

ஞானததால் - முன்கொல்லியபடி இருதயத்திருந்த நிரா
லமபிததுப பண்ணும் நிராலமப சிவத்தியானததால்,—சுத்திக
கச சுத்திக - தியானிககத் தியானிககத் தியானமுற்றுஞ் சிவ
சமாதியால,—மருவி யரணுததே வரவர - சிவன ஸ்ரீ சிவ
சுத்தியினகண சாந்தியனாகச சாந்தியனாக,—மலமாலத்து
மே - மலமுத்திவருமே,—பின் தருபபண்டனை விளக்க வந்தமி
மவ்வொளிபோல ஆனமா,—வந்திடுவன - சிவத்துவாய் விபக
த்திமாணுன —வந்திடு மவ்வொளிபோல ஒளி வரவர மருவி
யரண வந்திடுவன,—மலமரண தறுமென வுரையரைத்தாற் கா
ரிய முத்ததலும காரணம் பிரததலுமாய வியத்தி முத்ததலு
முத்தி பித்ததலுமாய முறைமைத் தடபுலரும வந்திடு மவ்வொ
ளிபோல மருவியரண வந்திடுவனெனருவூர் திஷ்டாந்த விரோ
தமா மாதலாது மப்படி புரைப்பதனறு.

மரதைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுண்ணாடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்க விளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறு போல, ஆனமாவியவ்வாறு ஞானத்தால் லாசு சித்தலும்கூழித்தலுந் திடானிக்குகலுந் செய்யச் செய்ய ஆனந்திச் சிவமேலிட்டு மேலிட்டு வந்த விளங்கத் தோன்றாம்தோன்றவே ஆனவமலத் தேயந்து தேயந்து பற்றற்கு சழிபும அகலுந் மானம் சுத்திக்கு ஏதவாகலான அவ்வந்நிரியாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படும முத்திசாதனமென தறித் வென்பதாம்

அததானு மானம் சுத்தியாகுமென ஒற்றமை பற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக வுபசரித்தார

உமமை சிறப்பு

கந்தமலா புகையொளி மஞ்சளமுது முதலாக கண்டன வெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தனைதனி லாசுசிக்க வெனவே, அவற்றையவ்வண்ணம் கற்பித்துக் கோடலு மனுவாசத்தார்பெற்றாம்.

மனத்தாற் கருதுமாறு “காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் டி லையாக” எனபது முதலிய திருவாக்குக்களாலு மறிக்க

ஞானத்தா லென்பதனை அாசுசிக்க வென்பத னோடுங் கூட்டுக

சுத்திக்க வென்றது முன்னையது ஒய்த்தன மேறா

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்நரியாக்கு செய்யு மாறும அஃகாண்டைக் கொரு தலையான வேண்டப் படுவதென்பது உவ் கூறப்பட்டன

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

இப்படி பு— பூசைபாகசு சொல்லப்பட்ட அந்நிரியாகத் த
ககுப்பய நெப்படி பென்ற மாணுக்களை நோக்கி யருளிச் செய
கறா

அந்நிரியாகத்தனை முகத்திராதனமாயறைத்திவா-இப்ப
டி பூசுக்கிற உட்பூசையாகிய அந்நிரியாகத்தை மோகூத்யேதுவெ
ன்றே சொல்லுவாக ள்றியாலுபாந்தோர —அதுகாணு மாணம
சுத்தியாகு'—அந்த வந்திரியாகத்தான் உயிர்க்கு விளகாழ்மா'—
இந்தப் பூணுகஞ்ஞடான் வுட்கரணங்க ளேதெனலில்—கந்த
மலாபபுண்கமொளிமஞ்சன் மமுதுமுதலாகக் கண்டனவெலா
மனத்தாற கருதிகொண்டி—கந்தபுஷ்ப துபதிப் மஞ்சன்
த்ருவமுத முதலாக னூல்களிற சொல்லப்பட்டன வெல்லா ம
னத்தாலே சங்கற்பித்துக்கொண்டி,—சுந்தையிலிற பூசித்தச சி
வனை - தனக்குப் பிராணஞய் நிறகிற பரமேஸ்வரனைத் தன்
னுடைய விகயத்திலே பூஜித்த,—ஞானதகாற சிந்திக்கச்சு
திக்க - சிவஞானத்தாலே அவனைச் சகத்தமு ம நீனைக் கினை
க,—தற்பணத்தை விளக்க வந்திரிமவவொளிபோல்—கண்ணு
யை விளக்கவே மேலேயுண்டாகிற பிரகாசம்போல,—மருவிடா
ணாததே வரவரவந்தியை - சிவன் ஆணமாவைப் பொருத்தி
ன்று மேலேமேலே பிரகாசிபாய்நிற்பன அநுநாம பிரகாசிக்க
வே,—பினமலமானததுமே - முன் அநாதியே மறைத்தக்கொ
ண்டி நின்ற ஆணவமலமாநிய வந்த வந்தகாரம் இப்பொழு திக
தச் சிவப்பிரகாசத்தாலே நீங்கும்

இதனாற சொல்லியது பூணுகு வேண்டததக்க வுபகர

ஊக கடுவல்லா மனததாலே சங்கதறித்துக்கொண்டு ஞான த
தாலே யுள்ளோ பூசுகிற பூசை ஆனமசுத்திமெனமும் அபபி
பூசுகவே இவனுக்குச் சிவப்பிரகாச முண்டாமெனமும் அந்
ச சிவப்பிரகாசத்தினாலே பாசமானது நீங்குமெனது முறை
பையு நினைத்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

தற்பணத்தை விளக்கவந்திடு மவயொளிபோல - கண்ணா
டிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளிமேலிட்டு மாசநீங்
கு மாறுபோல,—சுருதையினிற்சிவனை-ஆனமாவிறசிவனை —அந்
தமலாபபூசையொளிமஞ்சள் மமுதமுதலாகக்கண்ணடனவெல்லா
ம-சுந்தனம் புட்பந தீபந துபந திருமஞ்சள் மனைமுதலிப் பூ
ஜாத திரவியங்களெல்லாம்,—மனத்தாற கருதிக் கொண்டு ஞா
னத்தாலப்பிசுத்துச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க-மனத்தாற கற்பித்துக்
கொண்டு ஞானத்தா லாச்சித்தனும் ஒழித்தலும் அபானித்தலும்
செய்யச்செய்ய,— மருவ்யரணுளத்தே வரவர வந்திடுவன் - ஆ
னதிப்பொருந்திப் சிவம் உள்ளதனை கண்ணே மேலிட்டு மேலி
ட்டு வந்துவிளங்குத தோனமும் தோன்றவே,—பிணமலமாவத்
துமே - பிண ஆணவமலம் தேயத் தகேடகது பரதற்ககழியும்,—
அதனானுமானம் சுத்திடாரு மநகரிபாகரத்தனை முதத்சாதனை
மாயிற்றிடுவா-அங்ஙன மானமசுத்திககேதுவாகலா னவவந்த
நிபாகம் ஒருதலையான வேண்டப்படு முதத்சாதனை மென்றறிக.

இவையிரண்டு செய்யுளான மந்திரியாகளு செய்யு மாறும்
அந்தரணைக்கு ஒருதலையான வேண்டப்படுவ தென்பது வ கூ
றப்பட்டன.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—ॐ—ॐ—ॐ—

அந்நிடைபைப் பிரித்தகாலத்திற் புறப்பூசை

யில விருப்பமுண்டாகி லொப்பினை மு

டித்தலாக வுணர்த்துகின்றா

புறமடையு மரங்கழல்கள பூசிக்கவேண்டிற் பூம
ரத்தின கீழுதிர்ந்த போதுகளுங்கொண்டு, சிறந்தாரு
ஞாசிவனை ஞானதகாலங்குச் சிந்திக்கும் படியிங்கு
ச சிந்தித்துப்போறயி, யரம்பாவங் கடகுநா மெனக்
டவோமெங்கு மாண்டவனைக் கண்டககா லகம்புற மெ
னனுகே, திறம்பாதே பணிசெய்து நிறகையன்றோ
ய ரடியா தமமுடைய செய்கிதானே (கக)

(இ-ள்) புறமடே புறப்பூசையுஞ் செயல்வேண்டிற்றாயி ன
யு மரங்கழ தனைப் பூசிக்க உஃதெவ்வாற்றா னெனின் ?
ல்கள பூசிக்
க வேண்டில்

பூமரத்தின கீ பாதிரி கோங்கு அலரிமுதலிய கோட்டி
முக்காந்த போது னின்ற முதிர்ந்த பூமுதலியவற்றாற் பூசை
களுங் கொண்டு செய்க

இது மலையிலககாதலால் புறத்தஞ் சிவபூசை பூவாற புரி
வாரக் கரத்தினமலையிலக் கேமாம். எனவறிக

சுரந்தாருஞ்சி சாவஞ்ஞா யெவவிடத்து நிறைந்துநிற
ாசிவனை ஞானத கின்ற அழகியசிவனை யகதரியாகம் பண்பூ
தா லிங்குச் சிந முறைபோ லியவிடத்து மப்படியே கருதிப்
திசுஞா படியங் பூசிப்பதஞ் செய்து தோத்திரஞ்செய்த
குச்சிந த்துதப
போற்றி

அறமபாவங் க யாமே யிவவிடத்துச் செய்யும புண்ணிய
டகு நாமென்கட பாவங்கட கவனே தலைவனா லவற்றி
யோம ணைச் செய்ய எமகசென் தறிவினைமொ லி
வற்றினுக் கெவ்வாறறு னுரிமோமென்று, க
ருதி என்னவே யானமச்சுமாபடணங் கூறிய
தாயிறறு

எங்குமாண் : சாவவிப்பாயிர யிருக்கிற சிவனை யிப்படி
வனை க கண்டக த கரிசித்தவிடத் தகப்பூசை புறப்பூசை
கா லகடபுறமெ பெண விகறித்தக கருதலினறிப பூரணத
னனாடு வகவிடமி நீங்காத

சிறமபாதே ப சிறப்பின்புனைய ஞாதாக்கள இருநி நி
ணி செய் து நிற லேபிற பிரபாதறுத தோனின் கண்ணே
கையனரே சீர யவன பணிவேயென்று பிரழாமல் வழிபா
டியாரகம்முண்ட மிசெய்து நிற்கும எ-று
ய செய்குகானே

செய்த-எழுவாய்.

நிறை-படவிலை

புறம்பேயு மென்னு முமமை யீழிவுசிறப்பு

ஏகார மெதிர்மறை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்திரம் சிவதந்திரம் இரகசியசா
ரத்த மறிக (சுக)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

புறம்பேயு மரனகழல் பூசிக்கவேண்டில்-முனசொன்ன வ
ந்திரம் சனத்திலே மன தலம்பிறவாமற் புத்தியினும் பூசிக்கவே
னுமென நிச்சையுடைத்தாமாக்கல்-புறந்ததினகே முதிர்கத

போதகளுக்கொண்டு - சிவனுக்குச் சாததவிரிததாய் பூவையு
டைய மரத்தின்கீழுதிருந்த வந்தப்புஷ்பங்களையும் முறைமையி
லுலே திருமஞ்சன முதலானவையிதனையுங் கூட்டிவைத்துக்
கொண்டு,—சிறக்காரருளு ரோசசிவனை ஞானத்தாலங்குச சிந்திக
சூம்படி யிருக்கு சிந்தித்துப்போற்றி—எவையிருக்குள் சிறப்பு
ராயப் பொருத்தி யழகுபெற்றிருக்குள் சிவனை ஞானத்தினுலே
முதல் இருதயமலத்திலே பாவித்தபடி யாசனமூத்தி மூர
த்திமாணைப் புறத்தியிலே கண்ணிகலிகத்திலே யாகுதல் ஆசா
ரிபா கொடுத்த வரண விசுகாதினே யாகுதல் பூசைபண்ணி,—
அறம்பாவங்கட்குநா மென் கடயோமென்று - இறக்கப்பூசை ப
ண்ணுகிறவிடத்திலே - நூநாதிகங்களினாலும் மகதிரக்கரியா
பாவனாத் திரவியங்களினுடைய ட்சாங்கத்தினாலும் *வைகலலி
யத்தினு லுண்டான புண்ணிய பாவங்களுக்கு நமசுருமென்ப
போகாது சிவன் கூட்டின கரணங்களையுங் கொடுத்த திரவிய
ங்களையுங்கொண்டேவினப்படியே செய்தோமென்று பணிபற
நின்று உமமை சிறப்பு'மை—ஆண்டவனைக் கண்டககா லகம
புறமெனனாதே திறம்பாதே பணிசெய்து நிறையனறே சீரடி
யாராதமுடைய செய்திகாரனே - பதியாகிய சிவனை யெண்ணி
றக்ககால் மறியாம லிருந்தம் ஆசாரிப ருபதேசத்தினுலே சிவ
ன் சுவாமியென்றும் நாமடிமை யென்றும் அறிந்தபின் புள்ளு
ம் புறம் பெனனும் ஸெவவிடத்தினு சிவனுக்கடிமைத் தொ
ழில் செய்வதனறே வழகிய சிவனடியார தொழிலாவதென
றிதன்பொருள்

எட்டாங்குத்திரத்தில் 'புதியவிரைப்போது' என்று சொல்
லி யிவவிடத்தப் பூமரத்தின கீழுதிருந்த தெனறது வரோத
மென்னில் அஃகன்று எட்டாங்குத்திரத்திற் சொன்னது கீரக
ஸதவ்ஷயம், இவ்விடத்துச் சொன்னது சகயாசிவியத்யம் சகயா

சிக்ரு 'புஷ்பாணஞ்ச நிருதனம்' என்றும் மவயதம் பதிதபுஷ்பம் ஸத்ராத்தவயம் யதிபூஜநம்' எனனு மாகம் வசனத்திலுல வஸ்தியாகையால

-- ஸ்ரூதிகம் குறைச்சல, + சாங்கம்-நிறைவு, * ஸவ கல்யம்-குறைவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சகா சமாதி நிஷ்டனுக்குச் சமாதி குலைத மனச சஞ்ச லம் வந்தகாலத்தப புறப்பூசையும் பூசிகக வேண்டியதென்று புகல்கின்றார்.

ஞானத்தால் - நிராலம்ப சிவத்தியானத்தால்,— அங்கு - நிராலம்ப சிவயோகத்தில்,—இங்கு- முன்கொல்லிய கலாஸூத தமாகக் கற்பிக்கப்பட்ட சிவலிங்கத்திலும்,—நிராகாரமா யுவிர சூயிராயசு, சிந்தித்துப்போற்றி - தியானித்துப் பூசித்த,— ஆண்டவனை என்றது பூசாகாலத்திற பூசசிய பூசகத் தன்மை யா லுணாதத்து சமாதிகாலத்திற சுவதநநிரமாயொப்பாக வொப்பிக்கும் நிராலம்ப சிவத்தியானத்தின முளைக்குஞ் சமா தியிற சாற்றப்படாது.

“நாஸதிபூஜாகமஸகாரோ நஜபோத்யாகமேவச
கேவலமநேயமிதயுகதம் வேதிகவயம் நகிருசக.”

என்று தேவிகாஸோததரத திருத்தலால்,
மறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

அகத்தாதல் புறத்தாதல ஒரு குறியினக் ணிறைவனைக் கா ணடபெறின, அகமபுறமென நிரண்டா லாசசனை புரிய மிதசு ச

கூ—குத்திரம் ஆன்மசுத்தி இலக்கணம் ௨௩௭௫

கம போலப புண்ணிய பாவங்களைக் குறித்தலினை அதவே நி
தவே நென்ப பிரித்தக காண்டலுமினை யாண்கி மொரு பெற
றியராய இட்டபணி செய்து நிறறலே மெய்யடியாரசெய்தி யா
கலான, அதததே காணுமபடி புறத்தேயு மொரு குறியிற கண
யி அரண்கழல் பூசிக்கற பாரற்று. அதற குபகரணம் வேண்டிமா
யின, முப்பன்று வருந்ததலு மாகாமையின், மரத்தின்கீ முதிர்
கத பூக்களும் ஆறுஞள முசுலியவற்றி னுளதாசிய நீரும் அடாசக
மாய வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக் கணையு மென
பதாரம்

போற்றிப பூசிக்கவேன விடையும

புறம்பேயு மென வுமமை இறந்தது தழீ இயிறது

போதுகளு மென்ற வாரணம் எதிரது தழீ இயது

இதனானே புறப பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூற
ப் பட்டது

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

ஞானவான்களுக்கு இந்த வுட்பூஜை பொழிந்து புறப்பூ
ஜை வேண்டிமோ வென்ற மாணுக்களை கோக்கிப் புறப்பூஜை
பூஜிக்கவேண்டினாலும் அதை ஞானத்தினாலே பூஜிப்பாக்கொண்
தருளிச் செய்குரா

புறம்பேயுமரணகழலகள் பூசிக்கவேண்டில்-உட்பூஜை பொ
ழிந்து புறத்திலும் பரமேஸ்வரனுடைய சோபாதங்களை யாசசி
க்கவேண்டியிருந்தா லதனாலே—பூமாததின்கீ முதிர்கதபேர்து
களுக்கொண்கி- பூவுள்ள மரத்தின்கீமே புதிரப்பட்ட புஷ்பங்
கள திருமஞ்சனம் திருவமுது முதலான நிரவியங்களுக் கேடி
க்கொண்கி,—சீடத்தாருஞ் சோசுவுளை ஞானத்தாலே சித்திகஞ்

மபடி யங்கு சிகித்தபுபோற்றி- சிறப்புப்பொருந்திய வழியு
 டரமேஸ்வரனை சிவஞானததாலே யங் ருட்பூயிலே தரிசிக
 து இரண்டற நிறந்த முறைமைபோல இவ்விடத்திலும் அப்படி
 யே கண்டாசுகித்ததே நோத்திரமுஞ் செயவது இந்ந முறை
 மையிலே நிறையிலுலே,—அறமபாவங்கடகு நாமென கட
 யோம- பிராரததகமை துலையுளவுக தேகத்திலேநின்று சுத
 துக்கங்களைப் புசித்தாலும் விருப்பு வெறுப்புளுக்கும் நமசுரு
 ந தொகனை யுண்டாகாத நாமஞானமாய நிறையிலுலே,—
 எங்குமானிடவனைக கண்டககால் - எவ்விடத்திலும் நமஸ்ர
 டிமைகொண்ட பரமேஸ்வரனைக கண்டவிடத்து,—அகரபுற
 மெனனாதே-உள்ளெனறும் புறமபெனறும் நினையாதே உள்ளும்
 புறப்பு மொருநீமையாகக் கண்டி,—திருமபாதே பணிசெயது
 திறகையன்றே சீரடியார்கம்முடைய செயதிதானே - இத்தநிலை
 திரியாமல் எங்கு மவன பரிபூரணனாய் நிறையால் எவ்விடத்
 திலும் வழிபாடுசெயது நிறபதல்லோ திருவுளத்துக் குவந்த வடி
 யாக்குளள செயல்கள்.

இதனாற் சொல்லியது; ஞானவானகளுக்கு உட்பூஜை ய
 மையுமென்று புறப்பூஜை வேண்டினாலும் அந்த உட்பூஜையை
 பபோல வாசுகிகவேணுமெனறும் பரமேஸ்வரனை வழிபடுபி
 டகது எங்கும் பூரணமாய் நிறந்த முறைமை யறிந்த உள்ளும்
 புறப்பு மொருநீமையாக வழிபாடு செய்யவேணு மெனன மு
 றைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

அகரபுற மெனனாதே யாண்டவனைக கண்டககால் - அந்த
 தாதல் புறத்தாத லொருகுதியினக ணிறைவனைக காண்பெறி

ல்,—அதமபாவமகடகு காமெனகடவே மெனறும் - அகமபுற
மெனறிரண்டா லாசசனைபுரியு யிகதசசகமபோல புண்ணிப பா
வங்ககை குறித்தலினதி,—இதமபாதே பணிசெயது நிறகைய
னறே-அதுவே நிதுவே நெனப பிறித்தக காண்டலுமினி யா
ணடுமொரு பெறறியரா யிட்டபணிசெயது நிறறலே.—சீரடியா
ரா தாமுடைய செயதிகாணே - மெய்யடியார செய்தியாகலா
ன,—சிறந்தாருளு சீரச்சிவனை - அகத்தே காணுமபடி சிறந்த
விளங்குகின்ற முகலயனை,—ஞானத்தாலங்குச சீர்திகுமபடி -
ஞானத்தா லுள்ளேகண்டாமபோல,—புறமபேயு மிககுஞ் சிந
த்தது - புறத்தேயு மொருகுறியிறகண்டு,—அரண்கழல்கள போ
றறிபபூசிகக - அரண்கழல்கள பூசிககறபாற்று —வேண்டிற பூ
மரத்தின கீழுதிரந்த போதுகளுங் கொண்டு பூசிகக - அதற்கு
பகரணம் வேண்டிமாயின, முயன்று வருத்ததலும் பிறவுயிா
களை வருத்ததலு மாகாமையின மரத்தினகீழுதிரந்த பூசிகளு
மாறு குளமுதலியவற்றி னுளவாகிய நீரும் அயாசகமாய வந
த அமுதமுதலாயினவுமே யாண்டைக கமையும.

இதனானே புறப்பூசையு மாணடைக கங்கமாதல் கூறப்பட
ட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

சர்வ வியாபித்தவததை யறிந்த வழிபட்ட

வானமாககளுக் கவன கொடுக்கும் வரி

சை யீதென றுணர்த்தகின்றா.

இங்கனத்தி னெரிபாலி னெய்புறத்தினிரத மெ
ள்ளினக ணெண்ணெயும்போ லெவகுமுள்ளிறைவன்,
வந்தனைசெய் தெவயிடத்தும் வழிபடவேயருளு மல

மறுபடோ ரானமாவின் மலரடி ஞானததாற, சிந்தனை
செய தாசுசிகவிற சிவனுளததேதோனறித தீயிரும
பைச செயவதுபோற சீவனரனனைப, பந்தனையை ய
றுத்துததா னாகமித்தனனுருவப பரபபையெலாவ
கொடுபுகுந்து பதிபபனிவனபாலே. (கஉ)

(இ-ள) இநதன மரத்தினக ணக்கவி யடிதொடுகது றுனி
த தி னெரி யளவாக வியாபித்த நிதகுமாறுபோலவும்
பாலினெய் பாலினக ணெய யெஹும வயாபித்த
நிதகுமாறுபோலவும்

பழ த தினிர பழத்தினக ணிரதம வயாபித்த நிதகுமா
தம றுபோலவும்

எ ள ளி னக என்னிடத்துத கைலம வியாபித்த நி
ணெ ண ணெயும் தகுமாறு போலவும்
போல்

எவகுமுள ணி இறைவ ணெங்குமுளனெனப பதமாறுக.
றைவன சிவனு மிப்படிச சாவவயாபிடா யிருபபன
வந்தனை செய் அகப்பூசை புறப்பூசையெனக கூறியவற
தெவ விடததம ரெனறுள வழிபடவே யக்கசசிகன ருனை
வழிபடவே யரு சரநித்தியமாய நின ருணமாககளுக கணு
ரும கிரகத்தைச செய்வன.

மலமறுபடோ மலரடி ஞானததாற சிந்தனைசெய தாசுசி
ரானமாவின் ம க்கிலானமாவின்மல மறுபடோ ணெனப பத
லரடி ஞானத மாறுக. மலரபோன்ற அவனது திருவடிக
தாற்சிக்கனைசெ னை யடையக் கருதம ஞானததாலே விரு
ய் தாசுசிககன ப்பத்துடன பாலிதகப் பூசிக்கி லகத வர
னமாவின்கண் ணுதியே பொருநதின ஆண
வாதி சூத்தம போமபடி.

சு—ருத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம் உங்எசு

சிவ னுனத்தே தனனை வழிபடாநின்ற வானமாககரிட
தோன்றி த்தி லுண்டாகிய கிருபையினுலே யவரிடத்
திலே பிரகாசிபாநிற்பன ஓரிடத்திலே பிர
காசிபப னெனரீராகில அவ னேகதேசியாய விடாநோவெனில்?
சிவனது வியாபகந் தடைபடாதாகையா லகறகாணிபிலலை

தீயிருமபைச அக்கினியானது தனனைச் சோநத வ்ரும
செயவது போற பை யெப்படித் தறசொருபமாகஈற்று, அது
சீவன தனனைப் போல இநதச சீவனுந் தனனைப் பொருந்
பந்தனையை யறு ன வானமாககருடைய ஆண வா தி பை ப
ததுத் தானாககி போககி யவாக ளறிவை விளக்கித் தறசொ
ருபமே யாககி

தனனுருவபப தனனைப்போலச சாவஞ்ஞத்தவாதி கு
ரபபை யெலாந ணங்கனையு மிச்சாஞானக கிரிபைகளையு மி
கொழிபுருநத ப நத வானமாவிடத்திலே கொண்டுவநது ப
திப்ப னிவனபா தியாநிற்பன எ-று.
லே

ஆனமா விச்சாஞானக கிரியாசொருப னென்று முன்னோ
தியிருக்க இப்பொழுது கொழிப்பனென்ற தெனனைப்போவென
வி லது பாசத்தடன கூடினபோது விருத்திகாரியமாகஈ சீவ்
க்குமாநாணி நிச்சயருபமாகவே சீவிகுமு மதனையே யிப்பொழு
து கொழித்ததெனக் கூறியதெனவறிக.

இறைவன் - எழுவாய்.

எஃகுமுளன் - பயனிலை.

அநத விறைவனே பதிப்பனென்பதம் பயனிலை

ஓரொழுவாயு மிரணநிபயனிலையுந் கொண்ட தெனவறிக

இதராகுச சாவஞாநோத்தரம் ஆக்கனைய புராணதது
மறிக.

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலுமதற்கே புறநடை

இறைவ லிரதனத்தினெரி பாலினெய பழத்தினிரத மெள ளி
னக ணெண்ணையும்போ ஸெங்குமுள னெவவிடத்தம வநனை
செய்த வழிபடவேயருளும் -போல் எனபது கடைநிலைதீபம்,
பகநதோறு மொடடிப பொருளுகாக சகதகாததாவாகிய சி
வன் சராசராதமகமாகிப் பிரபஞ்சமெங்குங் காஷ்டமு மகசி
னியும் போலவும் பழமுஞ் சுணையும் போலவும் எள்ளுமெண்ணை
யுர்போலவும் பிரியரனினதுளன் ஆகலால் சராசரப் பேதங்க
ளிலே எந்தமூாததியிலே சிவபாவனைப் பண்ணிப் பூசித்த வழி
படினும் அதற்கத்தற்கேற்றபலங்களைப் பூமியாதிபத்தியம் சுவாக
சமுதலாக சிவசாமீபய பரியந்தமும் போகங்களை யெல்லாவ
கொடுப்பன இவவிடத் தனேக திட்டாநதங்களினுலே அதனை
தம் திடமபண்ணினது.—மலமறுப்போ ரானமாவின் மலரடி
ஞானதகாத சிந்தனைசெய் தாசசிகக- போகமானது அசகதிய
மும பந்தமுமாதலான மோக்ஷமே வேணுமென நிச்சிததடபோ
ஆனமாவி விடத்திலே சிவஞானத்தினுலே சிவதரிசனத்தைப்
பண்ணிச் சிவ ஞானமாவிடத்திலே வேறற நின்றமையாலே நா
னே சிவலோகப் பாவித்து ஞானபூசையைப் பண்ண,—சிவஞான
தகே கோனறி பந்தனையை யறுத்தது தீயிரும்பைச் செய்வது
போற் சிவனறனைத் தானாகிகத் தன்னுருவப் பரப்பை யெ
லாவ கொடுபுகுத பதிப்ப விவனபாலே-முனசொன்னவாறு
ஞானபூசை பண்ணயே சிவ ஞானமாவிலே பிரகாசித் தான
வாதி பாசங்களையறுத்து அக்கினி யிருமயிலே பொருந்தி யிரும
புடைய நிறங்கையுஞ் சுநிறதொழிலையுங் காட்டியதுபோல ஆன
மாவைத் தானாகச்செய்து, தானாகச் செய்த லானமாவினுடைய

கூ—சூத்திரம் ஆனமசுத்தி இலககணம். உடஅக

கருசுருசுதையும் பாரதநதிரிபததையு மொழித தததனதாகிய ச
ராவருசாவ காததிருத தவததைப் பிரகாசிப்பித்த தகருல
கருதகியங்களைப் பண்ணிவிபபத. இவவாறு சீவனமுததி யவ
ளையிலே செலுத்திப் பரமமுகதியிலே தன்னுடைய ஸவரூப
மாயச சத்திய ஞானாக தங்களைக் குறைவற விகதப்பரமமுத்த
னி—ததிலே ஸதாபிப்பனென நிகனபொருள

கொடுவெனறது ஆனமாவை தமமைககிரகிததெனவும புரு
நதெனறதுஆனமாவுகருத தமமைக கொடுததெனவு மறிக இ
தரகுச சமமதி திருவாசகம் “தநததுறைனைக் கொண்டதெ
னறனைச சுகரரா. ஏகார மீறறசை

x பாரதநதிரியம் - உடபட்டிருக்கை,

சிவாககிரயோகிபண்ணின சிவஞானசித்தி

ஒன்பதாரு சூத்திர வியாக்கியான

சமாப்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—o—

கேவிகா லோத்தரத தரைதத ஞானசார முற்று முற்று
முலோகாசாரப் பற்று முற்று மற்றவாககே பஞ்சாக்கர மாத
திரத்தரலகக நியாச மதனா லந்தரியாக மதனாற பூமாததின்
கீழ விமுகத பூப புறப் பூசை, இம முககுறி பொறிகருஞ் சிறகு
நி ஞான பூசை, உலோகாசாரமு ஞானசாரமு மொதத மே
றியுற குறைதத மிருககு மவாககு பத்சதிப் படிக்குப் பலகுறி
க கிரியா பூசை, சிவத்தியான வுயிரியறசைச சிவஞான பூசையி
னும் சிவன சீக்கரஞ் சாந்திய மாய்ச சிவததுவாபிவிமததி செ
யவ நென்று செடபு கின்றா.

இகனத்தி னெரி யெனபது முதல் உவமை முறையு
மை யன்று பிரபஞ்ச மாததிரத்தி லேகதேச வுவமை முற
ையுமையாக்கிப் பொரு ளுரைக்கில், இகனத்தி னெரி யெ
னபதொற காஷ்டத்தி னவயவமாய்க் காஷ்டத் திருக்கு
மக்கிளிப் பரமானு வுக்கும். அபபடி யிருக்கும் பிருதிவீப ப
ரமானு அபபுப் பரமானு வாயுப் பரமானுக்களுக்கும் சமயோ
கசம்பந்தம். அநத இகனத்தகளுக்கு மெல்லாப் பரமானு
க் கருக்குஞ் சமவாய சம்பந்தம்.

அக்கிளிப் பரமானுவசுக்கு மெரிக்கும் சமயோக சம்பந்தம்
சொல்லப்படும் —

பாலினெய யெனபதினாலும் எள்ளின க ணெண்ணெ யெனபத
னாலு மபபடியூகித்துச் சமயோகசம்பந்தமும சொல்லப்படும்.—

பழத்திலிரத மெனபதினாற கேவலஞ் சமவாய சம்பந்தஞ்
சாற்றப்படு மாதலாற பிரபஞ்சத்திரகுஞ் சிவனுக்கும் மிச்சம்
பந்த மெல்லாஞ் சாற்றப்படமிச சிவன் விகாரியாய்ச் சடமாயு
மேகாண்ம வாதத்திற இருப்புராவன் ஆதலா லிச சம்பந்தங்
களை விடமிச சித்த சித்தப் பிரபஞ்ச முற்றும் விபாபிதது,—

எகருமுள னிறைவனென - அத்ருலே எவவிடத்தம் இலி
ங்க சித்தி யாதியில்,—

வநகனை செய்து வழிபடவே - கிரியாபூசை நமஸ்காரங்
கள் செய்து போற்றா—

அருளும்- பதமுத்தி கொடுத்தப் பரபோகத் துய்ப்பித்த
மகாப பிரளயத்திற பரமுத்தியும் பலிப்பிக்கும். திதிகாலத்
திற பரமுத்தி துல்லப மாளும,—

மலமயப்போ - உததரோதகர சுந்த போக மாததிர
முறைய நடுவே சீழ்மூவாதபடி ஒத்தமல பரிபாகத்தால் மகாப

கூ—சூத்திரம் ஆனமசுததி இலக்கணம். ௨௬௮௩

பிரளயத்து மதிதூல்பமாய்வரு மிருகத மலரிபாகதார தம்
மிபததால் நிரதிகரண சிவதீக்ஷை சாதிகரண சததியோ நிரு
வாண சிவ தீக்ஷை பிரணடிதரு மருகா சிலா தவிர வசுத
யோ நிருவாண தீக்ஷை மாததிரத தருகராயத தானகுகளிற்
றககாது சரீராதகதச சிவததுவக தடையினறி யடையும
பொருட்கித தீக்ஷையிற் பிராரதத கனம போகந தகைநத சி
ஷ்ட மலமுததி விருமபு யோர

ஆனமாவின் மலரடி ஞானததால் - சிவசததி விளக்கில
விளங்கிய சிற சததியால்,—

கருணை செய தாசசிகக -சிவோகம பாவனாத்தியான
பூசை பண்ண,—

சிவனுளததே தோனறி - ஆனமாவில் மலக்ஷய கரசங்க
றப சாநித்கியவ்யச சேவன முத்தி சிவ சாக்ஷாதகாரநதா
ன பரமுததி சிவ சாக்ஷாதகாரகோடி பரிசிகரு முத்ததம் சிவ
சுமாதி மாததிரதகா னுதிக்கப பண்ணிச சரீராத தததில்,—

தீயிருமபைச செயவது போல - முற்றுவமையன நிதவு
ம். ஒத்த சிவததுவப பிரகாச மாததிரததி லேக தேச திஷ்ட
டாகதம முற்றுவமை யுனவில சிவாவேச காபால மகமா
ம், அது சித்தந மனறு, தடதக லக்ஷண மாதலால் அலை
ச் சொருப லக்ஷண மோக்ஷ சுருதி தரத்தும் ஆகையா லவ
வள வொப்பினால்,—

சேவன தனனைப் பகணையை யறுத்துத் தானாகி - அச்
சேஷிதக மலத்தினை மடறித் தனனைப் போற் தரபொரு ள
றிவிற சிவனாகி,—

தன்னுருவப் பரப்பை வெல்லாத கொடு புருதத பதிப்பனி
வனபாலே - இவ்விடத்தம் லக்ஷணையாற் பொருளுரையா திரு

நதபடி யுணரத்தாற சங்கிரகவாதி பாசபதி மதமாம் அத
சித்தநாத மன்று. தரணப பொருள்க கொடுபுகுநது பதிபப
னைபது கூடாத சிவஞானிய ஆனமாவிலே தனது சதகி
கொத்தபிறப்பொரு ளறிவுச சிறத்தகிருறிச சிவத்தவ தரண
முற்றும பிரகாசிப பிப்பன சிவப பிரகாச முதற சிவ சாத
திரககளிலே திரிமலமு மகல வுயிருள சோமுத்தி யென்பது
முதல வசனங்களுகரு மிலக்கூணியினும் பொரு ளிப்படித்தா
னே பண்ணவேண்டும சொற்பொருளிருநதபடி பொருளுரை
ககிற பாசபதி முதலோர மதமாம் அதசிவசித்தநாத மனநெ
ன்று செபி யப்பொருள தள்ளிய தாகையா விப்பொருள நற
பொருள

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—o—

இறைவன் அகம்புறமெனனும் பிரிவினறி யாங்கனா முளனா
கலான, மேறக நியபடி அகத்தாகல் புறத்தாதல யாண்டு வழி
படினும் அனுககிரகிகருமென்பதே தேற்றம். அவனானமாயினும்
ஆனமாவின் கண்ணதாகிய வாதனாமல நீக்கலுடையவாகரு அக
பபூசையா லவவாறு வழிபடுத லொருக்கையான வேண்டும் இ
றைவன் விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றாத் தடைத்த
றகுந தன்வண்ணமாககித் தனது பேரானைதப பெருஞ்செவ்வ
முழுவதும் அவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேடவி
யைபு ஆண்டையதாகலா னென்பதாம்

இநகனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதும் தோன்றாதவா
று மறைத்த உடனாய் நிறற்றகும், பாவினெய் மகத்தரமலபாக
முடையார்க்கு ஒருவாறற்ற ரேனறியுந தோன்றாதம் மறைந்

கூ—ரூத்திரம். ஆன்மசுத்தி இலக்கணம். ௨௩௮௩

து உடனாய் நிரதற்கும், பழத்தினிரதம் மாதமலபாகமுடை யாராகு உயத்தணருமவழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிரதற்கும், எள்ளினக ணெண்ணெய் தீவிமலபாக முடை யாராகு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரிததநியப்படாது உடனாய் நிரதற்கும் உவமையாயின

எவகுமுள னிறைவனென்றது எவவிடத்தம் வழிபட்டே யருளுகிறகுரிய வியைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்ற தந் தோன்றி யறுத்தாக்கப் பதிப்பென்னதம் ஆனமாவிற சிந்தனைசெய தாசசித்தற்குரிய விசேடவியைபு விளங்குதற்கு ம், ஏதுவாய் நின்றன

தன்னுருவப் பரப்பெல்லா மிவனபாலே பதிகலாவது, தீ இராபைச் செய்வதபோல இறைவனுக்குரிய முறையணாவு முக விய எண்குணங்களும் படி.கம்போலச் சாராததின வண்ண மியல்புடைய ஆனமாவுகுரிய குணமாம்படி அததுவிதவியை பானே இவனமாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல்.

அதுவே சிவானந்த மேலிதித லென்பது.

அரசிக்கவென்றது வியங்கோள் முடிபு வேருகலிற பா ல் வழுவினமையுணாக.

அரசிக்கவென்பதனை எச்சமாகக்கொண்டு பாடமோது வரா பால்வழுவாதலையும் நோக்கிறதிலா போலும்.

மேல் அநதரிபாகக் தனனையென்ற செய்யுளிற பெறப்பட டதனை ஈணடுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம போலுமென மலைய தக, வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்த விசேட யுளாகலின்.

இதனானே யப்புறப்பூசலி லகப்பூச விசேடமுடைந் தென அதனபெருமை கூறப்பட்டது.

இவையாறு செய்யுளானும் மூன்றாங்குறியை பொருளைத்
தெரித துணாததியவாறு

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

உட்பூசை மகத்தாக வருளிச்செய்ததென நமடி என்ற மா
ணுக்களை நோக்கி மேலு மருளிச்செய்கிறார்.

இதனைத்தினெரிபாலினெய பழத்தினிரதம் எள்ளின்கணை
ணனெயும்போ லெவகுமுளவினைவன்-காட-ததி லககிலிபோ
லவும் பாலி னெய்யைப்போலவும் பழத்தின் சுவைபோலவும்
எள்ளினிடத்தண்டாகிட எண்ணெயைப்போலவும் பரமேஸ்வ
ரனும் சடசித்துக்களா யெவவிடத்திலும் வியாயியா யிருப்ப
ன,—வந்தனைசெய தெவவிடத்தும் வழிபடவேயருளும- ஆகை
யாலே பரமேஸ்வரனும் தன்னை யாதோரிடத்திலே நமஸ்கரித்
து வழிபாடுசெய்யவே அவரவா கருத்தகருத் தக்கதாக வனுங்
கிரகியா நிற்பன,—அத்தன்மைப்பொழிந்த மலமறுப்போரான
மாவின்- ஆனமாவக கநாதியேயுள்ள மலத்தைத் திருவருளினு
லேபோகக் விசாரிக்கிறவர்கள்,—மலரடிஞானத்தாற கித்தனை
செய்தாச்சிக்க-எவவிடத்திலும் விடமி விளங்காநின்ற சீர்பாத
மாகிய ஞானத்தாலே சிவனை உறிந்த தன்னுடைய விருசய கம
லத்திலே யாச்சிக்க,—சிவனுளத்தேதோன்றி- ஆநாதியே தோ
ன்றாமல் நின்றசிவன் ஆனமாவிலே பிரகாசித்த,—தீயிருப்பை
செய்யவதுபோற சிவனறனைப்பநநனையை யறுத்துத்தானாக
தி - அககிலியானது தன்னைக் கூடின விரும்பை யிருப்பினறன்
மையை மறைத்தத் தாருக்கின் முறைமைபோல சிவனுக் தன்
னைப் பொருத்தின் வானமாவை அவனுடைய பாசசம்பந்தங்க

கூ—குத்திரம். ஆனமசுத்தி இலக்கணம் உக அள

ளையும விடுவித்தத் தனனைப்போல நின்மலனாகி அப்படி ஒருப
மாக்கினது மனறி'—கன்னுருவப் பரப்பையெலாங் கொடுபுகுந
து பதிப்பனிவன்பாளே - தன்னுடைய சுகசொருபத்தின வியா
தகிமெல்லா மிவனுக்கு பராணனாய் நின்றநிலையிலே காட்டி
யனுபவித்து அசைவறநின்று பிரகாசிப்பாநிற்பன

இத்தொற சொல்லியது, எவ்விடத்திலும் வியாததமாயு
ள்ள பரமேஸ்வரனை ஞானவான்களா யுள்ளவாகன தங்களு
தங்களுக்குப் பிராணனாயநிற்கிற முறைமையைச் சிவஞானத்
தாலே உறிந்தது யுள்ளே பூசிக்கத் தங்களுக்கு குண்டான மலச
மபந்தமும் நீங்கிச் சிவனைப் பெறுவார்களென்னு முறைமையி
யித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

இறைவ னித்தனத்தினெரி - இறைவ னகமபுறமென்னும்
பிரிவினறி யுலகத்தாராகுச சிந்திந் தேனருதவாறு மறைகது
டனாய நிறகும் விரகிநிப்போலவும்,—பாலினெய் - மகத்தர
மலபாகமுடையாராகு ஒருவாறொற றேனறியுந் தேனருத ம
றைந்துடனாய் நிறகும் பாலனெய்போலவும்,—பழத்தினிர்சம-
மகதமலபாக முடையாராக குயத்தனருமவழி விளங்கித் தோ
னறுவதாய் உடனாய நிறகும் பழத்திரசம போலவும்,—எள்ளி
னக னெண்ணெயும்போ லெவகுமுளன - தீவிரமலபாக முடை
யாராகு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித் தறிடப்படா து
டனாயநிறகு மெள்ளி னெண்ணெய் போலவும் யாண்டுமுளனாக
லான,—எவ்விடத்தும் வகத்தை செயது வழிபடவே உருஞம-
மேறகூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டுமவசதித்து வழி

படினு மறுசுக்கிரகக்கு மெனப்பதே தேற்றம் — ஆனமாவின் மல
மறுப்போரா - அநுமனமாயினு மாணமாவின் கண்ணதாகிய
வாகனமல நீக்கலுறுவார்க்கு, — மலரடிஞானத்தாற் சிந்தனை
செய தாசுக்க - அகப்பூசையா லவவாறு வழிபடுதல் ஒருக்
லைபான வேணமும். — சிவனுளத்தேதோன்றிப் பந்தனைபயபுறு
தது - இறைவனுள்ளே விளங்கித்தோன்றி வாசனையைப் பற்ற
றத் தடைத்தற்கும். — தீயிருமபைச செய்வதுபோற் சீவனற
னைத்ததானாகி - தீயிருமபைச செய்வதுபோல வுபினாத தன
வண்ணமாகி, — தன்னுருவப் பரப்பையெல்லாங் கொடுபுகுத
மியன்பாளேபதிப்பன் - இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முகலிய
வேணஞ்ஞகஞ்ஞம் படிக்கம்போல சாரத்தின்வண்ணமா மிப
லபுடைய ஆனமாவுக்குரிப் குணமாமபடி அத்துவித இபைபா
னே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுகலாகிய தனது பேரா
நத்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவது மிவனகாகச் செய்வாரு முரி
மையுடைய விசேட விடைபு ஆண்டைய தாகலான

இகளுனே புறப்பூசையி லகப்பூசை விசேடமுடைத்தெ
ன் அகனபெருமை கூறப்பட்டது

இவை ஆறுசெய்யுளானும் முன்றாவ் கூற்றுப் பொருளைத்
தெரிந் துணாததியவாறு

—*—

சு-சு, சு-ம், அகிகரண முடிந்தது.

ஒன்பதாம் சூத்திரம் முற்றிற்று.

—*—

“சாரது நன்ற”

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

பன்னிரண்டு முடிந்தது.

உ

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியா சபகஷம்.

கௌ—வ து, மலமோசன இலககணம்.

மறைஞானதேசிகா உரை

இனிப பத்தாஞ்சுத்திர மென்னுதலுற்றேவெனின்

முற்கூறிய பாசவாதனை நீங்கிச் சீவனமுதலா

நிறகு நிலைமை கூறுத னுதலிற்று

இத தலைசெய்யுள் எனனுதலிற்றே வெனின்? இ-சீவன முதலாக காகாமிப மேருதபடிக்குக் காரணங் காட்டி யுணர்த்துத னுதலிற்று.

இவனுலகி லிதமகிதஞ் செய்தவெல்லா மீதம கித மிவனுக்குச் செய்தாராபாவிபையு, மவனிவரூப நி ளறமுறை பேசுநாடி யரபணியி னினயிடவு மகஷா குறறஞ், சிவனுயிவன செய்தியெலா மெனசெய்த யென்றுஞ் செயததெனக் கிவனுக்குச் செயததென றும,பவமகல வுடனாடி நின்றுகொளவன்பரிவாற பா தகததைச் செய்கிடினும புணியாகக் கிடுமே. (அ)

(இ-ள்) இவனுல இதைச் சீவனமுதலா இந்த வுலகச் சீவ னிதமகித கண்ணே செய்த புண்ணிப்பரவகல் பவரக் கு செய்த ளிடத்திலே ஆகாமியமாய வந்தேருத னெ கசடு

வெல்லா மிதமகி தென்கே சென்றடையுமென, சிவனவாக
தமிழனுக்குச் செ ன்ரு கிதமகிதரு செய்வாக ளிடத்திலே
யதாராபா லியை தானே சென்றடையுமபடி திருவுளஞ் செய
யும வன். அஃ தெக்காரணத்தா லெனில்?

அவ லிவனுய காட்டத்தி லகக்கியான தபோல ஐக்கி
நின்றமுறையே ய முற்றுக கூறுகையா லந்த வைக்கியத்தி
க் குகி ய ர னப ன முறைமையிலே யிவன் செய்கிற செயல
ணியி னினறிடவு களெல்லாரு சிவனேவெனக் கருதிப் பணி
மகலுங்குறறம் யறுத்துக்கொண்டு நிற்கவே யிவனுக் காகா
மிப மேறும் லிவனுக்குச் செய்தவாக ளிட
த்திலே தானே யவவினைகள் போயடையும்

“யாதே செய்யினு நாமலலோ நீயெனின, லாதே செய்யு ம
ளவில் பெருமையன், மாதே வாகிய வாய்மூர் மருகனா, போ
தே யென்று புஞ்சு தும போய்கொலோ” எனவறிக.

இச்சிறப்பினையுடைய னாதலாலே

சிவ னு மிவன் பரமேசுரனும் இந்த உலகத்தின்கட் சீவ
செய்தியெ லா னமுதத்தஞ் யிருக்கிறவன் செய்கிற விருவி
மெனசெய்தியெ னைப பலவுக் ளனைத்தினையு மிவன் செய்கா
னறும் னெனக் கருதாதவைக் களெல்லா நாமே செ
ய்ததெனக் கருதி

செய்ததெனக் யாதாமொருவ ரிந்தச் சீவன் முததனாக
குவனுக்குச் செய குச் செய்யப்பட்ட நலவினை தீவினைக் ள
ததெனறும் னைத்தனஞ் சிவனுக்கே செய்ததென்று

பலமகல வுட் இந்த ஞானவான்கள சுதந்தராகையாற்
றாக நின்றனொ சனன் மெடாதபடியாலே சிவனு மவாக
ளவன் னுடன கூடி யொன்றுபட்டி நின்றனொள
வன்

க0—சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம். உககக

பரிவாற பாத சிவவிடத்திலே நேசத்தாலே இவன ச
கத்தைச் செய்தி ண—ாளரைப்போல மகத்தாகிய பாபங்க
டினுட பணியாக னேச செய்தானேயாகிலும் இவனும்வனுங் கூ
கி வ்ருமே டியிருக்கிற வைக்கியத்தினாலே யக்குறமு
நனமையாய்விடும. எ-று

ஏகார மீற்றசை.

இதற்குத் தேவிகாலோத்தரம்சிவஞானபோதம்

“சொன்ன ஞானி தனைத்ததித் தாரவா, முன்னன செய
யற் முற்று மடைவாக, ளின்னல் சொன்னவ ரேயவர வன்ப
வ, மன்னுவாரைச்வஞ்ஞானஞ் சோவரே”எ-ம அருந்திக வம
லனானனை யகத்தனாகநவரைமன்னங், கருத்திருநதவாகருச
செய்த பூசனைகடவுள கொளவ, ஒருந்தருக் குபசாரங்க ளு
டலிடையுலகாசெய்வா, பிரித்தட லுயிரைப்பேணும் பெற்றி
டையாரே பெற்றா ” எனறேதினா ரெமதுகுறவா (க)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

ஞானநெறி சொல்லி மேலபத்தாரு சூத்திரத்தில் பிரபத்
திநெறி கூறுகின்றது பிரபத்தியாவது மாராஜஜால சிசுவைப்
போலத் தனசெயலறச் சிவனவழித்தராய நிறவை

அவனிவனா யேகனாகி நின்றமுறையினாலே யரன்பணியி னி
ன்றிடவு மகலுறகுறதம் - அவன்-சிவன், இவன்-ஆனமா, என
பது லோகபரிசித்தம் சிவ னுணமாவிலே யபிவித்ததீயாய் ஆ
னமாதானாக வொன்றுபட்டு நின்றமுறைமையினாலே ஏ பிர
பந்ருணவ னெல்லாச் செயலுஞ் சிவனதாகவே செய்துநிற
னையால புண்ணிய பாபங்களென்கிற குற்ற மிவன்ப பொருந
தாத இவன் சிவன் செயலென்று பாவிக்கிற மாதந்திமனையு

ப — சிவனுமிவன் செயதியெல்லா மெனசெயதி யென்று மிவன்
செய்து + செய்த தென்குருசு செய்த தென்றம் பவமகலவுடனாகி
எனுகொள்வன பரிவாற பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக
கவிரிமே-சிவனு மிந்த பிரபன்னன கோபப் பிரசாதங்களி னுலே
பண்ணின் நிகிரசாநுக கிரகமெல்லாம் நாமபண்ணினதேயெ
ன்றம் இவனுக்கொருதகா பண்ணின் உபகா ரபகாரவளெல
லாம் நமக்குப் பண்ணினதென்று மிவனுக்கு சன்னததுக கே
துவரன் வாகாமியகனம் மேளம் லொழியும்படி வேறறநின் நி
யனைத் தாளுகவே யறுகிகரித்துக் கொள்வன இவ்வாறு பெற
பிரபன்ன புத்திபூரவமாக மகாபாதகங்களைப் பண்ணின
னாகிலும் அதுதமதேவலாயாகக்க கனமத்தை யொழித்தவ்விம
யசார மீதரசை விரிவென்னனாது விநிர்வெனதது வினைமுற்று
நாலு-கூட கூடியதெ கூடும் கூட கொழி ஸ்ரெத
ரவி |

என்னும் வாககியத்தினுலே யண்ணின் சனமமானது பலத்தைக்
கொடாதே போகாதே பென்னின்? மெய் ஒருவன்பண்ணின்
கிருஷியினுண்ணடாகிய சானியம் அவன்புசியாமல் அந்நிபராலு
ம புசிசகப்படுமே! அதுபோல வென்பதற்கு,—இவனுக்கவிதம்
கிதஞ் செயததெல்லா மிதமகிதியினுக்குச் செயதார்பா லிசையு
பம்-பிரநநனவன் சனங்களுச்சுப் பண்ணின் நன்மைக் கனமை
கள் விதியுத் தாசாரங்கன் அநுசாரங்க ளாசாரங்க ளிவையிற்
நின் பலங்கள் எல்லா மிவனுக் கிதம்பண்ணினவாக ளிடத்தி
னும் பொருந்தம்

தயா உஜை—பூரஸ்பம் ஹோ உதொ நமதுக் ஸெ
ஷ்டஜாம் உநநஸ்யுகி | விசீடதிதாசு கஜைதகெஷி
விபவாந்நா சீகி ||

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

உட்படி யெட்டாளு சூதகிரத்த மொனபராளு சூதகிரத
து முத்தி சாதன சிவபோக மனேகம பிரகாரமா டறைந்து சிவ
யோகபல சிவபோக சிவ சாஷாதகாரமுஞ் சிந்தி சிந்தி நதி
வே செபி, வடமொழி பத்தாளு சூதகிரத்திறுனே செபி
யிருத்தலாறு சிவ சாதகிர மாதகிர சாதகிர சிவ யோகாவக
சூறித திரிபகாராத சிவத்தவபசுத்துவ விவேக பரோகை பொ
து ஞானமுஞ் சிவபோக சாதன சிவயோகம பாவக சிவ சமாதி
சூறித சிவயோகமுஞ் சிவயோகபல வபரோகை சாஷாதகார
ச சிறப்பு ஞானசூறித சிவபோகமுட சிவபோக மகிமையுஞ்
செபுகுனரூர யொனபதாளு சூதகிரத தகத துரைத்த ச
மாதி மான மகிமை சாற்றுகின்றா

இவனுஞ் சிவமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் - பூமியின் கண்
னின் சமாதிமான செய்யு மிகமகித முன்னாகப் புத்தியின் முன
கும் புண்ணிய பாவங்கள் முற்று முவாதகரையில் வினைத்த
வித்துப்போற பவியாது—இதமகித மிகனுகுச செய்தாராபா
லிசையும்—இவனுகுச செய்த விசமகித முன்னாகப் புண்ணியபா
வங்கள் செய்தவர்கள் புத்தியிற பொள்ளெனப் பெரிதாய் முன
கும். அதனொண் டவை வருமென றுபசரிக்கப்பட்டது அது
வனறி யவைவருமென துரைத்தால் முதலானமாவிற சிவசுத்தி
சங்கிரகதிக்கும், திஷ்டார்த்த மில்லாமற் றேமே சங்கிரகத
வாதி திருஷ்டாரகதமாகப் பண்ணிப் சித்தகார்த்தியைச் சயிப்ப
ன ஒருவனது புண்ணிய பாவ மொருவனிடத்திற் போகாது அ
வனைக் குறித்துப் பண்ணினு லவனது புத்தியின் முன்கும்,—
அவனினுய நின்றமுறை யேகனாக - சோகம்பாவித திருப்ப

தபோ லொதத சிவகுழி யுளஞ்சிப புனனிச சிவன் முனனாக
ப பின்னொனென்று சிந்தித்தது-அரன்பணியி விசறிடவும்;—

“ஸமாதி ஸமதாவஸதா ஜீவாதமா பரமாதமநோ”

என்னுஞ் சிவ வசனத்தால சிவசம சிவாவஸதாவேச வச
னாகச் சீவித்திருக்க; அடபடிச சிவன் விதித்த சிவ சமாதி யுள
ஷ்டானத்தில் நிற்கத் தானவனாதலால், சமயி பண்ணுந் தா
சானுஷ்ட டானத்தினின்று தற்செய்லறறுத் தான கெட்டு நிற
க வென்று பொருளுரைப்பது கண்ணன்று சமாதியினும் நானெ
ன்பது அக்ககார விராத்தி யுபாதி விராத்தி மாததிரம விட்டு ஸவ
தந்திர புத்தியோடு தோற்றமுற ரோற்றி நிரகு மாதலால்;—
அகலுங்குறறம்-பாச முததி சிவத்துவாயி வியத்தி பலிகஞர் —
பணியாகக் விடுமே - நிவித்தானுஷ்டான மாணுஷு சண்
டேசகரண முதலோசகுட போல விதிதானுஷ்டான மாகக்
விடும.

மன்றய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வகை வேண்டிஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்றுகுத்தி
ரத்தால் வகுத்தோரிய வாசிரியா, நிறுத்தமுறையானே அச
சாதனத்தாற பெறப்படும பெத்தநீக்கமும் முததிப் பேறுமாகி
ய பயவியல்பு மூன்றுகுத்திரத்தாற கூறுவான் ரொடங்குஞ்
அவவிருவகைப் பயனுள் அபபெத்த நீக்கமாமாறு கூறுததசெழு
ந்தது பத்தாளுகுத்திரம.

பதிஞானத்தா லகவணக காணப்பட்ட விதைவன் பெ
தநிலையி லுடனூட நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆனமா

வேபா யொற்றுமைப்பட்டு ஆனமாவின் வழிநின்ற முறைமை போல, ஈனடானமா அமமுதல்வனோடு டுடனாய நின்றதிறினுக் காணென வேறு காணப்படாதவாறு அவனோ டொற்றுமைப் பற்றி அவ்விறைபணியின் வழுவாறு நிறகப்பெறின், அவ்வன மேகனாகி நிறறலான யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன் செய்யுமிதமகிதங்க ளெல்லாம் யான செய்யு மிதமகிதங்க ளென உடனாய்நின்று ஏனற்கொளவன் அரண்பணியிலிறறலான இந்திரியங்குள்ளின் வசமாயநிற்கும் பாதக திரிய மொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பததனைப் புகாச்சியாமாறு பிறாசெய்யு மிதமகிதங்க ளெல்லாம் எனக்கு நுகாச்சியாமாறு செயதனவேயாமென உடனாய்நின்று ஏன்று கொளவன் இவ்விருதிதத்தானும் முறையே, இவன்செய்யு மித மகிதங்க ள இவனுக்குப் பணியாய முடியும் இவனுக்கு இதமகித னு செயதாரமாட்டு அவ்விதமகிதங்க ள அவ்வளவினன்றி மிகு திப்படுதற்கு முறையே துணைக்காரணமாயினையும் இவ்வனம் ஆசசிப்பு'ம் நுகாச்சியும் இவனைப் பக்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையு மாடையு மாணவமுமாகிய குற்றங்கண் மூன்று ம இவனைப் பக்திகமட்டாவாய வினடொழியு மென்பதாம்.

நின்றிடவென்பதனை ஈரிடத்தது கூட்டி நிரனிறையாக வைத்தது, எனறென்னு மெச்சங்களைக் கொள்வென்பதனோடு ந தனித்தனிகூட்டி, இவனுலகிலென்னு முதலடியைப் பாதகத தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமெனறதன் பினனாக வைத்துரைத்ததுகொள்க

நின்றிடவுமெனறவும்மை சிறப்பு.

பாதகத்தைச் செய்திடினும்மெனற வும்கையாற புணர்நியத தைச் செய்திடிற் பணியாகவிடுதல் கூறவேண்டாவாயிற்று.

அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாகியுமென்பது நுகரலாற பௌத்தம்.

அது அவாதாரு செயதிவினை தன்னு னைமுடனே பிறிதெவ்வினை யூட்டி யொழிப்பாளுபென முன் வருகின்ற வாரமுறந்திசு,

அச்செய்யுள்ள கருத்தமுணராத இவன்செய்த இக்கமிசங்கோ இவன்மாடமிச செய்தாக்ககையுமென்றுரைப்பின், இவன்மாடமிச செய்வருடைய இத்தமிதங்கள் வேறென்னுப முடியுமெனக்கடாயினாக்கு விடையின்மையும், நியதி தப்புதலும் சுவஞானச செயலுடையோர கையிறமுனக திஸ்மையே செ திதனு மத்தானமே நிலைமையேபோற நிகழுமெனருறபோவ வனவற்றேருமி முரணுதலுமாகிய குற்றங்க ளுளவாமா னுண்டாக

உலகத்தார பாவைககு இவன் செயதனவாகவும் அச்செயல் இத்தமிதமாகவும் தோன்றப்படுவன மாததிரையேயன்றிப் பிறிதிலையென்பார உலகலெனாரா

அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு

இவ்வாறன்றி, நின்றுடலென்னுமெச்சத்தை அகலுமென்பதிலும் முடியவைத் துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முள்வாய்வினை அ ஒருபொருண்மேல் வருவனவல்லவாய முடிதலின் முதலுண்டொருபொருளுக்கலிய சூத்திரமாத்ற கேலாமைபற்றி.

அச்செய்யுளிற் கூறப்படும முக்கூற்றள், ஒருவாற்றா னீனை இவன்யுட்கப்படு மிறுதிகூறு பதினோராரு சூத்திரத்தில இடைப்புறாறி யெடுத்ததுகொண்டி தடைவிடைகளாற சாதிக்க முண்டமைபின், முன்னையிருகூறுமே வெறெடுத்ததுகொண்டோரூபப்படுவனவெனக் கொள்க.

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

மேலிப்படி யுள்ளே கண்டு பூசித்த வருகிறேனென்ற மா
முதல்களை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

இவனுக்கி லிகமகிதரு செயதவெல்லா மிதமகிதியினுக்குச்
செயதாராபாவிசையு மவனிவனுந் நின்றமுறை யேகளுக்கி - அன
னவயர், பெத்தத்தில் சிவன் ரோற்றமினி நி யிந்த வானமாயா
நின்ற முறைமைபோல இவனுந் தன்றோற்றமினி சிவலிடத்
தேகளுய நிலலாமல நானுந் தனியே ஒரு முதல், சிவனுந் தனி
யே ஒரு முதலென்று இப்படி யிரண்டாக விசாரிக்கிறவாக
ளுக்கு விசாரிக்கிற நினைவு கிடைக்கையினாலே சிவன் ருளுரு மு
தலிலை யென்னுமபடி யாக வானமாயேயாய நிற்பன, ஆகை
யால சிவனைக் கூடுகையு ளடாகாது இப்படித் தற்றோற்றமற
றுச்சிவனுந்நின்ற விவன் இங்குப் பிரபஞ்சத்திலசுத்துக்கங்களை
படிக்கிறவிடத் துண்டாகிய பிரிப்பாபிரியங்க ளெல்லாம் இந்த
ஜீவன் முதத்தலு யுள்ளவனுக்கு முன்புள்ள பு ன்னியப்பாவ மெல்
லாம் இல்லையாயப் போனபடியாலே இவனுக்கு விருப்பு வெறு
புக்கள செய்தவர்களிடக்லே சென்று பொருந்தாநிற்கும் இத்
தன்மை கூடாகொழியில் மேலு் மோ ருபாய மருளிச்செய்கி
றார்.—அரண்பணியினி னறிடவு மகலுங்குற்றம் - அப்படி நிறக்க
கூடாதபொழுது சிவனுடைய வேவலென்றும் சிவனுடைய நிய
திபென்றும் நிறகவு மலமாயா கணமமாகிய குற்றங்கண்ணீரு
ம் —சிவனுமிவன்செய்தியெல்லா மெனசெய்தியென்று - இப்படி
தன்செயலற்று நிறபனையாகில் காததாவும் இவனுலே செய்ய
பட்டதெல்லாக் கணனுடைய செயலென்றும்,—செய்ததென
க்கெலுங்குச் செய்கதென்றும்-இவனுக்குச் செய்த கணமைதிமை
யெல்லாம் நமக்குச் செய்ததா யிருக்குமென்றும்- பவமகலவுட

ஐகி நின்றுகொள்வன - இவனுக்குண்டான ஜன்னங்களை
லாம விடும்போமபடி ஆனமா வென்பதொரு முதலற ஆன
மா தானையாய் ஒன்றுபட்டு அசைவறநில்லா நிற்பன, —பரிவா
ற்பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாககிவிடுமே - முன்கொண்
ன முறைமையிலே நின்றவிவன சிவனளவி லுண்டாகிய பதநி
யிரூலே கொலைமுதலாக வுண்டாகிய பாதகங்களைச் செய்கா
னோயாயினும் பரமேஸ்வரனு மிவனை விட்டு நீங்காமல் நின்ற
கலப்பாலே அதுவுந் தன்னுடைய பணிவிடையாகி விடுவன

இதற்குப் பிரமாணம் திருத்தோனோக்கம், “ தீதிலலைமா
ணிச சீவகருமஞ் சிதைத்தானைச், சாதியுமவேதியன் றுடைதனை
ததாளிரணமும், சேதிப்பவீசன் நிருவருளாற நேவாநொழப,
பாதகமேசோறு பற்றினவாதோனோக்கம்” எனலுமதுவு கண்
டுகொள்க

இதனூற் சொல்லியது, பெத்தத்திற் பரமேஸ்வரன் ஆன்மாவாய் நின்ற முறைமைபோல விகதவானமாவு மிப்பொழுது தறஞூற்றமறச சிவமாய் நிறகவே மலமாயச கன்மங்க ணீன குமென்னு முறைமை யறிவித்தது.

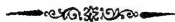
சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

அவனியலும் நின்றமுறை - பதிஞானததா லவநனந கா
ணப்பட விறைவன பெதநிலையி லுடனாய நிற்பினும வேறு
காணப்படுமாறினறி யானமாயேயா சொற்றுமைப்பட்டு ஆன
மாவின் வழி நின்றமுறைபோல;—ஏகனாகி யரண்பணியி னின்
றிடவும் - ஈன டானமா அமமுதல்வனோ டிடனாய நின்றறியி
னா தானென வேறு காணப்படாதவா தவனோ சொற்றுமைப

பற்றி அவ விதைபணியின் வழுவாது நிறகப்பெறின,— பவமக
ல-அவகண மேகனூகநிற்றலான யானெனதென்னு செறுக்க
றுகலின்,— சிவனுமியன் செயதியேலா மென்குசெயதி பென்
று முடனூகி நினறென்று கொளவன்- அவவிதைவனு மிவன்செ
யு மிதமகிதகுகளெல்லாம யான செயு மிதமகிதகுகளென் ட
னூயநின் தேனுகொளவன்,—இவனுக்குச் செய்த தென்கு
சசெயக தென்று முடனூகிநின் தேனுகொளவன் - அரணப
ணியி னிறறலா நிகதியிடகுகளின் வசமாய நிறகும் பரதநதிரி
ய மொழிதலின் அவவிதைவனு மிவனுக கிணபததனப துகச
சியாமாறு பிறா செயு மிதமகிதகுகளெல்லா மென்கு துகா
சசியாமாறு செய்தனவே யாமென வுடனூயநின் தேன்று கொ
ளவன்,—பரிவாற பாதகததைச செய்திடினும் பணியாககி வி
மிமே-இவவிருதிததநா னு முறையே மிவன் செயு மிதமகித
க களிவனுக்கும் பணியாய முடியும் — இவனுக்கி விதமகித
செயதவெல்லா மிதமகித மிவனுக்குச் செய்தாரபா லிசையும் -
இவனுக்கு இதமகிதகு செய்தாரமாட்டு அவவிதமகிதவகள அ
வவளவின்னறி மிகுதிப்பதிதற்கு முறையே தணைக்காரணமாக
வியையும்—குற்றமகலும் - இவகண மாராசசிப்பு துசாசசியு மி
வனைப் பகதியா தொழிபவே யேனைச சஞ்சிதவினையு மாயு
மாணவமுமாகிய குறறககண மூன்று மிவனைப் பகதிக்க மாட
டாவாய விண்டொழியும்

இச்செய்யுளின் கூறப்படு முககததன் ஒருவாற்று வீண்டி
வலியுறுக்கப்படு மிறுதிககது பதினூரானுருத்திரததி வியை
ப்புறறி யெடுததுகொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிகக நின்ற
மையின், முனை யிருகூறுமே வேறெடுததுகொண் டோத
ப்படுவன வென்கொளக

மறைஞானதேசிகா உரை.

இந்நிலைமை யானென மென்னுஞ்செருகநிறைவு

ஞானம் பிரகாசித்ததாக குண்டெனபது உமம்

தில்லாதாக குண்டாகாதெனபது உ மு

ணாததுகனமுர்.

யானசெயதேன பிறாசெயதா ரெனனதியானெ
னது, மிககோணை ஞானவெரி யால்வெதுப்பநிமிர்த்து
த, தானசெவவே நினயிடவத் தத்துவனறானேரே த
னையிந்தது முன்னிறகும வினையொளித்திடடோடும்,
நானசெயதே நெனுமவாகுத் தானவெனயி நணலு
பிக்கும் போகத்தைப பண்ணுவிகருகனம், மூனசெ
யாயா ஞானநதா னுதிபபினலலா லொருவாகு ம்பா
னெனதிங் கொழியாதனறே. (உ)

(இ-ள) யானசெ நானேயியனுக்கு நனைமசெயகோன ஒ
யதென பிறா ருவராலுஞ் சாதித்துக் கெடாக காரியத்தை
செயதாரென நானே நிறையேற்றிக் கொடுத்தோன என்று
னதிபானென்னு ம் பிறரேபெனக் கருகத்தீமை செயதாரென
மிககோணை நகங்கரித்து நின்றும், எனதெனனு மபிமான
மும யானென்னு மபிமான ததினையு முடைய
வாசனாக காகாயியங்களுநுங் குற்றம் அஃதெனபோல வென
னின்

ஒருவன் விட்ட லுர்க்குருவியுங்கொழியும் வளாத தககா
செனைப் பூஞ்சு பித்ததவிடத் தப்பொழு தகவிடத் தபிமா
னம் பண்ணுதபடியாலே துக்கங்கணதிலம், கோழியை நரிபிடி

தகக்னனு மபிமானத்தை யதவிடத்து வைக்கையா லத்தை
நரிடித்தவிடத் தென்னுடையது போயத்தென்னுந் தகக்முற
முறபோல யானெனதென்னும பந்தத்துக்கு மிஃகேகாரண மா
தலா லெனவறித

ஞானவெரியா அதனைஞானமாகிய அக்கினியிலே யெது
ல யெதுபபிநிமிர ப்பிநிமிரத்து
த்து

தானசெய்யே அந்த பந்த தசைனாக் கருதாது முதத்தித
நினைநிட சையை யுடையோன சிவனே யெல்லாததக்
கும பிரேரகனெனக் கருதி யவனவழித்தா
|| நிறடா, அபபொழுது

அதத்ததுவன அந்தவுண்மைப பொருளாகிய சிவனிடத்
முனேரே தனைய திறமுனே பிரகாசியாநிறகவே யிவனிடத்
ளித்து முனலிற் தேறின வினைகளெல்லா மொளிததோடிப
குமவினைபொளி போம. ஒளித்தல்-வலிகெடுத்தல்
தத்தடோம

நான செயதே நானென்னுஞ் சுட்டுப்போத்ததைப் பொ
னெனு மவாககு ருத்தி யகங்கரித்து நிறகுமானமாகக்ருடன
த தானங்கிணி சிவன கலந்து நின்முனேயாயினும் அவர்களு
க்குப் பிரகாசியாமல் நிறபன. அஃதினைமை
யால?

நண்ணு விக்ரு பண்ணுவிக்ருவ கன்ம நண்ணுவிக்ரும போ
ம போகத்தைப் கத்தை யெனப்பதமாறுக. இப்படி-நின்
பண்ணு விக்ருவ வாகாபியகன்மம யெடுரு சரீரத்தை யெ
கன்மம் , டிககப்பண்ணுவிக்ரும. அந்தச்சரீரம் போக
த்தைப் புசிக்க விருப்பத்தை யுண்டாக்கு.

இவ்வாறு சநக மரணத்தற்றுத திரிகிறதே சுபாவமாய் விடுவ
காண

ஊன செய்பா ஆனமரக்களுக்கும் குற்றத்தைப் போக
ஞானநானுதிப் குவதாயுள்ள சிவஞானமானது பிரகாசியா
பிணலலா லொரு தவிடத் தொருவாகும் யானென தென்ன
வாகும் யானெ மிமிடபை யொழிபாது ஏ-று
னதிவகொழியா
தன்றே

“யானென தென்னஞ் செருக் கறுப்பான வாஸோக-கு
யானத் வுலகம் புகும்” எனவறிக.

தத்துவன முன்னிறகும் என எழுவாயும் பயனிலையுமறிக
இதற்குக் காலோத்தரம் மதங்கம் சிவதரு மோத்தரம் எ
னவறிக (௨)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேலிதனையே விளங்கக் கூறுகின்றது

யானசெய்தேன பிறா செயதா ரெனன தியானெனு மிக
கொணை ஞானவெரியாலவெதுடப் நிமிர்த்துத் தானசெவவே நி
ன்றிட வத்தத்துவனரு னேரே தனை யளித்து முன்னிறகும் வி
னையொளித்திட டோமும்-யானொருதருமத்தைப் பண்ணினேன
ஒருத்தருக் குபகாரம் பண்ணினேன அபகாரம்பண்ணினேன பி
றரெனக் குபகாரம்பண்ணினோகள அபகாரம் பண்ணினோகளை
னறுதன்க்கும் பிறருக்கும் ஸ்வதந்திரமுண்டாகவும் வீடுமாநி
பெண்பிள்ளை முதலானபொருள்களைச் சிவ நென்னிடத்திலு கூ
ட்டி ஓரென நெண்ணும் லென்னுதே யென்னும் தேகேத ரியாக

தககரணவிராதி ஞான பிவைகளை யெனக் கன்னியமென றுண
ராமல யானேயெனனு நினைவும் வசகிரமாகிய மாயாசன்னிய
ஞானததைச் சிவஞானமாகிற் அக்கினியிலே காசசி யத்தக
கேரட்டத்தைத் தீர்த்துத் தான சிவனுக்கு அபிமுகமாக நிற்கும
போதிலு, முநதின திருவிருத்தத்திலே சொல்லப்பட்ட சத்தியமா
க்யசிவனறனனுடைய ஆநந்தஸவருபத்தை யிவனுக்களித்த பந்த
த்திலே சிவனைத்தெரியாம லான மாமுனனாக நின்றதபோல வா
னமாவைமறைத்துச் சிவனே முனனாக நிற்பன. இவ்வாறு சிவ
ன முனனாக நிற்கவே புண்ணிய பாவமான திவனைக் கிட்டாம
லிவனுக்கு இதமகிதகு செயதவரிடத்திலே வினரந்த போயநிற
கும நிறப்பெனப்பதற்கு நிற்குமென்றது வினைமுற்று — நான்
செய்தே னெனும்வாக்குத் தானங்கின்றி நன்னுவிக்கும் போகத்
தைப் பண்ணுவிக்குங் கணமம் - முனசொன்ன யானசெய்தே
னென்பதாதியான் நினைவையுடையவாக்குக்குச் சிவன்வவிடத்
திற பிரகாசிப்பதினி யவாகளபண்ணின் புண்ணிய பாவங்களு
க்கேற்ற சுகதுக்கங்களைப் புசிப்பிக்கும் புசிப்பிக்குமிடத்து மே
லும் புண்ணிய பாவங்களைப் பண்ணுவிக்கும் இவ்வாறாகில யா
னெனதென்ப தொழிவ தெவ்வாறென்னில?—ஊனசெய்யா ஞ
னந்தா னுதிப்பினல்லா லொருவாக்கு மியானெனநிவதொழியா
தன் தே-மாயாக்ரணங்களைப் பொருந்தியறிதிறநிறநியனறிப்
பெரிதரகிய சிவஞானம் பிரகாசிக்கி லல்லது பிரமாத்ரி களுக்கும்
யானெனதென்னு மகங்கார மமகாரங்க ணீககாரதென நிதன
பொருள்.

அன்றென கிளவியர மெனத் தருமே.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சிவபோகஞ் சிவபோகத்தாற் சேருமெனதுசெப்பினஞா

யான செயதேன பிறா செயதா ரெனை தியானெனனுமி
ககோணை - உபகாரபகாராபி மானத திருக்காரு மஞ்ஞானத
தை,—ஞான வெரியால் - சிவசாத்கிர மாத்கிர சாததிய சிவா
தித திரிபதாராதத சிவததுவ டசுததுவ விவேக பரோக்ஷ பொ
து ஞானாகக்கிபால்,— வெதுபபி நிமிரத்த - வாட்டி மேலறி
வை நீட்டி,—தான செயவே நின்றிட - சிவயோகி யானவன
திபான சமாதிச குறிச சிவ யோகத திருக்க,— தததுவன
முனேரே - சிவனெதிராய,— தனையனிகது முனவிறகும் -
விரைவிலே திரிகாலக குறிப்பு மொழிதனைச சிவ யோக
பைக கொண்டு சாக்காத கரிபபிசக்க சததி சங்கதப சாந்
ததிய ஓவன,— வினையொளிக்ருட்டோடும - முததி முந்சி வ
யததி பிந்தி வருதல் முறைமை யாதலால் முன பாச முதசி
யாம பிண சாக்காத காரக குறிச சிவததுவ விவத்திபாம,—
ஊன செயயா ஞானம் - சிறப்பு ஞானச சிவ போகத துக்கு மூ
லமாய முன சொல்லிய பொது ஞானம்.

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

யானென தென்னுரு செருக கறமுலனந், இறைவ னுடலு
ய நின்ற கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகாச்செயு மராச்சிபும
இவனு கெல்லாததாலும், அதுபற்றிக குற்றமகலுதலுமாகிய வி
வை முனையே நிகழதல் செல்லாமையால், அச்செருக கறுதி
யைப் பயப்ப தூஉம் அவனிவரூய நின்ற முறை யேகலுந் நிற
கு ஞானமொன்றே யனறிப் பிந்தி நமையின, அச்செருக கறுதி
யின பொருட்டு அயவாறு நிற்கு ஞானம் ஒருதலையான வேண
டறபாற நென்பதாம்

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உச0நி

வலியுறுத்தற் பொருட்டு உடம்பாட்டு முகத்தானு மெதி
ரமறை முகத்தானுங் கூறினா.

உருவகஞ் செய்ததும் அதனை யினறி யமையாமை விளக்கு
தற் பொருட்டு

ஞான மெனதது ஈன டேற் புழிக கோடலால் ஏகனாகி நி
ற்கு ஞானதகினமேற றுயிறு

இதனுனை, மேலேச சூத்திரத் தோதிய வாறு ஞாதிருவு
ஞானமு னோபமுமாக நின்று காணுவ காட்சியே யமையும் அத
னமேலு மேகனாகி நிறற் றெறறுக கெனபாரை நோக்கி, அவ்வா
றுதின றுணறி யானென தென்னுஞ் செருக கறுதன முதலிய
ன முறையே நிகழ்ந்து முததியைத் தலைக் கூடுதல் செல்லாதெ
ன முதற்கூறு வலி யுறுத்தப் பட்டது

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—0—

இயா னெனதென்னுஞ் செறுக்கற்றவாகனாக் கொழிந்து
ஞானபிரகாச முண்டாகாதென்று அருளிச்செய்கிறார்

இயானசெயதேன பிறாசெய்தா னெனதியானென்னுமிக
கோணை ஞானவெரிபால் வெதுபிநிமித்தது - நான் பிறருக்கொ
ன்றைச் செயதேனென்றும் பிறா தனக்கொன்றைச் செயதாக்க
னென்றும் யானென்றும் என்னுடைய பதாரத்தமென்றும் பிற
ொன்றும் பிறருடைய பதாரத்தமென்றும் சொல்லுகிற அஞ்ஞா
னமாகிய முட்டினது திருக்கை ஞானாகவியினாலே வெதுபி
கன்றாக நிமித்தது,—தான்செய்வே நின்றிட - தான் தவ
ஞானமாகிய குற்றத்தைவிட்டு ஞானத்துடனேகூடி ஞானத்
தின்வழித்தாய் நிற்கவே,—அத்கத்துவந்தா நேரத்தையெளித்

தமுன்னிற்கும் வினையொளித்திடடோடும் - அந்த ஞானத்தி
 கடு மேலாயிருக்கிற சிவனானே புலப்படாத தன்னை மிவனவச
 த்தலே கொடுத்தது ஆனமாவென றெனநிலலை யென்னுமபடி
 தான் பிரகாசியா நிற்பன அபபடி நிறகவே யீவனுக்குண்டா
 ன பிராரத்தமும் அது புசிககசசெயதே யேறுகிற வாகாபிய
 மும் ஆதிததன் சன்னதியில் அநத்காரமபோலத் தோன்றும்
 லோடிப் போகாநிற்கும், - நானசெய்தே நெனு மவாகசுத்
 தானங்கின்றி - தன்னாலே செய்யப்பட்டதென்று அகங்கரித்தது
 நிற்கிற பேதானமாகசளுக்குக் காததா வவாகசுடனே பொரு
 ந்தி நிறகசசெயதேயும் தோன்றும்ல நின்றும், - நன்னுவிக்கும்
 போகத்ததைப் பண்ணுவிக்கும்கனமம் - அவாகள முன் ஜனன
 ககளிறசெய கனமத்துக் கிடாகச சுதகககககளையும் புசிப்பி
 த்தது அது புசிககிற வவகரத்திலே இகாவகிதககளாகிய வாகா
 பியகதை யுண்டாககா நிற்பன இப்படிச் சொல்லுகிற யானெ
 னது போமபடி பெருங்கனே பெண்ணில் - ஊனசெய்யாஞான
 நகா னுகிப்பின்ல்லால் - சாவாகசும் அனுககரகத்தைச் செய
 கிற சிவஞானம் பிரகாசியாதபொழுது, - ஒருவாகசு மியானெ
 னதின கொழிபாதனதே - சாவானமாகசளுக்கு மியானெ
 னென்று சங்கதபித்துக் கொண்டு நிற்கிற பசுஞானம் விட்டு
 நீங்காது

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧0-ஆ, ௧-வெ
 “ நானவெனென நெனண்ணதகு நாடுமுளமுண்டாதல், தானெ
 னவொன நெனநியே தானதுவாய - நானெனவொன, நினை
 னறுதானே யெனுமவணாததன்னடி வைத், தில்லென்று தானுமி
 னை ” என்பதுவது கண்டு கொள்க

இதற்குச் சொல்லியது, யானென்னுஞ் சங்கதபததா லுன
 டாகு உஞ்ஞானத்தை சிவ ஞானத்தாலே நீக்கி அநதஞான

ததின் வழித்தாய நின்றவாக்கு ஜனை முண்டாகாதென்று
ம யானெனதென்றும் சங்கற்பத்தோடே கூடி அருளுண்டு
யாய் நின்றவாக்குக்கு ஜனைம ஒழியாதென்றும் சாவான
மாககளுக்கும் சிவஞான முதயமானு ஸொழிந்த இந்நவஞ
ஞானம் போகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிக்ருரை வருமாறு.

—0—

யானசெயதேன பிறாசெயதார - யானிதனைச் செயதேன
பிறிதனைச் செயதார என்கின்ற, — என்னது யானெனலும்
கோனை - மமகார வகங்காரமாகிய செருக்கு விளைதற கேது
வாகிய மலககோனை, — ஞானவெரியால் வெதுப்பி நிமித்த -
ஞானாக்கிலியால் காபசசி யககோனைத்தீர்த்தது, — தானசெய
வே நின்றிட - தானமுதல்வன வழித்தாய நிறகவே, — அத்
ததுவன்றோ நேரே தனையளித்தது முன்னிரகும் - அமமுதல்வ
ன நறசொருபத்தை விளக்கி வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாகவி
ன, — வினையொளித்திட டோமம் - புண்ணியபாவமாகிய வினை
களிவனைப் பொருந்தாம லிவனுக்கு இதமகிதம் செயதாரபா
வினாநது செல்லும், — நானசெயதே னெனு மவாகு - முன்
சொன்ன யான செய்தேனென்பது முதலிய நினைவுடையா
கு, — தானங்கின்றிப் போகத்தை நண்ணுவிக்கும் - முதல்வன
விளங்கித் தோன்றுதலின்றிக கனமாறகூலமாகப் போகத்
தைப் புசிப்பிக்கும், — கனமம் பண்ணுவிக்கும் - புசிக்கும் - ச
தாகாமிப் வினையை யேறச் செய்யுமாகலின், — ஊனசெயயா
ஞானநதா னுகிப்பினலால் - மாயாகருவிகளைப் பொருத்தி
கிற சிறுநிவி வின்று நீங்கி யேகளுகி நிறதப்பெற்றானந்,

ஒருவாசும யானெனதிவ கொழியாதனறே - யாவாகும் யா
வெனவெனனுஞ் செருக்கொழியாதனறே. எ-ம

இதனுள் மேலேசூத்திரத்தது ஒகியவாறு ஞானரு ஞா
னமுதேனமுமாக நின்று காணுகாட்சியே யமையும் அதனமே
யுடையகருநிரதல் ஏற்றுக்கொன்பாரா நோக்கி யவவாறு நி
னமுன்னி யானெனவெனனுஞ் செருக்கறுதன முதலியன மு
னையே நிச்சுதது முததியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென மு
தகூறு உலியறுத்தப பட்டது

 க0-ரு, க-ம, அதிகாரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

——

புமமுறையி னிறகவொட்டாம லிரதிரிபாதி தனவ

சுததாதி லதறகோ ருபாய முணாத தகினரா

இருதிரிய மெனைப்பறறி நினதேயெனவசதகி
விசையாதே தனவசததே யெனையீர்ப்பதிவறறைத,
தந்தவனரு ஞானைவழி நின்றிடலா லென்றுந தானறி
நதிட டவறறினெநிந தனையுடையான்றாள்கள, வந்த
னைசெய திவறறினவலி யருளினால்வாட்டி வாட்டமி
வறி யிருநதிடவும் வருஞ்செயலகருணடேன, முந்த
யுடைச செயலென்று முடிந்தெழுக்கவினைகண மூளா
வாங்காளாதி மீளானனறே. (ந.)

(இ-அ) இருதிரி இருதிரியங்களானவை யென்னுடன் கூடி
ய மெனைப் யிருந்து மவை யெனவசம் வாராம லென
பறறி நின னையுந தனவழித் தாக்கிக்கொண டிமுத்து
தேயென வசத் தகொளருகிற முறைமையினையும்

தி னிசையாதே
தன் வசத்தே
யெனையோப பதி

வற்றை

கந்தவனறு
நனைவழி நின்றி
—லா லென்றுந
தானநிறதிடு

அவற்றினொடு
நதனையுடையா
ன றுளகள வந்த
னைசெய்து

இவற்றின் வ
லியருளி னாலவா
ட்டி

• வாட்டியின்றி
யிருந்திடவும வ
ருளுசெயலக ளு
ண்டேல

முந்தனுடைச
செயலென்று மு
டிந்தெழுக

அவை ச—மாதலாற் தனவழித்தன்
வையிறறைச சிருட்டித்து நிறுத்தி
தாவினது வழிபாணு தாணமென
துமின நவைநடக்கையினுலே யினை
துகொண்டு

அவைகளுடன் சுழன் தனனைய மவவி
திரியங்கனையும் சுதந்தரமாகவுடைய சிவனு
டைய சீர்பாதிகமலங்களை வணங்க

அவைகளால் வருத்தம் வந்தவிடத் த
தப் பலத்தை யருளி னால கெடுத்த

இமமுறைமையில்தன் வலினைக் கெடுத்த
துமினற வாறையுறம் லிருக்கையினு
னமாகதிரத்தி லாரச்சித்த பிராசுத வசத்
தானே யதனவழி யிழுத்தது தீவனையப
பண்ணிறறயினும்

இனி நாமிதற்கு வேறொன்றுஞ் செயல்க
லலை நாமுன்னே யாரச்சித்த கணமத்துக்
டாக்ச சிவனே செயதகெனக் கருதி, இத்
வு மவனசெயலென்று அதனவழியே செய்க
இப்படி யதனவழித்தென்றே பணிபுரிக
நிற்பாண்கல்

வணைசன மூ இவனுக் கொருக்காலு மாகாமிய கனம்
னா மேறபடெரு

அங்காளாகி அஃ துண்டாகாதபடி பாலே மறநெரு ச
மீர தனதே னனத்தை மெடுபித்தப பலத்தை மெடப
டி கொடுக்கப் போகின்றது. எ-று

ஒடி உடனிசுழ்ச்சி

மமை மசை

இவன கிரியையற்றவ னாதலாலே அஃ துண்டாகாதென
பதாயிற்று

இச்சுருச சிந்தியாகமம் சிவதருமோத்தரத்த மறிக

“ஐவரா லலக்கப்படிக கழியிடைத் தோணிபோனதே
எ” எனவும

“நாஸீலா னாவரோடு மிடடெனே விரவ்வைத்தா ராண
நா” பெண்ணுமல்லா ரதிகைவீ ரட்டனாரே” எனவுமறிக (ங)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேலும் பிரபத்தி யுபாயக கூறுகின்றது

பூதநிர மனைப்பற்றி நின்றேடெனவசத்தி னிசையாதேதன
வசத்தி பெனையிப்பது-சோத்திராதி இந்நிரியங்களுளானது அ
ந சக்காரண விராத்தியான வென்னுடைய வற்றைப்பற்றி நின்றே
டென வழிததாகாமல் தனவழித்தாக விழுகையா லெவவாறு
உதாரணமாக நீங்குவதெனது மாணுககனவினவ உத்தரம்—இ
வரணைத் தந்தவனரு ஞானவழிநின்றி—லா னென்றுத் தானறி
நதி— இஃ றறிநெடுநி தனையுடைமாளாளுளான வந்தனைசெய தி
வரணைபலி யருளிஞல வாட்டி— இஃதஇந்நிரியங்களை யான
டெவசத்தி காரணங்களுக்க கூட்டின சிவனுடைய வாளுஞ்சுத்

சி வழித்தாயக கூட்டினபொழுது கூடியும் பிரித்தபொழுது பிரிந்தும் எககாலமும் நிறையாலே இந்தவித்திரியங்களை யுடைமையாகவுந் தன்னையிடுமையாகவு முடையவன் சிவனெனவுமறிந் தவனுடையபாதத்தை வணங்கி யிருத்தவிஷயங்களிலே யடியேன்கருத்தச செல்லாம னிறுத்தவேணுமென்று வேண்டுகொண்டவனருளிஞ்ஞலே யிருத்திரியங்க ளுடைய சத்திப்பக்கெடுத்த சிவனவழித்தாய தானினையாமனித்க,—வாட்டமிந்நி யிருத்திடவும் வருஞ்செயல்க ளு ளுடேன—இத்திரியத்தின் வலிப்பக்கெடுத்தது தனவலிகெட்டாம லிருக்கச் சிதேயும் பிரபல பிராரத்தத்தினுலே விஷயத்தினுடைய விசையானது மேலிடடுவரிஸ்.—முதலுடைச செயல்ென்று முடிந்தொழுவினைகண் மூளாவங்காளாக மீளானனதே—இவ்வாறு விஷயவிசை மேலிடடு வருவது காதநாவினுடைய பிரேரகமே, இதை நமமால் மீறப்போகாதவனேவ்ளபடி செய்கிறோமென்றுநீர்வரக்கிலே கோரையொழுங்கு னுறபோல விஷயத்தைக் கூடினும் ஆகாமிப கனமமான துண்டாகாதாகைபால மோகூத்தக சூரித்தா யிவவிடத்து சன்னத்தை யெடுக்கத் திரும்பிவாரார்களை நினைப்பொருள்

பிரபல பிராரத்தமென்ற தேதென்னில் பிராரத்தமானது தீவிரமென்று மந்தமென்றும் x சுப்தமென்றும் மூன்றுவிதமாம்

இதில் சுப்தமானது சிவதரும் பாரயண்ணாய நடக்கிறவனுக்கு கில்லைபாம்.

மந்தமானது சிவஞானிக்கில்லைபாம்

தீவிரமான தாருக்கும் நீங்காது.

தீவிரபிராரத்தை பிரபலபிராரத்த மென்றதெனவறித.

x சுபத்தம்—துவகினைது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவனைச் சிந்தித்துச் சிவ சத்தி துணைச் சிற்சத்திப் பிரத்தி
யாகார வியாபாரத்தா விநதிரியகளை விஷய விமுகவநளாக
ப பண்ணிச் சமாதிபண்ணித் தான செய்யுங் கிருத்தியகளைச்
சிவாதீன மாககி நிறகப் பாசமுத்தி சிவத்தவ விடத்தி பலிசு
மென்று படிக்கின்றா

ஆளாகி - சாவஞ்ஞத்தவஞ் சாவ காததிருத்தவ முற்றச்
சமாதத்தன கிகாசனாகி யென றுரையுரைப்பதனறு, அதிமோ
கமென்று முன மறுத்திருத்தலால்.

மறறைய வெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

உலகத்துப் பாடி காவல ராயினா பிழைச்செப் துள்ளான
த் தீமமுளடக்கித் தாமீரத்தவா நெல்லாம பரநநிரமாயக கி
டப்பச செய்வது தமமை யவவாறு செயல்கு மரசன தானைவ
ழி நிரகு மவவாறதல் கொண்டனறிப் பிறிதினைமயின், அச
னை யிறிந்து அப்பாடி காவலாகருந் தமக்கு மிழைவருகிய வவ
வரசனைத் தலைக் கூடப்பெற்று அவன கருத்தினவழி யொழுக
வல்லராயவழி, அவ ரப்பரநநிர நீங்கி யரசனருளாற பாடிசா
வலரையுந் தமமானைவழி நிறுத்ததுக் கொள்ளவல்ல சுகந் திர
ராவா அதபோல, வினை செயதமைபற்றி இகதிரியக நென
னைத் தமமுளடக்கி யீரத்தவழி யெல்லாம பரநநிரப் பட ிக
கூடப்பச செய்வதம் அவற்றை யவவாறு செயல்கு முந்லவன
தானைவழி யவைநிறுதலான, அவவாறதல் கொண்டனறிப் பிறி

சிலஸ்யென நிவவாறுணாத அவவிரதிரிபங்கனையுந தன்னையு முனையனாகி யமமுதலவன ருளக்காத தலைக்கூடப்பெற்று அவன பணியினின் ரொழுக வொருவன பெறுமாக்கன, அவன் அமமுதலவன நிருவருளால அவ விரதிரியங்கனாத தன்னான் வழி நிறித்துக் கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன அவவாறு முகலவனவழிவி னுதைத்து நிரபுழியும் பயிற்சிபற்றி யொரோவழி யவ விரதிரியங்களின் குறுமபு நிகழு மாயின், இநதிரியங் கூளுக்கு மெனக்கு மொரு சுதந்திர மின்மையின் அதவுமமுதலவன செ டலே யென்று வரைசெயது பணியின் வழுவா தொழுகவே, அதுவாயிலாகப் புகுந்து கூடித் துடக்க வல்ல வினைகள் அங்ஙனமாக மாட்டாவாய மடங்கி யொழியு மாகலான, அவவாறடிமைதகிறத்தி வினரோன மறித்துப் பொறிகளின் வழிபட்டபு ப பரந்திரனாவானல்ல நென்பதாம்.

குறிப்புருவகம்.

ஏகனாகி நிறறலே யமையும் அதன்மேலு மரன்பணியி னிற லெற்றுக் கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிறிபினுந தன்பணி மடங்கினு லன்றி வினைத் துடக் குறுதற கேதுவாய இநதிரியங்களின் வழிபட்டபுச் செல்லும பரந்திர நீங்காமையின், அது நீங்கமாறு தான பணியை நீத்தற பொருட்டு அரன்பணியி னிறறனு மொருதலையான வேண்டப்படுமென னுணர்த்தியவாறு.

நினைதலா லீரப்பதென நிறித்திடென விமையும.

தான அசை

நாப்ப தென்பது அததொழின்மே னினறது.

என்று மென்னு முடிமை அவகாததலை மாற்றாதற்கு உபாய மாவது யாமு மவ்வாணவழி நிறற லென்று மறித்தென எதி ரது தழீ இயிறறு.

இவற்றி லொடுந் தனையுடையா னென்றது குறிப்பேதவா
ப் நின்றபெயா

வந்தனை செயதல ராணி அரன்பணியி னிறதன் மேற்று

வருளு செயல்க ளுண்டே லென்பது ஒருமைப் பன்மை ம
யக்கம்

வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ்செயல் ளுண்டேன் மு
ரதனுடைச செயலென முடித தொழுஞ்சுதல், “யானுமதுவே
யேனடினலலாந் வேனடிமபரிசொன றுண்டெனலி னதுவு மு
ன்றன் விருபனதே” என்ற திருவாக்கினுமறி

அவ்வாறு முடிததொழுந்வும் வருஞ்செயல்க ளுளவாம
போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரமபின்றி அநவததை
யாதலில்லை மென்பார, ஆளாகிமீனா ரென்றுக் கூறிஞா.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—U—

இந்தத் தன்மை கூடாதவர்களுக்கு மேலுமோ ருபாய ம
ருளிச்செய்குறா

இத்திரியமெனைப்பற்றி நின்றேபெனவசத்தி விசையாதே
தனவசத்தே யெனையீர்ப்ப- பஞ்சேந்திரியங்களிலு மியான முத
னமையாயிருக்க அவை யெனனைப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கச்செய
தேயும் எனனுடைய வசத்தினாலே பொருந்சிவாராமல் இவை
யெனனைத் தன்னுடைய வசத்திலே வலித்துக்கொள்ளுகிற வி
வையிறறை,—இவற்றைத் தக்கவனறன் றுணைவழி நின்றுடலா
லென்துந் தானநிந்திட்டு - இத்திரியங்களை யெனக்குட்கூட்டின
பரமேஸ்வரனுடைய வாகக்கணவழியிலே எப்பொழுதும் நிற்கி
ருகின்றும் இவையிறறக் கொஞ்செய விலலையென்துந் தானநி
கது,—இவற்றிலொடுந் தனையுடையான் றுள்கள வந்தனை செ

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலககணம். உசுகநு

யத - இந் வித்திரியங்களுந் தனனை யடுமையாக வுடைய பரமேஸ்வரனது சீர்பாதங்களிலே தனசெயலற்று அவனசெயலான முறைமைபை யறிந்த வணங்கு,—இவற்றினவலியருளி னூலவாட்டி - இந்நதப பஞ்சேந்திரியங்களினது பலத்தைத் தம பிமாஸுருடைய வருளிஓலொழிந்த வாராதென நறிந்து அவை யிறறைக்கெடுத்தது,—வாட்டமின்றி யிருந்திடவும வருஞ்செயல் சஞ்ஞடேல் - இவையிறறை நீக்கி மயக்க விகற்பங்கள் கூடா மலிருக்கலாம் அப்படியிருக்கவே மீண்டு மிகத்திரிய வியாபாரங் கள வந்துகூடின,—முந்தனுடைச செயலென்று முடிந்தொழு க - காததாவினுடைய செயலொழிந்த விநத்திரியங்கள் தானாக வந்துகூடாதென நறுதியிட்டு நிறகவே,—வினைகள் மூளாது-இ நத் முறைமையிலே நின்று பிராரத்தம புசிக்கிற விவாகஞ்சு கு ஆகாமிய மேருது —அங்காளாகி மீளாவனறே - அந்நத பரமே ஸ்வரனாக கடுமைபா யவனைவிட்டு நீங்காமல் நிற்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க0-சூ, உ-வெ, “நாமல்லவித்திரிய நமவழியினல்லவழி, நாமல்லநாமு மரனு டமை—யாமெனனி, நெதகனுவினின்று மிறைபணியா மகில லைவினை, முறசெயவினை யுந்தருவான முன” எனனுமதுங் கண் டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது, இவனூலுள்ள செயல்க னெல்லாம சிவனுடைய செயல்களென்று காணவே ஆகாமிய மேருதென னு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

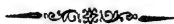
(உலகத்தப் பாடி காவலராயினா பிழைசெய துள்ளாரை த் தமமுள்ளடக்கித் தாழீரத்தவா நெல்லாம பரநந்திரமாய்க்

கிடப்பசெய்வதுதம்மையவவாறுசெயவிகு மரசனதானைவழி
நிறகு மவவாறதல் கொண்டனறிப்பிற்சினமையின, தனையறிந்து
அப்பாடி காவலாகும் தமக்கு மிறைவனாகிய அவவரசனைத் தலை
ககட்டப்பெற தவன கருத்கினவழி யொழுக்கவல்லாராயவழி ய
வ ரப்பரதநதிரீங்கி யரசனருளாற் பாடி காவலரையும் தமமா
னைவழியி னிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதநதிரராவா அதுபோ
ல) இந்நிரிப மெனைப்பற்றி நினதே யெனவசத்தினிடையாதே
னவசத்தினெனை யீர்ப்பது - வினைசெய்தமைபற்றி யினதிரிபங்
கனெனைத் தமமுள்ளடக்கி யீர்த்தவழி யெல்லாம பரதநதிரப
பட்டுக் கிடப்பச செய்வதுஉம்,—இவற்றைத் தந்தவனரு னை
னைவழி நின்றி—லால்—அவற்றை யவவாறு செய்விகு முகலவ
னதானைவழி அவை நிறதலால்,—என்றுதானநிந்தி— டிவற்ற
றினெடுத் தனையுடையான றுளகள் வந்தனைசெய்து - அவவாற
தல கொண்டனறிப பிற்சிலலைபென நிவவா றுணாக தவவிகதி
ரிபங்கனையுந் தனனையு முடையானாகிய அமமுதலவன றுளகளே
த தலைக்கூடப்பெற தவனபணியினினருமுக ஒருவன் பெறு
மாயின,—அருளிஞலிவற்றின் வலிகாட்டி வாட்டமின்றி யிருந
திடவும்—அவ னமமுகல்வன நிருவருளால் அவவிகதிரிபங்களைத்
தனனானைவழி நிற்பித்துக் கொள்ளவல்ல சுதநதிரனுவன் அவ
வாறு முதல்வனவழியி னுறைத்து நிற்புழியும்,—வருஞ்செயல்க
ளுண்டேன முந்தனுடைச செயலென்று முடிந்தொழுக,—பயி
றசிபற்றி பொரோவழி யவவிகதிரியங்களின் குறுமபு நிகழூர
யி விகதிரியங்கட்கு மெனக்கு மொருதந்திர மினமையி னதுவு
முகலவன் செயலேபென்று வரைசெய்த பணியினவழுவாகொ
ழுகவே,—வினைகண்முளா-அதுவாயிலாகப் புகுந்தகட்டித் தட்
கவல்ல வினைக் ளங்குணமாக மாட்டாவாய் மடங்கியொழியு
மாகலான,—அங்காளாக் மீளானனதே- அவவா றடிமைத் திற

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம். உசுகள்

த சினிளேன மறிததுப பொறிகளின் வழிபட்டிப பரதநதிர்
ஞுவா னலலன

மறைஞானதேசிகா உனா

தனனை யடைநகரா வினை தீர்ப்பதனளே தலைபாயவா தனகட
ஞுவது, தானென்னுந் திருவாக் குண்டாகையாற றுன
கைமமாறு கருகா தனுககிரகஞ் செயவது சிவனுக்குச் சுவ
பாவமென றுணர்த்துகின்றா

சலமிலனாய் ஞானத்தாற றனையடைந்தார்தமமை
த தானாகுகித தலைவனவர் தானுசெயவினைதனனா, ன
லமுடனே பிராசெயவினை யூட்டிபொழிப்பானாய ந
னுக்காமல வினையவரை நாடிக்காப்ப, னுலகினிலென
செயலெல்லா முனவிதிபேரீயே யுண்ணினறுஞ் செ
யவிததுஞ் செயவினறயெனறு, நிலவுவதோர் செய
லெனககின றுனசெயலேயெனறு நினைவாக்ககு வி
னைகளெல்லா நீங்குநதானே (சு)

(இ-ள) சலமில தலைவன சலமிலனாய் நலமுடனே யாவா
றாப ஞான தானு செய்வினை தனனாற பிறாசெயவினை
த தா ற் ற யூட்டி யொழிப்பானாய ஞானத்தாற் றமை
னை யடைநதார உடைநதார்தமமைத் தானாகுகியவரை வி
தமமைத் தானாகு னை நனுக்காமல் நாடிக் காட்பன இகனைப
கித தலைவனவா பொருள கோளாககிப பொருள கொளக
தானுசெய வினை சிவன று னவன றனக கொருவ ரிடத்தி
தனனா னலமுட னும விருப்பு வெறுப்பினமையாற சாவான
னே பிராசெயவி மாக்க ளிடத்திலும் நனமைவைக்கப் பட்ட

னை யூட்டி பொ வனும் அவரவா செய்த கனம்பேத மெல்
முட்பாலும் நணு லாதகையு ம நமமாலே நாம செய்தோமெ
காமல வினையவ னது கருதி நிறகிறவாகளுக கவாகளவாக
னா நாடிக காப் ள செயத கனம்பலங்களை யோரமுற குறை
பன யாம லவரவாகளுககு கொடுத்தப புசிப

பித்தத தொலைப்பிப்பானுமாயக கனமங்க
ளைச செய்யுமிடத் தானமாககளுக சொருசெயலு மினமை
யா லிஃதெல்லாரு சிவனசெயலெனக கருதிநிறசிற் றானததி
நா லிஃதெல்லாரு சிவாககளைவின வழியென நிவாக ளிப்ப
டி நிறகவே திமது செயலகளெல்லாரு சிவன செயலக னென
ககருதி நிரகையாலுஞ் சிவபாவனை யுடன் கூடிநிறகையாலு ம
வாகள கனம்பலத்தைப் பொருந்தாமற் காப்பன.

இப்படி சிவன முததாகள நிறகையிலுலே

உலகினி லென கனமம் பிரகிருதி சுமநகமா யிருக்கை
செயலெல்லா மு டா லதற்குச சுதந்திரமில்லை
னவிதியே

இப் பிரபஞ்சத்தினகண யான செய்யும் வியாபாரமெல்
லாம் தேவரீர கற்பித்தபடியே! அஃதெக காரணத்தாலெனில்?

நீயே யுண்ணி எனககெனச சுதந்திர மில்லாமையால் நீ
னறஞ் செயவித ாதாமே யெண்ணுளளே நின்று மிவையெல்லா
துஞ் செய்கின வற்றையுஞ் செய்கின்றாய், உண்ணின்று மெ
ருய னற வுமையாற் புறம்பேநின்று மெனக கூ
றியதாயிற்று

என்று நிலவு எப்பொழுதும் யானேவப்பநிகிறவ னுஞ்
வதோரா செய லா லெண்ணுடைய சுதந்திரத்தாற் செய்யுஞ்
லெனககின்றன செயலகளினு. இஃதெல்லா முடிமுடைய
செயலே வியாபாரமேமெனப் பணியறுத்து

க0—சூத்திரம். மலமே7சன இலககணம உசகக்

எனறநனைவா எப்பொழுது மெதுவதாலு மிந்தப்படி
ராகு கருதியிருக்கிற ஞாதாககளுக்க

வினைக ளெல இந்தப்படி நிறகிறவாகளிடத் துண்டாகி
லா நீ வகுந தா ய ஆகாமிய கனமங்குளெல்லாம பொருநதா
னே து எ-று

தலைவன் - எழுவாய்

காப்பன் - பயனிலை

நனைவாக்கென்பதனைப் பெயராகி நீங்குமென்பதனைப்
பயனிலையாகுத

தான் - அசை

ஏகாரம் - ரத்தசை

இதற்குச் சாவஞாடுத்தரத்த மறிக.

(ச)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

அந்தத் தீவரமாகிய பிராரத்தகனமபலத்தைப் புசிக்குமி
தத்த ராகத் துவெஷமுண்டாய்ப் பிறாகு இதாக்கிதக
செடயினும் ஹீனகிருத்தியங்களைப் பண்ணினும் பிரபஞ்சதையிலு
லே ஆகாமிய புண்ணியபாவ மேருதென்பது கூறுகின்றது

தலைவனானத்தாற் றனையடைந்தாராதமமை தாளுக்கி ய
வா தாளுசெய்வினைதன்னால் நலமுடனே பிறாசெய்வினை பூட்
டி யொழிப்பாராய் நாடிச் சலமில்லாய் வினையிவரை நன்னுயரம்
ற்காப்பன் -காததாவானவனறனதுஞானத்தினாலே தன்னையே
தறநின்றபெயரைத் தானையாகப்பண்ணிச் செயதவாகா பிரா
ரகககணம வசத்தினாலே செய்துள்ள புண்ணிய பாவங்களை
கொல்லி பிறாஅவர்களுக்க நன்மை தீமைகளைப் பண்ணினவ

பாக்ஷப புசிப்பித்தத தலைப்புவனாகககண்டு அநத்புண்ணிப
பாவங்கள் சிவன முதனாரிப் பொருநநாதபடி வஞ்சனையில்
லாகவனாகவே பாதுகாப்பன். ஆதலால், — உலகினிலென செய
லெல்லா முனவியே நீயேயுண்ணின நுஞ செயவித்தது செய
கன நுயென்று நிலவுவதோரா செயவெனக்கின நுனசெயலேயெ
ன்று நினைவாக்கரு வினைகளெல்லாம தானே நீங்கும் - உலகக்
கினகண மனவாக்குக கரையங்களினுலே நானசெயப்பபட்ட பு
லாணிய பாவங்களெல்லா முன்னுலகதபிக்கபட்டதே! நீயே யந
தரிபாமியாக வெனவிடத்திலேநின் நிசசையாதிச செலுத்தி
ஞானேகதிரியங்களினுலே விஷயங்களைப்பற்றிவித்தது கனமே
நதிரியங்களினுலே தொழில்களைச செயவித்தது செயநுருயெ
ன நும ஆதலா லெனநுற செயபுந கிரிபையொன்றுமில்லை யுன
னுடைய கிரிபாசத்தியே செயவிப்பதென்று மெவவிடத்து மெச
செயலுஞ் சிவனசெயலென்று எண்ணுமவாக்கருகுப் பிராயச சி
த்தத்தினுலே யாதல புசித்தாலனநிக கனமங்கள் பொருநநா
மற நுனேபேரமென நிதனபொருள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

கனமங் கனமபலனக் கிரிணடினையுஞ் சிவவிடத்திற சம
ராபித்துச் சமபுத்தியாய் நிருவிகதப சமாதியாய்ச் சிவனைச் சி
நதியாது சிந்தித்திருப்பவாக் கிருவினை யிசையாதென நிசைக
கனநூ

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியனார் வருமாறு.

—0—

நீயே எனக்குணனினது செய்கின்றபாகலின் எனனை
செயப்பபி மிதமகிதமெல்லாம நீசெய்யுஞ் செயலேபெனது,
நீயே பிறனாகக்கொண்டு செயலித்துஞ் செய்கின்றபாகலிற் பிற
நா லெனக்குறையு மிதமகிதங்களும நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதல
லையெனந்நம், இவ்வனமஅவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கடுகா
ராபத சமமை யிழந்து நிற்கப்பெறுவாராமாடநி, அஞ்ஞானகன
மம பிரவேசிக்கமாட்டாதா பொழிந்துவிடுமாகலான, அப்பெ
றுத்தநாகிய மெய்யுணாவான அடைக்கலம் புக்காரைத் தன்
னைப்போலச் சுதந்தராகச் செயது பரதூகாத்ந்நம், மருதூரவலி
யானடங்கி இரை நுகரப்பெறுது கிடக்கும் பாகதன் யாதானு
மோரிவக்குவந்த வாயத்தழி வறிதகிடவாதவாறுபோல, அவா
மாட்டெழுந்தும் அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்த கிடந்த
வாயவாகாமிய வினை அவர்க்கு இதமகிதங்களைச் செய்வாரா பிற
ருளராயவழி அவவியையுபதறி ஆன டெவித மகிதங்களுஞ்,த்
தனைப்பாபத கலைக்கூடறபால் தாகலின் அதனை யவ்வாறு செலு
கதிப்பிறா செய்யு மவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து துகாவிந்
தொழிந்துஞ் செய்வாருகலான அதுபதறி யிதைவன் சலமுடை
ய ஓவானல்லெனப்பதாம்.

ஆக்கிக் கரப்பனென வியையும்

பிறரை யூட்டி யொழிந்தலே யவரை வினை நனுகாமத கா
பபதெனக் கொள்க

பிறரை யவ்வன் மூட்டி நனுக கருணையையாமென்பாரா, உா
ட்டென ரொழிபாது ஒழிப்பானு பென்னம் நலமுடனே பெ
னந்நக கூறினா

உலகினி லெனசெயலெல்லா முனவிதியே நீயே யு.னணின
றுஞ செயவித்தஞ செயகனறு யென்று நிலவுவதோர் செய
லெனககின றுனசெயலே யென்று நினைவாராககெனறதனால் அ
வன பணியி லினறிடலாவது இதவெனத் தெரித்தக கூறிய
து மாயிறறு

இறைபணியிற்ரு மிவன பாதகத்தைச் செய்திடி னர்
புரியாக்கிவிட்டு இவனுலகி விதமகிகஞ் செயதவெல்லா மிதமகி
த் மிவனுக்குச் செய்தாராபா லிசையச செயகல இறைவனுக்கு
ச சலமாய முடியும் போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெ
ரித்துணராததிச சலமினமை காட்டியவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

இப்படிச சிலரை யிரட்சிதகாரனெனன்றி பட்சவாதி யா
காறோ வென்ற வவிகாரவாதியை நோக்கி உருளிசசெய்கிறா

சலமிலுஞ்ஞானதகாற றனையடைநதாராதமமைத் தானு
ச்சித்தலைவன - அன்னுய்யம சிவஞானததாலே தனனையடை
நதவாககோ இரட்சித்ததுத் தனனைப்போலே யாககிக்கொள்ளுகி
ரு விது காததாவுக்குள்ள தானையாலே கனனையடைநதவாக
கோ யிரட்சிக்கச செயதேயும் பிறரோடு வெறுப்பில்லை இப்படிச
சிவனைப் பெற்றவர்கள் இந்திரிய வியாபாரத்தோடு கூடியிருந்
தால் மிவறு மாகமிய மேறுதொ வெண்ணில?—அவாதாருசெய
வனைகனனா னலமுடனேபிறாசெய்வனை யூட்டியொழிப்பாறா
ய - தனனையடைநத வடிவானாச சிவனறாளுக்கி யிருக்கசசெ
யசேயும் இந்திரிய வியாபாரங்களுடனே கூடியிருந்தார்களாயி
னு' உலகர்கள் முன்புசெய்த கனமத்துக கீடாகப் பிறராற பவி

பக்தி பல - கனம் இவர்கள் பிறருக்குப் பலிக்கிற பலன்களும் இவையெல்லாளு சிவனுடைய செயலென்று காணவே சிவனும் புசிப்பு ராதிரம் புசிப்பித்தத தலைப்பிப்பனும் நின்றும், — என்னு காமலவ்ணையவரை நாடிக்கொப்பன் - அப்படி கனசெயலென்று நின்றவர்களுக்கு ஆகாமிமேறாமற் நிருவுளனமபற்றிப் பாதுகா ததுக்கொளளுவன இந்த வுணமைப்ப பெற்றவர்கள் நிற்குமு னைமை யுருளிச்செய்கிறா — உலகினி லெனசெயலெல்லா மு னவிதிவேநீயே யுண்ணின்றுஞ் செயவித தரு செய்கின்ற பென னும - பிரபஞ்சதகிலே நானசெய்கிற தொழில்களெல்லாம் நீ நி யமிததே' நீ தானே யென்களுளே நின்ற மிவைபெல்லாரு செய்கிறாயுஞ் செயவிதகிறாயும் என்றும், — நிலவுவசோர செய லென்க்கின் னுனசெயலேயென்று - எனக்கிப்பொழுது பொருந குப்பட்ட நியாதொரு செயல்களெல்லா முனனுடைய செய லேயென்றும், — நினைவாக்கு வினைகளெல்லா நீ கருகதானே - இவ்வனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமையை சிவனுடைய சிவஞா னத்தாற கண்டு நிற்பாரக கெல்லாக கனமங்கனும் விட்டு நீ ககாநிற்கும்

இதற்குப் பிராணம், தேவாரம் “முன்னமடிவேனநி யாமையினுலமுனிந செனனைநலிநது முடக்கயிடப், பினைய டியே னுமக்காளு மட்டேன சும்கின்றது சூலைதவிாததருளீர், தனனையடைந்தார் வினைதீர்ப்பதன்றோ தலையானவாதகட ளுவதுதா, னன்னநடையா ரதினைக்கெட்டி லீரட்டானத துறையமமானே” சிவஞானபோதம், ௧௦-சூ, ௩-வெ, “சார நகாரைக்காற்றல் தலைவரகடஞகல், சாராதாரைக்காததருச லமியலுய—சாரத்தடியார, தாந்தாலுய் செய்துபிறா தவசை வனைநாகுகொடுத்த, லாயந்தராமுன செய வினையு மங்கு” என னுதுவ கண்டுக்கொள்க,

இதனா சொல்லியது, பகருவானமாகக்கூர் இரட்சிக்கை
 வீணுல சிவன பகூவாதி யல்லன்னதும் சிவனைப் பெற்றவா
 ளுள் பிராரததம் புகுகருமிடத் துண்டாகிய செயல்களெல்லாரு
 சிவனுடைய செயலேயெனதுங் காணவே அவர்களுக்கு ஆகாப
 ப மேருநென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நீயே யுண்ணினதுஞ் செய்கின்றாய்-நீயேயெனக் குண்ணின
 துஞ் செய்கின்றாயாகலின்,—உலகினி லெனசெயலெல்லா முன
 விதியேயெனதும் - உலகினி லெனஞ் செய்ப்பபபி மிதமகிழ்மெ
 ளலா நீ செய்புஞ் செயலே எனதும்,—செய்வித்தது நினைவுவதோ
 ரு செயலெனக்கின் துனசெயலேயெனதும் - நீயே பிரணாக்கொ
 ள்வி செய்வித்ததும் செய்கின்றாயாகலின் பிறரா லெனக்குவருந்
 தமகிதங்களு நீ செய்புஞ்செயலே பிறிதில்லை,—எனதும் நீயே
 வாராகு வினைகொல்லா நீங்குநதானே-இவ்வன மவ னருநோப
 ளல லொன்றினையுங் கருகாராயத் தமமையிழந்து நிற்கப்பெறு
 வாரமாட்ட டுருநான்கனமம் பிரவேசிக்க மாட்டாதா யொழி
 நதுவிநி மாகலான்,—ஆபஞானசுநாற ற்ணையடைநகரா த்ம
 மை - அப்பெற்றித் தாகிப் மெய்யுணர்வா னடைக்கலம் புக்கா
 னை,—தானுக்கிக்காப்பன் - தன்னைப்போலச் சுதக்ராகசசெய
 து பாதுகாத்தனும்,—அவரை நாடிநனுகாமலவினை- மந்திரவ
 டியா னடங்க வினாறுகரப்பெறுத கிடக்கு ம பாந்தன யாதா
 னுமோரினசுரு வந்தவாடத்தழி கறிது கிடவாத வாறுபோல
 வலாமாட்ட டெழுந்து அவரைச் சாரமாட்டா தொழிந்து கிடந
 தவவ வாகாமியவினை,—அவாதாரு செயவினைதனஞ் னலமுட
 னே பி. செயவினை யூட்டி டொழிப்பாறாய - அவாக கீதமகித்

வகடொ = செய்வார பிறளுராயவழி யவவிபைப்புதறி யாவனட்
யவித மகிசங்கடஞத துணையாயத தலைகூட்டற பாலசாகஸீ
னதனை யவவாறு செலுதசிப பிறா செய்யு மவவிநமகிசங்
கரே மிதுவிதது நுகாவிதது ஒழிகதலுஞ செய்வாறுக்லான —
தலைவனசலமிலன் - அதபற்றி யிறைவன சலமுடையருவன்
ஸஸன்

மறைஞானதேசிகா உரை.

இஃதில்லாதார சிறப்பிணையு மிஃதளனாரா

சிறப்புணையு முணாததகிணரா

நாடுகளிற புககுழன்றுங் காடுகளிற சரிதது நாக
முழை புகடுருநதுந தாகமுத நவிரநதும, நீடுபல கால
யக ணிததனு யிருநது நினமலஞா னததைரிலார நிக
ழ்நதிடுவா பிறப்பி, லேடுதரு மலாகுக்குழலார முலேத்
லைக்கே பிடைக்கே யெயிவிழியின படுகடைக்கே கிடந
துமிறை ஞானம், கூடுமவா கூடயிய வீடுங் கூட்டிக கு
ஞசித்த சேவடியுங் கும்பிடடே யிருப்பா. (நி)

(இ - ள) நாடுக நினமலனது ஞானம் நினமலஞானம் அ
ளிற புககு தனை யிலலாதோ பூமிப பிரதககிணமாகத
முன்றுங் கா திரிகதாலும் புறப்பறறை யறறு மிருகங்க
டுகளிற சரிதது னைப்போல வனததிற சுஞ்சரிததுச் சுருகு பு
நாகமுழை புககி சித திருந்தாலும் புலிகளைப்போல மலைப்பா
ருநதுந தாகமுத ழிகளுட புககு போசுததைச சாகித்திருந
றவிரநதும நீடுப தாலும் பாம்புபோல வாயுவைப் புசித்ததத்
ல காலயக ணித் தாகங்களைத் தீரந்திருந்தாலும் யோகிகளை

தருயிருந்து நி ா பபோல நானெடுக்காலம் நிதத்தியத் துவம்
மலஞா னத்தை பெற்றிருக்கவென்று கருதித் திருட்டபலமா
யிலார நிகழ்த்தி கிய விரசாயனங்களைக் கறப்பபடி கூட்டிக்
வா பிறப்பில் கொண்டிருப்பினு மஃதிலலாகோ நிதகனை
வருத்தமுற்றாச சாதித்தாராகளே யாயினு மி
றுதிககட பூமியிலே வந்து பிறப்பாகள அ
ஃதுள்ளாற பெறுமபலம் யாதெனில் ?

ஏடுதரு மலாக் சிவஞானத்தைப் பொருந்தினவாகள ஏ
குழலார முலைத ிருதோடும் பூவினித்தே எனபதனாற பூவி
தலைக்கே யிடைக விதழைப் பொருந்தின குழலையுடைய மாத
கே யெறிவிழிவி ா முலையினுடைய குசுமமாகிற துனியிலேயு
ன பகிடைக்கே ம அலகுற தலத்திலும் அபபுபோலக் கொ
கூடநதுமிறைஞா டிகாகிய விழிகளின து கடைசகட் பாரவை
னவ கூடுமவா களிலேயும் அகப்பட்டு முயங்கிக் கூடந்தார
களேயாயினு மந்த விடயங்களின் வசுமா
காரகள ஊஃதென்போல வென்னில் ? தண்
னீரிலே யநவரதமுங் கூடியிருக்கிற காமனாயானது எப்படி ய
தனைப் பற்றாமலிருக்கும் அப்படிப்போல ஞானிகளும் பொருந்
தாரகள ஆகலா லெத்ததுன பொருந்தியிருப்பாக ளென்னில்?

கூடரியவீடுங் கூ யாவராலும் பெறுகதகரிய பரமமான மு
டிக் கு கு சித்த ததியைப் பொருந்திப் பரமநந்தக் தாண்
சேவடியுங் குமபி டவத்தைப் புரியாநின்றோன றாககிய சோபா
ட்டேயிருப்பா. தத்தைபே யநவரதமு மனுசகதானம் ப
ண்ணிக்கொண டிருப்பார்கள. எ-று.

நினமலஞானத்தை யிலார கடுநிலைத் தீபகம்

விமலமுமாய சாவதோமுகமா யிருக்கிற சிவஞானம் பிர
காசியாவிடத்து முதலியடையப் பெறுதென்பது கருத்து.

௧௦—சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம். ௨௪௨௭

சேவடியுமெனற வுமமை சிறப்பினகண் வந்தது.

ஞானதகையிலார் நிகழ்ந்திவா பிறப்பில எனவும், இறை
ஞானங் கூடுமவா இருப்பொனவும், இரண்டெழுவாயும் இரண்
டு பயனிலையுங் கூட்டுக

இதற்குப் பத்திரகிரியினும் சாவஞானோத்தரத்தம் இர
த்தினத்திரயத்தது மறிச (டு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

மேல் கிரியா யோகங் களினாலே முததியில்லை ஞானத்தி
னாலே யல்ல தென்பது கூறுகின்றது

நினமலஞானத்தை யிலார் நாடுகளிற் புக்குழன்றுங் கா
டுகளிற்சரித்தும் நாகமுழைப்புக்கிருத்த நாகமுகற்றவிரந்த
ம நீடுபல காலங்க ணித்தராயிருந்தும் நிகழ்ந்திவர் பிறப்பி
ல்,—சிவஞானமில்லாத பெயா புண்ணிப்பூமிகளிலே சஞ்சரித்
தும் புண்ணிய தீர்த்தங்களை யாடிப் பிரயாசைப்படும் வண்
த்திலே சாக்முலபலங்களைப் புசித்தனஞ் சஞ்சரித்தும் மலைமுழ
ஞ்சிலே புருத்தும் ஸ்திராசனத்திலே யிருந்தும் அப்பிபாசவசத்
தினாலே பசிதண்ணீர்தாகத்தை யடக்கியும் நெடிதாகிய ப
லபுகங்கள் மரணமில்லாம லிருந்தது காலாகத்தரத்திலே சன்
னத்திலே வந்த தோன்றுவார்கள்,— இறைஞானங் கூடுமவ்
ரோடு கருமலாக குழலார முலைகைகே யிடைக்கே யெறிவி
ழியின படுக்கைக்கே கிடந்தும்— குஞ்சித்த சேவடியுங் கும
பிட்டே கூடரிய வீடுங் கூடியிருப்பா -பதியினது சிறுசத்தி பதி
தையுள்ளபோ அழகுபொருந்திய மடந்தையருடைய வெல்லா
வயங்களைபுக கோய்த்திருக்கச் சிதேயுஞ் சிவனது குஞ்சிக
பாதிமாகிய வருட சத்தியையும் பிரியாத வணக்கத்துடனே நி

ன்று முன்சொன்ன தபோயோகங்களினாலும் கூடப்போகா
த மோக்ஷத்தையுங்கூடச் சிவமேயாயிருப்பென நினைப்பொ
ரு

கூடுமவரெனறது இறந்தகாலந் தருந்தொழி லிடைநிலையா
த கூடும்வரெனப் பொருளுரைத்தது

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவசாக்ஷாதகார சித்தியினா சித்த சிவ யோகிகுஞ் சி
வப்பிரகதியுக்ஷ சாக்ஷாதகாராத துனமுக சிவசமாதி சித்தியி
னா சித்த சமாதி சாதசிய சிவயோகிகுஞ் சிவப்பிரதத்யக்ஷ
விஷய விருப்ப மிருநதாலு மவர்களை சரீராதத்திற பாசமுதசி
யடைந்து மல சத்திவிரத்தி விரியாது குவித்த சிவசத்தி காப
ப சிறசகநிமை விரித்துச் சிவனைச் சாக்ஷாதகரிப்பாராக னென
றுஞ் சரீர மிருசகுங் காலத்து மாகாமிய மேருதென்னும பிரா
ந்தத கனமமும் பலவகுன்றி வாசனைமாததிரமாயத் தாககா
மற ருசகும போகம புசிப்பிசகுமென்று மிருதிரு விருத்தத்தா
லிசைக்கின்றா

கெளிப்பெருள.

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஏனைப்பெரும்பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்த
ன நன்மைகளும், இவ்வண்ம அரன்பணியி னிறதலாகிய மெய்த
வொண்கி செய்யும் ஞானத்தாற தரப்படும பேறறைக் கொடுக்க

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலக்கணம் ௨௪௨௬

வல்லுவனவல்ல எல்லாப் பெருமபேற்றையுங் கெடுக்கவல்லன்
வாய எகத்துணைத் தீமைகளும், இகனாற்றாபடும பெருமபேற்றை
ச செடுக்க வல்ல அயுமல்ல, அததுணைப் பெரிபகோசிறப்பிற்று
இவ்விறைபணிநிரகு ஞானமென்பதாம்

அரண்பணி நீற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு

சாகக்ரததே யதீகததை பென்னுஞ்செய்யுளில், சாக்கிரத
நே யதீதக் கூடைப் புரிந்தவர்கள் சாகக்ரத்தி னின்றவொப்புமை
மாததிரையேபற்றி அவரை பெல்லாரோடு மொப்பனவத திக
முதகவென வவரது பெருமையு னாத்வவார, ஆக்குமுடி கவித்
சாசாணி நுககிடாவேயென ஆண்டிக் கூறினா, அதனையே அர
ண்பணியி னிறதலா னாசுதபாலதனசன மறறொன்றாற் செய்யக்
கூடவ தொனநிலையென அததொண்டின பெருமையுணர்த்து
வார, ஈணமிமெடுத்த தோதினா

இவ்வனங் கருத்துவகையாற பொருள வேறுபாடுண்மையி
ற கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விட்டு நீங்கி அரிய தபசுகளைப் ப
ணணிஞ்ஞம் சருவமுஞ் சிவனுடைய செயலென நறியாதவாக
னாகு சன்னம் நீங்காதென்றும் சருவமுஞ் சிவனசெயலென
நறிகவாகனாகு சன்னம் நீங்குமென்றும் மே லருளிச்செய
கூரா

நாடுகளிற் புகழுமன்றும்- பூப்பிரதட்சண முதலாக வெல
லா விராசியவகளும் புகழுக் தடுமாறித் திரிந்தும்,—காடுக
'ற சரித்தும் - வனசரிதராயத் திருந்தும்,—நாகமுழைபுகக்கு

ந்தம் - மலை முழஞ்சுள்ளிலே யிருந்து தவசு பண்ணியும்,—தரக முகல் தவிராதும் - ஆகாரம் நிதகிரா பய மைதன மென்ன முடற்குணங்களை விடும்,—நீதிபல காலங்களை நிததராயிருந்தும் - எண்ணிறந்த நெடுங்காலங்கள் நிததத தவம் பெற்றிருந்தும்,—நினைமல ஞானத்தை யிலாரா நிச்சுத்தியிவா பிறப்பில - சிவனுடைய ஞானத்தைப் பொறுதவா ஞான சன்ன முண்டாகாநிறகு ம, இததனமைபனறி,—ஏழிதரு ம பாச்சுமுலாரா முலைத்தலைக்கே யிடைக்கே பெறிவிழிபின் படுக்கைக்கே கிடந்து மிறைஞானங்கூடுமவா கூட்டிடவீடுங் கூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் குமபிடேயிருப்பா-இதழ்பொருத்தின் மலையுடைய கூந்தலார்களுடைய முலைமுகத்திலே யவர்கள் மருங்குலிலே காமதுறையிலக்காகாம லம்பிலுங் கடிக்காப்பட்டு பபியப்பாறகிற கொடிய கடைக்கண்களிலே கிடந்தார்களாயினும் பரமேஸ்வரனுடைய ஞானத்தைக் கூடினவர்கள் யாவராலுங் கூடுதற்கரிய மோக்ஷத்தையும் பொருந்தி குளிப்பையுடைய சீர்பாததனதயுந் தொழுதுகொண்டிருப்பார்கள்

இதற்குப் பிரமாணம் திருக்களிற்றுப்படியாரா, கூங்-வெ, “கீட்டிலே நின்று வினையொழிந்து நின்றுடிவென, நாட்டிலே நலவினைகள் செய்கிடிவென—கூட்டிலவாட், சாதத்திபே நின் நிலையேற நக்கனா வேளவிசெய்த, மாதத்திரமே யாங்கண்டாய் வந்த” என்னுமதுங் கணிக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, பிரபஞ்ச வியாபாரங்களை விடமி அரிய தபசுகளைப் பண்ணினாலும் சாவமும் சிவனுடைய செயலென தறிபாதவாக்குநக்கு ஜனனம் நீங்காதென்றும் ரசவமும் சிவனுடைய செயலென தறிந்தவாக்குநக்கு இத்திரிய வியாபாரத்தோடுங் கூடியிருக்காதுஞ் ஜனனம் நீங்குமென்னு முறைமை யு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நாமிகளிற புகழுழ்நறும-பு ணணிப தேசககளிற சென்று
புணனியதலம புண்ணிய தீர்த்தங்களைத் தரிசிகதாடியும்;—சா
மிசுளிற சரிததும் - வனத்திலே சென்று கந்தழல் பலாதிக்கீ
யயினறும்,—நாகமுழை புககிருந்தம் - மலையிலுள்ள குணகயின்
யோகத்திருந்தும்,—தாகமுத றவிரந்தம் - யோகாப்பியாச ப
லத்தினுலே பசிகுணனீர் தாகமுதலியவற்றிற குணவுக ளொழி
ந்தும்,—நீம்பலகாலங்க ளித்தராபிருந்தம் - நெடுவகாலமரண
மில்லாமலிருந்தும்;—நிளமல ஞானத்தை யிலார - நிருமலமா
கிய சிவஞான மில்லாதார,—பிறப்பி லிகழந்தியிவா - ஜனனத்
துப்பியவா,—ஏந்தரு மலாசகுழலார முலைத்தலைக்கே யிடைக
கே பெறிவழிபின் பகிடைக்கே கிடந்தம் - இஃழை யுடைய
மலாமாலை யணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையா கொங்கை யல
குல விழிககடை முகலிய அவயவங்களைத் தோயப் பெறின
ம்,—இறைஞானங் கூடுமவா-சிவஞானத்தைப் பெற்றோர் கூட
ரிப லீறிவகூடிக் குஞ்சித்த சேவடியுங் குமபிடலேயிருப்பா -
பெறுதற்கரிய லீட்டினையும் பொருந்தித் திருவடிகக ணீவகாதே
ந்தபா

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

இத்தனமையினை யுடைய ஜீவனமுததா வாதனையிலுலே
கனமஞ்சன செய்தாராகளையாயினு மதனையுராக ளா
தலா லாகாமிபமுமேறாதென றுணர்த்துகுறா.

அங்விததம் பனைவல்லாராக கனல்கூடாதாரு மென
டதமந திரமுடையாராக கருவிடங்களேறா, வெவ்வித்

ஸ்தக் கனமமெலாளு செயதாலுஞானிக் கிருவினிகள்
செனாரணையா முறசெயவினையிருத, தங்குபபேராம
பாதகிரமுங் குலாலனவினையிநத சககரமுங் கநநி
ததுச சுழலுமாபேரன, மங்குபபேராய வாதனையா லு
முலவிககுமெலலா மலங்களுமபின காயமொடு மாயும
வாதே. (௬)

(இ-எ) அகநிததம்பனை வல்லவனை அனலானது
தமபனைவல சுடாத வாறுபோலவும்
லாக கனசு
டாதாகும

ஒளத மந்தி ஒளத மந்திர பலத்தினை யுடைய சிந்த
ரமுடையாக க புருஷாக ளானவாகளை விடச் சத்திபாஸ்
ருவிடங்களேறு து வாதைபண்ணாத வாறுபோலவும் ஒளத
த மந்திர மென்பதனை யிருபாலுங் கூட்டு
சனம மெல்லானாயும் வாதியாதோ வென்னில்? அநேக ஜன
ங்கள் நடுவே அகநிததம்பனை வல்லவனையே சுடாதுபோ வெ
னவறிக.

எங்குததைக் ஞானவானக ளெந்தெந்தக் கனமங்களைக்
கனம மெலாளு செய்தாராகளே யாயினும் அநகந்தக் கனம
செயதாலுஞானி பலங்களைப் பொருந்தி வாதையுறாகள
க கிருவினிகள்
செனறனையா

முறசெய்வனை பூவததிலுண்டான கனமாறுகுணமான
யிருதத் தங்குப சீராதிலுண்டான பிராரத்தகனம வாதனை
போம பாதகிர சிந்திருந்த சுகதகங்களை யுறுவிககினுரு
முங் குலாலனவி சிந்தி தழலப்பண்ணும். அஃ தெனபோல வெ
னைதவிநத சகக னவில்?

ரொய கந்திதது
சுழலு மரபோ
னமங்குபபே ரய
வா ஸீயாலுழல
வாரும

பெருங்காய மிருக பரணடமானது அஃ தொனறொழிபப
பேயிருக்கினு மந்தப பா ணட மந்தப பெருங்காய நாதற மு ஸ
டாயிருக்கும் இவ்வன முண்டாயிருந்து மேலதனு ஸொரு பிர
யோசன மிலாதது போலவும் குபவன நிகரியி ஸேதநினைமனை
கடத்தை யுண்டாககின்பினனு மந்த வாநனைதானே நன்று மெ
ல்லமெல்லச சுததித தானையொழிததுபோ மதுபோலவும் இ
க வாநனையோ டிருக்கவு மோருடலை யுண்டாசகுமோ வெள
னிவ் அநிறையச சோந்த விததானது பின்பு முளையாத வாறு
போலென வந்த

எல்லாமலயக இருக வானமாச சீரத்தை விட்டு முததி
ளும பினகரய பையமடையுமபொழுது முறகூறிய வாசருத
மொடு மாயுமன மகமாசிய கனமழு மாயையு மாணவமு
நே தான கெடாமற நன சததியினது வலிகெ
ட்டு நிறகவே தடைபடாமல முகசுபைய மடைவன என்று

கந்திததுச சுழலுமென்பதனை நினாநினாயாககிப பொரு
ளுநாகக

பலவெழுவாயும் பஸபயநிலையும

உமமை எதிராமறை

மாயு மெனறது சுததமாச கெடுமெனறதென்று, அஃ திருக
தம வானத பண்ணுதென்பது கருததாயிறறு

“உக்கொளியா தொளிகுமிரு ளுதயகதி ரொளிமு ன
னே, பகருவததிற பசுபாச வலியடங்கும பரமசிவன, நககூ

யாக கருளபுரியரசித்தத்திலவசித்ததல, நெபககனநீ வகுதலென
 னமாயைநிலை தொலையுமனதே" எனரு ரொமதுகுறவா

இகற்குச் சிவதருமோததரம கிரணம சுபரபேதத் து
 ிறிக (சு)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேல் சிவஞானிக்குக் கனமமேறாது என்பது கூறுகின்றது
 ஞானிகளு எங்கிதனை கனமமேறாது செய்காது மிருவி
 னைகள சென்றனையா - சீவனமுத நெவவிடத் தெவ வினைக்
 ளெல்லாரு செயயினும் தானபலத்தினாலே யவைகள் பலமாக
 ப பொருந்தாது - பவாதென்னில—அங்கித தம்பனைவ லார
 ரக் கணஸுடா தும்-அக்கினித் தமடனையையுடையவன அகநி
 யை யெய்க்கு மனையினு மவனுககுச் சுடாது —அவுடத் மநதிர
 முடைட ரக் கருவிடங்களேற - மநதிர ளுஷத் சித்தனுகக்கு
 கடிதக்விஷ்ணுக் குடித்தவிஷ்ணுக் காககாது ஆகும் இவ்வாறு
 கும பிராரத்தகனமபலம் புசிக்குமபோது மாயையும் ஆணை மு
 ன் கூடிநின்றே புசிக்கவேணும் முமமலமிருக்கையினாலே சிவஞா
 னிபாவ தெப்படியெனலில்—முனசெயவினை யெல்லா மலங்க
 ளு மங்கிப்போய வாதனையா லுழல்விகும-அநாதியேதொன்று
 கொடநிவரப்பட்ட கனம மாபை யாணவமெல்லா மலங்களுக்
 குஞ் சத்திகள்கெட்டு வாகனையினாலே தேகமுள்ளவும் விஷய
 னுகளிலே யுழலுகலைச் செயவிகும —பினகாடமொடு மாயுமன
 தே-பிராரத்தகனம் மறற்பின் தேசத்தோடே வாதனையும் நசி
 பபகரம் இவ்வாறு வாதனையினாலே பண்ணுகளிகை பலத்தைக்
 கொடாது அநெனபேரல் யெனலில்—இவகுத் தங்கிப் போம்
 பாத்திரமுங் குலாலன் வினைத்தவிரந்த சுகரமுங் கத்தித்து

க0—சூத்திரம். மலமோசன இலககணம உசநரு

முனுமாபோல-பெருங்காபம வைத்தெடுத்தப்போட்ட பாண்ட
க குயவன றண்டுகொண்டி சுழறறுகலை யொழிந்த திகரியையு ம
டைவே மண்பபனையுஞ் சுழல்கலையுஞ் செய்யினு மவையிறி
நு லொருபயனு மில்லாததுபொலவென நிதனபொருள்.

அனறெனப் தாமென்கிளவி

சிவாகரயோகி பண்ணின் சிவஞானசித்தி

பத்தாரு சூதகிர வியாககியாநம

சமாபதம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

பிராரத்கம், சுபத்தமென நம மந்தமென நம தீவிரமென
நம மூன்றுவிதம் அவற்றுள் சுபத்தஞ் சிவதன்மத் கொருப ப
பெருப்பவனர வாசியாது மந்தஞ் சிவ ஞானிகளை வாசியா
து தீவிர மெல்லாரையும் வாசிக் கு மாளுலும் சிவஞானிகளை மி
சூதியும் வாசியாது, ஆகாமிம மு மேறது.

பகப்பொருள் வெளிப்பொருள்

இப் பத்தாரு சூத்திரத்த முன்பின் சில விடங்களிலேயு
மிருந்த கூறியது கூறலைக் குறித்த நகிரிபதாரத்தஞ் சூககும ஸ
வருப பரீகை பண்ணுது லோகச சொத கூட்டு மட்டுக் கட்டு வி
ட்டு முட்டத் தொட்டுப் பரீகை பண்ணுதலானும் உரை விரித்
தரையாத் துணாகது கொள்க

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுநிதற கேதவாகிய அங்கியைத் கமபனஞ் செய்யவல்லார்
அவ்வங்கியுள் முழுகக்கிடப்பினும் அதுபற்றி யவாமாடகிச சூதி

நிகழாதவாறும், கொலைதொழிற கேதுவாகிய விடங்குநாதன்
 தங்கியவல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார அவ்விடங்கு
 நாதன் யெல்லாம் நிறையப்படுகின்ற அதபற்றி யவாமாட்டுக் கொலை
 தொழிலிகழாத வாறுபோல, வீருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழாத
 கேதுவாகிய இந்திரியங்களை நேருகறிப் முறையினின்று தம
 வழிபட்டுத் தவல்ல ஞானிகள் எவ விகழிப்பங்களினின்று எத
 தொழிலைச் செய்தாராகளாயினும் அதுபற்றி யவாமாட்டு வீருப்பு
 வெறுப்பு நிகழாத மேலைக்கு வித்தாதல செல்லாமைபாலும்,
 ஏனப் பிரார்த்தனையுந் தற்பணி நீததவாமாட்டுத் தலைக்
 டமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டேபோய வாச
 னை மாதந்திரையாய நின்று சிறிதே தாக்குமவவாயேயென்றி வா
 தனையாத செய்கக்கடவது பிரிதில்லைமாதல, காடமிருந்தொழித்
 த பாதந்திரத்தில அயவாதனை கிடந்த கந்தித்தம ஒருநிதிகு
 பபோக மாசலின்னையுந் குயவனுவான குடத்தை வனையுமா
 வுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில அவவாதனை கிடந்த தனவேக்கு
 ளளவளவு மதனை மெலிதாகச் சுழலவித்து மறஞ்ஞாநனை வனை
 தற்கு உபபோக மாசலி னையும போலுமாகலானும், வாதனை
 மாதந்திரைக்குத் தனையாய நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அ
 வவுடம்பு மாயுந் காலத்து வேஞ்ஞாபற்றினமைபான் அத்ஞா
 டி மாட்டந்தொழிபு மென்பதாம்.

இங்குத் தங்கிப்போய் பாதந்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வி
 னைதவிராதச் சக்கரம் மந்தவாதனைக்கு முயமையாயின

எங்கெனபது, எங்கிததையென மரீஇயிறறு

நின்றெனபது சொல்லெச்சம்

கந்தித்தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருட் டராத செ
 வவெனமாதந்திரையே குறித்த நினைந்து “பயந்தகாத் தழிக
 குமரனை மூவா” என குறபோல

க0—சூத்திரம் மலமோசன இலக்கணம் உசாந்

மங்கு யொன்றொழிபாது போமென்றா, வலியுறுத்த க
சகு

உவமை யெடுத்ததுக் காட்டியதும் அதனைச் சொல்லுகின்ற
பொருட்டி

இதனானே மேல் ஒருவாற்றால் வலியுறுத்தப்பட்ட சொ
ளங் கூறாது வருடாகுதலிரத்தி வினையப்பற்றி யெடுத்ததுக்
கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாத்தித்தற பொருட்டி ராந்த சொல்லு
வாட்ச செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலேச் செய்யுளின் பற்ற
விழிபின் படுகடைக்கே கிடந்தங் குமட்டே யிருப்பான் என்ற
னை உவமைகளின் னையத்துணர்த்தி யினிது விளக்கப்பவாறு

இவை நான்கு செய்யுளானும் இரண்டாவது கூற்றி ன்குட படு
மற்றெல்லாம் வருத்ததுக் கூறப்பட்டன

நிரமபவழகியருரை வருமாறு.

இப்படிக்கொத்த ஞானவான்களா இத்திரிப வியாபார
கொண்டு கூடி யிருக்கச்செய்யுமே அவையிறுத்த றையாமல்
தமுக்கூடம் யெவ்வனையென்ற மாணுக்கனை நோக்கி யுத்த
செய்கிறார்

அங்கத்த ருன்னவல்லாரக் கண்கூடாகாகும் - அங்கத்தி
கூடாநிப வுபமேச வல்லவாகளுக்கு அந்த வச்சினிபி லுர
கச்செய்யுத அந்த வச்சினி கூடாமல் அவாகா வசநாயிருந்த
கோலவுரு--அவுடதமந்திர முடையாரக் கருவிடங்கு
கூடாகப் பிரயோகம் மந்திரத் திபானமு முடைய விவக்
கோத தீர்த்தற கரிபதாசிய விவதங்களை பெருந்திறு லு
கக கோம லவர்கள் யசமாயக் கிடந்த லுனைபோலும் --

எங்குத்தைக் கணமமெல்லாஞ் செய்நாலும் ஞானிக் கிருவினை
 கள் சென்றனைபா - முனசெய வினை எல்லாக் கணமங்களுமும்
 ஞானவான்களா யுள்ளவர்கள் செய்பாக்கள், வாதனையாலே
 செய்நாக்க ளாயினும் திரிபதாரதத்ததைத் தரிசித்தது சிவனல
 லு கொண்டு நடவாது என்கிற விசாரததை யறிதிபாக வுடைய
 ஈவஞ்ஞானிகள சுகதுக்கங்களைப் புசிக்குமிடத்தனுடா னவிரப்ப
 வெறுப்பு இவர்கள் வசமாவதெ தாழிந்த இவர்க ள்தின் வசமா
 ளார்கள், ஆகையால் ஆகாயியமானது சென்று பொருநகரது மு
 ன்பு பிராரததம் புசிக்கச் செய்தே யல்லோ வாகாயிய மேறி
 யுடைய இப்போ பிராரததம் புசித்தாளுகின் மீளவு மாகாயிய
 மேருதோ வெண்ணில ? வாகாயிய மேருமற போகிறவழிய மே
 ளாருளிச்செய்குறா — இவருத தங்கிப்போம் பாததிரமுங் குலா
 ளுன் வினைதவிந்த சக்கரமுங்கந்தித்தச் சுழலுமாபோல - பெ
 ருங்காய மிடருநக பாததிரத்தி லுண்டாகிய பெருங்காயம்
 போலும பாததிர மீளவும் நாரின் தன்மைபோலவும் குலா
 ளுன் கிருணையை கிரிபாமல் கைவிட்டாலும முன்பு திரித்தவி
 ளை யுள்ளளவும் சுழன்றோலவும்-முன்புள்ள பிராரதத கன்
 டாமும்—மங்கிப்போய் வாதனையா லுழலவிக்கும் - ஆசாரிபன்
 செய்த அத்துவா சோதனையாலே தீரப்போ யிருக்கச்செய்தே
 யுடையவா ளு மாததிரததாலே ஞானவான்களிடத்துப் பிராரதத
 கணபக தேகத்தோடேகடி ஜீவியாநிதரும், அப்படி ஜீவிப்பித்த
 தாராயினும் பிணையொரு ஜனனத்துக் கேதுவாகாத அநெ
 ளாவனை பெண்ணின்—எல்லா மலங்களும பினகாயமொடு மாயு
 ளுநே-அப்படி பிராரததம் புசிக்கச்செய்தேயும் ஏறின வாகா
 யியாருநக கணமத்தக்கி—க வெடுக்கிற மாயாசேக்ரு முண
 ளாகாத அந் ஞானவான தற்போதஞ் ஜீவியாமல் அந்
 ஞானமாய் நிற்குத கோ—பாட்டாலே ஜனவ மாயை காயிய

மென்கிற மலங்களுள்ளாரம் வாதனையாலே சரீர முளையுமி
நின்று பின் டநகச்சரீரத்தகோடேமாயும்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், க0-சூ, 10-வெ,
“நன்னலவேவாத நற்றவாதமினும், பண்ணமாமாச்செலு
தும் பாகரினு—மெண்ணி, யரனடியோராவ வாமபுலன்ற
சென்று, மவாதிறம் நீங்காரத்தகு” என்கும், 10-வெ, “இ
கருணாவாவகுவ கலம்போல ஞானிபால, முனசெய வினைமா
யை முனடினும்—பின்செயவினை, மாயையுட னிலலாது மற
றவனான மெப்பொருளே, யாவவத்தினுண்ணரு மச்சு” என
கும்துங் கண்டுகொள்க

இதனாற்சொல்லியது, சிவனைப் பெற்றவாக ளிந்திரிபங்களோ
டு கூடியிருந்தாராக ளாமாயினு மந்த யிந்திரியங்க ளிவர்கள்
வசமாயிருக்கும் கொழிந்து இவாக ளதனவச மாகாராக ளாகை
யாலவர்களுக் காகாமிப மேற்கென்றும் பெருங்காய மிட்ட
பாத்திரமபோல பிராரத்த கணம் வாதனா மாரக்கத்தாலே கூ
டிவநகசாயினும் அதிலேறின வாகாமிபத்தினால் மேலொரு சரீ
ர தெரந்தனை யுண்டாகாதென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அங்குத தம்பனைவல்லாரக் கண்கூடாதாகும் - சுநிதற்கே
துவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்ய வல்லார அவயங்கியுண
முழக்க கிடப்பினு மதபற்றி யவர்மாட்டுச சூடு நிகழாதவாறு
ம,—அவுடத மந்திர முடையாரக் கருவிடங்களைஞ - கொல்
ததொழிற் கேதுவாகிய விடங்களைத் தடுக்கவல்ல மந்திர மரு

உதகளைப் பெற்றுடையா ரவ்விடங்களை யெல்லா நிறைவுப் பரு
கனம் அதுபற்றி யவாமாடிக கொலைதொழி னிசழிதவாழ்
போல, — ஞானிக் கெங்கத்தைக் கனமமொரு செயதா லும வி
ருப்பு வெறுப்புக்க ணிகழுகற கேதுவாகிய வீரத்திரியங்களை மேற்
கூறிய முறையினின்று தமவழிபடுத்தவல்ல ஞானிகள் எவ்வந
துரிப்புகளினின்று எததொழிதேச செயதாராகாயினும், — இருவ
னைகள் சென்றனையா - அதுபற்றி யவாமாடிக் விருப்பு வெறுப்
பு நிகழுகு மேலேகரு வித்தாதல செல்லாமையானும், — முற்றேச
யவனை - வாழ்னையா லுழலவிக்ரும ஏனைப் பிராரதத வியும்
தற்பணி நீத்தவா மாடிக தலைகூடமாட்டாது வெறுதபடம
போலச் சத்திகேடேபோய் வாதனை மாததிரையாய் நின்று
சிறிதே தாக்கு மவவளையென்றி வாதனையாற செய்யக்கடவது
பித்திலைபாதல, — இவருக தங்கிப்போம டாததிரமுங் கடுத்த
து-காடமிருந் தொழிந்த பாத்திரத்தி லவவாசனை கிடந்து கரு
தித்து மொருசுறிக் குப யோகமாத வினமையும், — குலாலனவ
னை தவிராத் சக்கரமுஞ் சுழலுமாபோல - குபவஞ்ஞவன் குடத
தை வனையும்ளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட தீக்கிரி லவவாதனை கிடந்து
தன் வேகமுள்ளவ் வாதனை மலிகாசு சுழல்கின்ற மறஞ்ஞ
தனை வனேதற குபயோகமாத வினமையும் போலுமாகல ன
ம, — எல்லா மங்கப்போய் வாதனையா லுழலவிக்ரும பிண்டல
வாஞ்ஞ காமொழி மாயுமவதே - வாதனை மாததிரைக்கு, த
தனையாய் நின்று ஏனை மலவாதனைகளு மவவுடம்பு மாயுங்கா
லத்த வேஞ்ஞ பற்றி னனையா னதஞ்ஞ மாயக தொழியும்
பைத்தம.

க0—சூதகிரம் மலமேசன இலக்கணம் உசுசுத

இக் கணே மேலொருவாற்றான வலியுறுத்தப்பட்ட முன
 றவசூடாறை வருகு சூதகிரத்திலிபைபு பற்றி பெய்துசுகொ
 ளேரி தை--விடைகளாற சாகித்தற பொருட ந்த ன்ளேரி நோ
 றுவாய செத்துகொள்ளு முசுகதாணே வேலு செயுளின் எரி
 விழியின் பரிசுடைசகே ஈடகதா குட்டிடே யிருப்பா' என
 கினை யுடமைகளிற் வைகதணர்கதி யினிது வளக்கியவாறு

இவை நான்கு செய்யுளானும இரண்டாவகூற்றின்கட் பரி
 மாறெல்லாம் வகுசுதக கூறப்பட்டன

 க0 - சூ, உ-அதிகரண முடிந்தது.

பகதாஞ் சூதகிரம் முற்றிற்று

“கந்தனமுக மோருழி”
 என்ற பகதாஞ் சூதகிரம்
 அதுமுற்றிற்று.

பரவிரமுடபட - காக்க.

உ
சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார சுபகூடம்.

கக—வது பகதியின் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

மேற பதினொரு குத்திர மென்னுதலிற்றோ வெனின் : இஃது
ஒப பகதத்திலே கிலேசமுற்றுப் பகதங்களை நீங்கின ஜீவ
னமுதலாக குபகாரஞ்செய்த சிவனது திருவடி யை யுடை
ந தவலிடத்திற பததிசெய்யுமா றுணராதது னுதலிற்று
மேலித் தலைசெய்யு ளென னுதலிற்றோ வெனின் : எல
லாதசையுங் காணுவ கண்ணுதகு ஆனமா காட்டாய் நின்
ருறபோல ஆனமாவுககுக் சிவ இபகரிக்கு முறைமை யுண்
ராதது னுதலிற்று.

காயமொழிந தாறசுத்த னுபிரானமாக காட்டிக
ண டிடுந தனமை யுடையகண்ணாக, கேயுமுடிர காட்டிக
கண டிடுமாபோல வீசனுயிராக குககாட்டிக கண டிடுவ
னித்தை, யாபுமயி வுடையனா யனபுசெய்ய வாரிலேமை
யிரநிலிபி னடைநதமுறையாலே, மாயமெலா நீங்கிய
ரன மலரடிகீழிருப்பன மாருத சிவானுபவ மருவி
ககொண்டே.

(க)

(இ-அ) காயமொ ஐனமா காயம்போன வாறே மலங்களை
நிறத்தாற சு நிகழ்ப புடமவைதக பொனபோலச் சுத்த
கச்சுந் யா லுப

ஐனமா

கா டக கன ஒருவன் காட்டகராணு மியலினை யுடை
புநிற் கண்ணம யு ய கண்ணுக்கு

டை கண்ணுந்

பு

யமுநிகாட் அது பொருநகப்பட்ட கன்னமுதலிய விந
புந் க நடிமிமா திரியங்களைக் கொண்டு கனது சைதனலிய
பொன் மிடமாக வநகருபங்கனையும் கண்ணையுந் க
டை ஐன ராவைப்போல

சுநுநிகுதுக சிவஞானவன் தானாக வொரு 'விட்டந
காட்டக் கண்ட கையு மறியமாட்டாத வானமாகக்ருங்குந்
புயல தற் சொருபத்தினையுந் காட்டித் தானெல
லாத்தகரு மேலாய் நின்று சாவான்மாக

க செ யுந் கனமங்கலையிற்று பலங்களைக் கொடாநிற்பன

இசைகடையுந் இந்நக சிவஞானே யல்லேந் நமக்கு மலம்
நினைடாய் போய் நினைமலனுந் மெனனுந் தன்மையை
பு செய்து யாராயுந் தற்பத்தகந் அறிவுடையனா. நக
ச சிவனிடத்திற் பத்திசெய்ய

*காநிலையி இப்படி யானமா வானவ னுடோறுந்
நிலையி னடைந் சோகம பாவனைபண்ணி ஐங்கியமாயிருக்க
தமுனாமலே வகனபின்பு சிவனைப்போலக் காணும் நினை
லந் யிருங்குந் தன்மைமையுடைய னுடையி
லுலே

பாயமொன் னி இப்படி யானை நாடோறுந் திபானுந்
வகையான மலம் யமயே மலத்தினுலே வரு மயக்க விதப்பன

கக—சூத்திரம். பக்தியினை இலககணம். உச்சநீ

டி-கக்திருடபன் கலை விட்டு நீங்கிச் சிவனது திருவடிப்புரத்
தின கீழேயிராநிற்பன் அப்பொழு திந்த
வாண்டா விருகநூ தன்மை யாகெனில் ?

மாருதசிவானு ஆனமாகநா .தங்களிடத் தனவரசுமு
யா மருவிகொ மொழிபாதிருக்கிற சுவாநககான பூசியாகி
னடே ய ஆனம சத்தியினது யின்பதையே தினை
த திருப்பாக்கள் ஏ-று

ஈசன் காட்டுவன் எ-ம ஆனமா இருப்பன், எ-ம எழுவா
ய பயனிலே கூட்டுக.

சுவாநுபவமென்பது தன்னிடத்தன்னடாகிய அநுபவம்

சுவானுபவம் இது வட்டொழி

சுவானுபவமெனஒது சிவானுபவமெனக் கூறுவார்கள்; அ
ஃகிசைட்ர

மூலசூத்திரமாகிய சிவஞானபோதத்தில், 'சுவானுபூதி ரா
ன' என்றோதகையாலு மறற ஆகம் புரணங்களிற கூறுகையா
லு மெனவறிக

இதனை எமது குரவா பரமோபதேசமென ஒரு நூலாகதி
விரித்தக கூறினா, அதனை யாணடுத காண்க

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் சாவனாஜோததரம் சூதசங்கி
சையிற பரமகிதைமினு மறிக. (க)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

—❦—

ஆனம சகாயஞ்சிய சிவவிடத்திலே யநதரங்க பக்திபன்ன
னு முறைமை ஞானத்தக கிரியை கூறுகின்றது.

கா -டக கண்டிடுக சன்மைடையுடைய கண்ணுக் கேயுழ
விட காட்டிக கண்டிடுமாபோல விசனுவிரகருக காட்டிக கண்டி

மெ விசதை யாயுமறி யுடையன யனபுசெய்யவனனிலைமையின்
 லிலையி னடைந்த மறைபாலே - சூரியாதிப பிரகாசங்கள் து
 னையாகச் சைக்கனியி யோகத்தினுலே ரூபவத் பதாரதத்தை
 லோக காணுமியலபையுடைய கண்ணுக்கு இரத்திரிபங்களைப் பொ
 ருத்திநின்ற சீவானமாக காட்டக் கண்டிடுமாபோலப் பரமேஸ்
 வர னுனமாவுக்கு அறிவிக்க வறிவன இரதவுபகாரத்தைப் பெ
 ரிசாக விசாரிககும ஞானத்தை யுடையனும் சிவனிடத்தி னி
 டையருத் பத்திபண்ணவே எட்டாரு சூத்திரத்திலே ' ஞா
 னஞேயமொடு ஞாதருவு நாடாவண்ணம்' என்ற திலேகூடு மா
 னைபாலே.— ஆனமா காயமொழிந்தான மாயமெல்லா நீவ
 ன்ச சுதந்திரகி யரண மலரடிக்கீழ் மாறாத சிவாநுபவ மருவி
 க்கொண்டே யிருப்பன - முனசொன்னவாறு சிவனிடத்திலே
 யிடையருத் வந்தரங்கப் பகதியைப் பண்ணிக்கொண் டிருந்த
 ஆனமா தேகமொழிந்தவாதே ஆனவ மாயை மயக்கங்களை யெ
 லலாம விட்டுநீங்கி நினமலனாகிய சிவனிடத் தொழிவதே சிவா
 நந்தாறு பூதிபனாயிருப்பனென நிதனபொருள்

ஐந்தாறு சூத்திரத்திலே யிரத்திரிபங்களுக்குத் தரிசிப்பி
 க்கிற ஆனமாவைப்போல ஆனமாகங்களுக்குத் தரிசிப்பிக்கிறவன்
 சிவனென்று கூறியமொழியே யிவவிடத்தும் கூறியது புணருத்
 தியெய்னனில்? அப்படியல்ல. அவவிடத்துக் கூறியது சடநாபமாகி
 ய பிரபஞ்சத்தைத் தரிசிப்பிக்கிறத் துக்குத் திட்டாந்தம், இ
 வவிடத்தக கூறியது சித்தருபனாகிய சிவன் ஸ்வயருபத்தை
 த் தரிசிப்பிக்கிறததுக்குத் திட்டாந்த மாகையால் புணருத்தியி
 ல்லை.

கக - ருத்திரம. பகதி 19-௭ இலககணம. உசசுள

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவனதுபகார முணாததுகின்றா

காயமொழிந்தால் - பிராரததகனமபிடித்திருத்தஞ ச
ரீரமதமாயும் மாயத்தால் சரீராவதி மறைக்குஞ சாமாதத்ய
மாததிரமாய மாயத திருமபத திகைநயிற சேஷிப்பித்தமலமு
மாயாதுமாய, —

சுதனஞகி யானமா - ஜனமா மலமுத்தி மாலுச்ச சிவத்து
வாருக னெமாததிரனய நிறப, —

காட்டக கணிடிநதனமையுடைய கண்ணுக்கு - சட்மாத
லானுங் கணகானு மெனப துபகாரோபசாரம, முகதியில் மல
மறைப்பு நீங்கினுற காட்டு நாடாது ஸ்வகந்திரமாயக கானுந
தனமையுடைய தாலுலும் பெத்தத்தில் மலமறைப்பினுல் காட்
டக கணிடிந தனமையுடைய சீவானம சிறசத்திக்கு, —

ஒய்முயிர காட்டிக கணிடிமாபோல - பொருகதிய வான
மா மனசையேவ மனசு கண்ணையேவக கண சிறசத்தியை விள
ககச சிறசத்தி காண்பதுபோல, —

சாசனுவிரகஞக காட்டிக கணிடிமென் - பரிபூரணமாயப்
பண்ணப்பட்டதற்குத் திருமபப பண்ணவேணமவது நீதியில் நி
னறுபாாதகா விசுவையா மாதலால், காட்டுத திருமப விருமபா
தபடி சிவத்துவாபி வியத்தி பண்ணத தனக்குப் போசகபோ
ககியமின்றி யுள்ளமை மாததிரமாய்ப் பிறாகுப் போசக போ
ககியமாய்ச் சாக்த சதறு சவிக்றப விருவிக்றப சாக்ஷாதகார
த்தாற் பதிமுதலிய முப்பதாரத்தவகளைச் சாக்ஷாதகரிப்பன -

இததை யாயுமறிவுடையனாய - அடபோதுவரு மிச்செய்
தியை விப்போது சிவாகமக கேளவி சுகித்ததலினுலவருந கெ
ளிவென நுரைக்கும் பதிமுதல் முப்பதாரத்த சிவத்துவ பசுத

தவ விவேக பரோக்ஷ ஞானமுடையவன் பின் னபரோக்ஷ
மரபொலிந்தக சிவானவாய்ச் சிவமாததிர தேய னேயத ச
முதத்சு ஞானியப் போலிச் சித்தனைச் சமாதிமானுமாய் சமாதி
சிவ சாக்ஷாதகார மனஞ் சித்தி கொடுக்கும் பொருடும்,—

அன்புசெய்ய - கூடிய மரிடாதி சிவபூசை பண்ண,—

அநினைவ யிதநிலையி னடைந்த முறையாலே - சொல்லி
விதேக பரமுததி சிவ சாட்சாதகாரஞ் சதேக சிவனமுத்திவி
பொருட்டி சாராத செய்தியாலே,

அதவனறியும் அநினைவை பிறா பசிதாகம்போல் ஒருபிர
காரம் திருச்சிபமானவன் சாவதிருக் காததிரு ரூபமாய்த்
சிவமென்றுவரு மாகம பரோக்ஷ ஞானத்தை,—

இந்நிலையினைடந்த முறையாலே - தன் பசிதாகம்போலி
து சிவமென்று வருமசீவன முத்தி சிவ சாக்ஷாதகார ரூபத்தி
ரும சாராத தன்மையினாலே,—

மாயமெனா நீங்க - மனமுதற் பாச மோசித்து,—

மாறாத சிவாநுபவ மருவிககொண்டே-தனது பிறப் பொ
ருளறிவுச் சித்சத்தியில் விளங்கத் தோன்றிப் பிரிவற்ற பிரபஞ்ச
காப்ப பிறப்பொருட் சிவ சாக்ஷாதகாரப் பூததிக் காதத்சி
வமானந்தத்தைத் தனது தற்பொருளறிவுச் சித்சத்தியில் விளங்
கத் தோன்றித் தற்பிரிவற்ற சற்பொருட் சிவ சாக்ஷாதகாரத்
ததற் சாக்ஷாத தனுபவித்துக்கொண்டும்,—

அரன் மலரடிக் கிழிநுப்பன் - அப்படிப் புறப்பொருட் சி
வசத்திசெய்தது விரிந்து கித் தசித்துப் பிரபஞ்சகாப்பப் பிரப்
பொருட் சிவனைத் திருச்சிபப் பிரபஞ்ச விலகண்ண திருக்கூறுப
பிரபஞ்சவிலகண் சாவதிருக்கருதற் ரூபமாய் பராகரமாய் பர
கரும பராகரரூபப் பிறப்பொருட் பிறமாணரூப் தற்பொருட்
பிரமேய ரூப் பிறப் பொருளறிவுச் சித்சத்திச் சோமையிப் பிரத

கக—சூததிரம். பகதியின இலககணம் உசசக

தியக காய் விழந்து பதிமுதல முப்பசார்த்தப் பிறப் பொருட்
பிரமேட சோமையிற றீண்டாத சிறசத்தி மாததீரதகைப் பிர
ததியக காயப் பாரகும் பிரததியககு ரூப் பிறப்பொருட் பிர
மாணரூப் கறப்பொருளறிவு + சிறசத்திக குறிக கிரமிகமாகச் ச
ததிமத்து ரூபியாயுரு சுத்தி ரூபியாயுரு தற்பொருட் பிரமாகுரு
ரூபசுத தரூப் மாததீரததாற பொருளறிவனாகிய வந்தராமரு
பகறசத்திக குறிச் சிவ மாததீர ரூபியாயு மிருப்பன.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

இவ்வனம் பதகரூ சூததிரத்தாற பெத்தத்திலின்று நீ வ
கப் பெறறாருகு முததிப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுத்த
கெழுத்து பதிவொராஞ சூததிரம். முகதியெனறது ருணநி
த தலைமைபற்றிச் சிவபரீபற்றினமே வினறது

கண்ணந்திரிபம் ஒருவத்தைக் காணுமபடி உயி ரத்துட
லாய நின்று காட்டிதன் மாததீரையேயெனறி அககண்ணொளியா
ம் கூடச் சென்று அவவுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய தபகரிக
குமதுபோல, உயி ரொருவடயத்தை யறியுமபடி முதலவ னு—
ண் றறிவித்தன் மாததீரையே யுறி அவவுயி ருனாயோய்கூ
ட அத்துவிதமரபச் சென்று அவவிடயத்தை யறிதலுஞ்செய த
பவரித்து யறுமாகலான், எல்லாமலங்கனும் பினகரபமொடு மா
யுமென மேலுச் சூததிரத் திருகியிற கூறியவாறறாற காயமொ
ழிககாண முமமலங்களு நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாவோ ளாகிய
வானமா, முதலவ விவகனம் அத்துவிதமாய் நின்று உபகரித்த
வருமுரிணம்பைக் கடைப்பிடித் தறிந்த்கொணமி நிறகப்பெறிய,
அக்கொடாபுபறிய வமமுதலவன் நிருவடினேத தலைப்பந்த
தனை இச்சக யிடைபுருது நீகமும், அங்ஙன மறிக்கினைக ளி

ரணமும் பிற்கொணநிற சேறவின்றி அவ வத்தவிதநில யொன
நேபதந் முகலவன நிருவடிக கண்ணவாய ஒருநரு நிகழவே,
காயமொழிகதபின மலநிகிச் சுத்தனாப நிறகுமுறைமை காய
ததோடு நிறபுழித் தானே கைகூடப பெறுதலால், ஏனைக்கிரியை
யுமே எல்லாமலகுகையு மிம்மையே நீத்தொழித்து அவவநிவிச
சைகளோடொப்ப பொருவழிக கொண்டு அமமுதல்வன நிருவ
டியைத் தலைக் கூடபபெற்று, சிவானு பூதிபே சுயானு பூதியாக
க கொண்டு வாழவ செனபராய

• அத்தவிதநில விளகருவதாகிய காணுமுபகார மாத்திரை
யே யீனிக கூறப்படுகதார, இவ்வித விளவருகற பொருட்கு ஐ
ககாரு குதகிர்த்து கூறிப்போகத காட்டு முபகாரத்தை யு ம
லுவதித்தடன கூறிஞர்.

நுணிக காணுமுபகார மாத்திரையே கூறுதல் கருத்தெ
னபது முகலுவின: “உளளதகைக் கணமிகாட்டல்” எனபதற்கு
“அவனு மவறறது விடயத்தை யுணருமெனறது” எனக காணுமு
பகாரததையே வேறெடுததுககொண மிரைத்த கண்ணழிப்புரை
யானு முணாக

காட்டுமுபகார மாத்திரையேயன்றி அதனபினனாக வுட்
னினறு காணு முபகாரமும வேண்டப்படு மெனபது எவ்விடத
தும’என்னுஞ் செயயுனின விளவகக் காட்டு தம;ஆனிக காணக.

காயமொழிகதாற சுத்தனாகி யானமா இத்தையாயு மறிவு
டையனாபென வியையும

ஆக்யெனறது பெயா.

அநிலை பெனபதற்கு வேறுவே றுரைப்பாருமுளர்.

அகச்சுட்டு அடுகக் கினறதனை யொழித்து வேறெனறனை
ச் சுட்டுதலு செல்லாமையும பிறவும அவர நோக்கிலா

கக—சூத்திரம் பகதியின இலக்கணம் ௨௪௫௧

இருவகைப் படனு மொருங்கே சேரன்வதது விளக்குவா
ராய, மேலேசூத்திரத்த வேறுசூருக வையாத ஒருவாறு வலி
யுறுககப்படு மூன்றாக கூறறைக காயமொழிந்தாற சுத்தனாகி
பெனவும, அந்நிலைமையிடுநிலையி லடைந்த முறையாலே மாய
மெலா நீங்கியெனவும, அதனொழிபாக ஸ்ஷெடுத்தக கொண்
டாராகலின், அதனொழிபபட இச்செய்யுள் முக்கூறத்தாய
வாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

இந்தச் சரீராயநதம் நீங்கி ஸானமாகள சிவனுடைய
நிருவடிபைப் பெறுவது பெப்படி யென்ற மாணாககளை நோக
கி மே லருளிச்செய்க்ஞா.

காயமொழிந்தாறசுத்தனாகி யானமாக காட்டக்கண்டிடு
நதன்மை யுடையகண்ணுக் கேயுமுயிர்காட்டிக கூடிமொபோல
விசனுவிற்குககாட்டிக கண்டிடுவ விதனையாயு மறிவுடையனா ய
னபுசெய்ப வனவிலமை யின்னிலையி னடைந்தமுறையாலே மா
யமெலாம்நீங்கி யரண்டுககிழிநுப்பன மாருதசிவானுபவ மருவி
ககொண்டே - அன்னவயம. மாயமெலாம் நீங்கி காயமொழிந்
தாற சுத்தனாகி யானமவென்று பொருட்கூட்டிக காட்டககா
ணுந் தன்மையினையுடைய கண்ணுக்குக் காட்டிக்ந முறைமையி
னையுடைய யானமாக காட்டக காணுந் கண்ணைப்போல இவ
யானமாக காணுந் பகுதிக்குள்ள கண்மததை சிவன் நிருவுள்ள
ததிலே உறிந்த ஆன்மாவுக கறிவிகக வறிவன் இந்த உபதேச
த்தினாலே யாராயத்திற்குத் தறவாதே பத்திபண்ணின் அகதப்
பகதியினுடைய நிலையேதவாக இப்பொழுது சிவனைக் கூடுகிற
முறைமையாலே மலமாயா கண்மனக் ஸ்ஷெடாகிய மயக்கவக

செல்லாம விட்டு நீங்கியிருந்த பிராரத்தத் தொலைவிலே சீர மொழிந்தா லானமா சுதந்திர பரமேஸ்வரனுடைய தாமரை மலர்போலான சீர்பாதத்தின் கீழேயிருப்பன இருக்கு மிடத்த மொழிபாடி சிவானுபவத்தைப் பொருந்திக்கொண்டிருப்பன

இத்தொடர் சொல்லிவந்த, பெத்தத்தன்மையிற் பரமேஸ்வரனுபகரித்து நின்ற முறைமை யறிந்த மறவாமற் பத்திபண்ண அந்தப் பத்தி யேதவாக வுண்டாகிய ஞானத்தினாலே பரமேஸ்வரனுடை சீர்பாதத்தை யணையுமென்ன முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

காட்டக்கண்டிடுக தன்மையுடைய கண்ணுக்கு - காட்டக காணுந் தன்மையுடைய கண்ணினிடு மோருருவத்தைக் காட்டும்படி, —ஏழுமுயிர காட்டிக் கண்டிடுமாபோல - பொருந்திய வுயிரத்தடனைய நின்ற காட்டின் மாதத்தினாயேயன்றி யக கண்ணினிடுபாடு கூடச்சென நவவுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய்துப் பகரிக்குமதுபோல, —உயிரக் கீசன்காட்டிக் கண்டிடுவன - உயிர ஓர் விடயத்தை யறியும்படி முகலவனுட லின் தறிவித்தன மாதத்தினாயே யன்றி யவவுயிர உணர்வோடுகூட வத்தவித மாய்ச் சென நவவிடயத்தை யறிதலுஞ்செய்துப் பகரித்த வருமா தலான, —காயமொழிந்தாற் சுதந்தனாகியானமா-எல்லா மலய சஞ்ஞெயின்காயமொடு மாயுமென மேலை ஞாந்திரத்திமயிற் கூறியவாறறா காயமொழிந்தால் மூமலவகளுந் திகழ்ப் பெற்று + சுதந்தனாவோலாகிய ஜனாரா, —இத்தை யாயுபதியுடையனா - முதல்வ னிவ்வன மத்தவிதமாய்நின் துபகரித்த வரு முரிமை உடக கடைபிடித்த தந்தைகொண்டி கிறதப்பெறின், —அன்பு

கக—சூத்திரம். பகதிபின் இலககணம். உசடுஉ

செய்ய - அததொடாபு பறநிய அமமுதல்வன நிருவடிசைத் தலைப்படுத்தக ணிசசையிடையரூது நிகழும் அங்ஙனமனறி விசசைகளிரணம பிற்சொன்றிற சேரலினறி யவவத் தவித நிலை யொன்றே பற்றி முதல்வன நிருவடிசை கண்ணவாய ஒருவரு நிகழவே,—அந்நிலைமையிநிலையி னடைந்தமுறையாலே - காய மொழிகதவிச மலநீங்கசு சுததனாய் நிறகு முறைமை காயத தொழி நிறுத்தித தானே கைகூடப் பெறுதலால்,—மாயமெலா நீங்கி - ஏனைக்கிரிபையுமே மெல்லாமலவகனையு மிமமையே நீத சொழித்தது அவவறிவிசசைகளேர டொப்பவொருவழிக கொ ண்டி,—அரணமலரடிசகீழ மாரூத சுவானுபவ மருவிககொண டேயிருப்பன் - அமமுதல்வன நிருவடியைத் தலைக்கூடப் பெறு சுவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக் கொண்டு வாழ்வன்.

இதனானே இருவகைப்பயனகனையு மொருங்கே சேரவை தது விளக்குவாராய்மேலேச சூத்திரத்த யேறுகூறாக வைடா து ஒருவாறு வலியுறுக்கப்படு மூன்றாகூறாக காயமொழித் தாற சுததனாகி யெனவும் அந்நிலைமை யிநிலையி லடைந்த மு றையாலே மாயமெலா நீங்கிபெனவும் அதனொழிபாக லீனடெ டுத்தக கொண்டா ராகலி னதனோடுளப்பட இச்செய்யுள் முக கூற்ற தாயவாறு கண்டுகொள்க.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—பொருள்—

மே லந்த ஜீவனமுதலாக ணையத்தமுத்த

முறைமை யுணர்த்தகின்றா.

பாஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தார்பரமே பா ர்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாராட்டாகக், வருஞான மபலஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சியவா சகஞான

கச்சு

ம் வயிநதவதகின கலககந், தருஞான போக ஞாகிரு
ஞான ஞேயந தங்கியஞானஞ சங்கதபனை ஞானமாஞ்
ந, திருஞான சிவையெல்லாங் கடந்தசிவஞான மாந்
லாற சிவனமுதநர் சிவமேகண்டிருப்பா. (உ)

(இ-ள்) பரஞா பரனது ஞானத்தினாலே பரத்தைத் தரி
னத்தாற ப சித்த சிவஞானிகள் தேகாதமளவு மேலா
ரத்தைத் த ன பரப பிரமத்தையே தரிசித்துக்கொண்
நிசித்தாற பரமே டிருப்பார்கள்.

பாரத்திருப்பா

இப்படிப் பரத்தைப் பாரத்திருக்கிற ஞானாக்கள் இருந்
துலகத்தின்க ணுண்டாய மாயாபதாரத்தங்களைப் பாரத்திரு
ப்பார்களோ வெண்ணில்?

பாராததங்க இந்த விசுவவியற்கையைப் பொருந்தியி
ள் பாரா ராக்கள் அஃதெனபோல வெண்ணில்? அமி
ர்த்ததைப் புசித்தவன் விடம்புசிக்க விரும்
பாதவாறுபோல.

“உலகுளா பௌதுதுஞ்சு மொருபொருள் விழித்தபோ
க, யுலகுளா விழித்தபண்டத் தாங்குவ னுருவமாக, யுலகெ
ளா மொனறிவேறற ஞெளிநுமொப பிஸிதனனானு, எலா
தலைக கனிகதபோகக் கவனலா னேயமியாதே” எனவறிக

அதனைப் பாரத்திருக்கிற குற்றம் யாதெனின்?

பாாக்கவரு விசுவத்தி னுண்டாகிய கடப்பாதி ஞா
ஞானம் பலஞா னக்களெல்லாம் பலவாகலானும் அவைகள்
ன மஞ்ஞானம் விசைப்பமாக விசாரித்தப்பாக்கி வதவு ம
விகற்பம் வாச்சி ஞ்ஞானத்தா னுண்டான வாதலானும் வா
ய வாககஞானம் ய்வழக்காத் சொல்லப்படாநின்ற சத்தார்

கக—சூத்திரம். பகதிமின் இலககணம். உசநடு

வயிதவததின ததஞானத்தலுலாடாநிற ஞானவகனெ
கலககந தருஞா லலாம விரதவித ரேதறிய வைகரியாதி
ன போக ஞாதி ஞானமும் பரமமான பகதமாதலானும் இ
ருஞான ஞேயந வைகளனறி ஞாதிருஞான ஞேயவகளாகிய
தவகிய ஞானஞ ஞானவசஞா மாணமபோகத்ததாற கூட்டிய
சங்கதபனை ஞா நிகிற ஞானவகளெல்லாஞ சங்கதபஞான
னமாகும் மாதலானு யிவைகளெல்லாந கூடாத

திருஞான மி சமயஞான மாவது அவைக னெல்லாத
வைபெல்லாநவ க கையும பறற விசிட்டமான சிவனைப் பிரகா
டந்த சிவஞான சிப்பிக்குமதா யுள்ள மேலான சிவஞானமே!
ம

ஆதலாற சீவ இதவே சிறப்பாகையினுலே சீவனமுக்
னமுத தா சிவ தாக ளநதஞானத்தாற் றுனை பரமசிவனு
மேகண்டிருப்பா டன அனுசுகதானம பண்ணிககொண டிரு
ப்பார்கள். ஏ-து.

ஏகாரந தேற்றம்.

நீயாதே நேகநதீகரண வியுத்பபத்தியாலே ஞானமென
னும் பகமுண்டாயிந தெனவறிக, இது வடமொழி

இநத ஞானம் பரம அபரமென விருவிதம்
வாசசியவாசக ஞானம் அபரமாதலாற தள்ளினா
பதிஞான மேலான தாகையா விதுவே சிறப்புடைத தெ
னபத

அஃதெக காரணத்தா லெனில? அநதஞானம் பிரத்திய
கூதம் அனுமானம் ஆகமமாகிய இம்முனறினாது மறிப்பபடாத
படியாத் கூறிய தெனவறிக.

இசற்குச சாவஞானோத்தரம் சிவதருமோத்தரம் யோக
சம் சிவதீபம் மிகுகேசிரதது மறிக. (உ)

சிவா'க்யோ'கியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் ஜீவன் முததர் சாவமுஞ் சிவாகாரமாகவே காணப் படுகின்றது.

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தாரா பரமே பாரதிருப்பா பதாரதங்கள் பாராபாக்க வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானம் விகற்பம் வாச்சிய வாசகஞானம் வபிகதவத்தின் கலக்கதரும் - பாசஞானத்துக்கும் பசுஞானத்துக்கும் மேலாயிருக்கிற பதிஞானத்தினாலே பாச பசுக்களுக்கு மேலாயிருக்கிற பதிபைவேறறகசண்டா ரெவவிடத்தம் பதியேகண்டிருப்பா, பதிக்கிணனியமாக வொருவஸதுக்களையுங் காணா வேறுவேறு வஸதுக்களாகக் கரணவருகிற ஞானமானது பலவாய் மாயாவிகற்ப ஞானமாம் சொல்லும் பொருளுமாகிற ஞானம் விதவிதம் கல்வகற் பிரதேசத்திலே யுண்டான ஞானமாம்,—போகஞான ஞானஞான ஞேபக தங்கியஞானஞ் சங்கற்பண ஞானமாகுந் திருஞான மிவையெல்லாவும் கடந்த சிவஞான மாதலாற் சீவன் முததர் சிவமே கண்டிருப்பா - போகத்துக்குக் கரணபாணங் காட்டிசுபுங் காணப்படு பொருளுமாகிற திரிபுடி ஞானம் சங்கற்பஞானம். சீர்மத்தாகிய முன்சொன்ன சுத்தர் சுத்த மாயாஜக்ய ஞானங்களுக்கும் திரிபுடி ஞானங்களுக்கு மப்பாலாகிய சிவஞானமாகையால் ஜீவன் முததரானவர்கள் விகற்பமாகிய பதாரதத் ஞானத்தைவிட்டி நிர்விகற்ப ஞானமாக வெவ்வேறு சிவமாகவே கண்டிருப்பொருள் நினைபொருள்.

கக—குத்திரம். பகதிபின் இலககணம். உசடுள்

ஞானப்பிரகாசருஷா வருமாறு.

—0—

அபரோகூப போலிப் பரோகூமாய்ப் பாஷிக்குஞ் சிவ
மாததிர தேயநிர்விகற்ப சமாதியிற சாதத மனோகககார புத
தி சங்கற்ப காவபோத சிறுச சவிகற்ப நிர்விகற்ப சாதத மா
ததிர சாவார்த்த சிவ சாஷாதகாரத்திற போலப் பதாராத
ககள் தோற்று. தோற்றுமாளு லகதஞானம் பிறவி பெருககும்
பிராகிருத மனோகககார புத்தி சங்கற்ப காவபோத துல சவி
கற்ப ஞான தஷ்டஞ் சுததமனதென்று சொல்லுகின்றார்.

பதாராதககன் பாரா ரெனப்து பரமுததியிலென்று சில
ரா படித்தப பேசுவாரகன். சர்வ பதாராத் காப்ப சிவ சா
ஷாதகார பூர்த்திப் பர முத்தியில் ஆவர்கள் தாழ்த்த சாரதி
நிலையைச் சாற்றாத லஞஞானம். அதவனறித 'துரியஞஞ் சிவக
தோனதுக தானுத்தோன்றுக கொல்லுலக மெல்லாக தனனுள்
ளே தோனதும' எனபது முதலிய வசன விரோதமுமா மென
பதறிக.

கெளிப்படை.

—

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இத்தை யாயுழறியெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அதனைத்
தெளிய கோககி அனபு செய்யப்பெற்றார், அவவொன்றையே யு
ணாந்தகொண்ணி நிற்பானறி மேற்கூறிய பீராரத்தவாதனை தா
க்குதற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிந்தித்துக் காண்பாரல்ல
ர். அவறதைக் காண வருஞானஞ்ஞளவன? கருவிகளைப் பற்றி
நினறதியுங் காட்சியதுமரண மூரையெனம் பறையகூப்பட்ட அ

உசடுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

எனவஞானங்கள் அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின பேதமாகலா
னும், ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதரகிய சாததிரஞானம் நால
வகை வாக்கைப்பற்றி நிதமும் விக்ரு ஞானமேயாகலானும், சந
திததத் தெளிதற் கண்ணதரகிய பேதஞானமும் பாவனை ஞா
னமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனை
த்திற்கும் மேலாய் ஈண்டிக் கூறப்பட்ட விச சிவஞானமொன்
தே பதாராததங்களைப் பாராகக் வாராத் சிறப்புடைய ஞானமாக
லான, இதினைப் பெற்ற சீவன முததா சிவமொன்றே கண்டிரு
ப்பரனறி ஏனைப் பதாராததங்களை நோக்கிப் பிராரதத் வாதனை
யிற படுவாரல்ல ரென்பதாம்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடிந்தல்.

ஏகாரம் பிரிநிலை.

ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின மேற்று.

கலககம் ஐயம்.

கேட்டலறிவு மேற்சிக்திததத் தெளியுமபடி ஐயத்தை வி
நீத்தலபற்றி, அதனைக் கலகககரு ஞானமென்றா.

போகத் தங்கிய ஞானமென்றது அககலககத் தருஞானம்
போமபடி யவவாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு

சீவனமுததா பிரிதொன்றனைப் பாராரென் வறபுறுததோ
திய விதஞ்ஞே, பிராரததவினை மங்கிப்போயவழியும் மறகாது
நின் றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக் கழியுமாறு சா
திக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

சரீரதொகதனை கீங்கினை பரமுத்தியிலே சிவானுபூதியைப்
பெறுமதொழிந்து சரீரத்தோடே கூடியிருக்க சிவானுபூதி புண

கக—சூத்திரம். பகதிபின் இலககணம். உசடுக

டாவ தெப்படியென்ற மாணுகளை கோக்கி மே ஸ்ருவிச்செய்கிறா

பரஞானதாரை பரகதைத் தீர்ச்சிததார் - மேலான சிவஞானத்தாலே அசத்தியதைத் யசத்தியமென றறித தநீங்கிச் சத்திபமாயுள்ள பரமேஸ்வரனைத் தரிசித்தவர்கள், —பரமே பாரத்திருப்பா - அந்தப் பரமேஸ்வரனை எவ்விடத்திலுங் கண்டிருப்பார்கள், —பதாரத்தின்கள் பாரார - வாதினா மாரக்கத்தாலே பிரபஞ்ச விஷயங்களை மேலிட்டாலு மறிக்கூடார்கள் —பார்க்கவருஞானம் பலஞான மஞ்ஞானவிகற்பம் - அந்த விஷயங்களைவிட கூடிநின்று பார்க்கவுண்டான வறிவு வெருவிதமானவறிவு மாடா மயக்க விகற்பமுமா யிருக்குமொழிந்து, —வாசசிய வாசகஞானம் வைகதவத்தின் கலக்கத்தஞ்ஞானம் போகம் - வைகதவமாகிய சத்தமாயையி லுண்டான வாசகமாகிய சத்தமும வாசசியமாகிய வதகமுமாயிருக்கிற வறிவு சத்தத்தான பிரமமென்றும் அதற்கான பிரமமென்று மயக்கத்தைத் தருகிற ஞானமா மவைநீங்க, —ஞாதிருஞானஞேயக் தங்கிய ஞானஞ் சங்கற்பனை ஞானமாகும் - காண்பானுங் காட்டுவதுங் காணப்படுகிற பொருளுமாயிருக்கிற ஞானஞ் சங்கற்பித்தறிக்கிற ஞானமாம் அவைநீங்க, —திருஞான மிவை பெல்லாதகடத்த சிவஞானம் - அழகிய ஞானமாவது இவை பெல்லாததக்கு மப்பாற்பட்டி வாசகு மனோ கோசரமா யிருக்கிற சிவஞானமாயிருக்கும் — ஆதலால் ஜீவனமுத்தர சிவமேகண்டிருப்பா - ஆகையினாலே ஜீவன முததராயுள்ளவர்கள் வாதினையாலும் அபுத்தி பூவத்தர லுண்டாகிய பிராரத்தம் புசித்தத் தலையும் எவ்வும கனவிலும் கனவிலு மகதிச் சிவத்தையே தரிசித்ததுகொண்டிருப்பார்கள்

இதனாற் சொல்லியது உபதேசக் கிரமத்தினால் உண்மையைப் பெற்ற ஜீவன முததராயுள்ளவர்கள் பிரபஞ்ச விஷயங்க

போய் மசுததமும் சத்தமாயிருக்கிற வைநதவ ஞானத்தையும் விட்டு ஞானஞ்ஞானநெயங்கனையும் கழன்று இவையிறுதுக்கு மேற்பட்டு சிவஞானத்தாலே சிவனைத் தரிசித்த அனவரதமு மந்தச சிவமேயாயிருப்பார்களென்ன முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

பரஞானத்தாற் பரத்தைத் தரிசித்தோரா - இத்தையாயு மறிவெனப்பட்ட பரஞானத்தா னத்தனைத் தெளியநோக்கியனபு செய்யப் பெற்றார்,—பரமே பாரத்திருப்பா பதாரத்தகளை பா ராரா - அவ்வொன்றையே யுணாகதுகொண்டு நிற்பரணி மேற கூறிய பிராரத்தவாதனை தாகுக்குறைய வேளைப் பதாரத்தக ளைச் சிறிதும் காண்பாரல்லா,—பார்க்கவருஞானம் பலஞான ம ஐஞானவிகற்பம்-அவற்றைக் காண வருஞானங்களாவன? கருவிகளைப்பற்றி நின்றறியுங்காட்சியனுமான முறையெனப் பல வகைப்பட வளவை ஞானங்கள். அவையெல்லாம் சுடநினைவி ன் பேதமாகலானும்,—வாச்சிய வாசகஞானம் வயிநதவத்தின் கலக்கம் தருஞானம் - ஏனைக் கேட்டலின் கண்ணதாகிய சூத் தீரஞானம் கால்வகை வாககைப்பற்றி நிகழும் விரத ஞான மே யாகலானும்,—போக ஞானஞ்ஞானநெய்க் கனைய ஞா னஞ் சுகதப்பனை ஞானமாகும் - சுகதித்துச் தெளிகற் கண னதாகிய பேசுஞானமும் பாவனை ஞானமாதலே யன்றி யறுஞ் ஞான மாகாமையானும்,—இவையெல்லாளுகடாத சிவஞான க்திருஞானம்- இவையனைத்திற்கு மேலாக வீண்டிக் கூறப்பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதாரத்தகளைப் பாரக்கவாராத சிறப் புடைய ஞானம்,—ஆதலாத் வேணமுத்தர் சிவமே கண்டிருப் பர-ஆகவால்-இதனைப் பெறத் வேணமுத்தர் சிவமேரனதே கண்

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசுககி

டிருப்பரணி யேனைப் பதாரததங்களை கோக்கிப் பிராரததவர
கனையிற் படுவரலலா.

சீவன முதகா பித்தொனறனைப் பாராரென வற்புறத்
தோதிப் விதனானே பிராரததவினை மங்குப்போய வழியும் மங்
காதநின் றுழல் விப்பதாகிய அதனவரதனைப் பறறறக கழியுமா
று சாதிககப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீமத் —

மேற சிவசமவாதி சரீர நீங்கி முததிபெற வே

ஊமோ முததியினும் நித்தியததவம பெ

தறிருக்கலாமோ வென்று வினவ

வுணாததகின்றார்.

அநாதிபுட லொனயினைவிட டொன்றுபறயிக க
னமாலா யழிநது வருதவின லாதமில்லைப், பினுதியரு
ள பெறறவாக ணிததவுரு வத்தைய பெறயிருககை மு
த்தியெனிற பெறும்பதமே யிதுவு, மினுதுநிலை யிது
தானுங் காயமுண்டே லிருங்கன்ம மாயமல மெல்லா
முண்டா, மநாதி கரு முடலாகி காரியத்தாலநாதி மல
மறுக்கு மருந்தறறு லுடன்மாயுங் கரணே. (ஈ)

(இ-ஊ.) அநாதிபு இச்சரீர மநாதி. அஃகெக காரணததாலெ
டல் விலகி

ஊநினைகிட் பழம் புடவையைப் போட்டு வேகோ புது
டொன்றுபற்றிக் புடவையை வெகுகுமாறுபோலக் கனம
கன்மாலர உழித த்துகட்டிபாக வெகித்ததுவவுடலை விடதி

து வருதலினால் வாசனாத்தமகமாகிய சூகசுமவுடலைப் பற்றி
ப பிறந்த பிறந்தம ஜலப பிரவாகமபோல
ஜனனந கோறுந கொடாநது அது பிரவா
தனாகியாய வருகையினாலே

அதையிலை உலவாகக்கழிடான தெப்படி முடிவின்றி
யிருக்கும், அதுபோல வித்தத் தேகத்தகரு
முடிவிலை

பிஞ்சி பின்பொருகாலத்தின் மாயாகாரியமாகிய
வடிவையெடுத்தது நாச மடைநகிருகையா
லாதிபென்று சொல்லவும் பெறும்

அருள பெற்ற அந்த வருளைப்பெற்ற முதகரணமாகக்கி
வாக ணிதக வரு பபோல நிததியத்தவமே பெற்றிருப்பதே
வதகைப் பெற முதகியென்று நீ சொல்லில் ?
நிருகை முதகி
மெனில்

பெறுமபதமே இத்தநித்தியத் தவம் பெற்றிருப்பது மொ
யிறவும் ரு பதப் பிராபதியைப் பெற்றிருப்பதுகாண

இனாதுநிலை யி இத்த நித்தியத்தவம் பெற்ற சரீரகதாண
துகானும் ம பொல்லாததே, அஃகெக காரணத்தாலெ
னில் ?

காயமுண்டே சரீரமெனப் தெரணுண்டாகவே யதற்
லிருகணம் மா கேற்ற கணமமுண்டாம் அஃ துண்டாகவே
பை மலமெல்லா மாயய்யு மலமு மிவைகமெல்லா முண்டாய
முண்டாம் விடுககாண.

மனாதிதரு மு மனோகர்களுக ஆயமாகிய மூவிசத்தகாண
டலாதி மரரசித்த கணமமுண்டாகவே யதற்கெற
த கனாகரண யுவனபோக முண்டாமாதலா
விதவு மரதியெனப் பெறும்.

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசகந்

காரியத்தால் சநகதோறுத தொடர்ந்து தொடர்ந்து
நாதி காரியப்பட்டு வருகையினாலே பிறவாகாக
தியெனப் பெறும

மலமறுக்கு ம வைத்தியனாகிய சிவன் மாயாகாரியமாகி
ருத்தறறு லுடன் ய மருகைக் கொடுத்த மலவாதனை யாகி
மாயுங் காணே. ற வியாதியைப் போக்கவே பின் பொருக
காலஞ் சரீர முண்டாகாத ஏ-று

இன்னாலே கனம் மகாதித தவமு மாதித தவமுங் கூறவே
கனமகூயங் கூறியகாயிறறு.

இதற்குச் சித்தியாகமம்.

(ஈ)

சிவாகாரியோகியருரை வருமாறு.

—o—

மேல் வயிர்வ தகதிரவாதிகள தேக நித்தியமாவதே முத்
தியெனபதை மறுத்தல்.

உட லகாதியே டொனறினைவிட டொன்றுபற்றிக் கனமா
லாயழிந்து வருதலாலததமில்லைப் பினுதியருள பெற்றவராக னி
ததவுருவத்தைப் பெற்றிருக்கை முததியெனில் - ஆனமக்களுக்
ககாதியே கனமத்தினாலே யொரு தேகத்தைக்கிட டொருதேக
த்தைப்பற்றி யாயுமழிந்து வருகிற தியல்பாகையால் யாதேனு
மொரு தேகமில்லாம லிருப்பதிலை. ஆதலால் சரிதை கிரியைக்
னைச் சாதித்தபின் யோக்காப்பி யாசத்தினாலே யாதியாகிய பர
மேஸ்வரனுடைய வருளினாலே நித்திய வருவத்தைப் பெற்று
அவரகன சிவலோசத்தினே சித்ததராயிருப்பதே முத்தியெனனி
ல்—பெறுமபதமேயிதவு மினு தகியிததானுங் காடமுண்டே
விருங்கன்ம மாயை மலமெல்லா முண்டாம - நித்தியகாரியத்
தைப் பெறுதல் மோகாமெனனு மிதவுமுன னுஞ்சொன்ன பு

தமுத்தியே காயததேரேடே யிருப்பது. குற்றம்பொருந்தின நிலை
மைய தெவ்வா றெனவில்? மாயாதேக முண்டான போதே பெ
ரிதாகிய கனமமு மாயையு ழாணவமு மெல்லரப பந்தமு முண
டு, ஆகில * விதேக + கைவல்லிய முண்டாமபடி. பெவ்வா
றெனவில்?—அநாதிமல மறுக்கு மு—லாதி மருது தருங்காரி
யத்தாலறறு வுடலமாயுங்காணே - அநாதி காதகரவாகிய சிவ
ன ஆனமாவுக கனுகி சம்பந்த மாகிய வாணவமலத்தை யறுக
குத தேகாதி மருகதைக கொடுப்பன அநத தேகேகத்திரியானதக
ரண வியாபாரமாகிய போகத்தினுலே ஆனமா வியாபியாகி
ய வாணவமலம் பரிபக்குவமாய் நீங்கினுலு, ஒளஷகமாகிய தே
காதிகள பெருநதாமல கசிகும, ஆகலால் விதேக கைவல்லி
யமே பரம முத்தியென நினைபொருள்

ஏகார மீற்றகை

* விதேக - தேகமிலலாத, + கைவல்லியம் - முத்தி.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சாரூப முதலிய பதமுத்தி, பாமுத்தி யனறென்பது படிச
கின்றா

அநாதிதருமுடல - சிவனு மாயையுங் கொடுக்குஞ் சரீரம்.
மறறைய வெளிப்பொருள்

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

ஊடம்பரவது அநாதியா யுயிரைப்பற்றி நீரோட்டம் போன
த் தொடர்ச்சியாய் வருவதற்கான அதற்கொரு முடிபுகுதுத

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உச்சுதி

ல் பொருத்ததாயின, முதலியனும் இவைபோலன்றி நித்தியசு-
தக மகைளமயமான திபிய சரீரமுண்டெனனும் உருவசிவசு-
வாசிகளை மதமடாது. உடம்புளதாக்கவே அதற்குக் காரணமா-
கிய மாயையும் அதன்க ணிகமுமுண்டிவின்கட்கேதுவாகிய க-
னமமும் அதனை யிவைவிபதகிய வாணவமலமும் விட்நீருரு-
தவினமையின் அதுவு மினனாமையப பயக்கு நிலையாகலா-
னும், ஆகவே யதனை முததியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பதமு-
த்தி யென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டக் வுடம-
பிவின்றுக தோன்றுவதாகிய விவவுடம்பு அக்காரியப்பாட்டா-
லாதிபாய அகாதிபாகிய மலகோய் தீர்த்ததற்கு மருத்தாய்வரும்,
இஃத அக்காரண நீங்கியவழித் தானமுடன் ஒருவசனறி நிற-
றற்கோ ரிவைபினமையான் அந்தமாதற்க னுச்சங்கையினமையா-
னு மென்பதாம்

இதனானே மாயாமலம் பற்றற்க கழியுமாறு தடை விடை-
களாற சாதிக்கப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருளை வருமாறு.

—0—

சமவாதி சரீரம் நீங்கி முகதியைப் பெறவேணுமென்ற தெ-
ப்படி, முத்தியினஞ் சரீரம் நித்த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கு-
மென்று சொல்ல; அவனை மறுத்து மே லருளிச் செய்கிறார்.

அகாதிபுட லொன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கனமாலா-
யழித்துவருகலா ளத்தியிலினை - அகாதியே ஆன்மான் கனமதது-
க ட்டாக ஒரு தேகம்போக வொரு தேக மெடுத்தக்கொண்டு
உண்டாயு மின்பியையும் அருகையாகவே செகத்துக் கொருக்காறு
முடிவிலி இத்தன்மைமொழித்துப்பினுதிவருள பெற்றவர்க

ணித்தவருவதனைப் பெற்றிருக்கை முத்தியெனில் - இப்படி க
னயம் புசித்தத் துலைத்தின்பு வேடமிவாணி யொன்று மறியா
ப பசுசைப்புமுனை யெடுத்தத் தனசொருப மாக்கண் தன்மை
போல, ஒன்று மறியாமற் கிடக்கிற வானமாவையுஞ் சிவனுடை
ய ஞானமெடுத்தத் தன் ஸ்வரூபமாகக் அந்த மாயாவுடலே நித
த தத்துவத்தைப் பெற்றிருக்கிறவர்கள் ஸ்வரூபத்தை நீங்கியும்
பெற்றிருக்கிறது முத்தியென்று நீ சொல்லில்? — பெறுமபதமே
யிதவும் - சரிதைகிரியா யோகங்களைச் செய்வவர்கள் பெறுகிற
பதமுத்தி யொழுகது சாயுச்சியமாகிறது. — இஃதுநிலை யிததா
னுக்காயமுண்டே விருககனமமாபை மலமெல்லாமுண்டாம் -
இந்த முத்திதானும் பொல்லாததொன்று. அதெப்படி பென்னி
ல்? ஒரு வடிவுண்டான பெரமுதே வேறுவிதமான கனமமும் அ
தனாலே மாயையும் இவவிரண்டிகளுங் காரணமாயிருக்கிற மல
மும் சருவமு முண்டாகா நிற்கும் — மனநிகருமுடலாதி காரி
யத்தா லனாதிமலமறுக்கு மருந்த - மனம் புத்தி ஆகாரம் த
ன்மாக்கினையென்று சொல்லும் புரியட்டக்கேடுமுதலான தனு
கரண புவன போகங்களென்று சொல்லு மருந்தைக்கொண்டே
பரமேஸ்வரன் அநாதியே ஆனமாக்களை மறைத்துக்கொண்டு
நிற்கிற மலத்தைப் போககா நிற்பன் — அறநு லுடல் மாயுங்
கானே - ஆகையா ளைத் ஆணவமலம் போகவே நீமுத்தியின்பு
யா தென்ற மாயாசரீரமு மழித்தபோமென் றறிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகணம் சிவசமவாதிம
தம். “முன்னோன்றனது முதிர்வொளிஞான - மறியாப்பசுசை
சிறப்புமுகவாகத் - வண்டெனவுயிராக் கொண்டிருப்பீரது - த
ன்னோளுக்கித் தான் தவாகி-பையகைத்தொழிவு மெவவகையு
ண்டவும் - பிரியாவாறம்பெற்றுத் திரியாப்பெரியோர திரட்சியோ
ரத்திமே” என்றும், அவன்மறப்பு “முத்தியுற்ற நற்றவரவை

கக—சூத்திரம். பக்ஷியின் இலககணம். உச்சுள்

யிடை - சோவனொன்றனை சாராகருமுக்தி - சாலோககியமோசா யுச்சியமெனிற - பந்தமுற்ற ககஸகழிதத - வறிவுநீடநிவு பி நியாபபெற்றி - வேணடுமெனறகற் கீணடிவரிவயா - நிருபப னொன்பதற குருதகாணவேணடும” என்றும், “இச்சாரூப நச்சி னொன்னில - மும்மலததேத யின்மையதனதே” எனனுமதங் கணடுகொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, சமவாதி யருளைப்பொருத்தின வா னமாககளுடைய மாயாதேகந தானே முததியி லநிதத தததுவ தனைப் பெற்றிருக்கு மென்று சொல்ல அதபசமுத்தியாவதொ ழிகத சாயுச்சிய மாகாதெனறும் யாதொரு சரீர தொகதனை யுள்ளமடடும மூன்று மலமும் நீக்காதெனறும் இதத மாயாசரீர மலத்தைப போகக வந்ததெனறும் ஆகையால் இததமலம் நீ க்குண்போதே மாயாசரீரமும் நீகருமென்னு முறையை மறிவித் தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

உட லனாதிபற்றி யொன்றனை விடொன்று கணமாலா யழிகத வருதலா லந்தமில்லை - உடம்பாவ தனாதிபா யுயிபாப பற்றி நீரோட்டமபோலத் தொடரச்சியாய் கணமத்திற் கேறப வாடியு மழிகதம வருவதாதலா னதற்கொரு முடிபுகுறுதல பொருகதாமையான, —பிணாதிபருள் பெற்றவாக ணிதத வருவ தனைப் பெற்றிருக்கை முததியெனில் - முதல்வ னருளைப பெ ற்றவர்கள் முததியினு யிவைபோலஸநி நித்திபு சுததமன்கள ம யமான திவவியசரீர முண்டென்னு முருவ சிவசமவாதிகள ம தமடாத. —காபமுண்டேன் மாயை யிருங்கண்ம மலமெல்லா முண்டாம்-உடம்புளதாகவே யதற்குக் காரணமாகிய மாயை

யு மதனக ணிகழு முண்டிவினைகட கேதவாகிய கனமழு மத
னை இனையிப்ப தாகிய ஆணவ மலமும் விடமி நீங்குதவின
மையின்,—இததானு மிஞ்ஞதநிலை—இதவு மின்னொமைபைப் பப
ககு நிலையையாகலானும்,—இதவும பதமேபெறும்—ஆகவே யத
னை முதத்தென்பதற்குத் தாறடரியம் பதமுத்தென்பதே யா
மாகலானும்,—மனாதி கருமுடல் காரியத்தா லாதி—மனமுதலிய
புரியட்டக வுடமய் னினதற்கு நோனதுவதாகிய விவவுடமபு அ
ககாரிய வேறுபாட்டா லாதியாய்,—அநாதிமல மறுக்கு மருந
ததரு லுடன் மாயுங்காணை—அநாதிபாகிய மலநோய தீர்த்தற
கு மருநதாயவரும் இஃது அக்காரணநீங்கியவழித் தானுமுட
னிக்ருவதனறி நீற்றறகேர றியையின்மையா லாதமாதற்க னு
சுவகையின்மையானும்.

இக்ஞானே மாயாமலம் பற்றற்க கழியுமாறு தடைவிடை
களாற சாதிக்கப் பட்டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

இந்தச் சீவனமுதகாகரு முற்கூறிய மலவாதனை வெ

ட்டி நீங்குமதற் குகாரணமிட் டிணர்த்துகின்றார்

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானஞ் சோநதவாதே சிவம்
பிரகா சிக்ருமிவகே சீவனமுத்தனாகு, முரியமல மெள
டதததாற தடுபபுணடவிடமு மொளளொரிய் னொளி
முன்ன றிருஞ்ஞதேறயின், வருபாஸ்சேர் நீாமருவுங் க
லவகலும்போலாகி மாயாதே தன்சத்தி மாயநதுகாயந,
திரியுமள வும்முளதாய் பின்புகாயஞ் சேராத வகைதா
ணந்தேயுமனதே. (சு)

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உசசுசு

(இ-ள) தெரிவரி இவ் வான்மாவுக்கு யாவராலு மறிதற்கரி
ய மெய்ஞ ய வுண்மை ஞானங் கூடின விடத்த சிவம
ஞானஞ பிரகாசியா நிற்கும்.
சோகதவாறேசி
வம பிரகாசிக்ரு
ம

இவகே சீவன இவவிடத்திலே தானே ஜீவன முதற்கு
முதற்கும அஃகாவது, பிரியாபிரிய முதலியதி
னறிச சிவனுடனே கூடியிருக்கவுந் தேகாபி
மான மதறிருத்தலென வறிக

உரிமலம அவர்களை பெவ்விடத்தம விடமி நீங்கா
த வாண்வமலம அகத்த தேகத்தி லெபட்டி
யிருக்குமெனவில்?

ஒளட ததகா பரமமுததியைப் பொருந்தமளவுஞ் சார்ப
ற மடுபுண்டவி பாதி விடங்களை யெளடத் சத்தியானது எ
டமும ப்படி வாதையுமற் றடுக்கு மதபோலவும்,

ஒளளெரியினெ மிகுந்த வகிப்பிரகாசத்தின முன்ன
ளிமுன்ன ரிருஞ க்தகாரத்தின வலியானதுகெட் டடங்கு நி
ம ற்குமாறுபோலவும், அகத் வலிகெட்டு நிற
கும தெவ்வுன மெனவில்?

தேற்றின வரு தேற்றினக ணுண்டாககப் பட்ட விததி
பரஸ்சோ நீாமரு ஓற தேற்றப்பட்ட கீரினது கலங்கலான
வு கலங்கலும நீர் அக்த மண்ணைக் கீழ்ப்படுத்தி யது தோ
போலாகி னருமற ருனே தெளிந்த மேற்பட்டு நின்ற
ற்போல

மாயாதே தன தன கெடாமற் றனது சுததிகெட்டு,
சத்திமாப்தது

காயந்திரியமள இப்படியே நேகாந்த மளவு முண்டாய.
வும முளதாய

பின்பு காயஞ பின்பொரு சீரமெடர்தபடி பண்ணிநின்
சேராதவகைதா ன தானும் போம. ஏ-று
ஹந தேயுமனதே.

தானும் மென்னும் உமமை மாயையுமென விரந்தததழி
இய வெச்சுமாயிறறு.

இதற்குச் சுப்பிரபேதம் கிரணுகமர (சு)

சிவாகரயோகியருரை வருமாறு.

ஆக: தேகாந்தத்திலே யகலது மோக்ஷமில்லையோ வென
வில் இவ்விடத்து ஞானோதய காலத்திலே ஜீவனமுத்தி, தே
காந்தத்திலே பரமுத்தி உண்டது மேற்கூறுகின்றது

மெஞ்ஞானஞ சோந்தவாதே தெரிவரிட சிவமபிரகாசிகுரு
பிங்கே சீவனமுத்தனாகும் - சத்தியஞானமானது ஆனமாவின்
டத்திலே பிரகாசித்தவாதே பாசபசு ஞானங்களினாலே தெறி
தற்குரிசாயிருந்த சச்சிதானந்த மயமான சிவம் ஆனமாவுக்குவே
றா அபிவியத்தியாம அப்போதே யிந்தப் பூமியின்கண் பிராகி
ருத்தேகத்திலேகானே ஜீவன முத்திராம் ஜீவனமுத்திக்கும் வி
சேக கைவலவியத்துக்கும் பேதமேதென்னில்?—உரியமலமா
யானே சத்திதானமாயந்த காயந்திரியமளவு முளதாய்ப் பின்பு
காயஞ சேராதவகை தானுந்தேயுமனதே - மல மென்றது மும்
மலத்துக்குஞ் சாதி யொருமை ஆனமாவின் ஞானத்தை ம
ரைத்து விஷயங்களிற் பொருத்திப் புசிப்பிக்குப் ஆனவ மா
னய காமிக மூன்றம். சத்திகளை கெட்டித் தாங்கெடாமல் பிரா
ந்ததேக முள்ளவழி நின்று பிராந்தத் தேகாந்தத்துக்குப் பிற

கக—சூத்திரம். பகதிபின இலககணம். உசுளக

குதேசமுண்டாகாதவாறு முமலங்களுமுததனுக்கிலைபாம
முமலங்களுமிருந்த ஆனமாவுக்கு சாவஞ்ஞதவ மிலலாமல
மாயாகரணங்களுயும் பொருத்தி விஷயங்களுயும் புதிப்பதன
டாவ கானையால பெத்தனேயெனினில் பந்தமில்லாத வகைக
குத்தி—டாரதவகூறுகின்றது—ஒளனெரிபி ஒளினுனன ரிரு
ஒந்தேசநினைவருபரலசோ கீரமருவுகலங்க லவுடத்தரது திப
புண்ட வுடமுமபோலாகி—உமமை எண்ணுமமை போலாகி பெ
பைபது பகத்தோறு மொட்டிப பொருளுரைகக கல்ல வகதிபி
ரகாசத்திலே சமீபத்திலேயிருளில்லாமல துரத்திலே நின்றது
ம சமீபத்திலே யிருந்தபேரக்கு வஸதுககளை தெரிய தபோல ஜீவ
னமுததனுக்கு சாவஞ்ஞதை யில்லாதிருக்கினுஞ் சிவாதுபூதியு
டாகிலா லாணவமல பந்தமில்லை. தேற்றாணி னுண்டாகிய விரை
மை யுரைத்த தண்ணீர்தேறி மண்ணடியிலுந் கண்ணீரமேலுமா
கப பிறித்திரிக் தொன்றினுலே கலங்கி மண்ணுந் தண்ணீருமுன்
போலச சேற்றுக்கீரபோ லிருத்தத தானே தெளிவ தபோல ஜீவ
ன முத்தன வாதனையிலுலே விஷயங்க ளுடனே கூடி னுற்போ
லிருந்தத தானே யந்தவிஷயங்களுக்கு வேருயதிற்பன , ஐத
லால் மரயாபந்தமில்லை விடத்தக்கு மறறாண ஓளடத்ததை யு
ள்ளேகொண்டு பாம்பினுலே கடிப்பித்ததுக கொண்டா லந்த
விடமுமுற்ற தண்டயானதுபோலச சிவபவணைப்ப ப ண்ளி
சகொண்டு தனேக போகங்களைப் புதித்தாலுமதனா பு ண்ணிய
பாபங்களைரு தாகையாத கணமல பந்தமில்லை பென நினை
பொருள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

சமாதிசித்திததா ஸௌபிரகார மனம் நீங்கிச சிவனமு
ததி சிவ சாக்ஷாத்ரோஞ்சித்திகமும். சித்திககப் பிபுசரீர

உசஎஉ சிவஞானசித்தியார சுபகூடம்.

உதததின மல மாவிரதி நிவிர்த்திசு சுபாவமாயிருக்கு மழியா
தென நிசைககினரா.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேதகூறிய மெயஞ்ஞானத்தைப் பெறவழியும். அதனாற
சிவமபிரகாசித்தவழியும், அதனாற சீவன முததாராயவழியும்,
முறையே தேற்றின வருபரல்சோ நீாமருவுகலங்கன முதலிய
முன்னுமபோல ஆணவமலம் தன்னது சத்திகெட்டு வாகனைமாத
திரையா உவவுடம் புள்ளளவு நின்ற, மறறொரு பிறவீடுக்கு ஏ
துவாநலிணி அதனோடு கழிந்தொழியு மென்பதாம்.

தேற்றின வருபரல்சோ நீாமருவுகலங்கல் பரஞானஞ் சே
ரப் பெற்றாமாட்டி மாயகது கீடககு மலசத்தி ஒருகாரணத்தா
ன மேற்படினு மொட்டின்நி யங்ஙனம் விண்டொழிகாக்கும்,
சிவமபிரகாசித்தாராமாட்டி ஒளளெரியி னொளிமுன லிருள் அஃ
தாண்டைகருச சிறிதாயினும் இடைபிணறியுஞ் சேயமைக்கண்ணு
ளளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஒளடதத்தாற் ருபிப்புண்டவி
டம் சீவன முததாராகப் பெற்றாமாட்டி ஒருவாற்றானு மிடைபி
ணறியும் அந்நிலையின் மெல்லு பாரத்திருத்தற்கும் உவமையா
யின்

எதிர்நீர்நிறைடாக னவத்தக கணடுகொளக.

ஒளளெரியென விசேடித்ததனால் வீளககுமுதலிய அறப
கெரியினொளிகள கீக்கப்பட்டன.

இதனானே ஆணவமலம் பற்றற்கசழியுமாறு கூறப்பட
டது.

கக—சூத்திரம். பகதிபின் இலககணம் ஐசௌ

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன வாண்வமலம் நீங்குவது எப்படி யென்ற
மாணககனை நோக்கி யருளிச்செய்குறா

தெரிவிரிபமெயருஞ்ஞானஞ் சோகதவாதே சிவமபிரகாசிக
கும் - ஆணமாவுக கநாதியேயுள்ள மலசம்பகதத்தினாலே அறிக
தகரிய வுண்மைஞானஞ் சத்தினிபாதம் பிறத்த மலம் நீங்கி அந
தசிவஞானத்தைப் பொருநகின்பொழுதே சிவப்பிரகாச முறை
டாகா நிற்கும் இங்கே—ஜீவனமுதக்கனும்-அப்பொழுதே யி
ந்தச சரீரத்தோடே யிருக்கச்சே ஜீவனமுத்தனும் விநியன ம
லவகூட நிற்கச்சே முதத்தனுவது எப்படி யெனவில?—உரியம
லம் - மறற மலவகளைப்போலவிடும் பதறியும் நிலலாமல எப
பொழுது மானமாவுக்குச் சகசமாயிருக்கிறத ஆணவமலமான
து—அவ்வுத்ததாற தடுப்புண்டவிட மும் - அவ்முத்ததினாலே
தடைபட்ட விஷமானது தான கெடாமற் சத்திகெட்டு நிற்கிற
முறைமைபோலவும்—ஒளனெளியி ஒளினுன்ன ரிருளும்-நன
ருகவிட்டு விளங்கா நின்ற வககிவிப பிரகாசத்தின் முன்னே
தான கெடாமற் கெட்டுநிற்கிற வுக்ககாரம்போலவும்—தேதநி
வவருபரஸ்சேர் நீாமருவுகலவகனும்போலாகி - தேறமுமவினா
யாலே தேற்றப்பட்ட நீநிற கலககலானது தான கெடாமற
கெட்டுநிற்கிற முறைமைபோலவும்—மாயாதே தனசத்திராய்
ந்து - அந்த மலமுத தன்னுடைய நித்தத்தத்துவங் கெடாமல ஆ
ணமாவை மறைக்கிற சத்திகள கெட்டு? அப்படிக்கெட்டும்,—கா
யகதிரியுமளவும் முனதாய்-ஆணமா தேகத்தடனே கூடித்திரியு
மளவுமுண்டாய்,—பின்பு காயஞ்சேராதவகைதானாக தேயும
னதே - பின்பு ஒரு தேகம்வந்த கூடாதவடி இதேத தேகத்து
டனே மாய்கது போகாநிற்கும்.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-ஞ, சு-பெ, “பொன்வாணமுன் சொல்லுவிற புகுகொடுவகப் போயகலத், தன்வாளே யென்குமாந் தனமைபோல—முன்வாண, மலதநி மைமறைந்துள்ள மற்றுலகை யுண்ணு, மலத்கிரித்தச செல்லு ம வரத்த” என்னுமது கண்டுகொள்க

இதனா சொல்லியது, அநாதியிலே இவனோடு கூடிநிற்கு ன்வுளும் இவனுடைய மலசம்பந்தத்தாலே இவனுக்குப் பிரகாச யாத நின்ற முறைகாரியம் பின்பு மலந் தகிவிடத்த சடககெ ன்ச சிவம் பிரகாசிக்கு மென்கிற முறைமையினையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

தெரிவரிய மெயஞ்ஞானஞ் சோகதவாதே - மேற்கூறிய ரெஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும்—சீவம் பிரகாசிகமும் - அ ன்னா சிவம் பிரகாசித்தவழியும்,—இங்கெசுவன் முகத்தொரும- சீவனமுத்தராயும் உழிமுறையே,—தேற்றி ன வருபரல சோரீர மநவுக் கலங்கலும் - தேற்றான் மரத்தண்டாகிய விரையினுற்றே றற்பட்ட நீரினிடத்துப் பெருஞ்சூய கலங்கன மண்ணைக் கீழ பபித்தியதனோன்றாமற் றுனேகெளிகது மேற்பட்டி நின்றாற போலப் பரஞ்ஞானஞ் சேரப்பெற்றார் மாட்டு மாயாத கிடசகும் லசத்தி யொருநூலானதால் மேற்படினு மொட்டிசுறி யவங் கம் வினடொழிதலும்,—ஒளொரியி னொளிமுன்னிருந்தும் - மிககவகவிப் பிரகாசத்திற்கு முன்னிரு ள்விதானடைசகுச சி திரையினு மிப்பயிசுறிச் சேய்மைகண்ணுள்ளதபோல சிவம் பிர காசித்தாரா மாட்டி ஒருவாற்றினு மிப்பயிசுறியும்,— அவுடகத் தாறநிப்புண்டவிடமும் - அந்நிலையின் மெலிவுபாத்திருத்தலு ம்போலாமரகலின் —உரியமலமாயாதே தன்சத்திமாயதது கக

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசுஎரு

உகதிரியுமளவு முளதாய்:—ஆணவமலத தனதசததிகெட்டு வா
தனை மாததிரையாய அவவுடம்புள்ள அளவுரினறு,—பின்புகா
யஞ சேராத வகைகாணுத தேயுமனறே-மறறொரு பிரவிக கேது
வாதலினறி யதனோடு கூடும

இதனானே யானவமலம் பறதற்ககழியுமாறு கூறப்பட்டு
உத

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உரை—

மேலு மவ னநத வானவமலம் முததியிற்

கெடுமாயி னுனமாவும் நாசமடையு

மென்ன மறுத துணர்த்துகிறார்.

ஆணவநதா னநாதிநத மடையாதாகு மடையி
னநத வானமாவு மதியுமென்றசெம்பிற, காணலுறுபு
களிமபிரத குளிகைபரிசிக்கக கழியுஞ்செம புரு நிறக
க சண்டோமனறே, தானுவினறன கழலணையத தவி
ருமலநதவிரநதாற றுன்சுத்த னாயிருக்கை முதகியான
றாளப,புணவேண மிவதொன்று மிலலையெறினருக்க
ன புருதவிருள போமடியிற பொருநகமலம்போ
மே. (நு)

(இ-ள) ஆணவந் ஆணவமாகிற பாச மகாதிபாணகயர லத

தா னநாதி ிஞுததோற்றமு நாசமு மடையாத

உகத மடை

யாதாகும

அடையி னநத நித்தியமாயிருக்க மஃததிகசககா லநத
வானமாவு மதியு வானமாவுமதியுமென்று கேசரலாவின்? தஃத
மெனில் ன்று.

செய்விதகாண செம்பினிடத்தி ஸெல்லாராதுவ சாணப
லுறுங் களிமபிர பட்ட காளிதமானது சகசமாயிருக்கவு மிர
த குளிகையரிசிக தகுளிகையானது பரிசுதகவுடனே அக்கா
கக கழியும் ளிதமானது போகக கண்டோமே!

செய்புரு நிறக அபபோது அந்தச செம்பழிய வேண்டா
கககடோம அந்தச் செம்பினது ஸ்வருபவ குறையகச
ண்டிலம்.

அனநே அபபடியாமே.

தானுவினறன அது போலச சிவனது சோபாத கமலத
கழலையத தவி கை யடைந்த காலத்து மலநீங்கு மாணமா
ருமலம வு நாசமினறி நிற்குங்காண அஃதொககும

தவநாசாராரு அந்த வானமாவுக்கு அநாதி சமவாயச
ன சுததலுயிருக ம்பகதமாட்க் கூடியிருந்தமல நீங்கினவிடத்
கைமுத்தி தந்த வானமாச சுததனாவன ருனே பிரதா
னலுயிருக்கும அதவேமுத்தி

அரனருப இவனுஞ் சுததனுமாயப் பிரதானனுமாயி
புணவேண்டிய ருக்கையாலே யிவனுக்குச் சிவனது சோபாத
தொன்று மில் கைக கூடிநிறக வேண்டுகதோரா பணியுமில்லை
லையெனில் யென்று சொல்லில்?

அருக்கன புரு ஆதிததப் பிரகாச முண்டானவிடத தெ
தவிருளபோம ப்படி யந்தகாரம்போம், அதுபோல

அடியிற பொரு இந்த வானமாவும் பிரதானனு யிருக
நத மலமபோமே தால் முத்தி யடையப்படா னாதலா விவ
னுக்கு சிவனது சோபாதத்தைச சாரதது நி
ற்கி லல்லது மலநீங்காது, எ-று.

இது பல ஏழுவாயும் பல பயனிலையும்.

இதற்குக் கிரணமும் ரௌரவமும் எனவழிக.

கக—சூத்திரம் பக்தியின் இலககணம். உசுஎள்

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேல் பூர்வ சைவர் ஆணவ மானமாவுக்கு அநாதி சையோ
கமாகையாற் கெடாதென்கை தெரிமுறைமை கூறுகின்றது

ஆணவந்தா னனுதிபந்த மடையாதாகு மடையிலநகவான
மாவு முழியுமெனினில்—ஆணவமலமானது ஆணமாவுக்கு அநாதி
சையோகமாதலா லாணவநசெடாது கெடிலஅம மலத்தைச்
சகசமாயுடைய ஆணமாவுநு கெடுமெனினில்? அப்படியல்ல,—செ
மபிற காணுநுதகளிம பிரதகுளிகைபரிசிக்க கழியுஞ்செம்புரு
நிறக்க கண்டோமனதே—செம்புக்குச் சகசமாய்க் காணப்பட்ட
களிமபான திரந் குளிகையிற பரிசத்தினாலே நீங்கிச் செம்புரு
வு பொன்னுருவாய் நிற்கக் கண்டோமே! அனதென்கிளவிபா
மெனத்தகுமே ஆதலா லநாதிசம்பந்தமாகிய ஆணவமலம் நீந
கி யானமா சிவனுடனே வேறறச் சுதக்கூய் நிற்பன. இதற்குச்
சிவசமவாகி சொல்லும் வசனத்தை யனுவதித்த நிராகரித்த
ல,—தாணுவினதன் கழலணையத் தவிரும்பந் தவிராதாற றுன
சுத்தனா யிருக்கை முத்தியானறானைப் பூணவேணமிய தொன்று
மில்லை யெனில்—சிவன் பூரணனாகையினாலே சலனமில்லை, சல
னமினா யிருக்கையினாலே தாணுவென்று சொல்லப்பட்டது தா
ணுவாகிய சிவனுடையசத்தி யானமாவிலேடைய மலமானது
நீங்கும் நீங்கவே யானமா நினமலனாகச் சிவனுக்குச்சமனாகவே
யிருப்பதேமுத்தி. சிவனுடனே யிரண்டறச் கலத்தநிற்கவேணு
மெனப் தொன்றில்லை யெனினில்? உம்மைவினைமுற்று,—அருக்க
ன்புருக விருளபோ மடியிற் பொருத்தமலம் போமே - ஆதி
த்திய கிரணமுங் கண்ணொளியுங் கலக்கபோது கண்ணின் மரை
ப்புப் போம, சிவனுட விரண்டறக் கலத்தபோ தாணவ நீங்கும்
அல்லது நீங்காதென நிதன்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

மலத்சிமகு ஆவிரதி நிவிரத்தித் திரிபுவருமாகி லாண்மரவு
சகு மநகவிகாரம வருமென றறைபமுறுத தணாதது கின்ருா
பாட்டின முற்பாதி வெளிப்பொருள் அப்படியானவ மொ
மாவிரதி நிவிரத்தி ஸ்வபரவ லக்ஷணமாய்க் கெடாது நீங்கு
மாகில்,— தானுவினறன் சமுலணையத் தவிருமலம - முத்
தி கோத்திய தீக்ஷா கண்மத்தில் விளங்குக சாக்ஷாத தீ
க்ஷா நாமநகரித்த சிவகங்கிரிபாசத்தி சங்கற்ப சம்பந்தியா
க மலம அப்படி நீங்கும்.— தவிரக்கால் - நீங்கினால்,—தா
ன சுதகரு விருகை முத்தி - தான் நின்மலஞய நிரதல மா
த்திரைமே மோக்ஷம் —அரணுபோப பூணயேண்டிய தொன்று
பின்பு பெயில் - திரும்ப அந்தத் தீக்ஷா லக்ஷண சிவசத்தி சங்
கற்ப சம்பந்த ரு சாக்ஷேண்டியதில்லை யென்று மலம்போமுத்தி
வரத்யாயிருந்த நீ சொல்லில்? மலமுத்திராததிர முத்தியன்
று மலசிவ தவநுகுளினது முத்தி வியகதிபிரண்டி மோக்ஷமே
ன்று முத்திராகு சொல்லுகநால்—அருகன் புருக விருப்போ
ம-அப்படி,—அடியிற்பொருந்த மலம் போமே - வியகதி கோத்
திய தீக்ஷா கண்மத்தில் விளங்கிய சிவகங்கிரிபாசத்தி சங்கற்பத்
திற சம்பந்திக முன்சொல்லிப் முத்திகிர்த்திய தீக்ஷாகண்மத்
தில் விளங்கிட சிவகங்கிரிபா சத்திசங்கற்ப சம்பந்தத்தால்,—மல
ம் போயும் மகாமாயையின் மலமவைத்த மலவாசனை சிவத்தவ
தம்பனம் பண்ணிக்கொண்டு மரஞ்ஞிருக்கு மந்தமலவாசனை ம
காமாயை லயமாகநானே.

கனத்தயுகினை மிதினுறு முத்தியே சொல்லப்பட்டத,
வியத்தி விளங்குக சொல்லப்பட்டதில்லை சத்தியமே சாதநி
யது மலவாசனமுத்தி கிர்த்தியமே செவ்வரததமபூச் சிவப்

கக—சூத்திரம். பகதியின இலககணம். உசஎசீ

புபாதிபுற படிக்கெணைமை விளக்கம்போல, மல வரசனோ
பாதிபுறது திரிவினையிருந்தபடி யிருக்குஞ் சிவத்தவாபி வி
யத்திபை வியஞ்சகந திருமப விரும்பாமல விகாதி விட்டிருந்த
படி இருத்துஞ் சிவத்தவாபி வியத்தி காத்தியம விகாரம வரு
மாதலால் வேறொன்றன்று.

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—0—

இதஞ்ஞானை பரிசித்தமாததிறையே செம்போடு சகசமா
ய நின்ற ஈரிமபு நீங்கச் செப்புந வேறுநிறை கண்டாமாசவி
ன், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்த்தமாததிறையே உயிர வே
ருபதிற உயிரோடு சகசமாய நின்ற ஆனவமலம் நசிக்குமென
, நன்கோ ரிழுகக்கையான, முதலியினஞ் சகசமல நீங்குமாநில்
லை பெண்ணும பாடாணவாத ஈசுவர மதமும, அருககஞ்
னி மேவியும அருககஞ்னி கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருளா
பதறாத கழிபாத வாறுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினஞ் சிவ
ம பிரகாசித்த திருவடிபை உயிர பொருத்தினுன்றி ஆன
வ மலம் பதறாத கழியுமா நின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சே
ர்த்தமாததிறையே மலநீங்கப் பெறும், அதவே முதலி யாதல
கையும, அதனமேலுந் திருவடிபைக் கலத்தல் வேண்டா வென்
னும் பேதகாத ஈசுவரமதமும அடாவென்பதாம்.

இதஞ்ஞானை தடைவிடைகளான மேலது சாதிக்கப்பட்டது

—

திரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—௦—

புப்படி ஆணவமலம் முதலியிற கெடுமெனற தெப்படி யெனற பேதவாதி மத மே லருளிச்செய்குரா

ஆணவநகா னாதி யந்த மடையாதாகும் - ஆணவமலமா னது அநாதியே ஆணமாவுள்ளவனதே யுள்ளதாகையாலே அது கருநாசமுண்டாகாதென்று சொல்லில்? மலஞ்சமா னா லொழிந்த ஞானமுண்டாகாது தானெனவில்?— அடையிலந்த ஆணமாவு மழியுமெனில் - ஆணவமல மழியுமாகில் அநாதியான வானமாவும் அழிடவேணும் என்கிறாடாகில்? ஆணமாவாக கழிவு ண்டாகாத? பாசத்தத் கழிவுண்டு அநென்போலவெனவில்?— செம்பிற காணலுறுங் களிம்பிறத் குளிக்கபரிசிக்கக் கழியுஞ்செ ம புருநிறக்க கண்டோ மனதே-அநாதியே செம்பிலே பொருந திறநகர காளிதமானது இரத் குளிகையினது சம்பவத்தாலே கழிந்தபொயும் செம்பினது சொருப மழியாமல் நிறக்க கண்டோமாகையால் ஆணமாவு மழியுமென்கிறது கருத்தன்று முத தியிற பாசமழியுமெனற பேதவாதி மதம மேலருளிச்செய்குரா —தானுவினறன் கழலிணையைத் தவிருலம் - பரமேசுர னடைய சீபாதத்தைச் சேரவே அப்பொழுதே மலமபோம —த விரகதாற் றானகத்த னாயிருக்கை முக்தி-அகத மலமபோலல் ஆணமா சுத்தனாயிருக்கிறதே மோட்சம்,—அரணுரீப பூண வேண்டிவதொன்று மில்லை எனில் - அதனைப் பெறாபின்பு பரமேசுரன சீபாதத்தைச் சற்றும பொருத்தவேண்டிவதில்லையென னு கீர்சொல்லில் அதுகருதகன்று ஆனா லெபட்டியெனவில்?— அருக்கன புருக விருட்போ மடியிற் பொருகந மலமபோமே- ஆதித்தன சூறற வந்தகாரம போனாற்போல அவனுடைய சீபாதத்தைப் பொருத்தினா நெரழித்து மலம் விட்டுப்போகாது.

கக—குத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசயுக

முத்தியில் மலமழியாதெனறது பேதவாதி நிராகரணம் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் “மறைக ளாகமத் தறைகணமற றெவையு - நாசயில் பதிபசு பாசமென றுரை கக-வயாததோரா குளிகைச சயத்தாற றுமிரக - காளித நாசம பாசத தேயகல்-கூடாத” எனனுமதுவ கணிகொளக முத் தியில் மலமழியு மெனறவன பேதவாதி இதற்குப் பிரமா ணம் சங்கற்பநிராகரணம் “ ஈசனதருளாற பாசததொகுதி- செறுவுறுசெம்பிறகறையுறு களிமபு-குளிகை நாகக வொளி பெ ற முவகு-நிததசுத்தி முத்தினுக - வைததனருலகின் மறைவல லோரே ” எனனுமதுவ கணிகொளக.

இஃனா சொல்லியது பாச மழியாதெனறும் அழியுமெ னறஞ சொன்ன சமையிகளை வகுத்து முத்தியிற் பாசத்தின் சத்திக ளொழியும் சொழித் து நித்திய மழியாதெனறும், சத்தி க ளழியுமதிடத்தும் ஆதித்தன சன்னதியி லககாரம போனா றபோல் சிவனுடைய சிபாகத்தைப் பொருகதி வேறற நினரூல மலம போமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருணா வருமாறு.

—க—

ஆணவகதா னகாதியகத மடைபரதாரும்—முற்கூறப்பட்ட ஆணவமலம அநாதி நித்தமாதலா னுசமடைவதினறு,—அடை யிலகத ஆனமாவு மழியுமென்னில்—நாசமுறுமெனி லானமாவு மழியுமெனப்பட்டு நித்தமாதற் கீழுக்காய முடியுமெனி னறறன று —இரதகுளிகை பரிசிகக—இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரை யே,—செம்பிறகானதுறுங் களிமபு கழியும் - செம்பொயி சகச மாய நினறகனிமபு கீங்க—செம்புரு நிற்கக கண்டோமனறே - செம்புரு வேறுநிற்றல் கண்டாமகலி னதுபோல,—தானுவின

தனக்கு லணைய மலகதவிரும - மெயஞ்ஞானஞ் சாராதமாதவி
 ரையே யுயிரவேருபநிறப வுயிரோடு சகசமாயநின்ற ஆணவ மல
 கசிக்கும், — தவிராதாற முன்கூதகருபிருக்கை முதலி - கசித்த
 வழி யுயிரவேருயநின்ற கோரிமூக்கினமைபான் முகத்திலேபிற
 ஞ் சகசமல நீ வருமா நிலையெனனும பாடாணவாக சைவாந
 தமும், — அருக்கன புருகவ்ருளபோம்-அருக்கனெளி மேவ்ரு
 அருக்கனெடு கணனெளி கலகதாலணி யிருள பறததகழிபா
 தவாறுபோல, — அடியிற்பொருகத மலமபோமே-மெயஞ்ஞான
 ஞ்சேரினும் சிவமபிரகாசித்தத திருவடிபை யுயிர்பொருகதி
 லணி யாணவமலம பறததக கழிபுமாநினைமயின, — அரணு
 லோப பூணவேன்டுவ தொன்றுமில்லையெனில் - மெயஞ்ஞானஞ்
 சோகத மாததிரையே மலக்கீழ்ப் பெறுமதவே முகதிபாத ல
 மையும், அதனமேலும் திருவடியைக் கலத்தல வேண்டா வெ
 ண்ணும் பேசுவாத சைவாமதமும் அடாவென்பதாம்.

இதனானே தடைவிடைகளான மெலது சாதிக்கப்பட்ட
 டது

மறைஞானதேசிகர் உரை

அகத வரணவமும் முதலானமாகக்ளைப் பொருக்
 தாமத பெத்தானமாக்களைப் பொருகதி நிறகு

மென றுணர்த்துகோ

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாகியாய் நெல்லை
 விடநி நீங்கியவைநின்றநிலை நிகழத்தீர், சொல்லியிடிந
 றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை தொகடுருகது மறறொ
 ருநெற றேறயிடாவா, மெல்லவிவை விடுமறவே யி
 வைபோலவனுளவ மேவுமல முடல்கன்ம மநாகியிட்

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலககணம் ௨௪௮௪,

டேரீவகு, நலலசிவ முத்தியினகட பெத்தானமானவ
நனுடநிறகு மாகநினு ஞசமுன்னறமே (க)

(இ-ள) நெலலி நெலலுககு தவ்நியியு மகாதியாயிருக
னுகுத்தவி கவு பநக நெலலிடமி அனைகள் நிரகுமு
மிக ளநா நெறமயினை மெனககுச சொல்லயே னு மெ
தியாயு நெல்லைவி னகியாயகல்
டமி நீங்கிடவை
நிறநிலை நிகழ
ததீ

சொல்லியிழந நீயவறறை விபபடிச சொல்லுவையாகில்
றுகளற வரிசி அவயுமியுத தவ்நிம போசத தீடடி ன அரிசி
யினபாலில்லை யினக ணிலலை

தொககிருகது அதஞ லவையிரண்டுடனகடி யிருந தம
மறறொரு நெற யேறேயொருநெல்லைச சென்று பொருந்த
செறறிடா வாம மாட்டாத

மெலலவிலை இவை விரணி மகாதியாயிருகக வோரவ
விடுமறவே தரகதினமே லகனை விட்டுப்போகாநிரகும

இவைபோல இதத முறைமைபோல

அனுவைமேவு சுத்தானமாவைப் பொருநகி நிரகும
ம்

மலமுடலகன மலராயா கனமகைளினுடைய அநாதிக
ம மகாதியிடமிநீ தவமோ ரவதரத்திலை விட்டு நீங்கா நிர
ககும அதக கவதரம யாதெனணில்?

கல்லசிவ முத் அததச சுத்தானமரககள் நனருண சிவத்
திழினகண் துடனகடி முததியைப் பொருநகி விடத்
துப் போங்காண்.

பெதகானமா மறப் பெதகானமாககளை யெப்பொழு
வை நனுகிறகு தம பொருநதிறகும.

ம

ஆதலினு ஓச ஆகையால் முததானமாககளிடத் த மல
முயினுமே மிலலை மறப் பெதகானமாககளைக் குறித்
துக காண்க எ-று

‘தொக்கிருந்த மறறொருநெற றேறறிடாவாம்’ எனபதற
குத தீட்டின வரிசியுடனே தவிடுமுயியுத கூடியிருந்தாலு மந்த
வரிசியை வாரித்தது மறறொரு செல்லாக மாட்டாது என்பவும
பெறும

உயி தவிடுபோன வரிசி சுபா வமாயிருக்குமோ வேறே
பெறு மொரு சன்மாந்நரத்தை மடையுமோ வெனில் சன்
மாந்நரத்தை மடையாது தன்னிலத்தவமு நாசமுமாகாது ப
ரிணமமு மடையாது இடபடி யானமாவுக்குச சுதந்நரமான
சொரூப மடையு மென்பது கருத்தென வறிக.

இதற்குப் பெரிய கிரணுகமம், சுபவிரபேதத்த மறிக (சு)

சிவாக்ரயோகியருணா வருமாறு.

—0—

மேலு மானமாவுக கநாகி சயபநகமாகிய ஆணவாதி பா
சம நீங்கு முறைமையும் அது நித்தமும் கெடாமுறைமையும் கூ
றுகின்றா.

அணுவையநாதி மேலு மல முடல்கனம மநாதியிட்டே நீங்கு
ம - ஆணமாலை யநாதியே பொருநதிறகும ஆணவமலமுந் தே
காதிக்குக் காரணமாகிய மாயையுந் கனமமு கனமைபாகிய சி
வானந்தத்தைப் பெறுமுததியிலே கந்தக தொழிலைவிட்டு நீ
கும. அநாதியான நகதமில்லை மூன்று பொருளு நித்தியமெ

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசயிநி

என்று சொல்லுகையால் இவ்விடத்துப் பாசன கெடுமென்ற தெவ்வாறெனினில்? பாசன நிதன கெடாதென்பதற்கு, —பெதநாணமாவை நணுகிநிராகுமாதலினு ஞ்சமுமின்றாமே - முதக னைவிட்டு நீங்கியும் பெதநாணமாகக் கிடங்கனிலே பொருந்தியு நிறையாற பாசத்தகரு நாசமில்லை. அநாதி சையோகத்தகரு + வியோகமில்லை யென்பது கூடாது அதெவ்வாறெனினில்? —நெல்லினுக்குத் தவ்மியிகளநாதி யாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குவதை நின்றநிலை நிகழத்தீர - அநாதி சமயோகத்திரகு வியோகமில்லை யென்கிற புத்திமான்களே நெல்லுக்குத் தவ்மி யியும் அநாதி சமயோகமாயிருந்து நெல்லைவிட்டு நீங்கின வகையும அவை நீங்க வரிசியழுதகற்று நின்ற நிலையுரு சொல்லிக் காணீர். —சொல்லியிடிற் றுகளற்ற வரிசியின்பாலில்லை மெல்லவ்வைவிடுமறவே - சொல்லுமிடத்திற றுகளற்ற வரிசியினிடத்திலே உமியுந் தவிடுமில்லை, உமியுந் தவிடும நீங்குவோரால் கரமத்திலே நீங்கும், —தொக்கிருந்து மறொருநெற ரோற்றிடவரம் - இவைபோல் அத்தத் தோலாகிய உமி துகளற்ற அரிசியுடனே கூடியிருந்தாலு மத்த வரிசியினனை யொரு நெல்லாகாத இதபோல் பாசத்தை நீங்கின ஆனமா விபுவாகையால் பாசத்திற்கு மாணமாவிதகு மோரிடத்தாயினு முண்புபோல் முதநாணமா பசுவாகானென நிதனபொருள்.

+ வியோகம் பிரிவு.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

அநாதி பாச பந்த மகலுமா நெய்ப்படி யென்ன வுதகர முரைக்கின்றார்.

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

அரியோடுஞ் சகசமாய் நின்ற முளைதவிடுமிகள கெட்டொழிப அரிசி கேடினறி நிலைபெறுதல் கண்டாம், அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத தோன்றுதற்குக் காரணமாதல செல்லாமையான அவை யவ்வரிசியின்க ண்டங்கி நிரகுமென்ற றகு ஓரியையின்பையின, அவை ஆண்டில்லைபென்பதே தேற்றம் அவைபோல அநாதிமே யுயிரகளோடு சகசமாய் நின்ற முமமலங்களும முத்திரிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுத லால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும இழுககில்லை யென்பதாம்.

இதனைவினைவித்தன மலமென்பது உமறிக

மெயஞ்ஞானஞ் சோந்த மாததிரையே மலம் பற்றற்கெடு மெனப்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார, மெல்ல விவை விடுமறவே யென்றுங் கூறினா

ஏகாரந் தேற்றம்.

இனமபற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையு முடனவைத் த னாகக்கப்பட்டது

இதனானே இரதஞ்ஞானிகை பரிசித்த செம்பிலுங் கனிமபு கொக்கிருக்குமெனக் கோடுமெனப்பாரா கோக்கித் தொக்கருக் தல செல்லாமை அதுபலத்தியேதுவின் வைத்துணர்த்தறபொருட்டு, வேறுமோ ருவமைகூறுமுகத்தான அமமுனறுமொருவ கேவலியுறுத்தப்பட்டன

இவைஐந்தசெய்யுளும் மேலைசூத்திரத்தின் அகலுங்குற் றமென்ற இறுதிககூற்றி ஓழிபாய் இயைபுபற்றி யீண்டு வைக்கப்பட்டன.

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசுஅள

நிரம்பவழகியருரை வருமாறு.

—0—

அநாதியாயிருக்கிற பாசங்கள் நீங்குமென்ற தெப்படியென்ற சமவாதிமை நோக்கி செல்லுதருண்டான தவிரியு மநாதியாயிருக்க நீங்குகிற முறைமைபோலவென தருளிச்செய்கிறார்

நெல்லினுக்குத் தவிரியிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குமவகை நின்றநிலைநிகழத்தீர் - நெல்லுக்குண்டான தவிரியு மநாதியாயிருக்க அந்த நெல்லைவிட்டுப் போமபடியும் அதரிடத்திலே நிற்குமென்கிற முறைமைபையும் எனக்குச் சொல்லவேணும்,—சொல்லியிடிற் அக்ளதறவரிசியி னபாலிலை - அதுவுனக்குச் சொல்லுமிடத்துச் சுதந்தமான வரிசியிற் தவிரியியு முண்டாகாது அந்த வரிசியிலே உமியுந் தவிரி மிரண்டு மீளவங்கூடிக் கூடநதாலும் பொருத்தமேர வென்னில்?—தொக்கிருந்து மறொருநெற் றேற்றிடாவாரம் - இவை யிரண்டுங் கூடியிருந்து மதுக்ளதற வரிசி வேறொரு நெல்லுண்டாகக்க கங்குரிபாது - மெல்லவிவை விடுமறயே - இவை யிரண்டு மநாதியா யிருக்கச்சே ஓரவதரத்திலே மெத்தன நேராக விலைபாய்ப் போகாநிறகும - அவைபோல அணுவைமேவு மலமுடலகணம் மநாதிவிட்டேநீங்கும் - அந்த தவிரியுமியு மோரவதரத்திலே நீங்கின முறைமைபோல ஆனமாவைப் பொருத்தி நிற்கிற மலமாயாதி கணமங்க ளிகனுடைய வநாதித்தத்துவ மொருகாலத்திலே விட்டி நீங்காநிற்கும அதுக கவதர மேதென்னில்?—நல்லசிய முதலியின் கண-பொல்லாத வசத்தியத்தை யசத்தியமென திறந்துநீங்கி நனமுன் சத்தியத்தைச் சத்தியமென திறந்து சிவத்துடனிரண்டறக் கூடுகிற மோகத்தி லில்லையாம். அழிபாசென்றதெப்படி. யென்னில்?—பெத்தானமாவை நணுகநிற்கும-நீரிப

தாராத நிரணயத்தை யறிந்து மலத்தை நீங்காமல் மலசம்பந்தங்களாயிருக்கிற பெத்தானமாகக் களைப பொருந்திநிற்கு'ம — ஆதலினால் நாசமுமின்றாமே-ஆதலினால் முததானமாகக் களித்த மலமிலலையாய்ப் பெத்தானமாகக் களித்த நிறகையால் இந்மலங்கள் கெடுவதுமில்லை

இதனாற் சொல்லியது, நெல்லுக்குத் தவிடுமியு மநாதியாயிருக்கும் ஓரவதரத்திலே நீங்குந் தன்மைபோல ஆனமாகக் கருக்கு மலமாயாதி கனம் மநாதியாயிருந்து மோகத்ததைப் பெற்ற முததானமாகக் களித்தது இலலையா யிருக்குமென்றும் பெத்தானமாகக் களைப பொருந்தி நிற்கையால் நித்த தத்துவ மழியாதென்னு முழைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிக ளநாதியாயே நெல்லைவிட்டு நீங்குமவகை நின்றிலை நீசுழத்திர — அரிசிபொடி சகசுமாய நின்ற முளை தவிடுமிகள் கெட்டொழிய வரிசிகேடினறி நிலைபெறுதல்கண்டாம்,—தொக்கிருந்து மறொரு நெற ரோனறிடாவாம் — அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெறரோனறுதற்குக் காரணமாகல செல்லாமையான்,—சொல்லியிழை மூகளற்ற வரிசியின் பாலிலலை மெல்லவியையறவே விடு மவைபோல-அவைசொல்லமிடத்துக் குற்றமற்ற அரிசியின்கண்டாகி நிற்குமென்றற கோடிபைபின்மையின் அவையாண்டிலலை யென்பதே தேற்றம் அவைபோல, அநாதியணுவை மேவுமல முடல்கன்ம நல்லசுவ முததியின்கண் விட்டே நீங்கும் அநாதிபே யுயிர்களோடு சகசுமாய நின்ற மலமாயை கனம்ங்களாகிய மும்மலங்களு முத்திநிலைககண் வினொழியு மெனறே கொள்க,—பெத்தானமாவை நனுகி

கக—சூத்திரம் பகதிபின இலககணம உசஅசு

ந்றகுமாதவினா ஸசமுமினருமே,—ஆண்டு வினா டொழியினா
ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலா லவையித்தப பொரு
ளாதற் கிழுககிலை யென்பதாம்.

இதனானே இரககுளிகை பரிசித்த செம்பினா ம களிமபுதொ
க கிருக்குமெனக் கோமிமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல்
செல்லாமை யனுபவத்தியேதுவின வைத்துணாதற் பொருடிக்
யேறு மோருவமை கூறுமுகத்தா னம் மூன்று மொருங்கே வலி
யுறுத்தப் பட்டன

இவைஐந்து செய்யுளு மேலேசூத்திரத்தின் 'அகலுவ குற
றம்' என்ற விறுதிகூர்றி னொழிபா யீண்டு வைக்கப்பட்டன

மறைஞானதேசிகா உரை.

மே லிருதச சுத்தானமாககள் சிவனது திருவடிமடக் கூடிநிற்ரு
முறைமை பெப்படிபென்ற ஐங்கியவாதிபைக் குறித்தச
சீவா சிவனுடைய வைக்கிய மீதென முணாதத்கின்றா.

எவ்விடத்து மிறைபடியை யினயியமைந்தொன
றையநிந தியம்மிடா வுபிரக் ளீசனொனுளு, செவவி
தினி னுளம்புகுநது செபகியெலாமுணாநது சேடடி
ப்பித தெங்குமாயச செறிந்துநிற்ப, நிவவுபிரக் டோ
றதும்போ தவனையின்மித்தோற்றா திவறறினுக்கம்
முகலெழுத்துக் கெல்லாநிறகு, மவ்வுபிரபோ னின்
நிமிவ னாதலானா காரனடியை யகன்றுநிற்ப தெங்கே
யாமே. (எ)

(இ-ள.) எவ்விட உயிர்க ளிறையடியையினி யெவ்விடத
தது மிறை து மமைக் தொன்றையநிக் தியறநிடாவெ

யடியை யி னப பதமாற்றுக் ஆனமாகக்ள சிவனது பி
னறியமைந் தொ றேரகமின்றி யெல்லாவிடத்து மொனதை
னதைபறிந் திய ப பொருந்தி யறியவுஞ் செயயவு மாட்டா
றறிடா வுயிராக்ள ராக்ள

நாசன றுணுஞ் சிவனுஞ் சராசராதமிகமாகிய ஆனமாக
செவவிதினி னுள கட்டோறும் வயாபித்த நின் றவாகளசெய
மபுருந்த செய்தி த புண்ணியபாவங்களை யுள்ளவாறுணாக்ள
பெலாழுணாக்ள

சேட டிபபித் தவாகளவர்க்ள செய்த கனமத்துக்கிடா
தென்குமாயச செ க்ச செயற்படுததிச சாவ வியாபியாயப் பிறி
றிகது நிற்பன வின்றி நிற்பன.

இவ வுயிர க இந்த வானமாகக்ள செய்த கனமத்துக்
ட்டோறும்போத கிடான வுடலை யெடுசுகும்பொழுது அவன
வணையின்றித்தோ து பிரேரகமின்றித் தோற்றமாட்டா தாத
றற லாலவனுலே தானே சீவ்சுகும் இவனெ
ருவனையிருந்து சாவ ஆனமாகக்ளிடத்தம்
வயாபித்துநிற்கு மஃகென்போல வென
னின்?

இவற்றினுக் க சிவனு மான்மாவறு கலந்தநிற்கு மகனை
மமுத லெழுத்து யறியில், “மெய்யினியக்க மகரமொடு சிவ
க் கெல்லாநிற்கு ணு-மெய்யொ டியையினு முயிரியறியா” எ
மவ வுயிர்போனி னனு மிலக்கணத்தகான மெய்பெழுத் தான
ன நிமிவன து தானே நடவாம ணுயிரொழுத்தைப் பொ

ருந்தியே நடந்ததாயி னப்பொழுது தன்னி
லைமை திரிபாதவாறுபேரல், இந்த வானமாகக்ள மெல்லாக்
தகுகும் பிராண நாயகனாகிய சிவனுடன்கலந்து நின்ற சீவியா
நிற்கும்.

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உச்சுக

ஆதலானு மர இத்தன்மையை யுடைய னுகையினுலே
னடியை யகனது யா மவனுடைய கிருவடியைவிட்டு நீங்கிந்
நிற்ப தெவகேயா ப தோரிடமு மில்லையாண எ-று.
மே.

‘ஒருநாழியப்பு மொருநாழியப்பு, மிருநாழி யிந்த விருநா
ழி—யொருநாழி, யாமளவினீரு ளடக்கியிடு முப்புப்போ, லா
முட லு மாவியடைந்த’ என்ற ரொமதுருவா.

இதனை விரிககிற் பெருகும்.

இதற்குப் பெரிய கிரணுகமம.

(ஏ)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

—0—

முத்தியிலே ஆனமா சிவனைப்போலே யிருப்பதனறி சிவ
னை வேறறக கலந்த நிர்ப்பன்னைப்பகை வேண்டா வெண்ணு
ம அருளுனியுடைய மூர்த்தாவிலே † அசனிபாதமாக வெக
காலந்தொகு சிவனைப் பிரிந்த நிற்குமுறைமை கூடாதென்பது
கூறுகின்றது.

உயிரக ளெவவிடத்து மிறையடியையினறி யனமந்தொன
றை யறிகதியறறிடா - ஆனமாககள் துலகுக்கு'ம தேகவகளிலு
மித்திரியவகளிலுஞ் சிவனையன்றி யொன்றை யறிப்பவு மொருநிரி
பைபைப் பண்ணவு மறியார்கள்.— ஈசனருனுஞ் செவவிதினி
னுளம்புக்குத் தெய்தியெல்லா முணர்த்த சேட்டிப்பித தெவகு
மாய்ச் செறித்த நிற்பன - இததப்பரமேஸ்வரனும கேரே யா
னமாக்களித்ததிலே பொருந்திநின் றவர்க ளவாகள பண்ணுவ
கனமங்குளெல்லா மறிக் தத்தக் கனமங்களுக்கு கிடாக வானமா
ககன் பிரவிருத்திபண்ணுவித் தெவவிடத்தும் பிரியறக்கடிநிற்
ப்பன,— இவ்வுயிர்கடோற்றும்போ தவனையினறித தோற்று-

இவ்வானமாக்கள ஞானக்கிரியைக ளாணவத்தினுலே மறைந
து நின்று பிரகாசிகுமபோ தந்தச சிவனையனறிப் பிரகாசியா
து—அம் முதலெழுத்தககெல்லாமுதலா நிறகு மவவுயிர்போ
லிவற்றினை குயிராய் நின்றிடுவ னுதலால் நாமரனடியை யகன்
று நிற்பகென்கேயாமே-முதலெழுத்தாகிய அகார மெல்லா வெ
ழுத்தககு முயிராயநின்ற வந்தவுயிரெழுத்தபோல ஆனமாக்க
ளுக்கெல்லாஞ் சிவ னுயிராகப்பொருந்தி நிற்பன, ஆகலாளுஞ்
சிவனைப் பிரிந்த தனித்தச சிவனுக்குச் சமனாய நிற்போமெ
னபதெவவாறு கூடும், கூடாதென நினைப்பொருள்.

† அசனிபாதம்- இடிவீழுகை.

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

பெத்தானமாக்களுக்கு சுவாதீனமே ஸ்வாதந்திரியமில்லை
யென்று பேசுகின்றா

முதகூறியதிற சிந்தி கூட லோகப் பிரசுத்திப் பொரு
ளோதுதலால் வெளிப்பொருள்

பெத்தானமாவைக் குறித் தரைத்திருக்க விவவிடத்தச
சிலர் முததானமாவையுங் குறித் தரைத்ததென்று கொண்டு
மஞ்சானமாவுக்குச் சிவனோடொத்த வியாபித கொருசிவசா
தியாய் நிறநலே சிவனோ டகலாமல் நிற்பனென்பதங் கலப்பா
ய் நிற்பனென்பதம் காஞ்சொல்லுஞ் சுதகாததவைத் சிவசித்
தானத் மென்பதை யறியாமல் அரனடியையகன்று நிற்பதென
கேயாமே எனபதற்குப் பிரிந்த நிற்பதென்று சொல்லுவாராக
ளென் றெண்ணிக் கொண்டு விசிட்டாத்தவைதமாய் வேறாக
கலந்து நிற்பனென்று பரிகரித்தவர்கள் அதனாகிமுத்த சிவனு
க்கு மானவுக்குஞ்சமவியாபகத்துவ யிருக்கிற படியினுலே அப்

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உசகூக

படிப பிரித்திருக்குமென்று சொல்லுவதாக எல்லை, பிரிபாதிருத்
தாலும் அமூர்த்த வஸ்துவுக்குப் பரிசுசலப பெண்பதில்லை

ஸாவவஸ்துவுவதுஸஸ்தித மஸ்வயமஸர்வவஸ்தபி
ஸாவமவயாப்பாவதிஷ்டேத நசஸமயுஜயதேதரபு

என்றுசிவாகம வசனமிருக்கையால் சிவசமவாதி சொல்
லுஞ சாமியத்தக்கு வேறும் சித்ததாந்தி சொல்லும் சிவாததவை
த சிவசாமியம் சிவன சொன்னதாதலால் அதிற் சொல்லும் து
ஷணம் சிவதுஷண மெண்பதறிபாமற் சிலர் சொன்னார்கள்,
அவாசுருப் பிராயசசித்தம் சிவனே பண்ணுவார்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

ஆனமாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கியபி
ன விடயத்திற் சென்று பற்றுதலும் இறைவனறிருவடிபையின்
றியமையமாட்டா அதபற்றி விதைவனும், அக்கரணகளை யிய
கருகற் பொருட்டி அவற்றுடனிறகும் அகரம்போல, அறிவுசெ
யல்கள் விளங்குதற்பொருட்டி உயிரகளோடுங் கலந்து நிற்பன
அநுநனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்
று பற்றுதற்பொருட்டி அவையிரகளை || திடதிததககொண்டு அ
வை செல்லுமாரெல்லா மறித்து செலுத்தி அவவிடயங்களினு
முடனாகக் கலந்து நிற்பனாகலால் ஆணவமலத்தினிக்கு வேறு நி
னரவுயிரகள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நின்றல்
ஒரிடத்த மில்லையென்பதாம்

எவவிடத்தும் பெத்தமுத்தி யிரண்டினுமென்க.

இதனால் உயிர்களிற் தியற்றியிடா வெணவும் இறைவனரு
ளுஞ் செறித்து நிற்பனெனவுங் கூறிபது ஆனமாவி னறிவுசெயு

ல்கள விடயிதததகட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போ தவனை யினறித் தோற்றுவெனவும் இறைவ னவவுயிர்போ னினறிடுவ னெனவுங் கூறியது அவை விளங்குததகட்படு மியல்பிதகுமெ னக கொளக.

இவவிருதிததததத உயிரிற் கலந்தநின்று அறிவுசெயல்களை விலக்குதலே காட்டு முப காரமெனவும், அவவுயிரை யதிட்டுத் தககொண்டு சென்று விடயத்திற் கலந்த நிற்றலே காணுமுப காரமெனவுங் கொளக

உயிர ஒன்றனை விடயித்கல் இறைவ னவவிடயததமுட ன சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிதகல்தகன மாததிரையா லமை யாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின சோதியொடு கலந்தம, விளகசொளி கலந்தவற்றையனறித காண்டல் செல்லாமையின வைத்தணாந துகொளக.

“அறிவானுததானே யறிவிப்பானருனே” என்றபின் “அறிவாடறிக்கினருனருனே” என்ற அம்மைதிரு வந்தாகியுயித.

இதனானே, அநாதியுடனின்ற வானவமலத்தை விடமிந்ங் கி இறைவனொடு கூடுமாயின் அம்முறைபற்றி இறைவனையு மொ ரோவழி விடமிந்நகப பெறுமபோலு மெனனு மவவாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைககு ஏதக கூறுமுகத்தான ஈசனுயிர்க குக காட்டிக கண்டிடுவனென்ற முதற்கூறு தெரித துணாததி வலியுறத்தபபட்டது.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

நீரும் நிழலும்போல நிர்விகாரியாயிருக்கிற சிவன் பக்கு ஞானமாககளை யறிந்து அவர்கள் பாசத்தை நீக்கித் திருவடியிற கூட்டிககொள்ளுவ னென்றும் அபகருவான்மாக்களுடைய பத

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உச்சுநி

சதவை நீக்கிக் கூட்டிக்கொள்ளா நெனந்றம் சொன்ன தெப்படி, ஆனமாததர் னறிவனல்லோ ஆகையாலே சிவனுடைய ஞானத்தினாலே பாசத்தை நீக்கிக் கொள்ளுவனென்ற அவிதாரவாதியை நோக்கி யறளிச்செய்கிறார்.

ஏவவட்டத்து மிதையடிமையினி யனமந தொன்றை யறிந் தியறிந் தாவுயிரகள் - பெத்தமுத்தி யிரண்டிடத்திலும் தம்பிரானாத திருவருளையினி ஆனமாககள் தானாக வொருவனுடைய தந்தைப் பொருந்தி யறிந்தனுபவிக்கவும் அனுபவித்தே கனமத்துக் கீடாக னுன்றைச் செய்யவும் யிவையாணிகுக்கு மாட்டாக ள்.—பாசன றுணுஞ் செவவிதினினுளம்புகுநது - ஆனமாககள் தானாகவொன்றையு மறிந்ததுகொண்டு பரமேஸ்வரனும் செவவிதாக ஆனமாவிலே உநாகியேபொருந்திநின்று,—செய்தியெல்லாமுணராதது- ஆனமாககள் கனமத்துக் கீடாக வெழுந்திருந்தசெயல்களையெல்லாம் தனது திருவுளத்தின்கண்ணி,—சேட்டிப்பித்தது-அந்தந்த விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பித்தது,—என்குமாய்ச்செறிந்துநிற்பன - சடசித்துக்க ளிரண்டினும் பூரணமாய விடநி நீங்காமனிற்பன. இவையன்றியும்,—இவையிரகள் நோற்றும்போ தவனையினித்தோற்றாத - இவ்வானமாக்களுக்க ளுள்கனமம் புசித்துத் தொலைந்த அந்தச் சரீரத்தைப்போட்டுக் கனமத்துக் கீடாக வேறொருசரீர மெடுக்கு மிடத்தும் காததரவனறித் தானாக வெடுக்கமாட்டாது,—இவற்றினுக்கமமுதலெழுத்துக் கெல்லாம் நிற்கு மவையிரபோல நின்றுவன - அகாரமென்கற முதுவியி அக்கரங்களுக்க கெல்லாம் பிராணனாய் நின்று அக்கரங்களைக் காரியப் படுத்தினுற்போல சிவனும் ஆனமாகசுளுக்குப் பிராணனாய்நின்று காரியப்படுத்தவன,—ஆதலால் நாமரண்டிபையகனதுநிற்ப தென்கேயாமே - ஆகையாலே பரமேஸ்வரனுடைய திருவடிமைய விட்டி நீங்கிநின்று தானாக வறிந்ததக்கவுட மெவவிட்டம், ஒரிடமுமிலலை.

பச்சுக்க சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

என்னவே ஆனமாவுக்குத் தான அறிவிகக வறியும்தொழி
ந்து தானாக வறியாதென்பது கருகது. இதற்குப் பிரமாணம்
சங்கதப் நிராகரணம், அவிகாரவாதி நிராகரணம் “நீநிழல
னைய சோபெறுகடவுள்ச - சோந்தவாககின்பம் வாயநதிமெ
ன்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமினமையி-விழைத்தோரவ
மயி மென்பதந் துண்பம் - விளைத்தோராதமயில் வெறுப்புமொ
ன்றிலதே” என்றும், சிவஞானபோதம், கக - கு, உ - வெ,
ஏகமாயநின்றே யிணையடிசொன்றுணரப், போகமாயத்தான்
விளைக்கும் பொற்பினு—னேகமா, யுள்ளத்தின்கண்ணு னுஞ்
வாருளகிறறை, யுள்ளத்தாற காணுனே வுதறு” எனனும்தங்
குகனமிகொளக

இதனாற் சொல்லியது, சிவன வேதநநின்று ஆனமாகக்
கனாததக கிடாக விஷயங்களைக் கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் தொ
ழித்து தானாக வறியாதென்ன முறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

உயிரக ளமைந்த ஒன்றைநிறி தியற்றியிடல் - ஆனமாவுக்
கறிவு செயல்கள விளங்குதலும் விளங்கியபின் விடயத்திற செ
ன்று பற்றுதலும்,—எவவிடத்த மிறையடியை யிணறிடமை
யா - பெதகமுத்தி யிரண்டினு மிறைவன் நிருவடிபை யிணறி
யமையமாட்டா,—சகசுருனும்-அதுபற்றி யிறைவனும்,—இவவு
யிரகள் தோன்றும்போ தவனை யிணறி,கதோனருது - இவவா
னமாககருக்கு அறிவுசெயல்கள முதல்வனை யிணறி விளங்
காமையின்அவைவிளங்குதற் பொருட்டி,—அமுதமுதலெழுததக்
கெல்லாமாய் நிற்கு மவவுயிர்போ லியற்றினுக்கு நின்றியை-அ
ககரங்களைப்பிடுகதற் பொருட்டி அவற்றுடனிரகும் அகரம்போ

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம் உச்சுள்

ல ஷயிரகளோடு கலந்த நிறபன் — செவ்வதினி னாமபுருஷ
செய்தியெலா முணாகது சேடடிப்பித தெவகுமாய்ச் செறித்து
நிறபன்—அவனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின்வீடயத்திற்
சென்று பற்றுதற பொருட டவவுயிரகளை மதிட்டித்தக கொ
ரை டவை செல்லுமாறெல்லா மறித்து செலுத்தி யவவிட்டககளி
னு மு—னாகக்கலந்த நிறபன்,—ஆகலாநு மானடிபை யகன்று
நிறபனென்கையாமே - ஆதலா னுணவமலத்தி னீங்க வேறு நன்
றவுயிரகள் அதுபோல விறைவனை விட்டித தனித்து நிறநல ஓரி
டத்தினு மிவலையென்பதாம்

இதனானே உறுதியுடனிற வரணவ மலத்தைவிட்டு நீங்
க யிறைவனெடுகி கூடுமாயின் அமமுறைபற்றி யிறைவனையும் ஒரே
வழிவிட்டு நீங்கப் பெறுமபோலு மென்னு ம அவ்வாறிகளினோ
ககீ அதுகூடாமக கேதுகூறு முகத்தா னீச னுயிரகளுக காட
டிக கண்டிடுவென்ற முகற்கூறு தெரித்துணாததி வலிபுறுத்
தபட்டது

 கக-சூ, க-ம், அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகா உரை

——

மேலு மவன் சாவவயாபி யாகிற காணவேண்டா

கோ வெனைப் பசுருவானமாக்களுக கொழி

ந்து மறையவாகுருக காணப்படாதெ

ன் றுணாத்துகின்றார்.

எவருந்தா னிறைந்துசிவ னின்றானுபி னெல்லா
ருங் காணவே வேண்டிந்தானென்னில், இவருந்தா ன

ந்தகருக றிரவியிருளாகு மீசனருட கண்ணிலலாக
கொளியாயேயிருளாம், பங்கந்தா நெழுமபதுமம பக
குலததையடையப் பருதியலர்த் திடுவதுபோற பரு
வஞ்சேருயிர்க்குத், துங்கவரன் ஞானககண கொடுத்த
தருளினாலே சோதிகுட சோதியாயத தோன்றிடுவ
னகானே. (அ)

(இ-ள) எவருக சிவன சர்வானமாககட குயிராய நிறைந
தா நிறைந த நின்றாலுமவனை பெல்லாருங காண
துசிவ வின வேணும்,காணாமையாற காத்தா வல்லவென
ருளியி நென றுந் சொல்லில்?
லாருககாணவே
வேண்மிநதா
னென்னில்

இவருநகா ந இருத வுலகத்தினக னுதிக்கனுவ நெ
கதகருக கிரவீயி வவிடத்தம பரமபிப பிரகாசியாநிறையா
ருளாகும லுங கண னில்லாதோக கருளாயே தோ
ன்று மாறுபோலத் தோன்றுகும

ராசனருட்கண் சிவ நெவவிடத்து நிறைநது நின்றாலு
ணிலலாற கொ மவன கருடகண்ணையுடையா கருப பிரகா
ளியாயேயிருளா சமாயே யிருப்பன அஃ தில்லாதோககு
ம இருண் மயககுற்றாபோலத் தெரியாது நிற
பணகாண. ஆனாற் சிவன பட்சபாதி யா
கானே வென்னில்?

பங்கந்தானெ சேற்றினமுநீத தெழுதினற தாமமாயின
முமபதமம் பக கூட்டத்திலே சில முகையலரும், பககுலமு
குலததையடை யப் பரிதியான தலாத்து மாறுபோ
யப் பருதியலந் திடுவதுபோன

கக—சூத்திரம். பகதியின இலககணம். உசகக

பருவஞ்சேரு சிவசத்தியினுடைய பரிசனத்தினாலே சுத
யாகருத் துறக திரான வானமாககருகரு மேலான சிவஞா
வரன ஞானகக ன திருஷ்டியைக கொடுத்த அவாகள கண
ண கொடுத்த டிருகருமபடிகரு

அருளினாலே இவாகள காணுத தன்மை யில்லாமையா
ல தனது காருணணியத்தினாலே

சோ திகருட அறிவுக கறிவாய வகதுநின்று தோன்று
சோ தியாய த வன எ-று.

தோன நிடுவன
கானே

ஞானககண கொடுத்ததெனப திவனுகரு முன்பில்லாததை
க கொடுத்ததன்று. இவனுக ஞானான ஞானக கிரியைகள த
டைப பட்டத்தைச் சிவஞானததாலே போககிச சிவாபி விபக
தியைப பண்ணுமதைக கொடுத்ததென்றும் கூறியதென வறிக.
இதற்கு நிசுவாசம சிவகருமோததரம மதங்கதது மறிக

சிவாக்ராயோகியருனா வருமாறு.

மேலிவ்வா நெருகும் பிரிவறச சிவனிற்சில எல்லாராலுங்
காணவேண்டு மென்னில்? அவன ஞான ஸ்வரூபி யாகையால் ஞா
னககணனினாலேயே காணவேணும் அகத ஞானககணனும ப
கருவத்திலே சிவனருளா லுண்டாமென்னு முறைமையுங் கூறு
கின்றது

எங்குந்தா னிறைத்தசிவ னின்ருளாகி லெல்லாருங் காண
வே வேணுமென்னனில் - சிவ னெவவிடத்தம் பிரிவற நிறைநத
நின்றானாகி லெல்லாருங் காணப்பட வேணுமே! யவவாறு காண
ப்படாதே யிருப்பா னேனென்னில்?—இங்குந்தா னகத கருக

கிரவியிருளாகும் - இரதப பூமிவினிடத்தக குருடாக் காதித்தி
யுணவ காணப்படாதவனே! அவ்வாறே, —ரசனருட் கண்ணிலா
ராக கொளிபாயேயிருளாம - சிவஞானமாகிய திருஷ்டியில்லா
தபோகஞ்ச சிவன ஞானப்பிரகாச ஸ்வரூபியாயிருந்தவ கா
ணப்படான் காணு முறைமை பெவ்வா றுண்டாமெனவில, —
பகநகநா னெழுமபதமம பகருவதஸக்யடையப பரிதியலாத
திடுவதுபோற பருவஞ்சேருயிரகருந துவகவரன ஞானகக்ஷ
கொடுத்தருளினாலே சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன
கானே - சேற்றிலேநின் றுண்டான தாமரை முகையரன தலா
தற்குப பகருவமானபோ தாதித்திய னலாவித்தாற போல
மலபரிபாகத்தைப் பொருந்தின ஆனமாவுக்கு மாதேவனாகிப்
சிவன சிவஞானமாகிய திருட்டிபைக் கொடுத்ததன லானம
ஞான பிரகாசத்தகரு வேற்ற வதிகப பிரகாசமாக வேறாத
தோனறுவனென வறியென நிதனப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசநுரை வருமாறு.

—0—

அசிவ யோகிகு அபரத்தியக்ஷண சிவ தத்த சிவ சாக்ஷா
த்கார நிஷ்கள நிராலம்ப சித்த சிவயோகிகளுக்கஞ்ச சிவன பி
ரத்தியக்ஷணென்று பேசுகின்றார்.

கொடுத்த - விளக்கி, —சோதிக்குட் சோதியாய் - பராக
கு ரூப சத்திக்குட் பிரத்தியக்கு ரூப சத்திமாலும்,

மறறைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியநுரை வருமாறு.

—0—

முதல்வன அதனைக் கலப்புடையன பெவருகு செறிச
தநின்று உபகரித்தவரினும், அதருட்கண்ணுடையார்க்கணி

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருக

அறியவாராத. அவ்வருடகண்ணும் பக்குவமுடையாக்ககனதிக்
கடைக்கப் பெறுது அப்பேறும் முதல்வனையிளி யமையா
து ஆகலான அப்பெற்றித்தாகிய வருட்கண்ணை முதல்வன ப
ருவம் பார்த்திருநது கொடுக்கப் பெற்றுடையாக்கே அவனறிவு
கசறிவாய்நின்று அவ்வாறுபகரித்தவரு மததுவிதநிலை இனிது
விளங்குமென்பதாம்

இதையையு மறிவுடையனாதற்கு உரிமை கூறியவாறு.

பருவமெய்காதது உ மெய்தியது உம் ஒரி—த தொருருகு
காட்டுவாரா, பககததா செழும்பதமமென வேற்றுமை கூறினா

நிரம்பவழகியருநா வருமாறு.

—0—

நிர்விகாரிபா பெறுகு நிறைநது நிற்கிற சிவ னனுக்கிரகஞ்
செய்காராகி னெல்லார்க்குமொக்க வனுக்கிரகஞ் செய்வேனா
டாமோ வென்ற அவிக்காரவாதியை கேட்ககி யருளிச்செய்குறா

எவருநதா னிறைந்தசிவன நின்றானாகி லெல்லாருநதா னா
வே வேணடுக்காரெனினில்—எல்லா வானமாகுகளிடத் தம எல
லா வதுவாக்குகளிடத்தும் சிவன பூரணனாய் நிற்பானாகில எ
ல்லாருஞ் சிவனைக் காணவேணு மென்று நீ சொல்லுகுறா யாகி
ல்,—இவருநதா னகதகருக் கிரவியிருளாகும் - இவவிடத்தப
பிரபஞ்சமெங்கும் பிரகாசித்த நிற்குது ஆதிதீப பிரகாசநதா
ன அகதகராயுள்ளாரீக் கிருளாயேயிராநித்கும். அதுபோல,—அச
னருட்கண்ணில்லாத கொளியாயேயிருளாம-பரமேஸ்வரனுடை
ய திருவருளாகிய கண்ணில்லாத பாசபந்தியா யுள்ளவாக்குச
சிவனெனக்க நிற்கச்செய்தேயு மனஞானமே யொழித்த தானொ
ரு முதலியென்னும்படி நிற்பன்,—பக்தகதா செழும்பதமம்
பகருவதையையுப் பருகியுநர்க்கிவியுத்போற் பருவஞ்சே
கடுஉ

ருயாககுத் தறுகவரன்ஞானக்கண கொடுத்தருவிஞலே சோதி
சுருடசோதியாய்த் தோன்றிவனகாணே - அன்னுவயம், தன்
னளவிலே சினேகிதராய்த் தன்னை யறிந்த வழிபடுகிற பசுவா
னமாகக் குருப பாசத்தை நீக்கி எல்லாத் தசுரு மேலாயிருந்
திற பரமேஸ்வரன தன்னுடைய ஞான திருட்டியைக் கொடுத்த
து அந்த ஞானமாகிய காட்டாலே அவாகளுடைய பாசத்தை
நீக்கி அந்தப் பாச ஞானமாய் நிற்கிற பசுவாணமாகக் களித்ததி
லே பிரகாசியாய் நிற்பனெனில் பட்சவாதி யாகாநோ வென
னில்? சேற்றிலே எழுந்திருக்கப்பட்ட எண்ணிறந்த தாமரை
களாகித்தனாலே அலாதத்தப்பட்ட பசுவமான தாமரைபோ
லுமென நறிவாய்

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கக-சூ, ௩ வெ,
“ அருக்கனோநிற்பினு மலலிருளேகாணா, கிருடசண்ணே பாச
ததாத நீச—எருட்கண்ணாம், பாசத்தை நீக்கும் பகல்லாததந்
தாமரைபோல், நேசத்திற தன்னுணாகதார் நோ” எனனுமதுவ
கண்கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆதிதகன சன்னதியில் அந்தகனா
ப்போல அபசுவராயுள்ள பாசபந்திகளுக்குச் சிவன பிரகாசி
யானெனறும் பசுவராயுள்ள முத்தானமாக்களுக்குச் சிவன
பிரகாசியா நிற்பனெனறும் முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—o—

சிவனெங்குநதானிறைத்ததின்ருளுகில்-முதல்வ னத்தனை
கலப்புடையனாய் எவருஞ் செறிந்ததின் அபகரித்த வரினும்,—
எல்லாருக்கானவே வேண்டித்தானென்னில் - யாவரு மறியவே
வேண்டுமெனில்?—இவ்வுத்தானிறை யத்தகருக்கிருளாகும் - அஃ

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். ௨௫௦௩

து மிவவிடத்து ஆதித்த னந்தகருககு இருளாயே நின்றறபோ
லு—சுசுருடகண்ணிலலாசகு ஒளியாயேயிருளாம் - முகலவ
ஹ அருட்க ண்டையார்க் கணி யறியவாராது,— பங்கநா
னெழுமபுதமம் பகருவத்தையடைய பருதியலர்த் தடுவதபோ
ல- அவருட்கண்ணுஞ் சேற்றிறேனறிய பக்குவமுடைய தா
மரையை யாதித்தன அலாசசெய்வதபோல,—பருவஞ்சேருவி
ராகு - பக்குவமுடையார்க் கணிக் கடைக்கப்பெறுது.—தங்
கவரனருளினுலே ஞானக்கண்னொகித்து- அப்பேறு முகலவனை
யினறி மமையாதாகலா னப்பெற்றித்தாகிய வருடகண்ணை மு
தலவன பருவம் பாராத்திருந் தகொடுக்கப் பெற் றுடையார்க
கே,—சோதிக்குட் சோதியாயத் தோன்றியெனகாணே - அவ
னறிவுக கறிவாய நின்ற உபகரித்து வரும் அத்துவிதநிலையினி
துவினனாகும்.

இத்தையாயு மறிவுடைய ஞாதற் றுரிமை கூறிப்பவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—வருஷம்—

முனசொன்ன வுண்மையாலும் பிசுசொன வுபாயத்தாலும் சிவ
னுட னுன்மா கூடிநிற்கிற முறைமையைச் சமயிகள் கருத்
தககளை வினவி யவர மதங்களைமறுத் தருளிச் செட்கினாரா

சென்றணையு நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்னிற
சென்றணையு மவனமுதலி சிவத்தையணைந்தொன்றாய்,
நின்றதுப்ரீர் கெட்டதென்னிற் கெட்டதணைவினாரும் நி
ன்றதேதற் கேடில்லை யணைந்துகெட்டதென்னிற, பொ
ன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவார்புகளீ பொன்
றுகையே முத்தியெனிற புருடனித்தனன்றும், ஒன்றி

யிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாறபோலென்னி லொருபொ
ருளா மதிபதியோ டியின்பொருளொன்றனறே (கூ)
(இ-ள) சென்ற தேகாதத்தி லானமாத திருவடிபை
ணையு நிழல் கூடுமிடத்து வேனிற்காலத்த ணாஷணத்தா
போலச சி வவழிபோவார வருத்த நீங்கச்சென்று சேரு
வனிறப னென் னதண ணிழலானது போலவே சிவ னிறபன
னின் இரத வானமாவரு ஜநகவிடாய் திரகத தா
னே யறிகது கூடுவனென்ற ன்விசாரவாதி,
சென்றணையு ம அறிவு செயலொன்று மில்லாத மரம்போ
வனமுதலி லச சிவனிறக விரத வானமாச சென்றுகூடு
மாகி லிவனே காததாவாரும், திருவடியைக்
கூடுமிடத்து சிவன காததாவாமா யானமா வடிமையாடத் த
துகரண மிறகது கூடுகிறவனுக் கிது கூடாத.

சிவத்தையணை உயிரகெட்டுச் சிவத்தையடைந் தொன
ந் தொன்றாயநின் றுய நின்றதென்றான்.
ததயிர கெட்ட
தெனின்

கெட்டதனைவி கூடு முனபாக நாசமானது பிணசென்று
ன்றாம கூடுவதுநல்லயாம
நின்றதேறகே கூடினபிண கெட்டாம னின்றதென்ற லிவ
டிவலை ணுமொரு முதலாய் நிறகவேண்டும், சாயுச்சி
ய மோக்ஷமாதலா லதுவு மடாத

அனைந்துகெட் கூடினபிண்பு கெட்டது வென்றாயாயின?
டதெனனின்

பொன்றினதே கூடினபோதே கெடுவனென்ற யாயின
ன முததியினைப் கிலேசநீங்கிப் பரமானந்த சௌகீயமான
பெற்றவரார புந் முததியைப் பெற்றிருக்கிறவரார, எமக்குச்
னீ சொல்லுவாராயாக நீ.

பொன்றகை கர்த்தாவைக் கூடினபின்பு ஆனம நாச
யே முத்திகென மபிறங்கிறதே மோக்ஷமென்றான

புருடனிதனை ஆனமா நித்திய நென்கிறது மல்லவாய
னமும முப்பொருளு நித்தியமெனற வேதாகமங்க
டகும் விரோதம வரும்

ஒன்று யிடுந் கெடபிப்போனதும் பிரிந்த நிற்பதமன்றி
ரொழிந் சேர்க் கிருதகளு சேர்த்தாற்போல முத்தியி லொ
தாதபோ லென னறாய் விடுமென றைக்கியவாந் சொன்ன
னில னாயின,

ஒரு பொருளா ஒப்பறற கர்த்தாவுடன் உயிரகூடி பொ
மதிப்பதியோ மியி ருபொருளாகிறது ஒருமையாகச் சொல
ரபொருளொன்ற லபபட்ட தல்ல எ-று
னதே

நிசுவாசத்த மதிக

(௧)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் பரமத முததிகளை நிராகரித்தல்

ஈஸ்வரா விகாரவாந், செனறணையு நிழல்போலச் சிவநிற்
ப நெனனில் செனறணையு மவன்முதலி-சியனே தம்புரியான, ம
லமரத்தி நிழல்போல நிறக வானமாவே யுபாயங்களினாலே சிவ
னைப் பொருத்தவெனனில்? ஆனமாவே கர்த்தாவாம, ஆன
யா லதுகூடாது. மேலான்ம லயவாந், —உயிர்கெட்டுச் சிவத
தையனைக் கொன்றாய்வின்ற தெனனிற் கெட்டகணவினமும -
ஆன்மகெட்டுச் சிவத்தைப் பொருத்தி யொன்றாய்வின்ற தென
னில் கெட்டதற்குக் கூடுதலில்லையாம்.—நின்றதேற் கெடிவ்வே

ஒன்றாய் நின்றதெனக்கயாற் கெட்டதமல்ல,—அணைந்த செட்டெனனில் பொன்றினதேன முத்கியின்பம் பெற்றவராரீபுகல-சிவனுடனே பொருந்தினபின் ஆனமா கெட்டதெனனில் அபபொழுது ஆனமா நசித்ததென்று சொல்லும். நசித்ததாமாதில மோகூத்தி லுண்டாகிய சுகத்தைப் பெற்றவராரீ சொல்லு.—பொன்றுகையே முத்திபென்ற புருடநித்தனனறும்-ஆனமீகாசக தானே முத்கி, இன்பத்தைப் பெற்றவேனிலவ தில்லையெனனில்? ஆனமா நித்திய நல்லனாகவேணும். ஆகையா லசத்தே! மேலீழவ னாககியவாதி,—நீரொடுநீர் சோகதாற்போ, லொன்றியிடுமெனனி லொருபொருளா மதிபதியோ மியிபொருளொன்றனதே - சிற்றேறி யுடைய கந்தநீர் பேரோரி நீரோடே கூடினாற்போல ஜீவானமாவின்னுடைய பாசபந்தமறப பரமானமாவோடே கூடுமெனனில்? சிற்றேறிநீரும் பேரோரிநீரு மொருந்நனமைத தாதலால் ஜீவனுரு சிவனு மொரு ந்நனமைததல்ல ஒரு ந்நனமைததாகி லொருபொருளாம் அபபொழுது பதிபசுபாசமென்னு முன்று பொருளுக கொருபொருளினரூ யிருபொருளேயாம் ஆகையால் இவ்வாறு * ஆதிக்கியவ கூடாதென நிதன பொருள

நீருநீருமபோல ஆதிக்கியவ கூடாதெனனில்? “முன்னு னாரீர் சினைமுறியமுடிக்கியோடி முன்னிசேர்க தனைராபப பின்னிங்காமுறைபோல்” என்ற விருத்தத்துக்கு விரோதமென னில்? அபபடியல்ல, மதுர ரசமாய ஆற்றணையிலே கடலிப்பட்டிருந்தநீர் ரணயுடைய வவணரசமான சமுத்திர ஜலத்துடனே கலந்த ஏகரச மாறற்போல ஏகத்தெரியும் கருகிஞ்ஞமாயிருந் க ஆனமா ஆணவாதி பாசங்கிண்க்கச் சிவத்தடன கலந்த சாவ வியாபித்துவ சாவஞ்ஞத்துவதிகையும் பெற்று நச்சமாச மாவதாகுச சொன்ன திட்டரக்தமாகையால் விரோதமாகா. ஆகில்,

கக—சூத்திரம் பகதியின் இலக்கணம். ௨௫௦௭.

தயோமஃ—தயோஜஹ ஜவெக்யதிப் க்ஷீரெ க்ஷீரெ
வ்யுதெவ்யுதம் | சவிஸஹம் ஹவெத்ய ஜாஜீவாத் வ
ரஜாத்மொஃ ||

என்ற ஆகம வசனத்தகருக கதியேதெனனில்? ஜலேஜ
லம் xக்ஷிபதமென்பதற்கு முகலே கூறப்பட்டது. க்ஷிரோ க்ஷீ
ரந கிருகே கிருகமென்பதற்கு ஓமகாலத்திலே ஓமதிரவியங்குஷி
லே +கவ்வியமாபுள்ள கிருகக்ஷீரம்—பரியாப்தமா யில்லாதள
வில் வெள்ளாடடி நெய்பால் கவ்வியத்தடனேகூட்டி சமஸகா
ரமபண்ணவது கிருத்யயோகக்ய மாஹற்போஸ பாச வசத்தினு
லே யேககேசியுக் கிருகிஞ்ஞஹமா யுள்ள பசு பசுத தவ பாசநீங்
கிப பதியுடனே ஏமேளனமா யுள்ளவில் சாவ விபாபித தவ சர்
வஞ்ஞக த வாஸமகமான பதிஸ்வருபமாமென நிதன பொருள.
ஆகையால் விரோதமில்லை.

* ஆதிக்கிபம-மிகுதி, xக்ஷிபதம் - போடப்பட்டது
+ கவயம்-பிறருக்களுக குரியது. —பரியாபதம் - போதமா
னது, ஏமேளனம் - சேருதல்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

வாதிகள் கருத்து மறுத்தணர்த்த தினரா.
வினா வுக்கரம் மறுப்பு
பொருள வெளிப்பொருள.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

அரண்மொழித்தத் தோன்றுவாரெனல் வேண்டா, பதி
கராற்சென்றனையப்பும் மறநிழல்போல முகல்வன விகாழி

எந்நிற்ப உயிர தானே பருவஞ்சோகவழி ஞானக்கண்ணப்
பெற்று அரணைத் தலைக்கூடுமென வமையுமென ஈசரவவிகாரவா
தி மதம்பற்றிக கூறின; மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்ற
னவாருக்கு அசுதந்திர மாமாறுபோல, முதலவனுக்குச் சு
தந்திரமில், அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய வுயிராகே சுதந்திரமெ
னப்படவழிவழுவாம். இனிப பரிணாமவாதிகள் உயிர கெட்டுக் கூ
டி அரண்டியி லொன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமா
றினமையானும், கெட்டாதுநின்று கூடுமெனின் அவவாறு நின்று
கூடியவழிக் கேடினமையின் ஒன்றாகல் பெறப்படாமையானு
ம, கூடியபின் கெட்டதெனின் கெட்டவழி முகதிபெறுவ தொ
ன றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர நித்தமாதல் செ
ல்லாமையானும், அதவுமவழுவாம். இனி ஐக்கவாசிகள் நீரிலே
நீர் சோகநாதபோல உயி ரரண்டியைச்சோக தொன்றா மென
பா நீருநீருமபோல முதல்வனுமுயிருந் தமமுட சமமாதல் செ
ல்லாமையின் அவாமதமும அடாதென்பதாம்

அரன மலரடிசு ஸ்ரிகருமியப்பு வேறுவேறுககூறு மவவ
மதங்களைப் பரிகரித்கவாறு

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முனசொன்ன உண்மையினுளும் பின்சொல்லிவந்த வுபாய
மகளாலும் இகத விரண்டி வகையாலும் சிவனைப் பெற்றவர்கள்
சிவனோடு கூடிநிற்கு முறைமையைச் சமயிகள் கருத்துகளை வின
வி அவரவர்கள் மதங்களை மறுத் தருளிச்செய்கிறார்.

சென்றனையும் கிழல்போலச் சிவநிற்பனெனவிடல்-நீரும்நிழ
லும்போலச் சிவன விகாரமற நிற்பன, அந்த நீரிலும் கிழலிலும்

கக—முத்திரம். பக்தியின் இலககணம். உருக

சென நினைப்பாறுகிற வானமாவைப்போல ஆனமா முததியிற்
 சிவனைத் தானாக வறிந்து கூடுமென்று நீ சொல்லில்—சென்ற
 னையுமவனமுதலி - அந்த நீயாயும் நிழலையு மறிந்துசென்று கூடு
 கிற ஆனமாக காத்தாவாவன, ஆகையா லது கருதகன்று —
 சிவதையைணை தொன்றாய் நின்றதுயிர கெட்டென ில் - உப
 பளஞ்சோகந புறபலாலம் உபபாயப் போனதுபோலவும் அ க
 னியைச் சோகந விருமபு அககினியானும்போலவு மானமாச்
 சென்று சிவத்தைப் பொருந்தி ஆனமாவெனகிற தன்மை செட்
 டிச் சிவமாய் நின்றதெனனில்?—கெட்டதனைவினாரும்—ஆனமா
 யெனகிற தனகைமெட்டால் சிவத்தைப் பொருந்தின தன்மை
 யில்லையாம், ஆகையா லதுகருதகன்று.—உன்றதேற்கேடில்லை—
 ஆனமாவும் சிவமு முததியிலு மிரண்டாயிருக்குமென்று நீ சொ
 லலில், இவன தற்போதவகெட்டிச் சிவனைக் கூடினதுயில்லையா
 யச் சிவனுக்குப் பூரணமுயில்லையாம், ஆகையா லது கருத்தன்
 று — அனைந்தகெட்ட தெனனில் - அநாதியிலே ஆனமாவுஞ் சி
 வமு மிரண்டு முதலாயிருந்து முததியி லானமாச் சிவனைச்சென்
 றுகூடி பொன்றாய்விடுமென்று கூறின,—பொன்றினதேல் முத
 தியினைப் பெற்றவரார புகல்நீ- கூடினபொழுதே ஆனமாக கெ
 டிவகினால் மோகூத்தைப் பெற்றவர்க ளினனானென்று எமக்கு
 நீ சொல்லவேணும் —பொன்றாகையே முததியெனிற புருனி
 ததன்னாரும்- ஆனமாக கெட்டிப்போகிறதானே மோட்சமெ
 னறு சொல்லில்,—ஆனமா நித்தனாமல்லவாய - நித்தமென்று
 சொல்லுகிற வேதாகமங்களுக்கும் விரோதமா மாகையா லது
 கருத்தன்று.—ஒன்றியிடம் நீரொடுநீரே சோகதாற்போ லென
 னில் ஒருபொருளா மதிபதியோ மியிப்பொருளொன றனதே -
 முததியிலே ஒருபொருளாய் நின்ற பின்பு பதியென்றம் பசுவெ
 னறு மிரண்டாய் மீளவும் நீருக்குஞ்சேர்ந்த தன்மைபோல முத

தியிலொன்றும் எனதுகூறின, பதியும் பசவும் ஒரு முதலாக வென்றும் அதிபதியாயிருக்கிற காதகாவு மானமாவு மொருபொருளாகா தாகையா லது கருத்தினது.

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவனிறப்பென்னவ னவிகாரவாதி இதற்குப் பிரமாணமசங்கற்பநிராகரணம் “நீரிழுவனைய சீர்பெறு கடவுளைச் - சூழியினாகிச் சாராதவாகக்கென்று - நலமிகல்கு நாத்தையணைத்து - பூயிவெமமை பொருநாதையாகத் - நீழல்வாழ நினைவினாபோலத் - திருவடிநீழல் சோந்த - கருவுறு தயரக களைத்திருக்கிமே” என்னுமதுங் கணிக்கொள்க. சென்றணையும் மவனமுதலிபென்றது, அவனை மறுத்ததற்குப் பிரமாணம், நீரிழுவனைய சீர்பெறுகடவுளைச் - சோந்தவாகக்கின்பம் வாய்த்திடுமென்றனை - பாதவமென்றுஞ் சேதனமினமையி-னிழைத்தோராவமயி சென்பதற்தனபம் - விளைத்தோராதமயில் வெறுப்புமொன்றிலகேற - பொடித்திடுகொப்புள் வெடித்திருசாரணம் - வெய்யபூழியி னுள்ளுறவழங்கி - யாற்றுசலின் தி யாறியங்கினாமுன்-ரேற்றிடுமென்று சொல்லவுயிர்கா - லிவவகைக்கடவுட கியம்புத்தறவரே” என்னுமதுங் கணிக்கொள்க

சிவத்தையணைக்க தொன்றாய்நின்ற துயிரகெட்டென்னில, என்றவன் சங்கிராகதவாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம், “வேறறோமுகவொளி தோற்றுககலன்னெத - சலேவனதருளுவிர நிலவியிலிலவச - காட்டத்தங்கி மாட்டதகங்கிய - தன்மையுமளத்திற் புல்வையினீப்பு - போன்றதுவாகித் தோன்றிமதனாற - பசுக்கரணங்களை சிவக்கரணங்க - ளாகமாரியறிவுறு -மேகமாழுவிர யானெனதினறே” என்னுமதுங் கணிக்கொள்க. ,என்கெட்ட தவனை. இன்னுமென தவனைமறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்ப நிராகரணம், “கோசஞ்ஞமுகவொளி கீக்காதானெனக் - கவருநதன்மை முகுரம்போலக்-கொயித்தது

கக—சூத்திரம் பகதிபின் இலக்கணம். உருகக

கோடற கடுதததுண்டனறே - காட்டத்தங்கி கூட்டககடு-மிக்
தனத்தியறனக வெந்தழறாகாத - வுபபளததழிதக புறபலால
ங்கள் - சடததவேனுங கொடுத்ததுகொள்ளுந - தனையுண்டி
னக கிணமையதனறே” எனனுமதுங் கண்டிகொளக

நினறது எனறவன சமவாதிமதம் இதற்குப் பிரமாணம்
சங்கதபநிராகரணம் “முன்னோனறனது முதிர்ொளிஞான-ம
நிபாப்பசசைச சிறுபுழுக்கவந்த- வண்டெனவுயிரைக கொண
டிடுமுயிரத - தனைனோககித தானதுவாகி - ஐவகைத்தொ
ழிலு மெய்வகையு னாவும் - பிரிபாவாறு பெறறுத - திரிபாப
பெரியோர் திரட்டிசோநதிமே” என்றும், கேடில்லைபென ற
வனை மறுததத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கதப் நிராகரணம் “முத்
தியுறற நற்றவரவையிடை - சோவொனறனைச் சாரக்குமுத்தி-
சாலோககியமோ சாயுச்சியமெனி - பந்தமுற்ற கங்கலகழிக்
த- வறிவீனோடறிவு பிறியாபபெறறி-வேணடுமெனறதற்கிணடி
வரிவவா - நிருப்பொனபதற குறித்தானவேணடு - மணனலதரு
ளி னண்ணியிருப்பினுஞ - சீவனமுதக்கென ரோதினரகன்று -
நீவகியமுருவ நீங்காதாயி - னோங்கியமுத்தி யாவதென்னுரை
கக” எனனுமதுங் கண்டிகொளக.

அனைந்தகெட்டதென்னிற பொனதினதேன முத்திபெனி
ந் பெறறவரார்புகல்ரீ பெரனறகையே முத்தியென்றது சை
வர் இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “கருவியுமல
மும் பிரிவுறப்பிரியா - ஞானலகவூத தானதுனோககித - தன
னையுமதனையுந தனமுதறபொருளையு - யிணவெனறதரியா விரு
வருமுயங்கி - யொன்றாயுறுபய னுவப்பு-யினருட் நிற்குமிதசிய
கதியே” என்றும், புருடனிதத கண்டும் என்றவரை மறுததற்
குப் பிரமாணம் சங்கதப்நிராகரணம், “இருவருவகடி பொ
ருபயிஞய்ததென் - நருளிணயியவா றபேதிருணியே” எனனு
மதுங் கண்டிகொள்க:

ஒன்றியிதும் நீரொடுநீர் சோந்தாறபோல என்றது ஐக்க வாதி இதற்குப் பிரமாணம் சங்கதபநிராகரணம் “சத்தினி பாத முயத்திதையருளா - லுருவுகொடுலுரு தெரிவுமருவி - மா சுறுநதுசு தேசுறவிளங்குந் - தன்மையினுணாததும் புண்மைக ணீங்கு - நீருக்குரு சேருநதகையை - னறிவுநோடறிவு செறிவுற பபொருந்தி - யொன்றுமென்பதை யுலகோர் - நன்றுமுத்தியெ ன் நவினறனோ” எனனுமதுங் கண்டுகொள்க. ஒரு பொருளா மதிபதியோ நியிப்பொரு ளொன்றனதே என்றவனை நோக்கி ம றுத்ததற்குப் பிரமாணம், சங்கதப நிராகரணம். “அறிவிறகறி வு செறியவேண்டினதே - புண்மையிலிருணாயு மொளியெயனி லொரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினிரியோ” எனனுமதுங் கண் டுகொள்க

இதே ஐசியவாதியை பொழிந்து “சங்கிராங்கவாதி பரிணம வாதி சைவா இவாகள முத்தியி லானமாவரு சிவமு மொன்று யிருக்கு மென்பர்க்கெனத கொள்க

இதனாற் சொல்லியது, ஆன்மாவஞ் சிவமும் முத்தியிலி ரண்டா யிருக்குமென்றும் அகநிலைச சோந்த விருப்புபோலச சி வத்தோடே கூடின வானமாவரு சிவமாமென்றும் பெத்தத்தி லொழிந்து முத்தியிலு மிரண்டா யிருக்குமென்றும் அநாதியே யிரண்டாயிருந்து முத்தியி லொன்றுமென்றும் இப்படிச் சொ ன்ன சமயிகளை அவையுத்த மலையென்று மறுத்த முறறமை டுறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருளா வருமாறு.

—o—

சென்றண்பு நிறுப்போலச் சிவனிற்பனென்னில் - அரண் கொடுத்தத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகராற் சென்

கக—சூத்திரம். பக்தியின இலககணம். உடுகந

நணையப்படு மரநிழல்போல முகல்வன விகாரமினநிற்ப வுயி
ராதானே பருவஞ்சோகதவழி ஞானககண்ணைப் பெற்று அதனை
த தலைககடுமென வமையுமென ஈஸ்வர அவிகாரவாதி மதமப
நறிககூறின,—சென்றணையு மவனமுதலி - மரநிழலுகஞ்சு சுதந
தரமினநிச சென்றணையாககு அசுசுதநதர மாமரமுடோல மு
தலவனுஞ்சு சுதநதரமில்லை, யவனைத் தலைககடுவதா யுள்ள உ
யிராககே சுதநதிரமெனப்பட்டு உழுவாம.—உயிரசெட்டிச சிவ
தனையனைநது ஒன்றாய் நின்ற தென்னில் - இனிப் பரிணமவாதி
கள் உயிரகெட்டிக கூடி யரனடியி லொன்றாய்ப் பேரமெனப்பெ
னில்,—கெட்டசனை விரும் - கெட்டாற் கூடுமாறு இனமை
யானா,—நின்றதேல-கெட்டாது நின்று கூடுமெனின்,—கேடில்
லை-அவவாறுநின்று கூடியவழி கேடினமையி னொன்றாதல் பெ
றப்படாமையானும்,—அனைநது கெட்டதெனவில் - கூடியபின்
கெட்டதெனின்,—பொன்றினதென முத்கியினைப் பெற்றவரா
புதுனீ - கெட்டவழி முத்திபெறுவ தொன்றின்மையானும்,—
பொன்றுகையே முத்கியெனில்-கேடேமுத்தியெனின்,—புருட
னித்தன்னளும்- உயிரநித்தமாதல் செல்லாமையானு மதவும் வ
ழுவாம,—ஒன்றியிடுநீரொடுநீர சோகதாற்போல எனவில்-இனி
யயிக்கவாதிசுள நீரிலே நீர்சோகதாற்போல உயி ரரனடியைசு
சோகதொன்று மெனப்பெனின்,—ஒருபொருளா மதிபதிபோ
டுயிரபொரு ளொன்றனதே - நீரும் நீருமபோல முகல்வன உயி
ரும தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாது

அரண மலாடிககி ழிருகரு மிப்பப் பு வேறுவேறுககூறு ம
வவவா மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

மறைஞானதேசிகர் உரை

—வரலாறு—

செம்பிரசகுளிகை தாககினைவிடத் தண்டாகிய தன்
மைபோல இந்தவாணமாவுரு சிவனைக் கலந்தவி
டத் திருக்குமுறைமை யுணராததுகின்றா

செம்பிரத குளிகையினுற் களிம்பறறுப்பொன
னாயச செம்பொனுடன் சேருமலஞ சிதைந்தாதசீவன,
நம்பனுடன் கூடுமெனிற போனபோலல்ல னறகுளி
கை போலவர னனுமெலம்போக்கி, யம்பொனடிக கீ
ழவைப்ப னருங்களங்க மறுக்கு மக்குளிகை யதுவும
பொன னுகாதாகு, மும்பாபிரா னுறபத்தி யாகிசெய
றகுரிய னுயிரதுதானுஞ சிவானுபவ மொன்றினுககு
முரித்தே. (க0)

(இ-ள) செம்பிர செம்பொன னிரதக்குளிகை தாககக களி
த குளிகை மபறதெப்படிப பொன்னுடன் கூடும் அது
யினுற் களி போல

ம்பறறுப்பொன
னாயச செம்பொ
னுடன் சேரும

மலஞ் சீகைத் இதவாணமாவுரு சிவஞானத்தினுலே ம
தாதசீவனம்பனு லம்போய்ச் சிவனைச் சோந்தவிடத் திவனு
டன் கூடுமெனில் மவனைப் போலப் பஞ்சகிருத்தியக்களையுரு
செய்தற் குறித்தாவ னென்று சிவ சமவாதி
சொல்லில் அஃதென்று.

பொனபோல சிவனிகத்தப் பொன்போல்வ னல்லனச் செ
ல்ல னற்குளிகை ம்புடிப் பொன்னுக்குங் குளிகைமைப போ

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உடுகடு

போலவர னணு னறவஞ்சி யானமாகசுந்நடைய மலத்தைநீ
கிமலம போககி ககி யழகிணையு மபொலிவிணையு முடைய தி
யாமபொனடிககி ருவடி நீழற கீழேவைடபன.
முவைபபன

அருவ களவக அருமையாய்க் களவகத்தைப் போககின்
மறுகரு மககுளி பொன்னுனது தானவேறே யொரு செம்பி
கையதுவும பொ றசளிமபை போககமாட்டாது குளிகையே
னனுகாதாகும போசகுமிது பொன்னுகையே யிருக்கும், அத
தன்மைபோல?

உமபாபிரா னு தேவரகளுக கெல்லாஞ் சுவாமியாயிருக்
றபத்தியாதி செ கப்பட்ட சிவன கிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிரு
யறகுரியன ததியங்களையுஞ் செயதற்குறியன

உயிரது தான இப்படிச் சுத்தஞ் வானமாககடான
சுவானுப மொன வேறொரு கிருத்தி பங்களுஞ் செய்வதினறிச
ந்நுகரு முரித் சுவானுபுகி பொன்னையமே தினைத்திருபப
தே தேயுரிமையுடையார் ஏ-று

எனவே இவர்கள பரமுத்தியைப் பெறறிருநதாற் கிருத்தி
ய காததரவாகார்கள்

ஆன்மாகக னொருக்காலுற கிருத்திபளு செய்யார்களோ
வெனில்? அபரமுத்தியை யடைந்த வுதிகாரிகள் அவன்னுமதி
டைப பெற்றுக் கீழுள்ள கிருத்தியகர்தராககளா யிருப்பார்களென
வறிக

அக்தப்பரம முததர்களும் கிருட்டியாதியைப் பண்ணி
ருற்றம் யாதெனில்? அநேகேசுர வரதமுண்டாகையாலும் சுத்
தமாயை யொன்றாகையாலும் கிருட்டியாதி கிருத்தியங்களை செ
ய்யப்பெறு தெனவறிக.

இதற்குக் சாவஞானேத்தரம் சாவ மதோப கியாசடி
சிவநருமோத்தரம் யிஞ்சேகதிர்த்து மறிக.

போக்குமோ மறறொரு செம்பிறசுனிமபைப்பொ-னீக்குவ
ரோநிகுனா நோய்சே டடைப்பதகு செய்யா தினைப்பா
பற்றறாரீச-னடிகழேகத்தஞ்சதகிவி யினபம்” “ஆதிமுத்தனி
னபமு மநாதிமுத்த வினபமுங்கே-ளோ தமவிதித் துபட்டத்த
தம எனருரெமதுகுறவா.

இகனைப பரமோபதேசத்திற கூறின ராணடுககாணக
(80)

சிவாகாயோகியருணா வருமாறு.

மேலதாககே புறநடை.

செம்பிரதகுளிகையிற களிமபறறுப்பொனனுய்ச் செம்
பொனுடனசேருமலகு சினைநதாற் சீவன நம்பனுடன கூடுமெனி
ல-செம்பான திரதகுளிகைப பரிசத்தினுலே சளிப்பானதுபோய
ப பொனனும் அப்படிபே சிவனுடையசத்தி ஸபரிசத்தினு
லே ஆனமாவின்னுடையவாணவாதி மலகக ஸீங்கவே சிவனோ
டே பொக்க வானமாகசனும் பஞ்சகிருத்தியம் பண்ணுமென
னில, —அரன பொனபோலல்ல னதகுளிகைபோல-அரன பொ
னனைப்போலே மல்ல, செம்பைககளிமபறுத்தது பொனனாக்கும
ரசுகுளிகைபோலே செம்பொனனுடன கூடும ரசகுளிகையிலு
லே களிமபறறுப்பொனனுனது முன்னுள்ள பொனனே யொசகு
மொழிபக குளிகையை யொவவாது, —அரனனுதி மலம்போக
கியம் பொன்னடிக கீழவைப்பன் - சிவன ஆனமாவைப பொரு
கதின மலககளை நீக்கி யானமாவைத் தன்னிடத்த வேற்ற வை
ப்பன், —அருக்களங்கமறுக்கு மககுளிகைபதவும் பொனனாகா
தாரும-உலகத்தவர்க ளரிதிறறேமும் பொனனை பெளதினாககு
மிரதகுளிகைபொனனாகாது. இப்படிப்போல, —உம்பாபிரா றுற
டத்தியாதிக்குக்குரிய னுயிரதுதான் சிவானுடவ மெனறினுக்கு

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உடுகள்

தே-தேவாக்களுக்கெல்லாம் சுவாமியான சிவனே சிருஷ்டிமுதலைத் தொழில்களுக்கும் காத்தா, ஆனமாவானது சிவநாதானுபய மொன்றினுக்குமே யுரியது.

இதனால் முததானமாகக் சிவநாதானுபவிகளே யாவாகுள், கிரத்திய காததாக்க ளாகாரங்களெனக் கூறியது

ஆதிமுத்தரான அநாதேஸ்வரரதி விஸ்வரமித்திரா பரிடந்தம் சிருஷ்டியாதி கிருத்தியவகளை பண்ணினதை யாகமபுராணங்களிலே கேட்கப்பட்டது. இவ்விடத் தாசாரிய ரறுக்கிரகமாகிற் கிருத்தியத்தைப் பண்ணக் காணப்பட்டதே யெனினில்? அதமெய்; சிவ னெவ்விடத்து மெந்தக் கிருத்தியமு மவரவரையதிஷ்டித்தத் தாமே பண்ணுவா, முத்தரானமாகக் பண்ணுவார்களென்பது இருபு சுடுவதென்பதபோல வாதாரஸகூளை இதை விசாரமெல்லாஞ் ஜீவனமுத்தி யவதையிலேயே, பரமமுத்தியிலே சிவமென்று மானமாவென்றும் பிரிந்த காணப்படுவ தொன்றில்லை. ஆகையால் முததானமாக்கக் கிருத்தியம் பண்ணுவாக்கள் பண்ணார்களென்றும் விசாரத்துக் கவகாசமே யில்லை.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

முத்தியினிற் சிவனு முத்தானமாவும் பொன்னும் பொன்னுமபோற் புணரத் தொருபொருளாயிருப்பாரக் கொண்டு சிவாதவைதிப் போலிப் புருஷனொருவன், புகல் மறுத்துரைக்கின்றா

மெப்பிரத ஞானிகையினுற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும்-அப்படி,—மலம் சிதைந்ததால்- முத்திமானாய்,—சீவனம்பனுடன் கூடுமெனில் - சிவனோ டயிக்கிய மாமென

கடுங்

று செபயில் சிவன, —பொனபோலல்லன் - பொன்னுக்குமொ
ருபொருள போவபவன ஆகையால், —நறகுளிகை போல்வன -
சிவனுக்கு, —அரன்னுகிமலம்போசு - ஒருபுடைமொர்ப்புடைய
தலால், —அமபொ னடிக்கிழ வைப்பன - குளிகையும்பொன்னும
போற தனக்கு வேற்றுச் சாதியாகாமற் குளிகை பொன்னு
ளிப் பிரகாசம் பண்ணுவதுபோற் சிவத்தவப் பிரகாசஞ் செ
ய் தொத்த சிவசாதியாகக்கூடாது சத்திக் கொத்து விரிந்த அ
நதச சத்தி பதாராததம புராத தொத்துப் போயப் பராககாய்
ப பதிமுகற் பதாராததம பராக்கும பராக்குருப சிவசிவசத்தி
யைப் பதிமுகற்பதாராததம பராரது பிரத்தியக்காய்ப் பராக்கு
ம் பிரத்தியக்கு ரூப சிவசத்திக் குறிச் சிவனாகச் சிவனைப் பண்ண
னவன் —அருறுகனாக மறுக்கு மக்குளிகை தானும் பொன்னு
காதாகும் - குளிகையாக வுபமிக்கப்பட்ட சிவ விப்பொன்னு
க் வுபமிக்கப்பட்ட சிவனாகான். ஒரு பொருளல்லாதிருந்தாலு
மொரு சிவசாதியா யொத்த பொருளாமென ஹரைததலால்
பஞ்சகொத்திய முதத்சிவன பண்ண வேண்டுமென்பதற் குத்தர
ம் —உமபாபிரா ஹபத்தி யாதிகளுக் குறிபன் - சிவன இருஷ
டி முதலிய பஞ்சகொத்திய கிருபா காததக் கருகன், —உபிரா
ன-முதத்சிவனதான், —சிவாநுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே -
சிவ சங்கற்பத்திற்கு வேற்றுச் சங்கற்பம் வேற்றுப் பலம் வி
ட்ட பிரதக்கவாச்சரிய சங்கற்ப சம்சித்த பஞ்ச கிர்த்திய கிாத
தானுமும் சிவனபோற் கிருபா சங்கற்ப சம்சித்த கிர்த்திய கிா
ததல்லாமையாற் தனது பராக்குருப சிற்சத்தி விர்த்திக்குறி ச
ாவார்த்த சிவசாஸூத்கார பூர்த்திக் கிாத்திச் சிவானந்த நாம
சிவபோகததக் கருக பிரத்தியக்குருப சிற்சத்திலிங்கச் சிறப்பு
ச சிதநதரான்ம பொதுச்சித்துக்குறி கரண கர்த்திரு ரூப வறு
பவா நுபவி திருக்ஸ்வரூபி காரகநிற்கும்.

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உடுகக

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

சுனிமபுள்ளவரு செம்பு பொன்னுடனெத்து ஒன்று மா
நிலையாயினு களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொருதல செல்லு
மென்பது மடாது உபிரகரு மலத்தை நீக்கு மாற்றலையுடைய
முதலவனைச் செம்பிறகு களிம்பு நீக்குமாற்றலையுடைய இரகரு
ளிகையோ டொப்புறுத்ததலனி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்
னோ டொப்புறுத்ததல் ஈனடைகடேலாமையானும், மலநீங்கி
யவழியுஞ் சிவனுபவ மொன்றறகே சுதந்திரமாயவயிர னு
தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதலவனோ டொத்
தொன்றதல செல்லாமையானு மென்பது

ஒன்றினுக்கு மென்னு முமமை முற்றுமமை.

சிவனுபவ மொன்றினுக்கு முரிந்தேயென்ற விதனானே, சி
வனுபவத்திற்கு முரிந்தனென்னுஞ் சுதந்திரவாமதமு மறு
க்கப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

செம்பிறகளிம்புஞ் ளிகைதாக்க நீங்கின தன்மைபோலச்
சிவனுடைய வருளாலே ஆனமாவுக்கு மலம்போய் முதததையப
பெறுமென்ற பேதவாதிமத மேலருளிச்செய்திரா.

செம்பிறதக் ளுளிகையினுற் களிம்பற்றுப்பொன்னு யச் செ
ம்பொன்னுடனேரும - செம்பொன் இரதருளிகையினுலே காளி
தம்போய் மாற்றெழுந்திருத்த கனகமாய்ச் சிவந்த பொன்னு
னே கூடாநிற்கும் அதுபோல, —மலஞ்சுதைத்தாற்றலே னமப
னுடன்கூடுமெனில் - மலமானது சிவனருளாலே நீங்கினால்

ஆனமாவஞ் சிவனுடனே கூடுவன என்று நீசொல்லில் அததிட்
டாநத விஜோதம அதெப்படி யென்னி?— பொன்போலல்ல
ன்ற குளிகைபோல்வன—பரமேஸ்வர னந்தப் பொண்ணைப்போ
ல்லன்ன நல்ல குளிகையைப்போல்வன ஆகையா லானமாவும்
னறி,—அரணனுக்கிமலம்போக்கி யம்பொனடிக கீழ்வைப்பன—ப
ரமேஸ்வரன தனது திருவருளாலே யிவனை யநாதியே பொருந
திநிற்கிற மலத்தினது சத்திகளை நீக்கி அழகிய பொலிவின்
யுடைய தனது திருவடியின்கீழே வைப்பென்னத தெப்படி
ஆனமா வருளைப் பெறுகிறதே பயன்னென்றும் அந்தவருளுகளு
ள தன்மையே பெல்லா மவனுக்குண்டாமென்றுஞ் சொல்லுகிற
சமவாதிபைப் பார்த்து மறுத்து மே லருளிச்செய்கிறார்.—அரு
வருளாகமறுக்கு மகஞ்சிகையதவும் பொன்னுக்காதாகும்—செ
மயினை காளித்தனைப்போக்கித் தேடுகிறகரிநாயப் பொன்னு
ககின் வந்தக் குளிகையானதும் பொன்னுக்காத், அந்தப் பொ
ன்னுங் குளிகையாகாத், காளிதம் நீ வகின்பொன் குளிகையா
காதாற்போல அருளைப்பெற்ற வானமாகக்ஞம் அருளுக்குள்ள
தன்மை யுண்டாகாத்,—உம்பாபிரா னுறபத்தியாதிகளுக்கிரிய
ன் - ஆகையால் தேவர்களுக் கெல்லாந் காத்தகாவாகிய பரமே
ஸ்வரன சிருட்டிமுதலான கிருத்திபங்களுக்குச் சாவஞ் பத்த
வமு மநாதியேயுடையன்,—உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றி
னுக்குமுரித்தே - ஆனமாத் தானு மருளைப் பெற்றானுஞ் சிவனு
டருளான பஞ்சகிருத்தியமும் பேரறிவு முண்டாகாத்,—சிவானு
பவ மொன்றையு மனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறதற் குறித்து

செம்பிரதக் குளிகையினுற் களிப்பற்றுப்பொன்னாய்ச் செ
மபொனுடன் சேருமலகு சிதைக்காதசீவ னம்பொனுடன் கூடும,
என்றவன் பேதவாதி. இவற்குப் பிரமாணம் சுகதபநிராகர
ணம் “சுசனதருளாற பாசத்தொருதி-செறிவுறுசெம்பிற கறை

கக—சூத்திரம். பகதிபின் இலககணம். உருஉக

யுறுகளி ரு - குளிகைதாக்க வொளிபெற்றாகு - நிததமுதத சுதக்ஞக-வைத்தனருங்கின் மறைவல்லோரோ” என்றும் “பொனபோலல்ல னறகுளிகைபோலவான” என்று அவனை மறுத்த திரகுப பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் “மறைகளாகமகி துறைகண்மறதெவையு - நாசமிப்பதிபசு பாசமென்றுகைகக-வய ததோரகுளிகை சயததாற்றமுமிரக- காளிதநாசம் பாசத்தேயத் தல் - கூடாதனறியுய குளிகைகீருண - நீ-ராதழித்த நிலைநிலையாதலிற - பேதவாத மோ ததப்பிழைபே” எனனுமதுங் கண்டு கொள்க

உயிரகாணுகுசிவானுபவ மொன்றினுகமுரித்தே என்றது ஆனமாச சிற்றறிவனுக்கைபா லச்சுவனுக்குள்ள கிருத்தியமெல்லா மிவனுக்குண்டாகாது, சிவானுபவ மொன்றினுககு முரித்தென்பது கருத்து இவனுஞ் சமவாதிபை மறுத்தற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் “அவலியனுகி லிவனவன செயதி-மென்றுசெய்வா னெனறியாதததா - லெல்லாமிதில் செல்லாதுயிரகள் - சிற்றறிவெனுமிச சொற்றவறாகும்” எனனுமதுங் கண்கொள்க.

இதனாற் சொல்லிப்பது, செம்பிற காளிதமானது இரக்குளிகையினுலே நீங்கப் பொன்னுண தன்மைபோல ஆனமாவுக்குண்டான பாசமு மருளாலே நீங்கினு மருளுக்குள்ள முறைமை யானமாவுக் குண்டாகாது, பொன்னுணது குளிகை யாகாதாற்போல வென்றும் ஆகையா லீதருத்த மல்லவென்றும் ஆனமா வருளோடு கூடினா னுஞ் சிவானுபவ மொன்று மொழிந்தபஞ்ச கிருத்திப முண்டாகாதெனனு முறைமை யறிவித்தது.

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

செம்பிரத குளிகையினால் களிமபறதப் பொன்னும் செ
ம்பொன்னுடன் சேரும் - களிமபுள்ளவும் செம்பு பொன்னு
டனாகத் தொன்றாமா நிலையாயினும் களிப்பு நீக்கியவழி பொ
து ஒன்றாகச் செல்லுமென்பது மடாத;—மலஞ் சிதைந்தாற
சேவனமபன்னுடன் கூடுமெனி னறகுளிகைபோல்வான பொ
போலலன் - உயிராகு மலத்தை நீக்குமாறறனுடைய முதலவ
னைச் செம்பிறகு களிமபு நீக்குமாறறனுடைய விரதகுளிகை
ளோ டொப்புறுத்துகனனி யவவாற்றலில்லாத பொன்னோ
டொப்புறுத்துத லீண்டைக்கு ஏலாமையானும்,—அருங்கங்
க மறுக்கு மக்குளிகைதானும் பொன்னாகாத - அரியகளிமபின்
நீக்கிய ரசகுளிகையும் பொன்னாகாத --நன்னுமலம் போகக்
கியமபொ னடிக்கழைவப்பன்-பொருநகியமலத்தை நீக்கித் திரு
வடிக் கீழ் செலுத்துவனாயினும்,—சிவானுபவ மொன்றினுக்கு
முரித துயிரானும் - மலநீக்கியவழியு ட சிவானுபவ மொன்றற
கே சுதந்தரமாய வுயிர்,—உற்பத்தி யாதிகளுந் குரியன உமபா
பிரானாகும் - ஐந்தொழி லெல்லாவதற்குஞ் சுதந்திரனாகிய
முதல்வனோடொத்த ஒன்றாகச் செல்லாமையானும்.

சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கு முரிததேபென்ற விதனுனை சி
வானுபவத்திற் குரித்தனறென்னுஞ் சுதந்திரனாகிய மதமும் மறு
கப்பட்டது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—0—

மீளவமல னுன்மரவுஞ் சித்தசு சிவனுஞ்சித்த இரதவிர
ணநித் தம்மிற்குடி யொன்றாயிருக்கிறதே முக்தியெ
ன்று சொல்ல மறுத் துணர் த்த கின்றா.

கக—சூத்திரம். பகதியின், இலக்கணம். உருஉரு,

சிவன்சீவ னென்றிரண்டு சித்தொன்றாமென்னிற
சிவனருட்சித் திவனருளைச் சேருஞ்சித் தவனான, ப
வங்கேடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிற படியுஞ்
சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்துமிவனான, அவன்றானே
யறியுஞ்சித் தாதலின விசண்டு மனைநதாலு மொன்றா
கா தநரியமாயிருக்கு, மிவனானும் புத்தியுஞ்சித் திவ
னாமோபுத்தி யிதுவுமசித் தெனிலவனுக் கிவனுமசி
த்தாமே. (கக)

(இ-ள) சிவனசீ சிவனுஞ் சைகனனிய ஸவருபன் ஆனமா
வ னென்றி வுஞ் சைதனனிய ஸவருபன் இவவருவருஞ்
ரண்டு சி சேதன ருபியானபடியாலே முகசிகாலத்தி
தொன்றா மெ லொரு முதலெனச் சொல்லில்? அஃதன்று.
னனில்

சிவனருட்சித் சிவனனுககிரகத்தைச் செய்தற்குரிய சித்
திவனருளைச்சே த இரதவானமாவும் அனுககிரகத்தைப் பெ
ருஞ்சித்து ற்றிருக்கிற சித்துக்காரண

அவனான ப அகதச் சிவ னிகத வானமாககள் சநநம
வங்கேடு புத்தி ரணத் தற்றதனாலே வருத்தமுற் றவனையி
முத்தி பண்ணுஞ் னைப்பாற்றும் பொருட்டிப் பஞ்சகருத்திதக
சித்து னையும் பண்ணிப் போகமொட்சங்களைக்கொ
டுக்குஞ் சித்து.

அவற்றிற் படி இவனானவனாலே யாகொன்றை யறிவி
யுஞ்சித் தறிவிக்க க்கத் தானறிந் ததிலே யழுத்த உழுந் துகற்
ப் படுஞ் சித்துயி சித்து.
வனான

அவனானேய அந்தச்சிவன் சர்வஞ்ஞானந் சர்வத்
றியுஞ்சித்து ளையு மறிக்கிசித்து.

ஆதலினால் ஸீர இத்தனமையை யுடைத் தாகையினாலே
 ண்டி மணைநதா சிவனு மானமாவந் தமமிற் கலப்புண்டாய
 ஹமொனருகாத வேரற நினரூஹ மொனருவதில்லை அஃ தெ
 நநிபமா யிருக்கு னபோல வெணவில் ?

ம
 இவனரூஹம பு இநகவானமாவருசித் திவனாலே காரிய
 ததியுருசித் திவ ப்படும புத்தியுருசித் திவவிரணமிந் கூடியவி
 னாமோ டதது வேறற்றிருப்ப தொழிந்தது ஏகபொரு
 ளாகாகவாறுபோல

இவன் ரூஹம் இநத வானமாவருசேதனம் புத்தியுருசே
 புத்தியுரு சித்த தனம இவவிரணமிஞ் சேதனமாயிருக்கும்.

இவனாமோ பு இநத வானமாவாகாத புத்தி
 த்தி

இதவு மசித் இநதவானமாவி னுண்மைபை விசாரித் த
 தெனில ப்பாக்கி லநதபுத்தி யவனுக் கசித்தாயிருக்
 கும. அதுபோல,

அவனுக் கிவனு சிவனுடைய வுண்மையை விசாரித்துப்பா
 மசித்தாமே ற்க்கி லநதச் சிவனுக் கானமாவினது சித்த
 மசித்தாம் எ-று.

சிவனைக்குறித்துச் சொல்லும்போ தானமாவக் கஃ தவத
 ரப் பெயரென வறிக, முகயமனது. (சக)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

—0—

மேல் ஜீவசைதனனியத்திற்குஞ் சிவ சைதனனியத்திறகும்
 பேதன கூறுகின்றது

சிவசைதனனிறண்டுத் தித்தொனருமெனவில் - சிவனு
 மானமாவும் இரண்டும் சித்தருபமாகையா லானமஞானக் கிரி

டைகளுக்குத் தடையாய்நின்ற ஆணவமல நீங்கல் சிவனைப்போ
லே இருக்கிய காததா வாவனென்னில்?—சிவனருட்சித் திவன
ருளைச் சேருஞ்சித்த - சிவன ஆனந்தப * பரதாபியாஸசித்தது,
ஆனமா வகத் வானந்தத்தை யனுபவிக்குஞ் சித்தது,—அவனான
பவங்கெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் தவற்றிறபடியுஞ்சித்த -
சிவனான ஐந்த மரண போகமோக்ஷங்களை யுண்டாக்கும் ஞா
னஸ்வரூபி, ஆனமா விவையிறங்களை யடையும ஞானஸ்வரூ
பி,—அறிவுக்கப் படுஞ்சித்த மிவனான - ஆனமா சிவனறிவி
ச்சு வற்கிற ஞானஸ்வரூபி,—அவனானே யறியுஞ்சித்த - சிவ
னானேயறியு ஞானஸ்வரூபி,—ஆதலினாலிரண்டு மனைகளாலு
மொன்றாகா தநநியமாயிருக்கும் - இவ்வாறு ஜீவனுக்குஞ் சிவ
னுக்கும் ஞானக்கிரியை வேறுபாடுண்ட டாதலான முததியிலு
மொன்றாவதில்லை, பிரிவற்ற வதவைதமாயிருக்கும் அதெவ்வா
றெனில்?—இவனானும் புத்தியுஞ்சித் தவருமோபுத்தி-ஆன
மாவும் புத்தித் தத்துவமுஞ் சித்தென்று சொல்லப்படுகையால்
புத்தி ஆனமாவோவெனில்?—இது அசித்தெனறியில் அவனு
க் சிவனுமசித்தாமே - புத்தி அசித்தருபமாகையால் சித்ததரூபி
யான ஆனமாவாகா தெனில்? என்காலமு மெல்லாததையு
முள்ளபடி யோர் தனையுமின்றி யறியுஞ் சிவனைக்குறித்தப பந
தத்திலே சிவன மாயாகரணங்களைக் கூட்டி யறிவித்தபொழு
தறிந்த மிவ்வாற்றிப்பாதபொழுது ஜடத்தோடுந் தன்னோடும
பேதமற நிற்கையால் ஆன்மா அசித்தென்று சொல்லுவதற்குப்
போதுமென நினைப்பொருள்

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

சிவனும் சிவனுஞ் சித் தொருகாதி யிருசித்தப் பொருளா

யிருக்குமென்ப திசையா தொரு சித்துப் பொருளென் றுரைக்க
மறுத் துணர்த்துகின்றா.

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்து - சிம்பொருள் விப்பு
பொருளு மாதலால் ஒன்றை விட டொன்றிருக்குக தானமுமில
லை அதனால்,—ஒன்றும்-ஐக்கியமாம்,—எனினில்- அமூர்த்தவி
ப்பு பொரு ளொன்றுக கொன்று தட்டா துள்ளுமபுறம்பு மொ
த்திருக்கும். அஃகிருக்க அநதச சீவ சிவவக்கியம் ஆதிபாஸு
ந்ததியம், அநாதியாஸுந் வேற்றுமைக்குறி விளமப்பட்டாது
வேற்றுமைக்குறி கண்டோரு கேட்டோமாகி யிருவர்க்கும் வை
ககப்படும. அநக வேற்றுமைக்குறி யாதோ வெண்ணில்,—சிவன
ருட்சித்த - சிவனுக்குப் பாமுத்தி வியத்திக குறியனுககிரகம
பண்ணுஞ் சித்து,—இவன சிவனருளைச் சேருஞ் சித்து - அநத
ச சிவானுககிரகத்தைச் சிவனிடத்தினின்றும் பெறுஞ் சித்து,—
சிவனருன - சிவனருன,—பவன கெழி புத்தி முததி பண்ணுஞ்
சித்து - சிருட்டி திதி சங்கார திரோபாவ பத முத்தி யனுக கிர
கங்களைப் பண்ணுஞ் சித்து,—அவற்றிற் படியுஞ் சித்து - அநத
ப் பஞ்ச கீர்த்திய பரகத்திரத்தி லகப்பட்டுக் கட்டுண்ணுஞ் சித்
து,—அறிவிககப்படுகு சித்துமிவனருன - புத்தி முததிக கிரமத்
திற் சரபேட்ச சிற்றறிவு ரிபேட்ச பேரறிவுகளினு லுணர்த்து
விகக போக்கியமாருஞ் சித்தஞ் சிவனருன,—அவனருளே ய
றியுஞ் சித்து- சிவன சுவதநந்ர அறிவன,—ஆதலினாலிரணமிம
ணைநகாலும் - முத்தியிற் சாயுச்சியமாருலும்,—ஒன்றாகாத -
ஒரு பொருளாகாத,—அநநிபமா யிருக்கும் - அநநிய சாயுச்
சிய முதற் சமபகதச்சொ லிவவிடத்துச் சாதிரச்சியப் பொ
ருட் சொல்லாதலா லொத்திருக்கும். பகதத்திற்,—இவன ருனு
ஞ் சித்து புத்தியுஞ் சித்து,—சித்தெனும் வசன மாதிரத்தி
லுலே சித்தை வினக்குதலால், சித்தென மூபசரிக்கப்படும,—

கக—குத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உடுஉள்

புத்தியவனாமோ - ஆகாத. — இது வசித்தெனநிடிஸ் - புத்திசட
மெனவில், — அவனாகு - சிவனாகு, — இவனும் - சிவனும், —
அசித்தாமே - ஏதாரத தெழிப்பினுலே யுபாதி தளளி ஸவரூப
லக்ஷணத்தினுலே சிவனாகுகொத்த சித்தத தானே அசித்தக
ன்று.

ஸ்வரூப லக்ஷணத்தினால் சித்ததப்புகதி தடத்த லக்ஷண
த்தினால் சித்தென ரூபசரிககப் பட்டதுபோலப் பசுத்தவமி
ருத்தலாற் றடத்த லக்ஷணத்தினுலே யசித்தென ரூபசரிககப்
பட்டது, முததியிலொத்த சித்தே.

சிவஞானயோகியருநா வருமாறு.

—0—

இருபொருளுஞ் சித்தேபாக்ஷான ஓத்தொனருமென்றலே
யமைவுடைத்தனந், உயிர்தானஞ் சிவானுபவ மொனநினாகுமு
ரித்தேமென வேற்றுமைப்பித்தக கூறுதல் ஆண்டைக்கமையர்
தாலெனின்? அறன்று. ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்
தொனருமாபினும் வியஞ்சகத்தையினி யமையாதா யதுவது
வாய முநதிக் கரணங்கண்ணெளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொ
ரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவ
தரையு மொருங்கே விளங்குகிற்கு ஞாயிறிநெனிகுரு தமமு
ள வேற்றுமை பெரிதாயினுறபோல, சித்திரண்டர்க்குத் தமமு
ளந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதமுணமையான, அவவிருபொருளு
ந தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்கலேயெனந் ஒன்ற
யப் பேரமர நிலிலெடைபகாம்.

நீருந்ருமபோல ஓத்தொன்றாய் நிற்குமென்றும் ஐகவவாதி
களை மறுத்தற் கெழுந்த விவவியன்மிசெய்யுளும், ஒத்த வேறாய்

நிறகுமெனும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரிபவாறு காண்க.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

சிவனுடன்கூடி யானமா சிவானுபவத்தை யனுபவித்திருக்க முென்ற தெப்படி? ஆனமசித்தனா சிவசித்தந சன்னிதகூடி. யொன்றாய் விடுகிறதே முததியென்ற வைக்கவாதியை நோக்கி மறுத தருளிச்செய்கிறார்.

சிவனசேவ னென்றிரண்டு சித்தொன்ற முென்னில்- சிவ னென்று சொல்லப்பட்ட முதலு மானமாவென்று சொல்லப்பட்ட முதலு யிரண்டு சேதனமாயிருக்கையா லொருமுதலென்று நீசொல்லி லது கருததன்று உதென்னெனில்?—சிவனருட சித்த திவனருளைச்சேருஞ்சித்த - சிவனொன்றிலுந் தாககாம லெல்லாததுக்குத் தாரகமாய் நிற்கிற ஞானமாகிய வறிவு, இந்த வானமா வந்தவருளைப் பொருத்தி யதிற ரூரகமாயநிற்கிற வறிவு —அவனான பவவகெடு புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்சித்த -அந்தப் பரமேஸ்வர ஞானமாகளுடைய ஜநநங்களைப் போக்குகைப் பொருட்டாகப் புசிப்புக்களை யுண்டாககி யவறறையுற கனமத்தககீடாகப் புசிப்பித்தத் தொலைதகவாறே மோகூத்தையுற கொடுக்கிற வறிவு,—அவறறிப்படியுஞ்சித்த தறிவிக்கப் படுஞ்சித்தயிவனான - அந்த ஜநந மரணங்களிலே பொருத்தி வருகிற வறிவுமாய்ப் பரமேஸ்வர னறிவிக்க வறியுமதொழித்த தாளுக வறிகிற வறிவுமல்லவா யிருப்ப னிந்தவானமா,—அவனானே யறியுஞ்சித்த - அந்தப் பரமேஸ்வர னேககாலத்திலே தாளுக வறிகிற வறிவாகவிறுப்பன.—ஆதலினு விரண்டு மனைததாலு மொன்றாக - ஆகையாற் சிவனு மானமாவுங்கூடிஒன்று முததி

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருஉக்

யிலு மொன்றாவதில்லை ஆனும் சிவனு மானமாவத தன்னில் வே
ருயிருக்குமோ வெனவில்? அப்படி வேருயிராத, — அந்நிப
மாயிருக்கும்- ஆனாலுந் தன்னில் வேறற்றிருக்கும். இரண்டு சித்
தமாயத் தன்னில் வேறற்றிருத்தாற தன்னிலாவவாதோ வெ
னவில்? ஒவ்வாது. அதெவ்வனே பெனவில்?—இவனானும் புத்
தியுஞ்சித்த - இந்த வானமாவ மிவனுடையபுத்தியு மிரண்டுரு
சேதனமாயிருக்கும். அப்படியிருத்தாலும், —இவனுமோ புத்தி-
அசேதனமாகிய புத்தி சேதனமாகிய வானமாவாகாது. —இது
வசித்தென்றிடில் - ஆனமா வறியுக்கறிவாயிருக்கிற புத்தி அசே
தனமாமெனவில்?—அவனுக்கிவனு மசித்தாமே - முன்கொண்
ன வானமாவதுபு புத்தி யசேதனமான முறைமைபோல அந்
தச சிவனுக்கிந்த வானமாவது சேதனனாயினு மசேதனனா
யே யிருப்பன

இதற்குப் பிரமாணம் சங்கற்பநிராகரணம் ஐக்கியவாதி
மறுப்பு “ அறிவிறக்கறிவு செறியவேண்டினதே - யுண்மையிலிரு
மையு மொளியேயெனில்லாரு - தன்மையாகமுன் சாற்றினில
ரே” எனனுமது கண்டுகொள்க.

இதனூற் சொல்லியது, சிவனுமானமாவ மறிவாயிருத்தா
லும் பலபிரகாரத்தாலும் ஒருருகாதென்றது, அப்படியொன்றா
காம லிருத்தாலும் வேறற்றிருக்கு மென்றும், ஆனமாவும் புத்
தியுமறிவாயிருத்தாலும் ஆனமாவதுபு புத்தி யசேதனமாயிரு
க்குமென்றும், அத்தன்மைபோலச சிவனுக்கு மானமா வசே
தனமா யிருக்குமென்னு முறைமையு மறிவித்தது.

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சிவனசீவ னெனநிரண்டுஞ் சித்தொன்ற மெனனில்-சிவன
சீவனெனநிற விருபொருளும் சித்தேயாகலான ஓகத ஒரு
மெனறலே யமைவுடைதகனறி, உயிர்தானுஞ் சிவாதுபவ மொ
னநினுகு முரித்தேயென வேற்றுமைப் பித்தக கூறுதல் ஆண்
டைக் கமையாதா லெனில்? அறநன்று, —சிவனருட்சித்த இவ
னருளைச் சேருஞ்சித்த-சிவ னருளாகியசித்தாம், சீவனவவரு
ளைச் சேருஞ்சித்தாம், —அவனபவங்கெமி புத்திமுத்தி பண்ணுஞ்
சித்த அவற்றிதபடியுஞ்சித்த-அமுகல்வன் பவத்தினைக் கெமி
த்தப புத்திமுத்தியினை யளிக்குஞ் சித்தாம், உயி ரவைகளிலமுந்
துமசித்தாம் —அவனருளே யறியுஞ்சித்த இவனரு னந்விக்க
பயிடுஞ்சித்த - முகல்வனருளே யறியுஞ்சித்தாம் உயிர் அறிவிக
க அறியுஞ்சித்தாம், —ஆதலினாலிரண்டு மனைந்தாது மொன்ற
காதுஅனனியமாயிருக்கும்-ஒளிபெண்ணும பொதமையா லொத்
து ஒன்றாமாயினும் வியஞ்சுக்கதையினறி யமையாதா யது வது
வாய் முகதிககாணும் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கோ
ரவியஞ்சுக வேண்டாத தானேவியஞ்சுகமாய் எல்லாவதறை
யு மொருங்கே விளக்கிறகு ஞாயிற்றி னொளிக்குத்தம்முள்வேற்
துமை பெரிசாயினுறபோலச் சித்தஇரண்டற்கும் தம்முள் அக்
தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையா னவ்விருபொருளும் தம்
முடகூடிய வழியும் அத்துவிதமாய் நின்றலேயனறி யொன்றாய்
ப்போமா நிலை யாதலான், —இவனருளும் புத்தியுஞ்சித்த தி
வ னுமோபுத்தி - உயிரும் புத்தித்தவமும் சித்தனைக் கூறப்ப
டினும் புத்தித்தவமும் உயிராதலில்லை. —இது அசித்தென்றிடி
லவனாக சிவனும்சித்தாமே - புத்தித்தவஞ் சடமென்றிடி னே

கக—சூத்திரம். பகதியின இலக்கணம். உருக

னை தத்தவனானோகக வுயிர சித்தேயாயினும் முதல்வனை
நோகக வுயிர அசித்தேயாம

நீரும் நீருமபோல வொத தொன்றாய் நிற்குமெனறு மயிக
யவாதிக்கை மறுததற்கெழுந்த விவவிரண்டு செய்யுளும் ஒத்த
வேறாய் நிற்குமெனனும் அருவசிவ சமவாதிக்கை மறுததரகுமு
ரிபவாறு காண்க

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருக—

இதற்கு மீளவுமவ னுனமாவையே சித்தெனபீராகின் முத்தியிற
சிவனுற பிரயோசனமிலலை யெனறு சொல்ல அதற்குதா
ரணமுகத்தா லுணர்த்து கின்றா.

இரும்பைக் காங்கும் வலிததாறபோ லியைந்தவ
குயிரை யெரியிரும்பைச் செயவதுபோ லிவனைத் தா
னாககி, யரும்பிததிந் தனதகையன லழிப்பதுபோன ம
லத்தை யறுத்தமல னப்பணைந்த வுப்பேபோ லணைந
து,விரும்பிப்பொன னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோ
லடக்கி மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானாகி,
கரும்பைத்தே னைப்பாலக கனியமுதைக் கணடைக்
கடடியையொத் திருப்பனந்த முததியினிறகலந்தே .

(கஉ)

(இ-ள்) இரும் தானாகப்பற்றுந் தன்மையின்றாத விரும்
பைக்கார்த்த பைக் காந்தந் தன்னகத்தவலித்துக் கொ
ம வலிததா னவதுபோல அமலனு மிங்கவானமாவைத்
தபோ லிவைந்த தன்வசத் தாககிக்கொண்டு இது சிவனிய
ற்குயிர னைத் தன்வசத்தாக்குக் கெனப்பதற் குதார
ணம்.

எரியிரும்பைச் அங்கியானது தன்னைவந்தடைந்த விரும்
செய்வதுபோலி பாணதைத் தப்பித் தன் செய்தியாகக்க
வனைத் தாலுக்கி கொண்டாற்போலச் சிவனுந் தன்னை வந்த
டைந்த வுண்மாவைத் தற்சொற்பமாசுக்க
கொண்டதென வுலமித்தது

அருமபித்திகை அகநியானது தன்னைத் தெரியாமல் மறை
னதையை னலழி த்துநிற்கற காட்டகதினகண ணுதிக்கவு மந
பபது போன தவசனிதானே காட்டமென்னும் பெயரை ய
மலதகை யறுத ழித்த நின்றமுறைமைபோல நின்மலஞான
தமலன சிவனுடன் கூடினவானமா மாயாகாரியமா
கிய மலததாற தனுவாதியை பெடுத்தது
கொண்டு தன்னைத் தெரியவொட்டாமல் மறைத்திருக்கிற மல
குகளையகற்றியதற்குதாரணம்

அபபிணைந்தவு உபுககட்டியானது சலத்தடன் கூடி
டபேபோலனைந னபொழு தெப்படி யுபபென்னுந் தன்மை
கெடாமல் வேறறக்கலத்திருக்கு மதற்குதார
ணங் கூறியதாயிற்று.

விரும்பிப் யாவரானும் விரும்பப்பட்ட விரதகுளி
பொண்ணினககு கையான தெப்படி பொண்ணினுடைய விய
ளிகை யொளிப லபைக காண்டியாமல் குளிகைதானே விபா
பதுபோலடக்கி பித்தது தானே மேலிட்டி நிற்குமாறுபோல.
சிவனுமிந்த வான்மாவையுந் தன்வசத்தா
ககித் தானே றேறபட்டி நிற்குமதற் குவமித்தது.

மேளித்தது இத்தன்மையை யுடையனானத்தத்தை
தானெல்லாம ப்பொருத்தித் தானெல்லாதையு மறிவிக்கு
வேதிப்பானுகி நதன்மையையுடைய முத்தியினகன்.

—குத்திரம். பகதியின் இலக்கணம். உருகூ.

கருமபைத்தே கருப்பஞ் சமுதவிய் விரதத்தையொத
 னைப்பாலேக கனி திருக்கு மிசுத்ததை யான்மாவானவ னைத்
 ய முறைந் கண் குத்தியைப் பாராந் தியிழப்பனகான் எ-று
 டைக கட்டியை (42)
 டொத திருப்ப
 னைதமுத்தியினி
 றகலகதே.

சிவாக்ரயோகியருரை வ்ருமாறு.

மேல் ஜீவனமுத்தி யேழுவிதமுங் கூறுகின்றது.

சிவன, இரும்பைக காத்தம் வலித்தாற்போ லியைநகங் கு
 யிரை-சிவன பிரபநஞான ஆனமாவைக் கார்தமிருமபை விகா
 ரமனறியிலே தனவசததாக்கிக் கொண்டதுபோல பிரபந
 னான ஆனமாவை விகாரமனறித தனவசததாக்கிக்கொண்ட
 வனாக கோரிசசையுந் தொழிநுமனறி யெல்லாந் கனது செய
 லையாக நிம்பன —எரியிருமபைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தா
 னாககி-ஆனமா தததரிசனமாய் மேலொரு செயலுநினறிச சிவ
 னானததினாலே ஆனமசுத்திபாய் நின் றவனை யிருப்பிலே அகநி
 யதிஷ்டித்தத்ச் சுடுதல்முதலான தொழில்களைச் செய்வதுபோல
 ச சிவன அதிஷ்டித்தத தனது கருத்தியமான வைந்தொழில
 களையுஞ் செய்வன. அப்பொழுது இரும்பு சுடுதற்கென்றதுபோ
 ல ஜீவனமுத்தர யிருக்கிற வினா ினைகருத்தியப்தைச செ
 ய்க்ருரென்று சொல்லப்படும் —அரும்பித் திக்கதைகை யனல
 முடிபதுபோல் மலதனது யமுனைதது-ஆனம சுத்திகருமேல்
 சிவதரிசனப்பட்ட வாணமாவி விடத்திலே காழிடத்திலே
 முன மறைந்திருந்த வக்கியானது பிரகாசிக்கக் கூடியதகினை

ஈடய தனமையைக் கெடுத்த தகநியாய் நின்றதபோலச் சிவன பிரகாசித்தப பசுத்தவத்தைக் கெடுத்தந் தனதமயமாகக் கிறிபன் — அப்பண்ணந்த வுப்பேபேர லணைந்த - சிவதரிச நானந்த ரம சிவயோகத்தை யடைந்த ஆனமாவைச் சலத்தினுடனே கூடின வுப்பானது சலத்தினுடைய ருசியைட்டகித் தனது ருசியாய் நின்றதுபோலச் சிவனு மானமாவைத் தனது தனமையுட்கித் தானாக நிற்பன், — விருமயிப் பொன்னினைக் குளிகை யொளிப்பதபோ டடக்கி - சிவபோகமாகநின்ற ஆனமாவை, மிகவுஞ் சந்தோஷித் தருக்கிக் கொடுத்தபொனை ரசகுளிகை பருகி பொன்கெடாமலிருக்க அதநிறத்தை மறைத்தத தனவிறமாகவே காட்டி நின்றதபோல் சிவானந்த மானமாவுக்கு அநநியானுபவமாகவே செய்த காட்டாகவுங் காண்பதாக வுமாயிருக்கிற ஞானத்தையடக்கி, — மேலளித்த-காட்சியிறத் தநின்ற ஆனமாவைப் புரைவறக்கலந்த, — தானெல்லாம வேதிப்பாளுகி - ஞானஞானஞேய மூன்றும நமுவ ஆனந்த பரவச னாகிய ஆனமா தர்னேயாகநிற்பன். இவ்வாறுமுதநி டேழுபேதமாகில் சிவானந்தானுபவ மொருபடித்தோ பேதமுண்டோ வெனில்? பேதமுண்டென்பது, — கருமபைக கனியைப் பாலைத் தேனைக் கனனடைக கட்டியை யமுதை யொத்திருப்ப னந்த முத்தியிவிறகலந்தே - இந்நதசொன்ன வேழுபேத பதார்த்தமுமதர ரசமேயாயிருக்கவும் பேதமுள்ளதுபோலச் சிவானந்தமும் பேச முண்டு. அவைவறுமாறு, — கருமபிலே கடினமாகிய கோதும் அநப மதரமானசாரும் போலச் சேவபாவமதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமும் அதனால் விஷயானுபவ காலமதிகமுஞ் சிவானந்தானுபவகால மறமும், பழத்திலே கொட்டைபுக் தோலு மதிகமும சாரு அற்பமும்போல் சேவபாவ மதிகமுஞ் சிவபாவ மற்பமும் மாயக் கருமபிற கடினயில்லை, பாஸிலே தண்ணீர்ப்பங்கு மூ

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலககணம். ௨௫௩ (

ஊறு பாலினுடைய பங்கொன்று கடினமேயில்லை, தேன
படிம புளிப்பு மிருவகீரகரகம், கண்ணிசுரு ரசமும் ரூபமும் மொ
னறே கடின முணமி, 'கட்டி மதுர ரூபமேயாகிக் கடினமன
றி யுடனேகரையும், அமிருக முனசொன்ன தியாச்சிய கடினரசா
நதர ரசவக ளில்லாமல் சுதந்தமதுரமாயிருக்கும், அப்படியே ய
நத மூத்திபெனபது. முடிவான வேழாமுத்தி யகிலே யமிருத
மென்றும் மதுரமென்றும் பேதமில்லாததேரல் சிவனுனமா
வைப் புரைவற விரைவி நிற்பன, இவ்விதமாகக்கொ யனுபவத்தி
னாலே யறிவதென நி வாச்சிய வரசுகத்தினாலே யறிவதென
நினைப்பொருள

தடி—கூ ௩ தம்மெ—மொகூஸூப ப்ரகாரொயம் வி
வாமெமொ பவணி—தஃ | வனலுனகஃ பவஸூரு
கூஃ காய—கூரண வஜி—தஃ ||

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவன் சிவனுக்குப் பரமுத்தி பண்ணும் பரிசு பகர்கின்றாரா

மல்ல துமதாசாரியர் படல பாடண வரசனு மார்ச்சன மா
தரத்தினால் வைத்தியனாகிய நிமித்த காததா வால கண்ணொளி
விளங்குவதுபோல மல பாடண வரசனு மார்ச்சன மாதந்தர
தினும் சிவனாகிய நிமித்த காததாவாற் சிவத்துவம் வளங்கு
மென்று பிறா மதம் பிழிங்குமொரு சுத்தாததுவைத சித்தாகத
திருட்டாகத் வார்த்தை செப்பாது பிறா மத திருட்டாகத்
பேச்சுப் பேசிய தேது? அந்நாவது.

இருமலைக் காந்தம வலித்தாற்போ விசைந்தற்குயிரை -

என்றது முததியிலுஞ் சுந்தரிய மில்லை யெனும் பிரயோசகிய
காதலிருத்தவ வாதி மத்திருட்டாரத்தமாம்,—

எரியிரும்பைச செய்வதபோ விவனைத் தானாகி - என்ற
து சிவாவேசஞ் செப்புங் காபாலமத திருட்டாரத்தமாம்,—

அருட்பித திகதனத்தை யணலழிப்பது போல் மலத்தை
யழித்தது-என்றது காட்டத்தால் மறைப்புண்டு கட்டைய முக்குத
செரியிருக்கனத்தை யெரித்தழித்தலால் மலமழிகுக்கு சிவனுக்கு
மறைப பிலலாமைபாற் கடைபவனாக கொப்புச சிவன், காட்டத்
தின் மறைத்திருந் துகித்த வண்ணி போல் மலத்தில் மறைத்திருந்
துகிகு முயிர சிவத்தவ மானகயால் விஷம் திருட்டாரத்தமா
ம அல்ல தானமா ஞானத்தால் முத்கிபை முயலும் விவாத
க வேதாந்தமதம மலம்போ முததிவாதிமத மிருவர் மத்திரு
ட்டாரத்தமாம்,—

அமலன் அப்பனைந்த வுப்பேபோலனைந்து-என்றது விசிட
டாததுவைதம் விளம்பும் ராமாநுஜமத திருட்டாரத்தமாம்,—

விரும்பிப் பொண்ணினைக் குளிகை யொளிப்பதபோ லடக்
கி - என்றது நாராயணப் பிரகிருதி விலயவீதி பாஞ்சராத்திரிம
த்திருட்டாரத்தமாம்,—

மேளித்தத தானெல்லாம் வேதிப்பானுதி - என்றது சிவ
குண சுவகிராகதி சொல்லும் பாசபத் மத்திருட்டாரத் தாபா
சமாம்,—

கருமபைத் தேனைப் பரகைக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டி
மை பொத்திருப்பன-என்றது சாகுகையதேசி சத்துல சம்போ
கவாதி மத்திருட்டாரத்தமாம்,—

முத்தியினிற் கலந்தே- என்றது கண்டைக் கட்டியை பொ
த்தெனபைத் யிககு மிகைத்துக் கலந்தே விரும்ப னென்பர், பரி
ணத் வேதாந்தமத திருட்டாரத்தமாம் இப்படியிருக்க எப்படிச்

கக—சூத்திரம். பக்ஷியின் இலக்கணம். ௨௫௬௭

சுவ சித்தாந்தப் பொருளுரை நீருரைப்பீர்? சததியம் நீ சாற்றி யது நம தாசாரியர் முறையவமை யுனனிச் சொன்னவரன்று, ஒருபுகு—யொப்புருவகம் கருதி யுரைத்தாராதலால் மலவசமா கி மயங்கு முயிரைத் தனவசமாகி மலமுதநி பண்ணிச் சிவக தவாபி வியத்தி விளைததத் கனககொப்புவித் தேவுத விடற ஁தற மனமைச சமமகஞ் சற்று முற்றிராது முற்றுமறுத்துச சிததுச சிவசாதிபாககி பொத தொருமித திரசித்தச சிவசா திக கலப்பாயிருப்பானென றிசைய வினிதாயப் பொரு ளிசை விப்போம்.

குணிகை-பொனனைத் தனககுட் கரககு மிரத குளிகை,— மேளித்து - மிச்சிரமித்து,—வேதிப்பாளுகி - தனமய மாககு வாளுகி.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

இகனூற் கரும்பைத் தேனை யெனபன முதலியவும மதங் கத்திற் சொல்லிய பெழுவகை முதலிககுத் திருட்டாக்மா மெ னறுஞ் சேவனுக் கிடற்கையாய்ச் சிவததுவ மிலலை சிவ வியத்திக் கற்பபினூற் செயற்கைச சிவததுவஞ் சித்திககுமென்று முரை யுரைககுஞ் சிலர் மதந் திககறறுப்போயின.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

காந்தம் விகாரமினநினைநே இரும்பை உலிப்பவுங் கண்டாம், அதபேரன் இறைவனும் விகாரமினநியே உயிரைத் த னவழிப்பமிததநிற்பனாகலாற் சென்றனையுந்ழல்போலச் சிவலி ஸ்லாணமவற்றிச் சிவன நிருவிகாரியாதற் கீழுக்கில்லை. என இரு மனைபக கெழித்தவினநித் தனவண்ணமாக்கித் தனவண்ணமாக குதற் குரித்தாகாது இவ்விரும்பினக ண்டன றேனநிறிநகும்

ஈரையாதிரங் கெடசு செய்யும், அதபோல இறைவனும் உயிரைத் தனவண்ணமாகச் செய்து தனவண்ணமாகுதற் குறித்தாகாது அவையுயிரின்கண்ணுடனேனறி நிற்கு மலமாதிரவ செடசு செய்யுமாகலால், பொன்னுடை முததியாகாமைபற்றி பொன்னுதற் கீழ்க்கிலை. நீரோடு சோந்வுடபுத தன சுவை முழுவது மந் நாககரகந்த் தன்னோடொப்பச சரஞ்செய்த நிதகூர, அதபோல உயிரைச் சோந்தவிறைவனுந் தனக்குறிப எண்ணுனவகையும அவையுயிரின்கட பதிப்பித்தத் தன்னோடொப்பசெய்த நிற்பனாகலான், நீரோடுநீர் சோந்தாதபோலல்லாமைபற்றிச் சிவசுமமாதற் கீழ்க்கிலை இரதகுவினைச் செம்பையுருக்கித் தன்னோடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச் செய்து பொன்னியலபைக் காட்டாது தன்னுட்க்கி கிறகுமரையுபோல இறைவன் உயிரையவவாதெல்லாரு செய்தும அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றா தறிவிதந்த நிறகுமரையு தனது விபரபகத்துடைக்கி நிறகுமாகலான், அப்பனைந்த வுப்பேபோலனைந்த ஒப்பச செய்தமைபற்றி உம்பாபிராளுருவனே உற்பத்தியாகிதருக குறிப்பனாதற் கீழ்க்கிலை கருப்பஞ்சாறு முகலிய சுவைப்பொருளெல்லாம ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுனதாகிய சுவை இவவியலபிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனு முயிரின்க ணவண்ண கலந்தவழி இவவியலபிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனககொருபமாய் நிறபன், ஆகலான் அறிவிதந்த நிறநலபந் உயிர காணுந் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தாகக் கு இழக்கிலை பெண்பதாம்.

சென்றனைனுய் நிழல்போலச் சிவனிற்பனென்பதமுதலாகச் கூறு மவவாதிகளை மேலோறுத்தவழி அவர்கூறு மாசுவனைக் கொ முறைபேயிரிகரித்துச் சித்தார்தம் வலியறுத்தற் பொருட்டு இவ்வனம் வெவ்வேறு வடிவங்களின் வடிவத்துக் காட்டி ஒருவகு கூறியவாறு

கக — சூத்திரம். பகதிபின் இலககணம். ௨௫௩௯

மலரடிகழீழ வைப்பெனவும், பாதீழற்கீழ நிறகவென
வும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரண்மலரடிகழீழ் நிறுப்பென
னவுறு கூறிப் இந்நாணகு சூத்திரங்கட்குந் தமமுட பொருள
வேற்றுமையிற் றைப்போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு இந்
நிககண ணவறறைத் தொகுத் தெடுத்ததுசெய்கொண்டு செயற்படு
தலிய நான்காக வகுத்து வைத்துணரத்திய வாறுமாம்

நின்மலசாககிரமுதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறிய
வாறென மலு மொன்று.

மதங்கத்தட கூறப்படுமெழுவகை முதனிகளைவகுத்துக் கூ
றிப்பதென ஐரைப்பாரு முளர்.

இத்தரும் பிறதனமெனவும் ஆகியடக்கெனவும் கலந்தொ
தெனவு மிபையும்

இத்தென்புழி அனசாரிபையும்' இல்லுறையும் விகாரததாற்
றென்க்கன.

அனலா ணழிபுகப்படுத லொப்புமைப்பற்றி இருமபின் க
றைபை இந்நதனமாக வருவகளுசெய்தாரா.

அனைத்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்தாரா.
மேளீத்தல் கூட்டுதல்.

ஆகியுமெனச் சொப்புமை விரித்தரைக்க.

கலந்தவழிபென்பது கலந்தெனத் திரிந்த நின்றத

அருமபித்திந்தனத்தை அனலழிப்பதபோ லென்பதற்கு
இவவாறுரைக்க வறியாது விறகினைமேல் வைத்து உரைப்பாருமு
ளா.

விதனை வழிததற்கட்படும் விசேடமினமையானும், ஏனை
யபேரன் உயிரோ டியையுடைத்தாததாதுறிய வுலமையினமையா
னும், அருப்பித்தென வெருசொல் வினமையானும், அவவுரை
போலியெனறெழிக.

அல்லது உம, தீஇரும்பைச் செய்வதுபோற் சிவனறனை ப பநதனையை உறுத்தத் தானாகுகியென அறுத்தல் ஆக்குதலிர ளும் இருமபினமேல் வைத்தே மேற்கூறிய வாசிரியாக்கு ஈ ணமெதுவே கருத்தாத் துணராதுகொளக.

மேளித்தக தானெல்லாம் வேதிப்பானுகி எனதனை அ டக்கியெனபதனோ டியையாது வேறுவைத்தரைபின, ஏனை யவற்றிற்கெல்லாம் உண்மை தனித தனி பெடுத்தககாட்டி இது மாததிறைக் குவமை கூறாமை குண நககூறலாய முடியுமென்றெ ழிக.

இவையைந்து செய்யுளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ மதம பற்றி நிகழுமாசங்கைகளைப் பரிசுரிக்குமுகத்தாற சித் தாநதங் கூறப்பட்டது.

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

இப்படி முன சொல்லிவந்த பல பிரகாரத்தாலுஞ் சிவன த திருவடிபைப் பொருந்தகிற பகருவானமாககளைத் தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொள்ளுகிற முறைமையு மவவிடத்தி லு ண்டாகிய கலப்பு மெப்படியென்ற மாணுககளை நோக்கி மே லருளிச் செய்கிறார்.

இரும்பைக்காநதம் வலித்தாற்போ லிணைந்தங்குயிரை-கா நதமானது ஒரு பணியாகிநின்று தனவசத்திலே யிரும்பை வலி த்தக கொண்டாற்போலத் தனனை வழிபடுகிறவர்களைச் சிவ னாக தனது திருவடியிலே கூட்டிக்கொண்டு,—எரியிரும்பைச் செய்வதுபோ லிவனைத்தானாக்கி-அக்கியைச் செர்ந்த விரும்பை யகநி தானாகுகிறாற்போலத் தனனைப்பொருத்தின வானமாலை

கக—சூத்திரம். பக்தியின் இலக்கணம். உருசக

யுஞ் சிவனுநகரானாகி,—அருமயித் திந்தனதனை யனலழிப்பது போல - காட்டத்திலகநிதோனறி அநக அகநிதானே காட்ட மெனகிற பெடரை யழித்தப்போட்ட முறைமைபோல,—மல தகையறுத்தமலன்-ஆனமாவினிடத்ததிலே பிரகாசித்து அநத் நினைமலனாகிய சிவன ருனே ஆனமாவினுடைய மலங்களைப் போ ககி,—அப்பணைந வுப்பேபோலணைநது-நீரோங்குடின வுப்பெ ன விஞ்சுகமமாட்டாம லநத நீரிலே கூடாமை கிடக்கத தற் சொரூபந கோனரூமல் நின்ற தனமைபோல வானமாவையுஞ் சிவன சாயுச்சியத்திற றன்னுடன் கூட்டிக்கொண்டி,—விருமபி ப பொன்னினைக் குளிக்கையொளிப்பதபோ லடக்கி - விருப்பத துடனே குளிக்கையானது பொன்னினைநத தொன்றாகாம லப் பொன்னைக் கிரகித்துக்கொள்ளுகிற முறைமைபோ லானமாவை யுஞ் சிவன கிநேகத துடனே தன்னிடத்திலேகிரகித் தக்கொண் டி,—மேனிததத தானெல்லாம் வேதிப்பரானாகி - இவனனஞ் சொல்லப்பட்ட முறைமைக் கெல்லாத்காலுஞ் சிவ னானமா வை மேற்படுத்தித் தற்போததையும் போககிச சிவபோதமே யாககித் தன்னிடத்திலே யொன்றுபடுத்திக்,—சுருமபைத் தே னைப் பாலேக் கனி யமுதைக் கண்டைக் கட்டியை யொத்திருப்ப னநத முததியினிறகலந்தே - சுருமபையுந தேனையும் பாலையும் ப முக்கையும அமுத்தக்கையுந் கற்கண்டையுந் கருப்புக் கட்டியை யுந் புசித்தவர்களுக்கொள்ள சுகத்தையொத்து முடிந்த முத்தியா கிய சாயுச்சியத்தைப் பெற்றுச் சிவஞானிக ளனுபவிக்கும்படி யவர்களிடத்து வேதற்றுச் சுகஸ்வரூபியாயிருப்ப னநதச்சிவன.

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம். கக-சூ,ச-வெ,“ம னனுமிருளைமதிதிறநத வாரணபின, மன்னுமரனே மலத்தறந து—தண்ணி, வலித்திரும்பைக் காத்தம் வசஞ்செய்வான செ ய்தல்,சலிப்பில் விகாரியலனரூப” எனனும, “அப்பணைந்தவுப்

பி னுளமனைநது சேடமான்-கப்பினரு மீசனசமுல்” எனனுமது
 னு உணமிகொளக

இதனாற் சொல்லிபத, சிவ னுனமாக்களைத் தன்னிடத்
 திலே கூட்டிக்கொள்ளு மிடத்தத் தனக்கொரு வ்காரமற நிற
 கிறத இருப்பு'ம காததமுமபோல வெனறும், தானுகிறதக குவ
 மை அகநியு மிருப்பு'மபோல வெனறும், மலத்தைப் போக்கிறதற
 குவமை காட்டத்திறறோன்றின நெருப்பு காட்டத்தைச்சுகிடுந
 தனமைபோலவும், அளவு விஞ்சாம லானமாச் சிவனாய் நிறகிற
 முறைமை அப்பைச்ச சேர்ந்த வுப்புப்போலவும், இவனை யுள்ளடக்
 கிக்கொண்டு நிறகிற முறைமை பொன்னைக் குளிக்கையான தள
 ளடக்கிக்கொண்டு நின்ற முறைமைபோலவும், இவனுனாற் சொ
 ல்லப்பட்ட முறைமைகளாலே விவனைத் தானாக்கிக் கரும்பு மு
 தலான சுவைக்கைப்போல சாய்ச்சிபத்தி நானமா வுடனே யிர
 ண்டறக கலந்த சுகஸவருடயா யிருப்பனென்னு முறைமையு
 மறிவித்தது

—o—

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—o—

காநசம இரும்பை வலித்ததாற்போ லங்குயிரை யிப்பைநது-
 காநதமவிகாரமின்றி நின்றே யிருமபை உலிப்பவும் கண்டாம,
 அதபோல விதைவனும் விகாரமின்றியே யுயிரைத் தனவழிப்ப
 மித்த நிரபனாகலாற் சென்றனையு நிழல்போலச் சிவனிலரை
 மை'ம பற்றிச் சிவனிருவிகாரியாதற் சிமுககில்லை,— எரியிருப்பைச்
 செய்வதுபோ விவனைத்தரனாகுகியரும்பித் திகைத்தகை யனல
 மிப்பதுபோன மலத்தை யறுத்தது - எரியிரும்பைக் கெடுத்தவி
 னறித் தன்வண்ண மாககித் தன்வண்ணமாக்க்குதற் குறித்தாகா
 து இவ்விரும்பினக ணுடன் றோன்றி நிற்கும் கறைமாததிரை

கக—சூத்திரம். பகதியின் இலககணம். உருசுந்.

கெடசெய்யு மதுபோல விதைவனு முயிரைத் தனவண்ண மா
கசெய்த தனவண்ணமாகுகுதற குறித்தாகா தவயுயிரினக ணு
டன றுணறிதற்கு மலமாதிரிம கெடசெய்யு மாகலான
பொன்றுகை முதலிபாகாமைப்பற்றி யொன்றாகற கிழுககில்
லை,—அப்பணைத வுப்புப்போல விருமபி யமலண்ணைத் தீரோ
டு சோநத உப்புத் தனகவைமுழுவது மநநீரககாசுத் தன்னோ
டொடபச சாணசெய்த நிறகுமதுபோல வுயிரைச்சோநத இ
றைவனு ம தனசுருபி எண்குணங்களையு மவ வுயிரினகட பதிபி
ததுத் தன்னோடொப்பச் செய்த நிறபனாகலான நீரோடுநீரசோ
நததார்போலல்லாமைப்பற்றிச் சிவசமமாதற கிழுககில்லை,—கு
ளிகையொளித்தப பொண்ணினை யடக்கி யொளிப்பதுபோல தா
னெல்லாம வேதிப்பாளுக—இரத்குளிகை செய்வையுருக்கித் தன்
னோடுநீட்டி யேகித்தப பொன்னுசசெய்தம் பொண்ணிவல
பைகக—டாது தன்னு ளடக்கி நிறகுமாறுபோல இறைவ னுயி
ரை யவவாறெல்லாரு செய்த மதனிப்பு சிற்றைத் தோன்றாது
அறிவிறத நிறகுமாறு தனதுவிபாகத்து ளடக்கி நிறகுமாக
லா னப்பணைத உப்பேபோலணைத்து ஒப்புமை செய்கமைப் ப
றதி உமபாபிரா னொருவனே யுற்பத்திபாதிசூத குரியனாகற
கிழுககில்லை,—கருப்பைதசேனைப பாலை கணிபமுனைக்கணடை
க கட்டிணயயொகது முதலியினிற்கலத்து இருப்பன - கருப்ப
பஞ்சாறு தேன பால் கணி அமுது கற்கணி சருககரை முக
லிப சுவைப்பொருளெல்லா ரொன்றாகக் கலந்தவழிபுளதாகிய
சுவை யிவவியல்பிற் றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல இறை
வனு முயிரினகண் அங்ஙனம் கலத்தவழி யிவ்வியல்பிற் றெனப்
பிரித்தறியவாராத ஆதகக சொருபமாய் நிற்பனாதலின் அறிவிற
த நிற்பல்பற்றி யுயிர்தானுஞ் சிவானுபவம் ஒன்றினாகு முநித்
தாதத் கிழுககில்லை யென்பதாம்.

உத்சுச சிவஞானசித்தியார் கபகூம்.

செனறணையு நிழல்போலச சிவனிற்பன எனபத முதலாக
கூறு மவவாதிகளை மேலே மறுத்தவழி யவாகூறு மாசகைக
ளை முறையே பரிகரித்த சித்தாங்கம் வலியுறுத்தற பொருடறி
இவநுனம வெவவேறு உவமைகளின் வைத்துக்காட்டி யொரு
நகு கூறியவாறு.

இவை ஐந்துசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றிற் கவவா
தம்பதறி நிஃழு மாசகைகளைய பரிகரிக்குமுகத்தாற சித்தா
ந்தம் கூறப்பட்டது

கக-சூ, ௨-ம், அதிகாரண முடிந்தது

பதினொரு சூத்திரம் முற்றிற்று;

“கரமங்கிராஹம்”

என்ற பதினொரு சூத்திரம்

பன்னிரண்டு முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட நூக.

உ

சிவமயம்.

சிவஞான சித்தியார் சுபகூடம்.

கஉ—வது, அடியவர் இலக்கணம்.

மறைஞானதேசிகர் உரை

மேறபன்னிரண்டாளு சூகதிர மென்னுதலிறோ வெனின்? முன
சொன்ன வுண்மையானு மதன்பின் சொன்ன வுபயாத்
தானுஞ் சிவனை யுணராத ஞாதாக்கள தமது முதலெனக்
கருதிநிற்கு முறைமை யுணர்த்துக் னுலிறறு.

மேல இததலைச்செய்யுள் என்னுதலிறோ வெனின் பிரமா முத
லாயினுரால சித்திக்கப்படாத பதியை யிகதச் சேனமுத்தா
சித்திதனாகக் கண்டு வழிபடுமாறு உணர்த்துதனுதலிறறு

செங்கமலத் தாளினைகள் சேரவொட்டாத் திரிம
லங்க ளறுத்தீச னேசரொடுஞ்செறிந்திட, டங்கவாதக
திருவேட மாலபங்களுல்லா மரனெனவே தொழுகி
றைஞ்சி பாடிப்பாடி, யெங்கும்யாமொருவர்க்கு மெளி
யோமல்லோ மியாவாகது மேலானோ மென்றிருமாப
பெய்தித், திங்கண்முடி யாரடியா ஈடியோமென்று திரி
நகிடுவா சிவஞானச் செய்கியுடையோரே. (க)

(இ-ள்.) செங்கமல செங்கமலமபோன்ற சிவனது சோபாத
லத் தாளி மாகிய வாகத்தமாகிய சுவானந்தான பூதி

ணைகளசேர வையப் பருகுவொட்டாத மும்மலவகையு நீ
 வொட்டாத திரி க்கி
 மலவக ளறுத்து
 ஈச ணைசேரோ சிவனிடத்தி லெனவகைப் பதநியைச்செ
 மிரு செறித்திடமி ய்யுஞ் சிவபத்தாகளுடன் கூடிவிருந் து
 அங்கவாழ்கதி அவகிடதகவர்களினது திருவேடதகையு
 ருவேடமாலயகை மதற்குச் சமானமான சிவாலயவகையு ஏ
 க ளெல்லா மர கண்டவிடங்குளெல்லாஞ் சிவனே சாந்தி
 ணெனவே கொ யமா யிருப்பனெனக் கருதி வணங்குகின்ற
 முகிறைஞ்சி யா நோதநிரத்துடன் கூடிவருமாடி,
 டிபபாடி.

எ னு கு மி யா எவ்விடத்தும் யாமே நிறைந்து நிற்குந்
 மொரு வாகு மதனாலே யாவாகு மெனையாக அவாக
 மெளி யோமல ளவசவிருத்தி வாரோம, யாவாகு மேலா
 லோ மியாவாக யிருப்போமென்று பெருமிதமெய்தி,
 குமேலானேமெ
 னநிருமாப பெய
 தி

திங்கண முடி இவ்வண்ம பாசநீங்கிச் சிவஞானச செய
 யா ரடிபா ரடி ணே மேலிட்டிருக்கப்படா நின்ற வறிவினை
 யோமென்று திரி யுடைய ஞானாககளை சந்திரனைத் திருச்சுடா
 கதிரிவா சிவஞா முடியிலே தரியாநின்ற சிவனுக் கடிமை
 னைசெய்தி யுடை யோமென்று கருதிச் சஞ்சரியா நிரபாகள
 யோரே ஏ-று.

னுலலிகமாயிய வாலம்பெனவே ஞுக்குமமாயிய சிவலிங்
 கமெனப்பெறும்

சிவஞானச செய்தி யுணர்ந்தோரே பெண்பது எழுவாய்,
 திரிநிமிவரென்பது பயனிலை.

க2—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம் உருசுள

இதற்குச் சிவஞானபோதம் மதங்கம் பரமேசுவரதத ம
றிக (க)

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு.

மேல் சிவஞான சரிதையாகிய பாஃபததி கூறுகின்றது

செங்கமலத்தாளிணைகள் சேரவொட்டாத தீர்மலங்கள்
மதது - சிவாநந்தத்தை மகநபாணுபவமாகப் பொருந்தவதற்
குத் தடையாயிருக்கிற மூன்று மலதையு மொழிதது.

ஒழிகுமா நியாதோவென்னில்? ஆணவமல் சத்தியானது,
மோகம் மதம் ராகம் * விஷாதம் தாபம் — சோஷம் † வைசி
ததிரியம் என்றேழுபேதமாம். இந்த வேழினை வசமாகாதிருக்கை
யாணவ மலத்தை நீங்குதல்.

அவையிற்றுக்களைப் பொருத்தல் வருவன, மோகமானது
§ வநிதைடா முதலான விஷயங்களிலே ஐந்திஷேஷம் விசாரி
யாமற் பொருத்ததல்.

மதமாவது முன்கொன்ன வநிசைடாதி கட்டினவிடத்தி
லே இந்த வநினைப்பேரல் பொருத்தருமில்லை இவளே தே
வவநினைபென உபிமானம் பண்ணுவது.

ராகமாவது அந்த விஷயத்திலே மேனமே லாசையைப்
பெருக்குதல்.

விஷாதமாவது அந்த விஷய விரகத்திலே மெத்தவுந் து
ககப்பட்டழுத்தல்.

தாபமாவது மனதுதடீக்க வாற்றுதல்.

சோஷமாவது விரகாதிக்கியத்தினாலே தேகத்தில் ஜ்வா
ரும் பொறுக்கப்போகாத தாபமுமாவது.

வைசித்திரியமாவது இந்த ஸ்திரீ யிந்தவுரவின்முறையார்
இறமாய்ப் புசிக்கு மன்னமுதலான பொருள்கள் பூமி இசெல்

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலககணம். உருசு

கூராதாஜா உகஸ்யு|| க-வ-வெவெஸ்ய வஜாஜாத-
வினாயெநநுணாஃ ஹவெசு | நாநாஜகி கரஸூரய
ஜ வொவெவெவித்ரு ஸாஜ தஃ || ஸவெவெ தெஸஹ
ஜாபெராகா ஜவாஜவ வதாநுணாஃ |

ராசநேசரோமிஞ்செறிந்த - இவ்வாறு முமமல சம்பந்தங்
களை நீங்கின சிவபத்தருடனேகூடி,—

அங்கவாதந்திருவேட மாலயங்களுல்லா மரணெனவே
தொழுதிற்றஞ்சி - சிவபத்தர்களுடனே கூடினவிடத்து அவாக
ளுடைய ஜாதிபையுங் குணத்தையும் விசாரியாமல் சிவனடை
யாளமாகிய விபூதி ருத்திராக்ஷந தரித்தபோகலைக் கண்டமா
திராததிலே அஞ்ஞானத்தையறுக்கு மர லிவாராளென்று பாவி
த்துஞ் சிவனுக்காலயமாகிய சிவலிங்கங்களைச் சிவனென்று பா
வித்தும். ஆடைவே தொழுதிற்றஞ்சி என்றது சத்தி + புனருத்
திவாராமல் சொன்னது இருவகையையும் தண்டிட்டேனெ
ன நினைபொருள் —

பாடியாடி-சிவநாத மேலீட்டினால் சிவனபுகழ்ப பண்ணு
னுடனேபாடிக கைகொட்டிக கூத்தாடி,—

எனகுயியா மொருவாகருமெனியோமல்லோ மியாவாசுரு
மேலானோமென நிருமாபபெய்தி - பூலோக முதலாய்ப பிரம
லோக பரியந்தத்தினும் மனிதாமுதலாக பிரமா கீரூணபோசரு
ளனே பொருவாசுரு மிபாக தாமசசியுடையோ மல்லோம் முன
சொன்ன பேர்கெல்லாம் முயர்ச்சியை யுடையோமென்று நலை
யெயிப்புடைத்தாய் இவ்வாறுபெற்றார்,—

தின்கண்முடி யாரடி யா ரடியோமென்று கிரித்திவா சிவ
ஞானச் செய்தியுடையோரே - சந்திரசேகரருடைய வடியாடிக

கடியோமென தவாக ளேவின பணிசெய்து சஞ்சரிப்பார்கள்
சிவஞான சரிதையையுடைய பெரியோர்களென நிகண்பொருள்.

* விஷ்ணுதம்-விசுணும, + சோஷம்-உலருதல், † வை
சித்திரியம்-ஆசுசரியம், § வநிதை - மடத்தை, + புனருத்தி -
இரட்டித்துச் சொல்ல

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

சமாதி கூடியிருக்குஞ் சமயத்துச் சிவோகம்பாவனா புத்தி
பண்ணிப் பூசாநமஸ்கார காரிய புத்தி பண்ணுகின்றாலுஞ் ச
மாதி சலனம வகத்காலத்தாசு சரிபாணுட்டானை தாக்கித் தூக
கிச சமாதிநிலை சாரவேணுமென்று பன்னிரண்டாரு சூத்திரத்
திற படுத்திச் சரியை படித்து முடிக்கின்றார்

செங்கமலத் தாளிணைகள் - ஞானக் கிரியா சத்திகளுநிச சி
வத்தவததை, — திரிமலங்க ளறுதது - தேகத்தி னிமித்தஞ்சிறி
து சேஷிதது நிறகத் தீட்சா சுத்தி பண்ணிக் கொண்டு, — சிவ
ஞானச் செந்தியுடையோர் - நிர் விகற்ப சமாதி கீதகிச் சவிகர
ப சமாதி சோந்தோர்.

மற்றைய வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தினையும் பதினோராஞ்சூத்ரி
த்தானும் முறையே பாசுகீக்கமுஞ் சிவப்பேதவாகிய பயன்
பெற்றார்க்குச் சேஷமுத்திரிசை, விசுணுவிசை வகுத்தக்
கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உருடுக

பறந்தக சுழித மும்மலகங், விளக்கற்றமபார்க்கு மி
ருளபோல, அழிவற்றம பாரதது நிறபனவாகலான, அவற்றை
யஞ்சிப பரிசுரித்தலும், பரிசுரித்ததற்குத் துணைபாகிய மெய்யன
பரோடு பயிறலும், பயிறசி நிலைபெறுமபடி அவரது திருவேடத்
தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரணெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடை
யராய், இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாறது
பெருமையும் கோக்கிக் கணித்தவாழ்சல, சேவசமுத்தாக்குரிய
வியலபென்பதாம்.

ஓட்டாவெனனும் பெயரெச்ச மறை ஏதுபெய்யா கோண
டு முடிந்தது.

இச்செய்யுள் முகனூல் பன்னிரண்டாளு சூத்திரம்போல
முககூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

முன் சொன்ன வுண்மைபாலும் பின் சொல்லியத வுபா
யங்களாலும் சிவனைப்பெற்ற ஜீவன் முத்தராயுள்ளவாகன பிரா
ரததம் புசித்துப் பின்பு பரமமுத்தி யடையுமவாக ளிகத்த தே
கத்தோடு கூடிநிற்கிற முறைமை மே லருளிச்செய்கிருா

செங்கமலத் தாளினைகள் சேரலொட்டாத் திரி மலகங்
றுதது - சிவந்த தாமரை மலர்போன்றசிவனுடைய சீபாதங்க
ளைச் சென்று பொருத்தவொட்டாத ஜீனவ மாயை காமியபெ
னனு மும்மனங்களைப் மறுத்து—ஈசனேசரோடு ஒரு டெறிநிதிட்
டு - பரமேஸ்வர னுள்ளினை மிகுந்த பத்தியையுடைய சிவபத்
தர்களுடனேகடி, அங்குதத்திருவேட மாலயங்களைல்லா
மரணெனவே சொகுதிறந்துகி வாடிப்பாடி - அப்படிச் சிவனி

டத்திலே கிருபையுடையவர்கள் திருவேடத்தையுந் திருக்கோயிலையும பரமேஸ்வரனெனநே கண்டு குமட்டித் தண்டனபண்ணிச் சந்தியிலே கூத்துமாடிப் பாட்டுமபாடி,—எவருமிபர மொருவாக்கு மெளியோமல்லோம - சுவாககம் நரகம் பூமிபெயன்று சொல்லப்பட்ட எவவிடத்திலு முள்ளவாக ரொருவாக்கு நாமப்பபடுவோ மல்லோம,—யாவாக்குமெலாநோம - சாவாக்கு மெலான சிவனுந் கடிமைப்பட்டுச் சாவாக்குமெலாநோம,—என்றிதூறப்பெய்தி - இந்த வழிபாட்டினாலே பிழைத்தோமென்கிற விற்றுமாப்பைப் பொருந்தி,—திருகணமுடி யாரடியா ரடியோமென்று திரித்திவா சிவஞானசு செய்தியுடைபோரே - சத்திரசேகர னுடைய வடியாருடைய வடியோமென்கிற இக்கூத தலைமைப் மகத்தாகச் சொல்லிக்கொண்டென்கும் விபாடரியா நிற்பாக்கள் சிவஞானமாய் நிற்கிறவர்கள்

இதனாற் சொல்லியது, ஜீவனமுத்தராயுள்ள சிவஞானிகளுக்கு முன்பு மலத்திரயங்களுநிஃக வந்த வாதனைகளாக நென்தும மனத்தினாற் சிந்திக்க வொண்ணாத சிவனை மனவாக்குக கரையங்களினாலே சிந்தித்து வழிபடுமுறைமை யறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

செவகமலத் தாளினைகள் சேரலோட்டாத திரிமலக ளறுத்த - செவகாமரை மலர்போல் விரிந்த விளங்கிய திருவடிக ளையணைவொட்டா தவாதத்தைச் செய்விக்கும் பறந்தக சுழித்த முமமலங்கள் விளக்கறதம் பராக்ரு மிநுளபோல அநிவதறம் பாத்தநிற்பன பூதலா னவற்றை யஞ்சிப் பரிகரித்ததலும்,—எசனேரோடுகு செறித்த - பரிகரித்ததற்குத் துணையாகிய உய

பாண்டரோடு பவிறுது, —அங்கவாதா திருவேடம் ஆலயங்க
 ஸொல்லாம - பவிறுதி நிலைபெறுமபடி யவரது திருவேடத்தையு
 சுவாலபத்தையும், —அரணையே கொழுதினாஞ்சி யாடிப
 பாடி - அரணையேகண்டு வழிபா டியதறி யானந்த மேலீட
 டா லாடல பாடலகளைச் செய்து முடையராய், —எங்குமயா
 மொருவாக்கு மெளியோமலலோம யாவாக்கு மேலானோ மெ
 னறிதுமாட பெயதி -இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையை
 நோக்கி யெவவிடத்துள்ளார்க்கும் யாமெளியராகவியறி யாக
 திருவடிமையத தலைகூடப் பெறறமைபா வியாவாக்கு மேலா
 னோ மெனக்களித்தும், —திங்கண முடியா ரடியா ரடியோ
 மென்று திரிகதிவா - திருவடிபைத தலைகூடப் பெறறவரது
 பெருமைபைநோக்கி யவாக்கடிமைபென வாழ்கது, —சிவஞா
 னச செய்திபுடையோரே - சீவன முததாசுருரிய விலக்கணம்

இச்செய்யுள் முதலுல பன்னிரண்டாரு ஞாதகிரமபோல
 முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க

 க2-ஞ, க-ம், அதிகரண முடிந்தது

மறைஞானதேசிகா உரை.

—உரை—

சிவன சர்வவியாபியா யிருத்தலாற சிவபததாளிடத
 தனபு செய்ய முறைமை புணர்த்துகின்றார்.

நசனுக் கன்பில்லா ரடியவர்க் கன்பில்லா ரெவ்வ
 னார்க்கு மன்பில்லார் தமக்குமன் பில்லா, பேசுவதெ
 ன னவிலாப் பிணங்களைநா மீணங்கிற் பிறப்பினெடு
 மிறப்பினெடும் பிணங்கிடுவர் யிடுநீ, யாசையொடு மா

னடியா ரடியாரை யடைந்திட டவர்கரும முன்கரும
மாகச்செய்து, கூசிடொழிந் தருணஞானக குயியினின
று கும்பிடடுத தட்டமிடடுக கூததாடித திரியே. (௨)
(இ-ள) ஈசனாக சிவவிடத்திலே நிறைந்த பத்தியில்லாதவ
கனபில்லா ரக ளவனத்தடியாராக விடத்திலும பகதியற
ரடி யவாக தவாகளே 'அஃதெனபோல வெணவில்? யா
கனபில்லா தாமொருவா மனைவியிடத்தின மிகுந்த விரு
ப்ப முண்டாகில் அவள பிள்ளையிடத்த மி
குந்தவிறுப்ப முண்டாம, அவளிடத் தாசையில்லாகிடத் தப்பி
ளையிடத் தாசையில்லாத வரறுபொல

வெவ்விாகரும எல்லாப் பிராணிக ளிடத்தங் கிருபைய
னபில்லா தமக ததவர்கள் தமமனகிலு மனபதறவாகளே!
குமனபில்லா

பே சிவதென சிவன சரவான்மாகக ளிடத்தம் வியாபி
னறிகில்லாப பி த்த நிறகருவெனக கருதி யவாகளிடத் த
ணவகளோநாம னபுசெய்ப்பாத பிணங்கருகரு காமெனனபுத்
தி சொல்லப்போகிறோம்.

இணங்கிற்பிற இவர்களறிகில்லாத மூடராதலா லவாக
பயிடுனாடு மித னைச சேர்கதால் ஜனன மரணங்களிலே வீ
பயிடுனாடுமியின முதறி விடுவாக ளாதலா லவாக ளின்க
ககிடுவா விடுநீ த்தை யாகாதென தவாதத நீவிடுவாயாக

ஆசையொழிம விருப்பத் தட்டனே மெய்யனபைப் பொரு
ரனடியாரடியா வதிச் சிவனடியா ரெப்பொழுத மந்தப் பர
ரை படைத்திட் த்தைவிட்டு நீங்காதிருப்பர்க ளாதலா லவர்
டவர்கரும முன கனடியாணாக் கூடி யவர்கள் கருமத்தை
கரும மாகச்செ யுன்னுடைய கருமமெனக கருதிப் பணமிட
ய்து டிகெகாண்ட வடிமையைப்போல அவர்க

ளேவுதற்கு முன்னே யறிந் ததனைச் செய்து
முடித்தது.

கூசிமொழிதது காயிவாக கீதகக காரியத்தைச் செய்ய
லாமோ வென்று மனதில் சமுதகையறுத்தது,
அருணஞானக அந்த ஐசிரிபராலே யுணர்த்தப்பட்ட நி
குழிவினின்று டடைபைப் பொருத்திநின்று;

குமபிட்டுத த எவவிடத்தஞ் சாவ விபாபியாய் நின்ற
ட்டமிட்டிக கூ பொருளாக குறித்தக களித்தப பரமமான
தகாடித்திரியே ஆனந்தத்தடன பொருததிக குமபிட்டுத் த
ண்டமிட்டிக் கூத்தாடித் திரிவாயாக எ-று
தமக கணபில்லாரொனபது, தாமுபயுகெறி கருதாமைபற்றி
யது.

அடியார் - சிவஞானிகள் சிவஞானிக ளடியாரொன்றது
பொதுணைப்பற்றிச் சிவபத்த ஜகத்களைக் கூறியது

இதற்கு மதங்கம் ஞானரத்தினுவலி செதிய விசுவத்த
மதிக. (௨)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமா று.

மேலிதனியே திடம்பெறக் கூறுதல்.

அடியவர்க் கணபில்லா கீசனாக்கணபில்லார்-சிவனடியார் நி
டத்தில் பதவி யில்லாதபேர் சிவவிடத்திலும் பத்தியில்லாத
பேர்களே! சிவனடியாரிடத்தில் பத்திபண்ணா ல் சிவரஸத்தி
யை பத்திபாஸச் செல் செய்தானு மது கவிதாவளப்பின பொ
ருட்டான டு கடிபட்டியமான பதவியே மாகேஸ்வரரிடத்திலே
யவமானப்பண்ணிச் சிவவிடத்திலே பூசைபண்ணினுற பய
னில்கை.—

காமாஜி—விம்மம் அலியஜாபூதம் அலுஜா அலுஜி
வ அ ஜாமஜஸூ வஜாமெதத ஸூவாரம் நிஷ்வம்ஹவெக்ஷி

எவவுபிரகது மனபிலலார தமககு மனபிலார் - எல
லாசி சேனிடத்திலுந் தபை யுண்டாயத தமமைபோல் விசா
ரிததபோகனே சன்ன மரணமாகிய கடலிலே நின்றுங் கரைபே
த வன்புடையவாகன, இது பலாதபோகன தன்னிடத்திலே யன
பிலலாகபோகனே, — பேசுகதென - அவாகனே நான் சொல்லுவ
தென்ன, — அறிவிலலாப பிணங்களை நாமிணங்கிற பிறப்பினொ
டு மிறப்பினொடு பிணங்கியாவிரிநீ - அறிவிலலாதபடியினுற
பிணங்களுந் கொத்த போகளுடனே காகூடிப் பிறப்பிறப்புந்
கேதுவான தாமங்களைப் பண்ணு மபடிகஞ்சு சொல்லிக் கலகம்
பண்ணுவாராக ளானையா லவாகளுடனே கூட்டரவை நீதவிரக
கக் கடலை, — ஆசைபோடு மரணடியா ரடியாரை யடைந்திட
டவா கரும் முன்கருமமாகச் செய்து கூசிமொழிந் தருணஞா
ணக் குறியினின்று குமபிடமித தட்டமிட்டிக் கூததாடித் திரி
யே - மிககநேசத்தடனே சிவனடியாரைப் பவாககேவற செ
யவாராயும் பெரித தவாக்கு வேண்டும்கருமமே யுனக்கு வேண்
டுங் கருமமாகச்செய தவாகளுடனே பேசுககாலத்த மவாக
ளைச் சொல்லும் பூசசியவசனமு முனைச்சொல்லும் கைச்சிய
வசனமும் முனைச்சொல்லும் + கைச்சியவசனமும் தப்புதோ
வென்றுங் கூசு + ததுடனேபேசி யாசாரிய ரருளிச்செய்த ஞான
நிஷ்வதலிலே நின்று மெவவீடத்திலுஞ் சிவமேகணி தண்ட
நிட்டு கைகொட்டிக் குணங்க கூத்த நடித் திவவாறு சஞ்சரிப
பாயரகவென நிகனபொருள்.

— கரபடயம்-வஞ்சனை + கைச்சியம்-அடக்கம்.

கஉ—சூக்கிரம. அடியவா இலககணம உருடுள

ஞானப்பிரகாசருணா வருமாறு.

—0—

இதவுடது.

ஞானச குறியினின்று தாசோசம பாவனை தாச கச்சரி
யை சரிககுமிடத்துஞ் சிவோசம பாவனை ஞானச திரித்துச சரி
பபவொன்று தாறபரியம்

மறகைய வெளிப்பொருள

—

சிவஞானயோகியருணா வருமாறு.

—0—

கழிகாமததராவிஞாகரு, அத்தொடாபுடையார சிணக்கம
அக்காமபபைவசுழ வளாக்கு நீராதல்பற்றி அகனகட கழிபே
ருவனையும், அல்லாரதிணக்கம் அகனைப பாறசசெய்யுக களையா
தல்பற்றி அகனகண வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறபோல, மா
றாக சிவானுபவ மருவிக் கொண்டு அரணமலரடிக்கிழிருக்கப்பெ
றாறாகரு, அதனை வளாகரு நீரையராகிய வத்தொடாபுடை
யாரோ டுணக்குதற்கண் உவகையிகுதியும், அதனைக கெடுகரு
நீரையராகிய பிறரோ டுணகருதற்கண் வெறுப்புமிகுதியும்,
இப்பலா ஞானவாமென்பதாம்.

விதிமுக்கத்தாற் கூறினா, ஈவைப்பொருட மின்னப்படும்
பால் மருகதுமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணாத்தத
ற்கு

முன் வருவனவற்றிற்கு மிஃதொகரும்

காமுகனாவானொருவன் ஒரு வனிகையிடத் தன்புடைய
னென்பது அவனொக்கலைக கண்டுழி நிகழு மனபினளவு பற்றி
யே தெனியப்படும். அதுபோல ஈசனுக்கண்புடைமை அவனடி

உடுடுஅ சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்.

யவரைக் கண்டுநி நிசமு மனபிளவுபற்றியே தெளிப்படுமாக
லான அடியவாக கணபிலுழி ஈசனாக கனபுடையார்போலொ
ழுதுகல் நாடகமாததிரையே பிறிதிலலைமென்பார அடியவாக
கணபில்லா ஈசனாக கணபில்லாரென்றும், எவவுயிரககணு முள
னாகிய லீசனிடத்தது அனபுடையார்க்கே அததொடாபு பற்றி
எவவுயிரககு மனபுடையாராதல் கூறிமென்பார ஈசனாககணபில்
லா ரெவவுயிரககு மனபில்லாரென்றும், இவ்விடங்களி லனபி
ல்லாதார தாமுயிரக குறுகி செப்தகொளவா ரல்லாரென்பார
தமககு மனபில்லாரென்றும் கூறினா

“அனபில்லா ரெல்லாந் தமககுரியா” எனபுழித் தம்மென
தது உடமபை னோக்கியாகலின், அஃதிண்டைககு முரணமை
யறிக

இது னெனாமதை முத்தால் அடியவர்க் கனபுடையாரது
பெருபையு கண்டுக்கொள்க

அவாகரும முனகருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத
துனைது செய்வித குற்றமாமென்பார, அருண்ணானக் குறியி
னெனனா

கூசுகல் அவருயர்வுத் தன்னிழிபும் கோக்கி நிகழ்வது
குமபிதிலும் தட்டமிதிலும் கூத்தாடுதலும் உவகைமிகு
தியி னிசமு மெப்பாடு.

இதனானே இரண்டாக் கூறு தெரித் துணர்த்தப் பட்டது.

முதற்கூறு செங்கமலத் தாளினைகள் சேரலொட்டாத நி
சிலங்கனென ஆண்டே யுடம்போடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்
தமையின், வேறு கூறித்திலர்.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—o—

ஜீவனமுததார புள்ளவர்கள் சிவபத்த ரல்லாதவருடன்

கஉ—குத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உடுடுக

கூடலாகாதெனறுஞ் சிவபத்தர்களுடனே கூடவேண்டுமென
று மருளிச்செய்குறா.

சசனுக்கணபில்லா ரடியவர்க்கணபில்லார் - பரமேஸ்வர
விடத்தப பத்தியில்லாதவர்கள் சிவனுடைய வடியாரிடத்தி
லும் பத்தியில்லாதவர்களா யிருப்பார்கள். இதனறியும்,—எவ
வயிராககு மணபில்லா-சாவாணமாகக் கிடத்திது மானம் இரக
கமு மவர்களிடத்தி லுண்டாகாது—தமக்கு மணபில்லா-முன
சொன்ன விடங்களி லன்புடையனாகுந் தவர்களுக்கும் பிழைக்க
லாம். அது வில்லாததொன்றி தவர்களுக்குத் தாமுங் கிருபை
யில்லாதவர்கள் —பேசுவதென னறிவ் லலாபபிணங்களை - இப்
படிக்கொத்த அறிவுகெட்ட பிணங்களை பெண்ணென்று சொல்
லுவேம —காமியனாகுந் பிறப்பினு மிறப்பினும் பிணங்கிடு
வாக்மிநீ - காமவர்களுடனே கூடல மகசுகுப் பிராணனாய்நிற்
கிற சத்தியத்தைத் தரிசிபாத வண்ண மயக்கத்தைச் செய்து
ஜகதத்திலு மரணத்திலு மாறிமாறி வருகிற தாகத்தை யுண்டா
சருகிற புத்திர மித்திர களத்திராதினோடுங் கூடுதலை நீவிட்டு
நீங்கி,—ஆசையொடு மரணடியா ரடியாரையடைந்திட்டு - விரு
ப்பத்தடனே கனவிலு கனவிலுரு சிவனை யல்லது மறறென
றையு மறியாத சிவனுடைய வடியார்செருடைய வடியார் திரட்சி
யிலே கூடிகொண்டு,—அவர்களும் முன்கரும் மாகச்செய்து -
அவர்க ளருளிச்செய்த பணியிடைபைய புணனுடைய காரியமென
கிற பிரியத்தடனே செய்து,—கூசிமொழிக் கருளஞானக் குறியி
லின்று - தப்படிச் செய்தே யாவசெய்தென்னனுஞ் கதகதா
மறறு அதைச் சிவபத்தர்களைப்போல நீயுஞ் சிவனுடைய கரு
ணையமாகி சிவஞானத்தானே கத்தியத்தைத் தரிசுத்த அதை
நினைவே நின்ற,—கும்பிட்டித்தட்டமிட்டிக் கூத்தாடித்திரியே-
அதைச் சிவபத்தர்கள் திருக்கூட்டத்தைத் தண்டனபண்ணிக்

கையுங்கொட்டிக் கூத்தமாடித்திரி, அப்படிச் செய்கா லாரா
சித்மான கனமம் பொருந்தா

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் ௧௨-ஆ, ௨-வெ
“மறப்பிசுதத தமமை மலங்ளில் வீழ்கருஞ்சிதப்பிலலாரா தந்
திதத்தச சேவை—மறப்பித்தப, பத்தரினத்தாயப பரனுணா
வி னுணுரு, மெயத்தவனா மேவா வினை” என்னுமதுங் கூறு
கொள்க

இஃஞாந சொல்லியது, ஞானவான்களாயுள்ள சிவபத்தா
களோடுகூடி பிரபஞ்சத்தாருடனே முன்புகூடி வந்த வாசனை
பொழியவே ஆகாமிய மிவாங்களுக் கேருக்கென்னு முறைமை யறி
வித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

சாமுகனாவா ஞெருவன ஒரு வண்ணகிவினிடத்த அன்பு
டையனென்ப தவனொக்கலைக்கண்ணிழி நிகழு மனபின்புபற்றி
யே தெளியப்படும,அதுபோல ஈசனடியவரைக் கண்ணிழி நிகழு
மனபுடைமை பற்றியே,ஈசனாக கணபுடைமை தெளியப்படுமாக
லான,— அடியவாக கணபில்லா ஈசனாக கணபில்லா - அடிய
வாககணபில்வழி மீசனாக கணபுடையார்போ லொழுதுதல் நா
டகமாத்திரையே பிறிதில்லை,— எவ்வுயிக்கு மனபில்லா - எ
வ்வுயிர்க்கண்ணு முளனாகிய ஈசனிடத்த அன்புடையார்க்கே
யத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கு மனபுடையாராதல் கூடும்,—
தமக்கு மனபில்லார் நாம்பேசுகதென - இவ்விடங்களி னை
பில்லார் தம்முயிர்க் குறுதிசெய்து கொள்ளுவா ரல்லார்க ளி
னதனை காஞ்சொல்லுவ தெனனை, கழிகாமத்தா ராயினா ரக
தொடர்புடையா ரு தினக்கம் அககாமப் பைக்கூழை வளாக

கஉ—சூத்திரம் அடியவா இலக்கணம். உருகுக

ஞ நீராதலபற்றி அதனகட கழிபே ருவகையாமாறுபோல அர
னடியாரடியாரை யடைந்திட டவாகரும் முன்கருமமாக ஆ
சையுடனசெய்து - மாறாதசுவாறுபவ மருவிகக்கொண டரனம்
லரடி ககீழிருக்கப் பெற்றாருக்கு அகனைவளாகரு நீரமையராகிய
வத்தொடா புடையாரோ டிணங்கி யவாபணிபை யுனபணியா
கவே தற்போத முனாததலினை விருப்பத்தாடன செய்தற்கண்
உவகை மிகுதியும் காமுகரலலாதார திணக்க மதனைப்பாரச செ
யும் கலையாதலபற்றி யதன்கண் வெறுப்பு மிகுதியாமாறுபோ
ல,—அறிவிலாபிணங்களைபிணங்கற்பிறப்பினின்று மிறப்பினின்று
பிணங்கியவா விடுநீ-அகனைக்கெடுக்கு நீரமையராகிய அறிவில
லாரோ டிணங்கிற் பிறப்பிறப்பிற் படுததுவராதவி னதன்கண்
வெறுப்பு மிகுதியும் உளவாம், அதனைவிட்டு நீங்கநீ,—கூசி மொ
ழிக் தருண ஞானக்குறியினின்று - அடியாரதுயாவு முனதிறிவு
நோக்கிக் கூசி நயமொழி கூறிச் சிவஞானத்தா லிரண்டற வக
தவித நிலையினின்று,—கும்பிட்டிக் தட்டமிடிக் கூத்தாடி
த திரியே - அவயுவகை மிகுதியாற் குமபிட்டிக் கைகொட்டிக்
கூத்தமாடித் திரிவாயாக வென்பதாம்.

இதனானே இரண்டாகநூறு தெரிந்துணர்த்தப்பட்டது
முதற்கூறு செங்கமலத் தானினைகள் சேரலொட்டாத தீரிமல
ங்களைன் வாண்டே யுடம்பொழி புணர்த்த ஒதி வலியுறுத்தமை
யின் வேறு கூறிற்றீர்வா.

 கஉ-சூ, உ-அதிகாரண முடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை

சிவன திருவேடத்தாரை யுடனாகக்கிச் சர்வரணமாக
கலையு மீழேந்துகையின்பொருட் டோர்
சிறப்புவிதி புணர்த்துகின்றார்

அறிவாரியான் ரணையரிய வாககையாகதி யங்கங்கே
யுபிரக்குபிரா யயிவுகொடுத தருளாற,செயிதலினுற வி
ருவேடஞ் சிவனுருவே யாகுஞ் சிவோகம்பா விகரு
மத்தாற சிவனுமாவர், குறியதனா விதயத்தேக யரணைக
கூடுங் கொள்கையினு லவனாவர் குறியொடுதா மழியு,
நெறியதனாற் சிவமேயாய நினயிடுவ ரெனாற னேசக
தாற ரெழுதெழுமின பாசத்தாள விடவே. (௩)

(இ-ள்) அறிவரி ஆணமாககளுடைய மனோவாக்குக கெட
யான தனை டாத சிவன தனது காருண்னியத்தாலே
யறிய வாக யாவருத் தனனை யுணர்ந்து வழிபடுத டொ
கையாகதி ருடமி மாயாகாரிய மாகிய வுடலை பெடுபி
த்த,

அங்கங்கே யு ள்ணபத்து காண்கு தூறுவிரம யோனிபே
விரகருயிரா யறி தங்க டோறு மவவிடத தவவிடத்திலே உ
வுகொடுதது ன்மாகக டோறு முயிரகருயிராய்நின ததற
கதற்கேற்ற ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பித்து
நிற்றலால்

அருளாற் செ சிவன தன தருளா லவவிடங்கடோறும்
நிதலினுற் திரு வியாபிதது நிற்கிறத்தினுலே உ வனது வே
வேடஞ் சிவனுரு டமாகிய திருநீறு முருதிராக்கமுத தரித்தி
வேயாகும் ருக்கு மடியாககையுஞ் சிவனுடைய திருமே
னியென்றே கொள்ளப்படும. அஃதன்றி,

சிவோகம் பா சோகம் பாவனை பண்ணும்பொழுது அத்
விக்குமதகாற்சி துவீதமாகப் பாவிகளுமதனுலே இஃத ஞா
வனுமாவர் னவாண்னைச் சிவனெனது சொல்லப்படும்.
அஃதன்றி,

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உடுகூ.

குறியதனா லி ஆசாரிபன காட்டின குறிவழியே நின்ற
தயததே யாரை தகத மிருதயவகனிலே சிவனை யகதரியாக
க கூடுக கொள மாகப் பூசுதத முடிவினகட கோதண்டத
கையின லவனா நானததி லேகீபாவம பிறப்பித்துக கொண
வா டிருகத கோடபாடடினா லும சிவனாகியே சிற
பார்கள.

குறியொடுதா இப்படிப் பலவாகத் தாங் குறிததககொ
மழியு தெரியத ணமி நின்ற குறிப்புக்களுங் குறிததறியும புத
னா சிவமேயா தியாதிசனா'ம சேர விலயத்ணைப் பொருகதி
ய் நின்றிடுவா னவிடதத திட்டைபைப் பொருகதி நிறகிற
வழிபாட்டினா லும சிவமேயாய் விடுவா

என்றல் இப்படி பேதககள் பலவாகக் காட்டுகை
யினா நிருவேடத்தாணாயே டணிக அஃ
தெககாரணததா லெனில?

கேசத்தாற் பாசத்தாள விடவே கேசத்தாற் ரொழு
ரொழுதெழுமின தெழுமின எனப் பதமாறுத யாதாமொரு
பாசத்தாள விட வ ரொருவன கீட்டிற் களவுகொள்ளக நரு
வே துமவன அவன கீட்டித் தாளுகருப் பொடி
ப்போட்டுதி யதனை விடுகிகரு மாறபோல,

இத்த வானமாக்கையுஞ் சிவன முத்தி யடைவிகைகயின் பொ
ருடமி இவர்களை வணக்கஞ்செய்பவே யுனைவிட்டி நீங்கவொ
ட்டாம விருக்கிற அஞ்ஞானமாகிற கபாடத்தைப் பகித்தி
ருககிற பாசமாகிற தாள கழனறு நீங்கி யதுபோகவே பிரகாச
முனக் குண்டாம. எ-து.

இரண்டா முருபு நானாமுருபாய் மயங்கிற்றென வறிக.

இதற்குக் கரமிகமென வறிக.

(க)

சிவாகரயோகியருண வருமாறு.

—0—

மேல்கதச சிவபத்தர்க னிற்ரு நிலைமையாற சிவனெனவே வழிபடுகவென்று கூறுகின்றது.

அறிவிரியான தனையறிய வாகக்கயாககி யங்கககே யுபிரக குபிரா யறிவுகொடுத் தருளாற செறிகலிலுற நிருவே—ரு சிவ னுருவேயாகும் - பாசவரிவாலும் பசுவரிவாலும் மறிதற்கரிதா கிய சிவன தனை யுணருமாறு தவமபண்ணும் தேகதகையும் த போவேஷத்தையுந கொடுத் தந்த தேகத்திஸ் ஜீவானமாகக் களி டகதிலே பரமானமாவாக நின்று சிவஞானத்தைப் பிரகாசிப பித்தக கருணையினுலே பிரிவறப் பொருத்தகையினுல் சிவனு டைய வேஷத்தைத் தரித்த கேகம சிவனுடைய த்ருமேனிபே யாம். இதுஞானசரிதைபண்ணு மவரைச் சொன்னது —சிர்வா கம் பாவிக்கும்த்தாற சிவனுமாவா: பூதசுத்தியானந்தரம் சீர்க ண்டாதி மாத்ருகை பஞ்சமபிரம் ஷ்டன் காஷ்டத்திருமசுத க லா வியாசங்களைப் பண்ணிச் சிவோகமென்று பாவனைபண்ணு மத்தாற சிவபாவனையும் உடமையினுற் ஜீவபாவனையு முடைபவ ராகளாவார்கள. இது ஞானத்திற கரிபாவனைச் சொன்னது — குறியதஞலிதயத்தே யரனைக்கூடுக கொள்ளையினு லவனுவா - அஷ்டகலாப + பிராசாதத்தை இநுதயாதியாகப் பிரம்மாதி காரணத் தியாகக்கிரமத்தினு தவாதசாகதமரகிய உணமனை சத்தி சக்திரான—அநாகிருதனை வேறறப் பொருத்த முறைண் டினு லகதப் பரமசிவனும். இது சிவஞானபோகியைச் சொன் னது —குறியொடு தாமழியு நேறியதஞற் சிவமேயாய் நின்றிரிவ ர - ஞாதுரு ஞானஞ்ஞபமென்னு மூன்றம் கழுவநிசுரோ சத் தி சிவானமா வென்னும பேதமறச் சிவமேயாவா காராதே தறம். தேதறமாவது சிவனேயல்லது ஜீவபாவஞ் சமநயிஸ்

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உடுகடு

லை யென்றது,—என்றால் - இவ்வாறு ஜீவனமுத்தரான போக
ள சிவனேயென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகையினாலே,—ந
சத்தகாற்றொழுங்கிலே பாசத்தாராவிடவே - சிவனைப்படை மிகுத
த வனபினாலே ிவணங்கி வழிபடு, உண்பை பருகித்திருக்கும்
பாசங்களானது கீறுகவிட

பாசத்தா னென்றது இழிவின வந்த உபாதினை வாய்ப
பாடு

ஏகார மீற்றசை

+ ப்ராசாதம்-உபபரிசை, - அநாசிருதர்-ஒன்றைப்பொ
ருத்தாதவா.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

சிவோகம் பாவனை பண்ணு மவர்க்குத் தானோகம் பாவ
னை சத்தருவானாலும் பராக்ருற்ற பொது பாவனை பலிக்ஞ, மு
பாயம் பண்ணலாமென்று படிக்கின்றா

சிவோகம் பாவிக்கும்மததால் - அநியாமை உறிவசுற்றியெ
னம் திருவிருத்த முகலியவற்றிற் செபியப்படி சிவோகம் பாவ
னை பண்ணுதலால் பாவனா சாமர்த்திய மில்லாத போது,—குறி
யதஞ்விதயத்தே யரனைக் கூடுங் கொள்கையினால் - இருதய கம
லத்திற் தீபா கிருதி நாதா கிருதி சகாசிவா கிருதி முகற் சகள நி
டகள சகள சாகாரத் தினமையினுத சிவனைத் திபாணிக்ருஞ் செ
யதியினாலே,—அவனாவா - சிவ சமான சாதிச சியனாவா,—கு
றியொடு தாமழியும் நெறியதனால்- நிராகார சிவ சமாதியில்,—
சிவனேயாய நின்றிவிர-சிவனைப் போற் சிவனாவா.

மதறைய வெளிப்பொருள்.

கடுகடு

சிவஞானயோகியருளா வருமாறு.

—0—

வேடத் தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பா சிவமேயாதல தெளியக்கிடக்கலின், அதுபற்றி யவரை அரண்னையே தேறி வழிபடுக, ஏனைப் பஞ்சபதமுடையாரது பற்று, வீடொழித்த பொருட்டென்பகாம

சிவமாதல தெளிந்தகோடற்கு வேடமுகலியவற்று சொன்னறையனாயுமென்பாரா, சிவமாகலை யவற்றோடு தனித்தனி கூட்டிக் கூறினா

அவ வேடமுடையாரென தெரித்தகொண நிரைக்க
பாசத்தாரா சூகுபெயா

நிரம்பவழகியருளா வருமாறு.

—0—

மேல சிவபததாகளது திருவேடத்தைப் பரமேஸ்வரனெனக் கண்டு வழிபடுகவென நானிச்செய்குறா.

அறிவிரியான னீனயறிய யாகையாகக் - ஜனமேபாதத்தா லியாவராலு மறித்தகரிய பரமேஸ்வரன தன்னை யறிபுந்மித்தமாகத் தன்னுடைய பதகாசங்குத் திருவேடமாகிய தன்னு திருமேனியைக் கொடுத்தது—அங்கங்கே யுயிரகருயிரா யறிவொகாதித்த- தன்னை யிவாகளறியுமபழிக ிடாக அவரவ நிருதயத்திலே யவர்களுக்கூப பிராணஞய் நின்ற முறைமையாலே ஞானத்தையும் பிரகாசிப்பித்தது—அருளாற செறிக்கலினுற திருவேடஞ் சிவனுருவேயாகும் - தன்ன காருண்ணியத்தினாலே இவாகளிடத்திலே தான பொருத்தி நிழ்கையா வித்த திருவுருவஞ் சிவனுடைய திருமேனியெனநே கொள்ளப்படும —சிவோக

கஉ—சூத்திரம். அடியவாடி இலகணம். உடுகள

ம்பாவிக்கும்த்தாற சிவனுமாவா - காணெனறொரு முசலில்லை
சாவமுரு சிவனைன்று திபானிகைகபா லிவாகளைச் சிவனை
று சொல்லப்படும;—குறிபதஞ் லிதயததே யரண்ககடுங் கொ
ளகைவினாலவனுவா - ஆசாரியன் தரிசிப்பிதக் வந்தத் திபான்
ததினலேநின்று தந்த மிருதயங்கள்ளே பரமேஸ்வரனை ஏகபா
வம் பிறப்பித்தகொளஞ்சிற கோடபாடுகளாலே சிவனாகியே
நிறடாகள —குறியொடு தாமழியுசெறி யதனாற சிவமேயாஃ நி
னநிறிவா - தாமிப்படி கொள்ளுகிற திபானைகளுந் திடானித
துநிறந்த தங்களுடைய ஆன்மபோதங்ஞநம் பின்பு சேரவழிந்
துபோகிற முறைமையாலே ஆன்மபோதஞ் ஜீவியாம் ஸந்தக்
சிவமேபாய நின்றுகிடீவாராகள என்னயே யிவாகளிடத்திலே
பரமேஸ்வர னிப்படிப் பிரகாசிப்பன், அல்லாதவிடத்திலு நிற
கச்சேயுந் தோனறாமுனிதபன்,—என்றால் - வேதாகமங்க ளிப்
படிபென்று சொல்லுகையால்,—நேசத்தாறறொழுதிநிந் பாச
ததாாவிடயே - உன்னுடைய பாசமானது விடநிப் போமபடி
இப்படிச் சொல்லப்பட்ட மயேஸ்வராகளைச் சிநேசத்தாலே
பணிவாயாக

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-சூ, ந-வெ,
“ தன்னுணர் வேண்டித் தன்னுருவைத் தான்கொடுத்தது, தன்
னுணாததாமு ளிருத்தலாற—றன்னுணரு, நேசத்தா திடா
நிகழூ ததிகெய்ப்போற, பாசத்தாாக கினுமுமபத்” எனனுமது
சுணர்கொள்க

இதனாற சொல்லியது, மமேஸ்வரரிடத்திலே சிவன் பிர
காசியா நிற்பனென்றம் அல்லா விடங்குளி லப்பிரகாசஞ்
நிற்பனென்றம் ஆகையால் மமேஸ்வரனாச சிவனாகக் கருதி
வழிபாடுசெய்பயே யிவனுந் குண்டரன் பாசமவிட்டி நீங்குமெ
ன்னு முறைமையு மறிவித்தது,

சுப்ரமண்யதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

அறிவறியான - அசுந்திதனாய்நின்ற பரம்பொருள், —தனை யறிய - உலகத்துள்ளார தனனை யறிகறப்பொருட்கி, —யாக்கை யாக்கு - திருநீழ கண்கை முதலிய திருவேடமாகிய தனவ டிவதகைத் தன் அன்பாக் களித்தது, —அங்கங்கே யுயிராக்ருயிரா யறிவுகொடுத்தது - யான்கணு முயிராக்ருயிரா யறிவினைவிளக்கி, — அருளாறசெறிதலினால் - அருளாற கலத்தலால், —திருவேடரு சிவனுருவேயாகும் - அத்கிருவேடத்தானுரு சிவமேயாதல் தெ ளியக கிடத்தலானும், —சிவோகம் பாவிக்ருமத்தால் - சிவோக மபாவனைபானும், —சிவனுமாவா - சிவமேயாத் தெளியக்கிடத் தலானும், —இதயத்தே குறிப்பதனா லரனைக்கூடும் கொள்கையி னால் - இருந்ததானத்தி லொரு குறியின்கண் வைத்து முல்ல வனைக் கூடும் செயலானும், —அரனாவா, —சிவமேயாதல் தெளி யக்கிடத்தலானும், —குறியொடு தாமழியுகெறி பதனால - குறியுட் னே தாமென்ப கொணர்நின்றாகிய தன்மையானும், —சிவமேயா யறிநிறிவொன்றால் கேசத்தானீ தொழுதிடு - சிவமேயாத் தெ ளியக கிடத்தலானும், அதபற்றி யவரை யானெனவேதேறிந் வழிபடுகி, — பாசத்தாராவிடவே - ஏனைப் பாசப்பற றுடை யாரதபற்று விடொழித்த பொருட்டென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை

—உருசு—

சிவன் சாவ வியாபிபாயிருந்தாலுத் தன்னிடத்
தன் புடையாசுஞ்ச சாகந்ததிய மாரு
முறைமை புணரத்தகின்றா

கஉ—சூத்திரம். அடியவர் இலக்கணம். உருகுக

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனி தனனைச் சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவ னவகே, புருக்கோலி மந்திரத்தா லேநினையு மவர்க்கு முளனவகு மெவசூம்ல னிவகுளனென பாகரு, விருப்பாய வடிவாமி யிந்தனத்தி னெரிபோன் மந்திரத்தின வந்ததி பப னிருஞ்சரபிக கெவகு, முருக்காண வொண்ணாக பானமுலைப்பால விம்மி யொழுகுவது போல்வெளிப பட டருளுவ னனபாககே. (ச)

(இ ள்) திருக்கோ சிவாலயத்தக குள னெழுந்தருளி யிருக்க யி லுள்ளிரு கிற சிவலிங்கத்தி லிடத்திலே சதாசிவனெ க்குந் திரு ன்று கருதமவாக கவவிடத்திற் சாநந்திதி மேனிகனைச்சி ய மாகாநிப்பன். திருக்கோயில னுலலிங்க வனெனவே கண் மாயிருக்க அதனைக் கூறாமற் திருமேனியெ டவாக்குச் சிவனு னக் கூறிய தெனனைடெனில் ?
றைவ னவகே

கோயில் தேகமும் அதிலிருக்குஞ் சிவலிங்கத் தேகமும் த லாற கூறிப்பதென வறிக.

சிவனெனவே பென்று தேற்றவ கூறுகையா லநக மூர்த தியிடத்திலே வியாபித்திருக்கும் பரமசிவனைக் கூறியகாயிற்று வியாப்பிய வியாபக பாவத்தினாலே தேகத்துக்குத் தேக்கமும் பேதமில்லை யெனவறிக.

உருக்கோலி ம வியத்தலிங்கம் வியத்தாலியக்த லிங்கம் மந்திரத்தாலே நி அவ்வியத்த லிங்கமென மூலிதமாகக் கூ னையுமவர்க்கு மு றிய திருமேனியை யதிடா சுததமாதலாற ளன் அங்கு சுததனுக்கு மாயேயம் பொருந்தா தாகை யாற சுததமான மந்திரமே திருமேனியாத

லால் முப்பத்தெட்டிக் கலைமுதலியவற்றை நிருமேனியாகக்
தியானஞ் செய்யுமவர்க்கு அந்தக் குறியிடமாகத் தானே பிர
காசிமாநிதபன.

என்குயில் னிங் பரிபூரணமா யென்கும வியாபித்திருக்கி
குள நெனப்பாகத் தசிய நெவவிடத்து மில்லை சாலம்பமுத்
கு விருப்பாய வ லிய ஆவாகனாதி கிருத்தியங்களைப் பண்ணு
டிவாகி கையா லிங்கேதானே யுளனென நறுதியி—
டவர்களுக் கவவிடத்திற்குநே யருச்சித்து
ப பிரகாசிமாநிதம அஃதெனபோ லெனனில்?

இந் தன ததி தாபரமான வோமுதல் நுனியீராக மரத்
னெரிடோல தினனெ வியாபித்து நிற்கிற் அக்கணியான
து, அரண்பைக் கடடையி லேறநிக் கடடந்
தவிடத் தக்கணியானது பிரகாசித்தாறபோலவும்,

மந்திரத்தின பிரசாத மந்திரோச சாரணத்தினுலே
வந்ததிப்பன அவவிடத்துப் பிரகாசிமா நிற்பன

இருஞ் சுரபிக் பெரிப சுரபியினகட கொம்புமுக்க குளம்
கெங்கு முருக்கா டீராகப் பாலானது வியாபித்திருக்கவு மவ
ண வொண்ணாத விடத்திற றேனருமற கணறுக்கிரங்கித் தா
பால் முலைப்பா னே முலைக்கணனிலே யிறங்கி விமயித்தோ
லவிமயி பொழு னறி பொழுகுமாறுபோல அந்தச் சிவனு மன
குவ து போல பாககே யுருகி நிட்களமானவனருனே மூர
வெளிப்பட்டரு ததீசரிக்கு முறைமையு மித்தனமை எ-று
ருவ னெனப்பாக
கே

இதனாற ரூபர சங்கமங்களிடத்தில் வியாபித்த நிறகு
முறைமை கூறிபதாயிற்று. இத்தருச சூகருமத்தம் நிசவாசத்
தம் சுப்பிரபேகத்து மறிக. (சு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல் சிவலிங்கத்தை வழிபடு முறைமை கூறுகின்றது

திருக்கோயி லுள்ளிருக்குந் திருமேனிதனைச் சிவனெனவே கண்டவாக்குச் சிவனுறைவன் ஆவது-திருக்கோயி லுள்ளிருக்குஞ் சிவலிங்கமே சிவனென்று பாவித்த வழிபடுமவாக் கந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே சாநித்தியம் பண்ணுவன்,—அங்கே மந்திரத்தாலுருக்கோலி யுள்ளென நினைபவர்க்குமுள்ள-அந்தச் சிவலிங்கத்தி னிடத்திலே பஞ்சப்பிரம் ஷ்டங்கமந்திரங்கள் லுலே யுள்ளென்று பாவித்த போக்கு மவவாறு மந்திரமூர்த்தியாக சாநித்தியம் பண்ணுவன்,—என்குமில் றியகுளனென்பாக்கு விருப்பாயவடிவாகி யீந்தனத்தினெரிபோன மந்திரத்தின் வந்துதிப்பன்-சிவ ன்கண்ட பரிபூரணனென தரிபாமல் மந்தமதிக்கா யென்குமிலலை, இந்த மூர்த்தியிலேயே தனக்குத் தனக்கஷ்டமான விககிரகத்திலே மந்திர நியாசங்களைப்பண்ணி வழிபடக் காஷ்டத்திலே வன்னிபோல வந்த மந்திரகத்திலே சாநித்தியமாவன். இவ்வாறு பாவிக்கவே,—இருஞ்சரங்க்கென்கு முருக்காணவொண்ணாத பான முலைப்பால் விமயிப்பொழுது வதுபோல வெளிப்பட்டருளுவ னன்பாககே - பாலானது பரவினுடைய தேகமெல்லாம் வியாபித்திருந்தும் பிணை யோரி—ததில் காணப்படாமற் தன்னுடைய கண்ணைக் கண்டபொழுது முலையிலே விமயி யொழுதுவதுபோல ஆறத்த வாவிலுஞ் சிவனிறைந் திருக்கானேயாயினு மந்திராதத வாவிலே பிரகாசித்தப் பத்தாக்கள வேண்டியது கொடுத்தருளுவென நிதக்பொருள்.

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

—0—

யோக சாமாததிய மில்லாககுத தியானோ பாய முரைக
கனரா

ஸ்ரீகண்ட தேகியால் தரிசனங் கொடுப்ப நென்று சித்
தாந்தம்

மறைய வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

பகுத துணாதலினறிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவ
மென க கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாவார் சஞ்ச சிவன ஆண்டு வெ
ளிப்ப டாது நின்று அருளசெய்வன. அருவப்பொருளாகிய சிவ
ன ஈசானுதி மந்திரங்களாற சிவலிங்கமுதலிய திருவருக கோ
லினுனைக கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாள
ராகும், யோகிகளுள்ள மெங்கணு மில்லமாக வாழுஞ் சிவன இத்
திருமேனியிலுமிருந்து பூசைகொண்டருளுவனென க கருதிச் சா
ததியமந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைநகவழித்
தோன்றுமெரியுங் கறந்தவழித் தோன்றும பாலுமபோல அவவ
மந்திரங்களா லவரவா விருமபிய வடிவாய் அததிருமேனிகளில்
அப்போதப்போது தோன்றிநின்று அருளசெய்வன. அவாபோ
லேக தேசமாய்க் குறித்தலினறி அனபுமாத்திரையா னுண்டு வ
ழிபடு ஞானிபடகு, கனறை நினைந்த புனிதராவ்ன முலைப்பால
போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வனபே தாலாய் எப்போது மா
ணம் வெளிப்பட்டு நின்று அருளசெய்வன; ஆகலான அஃசுறித்த
வழிபடுக வென்பதாம்.

கஉ—சூத்திரம். அடியவர இலககணம். உருளந்

ஆகலானஃகநிதது வழிபடுசுவெனபது சூறிப்பெச்சம்.

சுவகேயெனபது யாண்டுஞ் சென்றியையும்

மந்திரத்தா லுருக்கோலி யெனமாறுக.

கோலியெனபது பெயர்.

உளன உள்ளம்

இலனெனபது இல்லென மிடப்பெயரடியாகப் பிறந்த சூ
றிப்புவினைமுற்று

இவருமென்னுமும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று.

அன்பாககு விம்மி யொழுகுவதுபோ லெனவே யோகிகட்
குக் கறக்கவொழுகும் பால்போலெனபது பெறப்பட்டது.

அன்பரெனத்து ஈண்டு ஞானிகணமேற்று, “அன்பரொடு
மரீஇ” என்புழிப்போல

திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது
கருத்துவகைபற்றிக் கூறினா, சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெ
ளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுமு
ணாக.

நிரம்பவழுகியருரை வருமாறு.

—0—

மேற் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே சிவன் விசேஷமா
கப் பிரகாசித்தநிற்கு முறைமை உருளிச்செய்க்குறா.

திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனிதனைச் சிவனென
வே கண்டவர்களுச் சிவனுறைவனாகவே - அழகிய சிவாலயத்த
க குள்ளே எழுந்தருளி யிருக்கிற சிவலிங்கப்பெருமான தனைச்
ச்சிவனெனநே யுபதேசத்தினாலே பறிகதவர்களுக்கு மவவிட
த்திற சிவன் பிரகாசித்து நிற்பன்,—உருக்கொலி மந்திரத்தா

லே நினைபுவாசு முன்ன - அநந்தத திருமேனியிலே மந்திரங்களாலே திருமேனியாகக் கொண்டவர்களுக்கு மனகே பிரகாசியாநிற்பன, —என்குமிலவின்குள நென்பார்க்கு விருப்பாயவடிவாகி - காணப்பட்ட வெல்லாவுருவங்களுந் தானாயிருக்கச் செயதே தற்சொருந் தோனாரும் நிற்பன. இந்நிச சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திற் றோன்றி நிற்பனென்கிறவர்களுக்கு விருப்பத்தடனே யந்தத் திருமேனியி லெப்பொழுது மிருப்பன அதெவ்வெனினில்? —இந்தனத்தி னெரிபோல மந்திரத்தின் வந்தத்தி - காட்டத்தி லுண்டான வக்கினியானது முன்பு காணப்படாமனினு பின் பிவஞலறியப்பட்ட தோருபாயத்தினு லந்தக் காட்டத்தி லுண்டானுறபோலத் தோன்றி, — இருஞ்சுரிக் கெங்குமுருக காணவொண்ணாத பான் முலைப்பால விமயி யொழுருவதுபோல வெளிப்பட டருளுவனப்பாக்கே - பெரிய சுரபிக்குக் கொம்புமுகல குளமீராக பெவவிடத்திலும் பால வியாபதமாய நிற்பினு மவவிடங்களிற் பாலினது ஸவருபந் தோனாரும்னினு முலைக்கண்ணிலே விம்மித் தோன்றித் தானாயாகப் பொழியுமதுபோலச் சிவலிங்கத்திலே பிரகாசியாநிற்பன அவவிடத்திலே வழிபடுகிற பதகார்களுக்கு

இதற்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம் கஉ-ஆ, ச-வெ, “கண்டொரு மந்திரதகாற காட்டத்தி லங்கவே, றுண்டல்போ னின்றங் குளதாமாற—கண்டவருத், தானதுவாய் மனருளுன தானதுவாய்த் தோனருனோ, தானதுவாயக் காணுந் தவாகு” எனனுமதுவ கணிக்கொள்க.

இதனாற் சொல்லியது, காட்டத்தி லக்கினியானது முன்பு தோனாரும்னினு ஒருதத ரரணிகொண்டு கடைய வவவிடத்தில்கநி தோன்றிய தன்மைபோல எவவிடத்திலும் தோனாரும் ல்நின்ற சிவனும் பெரியோர்கள் சிவலிங்கப் பெருமானிடத்திலே

கண்டு வழிபட, அவவிடத்திற் பிரகாசியா நிறபன்னெ ழு முறை
மை யறிவித்தது

சுப்ரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

திருக்கோயி லுள்ளிருக்கரு திருமேனிதனை - பகுத்தண
ராவ்வினறி ஆலயத்து ளெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கமுதலிய
திருமேனியே,—சிவனெனவே கண்டவர்க்கு - சிவமெனக் கண்
டுவழிபடுகு சரியையாளாக்கு,—சிவனநடுகயுறைவன் - சிவ ளு
ணரி வெளிப்படாது நின்று அருள்செய்வன்,—மந்திரத்தா லுரு
க்கோலினுனை நினைபவர்க்கும்-அருவப பொருளாகிய சிவன்
ராசாஸ்தி மந்திரங்கொற் சிவலிங்க முதலிய திருவுருக் கோலி
னானெனக்கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளாக
க்ம்,—உள்ளென்கு மிலனிகடு யுள்ளென்பார்க்கும்-யோகிகளு
ள்ள மென்கணு மில்லமாகவாழும் சிவ நிததிருமேனியிலு மிருந்
து பூசைகொண்டருளுவ னெனக்கருதிச் சாதத்யமந்திரங்களா
ல வழிபடும யோகிகட்கும்,—இத்தனத்தினெரிபோல் பானமுலை
ப்பால் கறக்கெழுமுகுவதுபோல் மந்திரத்தில் வீருப்பாய வடிவா
க வந்ததித்தம் - கை-நகவழித் தோன்றுமெரியும் கறந்தவழி
த் தோன்றும பாலுமேபோல அவவமமந்திரங்களா லவரவா வி
ருமபிய வடிவாய்த திருமேனிகளி லப்போதப்போது தோன்றி
நின்றருள்செய்வன்,—ஆன்பாக்க-அவாபோலேகதேசமாய்க் கு
றிகதவினறி யன்புமாததிரை யாண்டுவழிபடும் ஞானிகட்கு,—
மிருளு சுரபிக்கென்கு முருக்காண் வொண்ணாத பானமுலைப்பா
ல் விமம்பொழுகுவதுபோல வெளிப்பட்டருளுவன் - கனறை
நினைநக புனிற்றுவின் முலைப்பால்போல அககருணை மிகுதியால்
அவவனபேகாஸ்ய எப்போது மாணடு வெளிப்பட்டு நின்று அ
ருள்செய்வானாகலா னந்திகது வழிபடுக வென்பதாம்

மறைஞானதேசிகர் உரை.

இவ்வகை மிலிங்கத்தினையுந் திருவேடத்தாரையும் வழிபடும
வழிபாடு முனராததி ஞானஞ்சாரியனைச் சிவனெனவே
வழிபாடுசெய்ய முறைமையு மூன்று திருவிருத்
தத்தா லுனராததுகின்றா.

ஞானயோககமிகிரியா சரியைநாலு நாதனறன ப
ணிஞானி நாலினுககு முரியன், ஊனமிலா யோகமுத
ன மூனமினுக்கு முரியன் யோகமிகிரியா வானறனொ
ண மிரிபை யாகி, யானவிரண டினுககுரியன் சரியையி
னி னினறே னசசரியைக கேயுரிய னாதலினலியாககு,
மினமிலா ஞானகுரு வேகுருவு மிவனே யீசனிவன று
னென்று மறைஞ்சி யேததே. (ரு)

(இ - ள்) ஞான சிருட்டி காலத்திற் பரமேசுரன் திவவி
யோககமிகிரி யாகமவகளை நாலுபாதமாகப் பிரித்ததிகா
யா சரியை ரானு குணமாக வருளிச்செய்ததுஞ் சிவன்
நாலு நாதனற கமத்தத் தொழில்களே!

என்பனி

ஞானி நாலினு மேலான பாதத்தின் வழிநின் றனுட்டித்
க்கு முரியன் த ஞானி ஞானம யோகமிகிரிபை சரியையெ
னக்கூறிப் காலுபாதத்துக்கு முரிபவன்,

ஊனமிலா யோக பாதத்தின் வழிநின் ரட்டாகு
யோகமுதன் மூ போகத்தை யனுட்டித்த யோகி குராமிய
னறினுக்கு முரிய லாத யோகபாத முகலிய மூன்று பாதத்தி
னயோகி - ன வழிநின் ரனுட்டித்தற முரிபவன்,

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உருள

கிரிபா வான கிரிபா பாதத்தின வழிநின் றனுடிகரு
ற னென்கிரியை மவனருன கிரியை சரியையாகிய விரண்டி-
யாதியான விர னையு மனு-டித்தற சூரியவன,
னடி னுக சூரியன

சரிபையினி லி சரியைத தொழிவிலேனின் றனுடடித்தவ
ன ரு னசசரி னந்தச சரியைமாததிரமே யனுடடித்தற
மைக்கேயுரியன சூரியவன, இவ்வாறு பேதித்துக் கூறிய தெ
னனெனில்?

உபாததியாய ரானவா மாணுகர் பகருவத்தக கீடாகக்
சுற்பிகுமாறு பேரலச சிவனு மானமாககளுடைய பகருவத்து
க கீடாக நாலு பாதங்களாகப் பிரித்துக் கூறியதென வறிக

ஆகலினு லீபா ஓவ்வொருவ ஓவ்வொரு பாதத்தினவ
ாககு மீனமிலா ழி நின்றனுடடித்தற் சூரித்தாதலால் எல்
ளுன குருவேகு லாப பாதமு மனுடடித்தற சூரிய மேலான
ருவு மிவனே ஞானசாரிபனு மிவனென வறிக.

ராசனியன ரு இந் ஞானசாரிபனே சிவனெனக் கருதி
னென்று மிறை வணங்கித் ததியுஞ் செயக் எ-று
ஞ்சி பேத்தே

ஏகாரந தேற்றம்.

இதற்குக் கிராணுகமம் வாயவவிய சங்கதியினை மறிக (டு)

சிவாக்ரயோகியருரை வருமாறு.

மேல மகேஸ்வரரை பின்னார யினனார வழிபடுகவென
னு முறைமை கூறுகின்றது.

ஞானயோக கிரியாசரிதை நாலும் நாதனறன் பணி-திருப்
தார்க்கதையும் ஞான முகலாகிய நாலுபாதத்தையு முபதே
சிக்கிறது சிவனுடைய கிருத்தியம்,—ஞாணிகாரினுகு முரிபன-

ஞானஞ்சாரிய னநத்சசிவனே யாகையால் திரிபகாத்தத்தையும்
 ஞானமுதலாகிய நாலுபாதத்தினையு முபதேசிக்கச் சுவதந்திர
 ன, — ஊனமிலா யோகமுதல மூன்றினுக்கு முரியனபோகி -
 யோகாசாரியன் ஆடயோகமல்லாத சிவபோகமாகிய யோக
 முகலான மூன்றுபாதத்தினையு முபதேசிக்க காததன், — கிரியா
 வானு ளுணைசிறியை யு தியானவிரண்டினுக்கு முரியன் - கிரி
 யாசரியனுனவன் கிரிபைசரிதை யிரண்டுபாதமு முபதேசிக்கக்
 காததன், — சரிதையினினேன சசரிதைக்கே யுரியன் - சரியாபா
 தத்தை உறுவாடி ககிவ னநத்ச சரியாபாதத்தை தானுறு
 டிக்கவே காததன், பிறாகருபதேசமபண்ணக் காததன்ல்ல, —
 ஆதலினு ளெவாகு மீனமிலா ஞானகுருவே குருவு மிவனே யீ
 ச னிவன றுனென்று மிறைஞ்சிட்டேதே - ஆதலினு ளே சரிதையை
 பண்ணுகிறவன் கிரிபைபைப பண்ணுகிறவன் யோகத்தைப ப
 ண்ணுகிறவ னிவவகை மூவாகும் பாசடசுஞானமின்றிச் சிவஞா
 ன மூாததியாயுள்ள ஞானஞ்சாரிபனே யாசாரிபன்? இவனே ஈஸ்
 வரனென்று நமஸ்கரித்து கோத்திரமபண்ணி வழிபடுக வென
 நிதனபொருள்.

இதனாற் சரிபாவான் கிரியாவானையும் யோகையையும் ஞா
 னவானையும் கிரியாவான் யோகையையும் ஞானவானையும் வானு
 ளிரமானு குணமாக வணங்கி வழிபடுகவென நிதனபொருள்

இவர்களில் ஞானிக்கு வானுசிரம மிஸலை பெல்லாராலும்
 பூசுகிடெனென்று சாவசாததிரசித்தம்

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

— 0 —

ஆகையால் நிராலமப சிவயோக சமாதிமானாகிய ஞானி நி
 ராலமப சிவயோகமாகு ஞானுறுட்டானத்தோடு சாலமப சிவ

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உடுஞ்சு

யோகமாகும் யோகக்கிரிபா சரிபாணுட்டான மூன்றிற குரியன்;
மறறையா மூவருந் தங்கள் தங்கள் மரியாதிகுரிய ரென்று மக
னூல நிராலம்ப சிவயோககுருவே குருவென்று நிகழ்த்த கி
ஞா

வெளிப்பொருள்.

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு.

—0—

மேலேச் செய்யுளிற கூறிய நால்வகைகருத்தம் அவரவர்
மாகதிரைக்கேயுரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல் ஞானி
வழிபடுத லெறறுக்கெனின்? நாலுபாதத்தி னிகழும் கிரியைபெ
ல்லாங் கத்தாவின துணைப்பபணியாகலால், உலகின் மருவாத
வினபத்துள் வைதக குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத்
தொழிலும் ஞானி செபதவே கடப்பாடென்பது உடொழி
செய்வார் புறத்தொழிற் கு முரிபரெனனு முறைபற்றியும், ஏன
யோரத்தகந் தொழிற்கேயுரியரென்பது புறத்தொழில் செய
வார உடொழிற் குரிபரல்லெனனு முறைபற்றியு முணர்த்து
கொள்ளப்படுவன இனி டநநால்வகைப் பாதத்தினிறகு மாணு
ககாக்கு ஆசிரிபன்மார உபதேசித்தறகடபடு முரினையும் இவ்வா
றே வைத்துணர்த்து, எல்லார்க்கு முபதேசித்தறகுரிய ஞானகு
ருவே தலைபாய குருவென்றும, ஈனடுக கூறிய தாபரசங்கமங்க
னும் இக்குருவடிவின் வேறல்லவென்றுந் தெறி, அவ்விரண்டினு
ம வழிபடுக வென்பதும்.

மேறகூறிய நால்வகைகருத்தங்கு முரியராவாரைக் கூ
றுவாரா, அவற்றையுள்ளக்கி நிறகும ஞான முதலியவற்றை
யுடையாரது இயல்பினமேல் வைத்துக் கூறினா.

சொற்பல்காது மாட்டேற்றினைமேல்வைத துணாகது கோ
டறபொருடறி, ஆகவினாவிறைஞ்சி யேததே யெனபதனையும் ஈ
ண மிடனகூறினா

திருவேட மாலயங்கனெல்லா மரனெனவே தொழுதிறை
ஞ்சுததகடபம விசேடக கூறிபவாறு

ராசலிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிபொருள விகுசி
ராணி ஈனெனறது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குக கிருமே
லியை.

என்றுமெனனு மும்மைபை எதிரது தழீஇவிறறக்கித திரு
வேடமு மிவனென்பென நிறைஞ்சிடேததெனவு முறைததுக்கொ
ளக

இவைமூன்று செய்யுளானும் மூன்றாவகூறு தெரிததுணா
தகி வலியுறுத்தப்பட்டது.

நிரம்பவழுகியருணா வருமாறு.

—0—

ஆசாரியனை வழிபடுகிற முறைமை மேலருளிச செய்குறா
ஞானயோகக் கிரியாசரிப்பகாலு நாதனறன்பணி - ஞான
மும் போகமும் கிரியையும் சரியையும் இவை நாலும் பசுருவான
மாககளை யிரடசிக்கைப பொருட்டாகப்பரமேஸ்வரன கற்பித
தருளின பணிவிடை, முன் சொல்லிவந்த நாலு பாதத்திலும்
நிற்கிற நாலுபேருக்கு மறிவொத திருக்குமோ வென்ற மாணா
களை நோக்கி ஒத்திராதென றருளிச செய்குறா.—ஞானிநாவி
னுக்குமுரியன் - ஞானபாதத்திலே நிற்கிறவ னிந்த நாலு பாத
ததுக்கு முரித்தா யிருப்பன்,—ஊனமில்லாயோக முதனமுனி
னுக்குமுரியன் யோகி - யோகபாதத்திலே நின்றவன் குறையில

லாத யோகமுதல மூன்றினுக்கு முறிதகா யிருப்பன.—சரிபா
வானு றொண கிரிபையாதிபான் விரண்டினுக்கு முரியன—சரி
பாவிதிபான்வனறு வழிய சரிபையாதி யான் விரண்டினுக்கு
முறிதகாயிருப்பன,—சரிபையி னின்றே றொண்சரியைக்கோ யரி
யன் - சரியையிலே நின்றவன் சரியை பொன்றினுக்குமே யுறித
தாயிருப்பன,—ஆதலினு வியராக்கு மீனமிலா ஞானகுருவியு
ருஷம்-தான் நாலுபாத்தகருவ கத்கருயிருந்து இவ்வாறு
சொல்லிவநகவாகடகு நாலுபாத்ததைபுற கொடுக்கிறவ ளைக்
யாலே குற்றமில்லாத ஞானஞ்சாரியனே ஆசாரிபனும் —இவ்வா
ரசனினுன்னென்று மிறைஞ்சியேதகே-பரமேஸ்வரன் குறுங்
நதஞானஞ்சாரிபன் றானேபென்று அட்டாவக பஞ்சாங்க பரம
தண்டனபண்ணித் தோத்திரங்களுஞ் செய்த வழிபடுவாயா-

இதனாற் சொல்லியது, ஆனமாக்கள் பக்குவத்துக்குத் திக
கதாக ஞானயோக கிரியா சரிபையென்கிற நாலு பாத்தத்து
ந்துத்தி அதற்குத்தக்க முதலிடையுங் கொடுக்கிறவன் னே-
சாரிபனென்று மிவனே சிவனென்றும் ஞானவான்களுக்கு ஞா
னம் பிரகாசித்தாலுங் குரு வழிபாசி செய்யவேண்டி மென்ன
முறைமையு மறிவித்தது

சுப்ரமண்யதேசிகருநா வருமாறு.

—0—

ஞானயோகக் கிரியாசரியை நான்கு நாதனநனபணி - ஞா
னயோகக் கிரியா சரிபையெனனு நான்குபாத்தகி னிகமும கிரி
பையெல்லாம் காததாவின் து உண்மைப் பணியாகல்லாது,—ஞா
னிகாணினுக்கு முரியன் - ஞானி ஞானமுத ளன்கினுக்குமுரிய
ன்,—ஊனமிலா யோகமுதன மூன்றினுக்கு முரியனயோகி -
யோகி அழிவில்லாத யோகமுதனமூன நிதகு முரியன்,—கிரிபா

வானரு ஞானசீரியை யாதியான விரண்டினுக்கு முரியன -
 ஈரியாவா இனஞ்ஞிய கிரியை முதலிய விரண்டினுக்கு முரிய
 ன, —சரியியி லினனேரு ன்ச்சரியைக கேயுரியன் - சரியாவா
 ன்ச சரியை யொன்றிறகே யுரியன், —ஆகலினுல யாராகு மீ
 னமிலா ஞானகுருவே குருவு ம-ஆகலினு லெல்லாராகு முபதே
 சிதசமகுரிய ஞானகுருவே தலைபாய குருளன்று ம, —இவனே யீ
 ஈ லிவனரு னென்றம இறைஞ்சியேததே-ர னநிக கூறிய தா
 பாசங்கமகசுளும் இசகுருவடிவின் வேதல்லவென்றுந தேறி
 யவ்விரண்டினும் வழிபடுக வென்பகாம

இவை மூன்று செய்யுளானும் மூன்றுவகையு தெரித்தனா
 ததி வலியுறுத்தப் பட்டது

கஉ - ரு, ந -ம், அநிகரணமுடிந்தது.

மறைஞானதேசிகர் உரை.

— ஸ்ரீமதேவா —

இந்தவாசாரியனைச் சிவஞாகப பாவிப்ப தெவற்றிறகோ வெனி
 ல் இந்தப்பாவனை யில்லாவிடத் தவனுபதேசிக்க மந்திர
 முதலானவை பலியாசாதலா லாசாரிடரை வழிபாடுணா
 தகியதென றுணர்த்துகின்றா

மந்திரத்தான மருந்துகளால் வாய்த்தகையோ கததா
 ன் மணிபிரத குள்கையினு மற்று மற்றுந், தந்திரத்
 தே சொன்னபடி செய்யவேத சகலகலை ஞானங்க டிரி
 கால ஞான, மந்தமிலா வணிமாதி ஞானங்க ளெல்லா ம
 டைநகிடுமா சானருளா லடிசோ ஞானம், வநகிடுமற
 றென்றாலும் வாரா தாகு மறறவையு மிவனருளால்
 மருவு மனதே.

(க)

(இ-ஊ) மந்திரத மக்திரவகளாலு மௌஷகங்களாலு க
தான மருந னககுச சித்திதத போக~~கணம்~~ ஓரி
து க ள ர ல யையுடைய வீரசகுளிகையாலும் வேறுவே
வாடதத யோக று சாதிரவகளிலுலே சொன்னபடியேசெ
தகால் மணியிர யதால்
த குளிகையிலு
ன மற்றுமற்றுந
தந்திரத்தேசொ
னனபடிசெய்ய

யேதசகலகலை நாலுவேதமுஞ் சகலகலை ஞானமும் பா
ஞானங்க டிரிகா காடபிரவேச முகவி பவதறா லுண்டாகிய
லஞான மந்தமி திரிகாலஞானமும் பைசாச முதலாயினாக
லாவணி மா தி கு மேனமேல விசிட்டமான அண்மாதிரா
ஞானங்க ளெல ன வெடடுச சித்திகளு மிவையெல்லா முண்
லா மடைந்திரிம டாகா ந்தகு

ஆசா னருளா ஆசாரிபன சுடாகூதகாற நிருவடி ஞான
லடிசோஞானம முண்டாம், இஃனையொழிந் கிவை வேறெரு
வந்திடுமற்றென வராலும் வேறென்றிலுலும் உண்டாக மா
றலும் வராதா டடா.
சூம

மதறவையு மி முன்பு சொன்னவைக ளெல்லா மந்த
வனருளால் மரு வாசாரிபன பிரசாதத்தினு லுண்டாகா நி
வு மனதே டாகும். எ-று

மற்றுமென்பதனால் தீர்த்தத்தினிடத்தங் தேவஸிடசது
க காலவிதானஞ் சொல்லுஞ் சோதிட ரிடத்தும் பிராமாண்ப
புத்தி பண்ணவெனுமெனக் கூறிபது.

வாயத்தையோக மென்பது “வாயுரைச் செயித்த செயுந்
வாயத்ததற கண்டயாளவக; ளாயுராரோககியாதி உவந்நய

புவுடலவகாட்டு, மாயமுமனத்கினில்லை வசமுறும் புலன்களெ
லலாங், காத்ததின மலநீமறறு நொயதெனக் கழியுமனதே”
என்கையா ல்றிக

இதற்குக் கந்தகாலோததரமும பிரவு முளவெனவறிக (சு)

சிவாகரயோகியருணா வருமாறு.

—o—

மேலிரண்டு விருதத்ததினாலே ஆறத ஞானஞ்சாரியனே சிக
முதத்திக கொடுப்பவனாதலா லவனையே வ னங்கி வழிபடுக வெ
னனு முறைமை கூறுகின்றது

மத்திரத்தால் மருந்துகளால் வாயத்தயோகத்தால் மண்
யிரக் குளிகைகளால் மறுமறுந் தந்திரத்தே சொன்னபடி
கெடய வேகசகலகலைஞானங்க டிரிதால்ஞான மந்தமிலாவணி
மாதி ஞானங்கொல்லா மடைந்திமி-இத வெளிப்பொருள்—

ஆசா னருளா லடிசோஞானம் வந்திடு மதஞ்ஞானமுலும்
வாராதாகும்- ஞானஞ்சாரிப னனுக்கிரகத்தினாலே சிவசாயுசசிய
ததை யனடபு மசிவஞானமான் துண்டாம், வேறே ருபாயங்க
ளினுலு முண்டாகாத,—

மற்றவையு மவரனருளால் மருவுமனதே - முன்மந்திராதி
யுபாயங்களினாலே வேதாதியானவீதனைகளும் அணிமாத்ரி உஷ
டமகா சித்திகளும் ஆறதஞானஞ்சாரிடனுடைய கருணைபினாலே
பொருந்தவதா மென நிதினப்பொருள்

“அனறெனகிள்வி யாமெனத்தருடே”

ஐகாரம் - ஈற்றகை.

கஉ—சூத்கிரம். அடியவர் இலக்கணம். உருஅரு

ஞானப்பிரகாசநூலா வருமாறு.

—0—

மந்திரத்தாற் சாலமபயோக முதலிப தந்திரத்தாற் சா
வதிசு சுவாவதித திரிகால ஞான முதலிப பல முண்டாம்,
நிராலமப சிவபோக சூருப சேசத்தாரா சிவத்தவம் பொருந் து
ம், நிராலமப சிவபோகப பொருட சித்தநாக மகா வாசகிய
ஞானம் வருமா, மதற்குறையுல வாராதென ஹைக்கினரா
வெளிப்பொருள்

—

சிவஞானயோகியநூலா வருமாறு.

—0—

வளைஞானகூடனெல்லாம் அடிரியனையின நியு மமையும், தி
ருவடிஞானம் ஒருவாற்றனு மாசிரிபனை யின நியு மமையாத, ஆ
கலால் இவனையீச விவனருனென்று மிதைஞ்சி பேதலென
பதாம்

ஆகலாலிவனையீச விவனருனென்று மிதைஞ்சியேத தெ
னபது குறிப்பெச்சம்

அவவாதேத துதிறஞிய பெருமை கூறியவாறு

மதறையு மவனருளான மருவுமெனறது இனையெனமை
கருத்த பொருட்டு

—

நிரம்பவழுகியநூலா வருமாறு.

—0—

எல்லா ஞானங்களுஞ் சாததிரஞ்சொன்ன முறைமையி
லே செய்யவுண்டாம் சிவஞானத்தினாலே சத்தியத்தைத் தறி

சித்ததூச சிவானுபவத்தை யனுபவிக் கிற சாயுச்சியம் ஞாநுசாரிப ஞாலொழிந் துண்டாகாதென்று மே லருளிச்செய்க் றார

மந்திரத்தான மருத்துகளால் வாயத்தயோகத்தான ம ணியிரதி குளிகைகளான மறறுமறறுந் தந்திரத்தே சொன்னப டி செயய-இன்னவினன் மந்திரங்களாலே யின்னதினன் துண்டாமென்று சொல்லுகிற மந்திரங்களாலும், இன்னவினன் ஓள வந்தங்களாலே யின்னதினன் துண்டாமென்கிற ஓளவந்தங் களாலும், பிராணாயாம முதலாகச் சொல்லப்பட்ட நல்லயோகங்களாலும், ஒளியுடைய விரதகுளிகைபிஞ்ஞம, இவையொழிந் தும வேறும வேதசாஸ்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்கா ல்,—வேத சகலகலை ஞானங்கள் திரிகாலஞான மந்தமிலாவணி மாசி ஞானங்களெல்லா மடைநகிமும் - நாலு வேதத்தையும் பல கலைஞானத்தையும் அறிபத்தக்க வறிவுகளும் செல்காலம் வருங்காலம் நிகழ்கால மென்கிற முறைமையு மறியுமறிவும மு டிவில்லாத அணிமா மகிமா லகிமா கிரிமா பிராததி பிரகாமியம் ஈசத்தவம் ஆக விவையெட்டுமாக விவருவஞ் சொல்லப்பட்ட வறிவுகளெல்லா முண்டாகாநிற்கும் சிவ ஞான மிவற்றிஞ்ஞ ண்டாகாது அந்த ஞான முண்டாமபடி எப்படியென்னில்?— ஆசானுள்ள லடிசோஞானம் வந்திநி மறறென்றஞ்ஞம் வாரா நாகும் - ஆசாரியனுடைய கட்டாட்சத்திஞ்ஞலே சிவனுடைய சீ பாத்தத்திலே பொருந்தி யிரண்டறக கலந்திருக்கிற ஞானம் பிர காசிக்கும், இப்படி யொழிந்த வேறென்றிஞ்ஞ ண்டாகாது இந்த ஞான மொழிந்து—மறறவையு மவனருளான மருவுமன் தே - முன்பு சொன்னவைதானு மிர்த வாசாரிப னுடைய வலு கிரகத்திஞ்ஞலே யுண்டாம்.

இதனாற் சொல்லியது, சாஸ்திரங்கள் சொன்ன முறை மையிலே மந்திர முதலானவற்றிஞ்ஞலே வழுபதச் செய்தா லவ

கஉ—சூததிரம. அடியவா இலககணம் உருஅள

ரவாககு வேண்டின ஞானங்க ஞ னடாமென்று கு சிவஞானங்
குருக்டாட்சதநா லொழிந் துண்டாகா சென்னு முறைமையு
மறிவித்தது

சுபரமணயதேசிகருரை வருமாறு.

—0—

மந்திரகதரல - மந்திரங்களாலும், — மருந்துகளால் - மரு
கங்களாலும், — வாயத்தி யோகத்தலால் - பொருத்திய போகத்
தாலும், — மணிரீங்கு குளிகையினால் - இரசக் குளிகையினால், —
மற்றுமற்றுக் கந்திரத்தே சொன்னமுறைசெய்ய - வேறுவேறு உ
ஸக்திரங்களிலே சொன்னபடி செய்தற்கும், — தேவக் கலக்
கல் ஞானங்கள் - வேதாக்ம முதலிய கலைஞானங்கள், — சீரிகா
ல ஞானம் - சீரிகால் ஞானங்கள், — அநாதமிலா வணிகாதி ஞா
னங்களெல்லாம் - முடிவிலலாக அணிமாதிமுதலிய ஞானங்க
ளெல்லா வற்றிற்கும், — ஆசானருளா னடைந்திடும் - ஆசாரிய
னையின்றி உடையும, — அடிசோஞானம் வந்திடு மறநெருளா
லும் வாராகாகும் - திருவடிஞானம் ஒருவாறானு மாசிரியனை யி
ன்றி யடைபாது ஆகலான, — அவனருளான உற்றனையு மருவா
னதே - குருவருளா னெல்லா மருவப்பெறு மாகலி னிவ்வே யி
சனிவனரு னென்று மினைகுசியேத்தே

மறைஞானதேசிகர் உரை.

—உருஅள—

அநதப்பாவஞ பலத்தா லாசாரியனைப் பரம

சிவனைக்க கருதினாக கணுக்கிரகஞ்செய

யுமுறைமையு ணாததகிணரா

பரம்பிரம மிவனென்றும் பாசிவனரு னென்றும்
பரஞான மிவனென்றும் பராபரனரு னென்று, மரண

தருசா நிலையெல்லா மிவனே யென்று மருடகுருவை
வாழ்படவே யவனிவனரு னாயே, றிரங்கியவா ரணமா
மை மிண்டரு சிணையே யியலபிடும பரிசித்த நி
கோதும் பார்த்தும், பரிநகவைதா னாகுமாபோற்சி
வமெ யாக்கும் பரிசித்தும் சிந்திகுதும் பார்த்தந தா
ரே (௭)

(இ- ர) பாம்பி இந்த ஞானசாரியனை பரபிரம சுருப
ராம மிவனெ னென்றும்

என்றும்

பரசிவனரு

பரமமான சிவனென்றும்

என்னும்

பாஞ்சா மிவ

மேலானசிவஞான மிவனேயென்றும்

என்றும்

பரா பரனரு

இவனேபராபர வத்

னென்றும்

ஈரன தருசா

இவனுமவனும் பேதமறவிருக்கிற வைக்கிப

நிலையெல்லாமிவ

ததினாலே யவனுக்குண்டாய சிறப்பியா

னே யென்றும்

தொன ததுவெல்லா மிவனுக்கே பென்றும்

அருடகுருவை

இப்படிப புத்திபண்ணிக கிருபையே வடி

வாழ்படவே யவ

வாயிருக்கிற ஞானசாரியனை நாடோறும் வ

வான ருனாயே

ழிபடவே யந்தச்சிவ னிரத் வராசாரிய மூர்த

தியைப் பேதமற வதிட்டித்தகுகொணம்

இரங்கியவா

கோழிபான திரக்கத்தா லண்டத்தைப்

ண மாமை மீன

பரிசித்துக் கொண்டிருந்தும் ஆமையானது

ண்டரு சினை

அதனையே நினைத்துக் கொண்டிருந்தும் மு

யை யிப்பி னு

டடையானத்தை யிருபாலுங் கூட்டுக் மீன

டும பரிசித்தா நி

னது சினைபைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்

னைதும்பாத்து

ம

கஉ—சூத்திரம் அடியவா இலக்கணம். ௨௫௮௯

பரிசுவைதா சினேசததுடனே யிவையிறதைச சொல
லுக்குமாபேரவ லிய முறையே தற்சொருப மாகுமாறு
போல

செய்யுமாசுரு ஞானசாரியனுமாளுக்கருட- சிலரைப் ப
பயிற்சித்துஞ் சி பரிசுதிக்கையச செயதும் சிலரை வாசக
நகித்துப் பாரத திகைகையச செயதும் சிலரைத் திருநேரக
தூதரானே கெனனுந் திகைகையச செயதும் சாயககி
டனுக்குச் சமமானருபத்தை யுண்டாகுவு
னெ-று

எகாரந தேற்றம்

சிவம பிரமத்துக்கு பரமாதலாத பரபிரம மென்றா

முதநானமாக்க்களுக்கும் சிவதவ முண்டாதலாத பரசி
வமென்றா

அபரஞானத்துக்கு வேறுதலாத பரஞானமென்றா

பரமாயுருண்டலிக்கு மேலாயநிறதலாத பராபர மென்றா

இதற்கு விசுவசாரோத்தரம் (௪)

பண்ணிருபனுயலும் பண்ணிப்பதப்பொரு - ஞானனித திரிவ
ற யுணர்ந்க்பெருநாய - றனவியமற்ற வமலனடிககிழ - அழி
யாவ்னபத் தனுபவரயரே - இழியாருலகினது கியற்றா தொழி
லுந - திண்டிககுளிகை செம்பு தனகளிம்பு - மாண்டறக்கணக
மாமதுதனககே - மறநெருஞ்செபிற எளிமபினைமாற்றும் - பெ
றறியுங் களிமபினைப் பெறுதலுமினதே - உன்னநிலையா மமல
னை யடைநதா - றனவியமற்ற மடைபவராதாமே - திருத்த
ரையூச சைவன திருத்தமறையு - விநிததரைக்கும் வேதியன
மெய்கண்டான் - கருத்தி, னருணநதி தேவ னருணமொழிபாய
நதே - யிருணந தம்பாற கண்டிலேமெ

சிவஞான சித்தியார சுபகூத்திரம்

கோவகை யானே காண்டிகை முற்றம்.

மாசிலுபசார மஞ்சனமபூ ககத, நேசமிகு தூபமொளி நீர
முத—தூசடை ககா, யாடி குடைகவரி யாலவட்டம வீசிறி, யா
டலொடு வாசசிபமீ ரெட்டாகும

நிலைபடைய வனுதினமு நிலையெனது மனமே, தொலைவ் லநு
டருமகலு மலமுமுதுதடரு, மலைவுடைய யுனதுமட மதியுடை
யவருளு, முலைவினமறை ஞானமுனி யுரைசெய்கிரு மொழியே

சிவாகரயோகியருநா வருமாறு

—0—

பரமபிரமம் மிவனெனதும் பரசிவனறு நெனதும் பர
ஞான மிவனெனதும் பராபரனறு நெனது மரணநருஞ்சீர் நி
லையெல்லா மியனே யெனது மருடகுருவை வழிபடவே - சிவ
னுக்கு + சத்தியினுதும் விநதவினுதும் அஞ்சுவததை யுனநி, அ
நத அஞ்சுவததையி வினந நிலைகளெல்லாம இரத வாசாரி
யனே என்று வழிபடுக அவைகளாவல குணநாமக் கிரிபைக
ளொன்று மினை நிரவிக்ரப ஞானஸவருபமாகப் பெரிசாயநி
வறது பரமபிரமம், பின்பு பருத்தித்தோன்றிச சிவனென நி
னந நாலுசத்திசஞந தனலிடதகி லுண்டாகச சுத்தமாக நின
றவவதரம் பரசிவன, ஞானசத்தி மூரத்திமாநு யானமாககளு
டைய கனமககளை யு மதின பக்குவங்களை யும பாரத்திரீயகக
ளையுங் கண்டு நிறகு மவசரம பரஞானம், பரமாகிய சுத்தாச
ததமாயைக்கு மேலாயக கிரிபாசத்தி மூரத்திமாநுயச சுத்த
மாடையில் காரிடங்களை யுண்டாககு மவசரம பராபரம், சதா
சிவன மகேஸ்வரன ருத்திரனெனனு நாமககளை யுடைத்தர ப
சுத்தாததவ மிராததவ அசுத்தாததவ கிருத்தியககளை ப ப
னணுவத அரனறருஞ் சோநிலை இவவாறு பஞ்சாயஸ் * தாறு
சபூதனய் நினந சிவ மிகத வாசாரிபனையெனது கருணையினு
லே கொண்ட குருமூரத்தி சித்தத்தின வழித்தாய நடக்க

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உருகுக

வே,—அவன்வனறு னுயே யிரங்கி - அநதப பரசிவ னிரத வா
சாரியனே யாகிக கருணைபூர்த்தி,—வாரண மாமை மீ னண்ட
ரு சினைபை யியல்பினொழிம பரிசித்தும் நினைதும் பாரத்தம்
பரித்தவைகா னுகுமாபோற சிவமேயாகும் பரிசித்தஞ் சிந
தித்தம் பாரத்தநதானே - கோழியு மாமையு மீனும், முட்டை
யையுஞ் சினைடையும் பரிவினூலே யனைத்தும் நினைதும் பாரத்
த முகலிருந்த ஆவரணங்க னீங்கத் தனது ஸவரூபமாக்கிக்
கொண்டபோல வாசாரிபனும் பரிசுதினையினூலே மாயை
யையும் மாணச தினையினூலே கனமதையும் + சாட்சியத் தி
னையினூலே யானவமலத்தையும் நீக்கிச் சிவமே யாக்கு
வன்

ஏகாரத்தினூலே சிவகுண சங்கிராந்தி சமுத்பத்தி சமா
வேச சிவசமமென்னு மூரத்திக ளல்லாமல் சிவதாதாதமியமெ
ன்ற தெனவறிக

ஆகருவனென்பதற்கு ஆகருமென்பது வ்னைமுற்று

* அறுசப்தகன - கலந்தவன், + சாட்சியும் - கண்ணினது

ஒருமலமு மிருவினையுங் குணங்கள் மூன்று

முட்கரண மோரநான்கும் புலனக னைத்தம்

வருபகைக னோரானும் பவங்க ளேழு

மாயந்திடப்பே ரின்பமெட்டிம வகைய தாகத்

தருவதுவாயப பரஞான மூர்த்தி கானே

காரணிமேற குருவுருவந் தரித்த வந்தோன

நிருவருளாற சிவஞான சித்தி யென்னுஞ்

தொன்னுலுக் குணாவிரித்தோன தெரிந்த வாறே

இரவியெழுந திருளதனை நீக்குவபோ லென்று

மீறாருசுமடி யவாமனத்தி னிருளதனை நீக்க

கருணைபொறை தவநகருமங் கலவிசிவ ஞானங்

காசினியி லொருவடிவாயக காட்டியபோற் றோன்றிப்

பரசமய கோடாராமே னின் நடுநெறி கொண்டு
பலகலையு முணர்ந்தசைவ பரிபால ளுக்த
திரமருவு சிவஞான சித்தகரு பொருளைத்
தேளிர்திடயே விரித்தூணாத் தான சிவாச்சுர தேவிகேச

ஞானப்பிரகாசருரை வருமாறு.

குருவினது பெருமை கூறுகின்றார்

பரம - சுத்த சிவனரு னென்றும்,—பிரமம் - சுத்தசிவ ம
த்திய நிர்ந்தசியம்,—இவனரு னென்றும்,—பரசிவனரு னென
னார்—இருபர சிவனெனு மிலய சிவனரு னென்றும்,—பராபரன
ரு னென்றும் - அநாகத சிவ னென்னும் போக சிவனரு னென
ன்றும்,—பரஞான மிய னென்றும் - ஞானக கிரியாப பிரவ்
த்தி மாஞ்சு சகாசிய னென்னு மசிகார சிவனரு னெ
ன்றும்,—அரண றருளு சீர் நிலை யெல்லாம் - மகேசுரன
உருத்திரன் மால் பிரமன் முதற் சிவபேத மனைத்தும்,—இ
வனரு னென்றும்,—ஆரோபித சிவாதது விக்கதினாலே,—அரு
டகுருவை வழிபடவே - அநதச்சிவ னிரதக குருதேக்கதி லா
யேசித் திரதக குருவாயே கிருபா சமுத்திரஞ்சிய தேசிகளைப்
பாவனைபண்ண,—தவவிவனரு னாயே - அநதச சிவன் இரதக
குருதேகத்தில ஆவேசித் திரதக குருவாய

இரங்கி வாரணமுதற் பதப் பொருள் வெளிப்பொருள்

இம் முததிரட்டாநத தாட்டாநதிகப் பொருளுணர்ந் த
னாககு மிடத் தயிரக கியற்கையாய் மலத்தின் மறைநக சிவத்
துவரு சிவஞல் விளங்குமென்னும் பொருள் விளங்கிற்ற

சொல்லி னவந் துரிசுறுகு சோதகிரத்

தொல்லு மேறசிவ ஞான முத்தித்திரு

கஉ—சூத்திரம். அடியவா இலக்கணம். உடுகூஉ.

செல்லு மெய்யாரு ணந்திசெய்சிசுதிககு
சல்ல ஞான பரகாசனவிறதூரை

சிவஞானயோகியருரை வருமாறு

—o—

சிவபேதமனைததுங் குருமூர்த்தமெனத் தேறி ஞான
சாரிபனை வழிபடுக, அங்ஙனம் வழிபடப்பெற்ற சிவன இக்
குருவை யாவேசித்த நின்னு நாடோறுஞ் செய்யும் பரிசமுதலி
"மூனருளும் உவையிறைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவ
னென்பது.

அவ்வாறேததிஞாகு வரும் பயன கூறியவாறு

பராபிரமமெனத்தது சொரூப சிவத்தைமெனவும், பரசிவ
மெனத்தது கடத்த சிவத்தையெனவும், பரஞானமெனத்தது ஐகு
பெயரான அதனையுடையாரை மெனவும், பராபரனெனத்தது எ
னைத்தாபர மூர்த்தத்தைமெனவும், அரனறருஞ்சீர நிலையெனந
து அறுபத்தமுமமை நாயனமார முதலிப சிவபத்தா பொருட்
டாக ஊண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மரையும் மூர்த்தங்கள்
எல்லாவற்றினையு மெனவும் கொள்க

பரஞான மிவனெனந்ம பராபரனருனெனந்ம உழிபநி
தலதிகாரப பட்டமையின ஏனையவு முடனகூறிஞா

நிரம்பவழிகியருரை வருமாறு.

—o—

சிவனே யாசாரியனெனந்ம ஆசாரியனை வழிபாடு செய்ப
பரமேஸ்வர னிவனைத் தானாகுவு நெனந்ம மே வருளிச்செய்
கஞா.

பரம்பிரமமிவனெனந்ம - எல்லாதத்கு மேலாயிருக்கிற
பர மிகத் வாசாரியனெனந்ம, —பரசிவனருனெனந்ம-எல்ல

ததகரு மேலான சிவ னிகதவாசாரிபனெனறும்,—பரஞானமி
வனெனறும் - மேலானஞானமு மிகத வாசாரிபனே பென்று
ம,—பராபரனரூபெனறும் - எங்கும் பரிபூரணஞான பரமசிவ
னே இந்த வாசாரிபனே பென்று, —அரனறருஞ்சீர நிலையெல
லா மிவனேபெனறும் - பரமேஸ்வரனுக் குண்டாகப்பட்ட சிற
படையுடைய நிலைமைக் ளெல்லா மிகத வாசாரிபனே பென்று
ம,—அருடகுருவை வழிபடவே யவனிவன் ரூபே யிரங்க -
ஞானஞ்சாரியனை வழிபடவே அகதப் பரமேஸ்வர னிகதவாசா
ரிபன ருனேயாய கருபை ஜனித்தது,—வாரண மாமைமீ னண்ட
கு சினை யியல்பினெடும பரிசித்தம் நினைதமபாரததம-
நினைநிறை - கோழியு மாமையு மீது முட்டைபையுஞ் சினைபையு
முறைமையாக, கோழி தனனுடைய முட்டையைப் பரிசித்த
ம, ஆமை தனனுடைய முட்டைபைத் தூரத்தே கிடந்த நினைத
தம, மீனானது சினைபைப்பார்த்ததம,—பரிசிதிவைதா னாகருமா
போல - முன் சொன்ன மூன்றும் பிரியப்பட்டு, கோழிமுட்
டைபைக் கோழியாகக்கூட தன்மைபோலவும், ஆமை முட்டை
யை யாமையாகக்கூட தன்மைபோலவும், மீன் சினை யை மீனாகக்
கூட தன்மைபோலவும்,—சிவமேயாககூட பரிசித்ததஞ் சிந்தித்த
தம பார்த்ததகானே-சிபாதங்கனாலே பரிசித்ததம, திருவுளம்ப
தறியும், திருக்கண்ணாசாததியும் இந்த வான்மாலை யகதச் சிவமே
யாககூட விகத வாசாரியன.

ஞானயோகத்தால் பரம பிரமமென்கிற திருவிருத்த மூன
றுக்குப் பிரமாணம் சிவஞானபோதம், கட-கு, எ-வெ, “ தன்
னை யறிவித்துக் தானரூபஞ்ச், செய்தானைப், பினைமறதகூல
பிழைபலத—முன்னவனே, தானேதா னுச்செய்தங் கைவமெ
னறாக கைவமே, மாணே தொழுகை வலி” எனனுமது கண்டு
கொள்க.

கஉ—சூத்திரம். அய்யவா இலக்கணம். உடுகரு

இதனாற் சொல்லியது, அந்த உணமையைத் தரிசித்த ஜீவனமுதகரா யுள்ளவர்கள் பரப பிரம முகலான திருமேனிக ளெல்லா மிகத் வாசாரியன ருனையென்று தேகாத முள்ளவருக்கு வழிபாடுசெய்த வரசுடவாகளென்றும் அப்படி செய்யவே கோழியு மாமையு மீனு மண்டத்தையுஞ் சிவையையும் பரிசித்தனா சித்தித்தும் பாராததக காலக்கிண முறைமைபோல விந்த வானமாவையும் ஆசாரியா பரிசித்தனா சித்தித்தும் பாராதத தற் சொருபமாகிய சிவமே யாகருவனென்னு முறைமையு மறிவித்தது

சத்த மசத்தஞ் சகசத்தஞ் சதசிய மாசிறிதருஞ் சித்தன றிருவம் பலவாண னென்னுளாஞ் சோகதனனாற் சதகம் பயின்ற பதிபசுபாசத்தைச் சொல்லுஞ் சத்த மதக மதற்கு ளனுபாகவ காணடற் சரிதல்லவே

செய்ய சிவஞான சித்திக் கடற் பொருட்கு, உபய ரெறி தோன்ற வுளநகோண்ட—மெய்யுயிரை, பூட்டி ரெறி தோன்ற வுரைபகாந்தான ஞானவழி, காட்டி நிரம்ப வழகன்.

சுப்ரமண்யதேசிகருணா வருமாறு.

—0—

பரம்பிரம பிவனென்றும் - சொருபசிவமே யீவ்னென்று ம,—பரசிவனா னென்றும் - தடத்தசிவமே யிவனென்றும்,— பரஞானபிவனென்றும் - பரஞானதகையுடையா விவனென்றும்,—பராபரனா னென்றும் - ஏனைத் தாபராநாதகளை யிவனென்றும்,—அரண்மருசீர் நிலையெல்லா பிவனென்புன்றுதிருநாற்புத்தமு மமை நாயன்மார் முதலிய சிவபததர் பொருட்கு ஆண்டாண்டு வெளிப்பட்டருளி மறையு மூராததகளைல்லா மாசிய சிவபேதமனைத்தும் குருவெனத்தேறி,—அருடகுருவை வழிபடவே - ஞானா சாரியனை வழிபடுக அவனும் வழிபடப் பெறில்,—அவனிவனறா யே - சிவன இக்குருவை யாவேசித்த

உடுகுகு

சிவஞானசித்தியார் சுபகூடம்

பின்னது,—இரங்கிய வாரணமாலை மீனண்டஞ்சிரோகப - து
 பழுத்த கோழி ஆமை மீன முறையே முட்டையின்,— டெய்
 னெடும பரிச்சீத தநீகதும் பாரததும் பரிசுதிவையா நு
 குமாபோல-தூபல்பாகுத் திவடியும் கருதியும் நோகியப பர்
 புறமுத தனவண்ணமாகச் செய்யுமாறுபோல,—தானேட்டி
 தஞ்சிசுதித்தும் பாரததும் சிவமேயாகும் - தானேட்டி
 செய்யும் பரிசுமுகலிய மூனருளும் அவையினரத் தனவண்ண
 மாகச் செய்தருளுவன என்பதாம்

அவ்வாறேத்தினர்க்கு வருமபயன் கூறியவாறு

இன்னும் தூவின்களை விரித்தக குருமுகமாடக்கேட
 நித்த பாலன் அநேகமுள,அவை கைலாய பரமபரை
 டாகத்திக் இருவரவந்திறை கமசகியாய மாதநி மலிபெயர்
 முள் வன்னருகின்ற ஆம்பலவாண தேசிகா இருவடிபைப் பிபா
 சதுபலமுடையவாகுள் முறையில வழிபட்டுக் கேட --நி

கஉ - குடிநடை முடிந்தது.

பன்னிரண்டாரு குத்திர முத்திரம்

திவிய கணபதி பைங்கரமு மிருந்தமுட

பன்னிரண்டாரு குத்திரம்

மூல முத்திரம்

தையிலை மூவொன்பதொடு முத்திரம்

சிவஞானசித்தியை பககெனத் தெளி

எனும் சிவஞான சித்தியார் சுபகூட

இருவருத்த முன்னுந் நிருபதிகமு

உரையுடன் முற்றப் பெற்றது

ஆக பாயிரமுடபட - நஉஎ.

